

ਅਗ ਓਤਪਤ ਰੂਪਿ ਮਤੇ ਮੀ ਬਿਮ ਮੇਲੀਨ
ਇ ਮੇਗ ਮਥਿ ਪਸੰ ਪਾਰਟਾ ਰੂਪਿ ਬਾਮਲਿ ਗਇ
ਕੀਰ ॥ ਪੁਨਾਪਨਾ ਮਰੁ ਮਾਸਇ ਰੁਕੇ ਨੀਰ
ਕੁੰਜੀਟੁ ਮਾ ਕੁਮਾਰਿ ਤਮ ਪਬਿ ਮਹੇਰੁ ਤੀ
ਲਿੰਗਇ ਰੁਖੀਟੁ ॥ ਇਹ ਨ ਪੁਰਖ ਬਰੇ ਮੁਖੁ
ਗਿਆ ਪੁਰ ਬਜਾਨ ਬਹੁ ਮੇਲਿ ਨ ਕੁ ਸੰਗੁ ਪਸਰੀ
ਤੁਤੀਲੀ ਗੋਪ ਕੁੰਜੀਟੁ ॥ ਬਿਮਲਿ ਰੂਪਇ ਰੁ
ਮੇਲੀ

ਤਾਤ ਪਯਾਸ ਰਬੇਰ ਫਲ ਪਾਟੁ ਤਹਿ ਰਬਿ ਮਰੀ
ਚ ਤਰ ਬਲਿ ਗਾਘੇਰੁ ਬਿਮਰਿ ਮਨ ਰਰੀ
ਅਨ ਸਨਜਗ ਤਰਗਾਰ ਕੇਹਿ। ਕਰਤਿ ਬਿਸ
ਸੇਬੇਰ ਸਰਾਪਰ ਬਬਾਰ ਦੇਹਿ ਪੀਮਰੁ
ਸਰੂਪ ਪਟੈ ਸਰੀ ਨੁਖ ਜੋ ਮਸਰੂਪ। ਕੋਰੁ ਤੁ
ਚਗਾਰ ਬਿਮਰੇ ਪਤਲਿ ਗਾਮ ਨੁਪ ੬
ਇਹ ਪਟਲਿ ਗਾਸਰੂਪ ਹੈ ਸੁਵ ਦੁਰੇਹ ਉਰ ਤੁਰ

ਮਨਖਵਾਏਮਨਖਵਾਏਮਨਖਵਾਏਮਨਖਵਾਏਮਨਖਵਾਏਮਨਖਵਾਏਮਨਖਵਾਏਮਨਖਵਾਏਮਨਖਵਾਏਮਨਖਵਾਏ
ਗੀਨਯਾਜਬਜਹਬਾਮਨਖਵਵਾਏਸਦੇਮਾਖਦੀਦਰ
ਪਦਾਏਨੇਸਤਬਾਟੀਅਯੰਫਸੇਕੀਮੋਝਗੀਜਤਾਅਫਲਾ
ਤੁਪਸਦੀਫਲੈਸੈਜੰਨਗਲਿਕੰਨਇਲਾਬਜਾਬਲਾਹਖਲ
ਕੀਬਾਤਾਮਲੈਨਾਕਾਨਾਮਲਹਬਲਮੀਆਕੁਮਾ
ਭਾਸਿਆਬਨਹੁਗਤੀਹੇਸਿਨਰੁਗੀਅਦੁਨੀਆਜੀਵੁ
ਤੁਨਕਲਬਹਕਲਾਬਾਇਨੀਕੇਦਗਮਸਲਕੀਸਤਸਤ
ਨਕਲੀਨਾਅਕਸਕੇਬਾਬਰਜੇ।ਇਨਸਾਤੁਲਬਦਾ
ਮਸਲਾਤੁਫਲਬੈਦਾਨਿਤਾਅਜਾਫਾਤੇਸਾਨੈਨੀ।ਦਮ
ਪਰਦਮਕਰੇਤੁਸਿਜਟਾਪੀਰਮੈਖਾਨੇਕੇਰੀਪਾਤੇਰੈਮੈ
ਸਿਧੈਕੁਗਦਿਲਕੇਧੈਮਾਨਕੇਗੀਨਾਬੈਹਦਤਹੁਆਗਾ
ਲਬਯਾਰਹਮਪ੍ਰਭਾਇਸਕਾਦਗਾਫਰਕਕਰਸਕਤੇਨਤੀ

ਨਮੋ ਪ੍ਰਬਤਾਏ ॥ ਜਾਮਾਠੀ ਬਹੁਤ ਨਿਹਰ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ **ਇਹ ਗਾ** ਬਿਠਾ
ਸਦੇ ਵਜੋਗਾ ਗਵਤਗਾ ਕੀ ਦਾ ਦਸ ਸਿੰਘ ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਏਕਾ ਦਸ ਕੀ
ਨਲ ਹੋ ਜੀਅ ॥ **ਉਪਈ** ਏਕਾ ਦਸ ਇਕ ਤੀ ਜਾਮ ਪਜਾਇ ॥ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਬਿਜੈ ਹੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਜਦ ਕੁਲ ਨਾਸ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮੇਗਾਏ ॥ ਬਹੁ
ਤਗਾਤ ਬੈਰਾਗ ਉਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਹਿ ਪੁਰਖ ਬਰ ਜਪੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਜਨਮ
ਕੀ ਜੀਯੋਗ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਰਦ ਬਜੁਦੇ ਦ੍ਰਿਸਤੀਯਾਏ ॥ ਪਾਏ
ਗੁਨ ਪਗਮ ਪਦਲ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਛੈ ਰਿਸ ਨ ਚੁਪਦ ਪ੍ਰਸਤਵਾ ਤੇਇ ਸਕ
ਰਿਨਿ ਜਿਗਿਆਨ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਏਕਾ ਦਵ ਬਿਨਾਂ ਸਭਿ ਸਤਗਾ ॥ ਏਇਕ
ਤੀ ਸਹਾਨ ਨਿਜਿ ਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਿ ਦੇਵ ਕਰਤ ਅਰੰਭਾ ॥ ਸਿਤਾ ਨਿਪਤਿ
ਆਡਿਗਤ ਜਿਅੰਭਾ ॥ ਤ ਬਸੁਕ ਜੀਯ ਹੀਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗੁਨ ਬਿਨਾ
ਨਾਹੀ ਉਪਾਰੀ ॥ ੪ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਿ ਦੇਵ** ਤਾਥੈ ਬ੍ਰਾਮਹਾਨ ਸਮਝਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 गीतगोविन्दस्य प्रथमोऽङ्कः ॥ २ ॥
 गीतगोविन्दस्य प्रथमोऽङ्कः ॥ ३ ॥
 गीतगोविन्दस्य प्रथमोऽङ्कः ॥ ४ ॥
 गीतगोविन्दस्य प्रथमोऽङ्कः ॥ ५ ॥
 गीतगोविन्दस्य प्रथमोऽङ्कः ॥ ६ ॥
 गीतगोविन्दस्य प्रथमोऽङ्कः ॥ ७ ॥
 गीतगोविन्दस्य प्रथमोऽङ्कः ॥ ८ ॥
 गीतगोविन्दस्य प्रथमोऽङ्कः ॥ ९ ॥
 गीतगोविन्दस्य प्रथमोऽङ्कः ॥ १० ॥

^{ਬਯਾਜਾ}
 ਬਯਾਜਾ। ਏਸ ਬਕਿਸਨੁ ਦੇ ਵਕੇ ਕਾਜਾ ੧੦। ਲਿਗਾਨਿ ਕੇ ਬੈਗਾਰੁ
 ਸਨਾਈ। ਉਪਵਾਦਿ ਦੁਗਾਜਾ ਮਝਾਈ। ਪ੍ਰਥਮ ਭੀਮਾ ਮਰੁ
 ਸੁਨਾਈ ਅਲੀ। ਦੁਇ ਨਿਰਪਤਿ ਮਰੁ ਸੇਨਾਹਨੀ। ੧੧। ਏਸ ਬਿਪਰੁ
 ਕੇ ਭਾਰ ਉਤਾਰਈ। ਨਾਵਰੂਪ ਜਸ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਈ। ਜਾ ਕੋ ਗਹਿਧਰੁ
 ਚੈ ਭਵਪਾਰਾ। ਆਗੇ ਜੇ ਸੁਨਹੋਰਿ ਅਪਾਰਿ। ੧੨। ਬਹੁਤ ਭਾਤ ਕਰਿ ਅਦੁ
 ਰੁਤ ਕਰਮਾ। ਬਾਪੁ ਜੇ ਜਗਤ ਭਾਗਵਤ ਪਰਮਾ। ਏਸ ਬਿਪਸ ਬਕੇ ਕਾ
 ਜਸ ਵਾਰੇ। ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਬੈਠੈ ਠਪਧਾਰੇ। ੧੩। **ਦੋਹਰਾ**। ਐਸੀ ਸੁਨਿਅ
 ਦੁਰੁਤ ਕਥਾ ਜਦੁ ਕੁਲ ਕੋਇ ਜਾਪਾ। ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀ ਗਜਾਂਤਹਾਲੁ ਬੈ
 ਤਿਲ ਕੋ ਪਾਪਾ ੨। **ਗਜੇ ਵਾਚਾ ਚਿਪਈ**। ਤਿਤੋ ਬਿਪੁਰੁ ਗਤਿ ਬੇਸਾਰੇ। ਪ
 ਰਮਦਾਨਿ ਮਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਾਰੇ। ਬਿਪੁਰੁ ਪਕੀਨੈ ਕਈ ਪੁਰਨਾ। ਜਾਤੇ ਨਾ

ਸਭੁ ਏਸ ਬੁਝੁ ਰਨਾ २१ ਕਿਨ ਨਿਮਿਤਾ ਰਾਪ ਸਿੰਨਾ । ਕਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰਾ
 ਏਹੈ ਨਾ ਏਕ ਮਨਾ ਜਾਦੁ ਬੇਸਾਰੇ । ਆਪੁ ਹਿ ਆਪੁ ਕਿਨ ਬਿਧ ਮਾਰੇ ॥ ੨ ॥
ਸੀਸੁ ਕਥਿ ਵਾਚੁ । ਭੁਕੈ ਗੁਰਗਰਨ ਕੈ ਕਾਜਾ । ਭੁਖ ਅਵਤਾਰ ਲਿਖੈ ਬਿਰਜ ਰਾਜਾ
 ਬਹੁ ਬਿਖਰੂ ਕੈ ਗੁਰ ਉਤਾ ਕੋ । ਤਬ ਮਨ ਮੇਰੈ ਪਾਲ ਬਿਚਾਰ ਕੋ ॥ ੩ ॥ ਜਿਲਹੀ
 ਹੈ ਜਾਦੁ ਵਕੁਲ ਸਾਰੇ । ਤਿਲਗਿ ਨਹਿ ਭੁਗਾਰ ਉਤਾ ਕੋ । ਆਮਾ ਮਪੀ ਨਰਹੈ ਏ
 ਸਾਰੇ । ਤਾਏ ਨਿਜ ਕਰਿ ਬਲੈ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਸਕੈ ਨ ਮਾਰੇ । ਤਾਏ ਕੀ ਜੇ
 ਜਤਨ ਬਿਚਾਰੇ । ਜੋ ਬਹੁ ਬਾਸ ਬਢੈ ਬਨ ਮਾਂਗੀ । ਪਵਨਿ ਨਿਮਿਤਿ ਪਾਇ ਪਾਰੇ
 ਏਹੀ ॥ ੫ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਮੇ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਪਾਵੈ । ਤਾਂ ਜਿਲਹੀ ਸਕਲ ਜਲ ਜਾ
 ਵੈ । ਤਏ ਹੀ ਏਹੀ ਪਵਨ ਦਿਜ ਸੁਖਾ । ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਗਨਿ ਤਹ ਅਪਹਿ ਆਪਾ
 ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਬਿਸਤਾਰ ਹੋਹਿ ਸਿਰਗ । ਏਹੁ ਠਹਰਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਨ ਬਿਚਾਰ
 ਆਏ ਸਕਲ ਰਿਖੀ ਸੁਰ ਭਵਨਾ । ਨਿਕਟਿ ਛੇਤ੍ਰ ਕਰਵਾਏ ਹੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕਿਨੇ

ਅੰਗਾਂ ਬਿਸੁੰਮਿਤਾ ਦੁਰਬਾਸਾ ਬ੍ਰਿਗਮਤਿ ਅੰਸਿਤਿ। ਕਸਪਿ ਬਾ
 ਮਦੇਵ ਅਰੁਨਾਰਦਾ। ਅੰਬੁਤ ਰਿਖਿ ਬ੍ਰੁਤ ਬਿਸਾਰਦਾ। ੮। ਤਹ
 ਸਬੈ ਮੁਨਿ ਸੁਖ ਸੈ ਬੈਠੈ। ਜਦੁ ਕੁਮਾਰ ਤਹਾ ਛੁਲਕ ਰਿਪੈਠੈ। ਸਾਬ
 ਨਿ ਬਲਿਤਾਂ ਰੇਖ ਬਨਾਏ। ਬਸਤ੍ਰਾਇ ਕਨਿ ਉਦਰ ਅਪਕਾਏ। ੯।
 ਅਤਿ ਬਿਨੀਤ ਸੇਚਰਣ ਨਿਲਾਗੇ। ਪੂਛੈ ਪ੍ਰਸਨ ਖਰੇਤਿ ਨਾਗੇ।
 ਯਹ ਬਨਤਾ ਪੂਛੈ ਦਿਸਰਾਜਾ। ਸਨ ਮੁਖ ਹੋਤ ਲਗੇ ਅਤਿ ਲਾਜਾ।
 ॥੧੦॥ ਨਿਕਟ ਪਰਸੁਤਾ ਆਯੋ ਯੋਯਾਕੋ। ਕਰੋ ਬਿਚਾਰ ਆਪੋ ਸੇਤਾ
 ਕੋ। ਤੁਸਤਿ ਕਾਲ ਦੁਰਸੀ ਸਬ ਜਾਨੈ। ਕਹੰ ਜਨੈ ਸੋਹ ਮਹਿ ਬਖਸੈ।
 ॥੧੧॥ ਤਬ ਕਰਿ ਪ੍ਰੰਪ ਬਚਨ ਤੇਰੁਨੈ। ਜਦੁ ਕੁਲਨਾਸ ਮਸਲ ਯਹ
 ਜਨੈ। ਜਾਤੇ ਤੁਮ ਬਹਮਦ ਸੇਮਾਤੇ। ਦੁਸਟ ਬੁਧਿ ਹੋਵੈ ਸਬ ਹਾਤੇ ॥੧੨

ਥੈਲਸੁਨਤ ਅਤਿਰੁਯਸਨਾਮਾਈਯਾ ਤਬਹੀਤਾਉਦਰਿਹਿਛਿਟ
ਕਾਯੋਏਖਜੇਤਹਾਲੋਕੋਮੁਸਲਾ ਤਬਤਿਨਿਜਾਨੁਜੇਨਾਹੀਕੁ
ਸਲਾ॥੨੩॥ ਤੇਸਬਬਹੁਤਗਾਤਿਪਛਿਤਾਏ। ਲੀਏਮ
ਸਲਗਾਂਜਾਪੇਆਏ। ਓਗਸੈਨਸਿਬੈਲੈਬੈਨਾ। ਅਤਿਮਲੀ
ਨਨਹਿਜੈਰੈਨੈਨਾ॥੨੪॥ ਸੁਨੈਸਗਾਪਅਗਮੁਸਲਦੇਖ
ਯੀ। ਜੀਬਨਸਬਨਿਰਜਿਕਰਿਲੇਖੀ। ਮੁਸਲਰੇਤਿਚੂਰਣ
ਕਰਦਾਯੀ। ਕਿਰਨਨਪੁਛੈਸਮੁੰਦਬਗਾਯੀ॥੨੫॥ ਰੇਤਤਾ
ਹੰਯੋਹੁਤਾਅਤਿਤੁਛਾ। ਤਾਂਕੋਨਿਗਲਿਗਾਯੈਇਕਸਛਾ
ਤਿਚੂਰਣੁਲਹਰਿਨਕੇਸਾਰੇ। ਆਏਤੀਰਰਏਤਿਨੁਗਾਰੇ

॥२६॥ श्री दूरदेव जाल बिस ताँजो ॥ अँगनि सिंगम ड
सिपको ॥ तारे उदर लेह सियाँजो ॥ बाप देव सिंघान
बानाँजो ॥ गरीजी बाहु सखल सिंजानी ॥ बरुतु बुली
रहै मेमानी ॥ जदय जोगि अनि बाकर हँ ॥ पुरिमन
माहि सखल सिंहर हँ ॥ २५ **ऐरगा** ॥ एह बैरागानि
रूप एजे गजानन ॥ काज सुख देव ॥ गजानन कर ॥ अबर
ल जे नारद सिंघा सुदेव ॥ ३६ **चिपटी** ॥ एति सी
गावते मरा पंगटे ॥ मरा दस सग सुजा सहिता
देव दस सिंघे ॥ **मदरुल** ॥ सुप निरुप ले नमधि

ਬਸਿਧਾਇ ੧ ਸੀਸੁ ਕਉ ਦੁਖਾ ਦੁਗਵਤੀ ਆਪੁ ਜਗ ੫

ਪਾਲਕਾ ਤਗਨਦ ਖਸਾਪ ਕੇ ਤਾਲਕਾ ਨਾਗਦੁਤਗਨਿ ਰੰਤਰ
ਆਵੈ ਕਿਸਲਦੇ ਵੇਦਗਸਨ ਪਾਵੈ ਜੀਵਨ ਸੁਖ ਤਿਰਜੈ ਨਿ
ਤਜਾ ਕੈ। ਬੀਧਿਯੋ ਜੀਵਤ ਜੈ ਕਯੋ ਤਾ ਕੈ। ਜਾ ਕੈ ਸਕਲ ਲੋਕ
ਸੇਕਾਲਾ ਜਗਤਗਨਿ ਸਹਿਲ ਬੋਹਾਲਾ ਮਾਨਵਤਨ ਇੰਦੁਨ
ਸੋਗ ਜਾ। ਇਤਨੀ ਗਰਿਸੇਵਾਂ ਕੀ ਸਾਜਾ। ਬਾਂਛੈ ਜਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁ
ਰਿਗ ਜਾ। ਕਿਸਲਦੇ ਵੇਸੇਵਾਂ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰ
ਤੇਪਾਵੈ। ਗਰਿਕੀ ਸੇਵਾ ਕਿਯੋ ਛਿਟਕਾਵੈ। ਪਲਾਸੇ ਕੈ ਕਲਕੇ ਪਾ
ਸਾ। ਗਰਿਕੀ ਪਾਵੈ ਗਰਿਕੇ ਦਾਸਾ। ੪। ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਸੁਦਯੋ ਕੇ
ਬੋਲਾ ਨਾਗਦਿ ਕਿਯੋ ਕਿਯੋ ਧੰਨ ਚਿਰੀਨਾ ਤਿਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਪੁ ਪੁਜਾ ਬਿ

ਸਤਗੀ। ਤਾਪੀਛੈ ਬਾਨੀਉਚਰੀ ॥ ੫ ॥ ਬਸੁਦੇਵਉਦਾਹੁ ਨੇਪ੍ਰਭਜੀ
ਤਮਰੀਆਗਮਨਾ। ਸਬਦੇਹਨਕੰਸੁਖਕੰਰਵਨਾ। ਉਪਮਾਂਤਮੇ
ਕੰਨਕੀਦੀਜੈ। ਜਿਨਕੇਦਰਸਸਕਲਭੈਛੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਅੰਗਦੇਵਦੇਵੈ
ਸੁਖਦੁਖਕੰ। ਤਮਸੇਸਾਪਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਸੁਖਕੰ। ਜਿਨਕੇਹਿਰਦੇਬਿ
ਗਜੈਗਮਾ। ਤਿਨਤੈਰਿਕੰਨਕਹਿਕੰਮਾ। ਅੰਸੇਫਲਦਾਇਕਸਬ
ਦੇਵਾ। ਤੇਤੈਲਹੈਜਿਤੀਕਰੈਸੇਵਾ। ਜਿਕਰਲੇਦਰਪਦੁਕੰਕੋਈ
ਆਪੁਕਰੈ। ਅਗਸੇਸੇਈ। ॥ ੭ ॥ ਤਮਸੇਸਾਪਸਦਾਸੁਖਦਾਈ। ਜਿ
ਨਕੀਮਗਮਾਕੁਹੀਨਜਾਂਈ। ਜਦਪਦਰਸਮੇਰੁਣੈਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾ॥
ਪ੍ਰਛੈਦੇਵਤਥਾਪ੍ਰਿਤਾਰਥਾ। ॥ ੮ ॥ ਜੇਰੁਗਵਤਪ੍ਰਮਸੁਨਿਹੈਜੀਵਾ
ਜਲੀਮਰਦੁਤਜਿਪਾਵੈਪੀਵਾ। ਜਿਨਅੰਚਰਦੁਨਿਤਮਕੰਦੇਵਾ

ਗਰਿਪੁ ਸਿਲ ਸੋਗਾ ਬੇਰੇਟਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਸੇਵੇ ਮੇਕਰੀ ॥ ਮਾਯਾ ਮੇਰੇ ਯੋਜ
 ਮ ਮਿਲ ਪਰੀ ॥ ਤਬੋ ਮੇਰੇ ਗਰਿਪੁ ਪੁਰ ਕਰਿ ਬਕਾਯੋ ॥ ਤਾਂਹੀ ਹੁਤ ਨਹੀ ਉਪਰਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥
 ਤਾਏ ਅਬੋ ਮੇਰੇ ਮਰੀ ਸਰਲਾ ॥ ਸਿਕ ਛੁਕਰੀ ਮੈਯੋ ਮਰਨਾ ॥ ਕਹਾਂ ਲਿਕਰੀ ਜ
 ਗੰਤ ਕੇ ਦੁਖਾ ॥ ਜਾਮੈ ਸੁਖ ਲੇਹੀ ਨਿਹ ਸੁਖਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਗਤ ਜਾਇ ਤੀਹੀ ਤਹ ਕਾ
 ਲਾ ॥ ਗਰਿਬਿ ਨਲੀ ਵਸਦਾ ਬੇਰਾ ਲਾ ॥ ਮੈਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਜ ਬਨਾਰਦਾ ॥ ਤ
 ਬਤੇ ਬੇਲੇ ਪਰਮ ਬਿਸਾਰਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੀਲਾਰਦ ਉਦਾਚਾ ॥ ਪੈਨ ਬਸੁਦੇਵ ਪੈ
 ਨਤੁ ਵਧਾਨੀ ॥ ਜਾਕਰਿ ਪੁਛੇ ਸਾਂਝੀ ਗਧਾਨੀ ॥ ਕਿਈ ਹੋਇ ਸਕਲ ਜਗਾ ਘਾਤ
 ਕਾ ॥ ਬਿਸਲ ਪਰਮ ਤੇਰੇ ਨ ਪਾਤਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਦਨ ਕੀਰਤਨਾ ਮਾਦੰਗ ਪਜਾਨਾ ॥
 ਮਨ ਮੈ ਦਨ ਉਕਰੇ ਸਜਾਨਾ ॥ ਸਿਪਨੀ ਤੇਰੇ ਵੈਤ ਤਕਾਲਾ ॥ ਬਹੁ ਗਿਧੈ ਨਹਿ ਜ
 ਮ ਕੇ ਜਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਮਹਾਰੇ ਗਿਧੈ ਬੇਰੇ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮੁਹਿ ਸੁਮਿਗਾਯੋ ਸਿਰ

ਜਨਗਰਾ ਜਾਕੈ ਸਵਨ ਕੀ ਰਤ ਨਿਮੇਸੀ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਕੇ ਸੂਰਜ ਜੇ ਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਤੁਮ
ਸਿਕਰੈ ਕਥਾਇ ਤਹਾਂ ਸਾ ॥ ਜਾਤੇ ਛੁਟੈ ਰੁਦਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਸੁਤਨ ਵਜ੍ਹਰੇ
ਸਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਨੈ ਜਨਕ ਨੂੰ ॥ ੨੭ ॥ ਭੁਨਿਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਗਾਨ ਕਰੁਣੀ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੀਸਾ ਸਬ ਗੰਭੀਰ ॥ ਅਬਿਓਤ ਪਤਿਕਾ ਤੁਝੇ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ਪੂਰਨ
ਪ੍ਰੀਤਗਾਮੀ ਜਿਨ ਕੀ ॥ ੨੮ ॥ ਨਾਰੁਕ ਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ
ਵਿਯੰਬੁ ਮੁਨਿ ਨਿਪ ਜਿਓ ॥ ਵਿਯੰਬੁ ਮਨਿ ਨਿਰਧ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਤਾਕੈ ਤਨ
ਯਪ੍ਰਯ ਬਰਤਗਾਜਾ ॥ ਤਾਕੈ ਅਗਨੀ ਪਰਸੁਤ ਕਰੁਣੀ ॥ ਅਜਿਨਾ ਭਲਨ
ਮਤਾਹੀ ਤੇਲੁ ਜੀ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾਕੈ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਅਬਤਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਗਾਟਾਯੈ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਾਕੈ ਪੂਰੁ ਏਕ ਸਤੁ ਰੁਏ ॥ ਸਕਲ ਬੇਦ ਕੇ ਪਾਗਿ ਗਏ
॥ ੩੦ ॥ ਤਿਨੀ ਬੰਦੇ ਰਤ ਸੇਨਾਮਾ ॥ ਜਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਨਿਤਗਾਮਾ ॥ ਜਾਤੇ

ਨਗਰਾ ਦੇਤਗਾਵਕੈਕੀਨਿਖੰਡਾ ਏਜਾਬਿਪਬਿਚਰੈਸਬਬੁ
ਹਮੰਡਾ ੨੬। ਸੁਰਅਰੁਸਿਪਜਾਪਗੰਪੁਬਾ। ਨਿਨਰਜਖਨਾਗਨਰ
ਸਰਬਾ। ਸਕਲਲੋਕਸੇਇਛਾਚਾਰੀ। ਆਰਹਤਸਬੀ
ਅਧਿਕਾਰੀ ੨੭। ਨਿਮਿਸੇਨਾਮਜਨਕਕੈਸਾਤਾ। ਏਕੰਬਾਰਤਿ
ਨਿਕੀਨੀਜਾਤਾ। ਗਵਿਸੀਜੇਰੁਤਿਤਨਕੀਦੇਹਾ। ਆਬਤਦੇਖੋ
ਨਿਰਪਤਿਬਿਦੇਹਾ ੨੮। ਗਜਾਬਿਪੁਅਗਨਿਓਠਥਾਏ।
ਆਗੈਰੈਲੇਖੇਕੈਸਾਏ। ਕਰਮਕਰਮਆਨਿਪਤੈਸਿਘਾਸ
ਨਾਕਰਮਹੀਕੰਗਤਿਬੈਠੰਆਜਨਾ ੨੯। ਤਬਤਾਹੀਕਰਮਪੁਜਾ
ਕੀਨੀ। ਕਰਿਤੁਤੈਤੁਖਦਖਿਨਾਦੀਨੀ। ਸਿਰਅਰੁਹਬਸਤੁ
ਬਹੁੰਗਾ। ਤੇਸਬਸੇਰੁਤਿਨਕੈਅੰਗਾ ੩੦। ਗਨਬਿਚਾਰਬ੍ਰਹਮੀ

ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮਾਇਕ ਜੈਸੇ ਤਬ ਕਰਿ ਜੋ ਰਿਗੁਯੋ
ਨਿ ਟਪਾਏ ॥ **ਬੈਲੰਜੇ ਬਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਿ ਬਾਢੇ** ਇਹ ਗਾ
ਤਬ ਨਿਰਪਕੈ ਆਨਦ ਬਦਨ ਯੋਕ ਛੁਨੀ ਰਹੀ ਸੰਗਲਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਮਗਨ ਹੈ ਬੈਲੰਜੇ ਬਾਂਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨਾਲਾ ॥ **ਪ੍ਰਬਿਦੇ ਹਉਂਦਾ ਚੁਪਈ**
ਤਮ ਪਾਰਖ ਦ੍ਰੁਮ ਹਰਿ ਜੀਕੋ ਐਸਾ ਨੈਸ ਬਹਿਨੇ ਮਨੀਕੇ ਜੀਵ
ਨਕੇ ਉਪਰ ਬੇਕਾਰ ਜਾ ਸਕਲ ਲੋਕ ਮੇਧਿਰੁ ਆਰਜਾ ੨ ਯਨਿ ਮੇਧ
ਨਿਸੇਰੇ ਅਬਤਾਗਾ ਜਾਂਤੇ ਘਾਟੀ ਦਰਸਤੁ ਮਾਰਾ ਨਾਂ ਨਾ ਜੈ ਨਿਜੀ ਦਯਹ
ਪਾਵੈ ਸਾਨੁ ਪਤਨਿ ਕਬਹੂੰ ਇਕ ਆਵੈ ੩ ਯਜਾ ਬਿਪਲ ਰੇਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਪੁਰਲ ਰੁਸਾਪ ਸੰਗ ਨਹੀ ਲਹੈ ਜਿਨ ਕੈ ਸੰਗ ਟੈਰੁ ਵਬੰਧਾ ਨੈਨ
ਅਨੰਤ ਲਹੈ ਨਰ ਅੰਧਾ ੪ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਹਿ ਰਹੈ ਬਿਰਾਜੈ ਗੁਣੇ

ਤਰਿਕੇ ਰਹਿਣ ਕੀ ਮਨ ਕੀ ਸੇਵਾ

ਯਕਰਮ ਭਗਮ ਭੈਰਾਜੇ ਗਮਾਧੋ ਛਿਨ ਤੋਂ ਦੇਸਤ ਸਿੰਗਾ ਜਿਉ ਕਰੇ ਜਗਤ ਭੈਰਾ
ਤਾਤੈ ਮਮਾ ਸੇ ਦੇਹ ਮਿਟਾਵੈ ਧਰਮ ਖੋਮਾ ਸੇ ਸੰਗ ਸੁਨਾਵੈ ਭਗਵਤ ਪਰਮ
ਕਰੋ ਬਿਸਤਾਰੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਸੁਨਿ ਬੇਅਪਿਕਾਰੀ ਜਿਨ ਤੇ ਮਿਟੈ ਜਗਤ ਭੈਰਾ
ਬਹੁਰਿ ਅਪਕੇ ਦੇਤ ਮੁਗਰੀ ਏਸੁ ਲਬੰਦ ਨ ਸਭ ਨ ਸੁਖ ਪਾਏ ਤਬ ਮਾਨਹਿ
ਏ ਬੈਨ ਸੁਨਾਏ **ਕਬ ਰਹਿਣਾ** ਗਾਜਾ ਪੁਸਲ ਕਰੀਤ ਮਾਮੇ ਸੀ ਬਡ
ਗੰਗੀ ਪੁਛਤ ਹੈ ਜੈ ਸੀ ਨਿਰਭੈ ਪਦ ਏ ਕੇ ਹੋ ਦੇਵਾ ਤਾ ਕੇ ਛੇ ਡਿਕਰੇ ਨਰ
ਜੈ ਈ ਗੁਪਤ ਕੇ ਮੁਖੁ ਤੋ ਜੈ ਈ ਜਗਤ ਜਾਇਤ ਹੀ ਦੁਖ ਗਰੀ ਗਾ
ਲਪਾ ਸਕੈ ਜਾਇ ਨਟਾਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰੋ ਭਗਵਤ ਪਰਮਾ ਮਿਲੇਗਾ ਮਛੁਟੇ
ਭਯਕਰਮਾ ਗਰੀ ਮੁਖ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ਸੁਨਾਏ ਗਮਾ ਪੁਸਿਲ ਨ ਕੋ ਪੀ ਬਬ
ਤਾਏ ਗੁਰ ਪਉ ਜੈ ਹੋ ਦੇਵੇ ਈ ਇਨ ਪੀ ਬਿਨਿਹਾਰਿ ਪਾਵੈ ਜੈ ਈ ਗਮ ਮਨਹਿ

੨

੬
 ਇਬਿਲੈਬਨਲਾਗੈ॥ ਭੁਗਮਲਿਸਾਸੁਤੇਜਿਉਜਾਗੈ॥ ੨੦॥
 ਮਾਖਮੁੰਦਿਉਧਾਵੈਕੋਈ॥ ਯਾਹਰਿਧੰਥਨਕਫੁਰੈਕੋਈ॥
 ਰਿਮਿਲਨੈਕੋਮਾਰਗਏਗਾ॥ ਰਿਰੁਜਾਮੁਕਤਿਹੋਇਹਿਹਏਗਾ॥
 ੨੧॥ ਯਗਿਮਿਲਨੈਕੋਮਾਰਗਕਰੈ॥ ਤੇਰੇਉਰਕੋਸੰਸੇਦਰੈ॥ ਅਨਕ
 ਗਮਬਚਨਬੁਧਿਅਰਚਿਤਾ॥ ਹੋਇਸੁਭਾਇਹੁਤੇਜੋਨਿਤਾ॥ ੨੨॥
 ਸੋਸਬਾਰਹਿਜਮਰਪਨਕਰੈ॥ ਯੋਗੁਗਵਤਪਰਮਾਧਿਸਤਰੈ॥ ਸ
 ਬਟਨਹਜੀਵਹਰਿਨਿਬੀਸਕੋ॥ ਤਬਹਰਿਕੀਮਾਣਾਮਾਵਕੋ॥ ੨੩॥
 ਤਬਾਮਾਪਨੈਸਰੂਪੁਲਾਏ॥ ਮਾਪਮਾਲਤਨਹੀਮਨਲਾਏ॥ ਯੇ
 ਤਗਵਤਬਤੈਉਪਨੈ॥ ਤਾਹੀਤੇਟਨਹਮਹੀਮਰਿਜਨਾਏ॥ ੨੪॥ ਤਾਤੇ
 ਬੁਧਾਸੇਵੈਹਰਿਚਰਨਾ॥ ਯਾਤੇਮਿਦੈਜਨਮਅਗਮਰਨਾ॥ ਸੋਪਿਲੇ

ਇਉਤਮਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨਿਕਰੈਤਾਸੇਵਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੋਜੰਜੰਜੰ
ਅਚਰਨਬਤਾਵੈ ॥ ਤਯੋਹੀਤਯੋਹਰਿਸਿਰਿਤਲਾਵੈ ॥ ਕੁਪਯਨਭ
ਜੇਤਜੋਸਬਕਾਮਾ ॥ ਛੁਟੈਲਗਤਮਿਲੈਤਬਗਾਮ ॥ ੨੬ ॥ ਯੈਤਕਛੁਰ
ਏਲਹਿਗਯਾ ॥ ਮਮਾਗੁਸਯੋਸੋਮਨਕੋਕਾਜਾ ॥ ਯੈਸੋਬਿਥਾਮਨੋਰਥ
ਸੁਪਨਾਮਨਹੀਕਰਿਤੇਦੁਲੈਓਧਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯੈਕਛੁਨਹਿਪਰਿਓਸੋਸੋ
ਹੈ ॥ ਤਾਕੈਸਿਗਲਾਗਿਸਬਾਮੈ ॥ ਤੋਸਿਕਲਪਬਿਕਲਪਨਕੀਜੈ ॥ ਮ
ਨਇਦੁਗਖਗਮਰਸਪੀਜੈ ॥ ੨੮ ॥ ਯਹਿਕੈਜਨਮਕਰਮਗੁਨਨਾਮਾ ॥ ਸੁ
ਨੈਕੈਸਿਮਰੈਸਬਜਾਮਾ ॥ ਤਜੈਲਾਜੈਦੈਨਿਹਸਿਗਾਮ ॥ ਗਨਰੈਨਿ
ਤਹਿਕੈਰੰਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮਮੋਸੇਭਜਤਯੋਮਾਮਪਿਕਾਵੈ ॥ ਸਬਤਨਰੈ
ਮਾਂਚਿਤਯੈ ॥ ਆਵੈ ॥ ਗਦਗਦਸਬਦੁਅਟਪਟੈਬੈਨਾ ॥ ਦੁਵੈਚਿਤਜ

ਲਬਰਖੋਨੈਨਾ ੨੦। ਰੋਵੈਹਸੇਉਚਸੁਰਿਗਾਵੈ। ਕਬਹੂੰਸਿਲਗਾਏਰਹਿਜਾ ੨੧।
ਵੈ। ਲੋਕਬੇਦੁਲਲਾਜਨਜਾਨੈ। ਯਯੇਉਨਮਤਬਿਬਸਯੋਠਨੈ।
। ੨੨। ਯਸਦਿਸਿਸਰਿਤਸਿੰਪਨਗਨਗਾਂ। ਰਵੈਸਸਿਤਾਰਹੰਸਮਰਕਗਾਂ।
ਛਿਤਲਪਾਵਕਪਵਨਮਕਾਂਸਾ। ਯੋਕਛੁਦੇਖੇਜੋਗਰਿਦਾਸਾ ੨੩। ਰਹਿ
ਕੋਰੁਪਸਕਲਕੋਜਲੈ। ਜਗਤਗਧਰਨਮਾਰਿਠਨੈ। ਕਬਹੂੰਰੁਲਨਭਾ
ਸੇਆਨਾ। ਰੁਯੇਮਨਿਨਭੁਜੇਗਵਾਲਾ ੨੪। ਯਯੇਯੇਬਦੇਕਿਰਸਨ
ਮਨੁਗਾ। ਤਯੇਤਯੇਮੋਰਸਕਲਕੋਤਜਾਗਾ। ਯਯੇਯੇਮਨਭੋਜਨਾਪ੍ਰਤ
ਗਾਸਾ। ਤੇਧਧੀਖਮਰੁਖਬਿਨਾਸਾ ੨੫। ਯਯੇਯੇਬਿਪਕਰਤੇਸਾਪ
ਨਭੁਗਤਿ। ਰਹਿਯੀਸੇਬਾਦੈ। ਅਨੁਕਤਾ। ਤਬਕਛੁਮੋਰੁਲਨਹਿਭਾ
ਸੇ। ਤਬਹੀਰਿਰਦੇਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸੈ ੨੬। ਬ੍ਰਹਮਦੇਕਦਸਹੁਦਿਸਦੇਖੇ।

ਏਤੁ ਗੁਣ ਕਰਿ ਦੇਨ ਲਖੈ ॥ ਅਮੇਜੇ ਮੀਗ ਗੁਣ ਵਤ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋਹਰਿ
ਮੇਧੋਜਗ ਮੇਨਾਹੀ ॥ ੨੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਏਸੁ ਨ ਕ ਬਿਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕੀਨੀ
ਪ੍ਰਸਨ ਬਿਦੇਹ ॥ ਅਬ ਗਾਏ ਗੁਰੀ ਤੇ ਕਲਛ ਨ ਕਰਨਾਗੇਹ ॥ **ਬਿਦੇ**
ਹਉਦਾਚਾ ਦੁਖਈ ॥ ਪ੍ਰਗਤੀ ਕੀ ਗੁਣ ਵਤ ਲਛਣ ॥ ਜਿਨ ਬਸਿਓ ਵੈ
ਗੰਮ ਬਿਚਖਾਣਾ ॥ ਕੋਨ ਪਰਮ ਹਿਰਦੈ ਦਿਛੁ ਗਾਏ ॥ ਕਏ ਆਚਰੈ ਕੋਨ
ਬਿਪਗਾਏ ॥ ਕੋਨ ਸੁਗੁਣ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤਿਨ ਕੋ ॥ ਏਤੁ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਉਰਜਿ
ਨਕੋ ॥ ਬੀਲੇ ਹਰਿ ਜੋਗੇ ਸੁਰਦੁ ਜੋ ॥ ਨਿਰਧ ਕੇ ਬਚਨ ਬਹੁਤ ਤਿਨ ਪੁਜੈ ॥
ਹਰਿ ਰਵਾਚਾ ॥ ਥਾਵਰ ਜੈ ਗਾਮਾ ਸੁਖਾ ਮਥੁਲਾ ॥ ਏਕੈ ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਸਕਲ
ਕੋ ਮੁਲਾ ॥ ਸੋਇਕ ਆਤਮਾ ਕੋ ਆਪਾਗਾ ॥ ਸੋ ਆਤਮਾ ਸੀ ਸਨਿਰੰਕ
ਰਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਉਪਜੇ ਏਹੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ॥ ਸੀ ਤਲੀ ਨਹਿ ਹੀ ਮੇਰੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ॥ ਤਾ ਤੇ

ਅਬਹੁੰਗਿਕਿਜਾਨੈ ਗੈਤਗਾਵਕਬਹੁਨਹਿਆਨੈ ॥ ੪ ॥ ਜੋਸਾ
 ਗਰਬੁਦਬਹੁਤਰੰਗਾ ॥ ਯੋਸਬਜਗਤਜਗਤਧਤਿਸੰਗਾ ॥ ਯਜਾਬਿ
 ਪਜਾਨਿਰੁਯੋਜੋਬੀਗਾ ॥ ਸੋਹਰਿਜਨਿਉਤਮਹੈਬੀਗਾ ॥ ੫ ॥ ਜਕਿੰਗਰਿਸਿ
 ਨਿਹਚਲੰਧੇਮਾ ॥ ਅਰੁਹਰਿਜਨਸੰਗਤਿਨਿਤਨੇਮਾ ॥ ਸਬਜੀਵਨਧਰ
 ਕਰਨਾਮਾਨੈ ॥ ਸਬਉਪਰੇਹਿਰੇਯੋਜਾਨੈ ॥ ੬ ॥ ਜੋਕੋਈਤਾਪਰਦੇਖ
 ਹਿਠਾਨੈ ॥ ਤਾਰਿਤਜੋਕੋਜੋਤੁਜਾਮਾਨੈ ॥ ਨਿਸਦਿਨਰੋਗਮਰੰਗਗਤਾ ॥
 ਸੋਹਰਿਜਨਮਧਮਹੈਤਾਰਾ ॥ ਜੋਮਰਤੀਮੋਹਰਿਕੋਜਾਨੈ ॥ ਅਨਕਰਮਬਚਨ
 ਅਨਨਹਿਆਨੈ ॥ ਤਾਕੋਧੁਜੈਹਿਤਓਤਲਾਈ ॥ ਕਛੂਨਮਾਗੈਸਹਜਸੁਭਾ
 ਈ ॥ ੭ ॥ ਯੋਹਰਿਜਨਨਰੁਜੋਹਰਿਜਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਿਨਾਨਹੀਧਰਚਾਨੀ ॥ ਏ
 ਕਦੇਸੀਦੇਹਰਿਕੋਜਾਨੈ ॥ ਸੇਧਾਕਿਰਤਜਨਸਾਪਬਖਾਨੈ ॥ ੮ ॥ ਬਹੁਰਿਕ
 ਹੋਉਤਮਹਰਿਕੁਤਾ ॥ ਜਾਨਿਧਰਧਹੁਜੋਮਾਸਕਤਾ ॥ ਦਰਸਧੰਗਸਤੈਕ

ਰਜਸਾਰੋ ॥ ਤੇਰਹਿ ਜਨ ਰੁਦੁ ਖਨਿ ਦਾਰੋ ॥ ੨੦ ॥ ਰਿਸਨ ਬਸੈ ਜਾਂ ਕੈ ਮਨ ਮਾਯੋ
ਗੰਭੀਰ ਸਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਦੇਖੈ ਗਇੰਦ੍ਰਿਜ
ਨਿਤ ਮਾਯਾਂ ਸਬ ਲੇਖੋ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਹਿ ਰਿਜਨ ਉਤਮ ਨਰ ਦੇਵਾ ਤੇ ਤੇ
ਲੇ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਜਾਜਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਛਾਰਿ ਪਾਠੈ ॥ ਗਾਥਾ ਸਮਾਪ੍ਰਿਸੁ
ਖਸਾਰਿ ਸਮਾਠੈ ॥ ੨੨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਦੇਹ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਰੂਪਾਤਿ ਥਾਕੈ
ਪ੍ਰਾਣਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਰਿਸੁ ਲੇਖੁ ਰਹੈ ਜੋ ਮਨ ਕੋ ॥ ਟਜਹੁ ਲੈ ਉਤਮ ਹਰਿ
ਜਨ ਕੋ ॥ ੨੩ ॥ ਰੂਪ ਮਾਧਾ ਸਨਾਅਹੁ ਸਬ ਕਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਰੂਪ ਨ ਜਾਨੈ
ਨਾਮਾ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵੀ ਮੈ ਕੀਨੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ॥ ਜੇ ਕਹਿਓ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿ
ਨ ਕੈ ਜਾਤ ਬਰਨ ਕੁਲ ਕਰਮਾ ॥ ਲੋਕੁ ਲਬੇਦ ਨਹੀ ਆਸਗਮਾ ॥ ਰੂਪਿ ਦੇਹਿ
ਅਭਿਮਾਨ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸ ਕਹਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਰਿਸੀ ਬਸਤੁ ਪਗਾ

ਨਤਾਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਤਨਕੈ ਅਭਿਮਾਨ ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਬ ਭੂਤ ਨਿਪਰਸਮਤਾ ਮਾਨੈ ॥
 ਸੰਤਿ ਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਆਠ ਸਿਪਿਤ੍ਰਿ ਰੁਦ ਨ ਸੁਖ ਆਂਦੈ ॥ ਪਰਿ
 ਲੋਕ ਬਹੁ ਮਨਿ ਨ ਰੁਲਾਂਦੈ ॥ ਲਵਨਿ ਮਥਾਂ ਰਧ ਤਲੈ ਨ ਚਰਨਾ ॥ ਗੁਨ ਤੀਤ ਨਿਰਭੈ
 ਪਦ ਸਰਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਿਦ ਬਿਰੀਚਿ ਅਰੁ ਦੇਵਾਂ ॥ ਤਨ ਮਲ ਲਾਇ ਕੇ ਨਿਤ ਸੇਵਾ
 ਤੇ ਉਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਜਨ ਕਯੋ ਕਰਿ ਛੁਟ ਕਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ
 ਚੰਦੁ ਚਿਤ ਜਾਕੈ ॥ ਈਹ ਤਾਪ ਉਠੈ ਕਯੋ ਤਾਕੈ ॥ ਅਮੇ ਸੋਹਿ ਜਲ ਉਤਮ ਕਹਿਓ ॥ ਤਾਂ ਕੈ
 ਸੰਗ ਧਰਮ ਪਦ ਲਹੇ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜੀ ਨਿਮਖ ਨ ਤਿਜਾਗੈ ॥ ਧ੍ਰੋਮ ਤੋ ਰਿਦੈ ਧੰਸੈ
 ਕੈ ਗੁਗੈ ॥ ਸੋ ਕਹੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸ ॥ ਕਦੇ ਨ ਤਜੀਏ ਤਾ ਕੈ ਪਾਸ ॥ ੨੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ॥ ਤਿਥਿ ਪਿਭੁ ਗਤ ਲਛਨ ਕੇ ਨਿਰਪਾ ਸੋਹਿ ਜੋਗੇਸ ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਕੇ ਜਾਨਿ ਬੇਕੀਨੀ
 ਧੁਸਨ ਨ ਰੇਸ ॥ ੨੮ ॥ **ਇਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ਗਵਤੋ ਮਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਏਕਾਦਸ ਸਕੰਦ ਪੇਬਾ ਸੁਦੇਵ**
ਨਾਂਹ ਦਸੰਬਾ ਦੇ ਜਾਨੀ ਤੇ ਜੋਗਾਧੀ ਨੇ ਦੁਤੀ ਯੰ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ੫੫

ਰਹਿਏ ॥੨੭॥ ਜਨਕ ਦਾਦਾ ॥ ਅਥਿਕ ਗੁਣਿ ਧਾਂਕੰਤੋਂ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ॥ ਜਿਨਏ
ਸਕਲ ਲੋਕ ਰੁਮਾਯਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਮੁਖ ਸਰੋਜ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਜਾਨੀ ॥੨੮॥ ਤਾਕੋ ਪੀਵਤੁ ਤਿਧ ਤਿਨਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਧੰਯੋ ਮੇਸੀ
ਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ਰੁਵ ਕੇਤਾ ਪਤ ਪਤਿ ਜੋ ਦੇਹੀ ॥ ਤਾਕੋ ਪਰਮ ਅੰਖ ਖੀਏਹੀ ॥੨੯॥ ਮੇ
ਸੇ ਸੁਨ ਲਿਹ ਪਤ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਬਕਤਾਕੋ ਉਪ ਜਾਵਨ ਚੈਨਾ ॥ ਤਬ ਬੈਲੇ
ਬਾਨੀ ਅਭਿਗੰ ਸਾ ॥ ਤੀਜੇ ਅੰਤਰਿ ਧਸੇਨਾ ਸਾ ॥੩੦॥ ਅੰਤਿ ਰਿਖ ਭਿਵਦੁ
ਪ੍ਰਥਮ ਹਿਦੁ ਜੋ ਤੇਨ ਨਾ ਸਾ ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਆਪੁ ਬਿਗਯੈ ਗਾ ਸਾ ॥ ਦੁਸਾ
ਸਿੰਧ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤੁਬ ਯਹ ਕਰ ਕੈ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥੩੧॥ ਪੰ
ਚ ਰੁਤ ਕਰਿ ਰਚੈ ਦੇਹਾ ॥ ਬੀਜੈ ਤਹਾ ਆਤਮਾ ਦੇਹਾ ॥ ਜਾਤੇ ਪਹਿਲੇ
ਗਵੈ ਰੋਗਾ ॥ ਬਹੁੰਦੁ ਖਤਰੇ ਇਕ ਦਰੋਗਾ ॥੩੨॥ ਤਾਤੇ ਮੈ ਸਿਧਿ ਤਲਗਾਵੈ

ਮੇਰੇ ਨਿਜਾਨੰਦ ਪਦ ਪਾਏ ਮਗਨ ਹੋ ਮੇਰੇ ਆਨੰਦਾ ਬਹੁ ਰਿਨੀ
 ਬਿਆਪੇ ਦੁਖ ਦੁੰਦਾ ॥੬॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਯਹੁ ਦੁਖਿ ਸਤਾ ਕੋ ਯਹੀ ਤਰ
 ਅੰਸ ਆਪਨ ਰਾਕੋ ਯਹੀ ਦੁਖ ਦੁਸ ਮਰਮ ਨਿਬਿਸਤਾਰੇ ਬਹੁ ਤ
 ਗਾਂਤਿ ਕੇ ਬਿਖਯ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਯਹ ਯਹ ਅੰਸ ਇਹ ਯਨਿ ਮਨਿ ਸਿਰੀ
 ਗੰਭੀਰਾ ਵੈਸ ਬਹੀਤ ਨ ਸੋ ਮਾਪੁ ਭੁਲ ਭੋਗ ਨਿਮਨਿ ਦੀਨੋ ਤਬ ਅਭਿਮਾ
 ਨਿ ਦੇਹ ਕੋ ਕੀਨੋ ॥ ਭੋਗ ਨਿਮਿਤ ਕਰ ਮਥਿ ਸਤਾਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖ
 ਦੁਖ ਭਏ ਗੁਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕਰ ਮਨਿ ਤੇਜੋ ਨਿਅਨੰਤਾ ਯਨ ਮਰਨ ਕੋ ਲਹੈ ਨ ਅੰਤਾ
 ॥੭॥ ਪੁਲੈ ਅਵਤਾਰੁ ਮੇਰੇ ਰੀਤ ਰਿ ॥ ਯਹੀ ਨਹੀ ਇਪੁ ਨਿਮਾਇਆ ਮੀਤ ਰਿ
 ਮਿਦਿ ਸਮੇ ਬਹੁ ਰੀਤ ਲਪਾਏ ਯਹੁ ਦੁਸਾਗਰ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਆਏ ॥੮॥ ਭਰਮ
 ਭਰਮ ਤਪੁ ਲੈ ਅਵਧਿ ਆਏ ਤਬ ਸਬ ਨਾਸ ਕਾਲ ਮਨ ਭਾਏ ਤਬ ਸਤੁ
 ਬਰਖਨ ਬਰਖੇ ਜਲ ਪਰਾ ਤੇਜ ਤਪੇ ਤਹੀ ਦੁਖ ਦੁਸ ਦਿਨ ਕਰਾ ਬਹੁਰ ਅਗ

ਨਿਸੇਖਮੁਖਨਿਸਰੈ ॥ ਪੁਲੈਪਦਨਮਿਲਤਹਤਹੰਧਸਰੈ ॥ ਸਾਰੈਲੋਕਰੁਸ
 ਮਤਬਕਰੈ ॥ ਬਹੁਰਪੁਲੈਮੇਘਸਿਚਰੈ ॥ ੨੨ ॥ ਗਾਥੀਸੁਤਿਪਾਰਜਲਬਰੇਖੇ
 ਯੈਅਖੰਡਬੀਤੈਸਤੁਬਰੇਖੇ ॥ ਤਬਹੋਵੈਬਿਗਟਕੰਨਾਸਾ ॥ ਆਤਮਕਰੈ
 ਪ੍ਰਕਿਰਤਿਮੇਬਾਸਾ ॥ ੨੩ ॥ ਜੋਆਭੁਗਤਹੋਵੈਬ੍ਰਹਮਾਉ ॥ ਤੋਹੁੰਬ੍ਰਹਮਮਾਹਿਨ
 ਨਿਗਾਉ ॥ ਜੇਹਰਿਗੁਗਤਿਹਕਤੇਪਾਵੈ ॥ ਅੰਗਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਮੇਸਕਲਸਮਾਵੈ ॥
 ੨੪ ॥ ਪਦਨਕਰੈਜਬਗੀਧਹਿਖੀਨਾ ॥ ਗੁਮਹੋਇਤਬਜਲਮੇਲੀਨਾਤ
 ਯੈਗੀਰਸਕੋਹੈਸਮੀਰਾ ॥ ਤਾਤੇਮਿਲੈਤੇਜਮੇਲੀਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅੰਧਕਾਰਜਬ
 ਰੂਪਹਿਹੋ ॥ ਤੇਜਤਬੈਪਦਨਹਿਸਿਚਰੈ ॥ ਬਹੁਰਿਸਪਾਰਸਹਿਹੋਅਕਾ
 ਸਾਂ ॥ ਪਦਨਕਰੈਤਬਨਰੁਮੇਬਾਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕਾਲਕਿਜਿਜਬਸਬਦਹਿਖੀ
 ਯਾ ॥ ਤਾਮਸਅੰਕਾਰਨਰੁਲੀਯਾ ॥ ਤਾਮਸਅੰਕਾਰਮਲਮਿਲੈ ॥ ਗਾ
 ਜਸਅੰਕਾਰਹੋਉਗਿਲੈ ॥ ੨੭ ॥ ਅੰਦ੍ਰਿਯਮਰੁਗਜਸਅੰਕਾਰਹਿ ॥ ॥ ॥

ਸਤੁ ਅੰਕੀਨਿ ਅਗਰਹਿ ॥ ਬੁਧਦੇਵ ਸਾਤਿਕ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਅਹਤਤ ਕੀਨਿ
 ਸੰਗਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅਹਤਤ ਸਿਪੁਤਿ ਮਿਲੈ ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਕਲ ਸਕਲ ਕੋਰਿ ਲੈ ॥
 ਅਮੇ ਸੇਹੀ ਬਿਪਿਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲੈ ਅੰਤਲ ਪਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਯਸ
 ਸਬਰਿ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕਰੈ ॥ ਉਪਜਾਵੈ ਪੁਤਿ ਪਾਲੈ ਹਰੈ ॥ ਸੇਤੁ ਅੰਕੀਨਿ ਫੇਪੁ ਸੁਲ
 ਈ ॥ ਬਹੁ ਕਰੈ ਪਰਸਨ ਮਨਗਾਈ ॥ ੨੦ ॥ **ਏਹ ਰਾ** ਅਮੇ ਸੀਸੁਨਿ ਮਾਯਾ ਪੁ
 ਬਲ ਉਪਜੈ ਨਿਰਪਕੇਰੀਤਾ ॥ ਤਬ ਪੁਛੀ ਅਪੀਨ ਪੈਤਾ ਤਰਿ ਬੇਕੀ ਗੀਤਾ
 ॥ ੧੧ ॥ **ਗੰਧਿ ਦੁਖ** ਅਮੇ ਸੀਪੁ ਬਲਈ ਸਕੀ ਮਾਯਾ ॥ ਜਿਨ ਏਸ ਕਲ ਲੋਕ ਰੁਰ ਮਾ
 ਯਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਤੁਮ ਸੇਰਿ ਆਨੀਤ ਰੈ ॥ ਅਸੇ ਦੇਹੀ ਕਯੋ ਨਿਸਤ ਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖ
 ਹੀਤ ਰੀਏ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਤਾਵੁ ਭੇਦਾ ॥ ਏਸੁਨਿ ਬੁਝਨ ਨਿਰਪਤ
 ਕੋ ਰੂਪਾ ॥ ਤਬ ਬੋਲੈ ਏਥੇ ਪਰ ਬੁਧਾ ॥ ੨੧ ॥ **ਪੁਬੁਧ ਦੁਖ** ਅਸਕਲ ਮਨੁ ਪਸੁ
 ਪਨਿ ਕੈ ਕਾਜਾ ॥ ਕਰਹਿ ਕਰਮ ਮਾਰੰ ਰਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਕੇਵਲ ਦੁਖ ਮ

ਪਕਾਰਾ ਅਥਹੁੰ ਅਰੁ ਅਗੇ ਬਿਸਤਾਰਾ २॥ ਪਾਏਹੁੰ ਪਨ ਦੁਖ ਅਪਾਰਾ ਨਿਸ
ਦਿਨ ਚਿੰਤਾ ਕੇ ਅਪਕਾਰਾ ॥ ਸੋਊ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਆਵੈ ਤੋ ਬਿਰਨਰ
ਜਾਵੈ ॥ ੩॥ ॥ ਤੇਜੀ ਗਿਰ ਕੁਟੇ ਬਸੁਤ ਦਾਰਾ ॥ ਪਲਕ ਮਾਹਿ ਦੂਰਿ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥
ਜੋ ਪੰਥ ਮਾਹਿ ਮਿਲਾਨ ਹੋਈ ॥ ਪਰ ਕੇ ਮਾਹਿ ਬਿਛੁਰੇ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ੪॥ ਜੇ ਕੁਛ
ਦਿਹੰ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਜੋ ਨਿਜ ਨਿਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਇਨ ਮੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਛੁਡਾਵੈ
॥ ਆਪੁ ਅਪੁ ਕੋ ਸਬ ਕੋ ਜਾਵੈ ॥ ੫॥ ॥ ਜਾਹੀ ਬਿਪਨ ਦੁਰਪਰ ਲੋਕਾ ॥ ਬਿਰਨਰੇ
ਬਿਪਨ ਕੋ ਵੇਕਾ ॥ ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਨੀਚ ਬਹੁ ਗੁਣੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਮਟੈ ਲਕਤੀ
॥ ੬॥ ॥ ਮਟ ਮਛਰਾ ਮਰ ਚਾਹੈ ਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਾਅਰੁ ਲੋਕ ਮਾਨਾ ॥ ਤਿਸਨ
ਬੰਧੇ ਕੁਛ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਮੇਰੁ ਪਰਿਠਾਨੈ ॥ ੭॥ ॥ ਕਾਲਹਿ ਪਾਇਓ ਭੀ
ਤੇ ਪਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਇਓ ਈਹਾਂ ਅਬ ਤਰੇ ॥ ਜੋ ਬਿਚਾਰਿ ਬਿਗਾਓ ਪਾਵੈ ॥
८॥ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸੇ ਪਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ਸਬ ਦਬੁ ਮਸਕਲ ਜੋਗੇ ॥ ਪਾਰਖੁ

ਹਮ ਨਿਤ ਹਿਰੈ ਰਾਖੇ ॥ ਮੇ ਜੇ ਗੁਰ ਬਿਨ ਰਿਜਾਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਿ ਪਗੁਰੁ ਪੈਆ
 ਵੈ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਨਿਤਾ ਜੇ ਵਾਠਾ ਨੈ ॥ ਗਮਾਲ ਸਕ ਪਟਕਾ ਮਨਾ ਗੁਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਿ ਖੇ
 ਰੁ ਗਤਿ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਲੈ ਲ ਜੀਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸਬ ਤੇ ਮਨ ਕੋ ਸੰਗ ਮਿਟਾ
 ਵੈ ॥ ਉਲਟ ਜਾਪ ਸੰਗ ਤਿਸੇ ਲਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਦੀਨ ਨ ਪਰਕਰੁ ਨਾ ਮਾਨੈ ॥ ਸਮ
 ਮਿਤੁ ਤਾ ਉਤਮ ਬਹੁ ਮਾਨੈ ॥ ੮ ॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਸੰਚ ਪਾਠ ਤਪਸੀ ਨ ਤਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਪਲੇ ਵੇ ਗੁਰ ਸੰਸਿ ਖ੍ਰਿਪਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਅਰੁ ਕੋ ਮਲਹ ਨਾ ॥ ਰਿਸਾ
 ਤਿ ਜਾਂਗਈ ਦਸ ਬਸਹ ਨਾ ॥ ੯ ॥ ਏਕੰਕੀ ਆਸੁ ਮਨਾ ਬਾਪੈ ॥ ਬਸਤੁ ਕੁ
 ਕੈ ਬਲ ਕਲਸਾ ਪੈ ॥ ਜਤੁ ਚੇਤਨਾ ਮਾਤਾ ਦੇਖੈ ॥ ਧਰਮਾਂਤ ਮਾਨਿ ਟੀਤਾ ਲੇ
 ਖੈ ॥ ੧੦ ॥ ਗ੍ਰਿਸੁ ਭਗਤਿ ਕੇ ਸੁਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਗਾਗੈ ਧਰਮ ਕਰੈ ॥ ਏਹ ਬਲ
 ਨ ਅਰੁ ਮਨ ਕੋ ਤੰਤੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਮਦਾ ਸਤ ਸਿਤਿ ਧਨ ਛੋਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ

ਅਰੁਗੁਨਹਰਿਜੀਕੇ ਸਦਾਸੁਨੈਉ ਪਰਨਜੀਕੇ ॥ ਤੇਰੀਕਹੈਨਿਰੰਤਰਪਿ
ਦੇ ॥ ਸੋਈਕਹੈਹਰਿਜੋਗਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜਪਤਪਨੇਗਜਗਜਬੁਤਦਾਨਾ ॥
ਤਨਮਨਪਨਦਾਰਾਸੁਤਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਜੋਕਛੁਜੋਸਬਹਰਿਹਿਲਿ ਬੇਦੇ ॥ ਗੁ
ਬਿਪਿਸਕਲਕਰਮਕੇ ਛੇਦੇ ॥ ੨੬ ॥ ਬਾਦਰਜੰਗਮਹਰਿਮੇਜਾਲੇ ॥ ਪਰਿ
ਸੇਵਾਸਾਧਨਕੀਤਨੈ ॥ ਗੀਮਲੈਪਰਸਪਰਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ ॥ ਨਿਜਦਿਨ
ਕਾਤਸੁਨਤਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਪਲਪਲਪ੍ਰੀਤਬਦੇਹਿਯਦੁਲੈ ॥ ਗੁ
ਨਨਿਸੰਗਲਤਤਨਕੰਭੂਲੈ ॥ ਗੁਜੋਗਾਉਨਕਬਹੁਉਪਨੈ ॥ ਯੇਮਮ
ਗਨਜਾਗਤਅਰੁਸੁਪਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਮੇਜੇਯੇਮਗਤਿਕੰਧਾਵੈ ॥ ਪਲ
ਪਲਤਨਪੁਲਕਿਤਯੈ ॥ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰਹਰਿਚਿਤਨਤਰੋਵੈ ॥ ਗੁਬ
ਹੂੰਹਸੇਆਨੰਦਤਰੋਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਕਬਹੂੰਨਾਚੈਕਬਹੂੰਗਾਵੈ ॥ ਲਾਜੰਗ

ਹਿਤ ਜੋ ਜੋ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਗੁਨ ਸਿਮਰਤ ਮਿਲ ਜਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸਜ
 ਬਦ ਬਾਹਰਿ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਯਾ ਬਿਪਲੈ ਵੈ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿ
 ਖਿ ਨਿਕੀਇਓ ਪਰਿਖਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਗਾਇਨ ਤਾਂ ਜਨ ਕਰੈ ॥ ਆਯਾ ਭੁਲ
 ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ੨੧ ॥ **ਏਹੁ** ਏਸੁ ਨਿਬਰਨ ਬਿਪਲੈ ਰਿਹੈ ਬਦ ਯੋ
 ਅੰਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜੋ ਛੁਟੈ ਭਵ ਛੁਟੈ ਪਾ ॥ **ਏਹੁ**
ਉਬਾਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤਨੀ ਮੇ ਅਪਿਕਾਰੀ ॥ ਤਮੈ ਯੋਗ ਮੇ ਰਿਹੈ ਬਿਚਾਰੀ
 ਤਾਂ ਤੇ ਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰੁ ਪਾ ॥ ਜਨੇ ਜਾਰਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਕੁ ਪਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪਰ ਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਰਗ ਵਾਲਾ ॥ ਏਸ ਬੇਟੇ ਕ ਕਿ ਪੈਰੈ ਨਾਨਾ ॥ ਸਬ ਸੀਵੈ ਨਿਕੀ ਅਤਿ ਕਰੁ ਨ ਯਨਾ ॥
 ਤਬ ਕੇ ਲੇਪੀ ਚਮਾਪਿ ਪਲਾਇ ਯਨਾ ॥ ੨੩ ॥ **ਏਹੁ** ਪਿਪਲਾਇ ਯਨੈ ਵਾਹੁ ॥ ਸੁਖ
 ਮ ਬੁਲ ਸਕਲ ਸੀ ਜਾਗਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਜਕਤਿ ਸਕਲ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਪਤਿ ਪਰੈ ਕਰੈ
 ਵਹਨਾ ਕੀ ॥ ਕਾਹੁ ਤੇਜਨ ਮਨ ਹਿਤਾ ਕੀ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸਭੈ ਪਤਤੀਆ

ਬ

ਚਹੁਮੇਸਦਾਏਕਰਸਪੁਰੀਆਗਇਦਿਯਦੇਹਹਿਰਦੈਅਰੁਪਾਣਾਸਾਤੇਚੇਤ
ਨਦੈਬਰਤਾਨਾ॥੪॥ਜੈਸੇਯਹਿਸਰੂਲੋਗਬਰਤੈ॥੫॥ਏਕਕਸਿਗਬਰਤਭਿਪਨਿ
ਰਤੈ॥ਜੈਗਵਨਬ੍ਰਹਮਪੁਨਿਜੇਈ॥ਜੈਪਰਮਾਤਮਜਾਨੈਕੋਈ॥੬॥ਮਨਅਰੁਬ੍ਰ
ਹਮਚਿਤਅਰੁਪਾਣਾ॥ਇਦਿਯਦੇਹਸਬਦਅਰੁਮਾਨਾ॥ਕੋਈਤਾਰਿਪਹਚਿਨ
ਰਿਸਕੈ॥ਸਾਤਸਾਤਓਵਰੇਹੀਬਕੈ॥੭॥ਜੈਸੇਪਾਵਕਲੋਹਤਪਾਣੀ॥ਪਾਵਕ
ਸਮਤੇਜਤਿਲਿਪਾਣੀ॥ਸਬਪੁਕਾਸੈਸਕੈਜਾਣੈ॥ਪਰਿਪਾਵਕਪਰਿਜੋਰਨਚਾ
ਲੈ॥੮॥ਏਸਬ੍ਰਾਇਦਿਯਹਿਰਦੈਅਚੇਤਨਾ॥ਤਾਕੈਸਿੰਗਹੁਤੇਜੈਚੇਤਨਾ
॥ਜੈਰਸਕਲਅਰਥਨਿਕੋਜਾਣੈ॥ਕੋਨਸਕਤਿਜੋਤਾਰਿਪਾਛਾਣੈ॥੯॥ਏਲੇ
ਅਰਥਬਖਾਨੈਬੇਦਾ॥ਪਰਪਰਤਛੁਨਜਾਨੈਭੇਦਾ॥ਯਹਨਹਿਯਹਨਹਿ
ਯਹਨਹਿਰੋਈ॥ਯਾਤੈਪਰੈਸਤਿਰੈਜੇਈ॥੧੦॥ਸੂਛਮਸੂਲਨਜਾਈਬ੍ਰ
ਹਮਨਿ॥ਗਗਨਪਵਨਪਾਵਕਜਲਧਰਨਿ॥ਨਹਿਮਨਬ੍ਰਹਿਚਿਤਅਹੰ ੨

ਕਾਗਾ ਗਿਏ ਨਿੰਦਾ ਮਾਯਾ ਸਬ ਕੈ ਧਾਰਾ ਨਾ ਜੋ ਬਾਲ ਬਿਰਪਨ ਜੁ ਵਾ ਨਾ ਜੋ ੧੭
 ਬਿਨ ਸੈ ਨਾ ਜੋ ਹੁ ਵਾ ਗਿਰੀ ਆਪੁ ਰਖ ਕਲੀ ਵਨ ਜੋ ਈ ਗੁਰਨਰ ਨਾਗਾ ਅਸੁ
 ਰਨ ਹਿ ਜੋ ਈ ੧੮ ਰਕਤ ਪੀਤ ਸਿਤਾ ਅਸਿਤ ਨਹ ਰਿਤਾ ਗਜਾਤ ਬਰਨਾ ਆਸਗਮ
 ਨਪਰਤਾ ਗਸੀਤ ਨਓ ਸਨ ਚੰਦ ਨਹੁ ਜੁਗਾ ਗਿਦ੍ਰ ਸਨਗਾ ਤਿਨਿ ਕਟਿ ਨਹਿ ਦੁਗਾ
 ਗੰਧੁ ਖਟੁ ਖਰਹਿਤ ਬਸੈ ਸਬਾ ਮਾਹੀ ਆਪੁ ਹਿ ਆਪੁ ਲਿਧੇ ਕਤੂ ਨਾਹੀ ਗਬੈ ਪੈ
 ਭਾਵੁ ਜਿ ਅਤਮਾ ਅੰਸਾ ਗੁੰਨਿ ਸਰੋਵਰ ਬਿਲ ਸੈ ਹੰਸਾ ੧੯ ਗਾਗਾ ਨ
 ਪਵਨ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਗਾ ਪਰਨਿ ਬੀਧਿ ਸਬ ਕੀ ਏ ਸਰੀਰਾ ਗੰਧ ਬਸ
 ਤੁਏ ਪੰਚੋ ਬੀਧਾ ਗਸਬ ਦਸ ਪਰਸਰੂਪ ਰਸਗੀਧਾ ਗਿਦ੍ਰਿ ਯੁਗ ਦਸ ਅ
 ਰੁਤਿ ਨ ਕੇ ਦੇ ਵਾ ਗਸਾਤ ਕਰਾ ਜਸਤਾ ਮਸਰੇ ਵਾ ਗਲ ਬੁਧ ਚਿਤ ਮਹਤਤਾ ਅ
 ਹੰਕਾਰਾ ਗੇਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ ੨੦ ਗੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਤਾ ਕੋਕਾ
 ਰਨਾ ਬਿਨ ਇਛਾ ਸਬ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਨਾ ਗਜੇ ਰੁਵ ਮੇ ਬਹੁ ਘਟ ਉਪਜਾਵੈ

ਗੁਰੂ ਸੇਹਰਿ ਭੁਮਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤੇ ਸਬ ਘਟ ਦੀ ਸੈ ਬਿਪਿਨਾਨਾ ॥ ਪਰਿ
ਵੇਡੈ ਨਹੀ ਕਹੁ ਆਨਾ ॥ ਤੇ ਸਬ ਜਗਤ ਆਇ ॥ ਸਮਾਪਿ ਮੀਤਾ ॥
ਗੰਗ ਨ ਕਹੁ ਏਕੁ ਗਵੀਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇਨੁ ਉਪਾਜਿ ਬਿਨੁ ਸੇਨਾਹੀ ॥
ਬਾਲ ਸੁਵਾਇ ਪਰੇਨ ਰਿਛਾਂਹੀ ॥ ਬਏ ਨ ਘਟੈ ਚਲੇਨ ਰਿਤੁ ਲੈ ॥
ਖੁਤੈ ਧਮਿ ਨ ਨਹਿ ਬੋਲੈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਗਤੁ ਪੂਰਣੁ ਪਰਮਾਮਨੁ ਪਾ ॥ ਚਿਟਾ
ਨੰਦ ਬਿਗੀਨਾਨ ਸਰੁਪਾ ॥ ਏਹੇ ਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਜੇਹੈ ॥ ਗਯਾਨ ਬਿਨਾਸਾ
ਰੋਜਾ ਸੇਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਸੇਧ ਵਨ ਏਕੁ ਹੀ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਦਸਇ ਦਿਲ ਸੀਰਾ
ਦੀ ਸੈਨਾਨਾ ॥ ਉਤਰੁ ਲਿਸੇ ਤਜ ਜੇਰਜ ॥ ਅੰਤੁ ॥ ਚਾਰਿ ਖਾਨਿ ਪੂਰਨਿ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਿ ॥ ੨੯ ॥ ਗਲਿ ਗਏ ਹਜਾ ਏਹ ਰਿਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਬਾਜਤੁ ਆ
ਨਿਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬ ਦਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੀ ਪਾ ॥ ਗਨ ਅਰਿ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰ

ਪਿਛਿਤ ਬੰਧਾ ਗਲਿ ਗਏ ਹਿਇ ਨਹੀ ਨਵ ਕੋਧੈ ॥ ੨੨ ॥ ਯਾ ਕੋ ਮਿਟੈ ਨਿਰੰਜਨ ਸੇ
 ਹੋ ॥ ਗਲਿ ਦੁਬਸ ਸੁਖ ਪਰਿਜ ਬਾਘੈ ॥ ਤਬ ਜਗਲਿ ਗਏ ਹਛਿਟ ਕਾਏ ॥ ੨੨ ॥
 ਮਹੰਕਾਰ ਮਾਮਤਾਂ ਕਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਮਨ ਅਰੁ ਬਪਿਛਿਤੁ ਸਬ ਜਾਹੀ ॥ ਤਬ ਮ
 ਦ੍ਰੈਤ ਏਕਹੈ ਜੋਈ ॥ ਦ੍ਰੈਤ ਭਾਵ ਕੋ ਨਾਵਨ ਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਮਨ ਬਪਿਛਿਤੁ ਮਹੰਕਾ
 ਰਨਹੈ ॥ ਜਾਗੇ ਪ੍ਰਥਮਿ ਬਾਤ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਜੋ ਕਰਨੈ ਅਰੁ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮਾ
 ਗੇ ਪੀਛੇ ਲੀਨੈ ਈਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਤਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਾਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਕੀ ਜੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪਰਿਬਾਸ ਨਾਂ ਸਹਿਤ ਹੀਰਾ ॥ ਤਾਤੇ ਏਹ ਫੇਰ ਕਰਿ ਲੇ ॥
 ੨੫ ॥ ਗਲਿ ਗਾਸੀ ਹੀਰਾ ਜਤ ਬਾਜਨਾ ॥ ਤਾਹਿ ਮਿਟੈ ਨਹਿ ਭਵ ਸਾਂਸਨਾ ॥ ਤਾਤੇ ਹਰ
 ਚਰਨ ਨਿਚਿਤ ਲਾਏ ॥ ਮਹੰਕਾਰ ਕਲ ਬੰਧਨ ਛਿਟ ਕਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਯਾ ਬਿਪਸ ਕਲ
 ਚਿਤ ਮਲ ਨਾਸੈ ॥ ਹਵਸ ਮਾਨਤ ਬਬੂਰ ਮਪੁਕਾਸੈ ॥ ਜੋ ਨਰ ਪ੍ਰਥਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਤੋ ਦੁਹਰ ਮਜੋਗ ਕੋ ਠਾਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰਮ ਜੋਗ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ॥ ਤਬ
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਬਧੈ ॥ ਮਾਸਕਤਿ ॥ ਤਾਤੇ ਹੋਇ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਕਾਸਾ ॥ ਛੁਟੈ ਕਾਲ ਜਾਲ ਭੂ

ਬੁਧਮਧਰਾਜਨਬੁਧਮਧਿਰਾਜੀ

ਟਪਾਸਾ ॥ ੨੮ ॥ **ਭੁਭੁ** ਏ ਧਿਟਲਾਂਇਨਿਬੈਨਸੁਨਿਕਰੀਪੁਸਨਮਿਥਲੇ
ਸਾ ॥ ਕਰਮਜੋਗਾਅਬਕਰਿਕਿਰਪਾਕੋਰੋਪਰਮਜੋਗਾਸਾ ॥ ੨੯ ॥ **ਫਿਰੇਰੇ**
ਦੁਚਾ ਭੁਧਈ ॥ ਕਰਮਜੋਗਾਅਬਕਰਿਕਿਰਪਾਈ ॥ ਗੇਮੇਆਜਿਤੁਮਰੀਸਰ
ਨਈ ॥ ਜਾਕੇਕਿਯੇਕਟੈਸਬਕਰਮਾ ॥ ਭਿਧਜੋਗਾਜਾਨਹੋਇਨਿਹਕਰਮਾ
ਟਪਟੁਲੀਪਰਸਨਕਹੋਤੁਮਏਗਾ ॥ ਟਜਾਕੇਸੇਠੇਅਤਿਸਏਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁ
ਤੁਸਨਕਾਇਕਚਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕਬਾਰਕਿਰਪਾਂਕਰਿਆਏ ॥ ਧਿਤਾਸਮੀਪ
ਦੁਸਮੇਧਾਏ ॥ ਏਹੈਪੁਸਨਮੇਤਿਨਸੇਕੀਨੀ ॥ ਭਿਤੁਰਨਦਿਯੋਰਿਰ
ਦੈਪਰਿਲੀਨੀ ॥ ੩ ॥ ਨਹੀਬੈਲੇਸੋਭੈਕਾਰਨਾ ॥ ਟਜਹੁਕੁਧਜਿਭੈਸਾਗਰ
ਤਾਰਨਾ ॥ ਗੇਮੇਸੇਬਚਲਸੁਨਦਿਪਤਿਜਬਗਾਏ ॥ ਅਬਰਹੋਤਛੋਰਬ
ਗਾਏ ॥ ੪ ॥ **ਅਬਰਹੋਤਭਿਦੁਚਾ** ॥ ਗਜਾਸੁਨੇਕਰਮਗਤਿਗਹਨਾ ॥ ਤਾਤੈ
ਸਹਤਹਬੈਨੇਨਕਰਨਾ ॥ ਜਹਜਹੈਤੁਜਿਬੈਦਬਖਾਨੈ ॥ ਤਾਤੈਜ

ਹਨਕੀਜਾਨੈ ॥ ੫ ॥ ਬੇਦਪ੍ਰਗਟਕਰਤਾਰਿਦੇਵਾਰਿਖਾਅਰੁਪਰਖਲ
 ਹੈਕਿਜੀਭੇਵਾਰੁਦਲਹੈਬਿਨਮਿਟੈਨਮਰਨਾ॥ ਲਹੈਭੇਵਪਾਵੈਹਰਿਚ
 ਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾਤੇਤੁਮਹੋਤੇਤਬਬਾਲਾ॥ ਤਾਤੇਕੁਜਿਨਕਰਮਬਿਸਾਲਾ॥
 ਅਬਮੇਕਹੋਸੁਨੈਚਿਤਿਲਾਈ॥ ਜਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰੇਮਾਮਪਿਕਾਈ ॥ ੭ ॥ ਕ
 ਰਮਜੋਗਹੈਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਮਅਕਰਮਬਿਕਰਮਪਸਾਰਾ॥
 ਰਿਨਿਮਤਸੋਕਹਿਏਕਰਮਾ॥ ਹਰਿਬਿਨਹੀਨਸੋਸਕਲਬਿਕਰਮਾ॥
 ੮ ॥ ਸੋਅਕਰਮਜੋਏਉਤ੍ਰਾਗੈ॥ ਰਮਾਨਬਿਨਾਸੁਖਇਹਨਮਾਗੈ॥
 ਕਰਮਕਰਤਛੂਟੈਸਬਕਰਮਾ॥ ਉਪਜੈਗਿਆਨਮਿਟੈਭੈਰੁਰਮਾ॥
 ੯ ॥ ਕਰਮਤਜਨਕੋਕਰਮਗੁਹਾਵੈ॥ ਮਾਗੈਸਕਲਦੁਰਿਕਰਿਸਾ
 ਖੈ ॥ ੧੦ ॥ ਜਜਿਏਈਬਾਲਕਹੋਗੀਤੈ॥ ਅੰਧਇਕਦੁਕਨਾਮ
 ਤਾਤੇਬੇਦਨਸਮਧੁਯੋਮਾਵੈ॥ ਪਹਿਲੇਸੁਰਗਾਇਕਫਲਗੁਖੈ॥

 ५
 ਗੁਰਮਤਿ

ਸੁਨਰੋਵੈ ਤਰੋ ਲਾਡੁ ਪਿਤਾ ਦਿਖਾਵੈ ਅੰਖ ਪਕਾਂਜ ਲੋਰੁ ਓਪ ਜਾਵੈ
੨੧॥ ਅੰਖ ਪਕੇ ਦੁਲ ਲਾਡੁ ਨਾਹੀ ਅੰਖ ਪਪੀਏ ਰੋਗ ਸਰੁ ਜਾਵੈ
ਈ ਤੇ ਸੁਰਗਾਇ ਲੋਰੁ ਦਿਖਾਵੈ ਰੁਗਮ ਨਾਸ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਵੈ ਸੁ
ਰਗਾਇ ਕੁਫਲ ਪੁਰਪਤ ਬਾਨੀ ਤੇ ਰੇ ਪੁਰਪਤ ਕੁਫਲ ਗਨੀ ਤਾਤੇ
ਕਰੈ ਬੇਦ ਕੇ ਕਰਮਾ ਰਿਕੇ ਰੇਤ ਬਡੈ ਯਧਗਮਾ ੨੩॥ ਅੰਕ ਛੁਫ
ਲੂ ਲਿਨ ਜਾਨੈ ਰਿਕੇ ਰੇਤ ਕਰਮਾ ਸਬ ਠਾਨੈ ਮੇ ਕਰਤਾ ਜੀ ਕਰੇ
ਨਗਾਖੋ ਜੇ ਕਛੁ ਸੋਹ ਰਿਕੇ ਕਰਿ ਗਏ ੨੩॥ ਯਾ ਬਿਪਧੇ ਮਰੁਗਾਤਿ
ਓਪ ਜਾਵੈ ਤਬ ਸਬ ਕਰਮਾ ਆਪੁ ਹੀ ਜਾਵੈ ਤਬ ਹੀ ਪੁਗਟੈ ਗਜਾਨ
ਪੁਕਾਸਾ ਗੀਲਿਗਮ ਛੁਟੈ ਰੁਦੁ ਪਾਸਾ ੨੪॥ ਰਬੈ ਦਿਕ ਪੰਥ ਕਯੋ
ਮੇਤੋ ਸੋ ਅਬ ਸੁਨਿਤੋ ਤਪੰਥ ਪੁਨਿ ਮੋਸੋ ਰਿਰਦੈ ਗਾਠਿ ਕਾਟੀ

ਤੇਰਾ ਹੈ। ਸੋ ਬਿਪਸੀ ਪੂਜਾ ਅਵਗਾਰੈ ੧੫॥ ੭ ਬੇਦਮਿਲਤਗਾਖਤੁਤੋਪੁ
 ਜਾ ਜਤਿਮਿਟੈ ਸਕਲ ਕੁਮਦੂਜਾ। ਸਰੀਗੁਰਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ। ਸੋ ਜਨੈ
 ਜੋ ਸੋ ਬਿਪਸਿ ਪਹਿ ਬਤਾਵੈ ੧੬॥ ਜਾ ਮੁਰਤ ਪਰਿ ਛਾਹੈ ਈ। ਗਰਿਹਿ ਜਾਨ
 ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਜੋ ਈ। ਗਅਤਿ ਪਾਵਿ ਤ੍ਵੈ ਕਰੈ ਸਨਾਨਾ। ਅਨਕੀਤ ਜੋ ਬਾਸਨਾਨਾ
 ਨਾ ੨੦॥ ਬਾਉ ਅਪਾਨ ਛੀਕ ਜੋ ਰੁਹਾਈ। ਗਐਰ ਪਵਨ ਗੁਨ ਉਠੈ ਨਕਾਈ।
 ਸਨਾ ਮੁਖ ਬੈਠਿ ਕਰੈ ਤਨ ਰਛਾ। ਗਐਰ ਗਲ ਜਾਸਮੰਤ ਪਦਮ ਅਛਾ ੨੧॥ ਆ
 ਸਨ ਸੋ ਪਿਸੇ ਜਿਸੇ ਦਾਕੀ। ਸਰੁ ਲੈ ਬੈਠੈ ਤੇਜੈ ਨ ਬਾਕੀ। ਗਬਿਸਨ ਕੂਪ ਪ੍ਰਤਿਮਾ
 ਸੋ ਆਨੈ। ਗਅਗਘ ਪਾਦਮ ਰੁਬਿਸਟਰ ਠਾਨੈ ੨੨॥ ਮੂਲ ਸੰਤ ਕਰਿ ਪੂਜਕ
 ਰੈ। ਗਐਰ ਨ ਕਛੁ ਬਚਨ ਉਚਰੈ। ਸਕਲ ਅੰਗ ਗਰਿਜੀ ਕੇ ਪਜਾਵੈ। ਸੀਖ
 ਚਕੁ ਗਦਾ ਪਦਮ ਮਲਿ ਲਾਵੈ ੨੩॥ ਰੂਪ ਨ ਬਸਨ ਪਾਰਖ ਦਸਹਤਾ। ਗਸ
 ਤ ਬਦਨ ਦੇਖਤ ਦੁਖ ਦਹਿਤਾ। ਗਬਿਬਿਪਗੁੰਤਿ ਅਸਨ ਕਰਾਵੈ। ਕਰਿਤਿ

ਲਕਾਇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਾਏ २੪॥ ਬਹੁ ਸੁਰੀ ਪਮਾ ਲੰਘਾ ਪਹਿਰਾਏ ॥ ਬਹੁ ਤੁੰਗੀ
 ਕਰਿ ਰੋਗ ਲਗਾਏ ॥ ਗੰਧ ਪੁਪਾ ਮਾਰਤੀ ਜਵਾਰੈ ॥ ਘੰਟਾ ਮਾਦਿ ਸਬਦਿ ਬਿਸਤਾ
 ਰੈ २੫॥ ਯਾ ਬਿਪ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਸੇ ਸਬ ਕਰੈ ॥ ਤਾਪੀ ਛੈ ਅਸੁਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਬਹੁ
 ਰਿਕ ਰੋਰੀ ਤਪੁ ਨਾਮਾ ॥ ਪਦੈ ਮੰਤ੍ਰ ਲੇਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ २੬॥ ਬਾਹਰਿ ਬਸਤ੍ਰ
 ਮਿਲੇ ਤੇ ਆਨੈ ॥ ਅੰਗ ਨਿਮਨਿ ਸੋ ਪੁਜਾਠਾਨੈ ॥ ਤਨ ਮਾਯਾ ਏਨਿ ਰੀਤਿ ਸੇਵੈ
 ਵਹੁ ਜਾਇ ਮਾਥੈ ਕਰਿ ਲੇਵੈ २੭॥ ਬਹੁ ਰਿਦ੍ਹ ਕਰਿ ਰੈ ਪਰੈ ॥ ਸੂਰਤਿ ਸੈਲਖ
 ਟਾਰੈ ਕਰੈ ॥ ਯਾ ਬਿਪ ਹਰਿ ਕੋ ਮਾਤਾ ਮਾਯਾਨੈ ॥ ਸਥਾ ਸਕਤਿ ਸਬ ਪੁਜਾਠਾਨੈ २੮॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਵਤ ਉਪਜੈ ਗਾਨਾ ॥ ਬੋਗਹਿ ਆਨਿ ਮਿਲੈ ਰੁਗਵਾਨਾ ॥ ਤਬ ਪੁਰਨ
 ਵੈ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਵੈ ਹਰਿ ਕੋ ਪਿਆਸਾ २੯॥ **ਏਹਾ** ॥ ਏਸੁ ਨ ਬਚ
 ਨ ਬਿਦੇ ਹੋ ਬਾਛੁ ਜੋ ਮਨ ਸੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਬ ਹੁਨ ਅਰਕੁ ਮਨ ਸਹਿਤ ਪੁਛੈ
 ਹਰਿ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੩॥ **ਸਲੋਕਾ** ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰੁਗਵੇਤ ਸਾਧੂ ਗਾਏ ਇਕਾਦ

ਸਸੀਕੰਧੇਬਸੁਦੇਵਿਨਾਰਦਸੰਬਾਦੇਜਾਣੀਤੇਜੋਗਪਧ੍ਵਾਨੇਤ੍ਰਿਤੀਯੋਧਾ
 ਇ ੩॥ **ਭੋਪਈ ਗਾਏਬਾਹਾ ਗਮਬਅਵਤਾਰਕਥਾਬਿਸਤਾਰੀ ॥**
 ਗੁਨਅਰੁਕਗਮਸਹਿਤਭਿਚਾਰੀ ਜੇਜੇਲੇਏਲੇਹਿਜੇਆਗੇਗਮਬਹੈ
 ਸਬਗਾਥੈਅਨੁਗਾਗੇ ੨ ਇਸੁਨਿਨਿਰਪਤਜਨਕਕੇਬੈਨਾਗਕਿਰਪਾ
 ਸਿਪਕਰੁਣਾਕੇਮੇਨਾ ਤਬਸਾਤਈਦੁਮਲਜੇਨਾਮਾ ਬੋਲਬਲਨਪ
 ਗਮਅਰੁਗਮਾ ੨। **ਦੁਮਲਉਦਾਹਾ** ਤੇਅਨੰਤਕੇਗੁਨਅਵਤਾਰਾਤਿ
 ਨਕੋਨਿਰਪਤਿਲੈਕੋਪਾਗਾ ਗੁਮਰੇਨੁਕਾਕਰਿਕੋਈਗਨੈ ਗਜੇਭੂਕਾਹਾਂ
 ਸਕਲਗੁਨਭੂਨੈ ੩। ਗਰਿਕੇਗੁਨਅਵਤਾਰਾਂਅਨੰਤਾ ਬਾਲਬੁਧਜੇ
 ਚਾਰੈਅੰਤਾ ਤਾਤੈਕਛੁਏਕਮੇਭਾਖੈ ਤੇਰੇਹਿਰਦੈਨਸੀਸਾਰਾਖੈ ੪। ਘੰਚ
 ਭੂਤਨਿਮਤਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਗਾਏਜੀਨੀਰਮਾਹਿਜਿਯੋਅੰਤਾ ਤਾਮੇਅੰਸ
 ਮਾਧਨੋਪਾਗਾ ਜੇਰੈਆਦਿਪੁਰਖਅਵਤਾਰਾ ੫ ਗਜਿਨਕੀਦੇਹੁਤੇਸਬ

ਦੇਹਾਂ ਦੇਹਿਮਾਹਿਬਰਤੈਸਬਏਹਾਂ ਗਤਿਨਕੇਅੰਗਨਿਤੇਸਬਾਮੀਗਾਹਇੰਦ੍ਰਿਜ
 ਅੰਬੁਪਬਹੁੰਗਾ ੬। ਸਤਰਜਤਮਤੇਸਕਲਪਸਾਰਾ ਹੁਤਪਤਿਅਰੁਪਾਲ
 ਨਸਿੰਹਾਰਾਹਿਥਮਹਰਜਤੇਬ੍ਰਹਮਾਕਿਜੀ ਸਾਤਿਕਜਨਮਬਿਸਨਕੋਇੰਜੀ
 ਤਾਮਸਕਰਿਸਿੰਕਰਉਪਜਾਏ ਗਤਿਨਸੇਸਕਲਲੋਕਨਿਪਜਾਏ ਗ੍ਰਹਮਾਰ
 ਚੈਬਿਸਨਪਿਤਪਾਲੈ ਗਰੈਰੁਦ੍ਰਿਯਿਭੁਦ੍ਰਪਥਚਾਲੈ ੮। ਬ੍ਰਹ੍ਮਰਿਸੁਨੰਗਰਿਕੇ
 ਅਵਤਾਰਾ ਹੁਦ੍ਰਸਾਗਰਕੇਤਾਰਨਗਾਰਾ ਪਰਮਪਿਤਾਮਹਾਮੂਰਤਮਾਤਾ ਤਹਾਂਨ
 ਰਨਾਗਾਇਨਬਿਖਾਤਾ ੯। ਮਾਤਮਗਨਭਗਤਬਿਸਤਰੈ ਸਾਸਿਲਾਗਜੀਵ
 ਨਿਸਤਰੈ ਗਅਬਹੁੰਪੁਗਟਕਰੈ ਮਾਂਚਰਨਾ ਨਾਰਦਾਇਸੇਵੈਨਿਚਰਨਾ ॥ ੧੦॥
 ਏਕਬਾਰਸੁਰਪਤਿਮਨਿਆਨਿਓ ਮਮਲੋਕਲੇਹੈਜੇਜਾਲਜੀ ਤੁਬਤਿਨਿ
 ਮਾਗਿਆਕਾ ਮਹਿਦੀਨੀ ਕਾਮਸਿੰਹਸੈਨਾਸਬਿਲੀਨੀ ੧੧। ਹੰਗਾਇਕ
 ਮਪਸਗਾਂਅਪਾਗਾ ਹਿਬਿਪਾਦਨਬਸੰਤਪਸਾਰਾ ਬਦ੍ਰੀਖੰਡਸਬੈਚਲ
 ਮਾਏ ਨਰਨਾਗਾਇਨਬਠੇਪਾਏ ੧੨। ਭੁਰਿਭੁਰਿਬਾਨਨੁਹਨੇਸਰੀਰਾ ਗਨਿਹ

ਫਲਭਏ ਅਗਨਿਜਨੀਗਾ ਤਬਤੇਰੇ ਮਰੇ ਮਥਹਾਨੇ ਸਾਧਾ ਅਗਨਿਜੀਵ
 ਨਿਗਤਿਜਾਨੇ ੨੩ ਪਹਿਰਿ ਅਪਰਾਧਇੰਦੁ ਕਿਰਤਜਾਨੇ ੨੪ ਸਬੈਲੇਤਿਨਕੋਰ
 ਯਭਾਨੇ ੨੫ ਮਤਿਭਯਕਰੋ ਪੰਚਸਰਬੀਰਾ ਦੇਵਨਾਰਭਵਪ੍ਰਾਨਸਮੀਰਾ
 ੨੬ ੨੭ ਭੈਠੇਇਹਾ ਅਤਿਥਕਗਏ ੨੮ ਮਾਸਰਮਸਫਲਕਰਿਜਾਏ ੨੯
 ਸੁਨਿਅਭਯਾਦਾਨਕੇਬੈਨਾ ੩੦ ਸਬਜੇਗਿਸਕੈਨਹਿਨੈਨਾ ੩੧ ੩੨ ਲਜਾਭਾ
 ਰਨਵਾਂਏਸੀਸਾ ੩੩ ਲੋਬਚਨਜਾਨਿਜਗਦੀਸਾ **ਦੇਵਦਾਰ** ੩੪ ਪ੍ਰਭੁ
 ਯਾਹਕਛੁਨਹੀ ਅਚੰਗਾ ੩੫ ਮਹੰਪ੍ਰਕਿਰਤਿਪੁਰਖਕੇਬੀਰਾ ੩੬ ਨਿਗਥਿ
 ਕਾਰਨਿਰਗੁਨਨਿਰਭੇਦਾ ੩੭ ਜਿਨਕੇਜਾਨਿਸਕੈਨਹਿਬੇਦਾ ੩੮ ਨਿਜਾਨੰਦਪੁਰਨ
 ਸੁਨਿਜਾਰੇ ੩੯ ਸੇਵਤਹੈਚਰਨਤਮਾਰੇ ੪੦ ੪੧ ਮਹੇਚਰਨਸਰਨਜੇਆਵੈ ੪੨
 ਨਕੋਸੁਰਬਹੁਬਿਘਨਪਠਾਏ ੪੩ ਤਿਨਕੇਲੋਕਦਾਬਿਪਗਨੀਚੇ ੪੪ ਏਚਹੈਤਮ
 ਰੈਪਦਭੂਚੇ ੪੫ ੪੬ ਤੇਬਿਘਨਕਰੈਸਬਦੇਵਾ ੪੭ ਮਿਟਤੀਜਾਨਿਅਪਨੀ
 ਸੇਵਾ ੪੮ ਮਹਿਰਿਸੀਕੋਬਿਘਨਨਕਰਹੀ ੪੯ ਤੇਤਿਨੈਤੰਤਸਬਕਰਹੀ

੨੬॥ ੭੫ ਰਿਤ ਵਜਨ ਨਹਿ ਬਿਘਨ ਸੀਤਾਏ ॥ ੭੬ ਬਿਘਨ ਨਿਸੀ ਸਚਰਨ ਏਲਾ
 ਏ ॥ ੭੭ ਰਿਤੁ ਨਿਪਤਤੁ ਮਰਖਵਾਰੇ ॥ ੭੮ ਗਕਰੈ ਤੇ ਬਿਘਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ੨੦॥ ੭੯ ਤੇਤੁ ਮਰੈ ਕਹਾਂ ਮਚੈ ਰਾ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ਤੇ ਮੈ ਹਿਸਕੀ ਨਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ੮੨
 ਪਾਇਖਾ ਮਹਿ ਮਾਲੁ ਸਨਿੰਦਾ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ਰਿਤੁ ਬਿਨ ਬਰਖਾ ਮਰਤੁ ਦੁਆ ॥ ੨੧॥
 ੮੫ ॥ ੮੬ ਸਿਨਾਇਕ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ਨਕੇ ਗੁਨ ਤੇ ਜਲੁ ਪਿਅਪਾਰਾ ॥ ੮੯
 ਕੋ ਬਹੁਤ ਕਸਟ ਕਰਤੈ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ਏਕੁ ਪਬਤੁ ਤੇ ਮਰੈ ॥ ੨੨॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ਨਕੇ ਤੁ
 ਪਸਬਾ ਮਿਥਿਆਂ ਹੋਈ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ਲੋਕ ਮੈ ਏਕ ਨ ਕੋਈ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ਤੇ ਸਬ ਸਾਪ
 ਨ ਉਕਰੈ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ਮਗੀ ਰੁਕਤਿ ਬਿਨ ਨਹਿ ਤਰੈ ॥ ੨੩॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੧ ਬਿਘਨੇ ਦੁਬਚਨ
 ਉਚਰੈ ॥ ੧੦੨ ॥ ੧੦੩ ਗਰਿਏ ਕਾ ਮਚੈ ਰੁਕਰੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ੧੦੫ ਮਦੁ ਰੁਤਿਛ ਬਿਨਾਰਿ
 ਅਨੇਕਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ੧੦੭ ਮਨ ਮੰਗੀ ਏਕ ਤੇ ਏਕਾ ॥ ੨੪॥ ੧੦੮ ॥ ੧੦੯ ਸਗੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤਾ ਏਖਾਈ ॥
 ੧੧੦ ॥ ੧੧੧ ਗਾਸ ਖਿਲ ਸੀ ਆਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ੧੧੩ ਨਕੇ ਗੀ ਪਰੁ ॥ ੧੧੪ ॥ ੧੧੫ ਸਬ ਮੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ੧੧੭
 ਏਤਿ ਰੁਗਨ ਜਯੋ ਸੇਰੈ ॥ ੧੧੮ ॥ ੧੧੯ ਸੇਰਿ ਜੀ ਬੇ ਲੈ ਬੈਨਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ੧੨੧ ॥ ੧੨੨ ॥ ੧੨੩ ॥ ੧੨੪ ॥ ੧੨੫ ॥ ੧੨੬ ॥ ੧੨੭ ॥ ੧੨੮ ॥ ੧੨੯ ॥ ੧੩੦ ॥

ਲੇਹੁਤਮਮੇਨਾ ਸਦਰਗਲੇਕਕੋਰੂਖਨਰੂਪਾ ਸਤਾਏਸਬਧਰਮ
 ਅਨੁਪਾ ੨੬॥ ਤਿਨਸਬਹਰਿਕੋਕਿਯੇਪੁਨਾਂਮਾ ਗਲੀਨੀਏਕਉਰਬ
 ਸੀਨਾਮਾ ਕਰਿਪੁਨਾਮਪੁਨਿਬਾਂਰੀਬਾਗਾ ਪਹੁਚੇਸਕਲਇੰਦੁਦਰਬਾ
 ਗ ੨੭॥ ਤਿਨਾਇੰਦੁਰਿਪਰਸਿਗਸੁਨਾਯੋ ਗਬਿਸਮਤਾਸਾਇੰਦੁਮਲਿਆ
 ਯੋਗ ਬਹੁਰਿਲਿਯੋਰੀਸਾ ਅਵਤਾਰਾ ਗਚਾਰਿਕੋਏਸਨਕਦਿਨੁ ਮਾਗਾ ੨੮
 ਏਤਕਪੈਲਾਅਰੁਪਿਤਾਗਮਗਾ ਗਆਠਹੁਬ੍ਰਹਮਰੂਪਬਿਸਤਾਰਾ ਗਜਗੀਵ
 ਮਪਪ੍ਰਾਨਲਿਵਾਰੋ ਗਤਾਕਰਿਹਰੇਬੇਦਉਪਾਰੋ ੨੯ ਸਤਿਬ੍ਰਤਿਗਜਾਹਰਿ
 ਭਗਤਿ ਗਤਾਕੋਹਰਿਨੀਕਿਯੋਬਿਰਕਤਾ ਗਬਿਨਹੀਪੁਲੈਪੁਲਜਦਿਯਗਾਯੋ
 ਗਛਰੂਪਗੁਨਹਿਸਮੁਦ੍ਰਾਯੋ ੩੦ ਗਬਹੁਰਿਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹਰਿਪਾਯੋ ਗਤਰਨਾ
 ਛਕਾਅਤਿਦੁਸਟਹਿਮਾਯੋ ਗਬੇਗੀਹੁਤੀ ਮਹੀਲਲਮਾਹੀ ਗਸੋਊਪਰਬਾ
 ਪੀਪਲਤਾਹੀ ੩੧ ਗਕੂਰਮਪੈਸੀਦੁਰਗਿਰਪਕਯੋ ਗਮੀਸ਼ਿਤਕਾਦਿਸੁ

ਰਕਾਰਲਕਰਯੋ ਗਾਹਗਯੋ ਗਜਗਯੋ ਕਾਕਯੋ ਤਬਹਰਿ ਜੀਤਤਮਲਉਬਾ
 ਕਯੋ ੩੨॥ ਗਵਾਲਖਿਲਾਇਕਯੋ ਧਿਗਯੋ ਗਾਹਗਯੋ ਸਮਾਨ ਅਕਾਰਬਿਗਾ
 ਜਾ ਗਸਪਕੇਕਯੋ ਇਕਬਾਗਾ ਗਸਾ ਪਿਨਕੋ ਤੇਬਨਹਿਧਾਕਾ ੩੩ ਗਗਾ
 ਇਕੇਪਗਜਲਗਰਿਆ ਗਤਿਨੇਮੇਆਪੁ ਅਪੁਸਬਪਗਿਆ ਗਾਂਸੀਕਰੇਇ
 ਦੁਤਗਾਂਧਰੋ ਗਤਬਤਿਨਿਹਿਰੇਹਰਿਸੰਭਾਰੋ ੩੪ ਗਲਬਆਤਮਕੋਕੀਨਗੀ
 ਤਬਤਮਨਾਧਉਪਾਰਨਮਾਹੀ ਪਤਾਤੇ ਅਬਗਮਰੁਏਅਨਾਥਾ ਗਰੁਲਾਸਿੰਧੁ
 ਗਯੋਕਰਗਾਂਥਾ ੩੫ ਗਇਤਿਨੀਭੁਨਿਆਗਤਿਕੀਬਾਨੀ ਗਤਉਠਿਧਾਏਸਾਰੰਗਧਾ
 ਨੀ ਗਤਬਹਰਿਕਰਗਹਿਸਬਲਿਉਪਾਰਾ ਗਵਾਲਖਿਲਉਪਰਨਾ ਅਵਤਾਰਾ ੩੬
 ਗਗਾਗਤੁਜਾਭੈਇੰਦ੍ਰਸੰਭਾਕੋ ਗਤਬਹਰਿਜੀਪ੍ਰਗਟਉਪਾਕੋ ਗਸੁਰਬਨਿਤਾਜ
 ਬਾਅਸੁਰਨਿਹਰੀ ਗਤਬਤੇਹਰਿਸਰਨਿਹਿਅਨੁਸਰੀ ੩੭ ਗਤਬਹਰਿਜੀਤੇਸਕ
 ਲਉਪਾਰੀ ਗਅਸੁਰਮਾਰਿਸਬਬਿਧਤਿਨਿਵਾਰੀ ਗਪਨਨਰਸਿੰਘਰਧਾਹ
 ਰਿਧਾਕੋ ਗਅਸੁਰਹਿਰਨਕਸਪਤਿਨਿਮਾਕੋ ੩੮ ਗਨਪ੍ਰਹਲਾਦਿਹਿਲੀ
 ਨੋਗਧੀ ਗਜਾਕੀਪ੍ਰਗਟਕਰੈਸਬਸਾਧੀ ਗਲਬਜਬਅਸੁਰਪ੍ਰਬਲਅਤਿ

ਭਏ ਯੇਵਨਿਕੇ ਆਸੁਲਹ ਰਿਲਏ ੩੭। ਤਬਤ ਬਸ ਬਸ ਨੰਤਰ ਮਾਹੀ
 ਬਿਜਨੁ ਕਲਾਂ ਅਬਤਾਰ ਪਗੀ। ਮਾਰਿ ਅਨੁਗਜ ਬਦੁਖ ਮਿਟਾਏ ਸਰਨਾ
 ਗਤਿ ਸੁਰਨਰ ਸੁਖ ਪਾਏ ੪੦॥ ਯਾ ਮਨੁ ਰੁਪਾਇ ਦੁਕੇ ਕਾਜਾ ਰਿਖਾ
 ਛਲ ਛਲ ਜੇ ਚਲ ਗਯਾ ਤੀਨ ਲੋਕ ਲੇਇ ਦੂਰਿ ਦੁਏ। ਬਲ ਕੀ ਭਗਤਿ
 ਆਪੁ ਬਸ ਭਏ ੩੮। ਬਹੁ ਰਿਅ ਪਗੀ ਚਿਪ ਲੋਕਾ ਧਰਮ ਰਾਮ ਪੁਰਾ
 ਏਕੁ ਲੋਸ ਬਾਰਕ ਰੀਲਿ ਛਤੀ। ਰੂਦ ਮੇਕੁ ਨਰਾਧ ਜਿਖਤੀ ੪੨॥
 ਬਹੁ ਰੁਏ ਦੁਸਰ ਬਸੁਤ ਗਮਾ। ਯੇ ਰੇ ਪੁਗਟ ਲੋਕ ਅਰਿ ਰਾਮਾ॥
 ਸਾਇ ਰਭਿ ਰਿਸੇ ਲਜਿ ਨਤਾਰੇ। ਗਵਨ ਅੰਦਿ ਦਸਟ ਸੀਧਾਰੇ ੪੩
 ਅਭੋਗਾ ਮੰਕਿਰ ਜਲ ਅਵਤਾਰ। ਰੂਕੇ ਪੂਬ ਲਗ ਰੰਗੀ ਗੁਗਾ। ਅਦੁਕੁ ਲ
 ਜਲ ਮਕਰ ਮਤੇ ਕਰੈ। ਜੇਨ ਸੇਲਾਗਿ ਜੀਵਨਿ ਸਤਿ ਰਹੈ ੪੪॥ ਆ
 ਸੁਰਿ ਦੇਖ ਜਗਿ ਨਿਕੇ ਕਰਤਾ। ਜੀਵਨਿ ਮਾਰਿ ਉਦਰ ਕੇ ਭਰਤਾ। ਬੈਥ
 ਰੂਪ ਰਿਜੀਤ ਬਖਰਿਹੈ। ਅਮਨਿ ਦਿਧਾ ਧੰਤੁ ਬਿਸਤਰਿਹੈ ੪੫॥ ਬਹੁ

ਏਕਿ ਨਿਕਾਸਾ

ਮ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਨ ਕੀ ਕਰਗਤਿ ਮਲੋਸਰ
ਖਿਰ

ਰਿਪਰਹਿਗੇਕਲਿਕੀਰੂਪਾ ॥ ਅਤਿਅਪਗਾਪਕਰਹਿਜੁਬਰੂਪਾ ॥ ਕਲ
ਕੇਅੰਤਿਸਕਲਸਿਧਾਰੈ ॥ ਬਹੁਰਿਪ੍ਰਬਿਤਸਤਿਜੁਗਕੀਕਰਿਹੈ ॥ ੪੬ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿਨੁਕਰਮਅਵਤਾਰਾ ॥ ਕੋਈਕਰਤਿਨਪਾਵੈਪਾਗਾ ॥ ਕਛੁਏਕਸੇ
ਤੁਮਸਿਕਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਟਿਅਨੰਤਨਿਰਹੈ ॥ ੪੭ ॥ ਇਨਕੇਕਹੈਸੁਨੈਜੋਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮਸਹਿਤਨਿਸਬਾਸੁਰਪਾਵੈ ॥ ਜੋਭੁਸਾਗਰਮਾਹਿਨਹੈ ॥ ਪਾਵੈਗਜਾਨਪਰਮਪ
ਦਲਹੈ ॥ ੪੮ ॥ **ਹੋਰਗਾ** ॥ ਏਥੈਲਾਸੁੰਦਿ ॥ ਮਲਕੇਕੀਨੀਪ੍ਰਸਨਨਹਿੰਦਾ ॥ ੧ ॥ **ਇਤੁ**
ਸਿਰਗਾਵੈਤੇਮਹਾਂਪੁਰਾਣੇਕਾਦੁਸ ॥ ਸਕੰਪੇਬਸਦੇਵਨਾਰਦਸਿਬਦੇਜਾਟੀਤੇ
ਜੋਕਪਥਟਜਾਨੇਬਹੁਰਥੇਪਜਾਇ ॥ ੨ ॥ **ਹੋਪਈ** ॥ **ਭਿਦੇਹਭਿਦਾਚਾ** ॥ **ਹੋਪਈ**
ਐਨਕਹੈਹਰਿਜੀਕੀਸੇਵਾ ॥ ਤਿਨਕੀਕਹੈਕੋਨਗਤਿਦੇਵਾ ॥ ਤਿਨਕੇਤਿਰਪਤਿਨਸੁ
ਪਨੇਆਵੈ ॥ ਨਿਸਦਿਨਤਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਪਰਿਜੋਬਹੁਬਿਪਧਰਮ
ਭਿਪਾਵੈ ॥ ਤੇਮੋਹਕਹੈਕਛੁਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਏਕਹਿਬਚਨਜਨਕਜਬਰਹੈ ॥ ਅ
ਸਟਮਚਮਸਨਾਮਰਬਕਹੈ ॥ ੪ ॥ **ਹੁਮਸਭਿਦਾਚਾ** ॥ ਹਰਿਜੀਬਿਪਬਦਨਤੇ

੩

ਕਰੈ ॥ ਬਾਹੁ ਨ ਤੇਖੜੀ ਬਿਜਤ ਕੈ ॥ ਜੋ ਘਨੁ ਤੇ ਬੈਸਿਉ ਪਾਏ ॥ ਸੁਦੁ ਤਿਸੇ
 ਰਲਿ ਤੇ ਆਏ ॥ ਯਜਾਹੀ ਗੁਤਿ ਕੀਏ ॥ ਆਸਰ ਮਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੁਜਨ ਸਬਨ ਕੋ ਪਰ
 ਮਾ ॥ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ਪੁਤ ਪਾਲਾ ॥ ਮਾਪ ਰਿਪੋ ਖੇਦੀ ਨ ਦੁਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥
 ਸੇਧ ਪੁਰੁ ਕੋ ਜੋ ਬੀਸ ਕੈ ॥ ਤੇ ਅਪਰਾਪ ਨਿਕਰੈ ॥ ਤੇ ਈਗੁਰ ਦੁਹੀ
 ਖਿੜਨ ਕੇ ਦੁਹੀ ॥ ਸਵਾਮੀ ਦੁਹੀ ਨਿਰਤਿ ਘਨ ਚਹੀ ॥ ੫ ॥ ਤਿਨ ਅਪਰਾਪ ਨਿ
 ਅਪਗਤਿ ਜਾਏ ॥ ਕਬਹੂ ਲਿਖੁ ਘਨ ਰਿਪਾਏ ॥ ਸੁਦੁ ਜੋ ਖਿਤਾ ਅੰਤਿ
 ਆਇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਹੀ ਕਾ ਸੁਦੁ ਨਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤੇ ਮਨ ਮੇ ਅਰਮਾਨ ਨ ਪਰੈ
 ਤਾ ਤੇ ਤਮ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਯਜਾ ਤੇ ਇਨ ਕੋ ਤੇ ਉਪਾਰਾ ॥ ਪਰਿਉ ਚਨੁ ਕੇ ਵਾਹਨ
 ਪਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਬਿਪੁਰੁ ਫੜੀ ਬੈਸਿਉ ਬਰਨਾ ॥ ਉਘਨ ਘਨਾਇ ਬੇਦ ਮਖਕ
 ਰਨਾ ॥ ਇਨ ਸਬ ਰਿਨ ਕੇ ਤੇ ਅਪਿਕਾਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਰਿਕਾਰੀ ॥ ੮ ॥
 ੯ ॥ ਤਾ ਤਪਰ ਜੋ ਜਨੈ ਨਹੀ ॥ ਪੁਰਿ ਪਿਤ ਬਾਨੀ ਮੇਰੁ ਗਮਾਹੀ ॥ ਬਿਜਨੁ

ਜਲਉਤਮਾਮਾਪਿਕਾਰਾਪਾਏਤਾਹਿਨਲਖਹਿਗਵਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥
ਅਕਰਮਾਬਿਕਰਮਨਜਾਨੈ ਸਮਤਿਕਰਮਾਪੁਹਿਬਰਮਾਨੈ ਸਮਪੀ
ਤੁਤਿਜੋਗਨਿਕੇ ਕਰਕਾ ਸਮੇਰ ਬਹੁਤਕਰਮਾਨਿਬਿਸਤਾਰਕਾ ॥ ੨੨ ॥
ਸਮਾਪੁਰਮੇਸੇਰਨਕਰਮਾਦੈ ॥ ਪੁਰਬਾਨੀਬਹੁਗਤਿਸੁਨਾਦੈ ॥
ਕਾਮਰੁਅਰਥਾਅਰਥਕਰਮਾਨੈ ॥ ਪਦਿਪਦਿਬੇਦਸਾਖਬਹੁਆ
ਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ਬਹੁਸੰਕਲਪਕਰੈਸਨਮਾਹੀ ॥ ਬਹੁਤਬਹੁਤਅਰੰਭਕਰਮਾਹੀ ॥
ਤੁਯੋਹੀਤੁਯੋਹੀਜਸਮਾਪਿਕਾਰਾ ॥ ਕਾਮਰੁਕੁੰਪਰੁਲੋਭਾਅਹਿਕਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥
ਦੇਰੁਕਪਾਦਚਤੁਰਾਹੀਆਨੈ ॥ ਹਰਿਭੁਗਤਿਨਿਕੀਰਸੀਰਨੈ ॥ ਸਮਾ
ਪੁਸਮਾਪੁਬੈਠੈ ॥ ਮਿਲਿਜਬਹੀ ॥ ਗੁਰਕੇਸੁਖਨਿਸਾਗਰੈਤਬਹੀ ॥ ੨੫ ॥
ਸਿਨੀਮੇਅਨਦਏਕਛਿਨਨਾਹੀ ॥ ਦੇਰਮਾਲਸੀਜਗੁਕਰਾਹੀ ॥
ਬਹੁਤਪਾਸੁਨਿਸਾਰੈਅਗਯਾਨੀ ॥ ਤਿਨਾਮਧਰਾਪਨਸਕੈਨਜਾਨੀ ॥

੨੪। ਗਇਤਨੇਪਨ ਆਯੋਜਹੁ ਮੇਰੈ ॥ ਗਇਤਨਿ ਮਿਲਿ ਇਤੋਤ ਬਧੈਰੈ ॥ ਗੁ
 ਲ ਸਿਪਤਿ ਬਿਦਯਾ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਗੁਜਗਰੁਪ ਬਲਕਰਮ ਬਡਾਈ ॥ ੨੫
 ਗਇਨਕੋ ਮਦ ਬਾਦੁ ਜੋ ਅਪਿਕਾਈ ॥ ਗਤੋਰਿ ਦੈ ਸਮੁਝਨ ਤਿਕਾਈ ॥ ਗ
 ਰਿਗਤਿਨਿ ਸੋਠਾਨੈ ਹਾਸੀ ॥ ਗਮਗਰਮ ਰੋਛੋ ਡਿਖਲਕੁ ਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਬਾਦਰ
 ਭੰਗਮ ਸਬਘਟ ਮਾਂਹੀ ॥ ਗਰਿਪੁਰਨ ਖਾਲੀ ਕਰੂੰ ਨਾਂਹੀ ॥ ਗੁਜੋ ਮਕਸਲਿਪ
 ਤਨਹਰੈ ॥ ਗੁਜੋਰਿ ਬੇਦਕਰਤਰੈ ਜੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਪਰਿਵੈ ਸੂਦ ਨਕ ਬਹੁਜਨੈ
 ਗਤੋਰਿ ਗਰਿਗਤਿ ਨਿਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਬਹੁਤ ਮਨੋਰਥ ਨਿਜਾਇ ਨਕਰੈ ॥ ਗੁਜ
 ਨਾਤਾਪ ਜਲ ਨਿਨਹਿਟਰੈ ॥ ੨੮ ॥ ਗਇਪਾਨੰ ਮਰੁਮਾਸ ਅਹਾਰਾ ॥ ਨਾਰੀਨੇ ਹਸ
 ਹਤ ਜਗਿਸਾਰਾ ॥ ਗੁਜਕਲਹਿਤੁ ਆਗ ਬੇਨਿਮਿਤਾਂ ॥ ਬਿਪਮੇ ਬੇਦਲਗਾਯੋ
 ਚਿਤਾਂ ॥ ੨੯ ॥ ਗੰਗਕਰੈ ਤੋਨਾਰਿ ਬਿਦਾਹੀ ॥ ਗੁਰੁਮੇ ਬਹੁਤੈ ਬਿਤਿਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁ
 ਰੋਕਯੋ ਦੇਵੈ ਰਿਤੁ ਦਾਨਾ ॥ ਪਰਜਾਨ ਮਿਤਿ ਚਿਤੁ ਨਹਿ ਮਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਜਾ ਬਿਪਿ
 ਰੁਮਕੁ ਮਸਗਲ ਛਡਾਵੈ ॥ ਬਹੁਰ ਬੇਦਸ ਬਡਾਗਕਰਾਵੈ ॥ ਗੋਮੇਸਹਿ ਮਮਿ

ਸੁ

ਖਮਗਮਦਿਪਾਨਾ ਯੁਗਮਾਰਿਨਾਰੀ ਕਹੁ ਮਾਨਾ ੨੨। ਬਹੁਰੋਭਿਗੁ
ਤੋਛੋਤਾਵੈ ਗੇਸੇਤਾਤਪਰਜਕੋਪਾਵੈ ਨਹਿਕੀਸਰਨਹਿਮਾਵੈ ਕੋਈਸਾ
ਗੀਬਿਪਸਮੁਝੈਇਕਜੇਈ ੨੨। ਕੈਜੈਤਿਨਕੀਸਰਨਹਿਮਾਵੈ ਮਮਭਿਧਾ
ਜਸਾਰੋਜੇਪਾਵੈ ਏਹਰਿਜਨ ਮਹਾਰਿਰਿਨਜਾਨੈ ਗਮਪੁਰਿਕੋਪੰਡਤਕ
ਭੀਮਾਨੈ ੨੩। ਤਾਤੇਤਾਤਪਰਜਨਹਜਾਨੈ ਗਪਦਿਪਦਿ ਬੇਦ ਮਨਰਬਨਠਾਨੈ
ਪਨਮੇਸੇਕੋਭਿਪਾਗਾ ਜੇਪਨਖੋਵੈਬਿਭਾਂਗਦਾਰਾ ੨੪। ਜੇਪਨਹਰਿਕੇਕ
ਜਲਗਾਵੈ ਜੇਤਬਧੇਮਭਗਤਿਕੋਪਾਵੈ ਤਾਤੇਹੋਇਗੁਲਪ੍ਰਕਾਸਾ ਤੁ
ਬਹਰਿਮਿਲੈਮਿਟੈਰੁਦਪਾਸਾ ੨੫। ਗੇਸੇਪਨਤੇਮੂਰੁ ਮਜਾਲਾ ਏਹਕ
ਜਪੈਵੈਰੁਗਮਾਨਾ ਕਲਨਿਰੰਤਰਿਹਰਤਨਦੇਖੇ ਗਬਹਮਦਮਤਦੁਰਿਕ
ਰਿਲੇਖੇ ੨੬। ਗਮਦਿਮਾਸਮਖੀਮੇਮਾਨੀਜੈ ਗਮੇਰੁਰੁਲਿਕਰੁਨਾਦਨਲੀਜੈ
ਤਹਰੁਮਾਪੁਲੇਇਮਾਪੁਨਾ ਗਖਾਨਪਾਨਤੇਮਪਗਤਿਜਾਨਾ ੨੭। ਤੇਜੈ
ਬਨਤਾਰਿਤੁਦਾਨਹਿਦੇਵੈ ਗਮੇਰੁਰੁਲਿਕਰੁਨਾਦਨਲੇਵੈ ਜੇਭੁਜੈਲਗੀ

ਏਕੁਤਰੀ ਗੁਤਕੇ ਭੁਏਤਾ ਗਏ ਜੋਈ ੨੮। ਗੇਮੇ ਸੀਸਕਲ ਬਰਨਕੋ ਪ
 ਰਮਾ ਤਾਕੇ ਭੁਏਨ ਪਾਏ ਮਗਮਾ ਮਗਮਾ ਹੀਨ ਸੁਤਿ ਸੁਮਿਤ ਬਖਾਨੈ ਗੁਰ
 ਖਾਮਾ ਪਹਿ ਪੰਤਿ ਮਨੈ ੨੯। ਤਾਤੇ ਬਹੁਤ ਕਰਮ ਮਰੀਭੈ ਗਇੰਦੁ ਯਾਸਨ
 ਹਿਕਦੇ ਨਹਿ ਥਿਭੈ ਗੁਰਕਰੈ ਬਹੁਜੀਵ ਨਿਮਾਰੈ ਤੇ ਬਹੁਨ ਨ ਮਤਿ ਨਹਿ ਸਿਧਾ
 ਹੈ ੩੦। ਬਾਹਰਲੇ ਗਮ ਸਬ ਘਟ ਮਾਹੀ ਏਕੈ ਹਰਿ ਦੁਨੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੋ ਦੁ
 ਰਕਰੈ ਤਨ ਪੈਏ ਗੁਰਾ ਗੁਤਨਿ ਮਾਨਿ ਸਿਤੋਏ ੩੧। ਨਹਿ ਸੁਰਖ ਨ ਚਿਤੁਤ
 ਗਜਾਨੀ ਪਦਿ ਪਦਿ ਗੀ ਬਹੋਰਿ ਅਭੀਮਾਨੀ ਤੇ ਅਸਾ ਪਰਗੀਸ
 ਬਜਾਨੀ ਤਿਨ ਕੋ ਗਮਾਨ ਨ ਮਾਫੈ ਗਜਾਨੀ ੩੨। ਤੇ ਸਬ ਕਰੈ ਅਪਨੈ
 ਘਾਤਾ ਸੁਪਨੇ ਹੁਨ ਲੈਕੁ ਸਲਾਤਾ ਕਰਮ ਪੀਧੀ ਸੁਖ ਕੋ ਚਾਰੈ ਗਮੀ
 ਮਿਤੈ ਕਰਿ ਬਿਖੈ ਬਿਸਾਰੈ ੩੩। ਨਾਨਾ ਭਾਧ ਤੇਰੈ ਗੁਰੈ ਮਨੋਰਥ
 ਫਲ ਹਿਨ ਲਰੈ ਬਹੁਤ ਗੁਤਿ ਸੁਮਕਰਿ ਉਪਯਾਏ ਗੁਤ ਬਿਤ
 ਦਾਗ ਸਕਲ ਮਨ ਗੁਏ ੩੪। ਤਿਨ ਸੁਬਾਨ ਕੋ ਛੋਡਿ ਇਹਾ ਤੀ

੨
 ੩
 ੪

ਸ੍ਰੀਯੋਆਪੁਜਮਦ੍ਵਾਰੇਸਾਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਮਕੇਦੁਤਿਨਰਕਭੋਗਾਵੈ ॥ ਤੁਹਕੇ
ਦੁਖਕਰੇਨਜਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਤਿਨਕੋਕੋਨਹਿਗਧਨਹਾਰਾ ॥ ॥ ਹਿਰਫੁਕ
ਜੋਨਹਿਸਿਭਾਰਾ ॥ ਕੁਹਕੁਕਫੁਕੈਨਜਾਈ ॥ ॥ ਹਿਰਫਿਨਕਹੂੰਪਲਕ
ਸੁਖਨਹੀ ॥ ੨੬ ॥ **ਦੁਹਰਾ** ॥ ਚਮਸਬਢਨਸੁਨਿਭੂਪਕੇਬਾਹੁਜੋਤਾਸਅ
ਰੁਪਮਾਰਾ ॥ ਤਬਜੁਗਸੁਗਕੋਪੁਛਯੋਹਿਰਿਕੋਤੁਸਨਿਪੁਕਾਰਿ ॥ ੨੭ ॥ **ਗਾ**
ਭੋਵਾਰਾ ॥ ਕੋਨਸਮੇਕੋਸੋਅਵਤਾਰਾ ॥ ਕੋਸੇਬਰਨਨਾਮਅਕਾਰਾ ॥ ਹਿਰਫਿ
ਪਰੁਸੇਬਰਨਾਮਾਸੁਮਾ ॥ ਕਹੀਗਾਨਕੇਸਾਪਨਪਰਮਾ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਤਿਨਤੇਰਾਨਲੋ
ਸਬਤੁਜਾਗੋ ॥ ॥ ਤਹਿਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਰਾਗੋ ॥ ਸੁਨਿਨਿਪਬੈਨਿਰੁ
ਗਤਿਕੋਤੁਸਨਾ ॥ ਤਬਬੋਲੇਨਵਮੇਕਰਿਭੁਜਨਾ ॥ ੨੯ ॥ **ਕਰਿਭੁਜਨੋਵਾਰਾ**
॥ ਸਤਤੋਤਾਦੁਪਰਿਕਲਿਕਾਲਾ ॥ ਬਹੁਤੁਗਤਿਭੁਜਨੇਰੀਪਾਲਾ ॥ ਬਹੁਬਿ
ਪਬਰਨਬਹੁਤਅਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤਨਾਮਭੁਜਨਪੁਕਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਸਤਿਜੁਗਸੁਕਲਬ
ਰਨਭੁਜਚਾਰੀ ॥ ਸੀਸਜਟਾਤਨਬਲਕਲਪਾਰੀ ॥ ਕੰਠਜਨੇਊਕਰ

ਸੁਖਮਾਲਾ ॥ ਏਰਕਸੰਤੁਲਾਮਰੁਗਿਗਛਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤਬਮਨੁਖਜੋ
 ਵੈਸਬਸੁਪਾ ॥ ਸਮਨਿਰਬੈਰਸੁਹਰਦਪਰਬੁਧਾ ॥ ਇਸਾਬਿਰਕਰਿ
 ਇੰਦੁਜਮਨਪੁਲਾ ॥ ਕਰੈਸਬੈਨਿਤਹਰਿਕੋਪਜਾਨਾ ॥ ਹੀਜਸੁਪਰਨ
 ਪੁਮਜੋਗੇਸੁਰਾ ॥ ਨਿਗਮਲਪਰਮਾਤਮਾਮਰੁਈਸੁਰਾ ॥ ਪੁਰਖੋਤਮਬੈ
 ਕੁੰਠਿਅਬਜਕਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਰਕਤਬਰਨਤੋਤਾਸੁਗਮਾਂਗੀ ॥ ਤਿਗੁਨਸੇਪਲ
 ਕਟਪਹਿਰਾਹੀ ॥ ਪੀਤਕੇਸਸੁਰਵਾਇਕਗਾਥਾ ॥ ਰਿਗਸੁਜਰਸਾਮਤੁ
 ਈਮਪਨਾਥਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਬਤਿਨਹਿਤਜਗਟਜਾਇਕਕਰੈ ॥ ਬੈਦਬਿਹਤਕਰ
 ਮਨਿਬਿਸਤਰੈ ॥ ਸਰਬਦੇਵਮਯਹਰਿਕੋਜਾਨੈ ॥ ਤਬਸਬਜੀਹਰੈ
 ਪੂਜਾਠਾਨੈ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਸਨਿਗਰਭੁਓਰਗਾਇਕਹੀਜੈ ॥ ਬਿਸਨੁਬਿਖਾਕ
 ਪਜਗਿਭਨੀਜੈ ॥ ਸਰਬਦੇਵਤਿਰਕਰਮਬਿਜਲੀਤਾ ॥ ਅੰਮੇਸੇਨਾ
 ਮਕਰੈਸਬਸਿਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯਦੁਪਰਪੀਤਬਸਨਪਨਸਜਾਮਾ ॥ ਸੰ
 ਘਾਂਇਕਮਾਪਮਭਿਰਾਮਾ ॥ ਚਾਰਬਾਹੁਤਿਗੁਲਤਾਪਰਨਾ

ਗਲਛਿਸੀਚਿਹਨਬਹੁਤਅਭੁਰਨਾ ੨੧। ਗਲਛਿਹਨਛੁਤਮਾਇਬਹੁ
ਸੈਨਾਗਮਾਗਗਲਛੁਤਸੁਖਦੇਨਾਗਲਛੁਤਤੰਤੁਪੀਥਸੇਵਕ
ਕੈਗਲਛੁਤਪੁਨਪੁਜਾਬਿਸਤਰੈ ੨੨। ਗਲਛੁਤਦੇਵਸਿੰਕਰਮਨਦੇਵਾ
ਪੁਦਮਨਰਮਲਿਰੁਪਮਭੁਦਾਗਲਛੁਤਹਾਇਛੁਤਗਵਨਅਨੰਤਾ
ਗਲਛੁਤਕੈਕੈਟੀਲਰੈਨਮੀਤਾ ੨੩। ਗਲਛੁਤਪੁਬਿਸੁਰਪੁਬਿਸੁਰਸੁਰਸੁਮੀ
ਗਲਛੁਤਮਸਬਮੀਤਰਜਾਸੀਗਲਛੁਤਗੁਤਿਅਸੁਤਤਿਬਿਸ
ਤਰੈਗਲਛੁਤਪੁਪੁਰਪੁਜਾਕਰੈ ੨੪। ਗਲਛੁਤਗੁਪੀਤਿਪੀਤਿਬਰ
ਮਾਰੈਗਲਛੁਤਦੇਵਪੁਨਜਾਮਮੁਗਰੈਗਲਛੁਤਪਾਰਖਤਬ
ਹੁਮਾਭੁਰਨਾਗਲਛੁਤਕੀਰਤਨਪੁਜਾਕਰਨਾ ੨੫। ਗਲਛੁਤਪੁ
ਨਬਹੁਰੈਬਿਕੰਗਗਲਛੁਤਨਤੋਗਥੈਚਰਨਤਮਾਗਲਛੁਤਸਬਬਿਪ
ਸਬਤੀਰਥਕੈਬਾਸਾਗਲਛੁਤਮਿਰੰਤਹੀਪੁਰਵੈਸਬਮਾਸਾ ੨੬

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਸੁਰਨਰਾਜ ਨਿਪਜਾਵੈ ॥ ਜਾਕਿ ਬੇਦ ਭੇਦ ਨਹ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਖ
 ਲੇਤ ਸਰਨ ਹੋ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਬ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਕੇਵਲ
 ਦੀਨ ਹੋਤ ਉਪਾਰੈ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਮੇਸੇ ਚਰਨ ਤ ਮਾਰੈ ॥
 ਏਸੇ ॥ ਤਾਕਿ ਸਰਨ ਦੀਨ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਤਿ ਦੁਸੁਰ ਸੁਰਬੀਛੈ ਜਾਕਿ
 ਮੇਸੇ ਗਲ ਛੋੜ ਕਰਿ ਤਾਕਿ ॥ ਦੁਸਰ ਬਰਗਤਿ ਬਚਨ ਸਤਿ ਕਰਨਾ ॥ ਬ
 ਨਕੋ ਗਵਨ ਕਿਏ ਜਿਨ ਚਰਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਹੇ ਮਸਿਹਾ ਸੀਤਾ ਮਨ ਕੁਏ ॥ ਜੇਤਾ
 ਕੈ ਪਾਛੈ ਉਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਭਗਤਿ ਨਿਕੇ ਏਸੇ ਆਪੀਨਾ ॥ ਮੇਸੇ ਚਰਨ ਸਰਨ ਮੇ
 ਲੀਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮੇਸੇ ਬਿਪਿਕਲਿ ਅਸੁਤਿ ਕਰੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਓ
 ਚਰੈ ॥ ਸੁਨੈ ਕਰੈ ਸੁਮਰੈ ਰੁਪਜਾਵੈ ॥ ਤੇਤਕ ਲਤਤ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾ ਬਿਪ
 ਜੇ ਸੁਗਮੁ ਗਰਿਜੈ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਗਿਆਨ ਹਿਏਵੈ ॥ ਗਿਆਨ ਪਾਇ
 ਨਿਜ ਤਤ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਾਇ ਬਹੁ ਕੀਨਾ ਆਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇਕਲ ਸੁਗਕੇ ਗੁਨ
 ਕੋ ਜਾਨਤਾ ॥ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਪਿਰਿ ਅਸੁਤਿ ਕਉ ਠਾਨਤਾ ॥ ਜੇ ਸੇਧਰ ਮਸਾਕ

ਲਾਮਾਂਗੀ ਗਮੇਸੇ ਮੀਰੁ ਗਨਿ ਮੇਨਾਹਿ २੨ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਾਮਾਂਗੀ
ਤੇਤਾ ਮਾਹਿ ॥ ਦੁਪਰਧੁ ਤਿਸਾਂਪੁ ਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਕਲਿ ਕੇ ਦਸਨਾ ਮਾਹਿ
ਕਰਾਹੈ ॥ ਸੇਸੇ ਫਲਤਤ ਕਾਲਿ ਧਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਯਾ ਕੁਦਸਾ ਗਰਮਾਹਿ ਨਿਰੰ
ਤਰਾ ॥ ਦੁਖਤਜੀ ਦੁਪਰੈ ਨਹਾ ਮੰਤਰਾ ॥ ਗਮੇ ॥ ਹਰਿਗੁਨ ਨਾਮ ਉਚਰਨਾ ॥
ਕਲਹਾ ਜਸ ਕਲ ਕੇਤਾਰਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਧਾਪ ਅਧਾਰ ਘੋਰ ਕਲ ਮਾਹਿ ॥
ਗਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲੇਸ ਕਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਗਮੇ ਜੇਹ ਰਿਗੁਨ ਨਿਉ ਚਾਰੇ ॥ ਤੇਤਰਿ
ਆਪੁ ਮੀਰ ਕੇਤਾਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਤੇਕਿ ਰਤ ਕਿਰਤ ਤੇਈ ਬਡ ਗੁਰਾਹਿ ॥ ਜੇਕ
ਲਹ ਰਿਕੀਰਤ ਮਨੁ ਗੁਰਾਹਿ ॥ ਗਮਾਪੁ ਸੁਮਗ ਮੀਰ ਨਿਸੁਮਗਾਇ ॥ ਤੇਜ
ਗਜਨ ਮਬਹੁਰਨਹਿ ਆਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤ ਤੇਤਾ ਦੁਪਰਾ ਮਵਤਰਹਿ ॥
ਤੇਕਲ ਜੁਗਾ ਕੀ ਬਾਛਾ ਕਰਹਿ ॥ ਕਲ ਕੁਛੁ ਸਾਪਨਾ ਅਰੁ ਸੁਮਨਾਹਿ ॥
ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਹਿਸ ਮਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਗਮੇ ਕਹੂ ਕੇਈ ਦੇਸ ਬਿਸੁਪਾ
ਦੁਵਿਜਾਇ ॥ ਮਨ ਵਤਹ ਬੁਧਾ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਤੇਰਾ ਗਤਿ ਹਿਕੈ ॥ ਤੇਤੋਤਾ

ਬਹੁਤ ਭੈਰੋ ੭ ਅਰਜੁਨ ਤਾ ੫ ਪਰ ਹੁੰ ਕਿਰਤ ਮਾਲਾ ੭ ਕਾ ਬੇਰੀ ਪਾਜ ਸੁਨੀ
 ਬਿਸਾਸਾ ੭ ਅਰਜੁਨ ਤਾ ੫ ਪਾਛਿ ਮ ਬਾਹ ਨੀ ੭ ਰੀ ਗਾਂਗਾ ਆਦਿ ਦਰਤ
 ਦਾਹ ਨੀ ੨੭। ੭ ਜੇ ਮਾਲਵ ਪੀਵੈ ਨ ਲਇ ਨ ਕੋ ੭ ਹੁੰ ਰਿਹੈ ਰਿਹੈ ਮ
 ਲਤਿ ਨ ਕੋ ੭ ਤੇ ਸਰ ਬਖਾਹੈ ਰਿਹੈ ਰਿਹੈ ਗੁਗਤਾ ੭ ਸਾਧ ਸਿੰਗਰੇਵੈ ਆਸ ਕ
 ਤਾ ੩੦। ੭ ਭੂਤ ਕੁਟ ਬਪਿ ਰਿਖ ਦੇਵਾ ੭ ਇਨ ਕੇ ਰਿਨੀ ਕਰੈ ਸਬ ਜੇਵਾ
 ੭ ਜੇ ਨਰ ਨੀ ਨਹੈ ਸੇਵਾ ਕਰਿਈ ੭ ਜੇ ਸਬ ਤਲਿਹ ਰਿਹੈ ੭ ਅਨੁਸਰਈ ੩੧॥
 ੭ ਜੇ ਬਿਪਤ ਜਹੈ ਚੁਰਨ ਨਿ ਆਵੈ ੭ ਤਿਨ ਕੇ ਮਲਹ ਰਿਹੈ ਰਿਖਾ ਹਵੈ
 ੭ ਬਹੁ ਕੀ ਮਲ ਉਪ ਜੈ ਨਹੈ ਕੋਈ ੭ ਉਪ ਜੈ ਕੇ ਹਰੈ ਰਿਹੈ ਜੀਈ ੩੨ ਤਾ
 ਤੇ ਸਬ ਬਿਪਕੈ ਫਲ ਦੇਕਾ ੭ ਗਹੀਏ ਹਰਿ ਪਦ ਛਾਡਿ ੭ ਅਨੇਕਾ ਸਬ ਕੇ
 ਪੁਰੁਸ ਬਹੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ੭ ਸਰਨਾ ਗਤ ਪਾਲ ਕ ਬਿਖਾਤਾ ੩੩। ੭ ਜੇ ਬ
 ਜ ਬਜੈ ਜੇ ਸਰਨਾ ਆਜੈ ੭ ਤਬ ਹੀ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ੭ ਤਾ ਤੇ ਮੀਰ
 ਸਕਸਾ ਪਰਹਿਏ ੭ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ਚੁਰਨਿ ਚਿਤ ਪਰਿਏ ੩੪। ਸੁਨਿਨਾਰ

ੲੲੲੲ ਗਮੇਸੇਸੁਨਿਨਦੁਕੇਬੈਨਾ ਜਨਕ ਭਿਰੈ। ਅਤਿਓਪਜੋ
ਏਨਾ ਗਮਿਸਾਮਿਟਯੇਸਕਲਗੁਮਗੁਰਜੇ॥ ੲੲੲੲ ਮਗੁਨਸੁਤੋਜੋਗੁਰਜੇ
੩੫॥ ੲੲੲੲ ਨਿਕੀਬਹੁਪੁਨਾਂਕੀਨੀ। ਬਿਪੁਨਿਸਹਤਪਰਦਛਿਲਈ
ਨੀ। ੲੲੲੲ ਬਿਪਦਰਸਨਪਾਏਸਬਹੀ। ਅੰਤਰਧਜਾਨਰੁਏਤੇਤਬਹੀ
੩੬॥ ੲੲੲੲ ਬਿਏਹਮੇਰਸਬਾਤਿ। ਮਾਰਜਿ। ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਦਲ
ਅਨੁਗਰਜੀ। ੲੲੲੲ ਬਿਪਬੁਹਮਪਗਇਨਕੁਜੀ। ਤਰਿਰੁਦਸਿਪਬੁਹ
ਮੀਰਜੀ ੩੭॥ ੲੲੲੲ ਬਿਪਤੁਮਹੁਬਡਗੁਰੀ। ਐਕਰਿਹਰਿਚਰਨਿਨ
ਅਨੁਗਰੀ। ੲੲੲੲ ਸਕਲਕੋਤਜੋਸਿਗਾ। ਤਬਹੁਪਾਇਹੋਬੁਹਮਪ
ਰਸਿਗਾ ੩੮॥ ੲੲੲੲ ਮਤੋਦੇਵਕੀਬਸੁਦੇਵਾ। ਰੁਏਕਿਰਤਾਰਥਕਰਿ
ਹਰਿਸੇਵਾ। ਤੁਮਰੇਜਸਪੂਕੀਜਗਿਸਾਰਾ। ਜਿਨਕੇਹਰਿਲੀਨੀਅਵ
ਤਾਰਾ ੩੯॥ ੲੲੲੲ ਸਨਾਮਿਗਿਗਨਆਲਾਪਾ। ਗਮਾਸਨਰੇਜਨਸਾਜਨ
ਮਿਲਾਪਾ। ਹਰਿਸੇਪੁਤ੍ਰਜਾਨਉਤਦੀਨੀ। ਤਾਤੇਸਕਲਗੁਮਨਤਮਕੀਨੀ

ਗੁਪਟਬਾਸੁਦੇਵਰਸਸੁਪਾਂਲਾ ਗੁੰਤਬੰਨੁ ਜੰਲਾਇਕਗਲਾ ਬੈਰਗੁਵ
 ਨਿਸਨਹਿਉਤੁ ਪਾਕੀ ਗਤਿਨੂੰ ਕੋਹਰਿਦੇਵਉਪਾਕੀ ੪੧। ਤੁੰਜੇਪਰੇ
 ਮਧੀਤਿਸੇਸੇਵੈ ਗਤਿਨੂੰ ਕੋਯੋਨਪਰਮਪਦੇਵੈ ਗਮਬਤਮਤੁਬਧਿ
 ਮਤਿਮਾਨੈ ਗਕਿਰਸਨਦੇਵਕੋ ਬ੍ਰਹਮਹਿਜਾਨੈ ੪੨। ਗਮਾਜਾਂਕਰਿਪਾਰੀਨ
 ਰਦੇਹਿ ਗਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੁਮਜਾਨੈਦੇਹਿ ਗਬਦੁਜੇਦੇਖਿਭਵੈਸੋਮਪਰਗਾ
 ਮੇਟਨਕਾਜਪਕੀਮਦਤਾਰਾ ੪੩। ਗਪਰਮਪੁਨੀਤਜਸਹਿਬਿਜਤਰਹਿ
 ਜਾਸੋਲਾਗਿਜੀਵਨਿਸਤਰਹਿ ਗਜੇਇਨਜੇਤਲਗਾਵੈ ਤੇਤੇਸਕਲ
 ਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ ੪੪। **ਗੁੰਤਬੰਨੁ ਦੁਹਾ** ਗੇਮੇਸੀਸੁਨਨਾਰਦਕੀਬਾਨੀ
 ਗਬਸੁਦੇਵਦੇਵਕੀ ਅਦੁਤਮਾਨੀ ਗਮਾਪਹਿਦੁਹੰ ਸੁਕਤਿਕਰਿਜਾਨੀ
 ਗਰਿਮੇਗੁਵਬ੍ਰਹਮਕੋਆਨੀ ੪੫। ਗਜਹਿਉਤਗਾਸਕਪਾਜੇਗਾਖੇ॥
 ਗਾਵਪਾਨਸੁਨਹਿਰਦੇਗਾਖੇ ਗੇਸਬਰੁਵਬੰਪਨਛਿਟਕੰਦੈ ਗਿਪਜੈਗਜ
 ਨਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ ੪੬॥ **ਦੇਹਰਾ** ਗਜਗੁਪਾਖੇਸਿਖੇਪਸੋਗਰਿਮਿਲਨੇ

ਕੋਧੁਰਾ ਨਰਿਉਪਵਸਿ ਬਾਏ ਅਬ ਬਰਨੈ ਕਰਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥੨੨॥੫੫॥੮੨॥
ਗਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬੁ ਮਹਾਪੁਰਾਣਿ ਇਕਾਦਸ ਸਤਿ ਪੈ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਨਾਰਦ ਸਿ
ਬਾਏ ਜਾਈ ਤੇ ਜੋਗ ਪਖਾਨੇ ਪੰਚ ਸੋਧ ਜਾਇ ॥੫੫॥ ਨਾਰਦ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਸਿ ਬਾਏ
ਮਾਪਤੀ ॥ ਅਭ ਕਿ ਸੁ ਉਪਵਸਿ ਬਾਏ ਪੁਸਤਾ ਵਾ ॥੫੫॥ ਪੁਸਤਾ ਯੀ ਤੇ ਤਤਾ
ਸ੍ਰੀ ਸੁਕੋਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਸੁਨੈ ਨ੍ਰਿਪਾ ਮਾਤਾ ਮਾਥਿ ਦਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਜਾਨੈ ਮਿਟੈ
ਅਵਿਦੁਯਾ ॥ ਮਿਟਹਿ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਪਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਇ ਫੇਰ
ਨਹਿ ਅਵੈ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਨਕਾ ਦਕਸਿੰਗਾ ॥ ਨਾਰਦਾ ਦਿ ਰੰਗੇ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥
ਸਕਲ ਪੁਜਾ ਪਤਿ ਭਿਰਗਾ ॥ ਹੀਚਾ ਦਿਕਾ ॥ ਅਹਾ ਦੇਵ ਲੀਲੇ ਰੂਤਾ ਦਿ
ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਰਸ ਮੂਹ ਸਿੰਗ ਲੈ ਸੁਰ ਪਤੀ ॥ ਪਵਨਾ ਅਸੁਨੀ ਸੁਤਗੁਰ ਪਤੀ ॥
ਅਮਾਠ ਬਾਸੁ ਮੰਗਿ ਰਿਰਿ ਰੂ ਦੇਵਾ ॥ ਜਾਪ ਜਾਇ ਕਾ ਅਭ ਬਿਸੁ ਦੇਵਾ ॥ ੩ ॥
ਗਰਿਖਰੀ ਪੁਬ ਪਿਤਰਾ ਅਰਨਾਗਾ ॥ ਚੰਦਨ ਸਿਪਰੁ ਦੇ ਅਨੁਗਾਗਾ ॥
ਅਮਾਪ ਸਰਾ ਅਰਗੁ ਹਨ ਕਬਿ ਦੁਜਾ ਪਰਾ ॥ ਕਿੰਨ ਰਜ ਪਾਇ ਕਾ ਮਾ

ਈਨ ਨਿਉ ਪਾਰੋ ੨੭। ਜੋ ਤੁਵ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੁਨਿ ਪਜਾਵੈ ਭਵਰੁਜ
 ਰੇਦ ਸਕਲ ਛਿਟਕਾਵੈ ਅਮਰ ਨਿਜ ਭਗਤਿ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵੈ ਭੁਜ
 ਨਾਮ ਮੁਏ ਨਹਿ ਕਛੁ ਲੇਵੈ ੨੮। ਅਮਰ ਦੇ ਕੈ ਬੈਠ ਨਿਮਿਤਾ ਹਰਿ ਰਿਦੈ
 ਪਰੈ ਤਾ ਚਰਨ ਨਿਨਿਤਾ ਬਹੁ ਰਿਦੈ ਕਸੇਵੈ ਸਹਕਾਂ ਮਾਏ ਕ ਭੁਏ ਚਾਹੈ ਨਿ
 ਹਕਾਂ ਮਾਏ ੨੯। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭੁਏ ਇਕ ਸੇਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ ਸੇ ਅਤਿ ਸੁਖ
 ਲੇਵੈ ਏਕੈ ਨਗਾਇਕ ਸਿਰੁ ਜੋ ਸਰਬ ਦੇਵ ਮੇਤੁ ਮਕੈ ਜੋ ੨੦। ਏਕੈ
 ਬਰਨ ਆਦਿ ਆਸੁ ਮਾਏ ਤੁਮਰੇ ਤੁਕਰੈ ਸਬ ਪਰਮਾਏ ਏਕੈ ਏਕ ਰੂਪ ਕਹਿ ਪਜਾ
 ਵੈ ਏਕੈ ਤੁਗਾਵ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਲਾਵੈ ੨੧। ਏਕੈ ਤੁਵ ਪੁਤ ਮਾਕੈ ਸੇਵੈ ਏਕੈ ਨਾਮ
 ਨਿਰੰਤਰਿ ਲੇਵੈ ਏਕੈ ਸੁਵਨ ਕੀਰਤਨ ਧਾਨਾ ਕਗਲ ਗੰਗਾ ਏ ਬਿਪਨਾਨਾ
 ਏਕੈ ਜੋ ਤੁਵ ਚਰਨ ਹਿਸੇਵੈ ਤੇਤੇ ਸਬ ਬੀਛਤ ਫਲ ਲੇਵੈ ਜੋ ਤੁਵ ਚਰਨ
 ਪ੍ਰਗਟ ਹਮ ਪਾਏ ਜੋ ਤਾਤੇ ਅਬ ਦੀਜੈ ਮਨ ਭਾਏ ੨੨। ਏਕੈ ਹਮ ਬੀਛਾ
 ਪੁਰਨ ਕਰੈ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਚਿਤ ਪਰੈ ਭੁਜ ਮਕੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਬਾ
 ਸਨਾ ਜਿਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਰਵ ਸਾਸਨਾ ੨੩। ਪਰਮ ਦੁਯਾਲ ਭਗਤਿ

ਹਿਤਕਾਰੀ ਗਇਛਾਪੁਰਕ ਦੇਵ ਮੁਗਰੀ ਗਇਛਾਪੁਰਨ ਕੋਰੋ ਮਾਰੀ ਗਲਿਤ
 ਚਲਉ ਪਯੋਗੁ ਗਤਿਤ ਮਾਰੀ ੨੫। ਜੋਤੁ ਵਜਨੁ ਬਨ ਮਾਲਾ ਕਰੈ ਯੇਸ
 ਸਹਤੁ ਵਮਾਗੋ ਪਰੈ ਕਵਲਾ ਦੇਖਿ ਸਪਰਧਾ ਮਾਲੈ ਤੁਕੋ ਮਾਪਸਪ
 ਤਿਨੀ ਜਾਨੈ ੨੬। ਪਰਤੁ ਮਮੋ ਸੇਈ ਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਗਤ ਅਪੀਨ
 ਕਰਨ ਪੁਤ ਪਾਲਾ ਤਬ ਇੰਦੁ ਨਿਰਾ ਦਰਕਰੈ ਬਨ ਮਾਲਾ ਤਉ ਪਰਪਰੈ
 ੨੭। ਜੋਤੁ ਵਚਰਨ ਭਗਤ ਸੁਰਕਾਰਨਾ ਗੁਸਟੁ ਅਸਰ ਸੇਨਾ ਸੀਘਰਨਾ ੨੮।
 ਮਮਸੁਰਨੀ ਕੋ ਅਪਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤਾ ਗੁਸਰਨ ਸੁਗਾਈ ਸੇਬਿਖ ਮਾਤਾ ਮਮਥੈ
 ਦਾਨ ਅਘਨਾ ਸਨ ਬਾਨੀ ਲੋਕ ਬੇਦੁ ਜਹ ਪੁਗਟ ਬਖਾਨੈ ਬੀਪੀ ਬਜੰਗੀ ਗ
 ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਜੁਕੇ ਦਰਸਮਿ ਟੈਰੁ ਜਸੋਕਾ ੨੯। ਬੁਧ ਮਾਇਕ ਸੁਰਨਰ ਅਪਿਕ
 ਰੀ ਤੁਮਹਿ ਚਰਨ ਕਵਲ ਬਸ ਚਾਰੀ ਅਜੋ ਅਤਿ ਬਲੀ ਬੈਲ ਮਦਰੀਨਾ ॥
 ਨਾਥੇ ਨਾਂਕ ਪਨੀ ਅਪੀਨਾ ੩੦। ਜਬ ਜਬ ਮਸੁਰਨਿ ਤੇ ਦਖ ਪਾਵੈ ਤੁ
 ਬਤ ਬਸਰਨ ਚਰਨ ਕੀ ਮਾਵੈ ਤੁਬਹੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦਖ ਰੁਜੈ ਅਪਨੈ
 ਅਪਨੈ ਠੋਰ ਬਿਗਜੈ ੩੧। ਪੁਕਿ ਤਿਪੁਰਖ ਮਹਤ ਤਨਿ ਜੀਤਾ ਤੁਮ

ਇਨਕੇ ਕਾਰਨ ਰੁਗਵੰਤਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤੇ ਪਰਖ ਸਕਤਿ ਜਬ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਹੀ
 ਮਿਦਿ ਮਹਤਤ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜੈ ਜਹ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਜਲ ਅਧਾਰ ਤਰੈ
 ਜੰਗੀ ਮੰਡਾ ॥ ਥਾਵਰ ਜੰਗ ਮਥਿ ਬਿਪ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਹੋਇ ਸਕ ਲਬਿਸ
 ਤਾਰਾ ੩੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਜਾਂਸ ਬਕੇ ਕਰਤਾ ॥ ਉਪਜਾਵਨ ਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਲਨ ਹਰ
 ਤਾ ॥ ਤੁਮ ਅਧਾਰ ਸਕ ਲਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਤੁਮ ਫਲ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ੩੪ ॥
 ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਇ ਸਕ ਲਜਗ ਮਾਂਹੀ ॥ ਤੁਮ ਕਰਤਾ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਪਰਿ ਕ
 ਹੂੰ ਲਿਪਤ ਹੋਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜੋ ਈਲ ਬਿਨ ਸਕੈ ਤੋ ਵਰੇਵਾ ੩੫ ॥ ਜੋ ਲਹ ਸ
 ਹਸਦੇ ਕਜਤੁ ਆਠਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਿ ਕਰਾ ॥ ਹਾਦੁ ਗਾਵ ਸੀ
 ਪ੍ਰੀਤ ਬਢਾਵੈ ॥ ਮਦਨ ਬਾਂਨ ਬਹੁ ਗਾਂਤਿ ਚਲਾਵੈ ੩੬ ॥ ਤੁਮ ਤੋ ਹੁਬ ਸਹੈ
 ਨਹੀ ॥ ਨਿਹ ਚਲ ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਪਦ ਮਾਂਹੀ ॥ ਮੇਰ ਛੋਡੁ ਹੂੰ ਬੈਠੈ ॥ ਈ ॥ ਕ
 ਰਤ ਬਾਸ ਨਾਂ ਬੀ ਪੈਸੇ ਈ ੩੭ ॥ ਏਵੈ ਨਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਤੁਮ ਕੀਨੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮ
 ਹਿਮ ਪਰੈ ਨ ਈਨੀ ॥ ਏਕ ਗੰਗਾ ਚਰਨ ਨਿਕੋ ਨੀਗਾ ॥ ਪਰਸਤ ਨਿਮ ਲਕ
 ਰੈ ਸਰੀਰਾ ੩੮ ॥ ਦੂਜੀ ਤੁਵ ਕੀਰਤ ਕੀ ਸਲਤਾ ॥ ਤਿਰੁਵਨ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਬਿ

ਸਤਗੁਰਾ ਸੁਵਨਕਰਤਾ ਅੰਤਰਮਲਨਾਸੈ ॥ ਨਿਰਮਲਾਹਿਰਦੈ ਬ੍ਰਹਮਪੁ
ਕਾਸੈ ३੬ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਕਾਸਰੁਏਰੁਜਨਾਹੀ ॥ ॥ ਏਲੈਏਕਸੇਕਮਿਲਿ
ਮਾਹੀ ॥ ਏਨਦੈਨਦਿਨੁਰੁਸੈਜੇਪੰਡਤਾਤਿਨਕੋਕਾਲਕਰੇਨਹਿਥੰਡਤਾ
ਤਾਤੇਨਾਥਕਿਕਪਾਂਅਬਕੀਜੈ ॥ ਸਾਪਸਿਗੁਰਮਕੋਨਿਤਈਜੈ ॥ ਜਿ
ਨਮੋਕਥਾਨਈਹਮਪਾਏ ॥ ਜਾਤੇਤੁਵਚਰਨਨਿਚਿਤਲਾਂਏ ॥ ੪੨ ॥
ਸੁਰਿਸੁਕੋਵਾਰਾ ॥ ਜਿਲੈਸਿਵਸਕਾਇਕਸਿੰਗਾ ॥ ਮਾਸੁਤਿਕਗੀਬ
ਹੁਤਪਰਸਿੰਗਾ ॥ ਬਹੁਕਜੇਬਿਪਿਏਬਚਨਸੁਨਾਏ ॥ ਜਾਕੈਕਾਜਸ
ਕਲਮਿਲਾਆਏ ॥ **ਬ੍ਰਹਮਪੋਵਾਰਾ** ॥ ਹੇਪ੍ਰਕਾਸਤਬਬਿਨਤੀਕੀਨੀ
ਪਰਨੀਕਾਰੁਰੀਜਬਹੀਨੀ ॥ ਤਾਤੇਤਮਲੀਨੀਅਦਿਤਾਗਾ
ਸਕਲਉਤਾਕਜੇਰੁਵਕੋਗਾਗਾ ੪੩ ॥ ਜੇਮੋਇਅਪਰਮਪਰਮਬਿ
ਸਤਾਕਜੈ ॥ ਸਬਸਿਤਨਕੋਕਾਰਜਾਕਜੈ ॥ ਮਰਕੀਰਤਬਹੁ
ਬਿਪਿਬਿਸਤਰੀ ॥ ਰੁਦਸਾਗਰਤਰਬੇਰੀਤਰੀ ੪੪ ॥ ਜੇਲੈਅਵਤਾਰਾ

ਰੁਮਜਦੁਬੀਸਾ ਸਕਲੁ ਨਿਨਕੋ ਮੇਟਿ ਜੇਸੀਸਾ ਬਹੁ ਬਿਪਕੀ ਨੇਕਗ
 ਅਧਾਰਾ ਨਿਨਸੀ ਲਗਿਐ ਰੇ ਰੁਦਪਾਰਾ ੪੫। ਰਮਰੁਜਦੁ ਕੁਲਦਿਨ
 ਸਾਧ ਬਿਨਾਸੀ ਨਹਿ ਰਹਿਐ ਦਿਨ ਦੇ ਰੇ ਗੁਸੀ ਤਾਤੇ ਦੇ ਵਕਾਜ ਸਬਕ
 ਕੋ ਰਕਰ ਬੈਕ ਨਾਹਿ ਓ ਬਾਕੀ ੪੬। ਗਏ ਬਰਖਾਸਤੁ ਅਧਿਕਪ
 ਈਸਾ ਤਾਤੇ ਹਮ ਬਿਨ ਦੇ ਜਗਦੀਸਾ ਰਮ ਬਕ ਰਿਗਿਧਾਂਚ ਲੋਨਿ
 ਜਲੇਕਾ ਰਕਰਤੁ ਪਨੀਤ ਹਮਾਰੇ ਵੇਕਾ ੪੭। ਰਮ ਹੈ ਦਾਸਤੁ ਮਰੇ ਦੇਵਾ
 ਗਲਿ ਸਿਦਿਨ ਕਰੈ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਰਮੇਸੀ ਸੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ਤੁ
 ਬਹਿਸਿ ਬੇਲੇ ਸਾਂਰੀ ਗਪਾਲੀ ੪੮। **ਸੁਰਗ ਵਾਨੇ ਵਾਚਾ** ਰਮੇਸ ਬਸਤੁ ਨੀਤੁ ਮਾ
 ਰੀ ਬਾਨੀ ਤੁਮਾਰੇ ਕਾਜ ਰੁਜੇ ਜਗਜਾਨੀ ਪਰੰਜਦੁ ਕੁਲਦਿਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ
 ਤੁਲਾਸ ਸਕਲ ਰੁਦਕੋ ਮੇਕਰੀ ੪੯। ਏਸ ਬਜਾਦ ਵਬਹੁ ਮਦਮਾਂਤਾ
 ਨਦੇਰੈ ਸੇ ਮੇਰੀ ਜਤਾ ਰਮਤ ਜੈ ਸਬ ਪਰਲੈ ਠਾਨੈ ਜੁਲੇਸਾਇ ਰਮਰ
 ਜਾਦਾਂਗੁਨੈ ੫੦। ਤਾਤੇ ਲਾਸਹੇ ਤਉ ਪਜਾਯੋ ਸਾਧ ਸਬ ਨਿਬਿਧ

ਨਿਤੋਧਾਜੋ ਅਬਇਨਿਸਬਾਰਿਨਕੋ ਬਿਨਸਾਉ ਯੀ ਛੇਤਦੁ ਲੋਕਨਿਸੇ
 ਮਾਉ ॥ ੫੨ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਉਦਾਹੁ** ਅਮੇਸੇਸੁਨਿਹਿਜੀਕੇ ਬੇਨਾ ਗਿਰਦੈ ਬ
 ਦੁਜੋਸਬਾਰਿਨਕੋ ਚੈਨਾ ਕਰਿਪੁਨਿਪਤਿ ਬਿਨਤੀਸਾਰੇ ਅਪਨੇਅ
 ਪਨੇਲੋਕਸਿਧਾਰੇ ੫੨ ॥ ਤਬਨਰਪਤਕੀਸਗੁਮਸ਼ੁਰੀ ਬੈਠੇਜਦੁਕੁ
 ਲਸਤਮੁਗਾਰੀ ਦੁਗਵਤੀਉਠੈਉਤਪਾਤਾ ਗਿਨਕੋਦੇਖਿਕਹੀਹਿ
 ਬਾਤਾ ੫੩ **ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨੇਦਾਹੁ** ਏਉਤਪਾਤਉਠੈਚਹੂੰਚਿਰਾ ਅਤਿਭੈ
 ਦਾਇਕਟੀਸੈਘੋਰਾ ਅਰਦਿਜਸਾਪਭੁਜੇਕਲਮਾਹੀ ਤਤੇਭਲੇਦੇ
 ਖੀਏਨਾਹੀ ੫੪ ॥ ਤਤੇਅਬਈਹਾਲਹਰਿਏ ਤਜੀਏਬੇਗਿਜੀਏਜੋਚ
 ਰਿਜੇ ਅਤਿਪੁਨੀਤਛੇਤਪਰਭਾਸਾ ਤਗੰਬੇਗਚੁਲਿਕੀਜੈ ਬਾਸਾ ੫੫
 ਏਕਬਾਰਦਛੁਸਾਪਹਿਦੁਜੋ ਸਸਿਕੇਖਈਰੋਗਤਬਭੁਜੇ ਜਬਸੇਸ
 ਸਿਪੁਭਾਸਹਿਨਾਜੋ ਛੁਟਜੇਸਾਪਪਰਮਸੁਖਪਾਜੇ ਤਤੇਅਬਪੁ
 ਭਾਸਚਲੀਜੈ ਤਗੰਜਾਇਸਨਾਨਹਕੀਜੈ ਤਿਪਤਿਦੇਵਪਿਤਨਕੋਕ
 ਰਿਜੇ ਅਬਿਪੁਭੋਜਨਬਰੁਬਿਧਿਬਿਸਤਾਕੇ ੫੬ ॥ ਗਤਿਨਕੋਦਾਨਿ

ਬਹੁਤ ਬਿਪਈਐ ॥ ਸੁਪਾਸਹਤ ਪੁਨਾਮ ਹਿ ਕੀਐ ॥ ਤਿਨ ਪੁਸਾਇ ਦੁਖ
 ਪਰਿਹਰਿਏ ॥ ਜੇਨਾ ਵਲਿ ਸੀਸਾਇ ਰਤਰਿਏ ॥ ੫੮ ॥ ਅਮੇ ਸੀਸੁ ਨਿਹਰਿ ਸੀਕੀ
 ਬਾਨੀ ॥ ਸਬਜਾ ਦਵਨਿ ਰੁਲੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਤਬ ਚਲਿ ਬੈਕੋ ਸਕਲ ਬਿਚਾਰੈ
 ਅਮਪੁਨੇ ਅਟੁਨੇ ਰਬੁ ਨਿਸਵਾਰੈ ॥ ੫੯ ॥ ਤਬ ਉਪਦ੍ਰਹਿ ਰਿਕੈ ਨਿਜ ਦਾਸਾ ॥
 ਦੇਖਿ ਸਕਲ ਬਿਪੁ ਜੇ ਉਦਾਸਾ ॥ ਚਲਿ ਇਕੈ ਰੁਹਿ ਸੀਧੇ ਮਾਯੋ ॥ ਚੁ
 ਰਨਿ ਪਰਿਕੈ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੬੦ ॥ **ਸੀਉ ਪਵੈ ਦਾਚਾ** ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਟੀਸੁਰ
 ਜੋਗੇਸਾ ॥ ਸੁਵਨ ਕੀਰਤਨ ਹਰਨ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜਦੁ ਕੁਲ ਕੋ ਸੀਧਾ ਰਹਿ ਕਰਿਓ ॥
 ਅਬ ਤਮਾਹਿ ਤਲੋ ਕਪਰਿਹਰਿਓ ॥ ੬੧ ॥ ਬਿਪੁਸਾਧ ਮੇਟਨ ਸਗਮ ਥਾ ॥ ਨਹਿ
 ਮੇਟੈ ਸੋਇ ਹੋ ਅਰਥਾ ॥ ਸੇਰੇ ਜੀਵਨ ਚਰਨ ਤਮਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਉਦਕ
 ਮਾਧਾਰੇ ॥ ੬੨ ॥ ਪੁਨਨਾਥ ਅਬ ਮੇਸੀ ਕੀਐ ॥ ਸੰਗ ਮਾਧਨੈ ਸੋ ਕੋਈਐ
 ਤਮਾਰੇ ਸਬ ਅਚਰਨ ਅਨੂਪਾ ॥ ਸਬ ਕੋ ਅਤਿ ਕਲੁ ਜਨ ਸਰੂਪਾ ॥ ੬੩ ॥
 ਜਿਨ ਕੋ ਪਾਇ ਮੇਰਾ ਸਬ ਤਿਜਾਗੈ ॥ ਤਿਰੁਵਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੇਲਾਗੈ ॥ ਮਾ
 ਜਨਗ ਵਨ ਮਸਨ ਮਸਨਾਨਾ ॥ ਜਾਗਤ ਮਰਸੈ ਵਤਿ ਬਿਨਾਨਾ ॥ ੬੪ ॥

ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੋ ਮੇਵਾ ਸਾ ॥ ਕਯੋ ਪਲਤੁ ਜੋਤੁ ਮਾਰੋ ਪਾਸ ॥ ਗੁਜਰ ਮਾਜਾ
 ਭੈ ਤੇ ਨਹਿ ਕਰੈ ॥ ਤੁਮ ਬੇਨੁ ਅਰਪਨਿ ਮਖਲੁ ਹਿਰੈ ॥ ੬੫ ॥ ਹੀ ਪਬਾਸਨ
 ਮਾਂਲਾਂ ਮਾਰੁ ਰਨਾ ॥ ਤੁਵਉ ਤੀਰਨ ਕੋ ਮੇ ਪਰਨਾ ॥ ਗਮਾ ਪੁਸਾਇ ਨਿਰੰ
 ਤਰਿ ਪੋਧੀ ॥ ਦਰਸ ਪਰਸ ਬਹੁ ਬਿਪਸਿ ਤੇ ਧੀ ॥ ੬੬ ॥ ਗੇਮੇ ਸੀ ਮੇ ਨਿਜ
 ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਗਮਾ ਯਾ ਕਰਿ ਹੈ ਕਰਾ ਗਮਾਰੇ ॥ ਗਮਾ ਯਾ ਭੈ ਅਰੁ ਤਮਾਰੇ
 ਤਾ ॥ ਜੋ ਨਿਦਿ ਗੀ ਵਰਓ ਰਪਰੇਤਾ ॥ ੬੭ ॥ ਗਇੰਦੁ ਜਏ ਹਪ੍ਰਾਨ ਮਨਸਾ
 ਧੈ ॥ ਸਾਟੁ ਪਾਨ ਤਮ ਕੋ ਮਾਰਾ ਧੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਸਦਾ ਮਨ ਲਾਵੈ ॥
 ਨਿ ॥ ਤੋ ਜਿਹੁ ਪਤੁ ਮਾਰੋ ਪਾਵੈ ॥ ੬੮ ॥ ਗੁਮ ਕਛੁ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਹਿ
 ਰਿਏ ਗੁਨ ਬੈਰਾਗਨ ਮਾਨੈ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਰੁਗਾ ਤਿਨਿ ਕੇ ਮਿਲਿ ਸਿਗਾ ॥ ਤੁਵ
 ਤਰਿ ਹੈ ਸੁਨਿ ਤੁਵ ਪੁਸਿਗਾ ॥ ੬੯ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਕਰਮ ਬਚਨ ਪਰਿਹਾਸਾ ॥ ਮਾ
 ਸਨ ਗਵਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕਰਤੁ ਸੁਨਤ ਸੁਮਿਰਤ ਸੁਖ ਮਾਹੀ ॥ ਰੋਸਾ
 ਗਰੁ ਮਗਰਿ ਹੈ ਨਾਹੀ ॥ ੭੦ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਾਜਾ ਭੈ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਗਮਾ ਪੁਰਿ
 ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਪਰਿਤੁ ਮਾ ਬਿਨਾ ਪਾਨ ਤਜਿ ਜਾਹੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੀਰਿ

ਛੇਰੀਏਲਾਹੀ ੧੧। **ਏਹਰਾ** ਏਉਪਵਨਿਜੁਗਤਿਕੇਸੁਲੇਬਚਲ
 ਗੋਧਾਲਾ ਤਬਕਰਨੰਮਯਕਰਿਕਿਰਪਾਂਬੇਲੇਬਚਨਗਸਾਲਾ ੧੩
 142। ੧੧। **ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਗਵਤੇਮਹਾਪੁਰਾਣੇਇਕਾਦਿਸਸਕੰਧੇਗੁਗਵਤ**
 ਉਪਵਸਿਬਾਏਖਸੁਮੰਧਾਇ ੬। **ਸ੍ਰੀਗੁਗਵਨੰਦਾਚਰਾਮਹਾਗੁਗਾਓ**
 ਪਵਯਗਯੋਹੀ ਤਤ੍ਤੈਤੈਕੋਬਾਤੈਤਯੋਹੀ ਸਿਵਬਿਰੋਚਸਨਕੰਦਿਇ
 ਵੇਸਾ ਬੰਛੈਮਮਬੰਛੈਠਪ੍ਰਵੇਸਾ ੧। ਗੁਮੇਗੁਗਬਦੁਜੇਜਬਗਾਹੀ ਤਬ
 ਗੁਗੁਮਾਧਾਸਿਪੁਕਾਰੀ ਗੁਗੁਮਾਇਕੰਨਿਬੇਲਤੀਕਰੀ ਤਤੈਮਲੁਕ
 ਏਯੇਮੇਪਰੀ ੨। ਮਮਬਗੁਕਸਬਗੁਗਉਤਾਕੋ ਸਕਲਸੁਰਿਨਿ
 ਕੰਕਾਰਜਸਾਕੋ ਮਮਰਕੀਨੰਜਸਕੰਬਿਸਤਾਰਾ ਤਤੈਜੀਵਜਾਹਿ
 ਗੁਦਧਾਰਾ ਤਦੁਕੁਲਸਾਧਲਯੋਇਜਧਾਸਾ ਮਮਾਧਮਾਧਮੇ
 ਰੈਰੈਨਾਸਾ ਮਮਾਜਰੁੰਤੇਸਧਤਮਾਇਨਿਮਾਹੀ ਸਿੰਧੂਦਾਰਕਾਂਗੇਖੇਲ
 ਹੀ ੪। ਤਬਹੀਮੇਤਜਿਹੰਯਗਲੋਕਾ ਤਬਧਾਵੇਗੋਦੁਖਭੈਸੇਕਾ

ਕਲਿਜੁਗੀ ਮਾਲਮ ਪਿਸਿਤ ਤੋਈ ॥ ਤਾਤੇ ਮਾਘ ਕਰਿ ਹੈ ਸਬ ਕੋਈ
੫॥ ਤਾਤੇ ਸੁਨਿ ਉਪਵ ਬਡਿ ਭਾਗਾ ॥ ਮਾਘ ਤੁਕਰਿ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਤਜਾਗਾ ॥
ਮੇਮੇ ਸਦਾ ਚਿਤ ਬਿਰਕਤੋ ॥ ਸਮਾਧੁ ਸੀਏ ਰੁਬੀ ਚਰੀ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰਿ ਨ
ਸੁਨਿ ਨਿਮੇ ਮਾਏ ॥ ਮਾਰੁ ਮਨਿ ਬਿਯੋਗ ਲਗੁ ਜਾਏ ॥ ਸੇਯ ਹੋ ਸਬ ਮਨ
ਕੋ ਕਿਰਤ ਜਾਨੈ ॥ ਛਿਨ ਭੰਗੁ ਰਮਾ ਜਾਂ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਯਗ ਸਕਲ
ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰੂਪੁ ਜਿਹੈ ਨਾਨਾ ॥ ਤਾਂ ਰੂਪੁ ਹਿਰੁ ਮਕਰਿ ਨਹਿ ਜਾ
ਨੈ ॥ ਬਿਪਨਿ ਖੋਪਤਾ ਹੀ ਤੇ ਠਾਨੈ ॥ ੮॥ ਬਿਪਨਿ ਖੋਪ ਜੇ ਕਾਖ ਬੇਦਾ ॥ ਸੇ
ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਹੈ ਰੂਪਾ ॥ ਰੂਪੁ ਮਿਟੇ ਬਿਨੁ ਕਰੈ ਨ ਤਜਾਗਾ ॥ ਤਾਤੇ ਏਏ ਕਿ ਜੇ ਬਿਭਾ
ਗਾ ॥ ੯॥ ਜੋ ਜੋ ਤਜੈ ਸੁਖੀ ਤਜੈ ਹੋਈ ॥ ਤਾਤੇ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ਹੋਈ ॥ ਮਾਗੋ ਜਾ
ਇਛੁ ਭਾਵੈ ਸਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮਾਧ ਹੀ ਹੁਤੇ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ੧੦॥ ਤਾਤੇ ਯਗ ਸਬ ਮਿਥਿ ਮਾ
ਜਾਨੈ ॥ ਚਿਨੀ ਚਗੁ ਨ ਦੇਖਨ ਮਾਨੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਜ ਮਾਰੁ ਮਨ ਨਿਹ ਚਲ ਕਰੈ ॥
ਮਾਰੁ ਕਾਰ ਮਾਤਾ ਪਰਹਰੈ ॥ ੧੧॥ ਸੁਛੁ ਮਘੁ ਲਸਕੁ ਲੁ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਏਕੁ
ਮਾਤਾ ਮਕੇ ਮਧਾਰਾ ॥ ਸੇ ਮਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਪ ਭਵੇ ਕੇ

ਯਭਾਨੋ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਬਿਪਬੇਦਮਰਥਕੋਜਾਨੋ ਬਹੁਰਿਰਿਰਏਨਿਹਚਲ
 ਕਰਿਮਾਨੋ ॥ ਦੁਰੁਲੋਕਕੀਆਸਾਛੈਡੋ ॥ ਜਾਬਿਪਮੰਤਰਾਇਸਬਖੰਡੀ
 ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਤਨੀਜਾਕੇਆਸਾਹੋਈ ॥ ਤਿਤਨੈਬਿਘਨਕਰੈਸਬਕੋਈ ॥
 ॥ ਤੇਜੇਤਜੇਤਜੇਤਜੇਆਸਾ ॥ ਤੇਜੇਤਜੇਮਿਏਬਿਘਨਕੇਧਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਤਬਜਹੀਇਆਤਮਾਂਮਾ ॥ ਤਬਤਹਨਰਿਮਾਸਾਂਕੋਧਾਮਾ ॥ ਤਬਬਿ
 ਘਨਨਿਕੇਕਰਤਾਏਦਾ ॥ ਤੇਈਉਲਟਿਕਰੈਤਾਸੇਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਤੇਬਿਧਿ
 ਨਿਖੇਪਸਬਨਖੀ ॥ ਆਸਾਛੈਡੁਰਿਰਏਹਰਿਗਖੀ ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਕਰਿਸਬ
 ਕੋਈਖੀ ॥ ਦੁਜੈਕਬਹੁੰਭੁਲਨਲੇਖੀ ॥ ੨੬ ॥ ਮਰਜਿਨਪਾਜੀਬ੍ਰਹਮਗੀ
 ਮਾਲਾ ॥ ਤਿਨਿਕੇਬਿਧਿਨਿਖੇਪਨਹਿਨਾਨਾ ॥ ਧਰਿਤਿਨਕੇਲਿਤਹੀਬਿਪਹੋਈ
 ਕਰੈਨਿਖੇਪਨਪਰਸੈਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਏਸੁਖਦੁਖਗੁਨਦੋਖਨਜਾਨੋ ॥ ਬਾਲ
 ਕਜਮਾਮਾਚਰਨਿਨਰਾਨੋ ॥ ਧਰਿਬਿਧਿਸਾਂਗੀਸੇਵਾਕਰੈ ॥ ਮਰਨਿਖੇਪਮਾ
 ਧਰਿਪਰਗਰੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸਬਪਰਗੁਰਿਰਦਸਦਾਂਮਤਿਸਾਂਤਿ ॥ ਗੁਨਬਿਰਟਾ
 ਨਸਹਤਨਿਤਦਾਂਤਾ ॥ ਸਬਜਗਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਲਿਬਿਰਹੋਈ ॥ ਬਹੁਕਜੇਜਨਮ

ਨਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੧੭ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਸੁਕੁੰਦਰਾ** ਅਮੇਜੇ ਸੁਨਿਹਰਿ ਭੀ ਕੋ ਬੈਨਾ ॥ ਅ
 ਤਿਹੁ ਕਰਿ ਅਗ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦੈਨਾ ॥ ਤਤ ਸੁਨ ਨਿਕੀ ਬਾਢੀ ਪਯਾਸਾ ॥ ਅਤ
 ਬਬੇਲੇ ਉਪਵ ਨਿਜ ਦਾਸਾ ॥ ੧੮ ॥ **ਉਪਵਉ ਦਾਚਾ** ਜੋਗ ਸਰੂਪ ਜੋਗ
 ਉਪਯਾਵਨਾ ॥ ਜੋਗ ਦਾਨ ਜੋਗੇ ਸੁਰਭਾਵਨਾ ॥ ਤੁਮਾਜਹ ਤਜਾਗ ਕੁਝੋ ਮੇਰੇ
 ਤਾ ॥ ਸੇ ਦੁਹੁ ਕਰਿ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਚਿਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਜੈ ਹੋਵੈ ਬਿਖਾਨਿ ਕੋ ਤਾਗਾ
 ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਾਇ ਕਾਮ ਕੁਰਾਗਾ ॥ ਯਜਹ ਤਨੁ ਯਜੁ ਪਨ ਦੇਸੁ ਤਮੇਰੇ ॥ ਏਬ
 ਨਿਤਾ ਏਗੁ ॥ ਏਢੇਰੇ ॥ ਯਜਾ ਬਿਧਾਮਾਮਾ ਹੰਕਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰਾ ॥ ਬੂਰੁ ਰਾਜੀ
 ਮੇਮਤ ਕੋ ਛੁਦ੍ਰਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਾਯਾ ਅਤਿ ਭਰਮਾਯੋ ॥ ਤਾ ਤੈਰ ਜਾਨਹਿ ਰਏ
 ਨਹਿ ਆਉਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਸੋਹਿ ਸਿਖ ਉਪਦੇਸੀ ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਕਛੁਰਾ
 ਨਪੁਵੇਸੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਬ ਬਹੁ ਬਿਪਿਸਾ ਮਹਾਦੀ ॥ ਅਮ ਉਰ ਪੂਰਨ ਗਾਨ
 ਬਛਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਯਾ ਤੇ ਸਬ ਤਜਿਤ ਮਕੋ ਪਾਉ ॥ ਬਹੁ ਕਜੈ ਜਗਤ ਜਨਮ
 ਹਮਾਉ ॥ ਅਰੁ ਦੂਜੇ ਮੇਸੀ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਯਾ ਤੇ ਲਾਗੁ ਰਾਜਾ ਨ ਕੋਹੋਈ ॥

ਹ

ਗੁਰਮਾਇਕ ਤਨ ਪਾਰੀ ਜੇਤੇ ॥ ਗੁਰਮਾਇਕੀ ਨੇਤੇਤੇ ॥ ਤਾਤੇ ਮਾਯਾਂ ਹੀਕੀ
 ਦੇਖੇ ॥ ਕਰਮ ਭੁਗੋਗ ਭੁਲੇਕਰਿ ਲੇਖੇ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਤੇ ਮੇਲਨ ਤਮ ਹੀ ਸਰਨਾ
 ਰੁਸੇ ਕੀ ਜੇ ਪਾਉ ਤੁਵ ਚਰਨਾ ॥ ਤਮ ਹੀ ਮਾਇਨ ਹਮ ਤਨ ਪਾਗ ॥ ਗੁਨ ਰੂਪ
 ਸਬ ਹੀ ਤੇਨੁ ਜਾਗ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇਈ ਤਰੇਗ ਹੋ ਕਰਿ ਭਾਇ ॥ ਮਾਯਾਂ ਕਛੁ ਨ ਸਕੈ ਕ
 ਰਿਤ ਕੀ ॥ ਤਮ ਹੀ ਤੇਉ ਪਾਯੋ ਜਗ ਜੀਵਾ ॥ ਜੇਸੇ ਮਗ ਨਿਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਦੇਵੀ
 ੨੮ ॥ ਸਦਾ ਹੋ ਤਮ ਹੀ ਮਧਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਉਠ ਪੈਖੇ ਸਿਰਜਨਿ ਹਾਰਾ ॥ ਜੇਸੇ
 ਪੁਰ ਕੇ ਸੇਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਤੇ ਪਰੇਧ ਰਮਦੁ ਧਮਾਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਯਾਗੁ ਵੇਕੇ ਦੁਖ ਕੇ ਨ
 ਜਾਹੀ ॥ ਪਕੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੇਤਿ ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਗਮ ਬਸੰ ਕੇ ਸਰਨਾ ਗਤਿ ਜਾਨੀ ॥
 ਏਕ ਰਿਗੁਨ ਸਕਲ ਭੋਗ ਲੋਭਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜੇਰੇ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਤੁਵ ਚਰਨਾ ॥ ਗਮ
 ਬਝ ਕਰਮ ਮਾਯੇ ਮੇ ਸਰਨਾ ॥ ਜੇਸੇ ਜੁਲਿ ਉਪਵੇ ਕੇ ਬੈਲਾ ॥ ਹਸਿ ਕਰਿ ਬੈ
 ਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਜਲੈ ਨਾ ॥ ੩੧ ॥ **ਸੀਭਾ ਗਵਲੈ ਦਾਚਾ** ॥ ਉਪਵੇ ਮੇ ਕਹੇ ਦੇਹਾਨਾ
 ਗਸਤਿ ਕਹਤ ਹੀ ਨਾਹੀ ਮਾਲਾ ॥ ਯਾਗੁ ਗਸਾ ਪਭੁਏ ਰੇਯੇ ਤੇ ॥ ਗਮਾਧਿ ਹੀ ਮਾ
 ਧੁ ਉਪਰੇ ਤੇਤੇ ॥ ੩੨ ॥ ਗਮਾਧਿ ਰੁਲੇ ਬੁਰੇ ਧਰਿ ਚਲੈ ॥ ਛੋਟੇ ਬੁਰੇ ਭਲੇ

ਠਾਨੈ ਗੁਰੂਆਪਨੇ ਆਪਹੀਰੇਈ ॥ ੨੩ ॥ ਘਸੁਪੀਛੀਭਾਵੈਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਘ
 ਰਿਨਰਿਤਨਮੇਸੈਰੇਨੀਕੋ ॥ ੨੪ ॥ ਘੁਹਮਾਂਆਇਸਬਨਕੋਟੀਕੋ ॥ ੨੪ ॥ ਘੁਤੇਬੁਹਮ
 ਬਿਚਾਰਹਿਧਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਘੁਕੇਜਗਤਨਾਮਨਹਿਧਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਘਿਕਪਦ
 ਦੈਪਦਤੁਪਦਏਕਾ ॥ ੨੬ ॥ ਘੁਪਦਾਇਬਹੁਪਦਮਨੇਕਾ ॥ ੨੬ ॥ ਘੁਗੁੰਤਿਸਿਧਿ
 ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਘੁਨਿਮੇਪ੍ਰਿਯਨਰਦੇਹਹਮਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਘੁਰਿਧਾਵੈਸੇਯਾਂਕ
 ਰਿਧਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਘੁਰਸਬਨਿਸੁਖਦੁਖਭੁਗਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਘੁਜਾਮੇਮੇਰੇਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਵਪਾਨਦੈਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਘੁਈਯਹਤੋਜਰ੍ਹੈਏਹਾ ॥ ੨੯ ॥ ਘੁਯੁਆ
 ਦਿਅਰਸਨਲਸਨੇਹਾ ॥ ੩੦ ॥ ਘੁਪਨੇਅਪਨੇਅਰਬਨਿਗਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਘੁਏਸਕਤਿ
 ਕੋਨਕੀਲਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਘੁਮਰਸੇਵਤਲਬਸੁਪਨਾਪਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਘੁਬਤੇਇੰਦ੍ਰਯਤ
 ਨਛਿਟਕਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਘੁਪਨਮਾਹਿਸੁਖਦੁਖਕੋਲਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਘੁਗੇਬਾਤਸਕਲਸੇਕ
 ਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਘੁਤਾਤੇਮੇਤੋਯਹਤਨਨਾਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਘੁਸਕੀਯੇਯਾਮਾਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਘੁਤਿਉ
 ਬਨਿਤਾਸੁਤਿਬਿਤਪਰਵਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਘੁਰੇਤੋਨਹਿਸਕਲਪਸਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਘੁਤੋ
 ਸਕਲਦੇਹਸਿਗਯਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਘੁਯਹਿਏਹਕਦੇਮੇਨਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਘੁਤੇਸੁਪਨਮਾਹਿ

ਨਹਿ ਕੋਈ ਭਉਹਾਸਕ ਲਾਮੀਰਈ ਹੋਈ ੪੦। ਗਮਰਭਾਈ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਹਲਾਹੀ
 ਸੇਤਲਈ ਮੇਰੇ ਸੁਪਨੇ ਮਾਹੀ ੪੧। ਤੇ ਵਹਿਓ ਬਿਰਲਗਾਵੈ ੪੨। ਤੇ ਤੇਜੀਯਾ ਮੇ
 ਫਿਰਾਮਾਵੈ ੪੩। ਵਹਿਓ ਯਹ ਯਹ ਤੇ ਵਹਿਓ ਭੀ ੪੪। ਯਹ ਦਿਹਾ ਜਾਨਗਾਯੀ ੪੫।
 ਮੇਰੀ ੪੬। ਤੇ ਇਨ ਦੂਰੇ ਦੇਹ ਕੇ ਲੈ ੪੭। ਇੰਦੁਨ ਦੇ ਸਬਾ ਮਰ ਬਨਿਗਾਹੈ ੪੮।
 ਇੰਦੁ ਯਬ ਪਯਾਇ ਕਰ ਬਾਨੀ ੪੯। ਕੋਈ ਸਕੈ ਨ ਜਾਨੀ ੫੦। ਸੇ ਮੇਰੇ ਨਿਤ
 ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕਾ ੫੧। ਓਧ ਜੈ ਬਿਨ ਸੇ ਦੇਹਾ ਮਨੇਕਾ ੫੨। ਗੁਈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਯਤੇ ਮਾ
 ਯੋ ੫੩। ਕਿਨਿਤ ਨਿਦੀ ਨੇ ਕਿਨ ਓਧ ਜਾਓ ੫੪। ਮਬ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੇਹਾ ਮਧਾਰਾ ੫੫।
 ਲਕੋਰਿ ਨ ਸਕੈ ਨਿਰਪਾਰਾ ੫੬। ਏਹੇ ਉਤ ਜਿਯਾ ਮੇਰੇ ੫੭। ਸੇਰੇ ਸਤਿਤਾ
 ਰਿਦਿ ਦੁਗਾਹੀ ੫੮। ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਬਿਪਕੈ ਬਿਚਾਰਾ ੫੯। ਤਿਜਾਗੇ ਦੇਹਾ ਦਿਕਪਰ
 ਵਾਰਾ ੬੦। ਸੇਰੇ ਤੇ ਦੇਹਾ ਜਾਨਾ ੬੧। ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਮਾਨਾ ॥
 ੬੨। ਬਿਧਿ ਮਾਧੁ ਮਾਧੁ ਕੋ ੬੩। ਤਾਰੈ ਲੋਧੁ ਮਰਵੈ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ ੬੪। ਯ
 ਹ ਬਿਚਾਰ ਮਾਨਵਤਨ ਹੋਈ ੬੫। ਦੂਜੇ ਰੁਲਿਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ੬੬। ਤਾ ਤੇ ਤੇ
 ਮਾਨਵਤਨ ਪਾਈ ੬੭। ਮਰਕਛੁ ਕਮੇ ਤੇਰਿ ਲਧਾਈ ੬੮। ਤਾ ਤੇ ਤੇ

੬

੩

ਜੇਸਕਲਕੇਸਿਰਹਾਮਲਕਰਮਬਚਨਹੋਰਿਨਿਹਸਿਰਹਾਸਬਤੇਪਰੈਆ
ਪੁਕੈਜਨੈਸੋਮਧਾਰਬੁਹਮਕੇਮਾਨੋ੪੮।ਜੁਗਤੁਗਾਏਖੋਓਪਦੇਸਾ
ਯਜਾਬਿਪਕਹੋਬੁਹਮਪੁਬੇਸਾਮੇਸੇਜੁਗਤੁਗਾਏਗਜਾਨਾਬਹੁਤਕ
ਰੁਏਬੁਹਮਪੁਵਾਨਾ੪੯।ਤਿਨਮੇਕੋਏਕਕੀਬਾਤਾਜੇਇਤਹਾਸਕਥਾ
ਬਿਖਾਤਾਦੁਤਦਿਗੀਬਰਮਰੁਜਦੁਰੂਪਾਤਿਨਕੋਰੈਸਿਬਾਦਮਨੂਪਾ
੫੦।**ਦੁਤਾ**ਸੁਨਿਉਪਵਦਿਤਹਾਸਮਬਭਾਖੋਪਰਮਮਨੂਪਾਬਕਤੁ
ਦਤਾਂਰੇਜਹਾਮਰੂਪੁਛਕਜਦੁਰੂਪਾ**ਸੀਰੁਗਵਾਨਉਵਾਚਾ**ਏਕਸਮੇ
ਰੂਪਤਿਜਦੁਨਾਮਾਗਏਸਿਕਾਰਛੇਤਿਨਿਜਪਾਮਾਤਬਤਾਨਗਰਨਿਕਟੈ
ਸੁਤਾਏਖੋਏਕਪਰਮਮਵਪੁਤਾ੫੧।ਨਿਰਭੈਨਿਹਚਲਇਛਾਚਾਰੀ॥
ਤੇਜਨਿਪਾਨਤਰਨਤਨਪਾਰੀਕਰਿਪੁਨਾਮਬਹੁਤਪੁਕਾਰਾਜਦੁਰੂਪਤਿਤ
ਬਬਚਨਉਚਾਗਾ**੫੨।ਜਦਉਵਾਚਾ**ਹੇਪੁਰੂਪੁਰਨਪੰਗਮਦਇਆਲਾ
ਕੋਰਿਕਪਾਕਰਿਹੋਰੁਕਿਰਪਾਲਾਮੇਸੀਬੁਪਿਕਹਾਤਾਥਾਈਜਾਤੇਬਿ
ਚਰੈਸਹਜਸੁਭਾਈਰੁਏਮਕਰਤਾਇਛਾਚਾਰੀਬਾਲਕਸਮਿਸਬ

ਚਿੰਤਾਟਾਰੀ ਸਬੁਜਗੁਨਿਸਦਿਇਹੋਬਿਚਾਰੈ ॥੪॥ ਪਰਮਹਰਮਬਕਾਮਬਿਸਤਾਰੈ ॥੪॥
 ਸੋਭਿਨਹਉਪਜੈਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ਤਿਨਸੇਲੰਗਸਬਆਯੁਗਵਾਵੈ ॥ ਤੁਮਸਮਰਥਸ
 ਬਈਬਿਪਿਜਾਨੈ ॥ ਕਿਰਾਅੰਨਿਪੁਨਿਧਿਯਥੈਨਿਬਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਬਬਿਪਸਰਸਤ
 ਰੁਨਤਨਰੁੰਦਰ ॥ ਰੁਦਪੁਦਕੋਲਿਪੋਨਦੁੰਦਰ ॥ ਨਾਕਢਬੰਡੋਨਾਕਢਕਰੈ ॥ ਤਰੁਉ
 ਨਮਤਜਿਮੇਬੀਚਰੈ ॥੬॥ ਗਿਰਸਨਾਂਕਾਮਲੋਰੁਦੇਲਾਗੈ ॥ ਸਕਲਲੋਕਦਾਧੈਤਿਨ
 ਆਗੈ ॥ ਤੁਮਅਨੰਦਮਯਦਾਧੈਨਾਗੈ ॥ ਲੋਰੁਯੰਦਰੰਗੋਦਕਮਾਗੈ ॥ ੭ ॥ ਏਹਅ
 ਰਥਸਬਜੀਕੇਤਿਜਾਗੈ ॥ ਰਹੈਅਨੰਦਤਸੇਕਿਰਿਲਾਂਗੈ ॥ ਸੰਗਨਕੋਈਗਾਂਧੋਦੇਵਾਕੋ
 ਈਲਹਿਨਸਕੋਤੁਵਰੇਵਾ ॥ ਤਾਤੇਕਹੈਕਿਰਪਾਕਰਨਾਥਾ ॥ ਰੁਦਜਲਬੂਤਤਪਕਰੈ
 ਗਥਾ ॥ ਜੇਲਦਰੁਪਬਿਨੰਤੀਕਰੈ ॥ ਤਬਅਵਧੁਤਗਿਰਉਚਰੈ ॥੮॥ ਅਵਧੁਤਰੇਵਾ
 ॥ ਨਿਜਦਰੁਪਪਰਮਬਰਰਾਗੈ ॥ ਲਾਕੀਮਤਿਹਰਸਿਅਨੁਗਾਗੈ ॥ ਬਹੁਤੇਰੇਮੇਰੇ
 ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਜਿਨਤੇਮੇਸਬਜਾਨੈਰੇਵਾ ॥੯॥ ਪਰਿਮੇਮਤੈਆਪੁਤੇਲੀਲੈ ॥
 ਤਿਨਮੇਸੇਕਿਨਹੁਨਹਿਚੀਲੈ ॥ ਤੇਗੁਰਸਕਲਸੁਨੈਤੁਮਮੇਸੈ ॥ ਹਰਿਜਨਜਾਨਿਕਾ

ਤੌਤੌਸੀ 22 ਧਰਨੀ ਪਵਨ ਗਗਨ ਅਰੁ ਪਾਨੀ ॥ ਅਨਲ ਏ ਦੁਰਵਿ ਕਪੋਤ ਹਰਿ ਜਾਨੀ ॥
 ॥ ਅਜਗਰ ਸਿੰਧ ਪਤਿ ਗਰੁ ਰੰਗਾ ॥ ਭੰਚਰਾ ਮਧਰਤਾਂ ਰੁਕੁ ਰੰਗਾ ॥ 22 ॥ ਪਿੰਗੁ ਲਾਂਕੁ ਰਰੁ
 ਬਾਲਾ ॥ ਕੰਨਯਾ ਸਰਕਰਤਾਂ ਅਰੁ ਬਜਾਲਾ ॥ ਅਕਰੀ ਰੰਗੀ ਏ ਚੋ ਬੀਜਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਸੀਖੀ
 ਸੁਨੀ ਮਹੀਜਾ ॥ 23 ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਧਰਨੀ ਮੇਗੁ ਨ ਦੇਖੀ ਸੈ ਮੇਧਰਾ ਮਤਤ ਕਰਿ ਲੇਖੀ ॥ ਸਬੈ
 ਰੋਧਰਨੀ ਆਪਾਰਾ ॥ ਤਾਪਰ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਅਪਕਾਰਾ ॥ 24 ॥ ਠੋਰ ਠੋਰਾ ਅਤਿ ਉਤਮ ਅੰਗਾ ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਕਰੈ ਬਹੁਤ ਬਿਪਰੰਗਾ ॥ ਤਾਕੇ ਪਰਬਤ ਬ੍ਰਿਛ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ
 ਸਬੈ ਬਰਤੰਤਾ ॥ 25 ॥ ਪਰਿ ਅਪਰਾਧ ਕਛੂ ਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਉਲਟਿ ਆਪ ਉਪਕਾਰਿ ਹਨੈ ॥
 ਜੇ ਮੇਸੀ ਸੀਖ ਧਰਨ ਕੀ ਲੇਵੈ ॥ ਜੇ ਜਲਹਾਰਿ ਚਰਨਿ ਨਿਕੀ ਲੇਵੈ ॥ 26 ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਬਾਹੁ ਜੋ
 ਲੇਈ ਅਹਾਰਾ ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਕੁ ਸ੍ਵਾਦ ਨ ਕੋਈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਏਹ ਹਰਿ ਜਨ ਅਹਾਰਿ ਲੇਵੈ ॥
 ਸ੍ਵਾਦ ਕੁ ਸ੍ਵਾਦ ਨ ਹੀ ਚਿਤ ਦੇਵੈ ॥ 27 ॥ ਬਿਨ ਅਹਾਰ ਬਿਚਾਰਨ ਆਵੈ ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਕੁ ਸ੍ਵਾਦ ਨ
 ਮਨ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਇਤੈ ਲੇਇ ਅਹਾਰਾ ॥ ਜੇ ਤੈ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥ 28 ॥ ਅਮਰੁ ਜੀ
 ਪਵਨਿ ਫਿਰੈ ਜਗਾ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਖਾ ਮਾਸੁ ਪਲਿ ਪੇਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਲ ਭੇਦ ਨਿਮੇਸਿ ਚਰੈ ॥

ਗੁਪਤਾ ਅਪਿਤਾ ਗੁਨ ਦੇ ਖਨ ਪਰੈ ੧੬। ਭੀ ਬਿਖਾਨਿ ਰਹੁ ਤੇਰੀ ਜਗਿ
 ਸਨਕਰ ਮਬਚਨ ਨਹੈ ਰਹਿ। ਰੇਦਾ ਅਨੇਕ ਨਿਮੇ ਅਨੁਸਰੈ ਪਰਿਕਛੁ ਰੇਦ
 ਹਿਰੈ ਨਹਿ ਪਰੈ ੨੦। ਅਰਜੁ ਪਵਨਗੀ ਪਬੀ ਜੋਗਾ। ਇਤ ਪਤਰੁ ਯੋਗ ਨੈ ਸਬ ਲੋ
 ਗਾ। ਪਵਨ ਸਦਾ ਇਕ ਰੂਪਾ। ਲਿਖੇ ਨਕ ਬਹੁ ਇਸੈ ਅਨੁਪਾ ੨੧। ਪੰਚ ਰੂਤ ਨਿਗਮ
 ਤਤ ਜੇ ਦੇਹਾ। ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰੇਹਾ। ਤਾਮੇ ਜੋਗ ਲਿਖਤ ਨਹੀ। ਅੰਗ ਲਿ
 ਪਤ ਜਾਨੈ ਸਬ ਕੋਈ ੨੨। ਜੁ ਜੇ ਸਬ ਹਿਨੇ ਮੇਏ ਕਾ ਆਕਾਸਾ। ਅਰੁ ਸਬ ਹਿਨ ਕੋਤਾ
 ਮੇ ਬਾਸਾ। ਸਬ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਬਰਤਾਹੀ। ਗਗਨ ਨ ਲਿਖੇ ਕਲਤਿ ਹੀ ਮਾਹੀ ੨੩
 ਤੁ ਜੇ ਬਹੁ ਬਿਪਸ ਬਜਗਤ ਪਸਾਰਾ। ਮੁਨਿ ਦੇਖੇ ਆਤਮਾ ਮਧਾਰਾ। ਜੋ ਕਛੁ
 ਈ ਸੈ ਜਗੈ ਸੋਈ। ਜਾ ਕੇ ਸਿਗਤੇ ਚੇਤਨ ਹੋਈ ੨੪। ਜੁ ਈ ਆਤਮ ਦੇਹ ਨਿਮੇ
 ਦੇਖੇ। ਤੁ ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਹਤ ਹਲੇਖੇ। ਏਕਾ ਮਨੰਤ ਨ ਕਹੂੰ ਅਵਰਨਾ। ਲਿਖੇ ਨ ਛਿ
 ਪੇ ਜਨਮ ਨਹਿ ਮਰਨਾ ੨੫। ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮਾ ਦੇਕਾ। ਕਦੇ ਨ ਦੇਖੇ ਰੁਲਿ ਅਨੇ
 ਕਾ। ਜੁ ਜੋ ਜੋਗ ਗਨ ਪਟਿ ਨਿਮੇ ਹੋਈ। ਬਾਹਰੁ ਪੁਨਿ ਜਹਤ ਹੋਈ। ਕਹਿ ਬੈਕੋ ਦੇਨਾ
 ਤਰੇਏਕਾ। ਭੀ ਆਤਮਾ ਮਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕਾ। ਜੁ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਪਵ ਨਿਦਾ ਮਨੀ। ਬਰਖੇ ਬ੍ਰਹ

ਸਰਬੁਜਾਮਨੀ ੨੭॥ ਧਰਿਨੁ ਰਲਿਪਤ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਈ। ਗਮੈ ਰਲਿਪਤ ਜਾਨੈ ਸਬ ਕੋਈ। ਤੁੰ
ਆਤਮਾ ਮੇਰਾ ਅਨੰਤਾ। ਉਪਜੈ ਬਰਤੈ ਪਾਵੈ ਅੰਤਾ ੨੮॥ ਧਰਿਨੁ ਆਤਮਾ ਲਿਪਤ ਕਰੁ
ਨਹੀਂ। ਸਾਧੁ ਬਿਚਾਰੈ ਏਨੇ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਯਹ ਗਮੈ ਬਰਗੁਨ ਤੇ ਹਸੁਨਾਈ। ਗਮ ਬਗਾਥੈ ਜੋ ਜਲ
ਤੇ ਪਾਈ ੨੯॥ ਨਿਤ ਨਿਰਮਲਾ ਮੰਗਨ ਮਲਹੈ। ਤਾਪ ਮੇਰਿ ਸਤ ਲਤਾ ਕਰੈ। ਸਬ ਸੁਖ
ਦਾਇਕ ਹਿਤ ਰਸਵੰਤਾ। ਏਹੁ ਨ ਜਲ ਕੇ ਸੀਖੈ ਸੀਤਾ। ੩੦ ਗੁਰੁ ॥ ਤੇਜਵੰਤਾ ਅਤਿ ਈਸਤਿ
ਸੁਕਤਾ। ਛੋਰੁ ਹਿਤ ਜਹ ਤਹ ਨਿਰਮੁਕਤਾ। ਸਦਾ ਦਰਹਿਤ ਸਬ ਰੁਛਨ ਕਰੈ। ਗਮ ਗਨਿ
ਨਿਲਿਖੈ ਸਿੰਦਿ ਨਹਿ ਪਰੈ ੩੧॥ ਤੁੰ ਜੀਗੁਨ ਤੇ ਜਮਾਨ ਹੋਈ। ਗਿੰਦੁ ਯਾਇ ਕਿ
ਸਈ ਪਤਿ ਜੋਈ। ਜਦਿ ਪਬਹੁ ਬਿਪਰੈ ਜਲ ਕਰੈ। ਸਦਾ ਦਰਹਿਤ ਗੁਨ ਦੇਖ ਲਪਰੈ ॥
੩੨॥ ਕਾਹੂੰ ਤੇ ਛੋਰੁ ਨਹੀਂ ਈ। ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਗੁਨ ਮਿਲੈ ਨ ਸੋਈ। ਉਦਰ ਪੁਸ਼ਾਨ ਲੇਇ ਮਹਾ
ਗੁਰੁ ਕਛਨ ਜਾਨੈ ਸਿਚੁ ਪਸਾਰਾ ੩੩॥ ਗੁਪਤ ਕਰੈ ਨਹੁ ਲਿਜਨਾਵੈ। ਕੀਨੇ ਪੁਗਟ ਪੁਗਟੈ
ਆਵੈ। ਧਰਇ ਛਾਮਹੁ ਤਕੈ ਲੇਈ। ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਹਿਨ ਨਹਿ ਦੇਈ ੩੪॥ ਤੁੰ ਜੀਮੁ ਨਿਗੁਪ
ਤਾ ਆਪੁ ਤੇ ਕਰੈ। ਖੋਜਿ ਲੇਇ ਤਾ ਕੋ ਰੁਗਮ ਦੋਹੈ। ਉਤਮ ਰੋਜਨਾਇ ਉਹੀ। ਧਰਇ ਛਾਤੇ ਲੇਵੈ
ਸੋਈ ੩੫॥ ਬਹੁ ਕੋ ਅਗਨਿ ਏਕ ਰਸ ਏਕਾ। ਬਹੁ ਬਿਪਦੀ ਸੈਕਾ ਠਾਮਨੇ ਕਾ। ਤੁੰ ਜੀ ਆਤਮਾ ਏਕ
ਸਬ ਮਾਹੀ। ਭੇਦ ਦੇਹ ਕਿਰਤ ਸਾਚੇ ਨਹੀਂ ੩੬॥ ਦਿਵਾਂ ਮਸਾਲ ਪੁਗਟ ਜੋਈ। ਸਦਾ ਜਾਤ

ਲਖੇਸਬੁਕੇਈ। ਘਰਿਤੇਈਸੈਤਜੇਕੇਤ੍ਰੇਜੀ। ਘੁਤਿਦਿਨਦੇਹਜਾਤਹੈਯੋਜੀ। ੩੭।
ਗੁਰੂ ਯੈਸੇਸਸਿਕੇਬਾਏਕਲਾ। ਤ੍ਰੇਤ੍ਰੇਦਿਨਦਿਨਈਸੈਭਾਲਾ। ਘੁਰਨਦੈਕਰਿ
 ਦਿਨਦਿਨਨਾਸੈ। ਸਕਲਮਿਟੈਤੇਨਹਿਪੁਕਾਸੈ। ੩੮। ਤ੍ਰੇਬਾਲਾਇਅਵਸਥਾਅਵੇ
 ਦੈਕਰਿਤਰਨਕਰਮਕਰਮਹੀਜਾਵੇ। ਤਬਆਤਮਾਏਖਿਏਨਾਹੀ। ਘਰਿਹੈਸਦਾਕਲਤਿ
 ਹੁਮਾਹੀ। ੩੯। ਤ੍ਰੇਰਵੇਕਿਰਨਿਨਿਸੈਜਲਲੇਵੇ। ਸਮੇਧਾਇਬੁਕ੍ਰੇਸਬੁਦੇਵੇ। ਘਰਿ
 ਕਬਹੂੰਅਭਿਮਾਨਨਮਾਨੈ। ਲਿਯੇਦਿਯੋਆਪੁਰਿਨਹਿਮਾਨੈ। ੪੦। ਯੈਮੁਨਿਕਹੈਸੁਨੈਅਰ
 ਦੇਖੇ। ਸਕਲਮਰਥਇੰਦ੍ਰਿਯਕ੍ਰਿਤਿਲੇਖੇ। ਨਿਤਆਤਮਾਅਕਰਤਾਜਾਨੈ। ਸਬ
 ਤਜਬੁਹਮਬਿਚਾਰਹਿਠਾਨੈ। ੪੧। ਤ੍ਰੇਘਟਜਲਪ੍ਰਤਬਿੰਬਤਜੁਗਾ। ਲਿਪਤਿਦੇ
 ਖੀਏਪਰਿਹੈਦੂਰਾ। ਤਯੋਆਤਮਾਏਹਸਨਬੰਧਾ। ਬੁਲਦਿਸਦਾਨਤਹੈਬੰਧਾ। ੪੨।
ਗੁਰੂ ਗਮਬਕਪੋਤਕੀਕਥਾਂਸੁਲਊ। ਤੇਰੇਮਨਕੋਰੁਮਹਿਮਿਟਾਊ। ਏਕਕਪੋਤਕਪੋਤੀਸਿ
 ਗਾ। ਬਨਮੇਕੀਨੇਗੁਪਰਸਿਗਾ। ੪੩। ਆਪੁਆਪੁਮੇਅਤਿਮਾਸਕਤਾ। ਆਠਪਰਮੇ
 ਪਲਨੁਬਿਰਕਤਾ। ਅਨਸੋਮਨਾਮੀਗਨਿਸੀਗਾ। ਨੈਨਲਿਨੈਨਬਫੁਯੋਬਹੁਰੀਗਾ। ੪੪। ਆ
 ਸਨਗਵਨਅਸਨਅਸਨਨਾ। ਸੈਨਬੈਨਸਾਰੀਬਿਪਨਾਨਾ। ਮਿਲੇਸਕਲਕਰਮਨਿਕੋਕਰੇ
 ਨਿਰਭੈਰਹੈਨਕਬਹੂੰਰੂਹੈ। ੪੫। ਸੋਕਪੋਤਬਨੰਤਾਂਬਨਿਕਿਯੋ। ਗਵਗਵਤਨਮਨਹਰਿ

ਲਿੰਗੋ ਬਨਿਤਾ ਜੋ ਬੰਢੈ ਜੋ ਲਜਾਵੈ ॥ ਕਸਟਸਤਿ ਜਾਗੀ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ੪੬ ॥ ਸੋ ਅਸਤੀ ਜਿਤ ਜ
ਏਤੁ ਮਗਜਾ ॥ ਅਪਨੈ ਲਖੇ ਨ ਕਾਜਾ ਅਕਾਜਾ ॥ ਤਨ ਮਟ ਜਰੁ ਏਨਿ ਰੰਤਰਿ ਰਹੈ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਨਿਰੁ
ਤੇਤਾ ਰਿਪੁ ਯਕਰੈ ॥ ੪੭ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਤਾ ਮੀਤ੍ਰਿ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤਿਨੇ ਮੇਸਨ ਦੁਨੈ ਮਿਲ ਲਾਏ ॥ ਤ
ਬਹਿ ਮਾਣਜਾਂ ਸਿਸੁ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਕੇਸਲ ਅੰਗਰੇ ਮਤੇ ਰੁਏ ॥ ੪੮ ॥ ਤਬ ਏਉ ਮਿਲਿ ਤਿਨਿ ਕੋ ਪੈ
ਖੇ ॥ ਬਹੁਤੁ ਗੁੰਤਿ ਨਿਜ ਦਿਨੁ ਸਿਤੈ ਖੇ ॥ ਕੇਸਲ ਬਚਨ ਸੁਨੈ ਮੁਖ ਦਰਸੈ ॥ ਅਪਨੈ ਅੰਗ ਅੰਗ ਜੋ
ਪਰਸੈ ॥ ੪੯ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮਾਂਟਾਂ ਬਹੁਤੁ ਲਾਏ ॥ ਅਪਾ ਅਪਾ ਮੇਸਕ ਲਬੀ ਪਾਏ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਜਨੇਹ
ਰਹੈ ਅਨੁਗਰਹੈ ॥ ਸਿਰਿ ਪਰਕਾਸਨ ਲਖੇ ਅਗਰਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਬਾਲ ਨਿਕੇ ਕਰਨ ॥ ਚੁਥੈ
ਲੇਲ ਗਏ ਤਜ ਆਰਨ ॥ ਤਾਹੀ ਸਮੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ਕਾ ਆਟੈ ॥ ਬਾਲ ਕਦੇ ਖਿਜਾ ਲਬਿ ਬਗਾਏ ॥
੫੧ ॥ ਏਥੇ ਜੋ ਕਨ ਨਿਨ ਦੇਖੈ ਜਾਲਾ ॥ ਬੰਧੈ ਆਨਿ ਜਕਲ ਬਗ ਬਾਲਾਂ ॥ ਤਬ ਏਉ ਗੰਗੇ
ਲਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਗੁਹ ਮਾਹਿਨ ਬਾਲ ਕਪਾਏ ॥ ੫੨ ॥ ਤਬ ਏਥੇ ਮਾਤਾ ਤੇ ਬਾਲਾ ॥ ਬੰਧੈ ਜਾਲ
ਮਹਾ ਬੇਗਾਲਾ ॥ ਤਬ ਸੇਤ ਗੰਧਕਾਰ ਤਪਾਈ ॥ ਜਾਲ ਮਾਹਿਸੁ ਤੇਤ ਬੰਧਾਈ ॥ ੫੩ ॥ ਤਬ
ਕਪੈ ਤੇਥੇ ਸਬ ਬੰਧੈ ॥ ਹਰਿ ਮਾਣਾਂ ਕੀਨੇ ਅਤਿ ਅੰਧੇ ॥ ਤਬ ਸੇ ਬਹੁ ਬਿਪਿਕਰੈ ਬਿਲਾਪਾ ॥
ਲਖੇ ਬਹੁਤਾ ਆਪ ਲੇ ਪਾਪਾ ॥ ੫੪ ॥ ਗਾਧਾ ਧਕੋ ਨ ਮੇਕੀਨੈ ॥ ਅਮੇਸੇ ਦੁਖ ਦਈ ਮੇਰਿ ਹੀਨੈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਏਨ ਧ੍ਰੁਤਿ ਬ੍ਰਤ ਲਾਗੀ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਲੇ ਸੁਰ ਲੇ ਕਸਿ ਪਾਰੀ ॥ ੫੫ ॥ ਅੰਤਿ ਡਿਭੈ ਰਹਿ ਮਾ
ਹੀ ॥ ਸਬ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਇੰਦ੍ਰ ਪਰਜਾਹੀ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਰੁਗੇ ਇਹ ਲੋਕਾ ॥ ਨਹਿ ਸਾਪਨ ਪਾਏ

ਅਰਲੇਕਾ ੫੬। ਗਮਰਥਪਰਮਕਾਮਸਬਜਾਮੇ। ਕਛੁਵੈਨਹੀਰਯੋਗੁਤਾਮੇ। ਗਮ
 ਬਪੁਨਨਿਗਏਕਛੁਨਾਹੀ। ਘਰੀਘਰੀਮੇਦੁਖਾਮਪਿਕਾਂਹੀ। ੫੭। ਟਜਾਬਿਪਰੁਯੋਬ
 ਹੁਤਬਿਹਲਾ। ਬੰਧੇਦੇਖਬਨਿਤਾਂਅਰੁਬਾਲਾ। ਬੁਕੁਲਬਪਬਿਚਾਰਨਕਕੋ। ਗਮਾਪ
 ਹੁਆਇਜਾਲਮੇਪਕੋ। ੫੮। ਸਹਤਕੁਟੰਬਕਪੋਤਹਿਪਾਠੇ। ਤਬਹੀਰੁਯੋਬਾਪ
 ਮਨਗਾਠੇ। ਅਮੇਸੀਮੇਕਪੋਤਕੀਏਖੀ। ਤਬਾਮਪਨਹਿਕੈਯਹਲੇਖੀ। ੫੯। ਯੋਬੁੰਬਰੇ
 ਵੈਜਾਹੀਕੇ। ਤਿਸਨਾਰਗਬਦੈਤਾਹੀਕੇ। ਜੀਵਤੀਅਤਾਅਰੰਗੁਨਿਕਰੇ। ਸਹਤਕੁਟੰਬ
 ਕਾਲਮੁਖਪਰੇ। ੬੦। ਟਜਾਬਿਪਿਜੇਮਾਨਵਤਨਪਾਵੈ। ਸੋਤੈਦੂਰਬ੍ਰਹਮਕੇਆਵੈ। ਤਾਰੂ
 ਪਰਜੋਗੁਹਿਤਕਰੇ। ਸੋਲਰਬ੍ਰਹਮਦੂਰਚਇਪਰੇ। ੬੧। ਤਾਤੇਰੋਗਕੁਟੰਬਰੋਗਾ
 ਤਿਨਕੋਜੀਵਲਹੈਪੁਤਿਏਗਾ। ਜੈਮੇਸੀਮਾਨਵਤਨੁਨਗਵਈਏ। ਜਾਕਰਿਏਦੁਨਿਰੰ
 ਜਨਪਈਏ॥ ੬੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ਟਜਰੁਖੀਗੁਰਮਾਠਕੀਸਿਖਾਮੇਤੁਵਪਾਸਾ॥
 ਗਮਬਾਮੀਰਨਿਕੀਕਾਤੁਰੰਜੋਛੁਟੈਭਵਪਾਸਾ॥ ੫੮॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਗਵਤੇਮਹਾਪੁ**
ਗਣੇਏਕਾਦੁਸਸਕੰਧੇਸ੍ਰੀਗੁਰਗਵਦੁ ਉਪਵਸਿਬਾਏ। ਅਵਧੁਤੇਤਿਹਾਂਸੋਪਖਾਨੇਜ
 ਪਤਮੋਧਾਇ॥ ੧॥ **੧੧** ਅਵਧੁਤਉਵਾਚਾ **ਚੋਪਈ**। ਸੋਇੰਦੁਹਜਸੁਖਕਛੁਕਹਾਵੈ॥

१३३। ਸੁਰਗ ਨਰ ਕਹੀ ਆਵੈ। १३४। ਜਿਸੁ ਕਰਕੁ ਕਰ ਸੁਖ ਮਾਹੀ। १३५। ਜੇ ਹੀ ਦੇਵ ਅੰਗ ਕਛੁ
 ਨਾਹੀ। १३६। ਅਰਜਿ ਸੁਖ ਮਾਪਹਿ ਤੇ ਆਵੈ। १३७। ਮਲਿਕ ਜਿਸੇ ਕੋਈ ਨ ਮਿਟਾਵੈ। १३८। ਜੇ ਕੋਈ ਹੁ
 ਥਕੈ ਨਹਿ ਚਰੈ। १३९। ਪਰਿਦੁਖ ਮਾਇਆ ਪੁਰੀ ਹੋ। १४०। ਤੇ ਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਮਾਪਹਿ ਤੇ ਆਵੈ। १੪੧।
 ਨ ਜਨੈ ਨ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। १੪੨। ਤੇ ਬੁਧ ਸੁਖ ਨਾਮ ਨ ਲੇਵੈ। १੪੩। ਅਕਰ ਤਾਹ ਰਿਪ ਦਸੇ
 ਵੈ। १੪੪। ਸੁਦਕੁ ਸੁਦਕੁ ਬਹੁ ਤਕੈ ਬੋਗ। १੪੫। ਜੇ ਹੀ ਜੀਧ ਠਵੈ ਰਿਸ ਚਿਰਾ। १੪੬। ਕੁਛੁ ਹੋਇ ਦਾਸਾ
 १੪੭। ਅਜਗਰ ਬ੍ਰਿਤ ਗੋਰੇ ਦਾਸਾ। १੪੮। ਜੇ ਕੁ ਬਹੀ ਅਹਰਨ ਆਵੈ। १੪੯। ਥਿਰ ਹੋ ਨ ਕਛੁ ਮ
 ਨਿਲਜਾਵੈ। १੫੦। ਮਾਮੀ ਨ ਦੇਹ ਕੇ ਜਨੈ। १੫੧। ਨ ਕਰ ਮ ਬਚਨ ਨ ਉਦਮ ਠਾਨੈ। १੫੨। ਅਤਿ
 ਸਮਰਥ ਇੰਦੁ ਦੁਜ ਮਨ ਦੇਹਾ। १੫੩। ਪਰਿ ਕਛੁ ਉਦਮ ਕੈ ਨ ਦੇਹਾ। १੫੪। ਨਿਹ ਚਲ ਬੁਧ ਮ ਨਿਰੰਤਰਿ
 ਸੇਵੈ। १੫੫। ਜਗ ਸਿਖਾ ਅਜਗਰ ਤੇ ਲੇਵੈ। १੫੬। ਦੁਰਸਨ ਪਰਸਨ ਪੁਮ ਹੀ ਭੀਰਾ। १੫੭। ਅਪਿ ਕ
 ਮਾਗਾ ਪਿਰ ਜਾਨ ਸੇਨੀਰਾ। १੫੮। ਦੁਹਾਰ ਕੋਈ ਬਹਨ ਲਹੈ। १੫੯। ਏਹੁ ਨਿਮੁ ਨਿਸਾਇ ਰਕੇ ਗੋਰੇ।
 १੬੦। ਜੇ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਨੀਰ ਪਰਵੇਸਾ। १੬੧। ਸਾਇਰਿ ਕਬਹੂੰ ਬਢੈ ਨ ਲੇਸਾ। १੬੨। ਪੁਮ ਮੇ ਕਛੁ ਹੀ ਨ
 ਨਹੀਈ। १੬੩। ਸਦਾ ਸਮਿਰਧ ਮਾਪਹਿ ਤੇ ਸੇਈ। १੬੪। ਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਮਰਚਾਵੈ। १੬੫। ਕੁਜਨ ਬ
 ਸਤਾਇ ਕਪਹਿ ਰਵੈ। १੬੬। ਅਸੁਤ ਤਿ ਮਾਨ ਬਗਾਈ ਦੇਵੈ। १੬੭। ਬਹੁਤ ਬਾਂਤਿ ਬਹੁਤੈ ਮਿਲ ਸੇਵੈ।
 १੬੮। ਅਰੁ ਏਕੈ ਲੋਕਾ ਹਿ ਉਤਾਰੀ। १੬੯। ਨਿਦਾਇ ਕਠਾਨੈ ਇਕ ਭਾਰੀ। १੭੦। ਪਰਨਾਇ ਨ ਮਹਾ

ਮੁਨਿਮਾਹੀ ॥ ਗਗਾਇਖਕਛੁਓਪਜੈਨਾਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਬਨਿਤਾਂਬਸਤਾਕਨਿਕਮਰੁਹਨਾ ॥
 ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਣਾਕੇਓਪਕਰਨਾ ॥ ਇਨਮੇਆਇਪਰੈਜੈਕਈ ॥ ਅਮਗਨਿਪਤੰਗਸਮਾਸੇ
 ਰਈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਲਗੀਮੁਨਿਸਮਝੈਨਿਜਦੇਹਾ ॥ ਜਾਓਮਗਰਲੇਇਬਹੁਰੋਹਾ ॥ ਜਾਤੇਕਰੁਅ
 ਕੁਰਗਨਬਏ ॥ ਅਜੀਧਿਧਾਮਪਕਾਰਿਤੇਪਏ ॥ ੨੨ ॥ ਛੋਟੇਬਰੇਬਹੁਤਬਿਧਿਗੁਥਾਤਿ
 ਨਤੇਸਾਰਗੈਰਰਿਪੀਥਾ ॥ ਜਜੇ ਮਪਕਰਬਹੁਤਲਨਿਮਾਹੀ ॥ ਬਾਸਗੈਰੁਤਲਨਿਕ
 ਨਾਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਜਸਮਪਕਰੁਏਬਿਪਕੇਕਹਿਏ ॥ ਧੁਪਾਸਤੇਸਿਧਾਲਹਿਏ ॥ ਬਹੁਤਗਰਿ
 ਨਿਤੇਲੇਇਅਗਰਾ ॥ ਓਦਰਪਗਮਾਨਏਕਹੀਬਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਧੁਜੈਕਉਕਛੁਸਿਚਿਨਪਰੈ ॥ ਨਿਰ
 ਰੈਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰਹਿਕਰੈ ॥ ਸੰਗੁਰੁਲਕਰੈਜੈਕਬਹੀ ॥ ਅਪਮਾਖੀਜਜੇਬਿਨਸੈਤਬਹੀ ॥ ੨੫ ॥
 ਪੁਤਲੀਕਾਠਹੀਜੈਰਈ ॥ ਧਗਰੁਬਪਧਰਸੇਮਤਿਕਈ ॥ ਧਰਸਕਰਤਰੈਦਿਦਬੀਧਾ ॥
 ਜਜੇਰਜਿਦਕਰਨੀਸਾਂਬੀਧਾ ॥ ੨੬ ॥ ਮਿਰਤੁਜਾਨਿਬਨਿਤਾਕੈਤਜੈ ॥ ਧਰਿਤਕਬਹੁਰੁਲਿਨਰੁਜੈ
 ਰੁਜਤੇਰੈਕਹੀਸਮਾਨਾ ॥ ਏਕਹਿਮਿਲਿਮਾਰਹਿਗਜਨਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜੈਕਈਪਨਸੰਗੁਰ
 ਕਰੈ ॥ ਜੈਕਈਮੈਰੈਪਗਰੈ ॥ ਜਜੇਮਪਮਾਖੀਮਪਸਿਧਗੁਰੈ ॥ ਅਪਗਾਂਸੇਓਦਮਬਿਨ
 ਲਗੈ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਗੀਤਸੁਨੈਨਰਿਮੈਰਾ ॥ ਗਜੇਚਰੈਜੋਗਰਿਕੈਰੈਰਾ ॥ ਅਮੈਰਸੁਨਤਿਰੈ
 ਵੈਗਤਿਮੇਸੀ ॥ ਬਾਪਗੀਤਹਰਦੁਕੀਜੈਸੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨੈਰੈਨਗਤਿਸੁਨੈਬਹੁਰੰਗਾ

ਗਿੰਗੀਰਿਖਜਯੋਗਲਕਸੰਗਾ ਗਾਂਬਿਲਾਂਕਿਪ੍ਰਮੁਕਤਿਉਹੋਈ ਗਤਿਨਕੋਸਬਦਸੁਨੈ
 ਜਿਨਕੋਈ ੨੦। ਗੁਨਿਜਿਹੁਆਸਕਤਿਨਕਰੈ ਗਵਾਦੁਸਵਾਦਸਕਲਪਾਰਿਹਰੈ ਗਿਵਾ
 ਰਸਤੇਹੋਵੈਕਾਲਾ ਜੈਸੇਮੀਨਮਰੈਤਤਕਾਲਾ ੨੧। ਜੈਮੁਨਿਸਬਅਰਥਨਿਪਰਹੈ
 ਜਾਇਇਕੰਤਬਾਸਕੋਕਰੈ ਗਸਜਹੋਰਿਇੰਦੁਜਸਬਛੀਨਾ ਘਰਗਸਨਾਨਹਿਹੋਇਅ
 ਪੀਨਾ ੨੨। ਗਸਨਾਜਬਕੋਫੇਰਜਿਵਾਂਵੈ ਜਬਹੀਗਸਜਿਯੋਗਹਿਪਾਵੈ ਜੈਸਬਇੰ
 ਦੁਯਜੀਤੈਕੋਈ ਘਰਗਸਨਾਂਕਰਿਮੇਲਹਿਹੋਈ ਤੈਲਗਸਗਲਬਿਰਾਥਾਕਰਿਜਾ
 ਨੀ ਗਸਨਾਜੀਤਜੀਤਿਕਰਿਮਾਨੀ ਤਤੈਮੁਨਗਸਨਾਂਬਾਸਕਰੈ ਗਮੈਰਸਕਲਸਾਪਨ
 ਪਰਹੈ ੨੩॥ ਟਜੈਜੇਏਕਏਕਬਸਰੁਏ ਤੇਸਬਜਮਕੇਦੁਹੋਗਏ ਘਰਜੈਏਕਪ੍ਰ
 ਚਬਸਹੋਈ ਤਾਂਕੇਦੁਖਜਾਨੈਗਾਸੇਈ ੨੪। ਬਹੁਰਏਕਗਲਕਾਂਧਿੰਗਲਾਂ ਤਤੈਮੇਗੁ
 ਵਸੀਖਯੋਭਲਾਂ ਸੋਤਮਸਿੰਭਾਖਤੁਹੋਗਾ ਜਾਤੈਸਰੈਤਮਾਰੈਕਾਜਾ ੨੫। ਜਨਕ
 ਬਿਏਹਪ੍ਰਗੀਮੇਬਾਜਾ ਨਾਮਧਿੰਗੁਲਾਰੁਪਨਿਵਾਜਾ ਏਕਬਾਰਸਿੰਗਾਰਬਨਾਯੋ ੨੬
 ਨੀਪੁਰਖਮਨਮੇਠਹਰਾਯੋ ੨੭॥ ਬੈਠੀਨਿਕਸਿਭੁਵਨਕੇਦੁਹਾਗਾ ਗਮਾਰੋਚਲੈਲੋਕਬਾਜਾ
 ਕੋਈਭੁਲੈਅਵਤੋਏਖੋ ਟਜਹਮਾਵੈਗੀਟਜੈਕਰਿਲੇਖੋ ੨੮। ਜਬਦੁਹੀਮਾਰੋਕੋਚਲਿਜਾ
 ਵੈ ਤਬਧਿੰਗਲਾਂਮੈਰਨਕੋਪਜਾਵੈ ਗਮੈਰਮਾਇਮਾਇਚਲਿਜਾਹੀ ਤਜੈਤਜੈਟਜ

ਦੁਖਪਵੈ ਮਾਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਉਠਿ ਭੀ ਤਰਿ ਕੋ ਜਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬਾਕੁਲ ਬਾਹਿਰ ਆਵੈ ॥ ਅਰਧ
 ਗਤਿ ਮੇਸੀ ਬਿਪਿਕੁ ਜੀ ॥ ਲੋਗ ਬਜਾਰ ਚਲਤ ਰਹਿ ਗਈ ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਭਗਨ ਮਨੋ ਰਬ ਭਈ ॥ ਓਤਾਂ
 ਦੁਖ ਅਨਲ ਅਨੁਮਈ ॥ ਅਪਨੇ ਤਿਸ ਕਰ ਕਰਿ ਮਲੀ ॥ ਸਬ ਤੇ ਹੀ ਨ ਆਪੁ ਕੋ ਜਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥
 ਤਬ ਤਾ ਕੋ ਈ ਬਡੁ ਗੁਗਾ ॥ ਜਾਤੇ ਉਪਜੀ ਦਿਓ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਜੋ ਲਗਨ ਹਿਉ ਪਜੀ ਨਿਰਬੇਦਾ ॥
 ਤੋਲ ਗਿਨ ਹਿਨ ਮਿਟੈ ਰੂਢੇ ਦਾ ॥ ੨੮ ॥ ਯਾ ਰੂਢਨ ਖਸਿਖ ਦੁਖ ਅਨੇਕਾ ॥ ਤਾ ਮੇਧ ਗਮਰਤ ਨ ਸੁਖ
 ਏਕਾ ॥ ਬੰਧਨ ਬੰਧੀ ਜੀਵ ਅਪਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਰਿਜੀਰ ਬੰਧੀ ਕੁਠਾਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
 ਕਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਗੁਗ ਬਡੇ ਸੇਧਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਸੋ ਤੋ ਹਰਿ ਕੋ ਦਿਓ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਜਾ ਰਿਏ ਹਿ ਸੇਈ ਪੇਧਾਵੈ ॥ ਰੂਢੇ ਭੈਰਵ ਹਮੇ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਮਾਲਵ ਸਬ ਛਿਟ ਕਾਂਵੈ ॥
 ਜੋ ਤੇ ਤੀ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗਾ ਉਪਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬ ਧੰਗ ਲਾਂਬ ਚਲ ਉਚਰੈ ॥ ਬਹੁਤ ਗਤਿ ਆਪ ਰਿਪਿ
 ਰਕਰੈ ॥ ਗਾਏ ਦਿਨ ਨਿਕੋ ਅਤਿ ਘਣਿਤਾਵੈ ॥ ਸਬ ਤੇ ਦਿਓ ਬੈਰਾਗੁ ਬਢਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ **ਪਿੰਗਲੋ ਦਾ**
 ਸੋ ਹੋਏ ਕਮੇਰੇ ਅਗਲਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਬਢਾਵੈ ਰੂਮ ਨਾਲਾ ॥ ਜਲ ਬੁਢ ਬੁਢਾ ਸਮੁੰਦ ਨਰ
 ਦੇਹਾ ॥ ਤਾ ਸੇ ਸੁਖ ਹਿਤ ਕਿਏ ਜੇ ਸਨੇਹਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸਰਵ ਰਜਲ ਪੁਰਨ ਤ ਜਿ ਪਾਸਾ ॥ ਮਿਰਗ ਜਲ ਪਾ
 ਇਕ ਰਿਜਲ ਆਸਾ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਹਜ ਕੇਵੇਦਾ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟ ਲਯੋ ਨ ਹਿਭੇਵਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸ
 ਤਿਸ ਦਾਂ ਸੁਖ ਦਾ ਇਕਾਵਾ ਮੀ ॥ ਸੋ ਛੋਡਿਓ ਜੇ ਨਿਜ ਪਤਿ ਅਨਿਨਾ ਮੀ ॥ ਸੂਠੇ ਸਦਾ ਕਲੁ ਮੁਖ ਮਾਹੀ
 ਜਾਤੇ ਦੁਖ ਸੋਕਿ ਅਪਿਕਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਜੇ ਮੇਧ ਪਰਖ ਤਾਹਿ ਮੇਭੁਜੀ ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਦੁਖ ਆਪੁ ਹਿ ਕੋ ਸਜ

ਭੀ ਯੇਹ ਬਿਚਾਰੇ ਹੋਯੋ ਧੰਯੋ ਯਤਾਂ ਹੀ ਗੁਣਿ ਮਨ ਹਿ ਸਿ ਤੋ ਧੰਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਇਸ ਤੀ ਲਿਖਤਿ ਰ
ਸਨਾਂ ਦਾਯੋ ਯੁਖਿ ਤਨ ਰਸੇ ਮੇ ਸੁਖ ਚਾਯੋ ਯਤਾਂ ਹੀ ਮੇ ਦੁਖ ਮਰਾ ਮੰਤਾ ਯਸ ਰੁਪਿ ਰਤੁ ਚ
ਰੇ ਮਾ ਮੰਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਚਾਰੁ ਮੁੜੇ ਦੁਕਿ ਰਮ ਰੇ ਗਾ ਯੁਰੇ ਦੁਰਨ ਵ ਮੇ ਸੀ ਦੇ ਗਾ ਯਤਾਂ ਮੇ ਕਰੇ
ਮਿਤ ਕੋ ਹੋਈ ਯਸੇ ਮੁਖ ਮੇ ਰਨ ਹਿ ਕੋਈ ॥ ੪੨ ॥ ਯਤਾ ਧਰਿ ਮਾ ਹਿ ਜਨ ਕ ਨਿਰਪ ਮੇ ਸੇ ਯਸੁਖ
ਅਪਿ ਕਾਰੁ ਰੇ ਸੁਰਿ ਜੈ ਸੇ ਯਤਾ ਧਰਿ ਸਬ ਸੁਖ ਕੋ ਤਜੈ ਯੈ ਬਿਦੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿ ਭੁ
ਜੈ ॥ ੪੩ ॥ ਅਰੁ ਸਬ ਧਰ ਜਾਂ ਭੁਜੈ ਹਰਿ ਚਰਨਾ ਯਤਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਜਨ ਮਾ ਮਰੁ ਮਰਨਾ ਯਤਾ
ਕੋ ਭੁਜੈ ਬੁਧ ਮਾ ਸਿਵ ਸੇਖਾ ਯਤਾ ਰਸਿ ਤਿਨ ਹਿ ਕਦੇ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ੪੪ ॥ ਯੇ ਮੇ ਸੇ ਪੁਰੁ ਕਉ ਜੇ ਨਰ
ਸੇਵੈ ਯਤਿਨ ਕੋ ਹੀ ਧੁਆ ਪੁਕੇ ਦੇਵੈ ਯੇ ਮੇ ਸੇ ਪੁਰੁ ਮੇ ਨਹਿ ਮਰਾ ਧੰਯੋ ਯਤਿਨ ਮਨ ਰਬ
ਅਰਥ ਨਹਿ ਸਾਧੰਯੋ ॥ ੪੫ ॥ ਅਬ ਮੇ ਆਪੁ ਨਿਬੇਦ ਨਿਕਰੈ ਯਸੇ ਰਸ ਕਲ ਉਰੇ ਤੇ ਪਰੈ
ਅਪਨੇ ਪਤਿ ਰਿਜੀ ਕਿਸੇ ਗਾ ਯਸ ਦਾਰ ਮੇ ਸਿਟੈ ਸੁ ਮਰ ਪੈ ਗਾ ॥ ੪੬ ॥ ਯਤਾਂ ਮੇ ਰਸੁ ਰਨ
ਰਖਿ ਯਕ ਰਹੈ ਯੇ ਬਾਪੁ ਰੇ ਆਪੁ ਹਿ ਮਰਿਯੈ ਯਮ ਰੁਤੇ ਸੁਖ ਕੋਈ ਬਿਰਨਾ ਹੀ ਯੇਖਤ ਸ
ਕਲਪ ਲਕ ਮੇ ਜਾਂ ਹੀ ॥ ੪੭ ॥ ਯੇ ਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖੀ ਸਬ ਆਵੈ ਯਕਲ ਅਪੀਨ ਕਹਾਂ ਸੁਖ
ਧਾਵੈ ਯਤਾ ਤੇ ਮੇ ਯਹ ਨਿਹ ਚੈ ਜਾਨੀ ਯਕਿ ਰਪਾਂ ਕਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰੀ ਗਧਾਨੀ ॥ ੪੮ ॥ ਜਿਨਿ
ਮੇ ਰੇ ਬੈਰਾਗ ਉਧਾਉ ਯਮ ਪਨੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਚਿਤੁ ਲਾਟੀ ਯਤਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਿ
ਨਾਨ ਹੀ ਹੋਈ ਯਨ ਬੈਰਾਗ ਲਹੈ ਨਰ ਕੋਈ ॥ ੪੯ ॥ ਯਤਾ ਤੇ ਸਬ ਭਵ ਬੀਪ ਨਾ ਸੇ ॥

ਗਿਰਦੈਰਮਾਧਤਿਆਇਪੁਕਾਸੈ। ਸੇਮੇਤਮੰਦਗੰਗਨੀਮੇਸੀ। ਤਿਰੁਵਨਮਾਹਿਨੀ
 ਕੋਜੋਸੀ॥ ੫੦॥ ਤਾਕੋਕੋਸਹਰਿਕੋਭੁਜਨੋ। ਕੋਸੋਕਾਲਜਾਏਕੋਤਜਨੋ। ਧਰਿਤੇਈਨਬੈ
 ਪਰੀਧਾਲਾ। ਧਤਤਿਉਪਾਨਿਧਰਮਦੁਟਾਲਾ॥ ੫੧॥ ਤਿਨਹੀਆਪੁਕਿਪਾਹੈਕਰੀ॥
 ਜਿਨਸੇਰੇਉਰੇਮੇਸੀਪਰੀ। ਸਮਬਲੈਯਾਧਰਸਾਇਹਿਸੀਸਾ। ਨਿਜਇਨੁਭੁਭੈਚਰਨ
 ਜਗਈਸਾ॥ ੫੨॥ ਜਿਨਤੇਯਾਏਹੁਨਿਰਬਾਰੋ। ਸੋਉਨਹਿਮਰੇਭੁਜਬਾਰੋ। ਸਹਜਮਾਹਿ
 ਜੋਹਰਿਜੀਲਜਾਵੈ। ਤਾਕਹਿਯਾਏਹਿਬਰਤਾਵੈ॥ ੫੩॥ ਯਾਭਵਕੂਧਪਰਿਯੋਨਿਤਪੁਲੀ।
 ਬਿਖਯਾਮਾਦਰਨਇਰਸੁਛਿਧਾਨੀ। ਤਪਰਿਮਜਗਰਿਕਾਲਗਰਾਜਜੋ॥ ੫੪॥ ਏਨੇਨਰ
 ਬਹੁਤਪਾਸਸੇਧਾਸਜੋ। ਤਾਕੋਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨੁਛੁਡਾਵੈ। ਸਮਾਪੁਰਿਕੋਨਹਿਛੁਟਨਪਾਵੈ। ਸਮ
 ਰੁਆਪੁਹੀਆਪੁਕੋਰਖੋ। ਜਬਸਬਬਸਤਹਿਰਦੈਤੇਨਖੋ॥ ੫੫॥ ਜਬਹੀਹਰਿਕੀਸਰਦੁਹਿ
 ਆਵੈ। ਤਬਹੀਆਪੁਹਿਆਪੁਛੁਡਾਵੈ। ਵੈਪੁਰਨਿਜਾਨੰਦਮੇਦੇਵਾ। ਕਰਾਕੋਕੋਤਿਨ
 ਕੀਜੇਵਾ॥ ੫੬॥ ਧਰਿਸਬਜਗਤਕਾਲਛਿਟਕਾਵੈ। ਹਰਿਕੀਜਰਨਿ। ਆਪੁਸੁਖਪਾਵੈ। ਤਾ
 ਤੇਮੋਰਸਕਲਕੋਤਜੋ। ਧੁਮਗੁਵਹਰਿਚਰਨਨਿਭੁਜੋ॥ ੫੭॥ ਏਜਾਬਿਪਆਪੁਹਿਆਪੁ
 ਉਬਾਰੋ। ਸਮਬਲਹਿਭਵਜਾਗਰਮੇਭੁਰੋ। **ਸਮਵਪੁਤੋਵਾਦਾ**। ਏਥਿੰਗਲਾਂਧਰਮਗਤਿਧਾ
 ਈ। ਹੁੰਲੋਕਕੀਆਸਮਿਟਾਈ॥ ੫੮॥ ਸੀਤਲਰਹੈਸਿਯਾਮੇਗਈ। ਧਰਮਾਨੰਦਹਿ
 ਪੁਪਤਿਭੁਈ। ਏਜਹਸਿਧਾਂਮੇਤਾਤੇਲੀਨੀ। ਭਲੀਜਾਨਉਰਾਮਸਥਿਰਕੀਨੀ॥ ੫੯॥ ਜੋਲ

ਗਾਮਾਸਕਰੈਨਰਕੇਈ। ਤੇਲਗਾਸੁਖੀਕਦੇਨਰਿੰਦੇਈ। ਜਬਹੀਸਕਲਾਮਾਸਛਿਟਕਾ
 ਵੇ। ਤਬਤਤਕਾਲਪਰਮਪਦਪਾਵੇ। ੬੦। **ਚੁਰਗਾ**। ਯਜਗਰੁਸਤਰਕੀਕਹੀਸਿਖਾਂਮੇ
 ਸਮੁਧਾਇ। ਗਮਬਾਮੀਰਨਕੀਕਤਰੀ। ਸੁਲੇਜਿਤਚਿਤਲਾਇ। ੬੧। **ਇਤਿਸ੍ਰਿਗੁਗਾਵ**
ਤੇਮਗਪੁਰਾਵੇਕਾਦੁਸਸਕੰਪੇਸੀਗੁਗਾਵਤਉਪਵਸਿਬਾਦੇ। ਅਵਪੁਤੋਤਿਗਸੇਧਖਾਂਨੇ
ਪਿੰਗਲਾਂਗੀਤਨਾ। ਅਸੁਮੋਧਿਇ। ੬੨। ਅਵਪੁਤੋਵਾਚਾ। ਚੁਪਈ। ਜੇਜੇਰਿਤਕਰਿ
 ਸਿਗੁਰਕਰੈ। ਸੇਈਸੇ। ਅਤਿਦੁਖਬਿਸਤਰੈ। ਜਬਹੀਰਿਤਿਸਿਗੁਰਛਿਟਕਾਵੇ। ਤਬਾਮ
 ਪਾਰਸੁਖਾਜਾਗਰਪਾਵੇ। ੬੩। ਕੁਰਬਪੀਖਿਕਰੁ। ਮਾਮਿਖਪਾਏ। ਸੇਲੇਉਡਿਯੋਬਰਤਰਿ
 ਤਲਾਇਓ। ਤਬਬਰਤੇਕੁਰਗਨਿਦੁਖਦੁਯੋ। ਗਮਿਖਤਜੀਸੁਖੀਤਬਰੁਯੋ। ੬੪। ਯਜ
 ਮੇਸੀਖਕੁਰਰਤੇਪਾਈ। ਜਾਤੇਸਿਗੁਰਕਰੈਨਕਾਈ। ਬਰੁਗਸੀਖਬਾਲਕਤੇਲਈ। ਗਮੇਰ
 ਉਰਜਾਤੇਮਤਿਭਈ। ੬੫। ਨਾਮੇਮਾਲਾਮਧਮਾਨਹਿਜਾਨੈ। ਹਿੰਤਾਕਛੁਨਹਿਚਿਤਨਹਿਮਾ
 ਨੈ। ਨਹਿਜਇਨੁਰੈ। ਮਾਤਮਾਂਗਾਂਮਾਂ। ਕਬਹੂੰਕਛੁਨਓਧਜੈਕਾਂਮਾਂ। ੬੬। ਯਜਾਭੁਵੇਮੇਵੈ
 ਹੀਕੇਸੁਖਰੈ। ਗਮੀਰਸਕਲਜੀਵਨਿਕੇਦੁਖਰੈ। ਉਦੈ। ਮਹਿਤਬਾਲਮਤਿਹੀਨਾ। ਗਮਰੁਜੈ
 ਗੁਨਾਤੀਤਪਦਲੀਨਾ। ੬੭। ਏਕਬਿਪੁਕੋਰੁਤੀਕੁਮਾਰੀ। ਤਾਬਿਦਾਰਕੀਬਿਪੁਬਿਚਾਰੀ॥
 ਤਾਕੇਮਾਤਪਿਤਾਇਕਬਾਰਾ। ਗਮੀਰਗਾਂਮਕਰੁਕਾਮਸਿਪਾਰਾ। ੬੮। ਸਮਾਚਾਂਰਿਇਕਬਿਪੁ
 ਨਿਧਾਏ। ਬ੍ਰਹਮਿਕਾਜਦਿਜਕੇਗੁਰਮਾਏ। ਕੇਲਿਜਾਬਚਨਿਕੇਸੀਸੀਗੁੰਧੇ। ਤਿਲਤੇ

ਇਜਾਮਾਦਰਕਰਿਰੇਖੇ॥੧॥ਤਬਤਿਨਕੇਭੋਜਨਕੀਪਾਰੀ॥ਚਾਵਰਖੇਟਨਲਗੀਕੁਮਾਰੀ॥
 ਤਬਤਾਕੇਕਰਸਿਜੇਜਿਜੇਤੁਲੈ॥ਤਜੇਹੀਤਜੇਕਰਕੇਕਲਬੇਲੈ॥੨॥ਤਿਨਿਲਜਤਿਦੈਸ
 ਕਲਉਤਾਰੇ॥ਦੈਦੈਦੁਹੀਹਾਥਮੇਧਾਰੈ॥ਬਹੁਰਿਲਗੀਜਬਚਾਵਰਛਰਨੇ॥ਤੋਹੀਲਗੇਸ
 ਬਦਤੇਕਰਨੇ॥੩॥ਤਬਤਿਨਦੇਕਦੇਕਦੀਰਾਖਜੈ॥ਚਪਕਰਿਰੇਬਹੁਰਿਨਹਿਗਾਧਯੋਮੇ
 ਬਿਚਰਤਹੀਇਛਾਚਾਰੀ॥ਤਾਤੇਦੇਖਿਹਿਰੈਮੇਧਾਰੀ॥੪॥ਬਹੁਤਨਿਸੰਗਬਦੈਬਕਬਾ
 ਦਾ॥ਦੁਜੈਹੁਤੇਹੀਮਨਬਾਦਾ॥ਤਾਤੇਰੈਅਕੇਲਾਜੋਗੀ॥ਜਦਾਂਬਿਚਾਰਬੁਧਮਰਸਰੈ
 ਗੀ॥੫॥ਅਸਨਪ੍ਰਾਨਦੇਹਮਨਬੰਧੈ॥ਇਦੁਬੈਰਗਹਿਰੈਮੇਸੰਧੈ॥ਨਿਰਚਲਹੀਇਨਿ
 ਤਬੁਧਮਬਿਚਾਰੈ॥ਜੋਕਰਮਕਰਮਰਜਤਮੁਕੇਜਾਰੈ॥੬॥ਤਜੇਤਜੇਨਿਰਚਲਬਦੈਸਮਾ
 ਪਾ॥ਤਜਤੇਜਾਵੈਸਕਲਉਧਾਪਾ॥ਤਬਜੋਪਾਵਕਈਪਨਹੀਨਾ॥ਤਜੇਰੈਵੈਨਿਜਪਰਚ
 ਮੇਲੀਨਾ॥੭॥ਤਬਕਬਹੂੰਕਛੂਦੈਤਨਜਾਨੈ॥ਜਿਲਾਂਸਮਾਨਦੇਹਗੁਨਭਾਨੈ॥ਜੋਜਾਮਾ
 ਗੈਵੈਨਰਪਤਿਗਯੋ॥ਸੇਨਾਸਬਦਬਹੁਤਬਿਪਿਭੁਯੋ॥੮॥ਧਰਸਰਕਰਭੇਦਨਹਿਯੋ॥ਜੋ
 ਟਜਾਬਿਪਸਰਮੇਓਤਿਲਗਾਯੋ॥ਮੇਸੀਸੀਖਲਈਮੇਤਾਂਤੋ॥ਨਿਰਚਲਬੁਧਭਈਮ
 ਮਜਾਤੇ॥੯॥ਜੋਲੋਗਨਿਤੇਰੈਭੁਵੰਗਾ॥ਬਸੈਗੁਯਮੇਰੈਮਸੰਗਾ॥ਸਾਵਧਾਨ
 ਅਤਿਬੋਗਬੋਲੈ॥ਗਤਜਾਇਕਮੰਤਰਨਹੀਖੋਲੈ॥੧੦॥ਗੁਰੂਰੈਭੁਵੰਕਮੁਲਾ
 ਤੇਅਰੈਭੁਜੇਨਰਭੂਲਾਂ॥ਸਰਪ੍ਰਧਗਏਗੁਯਮੇਰੈ॥ਟਜਾਬਿਪਮੁਨਿਅਹਿਸਿਖਾ

ਮ

ਗੈਰੇ ੨੭। ਏਕੈ ਆਖਿ ਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ਜਾਕੈ ਈਲਾਨ ਭੇਦਾ ਜਾਮਾ ਧਰਿ ਮਾਟ ਜਾਂਬਿ
 ਸਤਾਰੈ ਜਤਰ ਜਤਮ ਬਹੁ ਭੇਦ ਪਸਾਰੈ ੨੮। ਬਹੁ ਹਾਮਾ ਪੁਰੀ ਸਬ ਸਿੰਗਰੈ ਗਲਿ ਜਾ
 ਨੰਦ ਮੇਏ ਕੈ ਰਹੈ ਤਾਂਤੇ ਯਹ ਸਬਿ ਮਿਥਿ ਜਾਂ ਜਾਨੈ ਜਾਕੈ ਕਰਤਾ ਸਿੰਸਤ ਮਾਨੈ ੨੯
 ਯਹ ਸਿਧਾਂ ਮਕਰੀ ਤੇਲੇ ਦੇ ਜਬ ਤੇ ਪਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੇਵੈ ਜਗ ਜਗ ਯਹ ਮਨ
 ਕੈ ਪਰੈ ਗਲਿ ਸਬਾ ਸੁਰ ਕ ਬਹੁ ਲਹਿ ਟਾਰੈ ॥ ੨੦ ॥ ਗਾਗ ਦੇਖ ਭੈ ਯੰਕ ਯੰਗੀ ਰੇਈ ਜੋ
 ਤਰੁ ਪਤਾ ਹੀ ਕੈ ਸੇਈ ਗੁੰਗੀ ਕੀਟ ਤੇ ਯਹ ਲੀਨੈ ਤੋ ਮਨ ਰਿਚਰੁ ਫਲਿ ਬਿਰਕੀਨੈ
 ੨੧। ਯਹ ਚੋਬੀ ਜਗੁਰਨ ਕੀ ਸਿਧਾਂ ਤੋ ਸੇ ਮੇ ਗੁਪੀ ਦਿਓ ਦਿਧਾਂ ਜਮ ਬਤਲ ਤੇ
 ਸੀਧ ਜੋ ਸੇਕਰੈ ਤੇਰੇ ਸਬ ਮਗੁਨ ਹਿਓ ੨੨। ਮੇਰੀ ਦੇਹੀ ਮੇਰਿ ਜਾ ਸੁਭਾਵੈ ਗਿਰ
 ਏਰਨ ਬੈਰਾਗ ਓਪਾਵੈ ਜਯੋ ਬਾਲਾ ਪਨਗ ਯੋ ਬਿਲਾਈ ਤਯੋ ਹੀ ਮਬੁ ਯਹ
 ਜੋ ਬਨ ਜਾਈ ੨੩। ਆਵੈ ਜੋ ਗੰਮਰਨ ਤਾਮਾਰੋ ਬਹੁ ਬਿਪਿਦੁ ਖੇਦੋ ਹੋ ਜੇ ਲਾ
 ਗੈ ਸੁਨ ਸਿੰਗਾ ਲਨਿ ਕੋ ਯਹ ਭੁਛਾ ਤਾ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜੋਰੇ ਦਛਾਂ ੨੪। ਧੁੜਕ
 ਲੜ ਮਥ ਪਸੁਰੇ ਗੰਗ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਬਹੁ ਸੇਵਕ ਜੇਗਾ ਗਿਨ ਸੇ ਮਿਲਿ ਜਾਂਦੇ
 ਹਰਿ ਸੇਵੈ ਜੋਈ ਅੰਤ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ੨੫। ਜਮਾਗੈ ਕੋ ਬਹੁ ਕਰਮ ਓਪਾਵੈ ਬਹੁ
 ਕੰਜੇ ਮਾਕੇ ਦੁਰਪਠਾਵੈ ਰਸ ਨਿਮਿਤ ਏਨੇ ਨਿਤ ਰਸ ਨਾ ਧੁਨ ਸਦਾ ਬਾਹੈ ਜ ੬

ਲਾਮਸਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜੈਨਰੂਪਾਮਰੁਸਬਦਹਿਸਵਨਾ ॥ ਇਦ੍ਰੁਟਜਚਹੈਨਾਰਿਕੋਗਵਨਾ
 ਤੁਚਾਸਪਰਸਨਾਸਾਬਹੁਰੀਪਾ ॥ ਚੁਰਨਗਵਨਕਰਿਕਰਿਹੈਪੈਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯਜਾਥਿਪਮਿਲਿ
 ਸਬਲੁਟੈਤਕਿ ॥ ਬੀਯੋਏਹਸੋਏਖੇਜਾਕਿ ॥ ਤਤੇਲੇਹਏਹਕੋਤਜੀਏ ॥ ਸਦਾਨਿਰੰਤਰਹ
 ਰਿਕੋਰੁਜੀਏ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰਿਜਬਮਾਯਾਗੁਨਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਬਨਨਾਬਿਪਿਏਹਸਵਰੈ ॥ ਤਿਨਤਿ
 ਨਮਨਸਿਤੁਲਨਭੁਏ ॥ ਬਹੁਕੋਮਾਨਵਤਨਿਨਿਰਮਲੈ ॥ ੨੯ ॥ ਤਕਿਏਖਬਹੁਤਸੁਖਪਾਯੋ
 ਤਾਮੇਅਪੁਨੋਪਾਸਬਲਯੋ ॥ ਤਬਹਰਿਜੀਬਿਲੇਯਹਬਾਨੀ ॥ ਜੋਪ੍ਰਗਟਹੈਬੇਦਬਖਾਨੀ
 ॥ ੩੦ ॥ ਜੋਹਿਲਹੈਸੁਯਾਕਰਿਲਰੈ ॥ ਯਾਕਰਿਸਬਭਵਬੰਧਨਦਹੈ ॥ ਜਬਮੇਰੇਹਿਤਕਰੈਓ
 ਧਾਯਾ ॥ ਤਬਮੇਟਜਾਕਿਕਰੈਸਹਾਯਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਤੇਟਜਹਮਤਿਦੁਰਲਭੁਏਹਾ ॥ ਸਿ
 ਰੁਗਵਨਰਚੁਜੇਨਿਜਗਹਾ ॥ ਮਤਿਦੁਰਲਭੁਕਿਹੂੰਜਤਨਲਪਾਏ ॥ ਜੋਯਾ
 ਯੋਤਿਥਿਰਲਰਨਰਹਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਧਿਤਿਇਨਮਿਤੁਨਿਰੰਤਰਿਗਾਸੈ ॥ ਏਕਹਿ
 ਨਾਤਤਕਾਲਬਿਨਾਸੈ ॥ ਜਗਰੋਗਭੈਸੈਕਲਿਪਾਨਾ ॥ ਜਾਮੇਧਲਕਜੁਖੀਨਹਿ
 ਧੁਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਤੇਤਾਹਿਧਾਇਕਰਿਗਜਾ ॥ ਕਰਿਲੀਜੈਅਪਨੋਕਾਜਾ ॥ ਜਾਤੇ
 ਯਹਛੂਟੈਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਾਕੇਦੁਖਕੋਦਾਰਨਪਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਜਇਨਏਵਨਿਰੰ

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ

ਜਨ ਕੁਲਿ ਮੇਰੈ ਬੈਰੀ ਤਿਥਿ ਖੋਸ ਬਤ ਜਿ ਮੇਰਾ ਬਿਖਾਯਾ ਨਾਨਕ ਪਾਨਕੁ ਤਦਾਹਾ
ਏਸ ਬਏਹ ਨਿਬਾਰੰ ਬਰਾ ੩੫। ਤਤੇ ਤਜਾਗ ਸਕਲ ਕੋ ਕੀਜੈ ਗਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵ
ਲ ਚਿਤ ਈਸੈ ਗੁਨਾ ਬਿਪਿ ਇਨ ਤੇ ਸਿਖਾਯਾਈ ਤਬੋ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਛਿਟਕਾਈ
੩੬। ਗੁਰਮੇ ਬਿਚਰੈ ਪੈ ਨਿਹ ਸਿਗਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਿਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਬਹੁ ਬਿਪਦੇ ਖੋਸ
ਕਲ ਤਮਾਸਾ ੩੭। ਬਹੁਤ ਗੁਰਨ ਤੇ ਪੁਰਨਿ ਗਜਾਨਾ ਜਗਤ ਹਲੈ ਵੈਸਾ ਪਾਸੁ ਜਾਨਾ ਛੁ
ਟੈ ਅਰਿਕਾਰ ਮਰਮ ਮਤਾ ਗਰਿ ਵੈਸਾ ਨਿਬਿਗਾ ਜੈ ਸਮਤਾ ੩੮। ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਕੋ
ਦੁਪਰਿ ਚੁਨੈ ਸਾਰਾ ਮਸਾਰਾ ਅਬਿਰਥਿ ਰਜਾਨੈ ਗੁਰੰਤਰੰ ਲੈ ਲੈ ਦਿਸਟੀ ਤਾ ਸੀਸੈ ਦੁ
ਤਮਿ ਵਾਵੈ ਸਿਤਾ ੩੯। ਪਰਿਏ ਪਰਿ ਮਾਰ ਬਗੁਰਨਾਹੀ ਏਸ ਬਗੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਮਾਰਾ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੇਜ ਬਗ ਜਾਨਿ ਧਾਵੈ ਤਬ ਸਾਰੇ ਜਗ ਗਜਾਨ ਸਿਖਾਵੈ ੪੦। ਤਤੇ ਮੇਰੇ ਸ
ਦਾ ਮਨਿ ਦਾ ਗਰਿ ਵੈਸਾ ਬਿਗਾ ਜੈ ਪਰਮਾਨਿ ਦਾ ਗੁਨਾ ਬਿਪਦੇ ਈਹ ਰਿਕੇ ਸੇਵੈ ਗਤਿ ਨ ਕੋਹਿ
ਨਿਜ ਚਰਨ ਨਿਏਵੈ ੪੧। **ਸੀਰੁ ਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ** ਗਮੇ ਸੇਜ ਦੁਕ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ਗਮਨ ਕੇ ਭਰ
ਮ ਸੀਏ ਹਰਾਵਾਏ ਗਜਾ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਪ੍ਰਜਾ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਨਿਪਤਿ ਪਦ ਛੁਟਾਈਨੀ
੪੨। ਤਬ ਗਜਾ ਕੋ ਕਰਿ ਸਨਮਾਨਾ ਹੁੰਤਾ ਤੈ ਮੁਨਿ ਕਿਹੈ ਧਿਆਨਾ ਗਜਾ ਬਚਨ ਪਾਰਿ
ਓਰਿ ਮਾਰੀ ਸਬ ਕੋ ਸਿਗਾ ਤਿਜੈ ਛਿਨ ਤਾਹੀ ੪੩। ਬੁਧਮ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਬ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮਾਨੀ

ਅਮੋਜਿ ਰਹੈ ਪਰਮ ਬਿਗਨੀ ਸੋਗ ਜਾ ਜੁ ਬਡੈ ਹਮਾਰੈ ਜਿਨ ਅਪਨੇ ਰੁਵ ਸਿਕਟ
 ਟਾਰੈ ੪੪। ਤਾ ਤੇ ਉਪਦ ਅੰਗ ਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮ ਅਪਨੇ ਮਾਪੁ ਹੀ ਰੋਈ ਗੁਮ ਪੁਰਿ
 ਬੂਡੈ ਮਾਪੁ ਰਿਤੈ ਗੁਮ ਮਾਪੁ ਰਿਤੀ ਵਾ ਮਾਪੁ ਰਿਮਰੈ ੪੫। **ਦੋਹਰਾ** ਹਯਗੁ ਗੁਮ ਬਿਗਨ
 ਨ ਮੇਸ ਬਾ ਮਦੈ ਤ ਉਪਾਇ ਗੁਮ ਬਤਾ ਕੋ ਸਾਪਨ ਕਰੈ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਸਮੁਝਾਇ ੨੨। ੩॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਭਾਵ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਚਤੁਰਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮਨ ਵਸੋਇ ॥ ੬॥ ਗੁਮ ਪੁਤਰਿ ਗੁਮੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਿਪੁਰਨੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੁਮਨ ਉਪਦ ਮਬ ਸਾਪਨ ਕਰੈ ਤੇਰੇ ਸਬ ਸੰਦੇਹ ਰਿਹੈ ॥
 ਜਾ ਤੇ ਉਪਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਨਾਂ ਗੁਣੈ ਅੰਗ ਸਕਲ ਗੁਮਨਾ ੨। ਗੁਮਨ ਕੁਤਿ ਸਿੰਘੇ
 ਮਾਗਿ ਗੁਮੇ ਤੇ ਸਬ ਰਿਹੈ ਬੈਠੇ ਮੇ ਮਾਥੇ ਤੇ ਕਹੀ ਮੇ ਮਾਤ ਮਕੇ ਪਰਮਾ ॥
 ਗੁਮਨ ਸਬੈ ਬਿਪਲਿ ਕੇ ਕਰਮਾ ੨। ਤਿਨ ਕੋ ਸਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਾਨੈ ਬਰਦੁ ਸਿੰਘੇ
 ਲੁਮਿ ਬਿਮਾ ਮਾਨੈ ਜੇ ਜੇ ਬਹੁ ਅਰੰਭ ਨਿਕਰੈ ਗੁਮ ਪੁਰੈ ਨਿਸਦਿ ਨਿਦੁ ਖਰੈ ੩।
 ਗੁਮਨ ਕੋ ਬਿਪਲ ਉਪਦਾਵੈ ਜਿਨ ਕੇ ਸਿਗਲ ਮਦੁ ਰੇ ਜਾਵੈ ਹੋ ਬਿਗਨ ਅਰੰਭ ਨਿ
 ਤਜੈ ਦੇ ਨਿਗਨ ਮਚਰਦੁ ਮ ਮਰੁ ਜੈ ੪। ਜਗ ਲਗੈ ਨਾਨਾ ਬਪਾ ਸੋ ਸਬ ਉਪਦਾ ਨਿ

ਅਸਰਮ

ਕੁਬਧਾ ਵੈਤਰਾ ਵਸੈ ਰੁਮਕਰਿ ਜਲੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਮਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੫॥ ਤਤੋ ਮੰਰਕ
 ਰਮਸਥ ਤਜੈ ॥ ਨਿਤ ਨਿਮਿਤ ਕਛੁ ਇਕਿ ਰੁਜੈ ॥ ਤੇ ਉਕਛੁ ਸਤਿ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਕਰੈ ਤਰ
 ਰੈ ਨਹਿ ਤੇ ਰੁਜੈ ॥ ੬॥ ਰੁਕਤਿ ਮਾਹਿਜੈ ॥ ਮੰਤਰ ਪਰੈ ॥ ਤੇ ਤੇ ਰੁਲਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ ॥ ਜੋ ਜਾਸੇ
 ਨ ਮੰਤਰ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇ ਤਾਸੇ ਸਹਜੇ ਮੇਰੈ ॥ ਜਾਮਨ ਮਹਿ ਨਿਹ ਚਲ ਚਿਤ ਪਰੈ ॥ ਨੁਯਮ ਨ ਕੋ
 ਭਾਵੈ ਤੇ ਕਰੈ ॥ ੭॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਰਿਹ ਨ ਰੁਸ ਰਲਿਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਰੁਦ ਸਕਲ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਜ
 ਮਭੁਲੇ ਨ ਸਕਛੁ ਨਹਿ ਸੇਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੈ ਸੀਖ ਸੇਵੈ ॥ ੮॥ ਮਾਨ ਰਹਿਤ ਮਛੁਰ ਨਹਿ ਜਾਨੈ
 ॥ ਤਨਿ ਮਨ ਮਰ ਪਿਧੀ ਤਿ ਕਠਨੈ ॥ ਜਾਗਤ ਹੰਤੇ ਮਮਤਾ ਪਰੈ ॥ ਸਾਵਧਾਨਿ ਮਾਲੁ ਸਨਹਿ
 ॥ ੯॥ ॥ ਤਜੈ ਮਸੂਆ ਬਿਥਾਨ ਬੋਲੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਨਿਹ ਚਲ ਕਦੇ ਨ ਭੋਲੈ ॥ ੧੦॥ ਸੁਧਾ
 ਸਹਿਤ ਮਾਸਤ ਕਰੈ ਈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨਿਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਜੇ ਈ ॥ ਦੁਰਾਸੁਤ ਬਿਤ ਗੋਰ ਕੁਟੈ
 ॥ ੧੧॥ ॥ ਸਕਲ ਰੂਤ ਮਾਤ ਮਪਿ ਤੁਮੰ ਬਾ ॥ ੧੨॥ ॥ ਤਿਨ ਸਬਹਿ ਨ ਕੋ ਸਮਕਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਜੇ
 ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਦੇ ਨ ਲੇਖੇ ॥ ਰਹੈ ਉਦਾਸ ਮਾਸ ਪਰੈ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿ ਮਨ
 ਪਰੈ ॥ ੧੩॥ ॥ ਸੁਛ ਮਥੁਲ ਦੇਹੁ ਜੈ ॥ ਰੁਮ ਰੂਪ ਮਾਟਾ ਕੇ ਤੇ ॥ ਇਨ ਦੂਨੇ ਤੇ ਮਾਤ
 ਮਦੁਰੀ ॥ ਸੁਪੁਕਾਸ ਚੇਤਨ ਰੂਪੁ ਰਿ ॥ ੧੪॥ ॥ ਬੁਲ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਜੜ੍ਹ ਦੇਹਾਂ ॥ ਚੇਤਨ
 ਕਰੈ ਤਾਰਿ ਵਹ ਦੇਹਾਂ ॥ ਸੇਵਹ ਉਤਨ ਜੜ੍ਹੈ ਮੰਗਾ ॥ ਏਤਨ ਹੋਇ ਮਾਤ ਮਾਸਿ ਗਾ ॥ ੧੫॥

॥ ਸੋ ਆਤਮਾ ਦੁਹੰ ਤੇ ਨ ਜਾਗਾ ॥ ਦੁਹੰ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਦੁਹੰ ਅਧਾਗਾ ॥ ਜੋ ਏਕ ਕਾਠ ਅਨਲ
 ਪਰ ਜਰੈ ॥ ਸੋ ਦੁਹੰ ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤ ਕਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਧਰਿ ਸੋ ਅਨਲ ਦੁਹੰ ਤੇ ਨ ਜਾਗਾ ॥ ਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਆਤਮਾ ਅਧਾਗਾ ॥ ਬਹੁ ਪਾਸੈ ਬਹੁ ਕਾਠ ਨਿ ਸਿਗਾ ॥ ਪਾਵੈ ਉਤਪਤਿ ਬਿਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥ ੨੬ ॥
 ॥ ਤੇ ਏਕ ਤਨੁ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਕੀਏ ॥ ਤੇ ਆਤਮਾ ਆਪ ਕਰਿ ਲਿਏ ॥ ਤਿਨ ਸਿਗ ਜਨ ਮਾਮਰ
 ਨ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਹੰ ਅੰਤ ਜਬ ਹਿ ਛਿਟ ਕਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਪਿਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਆਤਮਾ
 ਮਾਜਾ ਲੈ ਜਬ ਤੇ ਨ ਜਾਗਾ ॥ ਏਕ ਅਜਨਮਾ ਅਰੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ਏਤਨੁ ਘਨ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਰਾ
 ਸੀ ॥ ੨੮ ॥ ਤਨੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਬਰਤਾਈ ॥ ਧਰਮ ਅਧੁ ਪਸੁ ਪਨ ਹਿ ਕਈ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰਿ
 ਨਿਕੋ ਸੰਘਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਈ ਸੋ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ॥ ਸੋ ਸੋ ਯਾ ਸੋ ਕੋ ਸੋ ਸਿਗਾ ॥ ਸੋ ਏਤਨੁ ਯਹ ਜ
 ਰਬ ਹਰੰਗਾ ॥ ਏਕ ਬਿਚਾਰਿ ਤਿ ਜਾਗੈ ਤਨੁ ਮਮਤਾ ॥ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਕਲ ਮੇਸ ਮਤਾ ॥ ੨੯ ॥
 ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਰਿ ਏਹੈ ਏਕ ਬਿਰਗਿ ਜਾਨਾ ॥ ਸਿਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਛੁਟੈ ਸਬਨ ਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
 ਸਥਿਰ ਗੁਰੇ ਵਾ ॥ ਦੁਹੰ ਸਿਖ ਕਰੈ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁ ਵਨ ਮਥਾ ਲੰਘਿ ॥ ਯਹ
 ਬਿਪ ਉਪਜੈ ਪਾਵਰ ਜਾਨਾ ॥ ਉਪਜਿ ਕਾਠ ਤਨੁ ਕੇ ਗੁਨ ਦੁਹੰ ॥ ਕਰਮ ਬੀਜਿ ਕੋਈ ਨ ਹਿਰੈ ॥
 ੩੧ ॥ ਤੁਬੁ ਏਕ ਪਾਵ ਕੇ ਤੇ ਜ ਸਮਾਵੈ ॥ ਏਧਨ ਬਿਨ ਨ ਪਲ ਕਰਹਾਵੈ ॥ ਤੇ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹ
 ਮ ਮੇਯ ਹੋਈ ॥ ਏਧਨ ਕਰਿ ਮਭੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸੋਈ ॥ ੩੨ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੁਫਲ ਯਹ ਬਿਪ ਜਾਨੈ

ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿਕਰ ਮਨਿ ਕੋ ਠਾਨੈ ਤੇ ਕਰਮ ਨਿਕੇ ਦੁਲ ਨਿਭੁ ਗਾਵੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ਅੰਤ ਨ
 ਪਾਵੈ २੪। ਜਹ ਜਹ ਜਾਇ ਤਹੀ ਤਹ ਕਾਲਾਂ ਨਿਸ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਬਹਾਲਾ ਹਜਹ ਜਗ ਦੀ ਸੈ
 ਜੋ ਕੋ ਤੇਜਹੀ ਪਰਿਏ ਕੋ ਪਲ ਰਹੈ ਨ ਯੋਹੀ २੫। ਅੰਗੈ ਰਹੈ ਆਕਾਰਾਂ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ
 ਮਨ ਬਹੁ ਤਪੁ ਕਰਾਂ ਕਬਹੂੰ ਗਿਆਨ ਹਿਏ ਨਹਿ ਆਵੈ ਜਨਮ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ੨੬। ਕਰਮ ਰੁਜੋ ਕਰਮ ਨਿਮਾ ਚਰੈ ਸੁਖ ਅਰੁ ਜੋ ਸੁਖ ਭੋਗ ਨਿਕਰੈ ਏਹ ਕੋਈ ਸੇਖਰ
 ਤੰਤਰ ਤਾ ਤੇ ਸਬ ਤਜੀਏ ਯਹ ਮੰਤਰ ੨੭। ਜੇ ਪੰਡਿਤ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿ ਨੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਬਿਨੁ
 ਕਰਮ ਨਿਠਾਨੈ ਤੇ ਸੁਰਖ ਏਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਗਮਾਪੁਰਿ ਆਪੁ ਕਰਾਂ ਵੈ ਗਿਆਨੀ ੨੮। ਹਰਿ ਜ
 ਨ ਸੰਗ ਨ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ ਤਤੁ ਨ ਸੁਨੈ ਕਰਮ ਨਿਬਿਸਤਰੈ ਤਿਨ ਤੇ ਭਲੇ ਜੋ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਤਤੁ
 ਬਚਨਿ ਸੁਨਿ ਹਿਏ ਆਨੈ ੨੯। ਜਦੁ ਪਿਆ ਅੰਤ ਸੁਖ ਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ਗਮਰੁ ਛਿਨ ਭੁਗੁਰੇ ਹਨਿ
 ਮਾਨੈ ਪਰਸੈ ਤਤੁ ਨ ਸਮਝੈ ਤੇਉ ਜਾ ਤੇ ਲਹੈ ਭਗਤਿ ਕੋ ਭੋਉ ੩੦। ਕਾਲ ਮਿਤੁ ਜਾ ਕੋ ਨਿਤ
 ਹਏ ਤਾ ਕੋ ਕੋ ਕਰਾਂ ਸੁਖ ਬਸੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮਾਰ ਨਿਕੋਲੀ ਜੋ ਸੁਲੀ ਨਿਕਟਿ ਖਰੋਲੇ
 ਕੀਜੈ ੩੧। ਗਮਰੁ ਤਕੈ ਜੋ ਭੋਗ ਭੁਗਾਵੈ ਸੇ ਤੋ ਕੋ ਕਿਸੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਗਮਰੁ ਤੇਜਹੀ ਨ ਸੁਰ
 ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਗਦ ਮਛਰ ਨਿਏ ਭੈ ਸੰਕਾ ੩੨। ਤਿਨ ਕੋ ਤੇ ਤਜਤ ਨ ਬਹੁ ਕਰੈ ਸਿਧ ਨਹਿ
 ਬਿਘਨ ਮਤਿ ਪਰੈ ਜੋ ਤੀ ਮੇ ਬਿਘਨ ਮਨੇ ਕਾਂ ਤੇ ਸੁਰਗਾਇ ਲਹੈ ਕੋਈ ਏਕਾ ੩੩। ਅ
 ਰੁਜੈ ਲਯੈ ਤਉ ਬਿਰਨਾਹੀ ਏਖਤ ਬਿਨ ਸਜਾਇ ਨ ਚੋਈ ਪਲ ਮਾਹੀ ਏਹੀ ਹਜਗ

ਗਰਸੈ-

ਏ

ਗਰਸੈ

ਕਰੈ ਬਹੁ ਕੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੰਤ੍ਰ ਗਇਨ ਹਿਰੈ ॥ ੩੪ ॥ ਤਬ ਜੋ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਕੋ ਜੋਏ
 ਸੇ ਕਰਿ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਪੁਨਿ ਨਿਰਭੈ ਪਾਯਾ ॥ ਚਿਤ ਮਜਾਇ ਬਿ
 ਬਾਨ ਹੋ ਪਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਬਹੁ ਗੀ ਪੁਬਰਾਨ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਬਹੁ ਸੁੰਦੀ ਨਾਰਿ ਮਨ ਹਰੈ ॥
 ਗਇਓ ਹਿਰੈ ਤੁਹੰ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥ ਸਹਿਤ ਬਿਮਾਨ ਬਿਲੈ ਬਨ ਲਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਪਾਨ ਤੁਹੰ ਨਿਤ ਕਰੈ ॥ ਬਸ ਤਾ ਕੁਰਦੇ ਹ ਬਹੁ ਪਰੈ ॥ ਹੋ ਨਿਤ ਮਗਨ ਬਹੁਤ
 ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਪਰਿ ਬੇਕੀ ਕੁਛ ਚਿਤ ਨ ਆਏ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇ ਤੇ ਪੁਨਿ ਈਹ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਤੇਰੇ
 ਰੋ ਸੁਰਗ ਮੇ ਜੋਈ ॥ ਪੁਨਿ ਛੀਨਿ ਦੇ ਪੁਨਿ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਾਲ ਤਗ ਤੇ ਦੁਹੈ ਤਬ ਹੀ
 ੩੮ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਕਰੈ ਤਜੈ ਕਿਯੋ ਜਾਏ ॥ ਤਾ ਦੁਖ ਕੀ ਕੁਛ ਕਾਤ ਨ ਆਏ ॥ ਰਹੈ ਚਰੈ
 ਪਰਿ ਕਿਯੋ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲ ਅਪੀਨ ਮਗਾ ਦੁਖ ਲੈ ॥ ੩੯ ॥ ਕੋਈ ਸੁਖ ਪਾਏ ਕਰੂੰ ਜੇ
 ਤੇ ॥ ਛੀਨਿ ਲਏ ਹੋਏ ਦੁਖ ਤੇ ਤੇ ॥ ਸੋ ਤਜਿ ਸੁਰਗੁ ਰੁਮ ਮੇ ਆਏ ॥ ਪੀਛੈ ਜੁਨਿ ਅਨਿਤ
 ਨਿਪਾਏ ॥ ੪੦ ॥ ਯਹ ਗੁਪੀ ਬਿਪਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇ ॥ ਜੋ ਅਬ ਨਿਖੇਪ ਕੀ ਜੁਨਿ ਹੋ ਸੀ
 ਜੇ ਕੁ ਸਿਗਮੇ ਪੁਨਿ ਪਰੈ ॥ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਅਪਰ ਮਨਿ ਕਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਬੀਛੈ ਕਾਇਦੀ ਯਾ
 ਪੀਨਾ ॥ ਅਸਤੀਲਿ ਪਟ ਲੋਭੀ ਦੀਨਾ ॥ ਬਹੁ ਜੀਵਨ ਕੀ ਹਿਜਾ ਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਰੂਤ ਗਣ ਕੇ
 ਅਲੁਸ ਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਮੇਹੀ ਏਕ ਬਸੋ ਜਬ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਵੇਹਨ ਰਕਮੇ ਜਾਹੀ ॥ ਬਹੁ

॥ आनमसधां दूरतलसौ ॥ जलमजलम बहुरिकटसौ ॥ ४३ ॥ त्रुतेवि
 पिलिखेपजेकौ ॥ तेसबजलममरनमेयौ ॥ करमकरैतिनतेऊनप
 रौ ॥ त्रुलिपरिपरिबहुरदुखसोमरौ ॥ ४४ ॥ त्रुतेयुधिउमैसुखलागी ॥ त्रु
 दैबुगमलेककिलजगी ॥ लेकपालसबलेकसमेता ॥ ऐतनरौबुगम
 ऐलिनैतं ॥ ४५ ॥ सैबुगमाउ ॥ अंतनरौ ॥ त्रुतरबाजकालतलेगौ ॥ गम
 गलिरौमेरेबुजमागी ॥ यदुनबौलिनचसपलनागी ॥ ४६ ॥ सरसचैदए
 करसचै ॥ गीमरजादतेसिप्रनटलै ॥ गीमजनिरेतरसबकैगौ ॥ मेरे
 कालरूपतेरासौ ॥ ४७ ॥ त्रुतेकरुनसुखयुधिउ ॥ सुखचरौसैगौ ॥ निधिउ
 गमरुऐऐदुजकरम ॥ उपादौ ॥ तिनकेसतरजतमबरतंदौ ॥ ४८ ॥ सैआत
 मऐदुजबसौ ॥ त्रुतेसुखदुखपादौ ॥ सै ॥ यगिआतमांमकरताजानै
 ॥ ४९ ॥ करमरुगौदिकैजेते ॥ ऐदुज ॥ अरुगुन
 त्रुतसबतेते ॥ सैलगजगऐदुजगुनबीपा ॥ त्रुतलरिगि ॥ टैनतनसिबीपा
 ५० ॥ तनसिबीपमिटेनरि ॥ सै ॥ लानाबुदबहुरुधिपिउ ॥ लानाबुदरौ ॥ ज
 बसगौ ॥ यगपीनआतम ॥ तबसगौ ॥ ५१ ॥ यगपीनसैलगजगरौ ॥

३०

ਤੇ ਲਗਿ ਕਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਰਤ ਹੋਵੈ ॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜਨਮ ਜਨਮ ਤੇਰੇ
 ਵੈ ॥ ੫੨ ॥ ਅਪ੍ਰਥਮ ਹੁਤੈ ਮੇਏ ਕਨਿ ਰੰਜਨਾ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜੈ ਯਹ ਅੰਜਨਾ ॥ ਕਾਲ ਅਤ
 ਮਾਲੇ ਕਰ ਬੇਦਾ ॥ ਧਰਮ ਸੁਗ੍ਰਾਵ ਬਹੁ ਤ ਬਿਪਰੇਦਾ ॥ ੫੩ ॥ ਏਸ ਬਾਹਾਜਾ ਸਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤਾ
 ਤੇ ਬੁਧਿ ਅਨੁਰਕਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਅਤਮ ਜਾਨੈ ॥ ਤੁਬ ਸਬ ਸਿਕਟ ਭਟਕੇ ਭਾਨੈ ॥
 ੫੪ ॥ ਲੋਕ ਰਬੇਦ ਬਾਸਨਾ ਤ ਜੋ ॥ ਗੰਦਿ ਯਹ ਏਹ ਬਿਖੇਨ ਹਿਰੰ ਜੋ ॥ ਅਨਪਹੁਚੈ ਸੋ ਮਿਥਿਆ ਲੋ
 ਥੋ ॥ ਅਨਮਤੀ ਤ ਸਿਜਹ ਤਹ ਏਥੋ ॥ ੫੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹੁ ਅਤਮਾ ਏਕ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਯਾ ਬਿਪਸਕਲ ਉ
 ਪਾਧ ਹਿਜਾਰੈ ॥ ਤੁਬ ਹੀ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਛੁਟੈ ਵੈ ਤ ਬਹੁ ਰਿਨ ਹਿਆਵੈ ॥ ੫੬ ॥ ਯਹ ਅਮ
 ਤਮ ਅਰੁ ਏਹ ਬਿਬੇਕ ॥ ਯਾ ਕੋ ਜਾਨਿਏ ਕੋ ਏਕ ॥ ਅਮੈ ਸੈ ਬਚਨ ਕੇ ਜਬ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪ
 ਵਦਾ ਸਕਰੀ ਤ ਬਪੁਸਨਾ ॥ ੫੭ ॥ **ਉਪਵਉ ਬਾਬਾ** ॥ ਏਪੁ ਰੁਜੈ ਯਹ ਸਰੋ ਰੁਗਮਾ ॥ ਗੰਦਿ ਯੁ
 ਏਹ ਬਿਖੇਨੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥ ਅਰੁ ਅਤਮਾ ਅਨੀਗਾ ਅਬੀਧਾ ॥ ਤਕੇ ਰੁਠੈ ਕੋ ਨ ਬਿਪਿਬੀਧਾ ॥
 ੫੮ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਬਹੁ ਰਿਗਾ ਯਨ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਛੁਡਿ ਉਪਾਧ ਏਹ ਮੋਹਹੈ ॥ ਸੋ ਬਹੁ ਰਿਠੈ
 ਯੋ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਮਰ ਕਯੋ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਜੋ ਸੋਈ ॥ ੫੯ ॥ ਕੈ ਸੇ ਬਿਚਰੈ ਕੈ ਸੋ
 ਹੋ ॥ ਕੈ ਸੇ ਜੀਵੈ ਕੈ ਸੇ ਕਰੈ ॥ ਕੈ ਸੇ ਪਹਿਠੈ ਕੈ ਸੇ ਸੋਵੈ ॥ ਕੈ ਸੇ ਸੁਨੈ ਕੋ ਨ ਬਿਪਿਜੋ
 ਵੈ ॥ ੬੦ ॥ ਅਰੁ ਅਤਮਾ ਏਕ ਦੈ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਮੁਕਤਿ ਕਯੋ ਏਕ ਬੀਧਾਹੀ ॥ ਏਕ ਬਿਪ
 ਏਕੋ ਕਯੋ ਮੁਕਤਾ ॥ ਏਤੋ ਬਹੁ ਤ ਏਕ ਕਿਉ ਉਕਤਾ ॥ ੬੧ ॥ ਗੁਨ ਅਨਾਇ ਅਤਮਾ ਅ

ਨਾਇ। ਤਤੋਤਰਤਤੋਬੰਧਨਾਮਾਇ। ਸਨਿਤਿ। ਮੁਕਤਿ। ਕਯੋਕਯੋਏਦੇਵਾ। ਯਾਕੋਮੇ
 ਹਿਬੁਤਾਵੇਰੇਵਾ। ੬੨ **ਦੋਹਰਾ**। ਏਉਪਵਨਿਜਰੁਕਤਿਕੇਸੁਨਿਕਰਿਨਿਰਮਲਬੈਨਾ
 ਤਾਕੋਪੁਤਉਤਰਕਯੋਗਰਿਜੀਕਰਨਾਮੇਨਾ॥੨੮॥੩੬॥੬੨॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਗਵਤੇ**
ਮਹਾਪੁਰਾਣੇਦੇਵਾਦਸਾਜਕੰਧੇਸ੍ਰੀਗੁਰਗਵਤੇਦਉਪਵਸਿਬਾਏਗੁੰਥਾਟੀਕਾਟੀਦ
ਸਮੇਪਿਜਾਇ॥੨੦॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਵਾਨੁਬਾਚ॥ ਸੁਨਿਉਪਵਾਅਬੁਧਰਮਰਜਾਨਾ। ਜਤੋਭੇਦ
 ਮਿਟੈਤੁਵਨਾਨਾ। ਬੰਧਪਰਮੁਕਤਿ। ~~ਜੀਤੈ~~ ਤਿਹਿਸਮਸ੍ਰਾਉ। ਤੇਰੇਸਬਾਅਰਜਾਨੀਮਟਾਉ॥
 ੨॥ ਬੰਧਮੁਕਤਿਜੋਕਯੋਏਕੋਈ। ਸੋਤੋਸਕਲਗੁਨਨਿਤੇਰੇਈ। ਤੇਸਬਗੁਨਿਜਾਨਾ
 ਕੇਜਾਨੈ। ਇਨਤੇਦੁਗਿਆਤਮਾਮਾਨੈ॥੨॥ ਸੋਕਰੁਮੋਗਜਨਮਾਅਰੁਸੁਖਾ। ਰੁਯਾਅਰੁਮਰਨਾ
 ਇਕਬਹੁਦੁਖਾ। ਏਸਾਰੇਮਾਯਾਕਿਤਕੇਵਲਾ। ਸਦਾਏਕਾਮਾਤਮਨਿਹੋਕੇਵਲਾ। ਜੋਸੁਖ
 ਨੇਸੁਖਦੁਖਾਮਨੇਕਾਂ। ਤਿਨਮੇਆਤਮਕੋਲਹਿਏਕਾ। ਤੇਸਬਬੁਧਿਗੁਮਨਕੋਰੈਵੈ। ਇੰਦ੍ਰਿ
 ਯਾਏਹਪੁਰਾਣਤੇਜੋਵੈ। ਪੁਨਿਬੁਧਿਜਾਇਕਛੂਨਹਿਰੈ। ਜਾਕੋਪੁਰਾਣਸੁਖਪਤਿਕਰੈ।
 ਤਬਾਮਾਤਮਨਿਰੰਤਰਹੋਈ। ਪਰਿਤਾਕੋਸੁਖਦੁਖਨਹਿਕੋਈ॥੫॥ ਜੋਸੁਖਪਤਿਮੇਆਤ
 ਮਰਹੈ। ਤੋਬਿਦੁਹਾਰਪੀਛਲੇਗਹੈ। ਪਰਿਤਾਕੋਕੋਈਨਬਿਕਾਰਾ। ਏਸਬਾਯਾਕੇ
 ਬਿਦੁਹਾਰਾ॥੬॥ ਪਰਿਆਤਮਾਮਪਨੈਮਾਨੈ। ਤਤੋਸੁਖਦੁਖਬਹੁਬਿਪਜਾਨੈ। ਪਰਿ
 ਆਤਮਾਏਕਰਜਨਿਤਾ। ਬੰਧਮੇਛਏਸਕਲਾਮਨਿਤਾ॥ ਉਪਵਜਾਨੈਏਕਾਮਬਿਦਯਾ

ਗਮਰੁ ਦੁਜੀ ਜੀ ਕਹੀ ਏ ਬਿਦਯਾ ॥ ਏਹੁ ਉਹੈ ਮੇਰੀ ਸਕਤਿ ॥ ਗਿਨ ਮੇਰੇ ਸਬ ਹਿਨੁ ਕੀ ਮਾਸਕਤਿ ॥ ੮ ॥
 ਬੰਧਨ ਕਰਕੇ ਰਹੈ ਮੇਰਾ ਕੀ ॥ ਘੋਰਾ ਮਾ ਬਿਦਯਾ ਪਠਾਉ ਤਾ ਕੀ ॥ ਗਮਰੁ ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਨਿਮਿਟਾਉ ॥ ਤਾ
 ਕੀ ਬਿਦਿਯਾ ਸਕਤਿ ਪਠਾਉ ॥ ੯ ॥ ਏਹੇ ਏਹੇ ਇਸੁ ਕਤਿ ਮਰੁ ਬੰਧਾ ॥ ਤੇ ਮਾਸਕਤਿ ਨ ਕੇ ਸਨ ਬੰਧਾ ॥ ਗਮ
 ਤਮਾਹੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪਾ ॥ ਸਬ ਤੇ ਨ ਯਾਹੈ ਧਰਮਾ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇ ਸਜਿ ਕੇ ਪੁਤਿ ਬਿੰਬਾ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਪੁਤ ਬ
 ਹੁਤ ਨਹੀ ਸਬ ਏ ਕਾ ॥ ਗਮਰੁ ਜਾ ਜਾ ਕੇ ਘਟ ਬਿਨ ਜਾਈ ॥ ਜੇਈ ਸੇ ਸੇ ਸਿਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਤੁਝੇ
 ਸਬ ਮਾਤਾ ਮਾਮੇਰੀ ਮੀਜਾ ॥ ਧਰਿ ਘਟਿ ਸਿਗਲ ਹੈ ਦੁਖ ਸੀਸਾ ॥ ਬਿਦਿਯਾ ਸਕਤਿ ਜਾਹਿ ਦੁਹੀ ਜ
 ਬਹੀ ॥ ਘਟਿ ਕੇ ਸੁ ਕਰੈ ਸੇਤ ਬਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇਈ ਸੇਤ ਬਸ ਕੇ ਲਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਭਵਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ਗਮ
 ਰੁ ਪੁਤਿ ਬਿੰਬਾ ਘਟਿ ਨਿਹੁ ਮਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਮਲਿ ਪਤਿ ਲਿਪਤਿ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਧਰਿ ਘਟਿ ਸਿਗਲਿ
 ਪਤਿ ਜੋਹੈ ॥ ਗਮਰੁ ਜੇ ਲਿਪਤਿ ਮੇਰੇ ਉਜੈ ॥ ਤੁਝੇ ਮਾਤਾ ਮਾਸਕਲ ਤੇ ਨ ਯਾਹਾ ॥ ਸਦਾ ਮਲਿ ਪ
 ਤਨ ਲਿਪੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਧਰਿ ਯਾਤ ਨ ਮੇਰਾ ਪੁ ਬੰਧਾਨਾ ॥ ਤੁਝੇ ਸਿਗਲ ਹੈ ਦੁਖ ਨਾਨਾ ॥ ਅਬੋ
 ਬੰਧਾ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਕਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸਬ ਸਿਏਹ ਰਿਦੀ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਕੇ ਬਾਸਾ ॥ ਧਰਮਾਤਮਾ ਮਾਤਮਕੇ
 ਪਾਸਾ ॥ ਜੇ ਏਹੈ ਪੰਥ ਹੈ ਤਰੁ ਮਾਹੀ ॥ ਤਰੁ ਤੇ ਭਿੰਨ ਲਿਪਤ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਏਹੇ ਏਹੇ ਤਨ ਏਹੇ ਕੁਸਮਾ
 ਨਾ ॥ ਸਖਾਰੁ ਪਏ ਕਹਿ ਮਸਥਾਨਾ ॥ ਮਾਪੁ ਤੇ ਤਿਨਿ ਬਾਸਾ ਕਿਏ ॥ ਤਿਨਿ ਮੇਰੇ ਕਤਰੁ ਹਿਠ
 ਤਇਏ ॥ ੧੭ ॥ ਏਹੇ ਹਿਠਿ ਫੁਕੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਤਤੇ ਦੁਖਾ ਮਾਪੁ ਹੀ ਮਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤਾ ਕਾ ਜਕਰਮ
 ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨਿ ਤੇ ਸੁਗੀ ਸੁਗੀ ਜਨ ਮੇਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਮਰਨੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਏਹੇ ਜਨ ਮਤੇ ਜਨ
 ਮਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਮਾਤਮਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਧਰਮਾਤਮਾ ਦੇਹਤਰੁ

ਨਾ

ਮਾਹੀ ਸੁਖ ਫਲ ਕ ਬਹੁ ਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਤੇ ਕਛੁ ਕਰਮ ਨਹਿ ਗਏਂ ਨਿਜਾਨੀ ਦੇ ਮੇਲਿ
 ਹਥ ਲਗੈ ੨੦ ਏਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤਮ ਜਾਨੈ ਏਹਾ ਅਤੀਤ ਦੁਹਿ ਕੇ ਮਾਨੈ ਸੁ
 ਖ ਫਲ ਮਰਮਾਰੀ ਭੁਨਿਤ ਜੈ ਸੁਕਤਿ ਹੈ ਏਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੈ ੨੧ ਜੋ ਤਨ ਮਾਹਿ
 ਸੁਕਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿਦਿਯਾ ਪਾਇ ਬਸੇ ਤੇ ਮਾਤਮਾ ਤਨ ਮੇਰੈ ਪਰਤਨ ਮੇਲੀ
 ਗਾਘਰਿ ਜਾਨਿ ਰੁਝੈ ਬਿਰਮਾਹੀ ੨੨ ਸੁਖ ਨ ਦੇਖਿ ਜੋ ਜਾਗੈ ਕੇ ਏਹੀ ਸੋ ਸੁਖ ਨ
 ਬਿਚਾਰੈ ਜੇ ਏਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਖ ਨ ਦੇਹਾ ਮਰੁ ਸੁਖ ਸਾਹਿਬ ਟਿਕਾ ਜਾਨੈ ਰੁਮ ਤੇ ਉਪ
 ਨਾ ੨੩ ਮਰੁ ਜੋ ਸਹਿਤਾ ਅਬਿਦਿਯਾ ਹੈ ਏਹੀ ਸੋ ਤਨ ਮੇਲਿ ਪਰਿਯੋਜੈ ਏਹੀ ਜਿ
 ਰਿਸੇ ਦਤ ਸੁਖ ਨ ਤਨ ਪਾਵੈ ਤਾ ਕੇ ਆਪੁ ਜਾਨਿ ਮਨਿ ਲਾਵੈ ੨੪ ਤਿਨ ਮੇ ਬੰਧ ਮੁਕ
 ਤਿ ਜੇ ਜੀਵਾ ਗੰਧ ਜੀਵ ਮੁਕਤਾ ਸੋ ਜੀਵਾ ਬਹੁ ਕੇ ਕਹੈ ਮੁਕਤ ਕੇ ਲਛਨਾ ਜਿਨ ਕੇ
 ਜਾਨੈ ਹੋਇ ਬਿਚਛਨਾ ੨੫ ਏਥੇ ਸੁਨੈ ਕਹੈ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋ ਕਛੁ ਕੇ ਨਹਿ ਰਿਦੈ ਪਰੈ ਸਕ
 ਲ ਮਰਥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਭ੍ਰਿਤਿ ਜਾਨੈ ਗਾਘਰਿ ਏਕ ਅਕਰਤਾ ਮਾਨੈ ੨੬ ਪੂਰਬ ਕਰਮ
 ਗਾਘਰਿ ਸਰੀਰਾ ਕਰਮ ਕਰੈ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਮਨ ਸੀਰਾ ਤਿਨ ਮੇ ਬਾਸ ਕਿਏ ਜਨਹਿ ਜਾਨੈ
 ਗੁਰੁ ਪਾ ਆਪੁ ਰਿਕਰਤਾ ਮਾਨੈ ੨੭ ਬਹੁ ਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੇ ਸੀ ਬਿਪਰੈ ਗਾਘਰਿ ਕਾਰ ਜਾਤਨ
 ਕੇ ਦੁਹੈ ਗਾਘਰਿ ਮਸਨ ਮਸਨ ਮਟਨ ਮਰੁ ਜੈ ਨਾ ਹਰ ਸਪਰਸਾ ਅਘਾਨ ਰਬੈ ਨਾ ੨੮ ਇਨ ਮੇ
 ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨ ਕੇ ਬਰਤਾਵੈ ਗਾਘਰਿ ਕ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ਰਹੈ ਮਾਹਿ ਪਰਿਲਿਪਤ ਨਹੀ

ਨ ਮਾਧ

ਤੁਝੈ ਅਕਾਸ ਪਦ ਨਰ ਦਿਤੇ ਈ ੨੬। ਗਿਓ ਆਨਾ ਮਸੇਰ ਬੀ ਪਾਈ ਗਿਓ ਬੈਰਾ
 ਸਾਨ ਪਰਦਾਈ ਤਾਂ ਸਿਕੰਟੇ ਸੀ ਸੇ ਜਾਰੈ। ਸਾਰਿ ਸਕਲ ਕੁਮਾਰੇ ਦਿਵਾਰੈ ੩੦॥ ਗਿਓ ਦਿਯ
 ਧੁਨ ਬਿਮਲ ਮਾਹੀ ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ ਬਾਸ ਨਾਨੀ। ਸੋਝੈ ਦਿਤ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਸੋਝੈ ੨੧
 ਮੁਕਤਿ ਤਨੁ ਹਨੁ ਪਰਸੈ ੩੨। ਏਕੈ ਦੁਸਤ ਨ ਪੀੜਾ ਕਰੈ। ਏਕ ਬਹੁਤ ਪੁਜਾ ਬਿਸਤਰੈ
 ਪਰਿ ਬੁਧਿ ਰਖਤੈ ਧਨੁ ਮਾਨੈ। ਸਕਲ ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਤ ਮਿਥਾ ਮਾਜਾਨੈ। ਗਿਓ ਪਿਨਿਖੇ ਪਜੇ ਕੇ
 ਈ ਕਰੈ। ਗਿਓ ਬਾਕਰੇ ਗ੍ਰੀ ਬਿਸਤਰੈ। ਮੁਨਿ ਕਛੁ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਨਹਿ ਦੇਖੈ। ਗੁਨ ਮਰਦੁ ਖਰਿ
 ਤਸ ਮਲੇਖੈ ੩੩॥ ਗਿਓ ਪਿਨਿਖੇ ਪਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰੈ। ਨਾ ਕਛੁ ਕਰੈ ਨਹਿ ਦੇਖੈ। ਗਿਓ ਦਿਨੁ
 ਰੋ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਮਾਂਤਾ। ਗਿਓ ਹੀਨ ਜੁਝੈ ਸਰੋਤਿ ਮਾਂਤਾ ੩੪। ਅਜੇ ਹਿਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਮਾਂਤੈ। ਗਮ ਮ
 ਮੁਖ ਕੇ ਸਾਪ ਨ ਜਾਨੈ। ਮੁਕਤਿ ਰੁਝੈ ਜੇ ਚਾਹੈ ਕੇਈ। ਏਸ ਬਸਾਪ ਨ ਸਾਧੈ ਸੇਈ ੩੫। ਜਿਨ ਸਬ ਸ
 ਬ ਦੁਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਜਾਨੈ। ਪਰਿ ਨਿਜ ਤਤ ਨਹੀ ਪਹਿਚਾਨੈ। ਗਿਓ ਨਿਸਾਪ ਨਿਮਾਂਹਿ ਰਤਨਾਂ ਹੀ। ਤਾ ਕੇ
 ਸੁਮ ਸਬ ਮਿਥਾ ਜਾਹੀ ੩੬। ਸਬ ਦੁਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਗਿਓ ਜੀ ਮਰੁ ਗਿਰੁ ਕਤਿ ਨਿਸਾਜਾ। ਤਾ ਤੇ ਬ
 ਹਮ ਬਿਨਾ ਸੁਮ ਅਸੇ। ਗਿਓ ਪਜਾ ਗਾਇ ਸੇਈ ਏ ਜੇ ਸੇ ੩੭। ਗਿਓ ਪਗਾਇ ਦੁਪ ਬਿਨੁ ਹੋਈ। ਪਗ ਪੀਨ ਤ
 ਨੁਗ ਖੋ ਕੇਈ। ਗਮ ਸਤੀ ਜਾਰਿ ੩੮। ਜਾਈ। ਪਗ ਮਧਿ ਹੀ ਲੇ ਪਨਾ ਮਪਿ ਕਈ ੩੯। ਜੁਝੈ ਦਿਨ ਤੇ ਦਿਨ ਦਿਨ
 ਦੁਖ ਹੋਈ। ਕਬਹੂੰ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਨਹਿ ਕੇਈ। ਗਿਓ ਬਿਨਾ ਤਿਜੇ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਬਾਨੀ। ਕੇ ਬਲ ਬੰਧਨ ਹੀ ਕਰਿ ਜਾ
 ਨੀ ੪੦। ਸੋ ਤੇ ਜਗਤਿ ਤਪਤਿ ਸੇ ਪਾਗ। ਸਬ ਪ੍ਰਤਪਾਲਨ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਗਿਓ ਬਾਲਨ ਮਕਰ ਮਬ

ਹੁਤੇਰਾ ਜਾਬਾਨੀ ਮੇਲਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ੪੦। ਮੇਰੇ ਨਾਨਾ ਬਿਪਲ ਬੀਪਾ ਜਾਬਾਨੀ ਮੇਲਾ ਹੀ ਬੀਪਾ ਬੀਪਾ
 ਬਾਨੀ ਤਾਰਿ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਨਿਹਟ ਲਜਾ ਨਿਲਪੰ ਭਿਤ ਪਾਰੈ ॥ ਟਾ ਬਿਪਜਾਨ ਬਹੁਤਿ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤ
 ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਗਤ ਜਾਂਤੇ ਮਨ ਹਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਪੂਰਨਿ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇ ਪਾਰੈ ੪੨। ਜੁ
 ਤ ਜਿ ਦੂਜੈ ਨਾਨਾ ਅਰਥਾ ॥ ਮਨ ਪਾਰਨ ਕੈ ਨਹੀ ਸਮਰਥਾ ॥ ਸੋ ਮਮ ਹੇਤ ਕਰਮ ਸਬ ਕਰੈ ॥ ਘੇ ਮਮ ਗਨ ਟੁ
 ਲਜ ਸਪਰਿ ਹਰੈ ॥ ੪੩। ਮਮ ਰੇ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬਿਕਰਮਾ ॥ ਬੀਪਨ ਜਾਨਿ ਤੈ ਜੇ ਸਬ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾਹੀ
 ਤੇ ਉਪ ਜੈ ਮਮ ਕੁਤਿ ॥ ਤਾਹੀ ਮੇਰੇ ਥੇ ਮਨੁ ਰਕਤਿ ॥ ੪੪। ਸੁਪਾਸ ਹਿਤ ਸੁਨੈ ਗੁਨ ਮੇਰੇ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਕ
 ਰਮ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ਗਾਵੈ ਸੁਮਿਰੈ ਅਭੁਤਿ ਕਰੈ ॥ ਘੇ ਮਸ ਹਿਤ ਨਿਸਹਿ ਨੁ ਬਿਸਤਰੈ ੪੫। ਜੇ ਕਛੁ ਪਰ
 ਮਕਾਮ ਅਰੁ ਅਰਥਾ ॥ ਕਰੈ ਸਕ ਲਤੇ ਮੇਰੇ ਅਰਥਾ ॥ ਮਮ ਅਪੀਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੈ ॥ ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ
 ਮਾਨ ਨਹਿ ਗਹੈ ॥ ੪੬। ਟਾ ਬਿਪ ਜੋਵੈ ਨਿਹ ਚਲ ਭੁਕਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸਕ ਲਤੇ ਸਹਜ ਬਿਰਕਤਾ ॥ ਤਬ
 ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਤੇ ਨਾਨਾ ਭੇਦ ਹਿ ਭਾਨੈ ॥ ੪੭। ਤਬ ਤਾਂਹੀ ਪਦਮਾਂ ਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜਾਤੇ ਜਨ
 ਮ ਫੇਰਨ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ਪਰਿ ਯਗ ਸਤਿ ਸਿੰਗਤਿ ਤੇ ਹੀ ॥ ਸਤਿ ਸਿੰਗਤਿ ਬਿਨ ਲਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੪੮। ਭੁ
 ਕਿਤ ਨਿ ਬਿਨਾ ਭੁਕਤਿ ਨ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ਭੁਕਤਿ ਬਿਨ ਨ ਹਿ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ਤਤੇ ਸਤਿ ਸਿੰਗਤਿ ਕੈ ਕਰੈ ॥ ਹੂ
 ਜੈ ਜਤਨ ਸਕ ਲਪਰਹੈ ॥ ੪੯। **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਮੇਰੇ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਬਚਨ ॥ ਨ ਮੇ ਬਾਣੀ ਪਿਯਾਸਾ ॥ ਤਬ ਭੁ
 ਕਤ ਨਿ ਅਰੁ ਭੁਕਤਿ ਕੇ ਲਛਨ ਪੁਛੈ ਦਾਸਾ ॥ ੫੦। **ਉਪਦ੍ਰਵਿ ਦ੍ਰਵ** ॥ ਜੇ ਪੂਰੁ ਪੂਰੁ ਪਰਮਾ ਮਨੀਤਾ ॥ ਟਾ
 ਜਗਿ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਸੀਤਾਂ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੀਤ ਕਰੈ ਤੁਮ ਏਵਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮੇਰਿ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦਾ ॥ ੫੧। ਅਰੁ ਸੇਰ

ਗੁੰਤਿਕਰਾਏ ਜੰਜੋਰਿ ਮਰੁਹਰਿ ਭੁਕਤਿ ਨ ਭਾਏ ॥ ਮਾਪੁ ਮਾਹਿ ਜੋ ਸਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੇਰੇ ਉਦ
 ਮਠੈ ਸੋਈ ॥ ੨੧ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪ ਮਹਮਾਕੈ ਕਰਾਏ ॥ ਮੇਰਿ ਸਿਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਿ ਦਾਏ ॥ ਮੇਰਾ
 ਇ ਬਹੁ ਗੁੰਤਿ ਬਹਾਰੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪ ਸੀਚੈ ਪੁਲਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ੨੨ ॥ ਚਿਤ ਬਿਚਿਤ ਚੈ ਕਬਿਸ
 ਤਰੈ ॥ ਧੈ ਕਰਿ ਦਾਸ ਮਾਪੁ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਮਾਨ ਰਹਿਤ ਕਛੁ ਦੇ ਭਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੁਨ ਹੀ ਬਖਾ
 ਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ਮੇਰੈ ਕਰੈ ਮਾਰਤੀ ਜਾਸੀ ॥ ਮੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ਖੇਤਾਸੀ ॥ ਮਾਪੁ ਸਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਲੈ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ ਨ ਜੀਵਨ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨੪ ॥ ਏਹੋ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਏਹੋ ਜੋ ਮਪਿ ਕਬਹੂ
 ਵੈਨੇ ਮਾ ॥ ਮਾ ਮਰੁਕਤਿ ਨਿਕੇਰੈ ਅਪੀਨਾ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸਿਨਿ ਤਲੈ ਲੀਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਮਰੁਏ
 ਕਦੁ ਸਠੈ ਰਹਿ ਭੁਧਾ ॥ ਮਾਪੁ ਜਾਕਰ ਹੋ ਮਰੁਧਾ ॥ ਸੁਰਜ ਮਗਨਿ ਬਿਪੁ ਮਰੁਗਾਇ ॥ ਰੁ
 ਕਤਿ ਰੇਖਾ ਮਾਕਾ ਸਰ ਬਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਜਲ ਮਰੁ ਪਰ ਫਿਰ ਮਾਪੁ ਮੇਤ ਏਹੀ ॥ ਸਬ ਨਿਮਾਹਿ ਮ
 ਮਪੁ ਜਾਏ ਹੀ ॥ ਬਿਦੁ ਜਾਤੁ ਏਹੀ ਸੁਰਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਮੇਰੈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਨੈ ਦੂਜਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬਰਖਾਰਾ
 ਜਸ ਕਰਿ ਉਪਜਾਏ ॥ ਸਾਤਿਕ ਸੀਤ ਸਬ ਨਿਬਰਤਾਏ ॥ ਤਾਮਾ ਸਗੀਖ ਮਾਸ ਕਲ ਬਿਨਾਸੈ ॥
 ਸਕਲ ਗਤ ਕੋ ਮਾਪੁ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ੨੮ ॥ ਤੇਰੇ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਬਿਰੁਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਜਾਨਿ ਕਰੈ ਅੰਸੁ ਤੂਤਿ ॥
 ਪਾਵਕ ਮਾਹਿ ਮਕਰ ਜੋ ॥ ਬਿਪੁ ਨਿਮਾਹਿ ਤੁਧਾ ਵਸੈ ਭ੍ਰਮ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਧੁ ਜਲਾਇ ਗਾਇਨ
 ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਰੁਕਤਿ ਰੇਖਾ ਮੇਰੈ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਰੁਕਤਿ ਰੇਖਾ ਨਿਜ ਬੀਪ ਦੂਜਾਨੈ ॥ ਮਤਿ ਪ੍ਰਸਿਨਦੈ
 ਪੂਜਾ ਠਾਨੈ ॥ ੩੦ ॥ ਜੋ ਮਾਪੁ ਲੇਖੀ ਪੁਸੰਬੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬ ਨਿਰੋਬੀ ॥ ਤਿ

ਨਕੋ ਬਹੁਤ ਗੁਤਿ ਕਰਿ ਜੇਵੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਨਿਜ ਐਕਰ ਦੇਵੈ ॥ ਤੁੰ ਜੇ ਹੀਰ ਕੁਤਾ ਮਾਟ ਲੇ
 ਗਈ ॥ ਗੇਮੇ ਜੇ ਜਾਂ ਨਿਕਰੈ ॥ ਅਪਿਕਾਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਵੈ ॥ ਤੇ ਮੇਰੇ ਰੇਦਿ ਰਿ
 ਘਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰਿ ਦੈ ਮਕਾਸ ਪਯਾਨ ਸੇ ਜੇਵੈ ॥ ਸਬ ਮਾਧਾਰਧਨ ਚਿਤ ਦੇਵੈ ॥ ਜਲ ਕੰਜ
 ਲਾ ਅਰੁ ਫੂਲ ਫਲਾਇ ॥ ਰੂਪ ਰਣੀ ਪੂਜੈ ਮੰਤ੍ਰਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਭੁੰਜ ਨਿਸੇ ਨਿਜ ਦੇਹ ਰਿਭੁ ਜੇ ॥
 ਗੇਮੇ ਬਿਚ ਮੰਤ੍ਰਾਇ ਜੇ ਤਜੈ ॥ ਸਰੂਰੁ ਤਨੇ ਮੇ ਮੇ ਕੰਜਾਨੈ ॥ ਸਮ ਦਰਸਨ ਯਹ ਪ੍ਰਯਾਤਾਨੈ ॥
 ੩੪ ॥ ਇਨ ਸਬ ਠੋਰ ਨਿਪੁ ਜਾ ਕਰੈ ॥ ਗੇਮੇ ਰੂਪੁ ਗੁਰਿ ਦੈ ਮੇ ਪਰੈ ॥ ਰੂਪ ਚਤੁਰ ਰੂਪ ਜਾ ਮਾਟੁ ਪਚਾ
 ਰੀ ॥ ਸਿਧਾ ਮਾਸ ਗੀਰ ਪਿਤਿ ਬਰਧਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਸੀਸ ਮੁਕਟ ਸੁਰ ਕੁੰਡਲ ਕਰ ਦੁਆ ॥ ਕੰਜੁ
 ਕਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਰੁ ਰਣਾ ॥ ਗੇਮੇ ਸੇ ਰੂਪ ਸਬਨ ਮੇ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਵੈ ॥
 ੩੬ ॥ ਯਾ ਬਿਪ ਬਾਇ ਕੂਪ ਸਰਬਾਗ ॥ ਜਪ ਤਪ ਦਾਨ ਦਯਾ ਬੂਤ ਜਾਗਾ ॥ ਗੇਮੇ ਰੇਤ ਕਰੈ ਜੇ
 ਕਰੈ ॥ ਗੇਮੇ ਬਿਨ ਮੇਰ ਗੁਰਿ ਦੈ ਨਹਿ ਪਰੈ ॥ ੩੭ ॥ ਇਨਿ ਸਾਪਨ ਨਿਕਰੈ ਨ ਰਜੈ ਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਗਤਿ ਮ
 ਮਧਾਵੈ ਜੇ ਈ ॥ ਏਸਾ ਪਨ ਕਰ ਤੇ ਬਹੁ ਗੁਤਿ ॥ ਸਾਧ ਮਿਲਾ ਧੁਰਿ ਦਿਨੁ ਗੁਤਿ ॥ ੩੮ ॥ ਤਿਨ
 ਤੇ ਮੇ ਸੀ ਜੁਗਤਿ ਰਿਧਾਵੈ ॥ ਜਾ ਤੇਗ ਜਾਨ ਰੁਗਤਿ ਉਰ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇਗ ਜਾਨ ਰੁਕਤਿ ਕੰਕਰ ਦੁ
 ਏ ਕੁਕੁਤ ਰੁਵ ਸਾਗਰ ਤਾਰ ਦੁ ॥ ੩੯ ॥ ਤਾ ਤੇਗੁ ਤਨਿ ਸੇ ਰਿਤਿ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਮੇ ਹੀਰ ਕੁਤਿ
 ਰਿਧਾਵੈ ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਬਨਿ ਜਰੁ ਕਤਿ ਕੰਨਿ ਤਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮੇਰ ਲਾ ਮਾਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ੪੦ ॥ ਗੇਮੇ ਉਕ
 ਮੇਰੇ ਤੇ ਈ ॥ ਗੇਮੇ ਸੇ ਰੇਦਨ ਜਾਨੈ ਕੰ ਈ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਕਰੈ ਮੇ ਜੇ ਈ ॥ ਜਦ ਪ੍ਰੇਮੇ ਮਨ ਨਹਿ ਰੇ ਈ ॥

੪੨। ਸੇਰਿਮਿਲਨਕੋਏਕਉਪਾਯਾ ਬਹੁਬਿਪਿਖੇਜਤਮੇਰਨਪਾਇਆ ਸਾਧਸਿਰੁਮਿ
 ਲਿਰੁਕਤਿਹਿਕਰੀਈ। ਸੇਈਏਕਜਗਤਜਲਤਰਈ। ਰੁਕਤਿਨਿਬਿਨਾਂਗਤਿਨਹਿਪਾ
 ਵੈ। ਰੁਗਤਿਬਿਨਾਂਹਿਸੀਮਾਮਾਏ। ਸੀਮਾਏਬਿਨਜਹਜਹਜਾਈ। ਤਹਤਹਕਾਲਨਿਰੰਤਰਿ
 ਖਾਹੀ। ੪੩। ਯਜਹਮਤਿਗੋਪਮਤੈਜੈਮੇਰੇ। ਮਰਮੇਰੇਮਪੀਨਹਿਤੈਤੈਰੇ। ਤਾਤੇਮੇਰੇ
 ਤੈਸੈਕਯੋ। ਮਾਗੇਕਛਕਹਬੇਲਹਿਰਯੋ। ੪੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ਬਹੁਰਿਗੋਪਮਪਨੈਮਤੈਕਤੈ
 ਹਿਸਮੁਝਾਇ। ਜਾਤੇਛੁਟੈਜਗਤਭੈ। ਸੀਮੇਰੇਸਮਾਇ॥ ੨੦॥ ੪੬॥ ੬੩॥ ੨॥ **ਗਦਿਤਿਸਿਤੁ**
ਗਵੇਰੇਮਗਪੁਗਵੇਏਕਾਦਸਜਕੋਪੈ ਸੀਰੁਗਵਾਨਉਪਦਸੀਬਾਏਗੁਖਾਈਏਕਾਦਸੇ
 ਯਜਾਇ॥ ੨੧॥ ਸਕਲਜਲੋਕਏਪਈ। **ਸੀਰੁਗਵਾਨੁਵਾਚਾ** ਉਪਦਮਤੈਗੋਪਸੁਨਿਮੇਰੇ
 ਘਾਵੇਮੇਰਿਮਿਟੈਰੁਵਤੇਰੇ। ਮਾਪੁਮਿਲਨਕੋਪੰਥਇਖਾਉ। ਮੇਰੇਸਕਲਕੁਪੰਥਪਿਖ
 ਉ॥ ੨॥ ਸੈਗਕਹੀਜੈ। ਅਸਟਪੁਕਾਰਾ। ਸਾਂਖਪੁ। ਕਿਰਤਮਰੁਪੁਰਖ। ਬਿਚਾਰਾ। ਬਹੁਬਿਪਬ
 ਰਹੁਰਾਮਾਸਗਮਧਰਮਾ। ਸਕਲਜਗਹਿਵੈਨਿਰੁਕਰਮਾ॥ ੨॥ ਬੇਦਾਇਕਬਹੁਬਿਦੁਜਾਪਾਠਾ
 ਜਗਲਗੈਰੇਤਪਾਮਤਿਕਾਠਾ। ਜੋਮਜਗੁਸਰਬਾਪੀਕੁਪਾ। ਇਛਾਂਦਾਨਜਮੇਅਨੁਰੂਪਾ॥ ੩॥
 ਏਕਾਦਸੀ। ਮਾਦਬੂਤੈਜੈਤੇ। ਰੁਪਤਮਤੈਮੇਰੇਕੈਤੇ। ਮਮਪੁਤਿਮਾਪੁਜਾਮਾਚਰਦਾ
 ਤੀਰਬਮਟਨਿਨਿਯਮਯਮਕਰਹੁ॥ ੪॥ ਮੇਰੇਸਮਦਮਾਦਿਕਜੈਤੇ। ਸਾਧਨਸਕਲ
 ਮੁਕਤਕੈਤੇ। ਇਨਸਬਹਨਿਤੇਮੇਰਿਨਿਪਾਵੈ। ਸਾਧੁਜਨਪਲਮਾਹਿਮਿਲਾਵੈ॥ ੫॥

ਨ
 ਉਨਤੇ ਮੁਕੀ ਸਿੰਗਨ ਛੁਟੈ ॥ ਮਮ ਚਰਨ ਨ ਮੇ ਚਿਤ ਨ ਚਿਹੁਟੈ ॥ ਤਿਸੇ ਹਿਨਿ ਪਾਵੈ ਉਨ
 ਤੇ ॥ ਘਾਵੈ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੇ ਸੁਨ ਤੇ ॥ ਸਾਧੁ ਮੇ ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸਤਿ ਮਿਤ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜ
 ਨਾਵੈ ॥ ਸਾਗ ਮਸਾਰ ਕਾਲ ਨਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਬ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਸਬ ਤੇ ਮਨ
 ਕੀ ਸਿੰਗੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰ ਦੁਕ ਬਲ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਪਿਰੁ ਦਸਾਗਰ ਤਰੈ ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਜਨ ਤਤ ਕਾਲ ਉਪਾਰੈ ॥ ਜੇ ਤੇ ਤਰੈ ਤਰੈ ਗੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਮਰੁ ਮਬ ਹੁੰ ਤਰ ਤੇ ਹੈ ਕੇ ਤੇ ॥
 ਤੇ ਸਬ ਸਿੰਗ ਸਪਤੈ ਜਾਨੈ ॥ ਦੂਜੇ ਮੇਰ ਉਪਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਧਰਮਿ ਗੁਜਾਤੁ ਪਾਲਾ ਮਸੁਰਾ
 ਇਕਾ ॥ ਚਰ ਦਿਸਿ ਪਨਾਂਗ ਗੁਰੁ ਯਾਇਕਾ ॥ ਮਧ ਸਰ ਬਿਜੁ ਜਾਂ ਪਰਗੀ ਪ੍ਰਬਾ ॥ ਜਿਨ
 ਜਿਨ ਪਾਏ ਤੇ ਤੇ ਸਰਬਾ ॥ ੨੦ ॥ ਥੈ ਸਿਸੁ ਦੁਮੀ ਤਿਜ ਮਰਨਾਗੀ ॥ ਬਹੁ ਗਜ ਸਤ ਮਸਾਮ
 ਪਿਕਾਰੀ ॥ ਜੁਗੀ ਜੁਗਿ ਜੇ ਸਤ ਸਿੰਗਤਿ ਮਾਏ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਮੇਰੇ ਪਦ ਪਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਬ੍ਰਿਤਾਸੁ
 ਰਬਿ ਪਪਰ ਬਾਬਾਨਾ ॥ ਬਲ ਪਹਿਲਾ ਦਿ ਬਿਰੀਖ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਮਜ ਸੁਗੀ ਵਗੀ ਛਹਨੀ ਵੀਤਾ
 ਗਜ ਮਰਗੀ ਪਬੁ ਜਾਪ ਮਘ ਵੀਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਤੁਲਾ ਪਾਰ ਕੁਬ ਜਾ ਬਿਰਜ ਗੋਪੀ ॥ ਪਰਮ ਨਿਕੀ
 ਸੀ ਮਾਜਿ ਨਿਲੇਪੀ ॥ ਜਗਦੀਤ ਬਿਪੁ ਨਿਕੀ ਬਨਿਤਾ ॥ ਧਰ ਧੁ ਨਿਕੀ ਕੀਨੀ ਮਧ ਮਨਤਾ ॥ ਮੇ
 ਰ ਮਨੇ ਕਕ ਗਲਿ ਕਹਿ ਮੇ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਕਰੀ ਮੰਤੁ ਨ ਲਹਿ ਮੇ ॥ ਤਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਯਾ ਬੇਦ
 ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਂਖਿ ਰੁਜੇ ਗਨੁ ਹੀ ਪਹਿ ਚਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ਜਪ ਤਪ ਜਗ ਬ੍ਰਤਾ ਦਿਨ ਕੀਨੈ ॥ ਮੇਰ ਪਰ
 ਮੁਨ ਕੋਈ ਚੀਨੈ ॥ ਧਰਿ ਜੇ ਸਾਧ ਸਿੰਗ ਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ਤੇ ਸਬ ਮੇਰੇ ਚਰ ਦਿਨਿ ਮਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਮਰੁ

ਤੁੰਉਪਵਟੋਮਤਿਜਾਨੈ॥ ਤਿਨਕੇਸਿਗਤਿਮੇਰੀਮਾਨੈ॥ ਉਪਵਸੀਤਰਮੇਦੈਲਾਜੀਮੇਯੀ
 ਸੀਤਲਿਉਰਿਮਾਜੀ ੨੬॥ ਕਿਨਤੂੰਮਿਲੈਧਾਰਕੈਤਨਕੇ॥ ਮਿਲਿਕਰਿਸੋਪੈਤਿਨਕੇਮਨਕੇ॥
 ਮੇਸੀਧਿਪਿਏਕਨਿਕੇਤਾਰੇ॥ ਏਕਨਸਾਪਰੁਪਉਪਾਰੇ ੨੭॥ ਸਾਪਲਦੈਮਨਕੇਮਲਹ
 ਰੇ॥ ਸੇਮਨਿਅਪੇਲਚਰਨਨਿਪਰੇ॥ ਮੇਸੀਧਿਪਿਤਿਨਕੇਉਪਾਰੇ॥ ਜਹਤਾਰੇਤਹਮੇਰੀਤਾਰੇ
 ੨੮॥ ਸਾਪਸਿਗਸੇਮੇਰੇਸਿਗ॥ ਸਾਪਸਕਲਹੈਮੇਰੇਮੰਗਾ॥ ਤਾਤੇਦੋਉਸਾਪਸਿਗਜਾਨੈ॥ ਕੇ
 ਤੇਉਮੇਰੇਮਾਨੈ ੨੯॥ ਗੋਪੀਗਾਇਬਿਰਛਨਗਨਗਾ॥ ਮੇਰੇਮੁਢਬੁਧਬਡਗਾ॥ ਮਮ
 ਸਤਸਿਗਧੇਮਤਿਨਿਬਾਪੋ॥ ਗਾਵਭਗਤਮੇਕੇਮਰਾਪੋ ੩੦॥ ਮੇਰਕਛੁਸਾਪਲਨਹਿ
 ਜਾਨੈ॥ ਮਰਨਹਬੁਹਿਮਾਰੂਪਕਰਿਮਾਨੈ॥ ਧਰਿਤਿਨਿਕੇਹਿਤਮੇਸੇਤੁਯੈ॥ ਤਾਤੇਸਬਮ
 ਨਕੇਮਲਗਯੋ ੩੧॥ ਸਰਮਜੀਬਿਨਤਿਨਮੇਕੇਪਯੋ॥ ਮਤਿਮਧਾਰੁਦੁਖਮਿਟਾਯੋ॥
 ਜਾਕੈਜੋਗਸਾਖਬੁਤਦਾਨਾ॥ ਜਗਬੇਦਬਿਦੁਜਾਬਿਪਿਨਾਨਾ ੩੨॥ ਕਰਿਸਿਲਿਯਾਸਬ
 ਹੁਤੁਦੁਖਸਹੈ॥ ਤੇਉ ਮੇਕਕਦੇਨਹਿਲਹੈ॥ ਤਾਕੇਤਿਨਸੁਖਸੇਰੀਪਾਯੋ॥ ਜੇਕੇਵਲਮਨਮੇ
 ਸਿਲਾਯੋ ੩੩॥ ਗਾਮਸਹਤਮੇਰੀਧਾਰਿਜਬਹੀ॥ ਚਲੇਮਕੁਗਮਪੁਪਰੀਤਬਹੀ॥ ਤਬਤੇ
 ਗੋਪੀਮੇਰੇਹਤਾ॥ ਧਾਇਮੁਰਛਾਂਭੁਈਮਚੇਤਾ ੩੪॥ ਬਰਕੈਜਸਮਝਿਮਹਾਂਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਨਿਸ
 ਬਾਸੁਗਮਚਰਣਿਨਿਪਿਆਵੈ॥ ਮੇਰਿਛੰਡਿਸਰਦੁਖਮਹਦੇਖੋ॥ ਲਕਬੇਦਕਲਕਛੁਨ
 ਲੇਖੋ ੩੫॥ ਜੇਨਿਸਮੇਸੰਗਧਲਸੀਬੀਤੈ॥ ਤੇਈਤਿਨਕੇਕਲਪਾਬਿਤੀਤੈ॥ ਮੇਰੇਗੁਣਨਿ

ਸੁਨੈ ਮਰਗਾਵੈ ਲੀਲਾ ਰੂਪ ਰਿਹੈ ਸੋ ਪਜਾਂਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬਿਰਹ ਮਗਾਵੈ ਖਰੈਵੈ ਕਬਹੂੰ ਤ
ਪੈਦਾ ਸੈਦਿ ਸਿਜੈਵੈ ਕਬਹੂੰ ਪਾਨ ਤਜਨ ਕੀ ਭੁਖੈ ॥ ੨੭ ॥ ਨੀਦ ਭੁ
ਖ ਤਿਨ ਜਕਲ ਗਵਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਗੰਭੀਰੇ ਹਸਨ ਰਜੈ ਨ ਕਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇਈ ਪੈ ਜਾਨੈ ਕੈ ਮੋਤੀ
ਜੋ ਕਹਾ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਰਹ ਪੁਚੈ ਤੁਮ ਨ ਲਾ ਮਧਿ ਕਾਰਾ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਭੁਏ ਜ ਰਿਛਾਰਾ ॥
ਘੇਮ ਪੁਵਾਹ ਸਕਲ ਮਲ ਛਾਲੇ ॥ ਏਸੇ ਮੋ ਬਿਚਕੇ ਮੀਤ ਰਹਾ ਲੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬ ਯਹ ਉਪਜੀ ਪਰ
ਮਾਮਨੁ ਪਾਗੂ ਲੀਆ ਪਰਈ ਮਾਮਰੂਪਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਗੋਸੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਪ ਜਾਂਵੈ ॥ ਧੈ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹ
ਮੁਆਪੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਮਰ ਜੋ ਸਰਤਾ ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਗੁਣ ਭੇਦ ਗਵਾਵੈ ॥ ਜੋ
ਵੈਰੁ ਈਰੂਪ ਸਬ ਮੇਰੈ ॥ ਧੈ ਤੁਗਵ ਕਹੂੰ ਰਜੈ ਨ ਲੇਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਧਾਪ ਜੋ ਨਿਮਬ ਲਾਂਤੇ ਸਾਰੀ ॥ ਮ
ਰ ਜੁਤ ਕੀ ਮਰਜਾ ਟਾਟਾਰੈ ॥ ਨਿਜ ਪਤ ਛੋਡਿ ਕਿਓ ਬਿਭਿਚਾਰਾ ॥ ਮਰ ਤਿਨ ਮੋ ਕੋ ਜਾਨੈ ਜਾ
ਗ ॥ ੩੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਵਾਵੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਰਿਜਾਨੈ ॥ ਨਿਤ ਪਰਪੁਰਖ ਮੋ ਰਿਤਿ ਨਿਮਾਲੁ ॥ ਧਰਿ ਤੋਰੈ ਭੁ
ਵ ਸਿੰਧੁ ਮਿਟਾਓ ॥ ਸਤਿ ਨਿਸਰੀ ਸਰਵਿ ਮਾਮ ਪਦ ਪਓ ॥ ੩੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਨ ਉਪਦ੍ਰੁਗਾਗਾ ॥ ਲੈ
ਕਬੇ ਦਾਸ ਬਕੋ ਕਰਿ ਤਾਗਾ ॥ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੁਨ ਲੈ ਕੋ ਜੋਈ ॥ ਧਰਵਿਰ ਤਿਨਿ ਰਵਿਰ ਤਿਨੈ ਕ
ਛੁਹੈ ਈ ॥ ੩੫ ॥ ਸਬ ਤਜਿਏ ਕਸਰੁ ਮਾਮਾਵੈ ॥ ਧੈ ਤੁਗਵ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਗਤ
ਗਾਮਾ ਰੂਪ ਰਿਹੈ ਧੀ ॥ ਮਾਪਾ ਪਰਕਛ ਮੇਰ ਲੇਖੈ ॥ ੩੬ ॥ ਮੇਸੇ ਧੈ ਕਰਿ ਮੋ ਕੋ ਪੈਓ ॥
ਜਾ ਤੇ ਲਗਤ ਜਨ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ ਏਹ ਰਿਜੀ ਬਾਣੀ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਬ ਉਪਦ੍ਰੁਗਾਗਾ ॥

੩੬। **ਉਪਦੁਓਦੁਚਾ** ਘੁਰਤੁਮਤਾਗਬੇਦਕੋਕਯੋ। ਸੰਮੇਰੇਉਰਸੰਸਾਰਯੋ। ਤੁਮਾਰੀ
 ਮਾਗਿਆਬੇਦਕਯੋ। ਤਾਹਿਛੁਡਿਕੈਸੇਸੁਖਪਾਵੈ। ੩੭। ਤੁਮਹੀਸੁਤਮੇਕਰਦੈਗੁਧੋ
 ਤੁਮਹੀਇਹਾਦੂਰਿਕਰਿਨਾਧੋ। ਤਾਤੇਮਨਰੁਗਮਤਹੈਮੇਰੀ। ਬਿਰਕੀਜੈਮਪਨੇ
 ਜਨਕੇਰੀ। ੩੮। ਕੀਪੈਵੈਜਤਕਿਧੈਦੇਦਵਾਂ। ਯਾਕੈਮੋਰਿਬਤਾਵੈਭੇਵਾਂ। ਤਬਰੀ
 ਘਾਂਲਬਚਨਉਚਾਰੋ। ਲਿਉਰਵਿਉਏ। ਮਧਿਅੰਧਜਾਰੋ। ੩੯। **ਸੀਰਗਾਟੁਨੁਦਾਚਾ**
 ਉਪਦਾਮਬਸੁਨਉਤਮਗਯਾਨਾ। ਜਾਤੇਤੁਦਛੁਟੈਰੁਗਮਨਾਨਾ। ਧਿਥਮਹਿਆਪਨਿ
 ਰੰਜਨਦੇਕਾ। ਮੰਰਕਛੁਨਹੁਤੇ। ਅਨੇਕਾਂ। ਬਹੁਰਿਕਿਯੈ। ਮਾਯਾਂਬਿਸਤਾਰਾ। ਰਚੈ
 ਦੇਹੁਬਹੁਮਨਕਪੁਕਾਰੋ। ਤਾਮੇਆਪੁਪੁਦੈਸਾਕਿਯੈ। ਘੁਟੁਰੁਸਬਦਸੰਗਕਰਿ
 ਲਿਯੋ। ੪੦। ਸੰਤੋਸਬਦਚਕੁਅਧਾਰ। ਘਗਨਾਮਕੀਨੋ। ਆਗਾਰਾ। ਮਨਿਪੁਰਕਪ
 ਹਿਤੀਨਾਮਾ। ਚਕੁਬਿਸੁਪਮਧਿਮਾਧਾਮਾ। ੪੧। ਬਾਰਪੁਗਟਬੈਖਰੀਬਾਨੀ। ਜੈ
 ਯਹਲੋਕਰਬੇਦਬਖਾਨੀ। ਸੁਰਲਗਿਮਾਤਰੁਮਛੁਰੇਤੇ। ਨਾਨਾਂਗਤਬਿਸਤਰੇਤੇ
 ਤੇ। ੪੨। ਲੋਕਮਾਹਿਬੋਰੇਬਿਸਤਾਰੇ। ਬੇਦਮਾਹਿਤੈਸਠਹੈਸਾਰੈ। ਧਰਿਤਿਨਕੋਬਹੁ
 ਬਿਧਿਬਿਸਤਾਰਾ। ਜਾਕੈਕੋਈਲਹੈਨਪਾਰਾ। ੪੩। ਜੈਸੇਮਨਲਕਠਮਥਿਕਾਏਯੋ।
 ਯੋਪਨਪਦਨਸੰਗਬਹੁਬਾਦੁਜੈ। ਯੋਮਮਬਾਨੀਕੋਬਿਸਤਾਰਾ। ਜਾਤੇਪੁਗਟਯੋਸਕਲ
 ਪਸਾਰਾ। ੪੪। ਯਹਬਿਸਤਾਰਸਬਦਕੋਸਾਰੈ। ਜਾਮੇਚੇਤਨਰੂਪਹਮਾਰੈ। ਹਿੰ

ਦੁਯਉਪਜੀਦੁਸਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸੁਤੁਰਮਨਬੁਧਿਭਿਤਅੰਤਿਕਰਾ ੪੬। ਸਤਰਜਤਮਮਾ
 ਯਾਂਗੁਨਜਾਨੈ ਸਬਬਿਸਤਾਰਤਿਨਹਿਕੋਮਾਨੈ ਜੈਅਦੈਤਏਕਨਿਰਪਾਂਗਾ ਤਿਨ
 ਕੀਨੈਮਾਯਾਂਬਿਸਤਾਰਾ ੪੭। ਤਿਨਮੇਬਹੁਤੁਗੁੰਤਮਾਭਾਸੀਓਤਮਸਪਾਮਨੀਓਪ੍ਰ
 ਕਾਸਿਓਭਿਪਿਨਿਖੇਪਤਾਤੇਕਰਿਲਏ ਸੁਖਦੁਖਦੈਤਿਨਕੇਫਲਭਏ ੪੮। ਯ
 ਹਸਿਸਾਰਏਕਤੇਮੇਸੇਏਕਬੀਜਤੇਬਹੁਬਨਿਜੈਸੇਤਤੇਯਹਸਬਏਕਮਧਾਰਾ॥
 ਮਮਰਏਕਹਿਕਓਸਕਲਪਸਾਰਾ ੪੯। ਜੈਸੇਬਸਤਤਿਤਮਯਜੋਈਓਤਪੋਤਦੂ
 ਜੈਨਹੀਕੋਈਮੇਸੇਯਹਭਵਤਰੁਏਏਕਾਏਫਲਫਲਹੁਸਾਖਾਮਨੇਕਾ ੫੦। ਯ
 ਹਸਬਾਮਏਤਨਮਧਾਰਾਧਰਤੀਚੈਤਨਤੇਨਜਾਗਾਸੇਏਤਨਹੈਮੇਰੇਅੰਸਾਯਜਾ
 ਮੇਰੂਲਨਅਨੈਸਿਜਾ ੫੧। ਯਹਸਿਸਾਰਬਿਰਛਹੈਜੈਸੇਮੇਰਾਖਤੁਹੋਸੁਨਿਯੈਤੈਸੇ॥
 ਯਥਾਪਰਪ੍ਰੰਨਬੀਜਦੈਯਾਕੇਮੂਲਮਧਾਰਬਾਸਨਾਂਤਕੇ ੫੨। ਮਾਇਕਿਤੈਗੁਣੈ
 ਸਾਖਾਤਿਨਤੇਪੰਚਰੂਤਪਰਸਾਖਾਓਪਸਾਖਾਮਨਹੁਇਦੁਯਦਸਾਸਬਦਾਇਕ
 ਸਰਦੈਪੰਓਰਸਾ ੫੩। ਕੁਫਮਰਬਾਤਪਿਤਰੈਬਲਕਲਾਸੁਖਮਰਦੁਖਪ੍ਰਗਟ
 ਏਦੈਫਲਾਤਮੇਦੈਪੰਛੀਕੋਬਾਸਾਧਰਮਾਤਮਾਮਰਮਾਤਮਧਾਸਾ ੫੪। ਜੈਮਰ
 ਖਟਜਭੇਦਨਜਾਨੈਤੇਬਹੁਗੁੰਤਬੇਦਬਿਧਿਠਾਨੈਤਿਨਤੇਹੈਵੇਬਹੁਬਿਪਬੀਧਾ॥
 ਤੁਗੁਤੁਗੁਦੁਖਪਾਵੈਤੇਅੰਧਾ ੫੫। ਜੈਯਹਏਹਬਿਰਛਕਰਿਜਾਨੈਮਾਧਰਿ

ਪੰਛੀ ਲਾਗੇ ਮਾਨੈ ਬੇਦ ਸੁਮਿਤ ਸਬਿ ਮਾਯਾ ਦੇਖੇ ॥ ਸਕਲ ਅਤੀਤ ਮਾਯਾ ਕੋ ਲੇਖੇ ॥
 ੫੬ ॥ ਤਬ ਹਜਿ ਧਿਪਿ ਨਿਖੇਦ ਛਿਟ ਕਾਵੇ ॥ ਸੁਖ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੇ ॥ ਸ
 ਕਲ ਮਾਯਿ ਮਾਧਿ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਰੂਪ ਦੇਹਿ ਨਿਤਿ ਮਾਯਾ ਜਾਨੈ ॥ ੫੭ ॥ ਚੇਤਨ ਸਕਤਿ ਬੁ
 ਹ ਮਕਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਕਲ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਲੇਖੇ ॥ ਘਰਣ ਜਗ ਸਕਲ ਰੂਪ ਤਬ ਪਾਵੇ ॥
 ਸਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੁ ਹਿ ਆਵੇ ॥ ੫੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨਾ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇ
 ਕ ਗਾਵੈ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੁ ਹਿ ਆਵੇ ॥ ਇਹ ਉਪਾਸ ਨਾ ਰੁਗਤਿ ਬਢਾਵੇ ॥ ੫੯ ॥
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕੋਇ ਸੇਧੁ ਗਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸੋ ਰਗਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵੈ ਭੁਕਤਿ ॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਕਲ ਬਿਰਕਤਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਗਯਾਨ ਹਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਮ ਨਿਵ
 ਰੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਮ ਚਰਣਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੬੦ ॥ ਸੰਤਿ ਮਿਲਿ ਨਿ
 ਕੋਇ ॥ ਉਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਅੰਗ ਨ ਕਾਇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੁ ਹਿ ਆਵੇ ॥
 ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸੋਹੇ ਤਲਗਾਵੈ ॥ ੬੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗਯਾਨ ਕੁਠਾਰਾ ॥ ਸਬ ਪਾਸ ਨ ਕੋ
 ਕਾਟ ਨਾਗਾ ॥ ਤਿਗੁਣ ਲਿਗੁ ਸਰੀਰ ਉਪਾਧਾ ॥ ਜੋ ਮਾਤਾ ਮਿਲਾਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾਪਿ ॥ ੬੨ ॥
 ਗਯਾਨ ਕੁਠਾਰ ਸਕਲ ਸਿਰਹੈ ॥ ਯਜਾ ਬਿਪਿ ਮਾਤਾ ਮਲਿਗਮਲ ਕਰੈ ॥ ਪਾਛੈ ਗਯਾਨ
 ਪਯਾਨ ਸਬ ਤਜਾਗੈ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨੁਏ ਕੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੁਗਾਗੈ ॥ ੬੩ ॥ ਤਬ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਮਾਯਿ
 ਜਾ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਜਗਤ ਜਨਮ ਨ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਮ ਸਬ ਸਾਧਨ ਤਜਾਗੈ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੰਗਤ ਪਰਹੈ ਗੁਲ ਸਕਲ ਕੇ ਸਿੰਗਤਿ ਕਰਨਾ ਸਿੰਗਤਿ ਬੈਰੈ ਸਿੰਗਤਿ ਤਾਰਨਾ ॥
 ੮। ਏਸ ਰੁਕਾਲ ਪਿਤ੍ਰ ਜਲ ਪਾਨਾ ਗੰਥ ਰੁਕਰ ਮਜਨ ਮਾਮਰੁ ਪਜਾਨਾ ਗਰਭਾ ਪਾਨਾ ਇਕ ਸਿ
 ਸਕਾਰਾ ਗੰਥ ਜਾਪ ਏਦੁ ਸਪਰਕਾਰਾ ੯। ਏਦੁ ਸਜਾ ਕੋਰੈ ਵੈਸੈ ਸੋ ਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰੈ ਤਾ
 ਕੋ ਤੈਸੋ ਗਸਾਤ ਕਤੇ ਸਾਂਤ ਕਉ ਪਜਾਵੈ ਗਜਸ ਤੋ ਗਜਸ ਅਪਕਾਵੈ ੧੦। ਤਾਮਸ ਤੋ ਤਾ
 ਮਸ ਬਿਸਤਾਰੈ ਜੈਸੇ ਏਕ ਦਸ ਤੈਸੈ ਕਰੈ ਜਾਹੀ ਜਾਮੈ ਜੋ ਗੁਣੁ ਹੋਈ ਗਸੈ ਉਤਮ
 ਜਾਨੈ ਸੋਈ ੧੧। ਧਰਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਾਪੁ ਬਖਾਨੈ ਸੋ ਦੁਹ ਸਾਤ ਕਉ ਤਮ ਜਾਨੈ ਜੋ ਅ
 ਤਿਨਿ ਦੁਤਮ ਗੁਣੁ ਸੋਹੈ ਸੋ ਗਜਸ ਕਛੁ ਮਪਿ ਮਜੈ ੧੨। ਤਾਤੇ ਏਦੁ ਸਸਾਤ ਕਸੇਵੈ
 ਗਜਸ ਤਾਮਸ ਨਾਮ ਲੇਵੈ ਗਜਸ ਤਾਮਸ ਜੋ ਹਿਤ ਹੋਈ ਗੁਣੁ ਸਬ ਛਿਟਕਾਵੈ ਸੋ
 ਈ ੧੩। ਸਾਤ ਕਸਿੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਸਤ੍ਰਾ ਤਜੈ ਤੋ ਲੈ ਭਕਤਿ ਕੋ ਤਤ੍ਰਾ ਜੋ ਲਗਿ ਦਿਛੁ
 ਉਪਜੈ ਬਿਰਹਾਨਾ ਏਖੇ ਸਕਲ ਏਕ ਰੁਗਾਵਾਨਾ ੧੪। ਅਰੁ ਏਨੇ ਦੇ ਹਿਨ ਰੁਗ ਮਜਾਨੈ ਸ
 ਬ ਬਿਸਤਾਰਾ ਸੁਪਨਾ ਸਮਾਨੈ ਤਬ ਯਹ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿ ਬਿਰਹੈਵੈ ਸਾਤ ਕਉ ਕੀਓਰ
 ਨ ਜੈਵੈ ੧੫। ਜੋ ਬਾਸਨ ਤੋ ਉਪਜੈ ਅਨਲਾ ਅਰੁ ਹੋਵੈ ਮਾਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮਾ ਸਬ ਬਾਂਸ
 ਨ ਕੋ ਦਾਰੈ ਸੋਈ ਗਾਪੁ ਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ੧੬। ਤੋ ਸਾਂਪ ਲਯਾਤ ਨ ਤੋ ਹੋਵੈ
 ਹੋਇ ਪ੍ਰਚਿਤ ਯਾਤ ਨ ਕੋ ਥੋਵੈ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਆਪੁ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਗਸਾਪ ਲੇਸਰੈ ਨਹ
 ਕੋਈ ੧੭। ਗੁਨਾਮਤੀ ਤਸੈ ਕਹੀਏ ਜੋ ਗੀ ਗਤਿ ਨੇਕਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਭੋਗੀ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ

ਗੁਰਮੇਲਗਮਾਵੈ ਗੰਮੇਰਿ ਮਿਲਿਯੋ ਮੇਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਤਾਤੇ ਸਬ ਸਾਪਨ ਛਿਟਕਾਵੈ
 ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪੈਰੀ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਸੁਨਿ ਅਦੁਰੁ ਤਬਾਨੀ ॥ ਜਲ ਉਪਦੁਯਹ
 ਧੁਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੯ ॥ **ਉਪਦੁਯਹ** ॥ ਏਧੁ ਭਈ ਗੰਮੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰੀ ॥ ਗਮਗਾਨਾ ਇਕ ਤਜੈ
 ਸੁਖ ਲਹੀਏ ॥ ਧਰ ਜੇ ਬਿਖਯਾ ਸੁਖ ਨਿਕੋ ਚਾਹੈ ॥ ਤਾਤੇ ਬਹੁ ਅਰੰਭੁ ਸਿ ਬਾਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤੇ ਬ
 ਧਰੇ ਸਦਾ ਦੁਖ ਰਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੁਲਿਨ ਸੁਖ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਧਰ ਤੇ ਤੇ ਬਿਖਯਾ ਨਿਦੁਖ ਜਾਨੈ ॥
 ਜਾਨਿ ਬੁਝੁ ਕਿਯੋ ਉਦਮ ਠਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇ ਬਕਰਾ ਮਾਰਨ ਕੇ ਸਿਜੇ ॥ ਲੇਛੇ ਰਨੁ ਮੇਠਾਵੈ
 ਕਿਯੋ ॥ ਵਹੁ ਨਿਰਲਜ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਮਿਲ ਬਿਖਯਾ ਇਕ ਠਾਨੈ ॥ ੩੨ ॥ ਅ
 ਰਜੈ ਸੇਗਾਰ ਪਰਾ ਅਰੁ ਤਾ ॥ ਤਿਰਸਕਾਰ ਤੇ ਸਹੈ ਬਹੁ ਤਾ ॥ ਸੁਖ ਕੇ ਤੇ ਤ ਸਬ ਨਿਅਪੀ
 ਨਾ ॥ ਸਦਾ ਹਿਰੈ ਦੁਰ ਬਲਾ ਅਤਿ ਟੀਲਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤੇ ਤੇ ਮੁਢ ਕਛੁ ਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿ
 ਖਯਾ ਉਦਮ ਨਿਠਾਨੈ ॥ ਏ ਤੇ ਨਰ ਜਾਨੈ ਸਬ ਬਾਤਾ ॥ ਏ ਬੈ ਜਗਤ ਚਲੇ ਜੇ ਸਬ ਜਾਤਾ
 ॥ ੩੪ ॥ ਧਿਥ ਮੇਰੇ ਸੁਖਾ ਮਾਵੈ ਲਾਗੀ ॥ ਜੇ ਮਾਵੈ ਤੇ ਬਿਰਲ ਰਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦਿਲ ਰਾ
 ਹਰ ਜਾਵੈ ॥ ਕਾਲੁ ਤੇ ਤੇ ਧਾਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਰਾਜ ਤੇ ਜਾਵੈ ॥ ਏਕ
 ਦਿਨ ਜਾਮਦਾ ਰਪ ਰਾਵੈ ॥ ਤਗਨ ਰਕੈ ਬਹੁ ਤੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ
 ॥ ੩੬ ॥ ਮਾਗੇ ਚੰਗੀ ਸੀਭੈ ਗਰੇ ॥ ਬਿਖਨ ਨਿਕੋ ਬਹੁ ਦੁਖ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ਯਾ ਭਵ ਜ
 ਲ ਕੇ ਦੁਖਾ ਮਧਾਰਾ ॥ ਕਰੋ ਕਰੰ ਲੀਵਾਰ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਮੇਰੀ ਸਬ ਬਿਖ ਮਾਨਵਨਾ

ਨੈ ॥ ਤੇਰੀ ਕਿਏ ਮਰਿ ਰਹਿ ਨਿਠਾਨੈ ॥ ਗਾਘਾ ਆਪੁ ਕੋ ਦੁਖ ਉਪਾਜਾਵੈ ॥ ਗਾਘਾ ਆਪੁ
 ਜਾਮਦਾਰਥਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸੇਧ ਜਗ ਸਕਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰੈ ॥ ਸੇਧੇ ਉਰ ਕੋ ਸੀਸਾ ਦਰੈ ॥
 ਏਥੇ ਕਹੈ ਉਪਦ੍ਰਵ ਜਬ ਹੋ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਪਰ ਤਉ ਤਰਕਹੈ ॥ ੨੯ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ**
 ਉਪਦ੍ਰਵ ਜਗ ਆਤਮਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਗਾਜਾਲੁ ਸਰੂਪ ਪਰਮ ਪੁਕਾਸੀ ॥ ਸੇਧ ਬਹੀਯਾ
 ਤਲੇ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਵਾਪੀਨ ਬਿਖੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਤਿਨ ਹਿਤ ਉਦਮ ਗਏ
 ਗੁਪਾਵੈ ਤੇ ਦੁਖ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਯਾ ਬਿਪਸੁਖ ਦੁਖ ਜਬ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਦੇਹ ਆਪੁ
 ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਸੇਧ ਬਹੈ ਦੇਹ ਅਰਿਕਾਰਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਗੁਜ ਸਕੈ ਅਪਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਜ
 ਸਸਹਿਤ ਜਬ ਹਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਸੁਖ ਜਾਨੈ ਸੇਈ ॥ ਤਬ ਸਿਕਲ ਪਬਿਕਲ
 ਪਨਿਕਰੈ ॥ ਨਿਸੁਦਿ ਨੁਹਿਰੈ ਬਿਖੇ ਸੁਖ ਪਰੈ ॥ ਤਬ ਜਾ ਸੁਖ ਹਿਸੁ ਲੈ ਅਰੁ ਦੇਖੈ ॥
 ਤਬ ਬਸਿ ਦੇਨਿ ਜਸੁਖ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਬ ਹਿਰੈ ਮੇਧਾ ਦ੍ਰੋਕਾ ॥ ਗੁਨ ਬਿਚਾ
 ਰਨ ਰਖੇ ਨਾਮਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਗੁਜ ਸਾ ਅਪਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਜ ਸਤੇ ਮਨਿ ਗਹੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਤਬ ਗੁਜ ਸਕੈ ਬੇਗਾ ਪੁਚੈ ਡਾ ॥ ਗੁਨ ਹਿ ਮਾਰ ਕਰੈ ਸਤ ਥੰਡਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗੁਨ ਸੁਨੈ ਅਗਲ
 ਲੈ ॥ ਗਮਗ ਮੇਰਨ ਸੀ ਆਪ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩੪ ॥ ਪਰ ਸੇਕਾ ਮਨ ਹੀ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਪ
 ਕਰਕਾ ਕਿਰਾਵੈ ॥ ਪਰ ਜਦਿ ਪਯਾਨ ਰਕੀ ਬੁਧਾ ॥ ਗੁਜ ਤਮ ਤੇ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ਸੁਪਾ
 ੩੫ ॥ ਤੇਰੀ ਨਿਸਦਿ ਨੁਹੈ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਉਰ ਤੇ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾਟਾਰੈ ॥ ਜਾਵੁ ਪਾਨ

ਆਲਸਲਕਰੈ ਗੁਰਮਕਰਮਮਚਰਨਨਿਚਿਤਪਰੈ ੩੭। ਗਮਾਸਲਜੀਤਕਰੈਬ
 ਜਪਾਫੁ। ਨਿਸਦਿਲਉਰਗਥੇਮਮਧਾਨ। ਗਮਰਮਮਸਿੰਘਚਾਰਜਨਕਾਇ। ਸਕ
 ਲਤਤ੍ਰਹਾਨਨਿਕੀਆਇ ੩੮। ਗਤਿਨ ਬਿਚਾਰਕਰਿਜੋਗਾਰਿਗੁਥੇਜਾ। ਸੋਤੈਇਹੈਲੀ
 ਰਸਬਨਾਖੀ। ਜਜੇਹੀਜੀਮਨਦੂਜੇਤਜੇ। ਗਮਰੁਤਜੇਹੀਤਜੇਮਮਚਰਨਨਿਭਜੇ
 ੩੯। ਗਜਾਹੀਤੇਸਬਮਿਦੈਬਿਕਾਰਾ। ਗਜਾਹੀਤੇਛੁਟੈਸੀਸਾਰਾ। ਗਜਾਹੀਤੇਮਮਚਰਨਨਿ
 ਪਾਵੈ। ਗਬੁਕਜੇਜਗਤਜਨਮਲਹਆਵੈ। ਗਤੈਧਰਮਜੋਗਯਗੁਰਾਖੀ। ਜਾਤੇਮੇਰੇਸਿ
 ਖਲਗਾਖੀ। ਜਬਯਗਬਾਨੀਬੋਲੇਕਿਰਸਨ। ਤਬਉਪਦ੍ਰਜਨਕੀਨੀਪੁਸਨ ੪੦॥
ਉਪਦ੍ਰਿਦਾਚ ॥ ੪੧। ਹੇਪੁਰੁਜੋਨਸਮੇਜਾਰਥਾ। ਤਮਗਾਖਲੇਯਗਤਤ੍ਰਮਨੁਪਾ। ਸਨ
 ਕਾਇਕਨਿਕੋਲਬਿਪਲਹੁਤੀ। ਕਯੈਪੁਛੁਜੈਕੈਸੇਤਮਕਯੀ। ਗਨਸਹਤਸਬਮੇਸੇ
 ਕਯੀ। ਮੇਰੇਉਰਕੈਸੀਸਾਦਹੀ। ਜਬਯਗਉਪਦ੍ਰਕੀਨੀਪੁਸਨ। ਤਬਬੋਲੇਕਰੁਵਾਂਮੇ
 ਕਿਰਸਨ ੪੨। **ਸੀਕਿਜੋਦਾਚ ॥** ਗੁਰਮਪੁਤ੍ਰਸਨਕਾਇਕਚਾਹੀ। ਮਨਤੇਉਪਜੇਬੁਗਮਬਿ
 ਚਾਹੀ। ਜਨਮਹੀਤੇਜਿਨਗੀਨਿਬਿਤਾ। ਮਨਬਚਕਰਮਸੇਤਜੀਪੁਬਿਤਾ ੪੩। ਧਰਸ
 ਨਕਰੀਤਿਨਬੁਗਮਾਮਾਗੇ। ਇਸੇਭੈਦਜੀਸੇਵਤਜਾਗੇ। ਗਮਤਿਸੁਛਮਜਾਨੀਨਪਰੈ।
 ਉਤਰਕਰੈਕਉਨਉਚਰੈ ੪੪। **ਸਨਕਾਇਕਉਦਾਚ ॥** ਹੇਪੁਰੁਬੁਗਮਬੁਗਮਮਯਦੇਵਾਯਾ
 ਕੋਹਮੇਬਤਾਵੈਭੇਵਾ। ਬਿਖਜਬਾਸਨਾਚਿਤਹਿਗਯੀ। ਚਿਤਪ੍ਰੀਤਕਰੈਮਿਲਗਯੀ

੪੬। ਤੇਉ ਮਿਲੇ ਆਪ ਮੇ ਮੇਸੇ। ਨੀਰੁ ਖੀਰ ਪਰ ਜੈਸੇ। ਗਿੰਨ ਕੁਏ ਬਿਨ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ
 ਕਯੋ ਕਰਿ ਗਿੰਨ ਹੋਰਿ ਦੇਈ। ੪੭। ਯਜੁ ਬਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਰਧਾਗੀ। ਉਤਰ ਦੇਨ ਕੇ ਬਹੁਤ
 ਬਿਚਾਰੀ। ਧਰਤੀ ਉਤਰਨ ਨਿ ਆਈ। ਜਾਤੇ ਕਰਿ ਮਨਿ ਸੋ ਮਨ ਲਾਈ। ੪੮। ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਯਜੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੀ। ਜਾਨਿ ਨ ਕੋਈ ਤਾਰਿ। ਮੁਗਰੀ। ਤਾਤੇ ਕਯੋ ਚਿਤ ਦੁਨ ਮੇਰੀ। ਨੀਰੁ ਪਮੇ
 ਪਰਗਟ ਜੇ ਨੇਰੀ। ੪੯। ਨੀਰੁ ਪਤਾ ਤੇਇ ਧਰਾਯੋ। ਜਾਤੇ ਯਜੁ ਆਸੈ ਸਮਝਾਈ। ਜੈਸੇ
 ਹੀ ਸਥਿਤ ਕੇ ਗਏ। ਜੇਈ ਯਾ ਕੇ ਰੂਹ ਹਿਲੇ। ੫੦। ਤਬ ਤਿਨ ਮੋਹ ਦੇਖ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਮਿਲਿ ਉਠਾ ਬਿਨਾਈ। ਕਰਿ ਬਿਨਤੀ ਤਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ। ਰੇ ਪੁਰੀ ਤਮ ਕੋ ਹਮ ਨਹ ਜਾਨੈ।
 ੫੧। ਤਬ ਤਿਨ ਸੇ ਮੇਜੇ ਕਛੁ ਕਯੋ। ਤਿਨ ਕੇ ਉਰ ਕੇ ਸਿਸਾਯੇ ਦਯੋ। ਤੇਈ ਬਚਨ ਕਹੀ ਅਬ ਤੇ
 ਸੋ। ਸਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੁਨਿਯੋ ਮੇ ਸੋ। ੫੨। ਤੁਮ ਕੋ ਹੋਈ ਪੁਛੁਯੋ ਜਬ ਹੀ। ਗਯਾਨ ਕਯੋ ਉਤ
 ਰ ਮੇਤਬ ਹੀ। **ਨੀਰੁ ਉਦਾਹਰਾ**। ਬਿਪ੍ਰਾਪੁ ਸਨਕਰੀ ਤੁਮ ਮੇ ਸੀ। ਕਰਨ ਨਹੀ ਸਿਭੁ ਦੇ ਜੈ ਸੀ। ਬ
 ਸਤੁ ਬਿਚਾਰ ਦੇ ਤਨ ਹਿ ਕੋਈ। ਤੇਯਾ ਕੋ ਉਤਰ ਕਿਯੋ ਹੋਈ। ੫੩। ਗਮਰੁ ਜੇ ਦੇਹ ਰੂਪ ਉਕਹਿਯੋ
 ਤੇਹੂੰ ਕਛੁ ਦੇ ਤਨ ਹਿ ਲਯੋ। ਧੰਚਰੁ ਤਨਿ ਰਮਤ ਤਨ ਸਾਰੇ। ਜੇ ਕਛੁ ਜਗ ਲਗੇ ਬਿਸਤਾਰੇ।
 ੫੪। ਤਾਤੇ ਸਕਲ ਦੇ ਕਹੈ ਨਹੀ। ਧੂ ਜੈ ਕੋਨ ਬਿਚਾਰੀ ਮਾਹੀ। ਧਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖੇ ਤੇਏ ਕਾਪੁ
 ਭਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੀ ਨਹੀ ਅਨੇਕ। ੫੫। ਤਾਤੇ ਪੁਸਨੁ ਕਰੀ ਤੁਮ ਮੇ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਨਿਮਾਹਿ ਕਰੀ
 ਜੈ ਜੈ ਸੀ। ਗਮਰੁ ਜੇਈ ਸੇ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰਾ। ਤੇਨ ਪੁਰਿਤ ਪੁਰਖ ਬਿਸਤਾਰਾ। ੫੬। ਜੇ ਕਛੁ

॥ ਏਹੀ ਸੈਸੁਨੀ ਮੇਕੀ ਏਹੀ ॥ ਮਨੁ ਮਰੁ ਬੁਧ ਜਗ ਲੈਲੀ ਏਹੀ ॥ ਸੋਸ ਬੋਮੇਹੀ ਏਹੀ ਲੀ ॥ ਗੇਮੇ ਸੋਰਹਾ
 ਨਪਰੇ ਓਰ ਮਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਮਾਟੀ ਸਾਰਾ ॥
 ॥ ਤੁਜੇ ਹੀ ਮਾਇ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਮਾਹੀ ॥ ਗੇਮੇ ਹੀ ਏਕ ਦੈਤ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੫੮ ॥ ਦੈਤ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸੇ
 ਦੁਖ ਕੋ ਕਾਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਿਜ ਸੁਖ ਬਿਸਤਾਰਣਾ ॥ ਲਗੇ ਤੁਰੰਗ ਨਿਜ ਦੁਖ ਲਹੈ ॥ ਤੁ
 ਬ ਸੁਖ ਜਬ ਤੇ ਤਨਿ ਜਲਗਹੈ ॥ ਤੁਜੇ ਹੀ ਦੈਤ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸੇ ਦੁਖਾ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸੇਈ ਨਿਜ ਸੁਖਾ
 ॥ ਗਰੁ ਤੁਮ ਜੁਪੁਸਨ ਬਿਰੰਚ ਹਿਕਰੀ ॥ ਸੋਮੇ ਹਿਰਦੈ ਆਪਨੇ ਪਾਰੀ ॥ ੫੯ ॥ ਬਿਖਯ ਨਿਮਾਰਿ ਓ
 ਓ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ॥ ਮਰੁ ਬਿਖਯ ਨਿਚਿਤ ਹਿਦ੍ਰਿਗੁ ਗਯੀ ॥ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੁਣ ਜਹੀ ਹੀ ਸਤਿ ॥
 ॥ ਧਰਤੇ ਆਤਮ ਮਾਗ ਅਸਤ ॥ ੬੦ ॥ ਬਿਖੇ ਓਤਿ ਤੇ ਏਹੀ ਮਾਯਾ ॥ ਮਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਜ
 ਨਗਾਯਾ ॥ ਬਿਖਯ ਨਿਸੰਜ ਬਚਿਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹਿ ਓਤਿ ਤਿਨ ਲੇਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੬੧ ॥ ਤ
 ਬ ਬਿਖਾ ਅਨਕੇ ਪਿਜਨ ਹਿਕਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹੇਕਰ ਮਧਿ ਸਤਰੈ ॥ ਤਾਤੇ ਏਕ ਮੇਕ ਮਿਲ ਰਹੈ ॥ ਮੇ
 ਸੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ੬੨ ॥ ਤਾਤੇ ਆਤਮ ਮੇਰੈ ਮੀਸਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਦੁਗਰੈ ਤਨਿ ਸੀਸਾ
 ॥ ਯਾਹਿ ਰਹਿਤੇ ਬਿਖਯ ਪਰਹੈ ॥ ਮਰੁ ਓਤਿ ਸੇ ਓਤਿ ਵਲਿਨ ਹਕਰੈ ॥ ੬੩ ॥ ਬਿਖਯ ਰਹਿਤੁ
 ਬਿਰਥਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪਰੇ ਆਪੁ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰੂਪ ਏਕ ਮਥਨਾ ਸੀ ॥ ਹਰ
 ਨ ਰੂਪ ਏਤਨ ਸੁਖ ਗਾਸੀ ॥ ੬੪ ॥ ਮਨ ਮਰੁ ਬੁਧ ਓਤਿ ਅਰੰਕਾਰਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਬਿਖਯ
 ਏਹ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਏਹੁ ਮਰੂਪ ਸਕਲ ਹੈ ਮਾਯਾ ॥ ਭੂਲਿ ਆਤਮਾ ਆਪੁ ਬੀਧਾਯਾ ॥ ਮੇ

e

ਗਤਿਕਵਨਜੋਭਨੈ। ਜਾਤੇਤੁਵਨਿਜਰੂਪਹਿਜਾਨੈ। ਤਬਉਪਦਕਉਦੈਬਹੁਮਾਨਾ। ਗੁਣਪਾਸਿ
 ਪ੍ਰਬੋਲੇਭਗਵਾਨਾ। ੨। **ਸੀਰੁਗਵਾਨੁਵਾਚਾ**। ਧਰਮਕ੍ਰਿਪਾਲਦ੍ਰੋਹਨਹਿਜਾਨੈ। ਛੁਮਾਵੈਤਾਮਰੁਸਤਬ
 ਖਾਨੈ। ਨਿੰਦਾਰਹਿਤਦ੍ਰੋਹਸਬਸਮਤਾਂ। ਧਰਉਪਕਾਰੀਹਿਰਦੈਨਮਸਤਾਂ। ਗਮਾਏਕਾਂਮਿਬੁਧਿਥਿ
 ਰਹੈ। ਗਇਦ੍ਰੁਪਤਜਿਤਕੋਮਲਤਾਗੈ। ਸਦਾਚਾਰਿਸਿਗ੍ਰਹਨਹਿਜਾਨੈ। ਸਲਘਾਮਹਾਰਨਈਗਾਮਾ
 ਨੈ। ੪। ਸੀਤਲਹਿਦੈਬਿਚਾਰੈਕਰੈ। ਧਰਮਾਮਾਪਨੈਦ੍ਰਿੜਤਾਪਰੈ। ਸਾਵਧਾਨਮਰੁਹਿਤਬਿਕਾ
 ਰਾ। ਦ੍ਰਿੜਨਿਸਚੈਮਮਚਰਦਿਨਿਰੁਜੈ। ੬। ਏਸੇਰੁਕਤਿਨਿਜਰੁਕਤਕਹਾਵੈ। ਧੀਰਜਵੈਤਦਯਾ
 ਮਸਿਕਾਰਾ। ੫। ਸੋਕਮੋਹਿਮਰੁਛੁਪਾਪਿਧਾਸਾ। ਜਗਮਿਤੁਜੀਤੇਖਟਪਾਸਾ। ਗਮਾਪੁਮਾਨਮ
 ਧਮਾਨਨਜਾਨੈ। ਗਮੋਰਨਿਕੋਬਹੁਮਾਨਹਿਠਾਨੈ। ੬। ਜੋਕੋਈਸਰਨਾਗਤਾਮਾਵੈ। ਤਾਕੋਜੋਤੋਜੋ
 ਰਿਯਾਨਉਪਾਵੈ। ਸਬਕੋਮਿਤੁਸੁਭਾਸੁਭਜਾਨੈ। ਦ੍ਰਿੜਬਿਸਵਾਸਸਕਲਰੂਮਭਾਨੈ। ੭। ਸਮ
 ਮਾਮਪੀਨਈਨਪੈਰੈ। ਸਾਪਨਕੋਬਲਕਦੇਨਗੈ। ਸੋਹੀਕੋਕਰਤਾਕਹਿਜਾਨੈ। ਕਬਹੂੰਰੂ
 ਲਨਆਧਾਮਾਨੈ। ਜਦਿਪਿਬੇਦਰੂਪਗਾਏ। ਬਰਦਾਸਮਕੁਲਪਰਮਬਤਾਏ। ਤੋਹੀਬਿਧਿਨਿ
 ਥੇਪਸਰੁਤਜੈ। ਦ੍ਰਿੜਨਿਸਚੈਮਮਚਰਦਿਨਿਰੁਜੈ। ੮। ਏਸੇਰੁਕਤਿਨਿਜਰੁਕਤਕਹਾਵੈ। ਤਾਕੋ
 ਸੀਗਿਰੁਕਤਿਕੋਪਾਵੈ। ਏਸਰੁਕਲਹਿਤੁਸਰਬਾਤਮਾ। ਚਿਦਾਨੰਦਮਯਪੁਰੁਪਗਮਾਤਮਾ। ੧੦।
 ਗਮੇਸੀਜਾਨਿਜਾਨਿਮੁਹਿਰੁਜੈ। ਗਮੋਰਸਕਲਸਿਕਲਪਨਤਜੈ। ਸੋਮੋਰੋਕਹੀਏਨਿਜਰੁਕਤਾ

ਤਾਸੇ ਨਿਤ ਹੁਜੈ ਮਨੁ ਰਕਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੇ ਸੇ ਸੇ ਹਿਨ ਜਾਨੈ ॥ ਧਰਿ ਮਤੁ ਜੀਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੋ
 ਠਾਨੈ ॥ ਲੋਕ ਰਿਸੈ ਸਕਲ ਪਰਿ ਹੋ ॥ ਤੇਜ ਨਿਸੇ ਹਿ ਮਾਪੁ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ੨੨ ॥ ਏਕੁ ਕਤਿ ਨਿਕੋ
 ਲਛੁ ਕਹਿ ਮੇ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਤੇ ਤੇਲ ਹਿ ਮੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਇ ਕੁ ਕਤਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਕੁ ਕਤਿ ਪਾ
 ਇ ਮ ਮਚੁ ਰਹੁ ਨਿ ਮਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਤਾਤੇ ਮੇ ਹਿ ਚਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਮ ਮ ਸਿਤ ਨਿਕੋ ਸੇਵੈ ਸੇਈ ॥ ਮ ਮ
 ਬੋ ਮੇ ਕਹੈ ਕੁ ਗਤਿ ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਜਾਤੇ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਸਿੰਗ ॥ ੨੪ ॥ ਮ ਮ ਪ੍ਰਿਤਿ ਮਾ ਮੇ ਮੇ ਕੋ ਕੁ ਜੈ ॥ ਮ ਨ
 ਕ ਮ ਬਚਨ ਫਲਾਇ ਕੁ ਤਜੈ ॥ ਹਿਤ ਸੇ ਦੁਰ ਸਧਰ ਸਧਰਿ ਚਰ ਜਾ ॥ ਮ ਸੁਤਿ ਮਹੁੰਡੈ ਤ
 ਸਧਰ ਜਾ ॥ ੨੫ ॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਬਿਖੇ ॥ ਅਤਿ ਸਰਪਾ ॥ ਮੇ ਬਿਨ ਕਛੁ ਨ ਕਰੈ ਪਲਾ ਮਰ ਪਾ ॥ ਮੇਰੇ
 ਜਨ ਮ ਕਰ ਮਹੁ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਨ ਮਹੁ ਤਨ ਕੋ ਪੀਛੇ ਜੇ ਤੇ ॥
 ਮੇ ਕੋ ਸਕਲ ਸਮਰਥੇ ਤੇ ॥ ਜਨ ਮ ਮਾਦਮੀ ਮਾਇ ਜੇ ਪ੍ਰਬਾ ॥ ਬਹੁ ਤ ਉਛਾਹ ਕਰੈ ਤੇ ਸ
 ਬਾ ॥ ੨੭ ॥ ਨਿਤਿ ਹੀਤਿ ਮਹੁ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਬਾਜਾ ॥ ਮੇਰੀ ਰੂਪ ਬਹੁ ਤ ਬਿਪਾ ਜਾ ॥ ਕਥਾ ਕੀ
 ਰਤਨੁ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਚਰਚਾ ॥ ਜਾਗੁ ਦਾਇ ਬਹੁ ਤ ਬਿਪਿ ਮਰਚੁ ॥ ੨੮ ॥ ਮੇ ਸੇ ਬਹੁ ਤ ਭਾਂਤਿ ਉ
 ਛਾਹ ॥ ਸਬ ਪ੍ਰਬ ਨਿਸਬ ਬਿਪ ਨਿਰਬਾ ॥ ਮ ਬੁਗਾਇ ਕਹ ਰਿਪਾ ਮ ਨਿਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਤ ਭਾਂ
 ਤਿ ਕਹਿਯੋ ਮ ਬਹੁ ਦਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਮੇਰੀ ਨਿਕੋ ਮਰਚਾ ਸਿਖਰਾਵੈ ॥ ਠੇਠੈ ਰਪ੍ਰਿਤਿ ਮਾਪ ਪਗਾਵੈ ॥ ਬ
 ਹੁ ਬਿਪਿ ਕਰੈ ਬਾਗੁ ਲਵਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਾਨ ਸਹਿ ॥ ਤਉ ਤਿਤੁ ਸਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਧਰਿ ਮੇਰੀ ਬਹੁ

ਜੇਜਾਨਿਸਕਲਛਿਟਕਾਵੈ। ਗਾਘਾਪੁਰਿਸਿਹਿਏਕਕਰਿਯਾਵੈ। ਜਾਗਤਸੁਪਨ
 ਸੁਖੰਧਤਿਬਖਾਨੈ। ਤੇਆਚਰਣਬੁਧਿਕੇਮਾਨੈ॥੬੬॥ ਗਤਿਨਤੇਪਰੇਆਤੁਮਾਰੂਪ
 ਸਦਾਏਕਰਸਪਰਮਾਮਨੁਪਾ। ਸਾਤੁਕਰਤੇਜਾਗਵੈਹੋਈ। ਗਾਜਸਸੁਪਨਲੁਹੈਸਬ
 ਕੋਈ॥੬੭॥ ਸੁਖਧਤਿਤਾਮਸਗੁਣਤੇਆਵੈ। ਗਲੁਅਰਬੁਧਿਤਿਤ੍ਰਿਕੰਥਾਵੈ। ਏਕ
 ਰੂਪਾਮਾਤਮਤਿਤ੍ਰਿਮਾਹੀ। ਸਾਖੀਭੂਤਲੁਮੇਕਹੁੰਲਹੀ॥੬੮॥ ਤਾਤੇਤਿਤ੍ਰਿਗੁਣਨਿਤੇ
 ਲਜਾਰੈ। ਨਿਜਾਨੰਦਮੇਰੂਪਗਮਾਰੈ। ਤਾਤੇਬਿਰਦੈਬਿਚਾਰਾ। ਸਹਜਹਿਛੁਟੈਤ੍ਰਿਗੁਣ
 ਧਸਾਰਾ॥੬੯॥ ਏਹਬਿਖੈਬਾਘਜੋਅਭਿਮਾਨਾ। ਤੰਤੋਭੂਏਓਠੀਯਹਨੰਨਾ। ਤਾਤੇ
 ਨਿਜਾਨੰਦਬਿਸਰਾਏ। ਕਾਲਮਸਿੰਘਮਾਹੰਦਖਧਾਏ॥੭੦॥ ਗੇਸੇਜਾਨਤਜੈਅ
 ਭਿਮਾਨਾ। ਕਦੇਲਕਰੈਸੁਖਨਕੇਪਜਾਲਾ। ਤਿਤ੍ਰਿਗੁਣਨਤੇਕਰੈਬਿਰਕਤਾ। ਬੁਧੇਪਦਬਾ
 ਪੈਆਸਕਤਾ॥੭੧॥ ਤਬਸਹਜੇਮੇਮਾਹਿਸਮਾਵੈ। ਬਹੁਕੀਏਹਕਦੇਲਹਿਧਾਵੈ॥
 ਗਅਰੁਜੋਸਕਲਗੀਥਬਿਸਤਰੈ। ਬੇਦਪਰਮਲਲਾਬਿਪਕਰੈ॥੭੨॥ ਧੁਬਿਤਮਾਹਿ
 ਬਹੁਤਬਿਪਜਾਗੈ। ਧਰਿਜੈਜਾਨਦੈਤਲਹਿਤੁਜਾਗੈ। ਸੇਲਿਤਸੇਵਤਜਾਗਤਜਾਨੈ॥
 ਤਾਕੀਮੇਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਬਖਾਨੈ॥੭੩॥ ਜੈਸੇਸਯਲਕਰੈਨਰਕੋਈ। ਸੇਵਤਸੁਖਨਿਲੁਹੈਪੁਨ
 ਸੇਈ। ਬਹੁਤਕਰੁੰਤਕਰੈਬਿਦੁਗੰਗਾ। ਲੇਲਦੇਨਜਲਧਾਨਅਗਾਰਾ॥੭੪॥ ਬਹੁਕੀਰੈ
 ਨਭਏਤੇਸੇਵੈ। ਹਿਵਸਭਏਤਿਜੈਹਿਓਠਿਜੈਵੈ। ਗੇਸੇਸੋਬਿਪਕੈਏਦਿਨਬੀਤੈ। ਜਗ

ਤਸੇਵਤਸਕਲਬਿਤੀਤੇ ॥ ਬਹੁਕਜੇਵਹੁ ॥ ਐਸੀਮਨਆਨੈ ॥ ਗਤਹੁਇਨਿਕੀਨਿੰਦੁ
ਭਾਨੈ ॥ ਕਦੇਨਸੇਵੈਜਾਗਤਹੈ ॥ ਸਾਦੁਪਾਨਆਲਸਨਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਐਸੇਕਾਜਾਮਾ
ਪਨੋਕਰੈ ॥ ਤੇਗਾਇਕਪਨਕੋਲਹਿਰੈ ॥ ਧਰਿਜਬਈਹਾਂਜਾਗਿਕਰਿਏਖੈ ॥ ਤਦਬਹ
ਸਕਲਬਿਰਥਾਕਰਿਏ ॥ ਖੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੇਵਨਿਜਾਗਨਸਬਬਿਵਹਾਰ ॥ ਜਾਕੈਹਿਤਜਾ
ਗੈਸੇਸਾਗਾ ॥ ਆਪਹਿਸਬਮਿਥਿਆਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਕਬਹੂੰਭੁਲਿਸਤਿਨਹਮਾਨੈ ॥ ੧੩ ॥
ਤਜੇਹੀਬੇਦਪਰਮਆਚਰਣ ॥ ਅਰੁਤੇਸੁਖਜਿਨਕੇਹਿਤਕਰਣ ॥ ਤੇਸਬਸੁਪਨ
ਰੂਪਬਿਵਹਾਰ ॥ ਧੰਡਿਤਛੋਡੈਸਕਲਪਸਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਭਰਮਤੇਧੁੰਝੇਦੇਹਮਭਿਮਾਲਾ ॥
ਤਾਤੇਬੁਝਸਰਮਭੁਟੇਨਲਾ ॥ ਤਾਤੇਕਰੈਬਹੁਤਬਿਪਕਰਮਾ ॥ ਸੁਖਨਿਮਤਿਬਿਸਤਾ
ਰੈਪਰਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਧਰਤੇਸਕਲਬਿਥਾਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਸੁਪਨਜਾਗੁਣਸਮਕਰਮਾਨੈ ॥
ਜੇਦੇਹਾਂਇਕਸਕਲਪਸਾਰਾ ॥ ਏਤਨਕਰਬਰਤਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਖਦੁਖਭੋਗਕ
ਰੈਅਰੁਜਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿਸੁਖੀਦੁਖੀਕਰਿਮਾਨੈ ॥ ਬਹੁਕਜੇਜਬਹਿਸੁਪਨਕੋਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ
ਰਬਿਵਹਾਰਨਿਸੇਮਨਿਲਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬਹੂੰਜਾਨੈਸਕਲਪਸਾਰਾ ॥ ਆਪਾਪਰਸੁਖਦੁ
ਖਬੋਝਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿਸੁਖਪਤਿਮਾਂਹਿਸਬਜਾਈ ॥ ਮਨਬੁਧਿਚਿਤਅੰਕਾਰਨਕਈ ॥
੧੮ ॥ ਤਬਆਤਮਾਨਿਰੰਤਰਹੈ ॥ ਜਗੋਸਕਲਬਾਤਜੋਕਰੈ ॥ ਜਿਏਇਏਅਰੁਮਾ
ਯੋਗਯੋ ॥ ਜਗਲਗੋਪੀਛੈ ॥ ਅਨੁਭਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੇਆਤਮਾਏਕਰਸਰੈ ॥ ਤਿਹੂੰਕਾਲ

ਕੀਬਾਤਨਕਰੈ॥ ਏਯੋਅਥਿਨਾਸੀਆਤਮਏਕਾ॥ ਦੁਜੈਮਾਯਜਾਂਭੇਦਾਮਨੇਕਾ
 ੮੬॥ ਤੀਨਾਮਵਾਸਾਤੇਹੈਮਨਕੀ॥ ਮਨਮੇਆਰੁਸੈਤਨਕੀ॥ ਤਨਤਿਨਕੰਗੁਣ
 ਜੇਹੈ॥ ਤੀਨ੍ਹੇਗੁਣਮਾਯਜਾਂਕੇਤੇਹੈ॥ ੮੭॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਨਿਸਚੈਸੋਜਾਨੈ॥ ਨਿਸ
 ਇਨ੍ਹਰਿਹੈਬਿਚਾਰਹਿਠਾਨੈ॥ ਸਕਲਉਧਾਧਨਕੇਅਧਾਰ॥ ਗੁਣਖਤ੍ਰਗੁਕਾਟੈ
 ਅਰੰਕਾਰ॥ ੮੮॥ ਹਿਰਦੈਮਾਹਿਮੇਤਾਕੇਰੂਜੈ॥ ਸਾਵਧਾਨਦੈਕਦੇਨਤਜੈ॥ ਯਜਸਾਰੇ
 ਜਗਰੁਮਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਮਨਕੇਕ੍ਰਿਤਮਿਥਜਾਕਰਿਜਾਨੈ॥ ੮੯॥ ਜੋਏਕਨਿਕਉਧ
 ਜਤਦੇਖੇ॥ ਮਰੁਬਿਨਸਤਦੇਕਨਿਕਏਖੇ॥ ਜੋਈਗੀਤਸਕਲਜਾਨੈ॥ ਸੁਪਨਸਮਾ
 ਨਹਿਰਦੈਮੇਮਾਨੈ॥ ੯੦॥ ਮਗਨਿਸਹਤਜੋਲਕਰੀਓਈ॥ ਗੁਣਲਕਲੈਕਰਿਫੇਰੈ
 ਕੋਈ॥ ਮੰਰੁਭਾਂਤਿਹੈਈਸੈਮੰਰੁ॥ ਬਿਰਧਰਚੰਚਲਲਹੈਨਠੰਗੁ॥ ੯੧॥ ਤਏਯ
 ਹਜਗਤਰਹੈਬਿਰਲੀ॥ ਤਾਧਾਰਿਅਤਿਚੰਚਲਸਕਲਅਨਿਤਾ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਮੇਸਬ
 ਆਰੁਸਜੈ॥ ਤਿਗੁਣਧਾਇਬਹੁਭੇਦਪ੍ਰਕਾਸਿਜੈ॥ ੯੨॥ ਸੀਧਰੁਪਗੁਣਮੇਜੋਭੋਗੀ॥
 ਏਯੋਬਹੁਭਾਂਤਿਬਿਚਾਰੈਜੋਗੀ॥ ਤਾਤੇਜਗਤੇਦ੍ਰਿਸਟਉਤਾਰੈ॥ ਸਾਚਜਾਨਿਹਿਰ
 ਦੈਨਹਥਾਰੈ॥ ੯੩॥ ਤਿਸਨਾਂਛੈਨਿਸਚਲਰਹੈ॥ ਮਨਬਚਕਰਮਕਛਕਰਮਨਗਰੈ॥
 ਏਯੋਗਰਹਿਤਬ੍ਰਹਮਰਸਭੋਗੀ॥ ਨਿਜਾਨੰਦਮੇਹੋਵੈਜੋਗੀ॥ ੯੪॥ ਮੇਸੋਬਿਥਾਂਜਾਨਿਸ
 ਬਤਿਯਾਗੈ॥ ਨਿਚਲਹਿਰਦੈਬ੍ਰਹਮਅਨੁਗਰੈ॥ ਸੋਜੋਰਹੈਏਹੁਮਾਹੀ॥ ਤੁਹੁ

(੨੪੪) ਪੰਨਾ ੨੪੪
 ਭਗਤ ਬੁਧਾਇ

ਫਿਰ ਭਗਤ ਬੁਧਾਇ ਜੈ ਨਾਹੀ ਜੈ ਯਹ ਦੇਹ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਆਵੈ ਬੈਠੇ ਉਠੇ ਪਿਛੈ ਮਰਖਾਵੈ ਗਮ
 ਰੋਕ ਛੁਕਰੈ ਬਯੋਗਾਗਾ ਧਰਮੋ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ਸਾਗ ੭੬। ਨਿਹ ਚਲ ਰਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਹੀ
 ਦੇਹਾਇ ਕਕਛੁ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਜਜੇ ਕੋਈ ਤਨਿ ਬਸ ਤਨਿ ਪਰੈ ੭੭। ਜੇ ਤਨ ਬਸ ਤਨਿ ਜਾਨੈ
 ਨਾਹੀ ਧਿਥੋ ਮੈ ਬਿਧੇ ਤਾ ਤੇ ਨਹ ਜਾਹੀ ਭਗਤ ਰਹੈ ਯਾ ਤਨ ਕੋ ਜੋਲੈ ੭੮। ਸਹਤ ਇੰਦ੍ਰਿਯ
 ਨਿਬਰਤੈ ਤੋਲੈ ਭਗਤ ਹੀ ਤਾ ਕੋ ਤਨ ਕੋ ਪੈਖੈ ਧਾਨ ਪਾਨ ਜੋ ਨਿਤ ਸਿਤੈ ਪੈ ੭੯। ਜੇ ਗੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਹਿ ਬਿਰਹੈ ਦੇਹਾਇ ਕਕੀ ਸੁਪਨ ਲਹੈ ੮੦। ਜੇ ਸੇ ਸੁਪਨ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਜਾਗੈ ਤਾ ਸੁ
 ਪਨਾਂ ਸੋ ਨਹ ਅਨਹੈ ੮੧। ਜੇ ਸੇ ਮੋਹਿ ਨਿਜਾ ਤੇ ਜਾਗੈ ਕਹੂੰ ਨ ਲਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੁਗਾਰ ਜੋ ੮੨
 ਦੇਹ ਸਹਤ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਮਿਲੁ ਰਹੈ ੮੩। ਕੁਛ ਕੋ ਸਕਲ ਬੀਜ ਤਿਨਿ ਦਯੋ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਕੁਛ ਮੇ
 ਨਹ ਆਵੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲੈ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ੮੪। ਤਾ ਤੇ ਦੇਹਿ ਆਇ ਬਿਸਤਾਰਾ ਭੁ
 ਰਮ ਕਰਿ ਤਜੈ ਰਿਗੁ ਹੇ ਮੇ ਸਾਗਾ ਤਿਰਗੁਣ ਮਤੀ ਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਸੇਵੈ ਬਿਖਯਨਿ ਕੋ ਕ
 ਛੁਨਾਵਨ ਲੇਵੈ ੮੫। ਬਿਖਯਨ ਚਿਤਿ ਦੇਉ ਭਗਤ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿ ਰਹਿ ਦੂਨੈ ਗੁਨੈ
 ਸਕਲ ਅਤੀਤਾ ਮਾਧ ਕੋ ਦੇਖੈ ਸਬ ਪਟਿਏ ਕਦੇ ਤਨ ਲੇਖੈ ੮੬। ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਆਧੈ ਕ
 ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਦੇਤੁ ਭਾਵ ਕਬਹੂੰ ਨਿਗਮਾਨੈ ਨਿਸਾਇ ਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰੈ ਧਰ ਬਲ
 ਸੇਰੋ ਉਰੇ ਮੇ ਪਰੈ ੮੭। ਅਮਾ ਅਪੀਨ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੈ ਯਾ ਬਿਪ੍ਰਸਤ ਬੀਜ ਸਬ ਦਹੈ ੮੮
 ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਨ ਭਵੇ ਮੇ ਆਵੈ ੮੯। ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ੯੦। ਯਹ ਮੇ ਤੁ ਮਸੇ

ਕਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ਸਾਂਖਰੁ ਜੋਗ ਸਕਲ ਕੇ ਸਾਰਾ ਮੇਰੇ ਰੁਝਮ ਤੋ ਅਤਿ ਜਾਨੈ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਰਿ
 ਹੈ ਮੇਮਾਨੈ ੨੬। ਤੁਮ ਹੋਹਿ ਤਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੁ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਹੋ ਜਤਨ ਪਾਕੈ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਕਲ ਕੇ ਸਾ ਮੇ ਬਿਨੁ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਅਨੀਸਾ ੨੭। ਸਾਂਖਰੁ ਸਤ ਤੇ ਜਤਨ ਪਾਕੈ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਦਮਾਸੀ ਕਿਰਤਿ ਭੋਗ ਮੇਰੇ ਬਸਤੁ ਜਹਾਂ ਲੈ ਸਾਰਾ ਤੇ ਸਮਸਤ ਮੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ੨੮। ਤੁਮ ਤੇ ਜੋ
 ਮਮਸਰੁ ਹਿ ਆਵੈ ਉਤਮ ਬਸਤੁ ਸਕਲ ਸੇਧਾਵੈ ਮੇ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਉਗੈ ਤੇਰੇ ਕੇ
 ਸੁਖ ਕੇ ਲੈ ੨੯। ਮੇ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਸ ਬਹੁਣੇ ਸੇਵੈ ਮੇ ਨਿਰਪੇਛ ਸਕਲ ਚਿਤ ਦੇਵੈ ੩੦
 ਛਨ ਚਰੈ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰਾ ਸਬ ਕੋਹਿ ਤੁਸ ਬਕੇ ਆਪਾਰਾ ੩੧। ਸਬ ਉਪਜਾ ਉਸ ਬ
 ਪ੍ਰਥਮ ਲੈ ਸਬ ਪ੍ਰਥਮ ਸਬ ਸਿ ਕਟਟਾ ਲੈ ਤੁਮ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜੇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੀ
 ਸਰਣੁ ਜਬ ਆਵੈ ੩੨। ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਕੇ ਬੇਗ ਉਪਾਰੈ ਮਾਧਿ ਮਿਲਾ ਉਭਵ ਰੁਝਾ
 ਰੈ ਤੁਮ ਤੇ ਸਬ ਤਜਿ ਮੇ ਕੇ ਰੁਝੈ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਜਗਤ ਭੈ ਤਜੈ ੩੩। ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਮਮਪ੍ਰ
 ਜਾ ਕਰੀ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਅਸੁਤਿ ਬਿਸਤਰੀ ਮੇਰੇ ਰੁਜਨ ਹਿਰੈ ਮੇ ਪਾਕੈ ਮੇਰੇ ਸਕ
 ਲਤਤ ਕਾਲ ਨਿਵਾ ਕੈ ੩੪। ਮਾਧਿ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬੁਕਰਿ ਤਿਨਿ ਮਾਨਿਐ ਦੇਤੁ ਗਾਵਤ ਜਿ ਬੁ
 ਰਮਪਛਾਨੈ ਤਬ ਤਿਨ ਕੇ ਅਸੁਤਿ ਕਰਿ ਤੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਆਗੇ ੩੫।
 ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਮਾਨਿ ਦਬ ਪਾਏ ਤਬ ਮੇ ਮਪਨੇ ਪਾਮ ਸਿ ਪਾਏ ਤਤੇ ਉਪਦ੍ਰਵ
 ਹਤੁ ਮਜਾਨੈ ਮਾਪਨੇ ਪਰਮ ਭਾਗ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ੩੬। ਸਨਕਾਦ ਨਿਸਾਮ ਤੁਮ ਕੀਏ ਤੇ

ਉਪਦੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਜਿਹਾ ਨ ਸੁਨਾਏ ਸਨਕਾਦਿ ਕਨਿ ਪਰਮ
 ਧਿਆਏ ਮੇਰੇ ਰੁਝੈ ਸਿੰਦ੍ਰ ਕੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਾਨਿਐ

ਈ ਬਚਨ ਤੁਮਹੇ ਦੀਏ ॥ ਤਾਤੇ ਇਹੈ ਗੁਣ ਉਰ ਪਾਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨ ਸਬ ਦੇ ਤਨਿ ਵਾਰੈ ॥ 2
 2१ ॥ ਮਮਾ ਮਪੀਨ ਸਦਾ ਈਹੈ ॥ ਦੁਜੀ ਸਕਲ ਬਾਸਨਾ ਵਹੈ ॥ ਮੇਸੇ ਦੇ ਨਿਜ ਪਦ ਕੋ ਪੈ ॥
 ਤਾਤੇ ਜਗਤ ਬਹੁ ਰਨਹੈ ॥ ਮੇਰੈ ॥ 2२ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਯਹ ਉਪਦੇਸੇ ਕਯੋ ਪਰਮ ਗੁਣ ਨਿਜ ਸਾਂ
 ਰਾ ॥ ਯਕਿ ਗਹ ਨਿਜ ਪਦ ਲੈ ਛੂਟੈ ਸਬ ਸੀਸਾਰਾ ॥ 2२ ॥ 2४ ॥ 2८ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕਾਦਸ ਸਕੰ ॥ ਧੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਉਪਦੇਸਿ ਬਾਏ ਹੀ ਸਾਗੀ ਤਾਂ ਯੋ ਤਿਯੋ ਦ
 ਸੇ ਪਾਇ ॥ 2३ ॥ ਪਸੀ ਸੁਕੋ ਦਾਚਾ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ॥ ਮੇਸੇ ਸੁਨਿਹ ਰਿਜੀ ਕੋ ਗੁਣ ਨਿ ॥ ਗੁਰੂ ਤਉ ਪਾ
 ਰਕੁ ਮਸਬ ਗੰਨਾ ॥ ਯਹ ਉਪਦੇਸਿ ਦੁਕਰ ਉਰ ਪਰੀ ॥ ਧਰਿ ਕੁਛੁ ਪੁਜਨ ਕਿਰਨ ਸੇਕ
 ਹੀ ॥ 2४ ॥ **ਉਪਦੇਸਿ ਦਾਚਾ** ॥ ਧਰਮ ਦੁਆਲੇ ਦੁਆਨਿ ਪਏ ਦਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਦੇ ਬਤਾਵੇ ਭੇਦਾ ॥
 ਭੁਕਤਿ ਤੇ ਪਈ ਮੇਰੇ ਦੁਚਰ ਦਾ ॥ ਛੂਟੈ ਜਗਤ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥ 2५ ॥ ਧਰਮ ਬਏ ਕਪਰ
 ਸਨ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਯਾਂ ਸਿਏਹ ਰਿਦੈ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਸੁਤਿ ਸੁਮਿਤ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇਤੋ ਬਹੁ ਸਾਪ
 ਨਿਨਿ ਬਖਾਨੈ ॥ 2६ ॥ ਮੁਕਤੋ ਤਬ ਪਈ ਬਨਿ ॥ ਕਰੈ ॥ ਮਮਰ ਤੇ ਉਬਰੇ ਤਮਿਲ ਗਾਏ ॥
 ਤਾਤੇ ਤੇ ਉਪੀਥਾ ਮੇਸੇ ॥ ਭੁਕਤਿ ਸਮਾਨ ਕੋ ਕਛੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਜਾਜਾ ਪੀਥ ਤੇ ਮੇਧੁ ਭੁਪਯੋ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਗਰ ਨਹਿ ਮਯੋ ॥ ਸੇ ਸੇ ਪੀਥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਕਲ ਮੂਰੁ
 ਤਾਂ ਦੈ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਯਹ ਦੂਜੇ ਨਹ ਕਰੈ ॥ ਗੁਣ ਲਹੈ ਸੇ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਉਪਦੇਸੇ
 ਸੀ ਪੁਛੀ ਬਾਨੀ ॥ ਤਬ ਉਤਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ 2७ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ** ॥ ਉਪਦੇ

ਕਲਪਸਮਾਜਜਬਰੁਏਜਾਤਬਯਾਤਤੁਲੀਨਦੈਕਜੀਪੁਨਮੇਸਿਸਿਸਮੇਲ
 ਹਰਨਾਗਬ੍ਰਹਮਾਸਿਸੁਤਤਤਬਖਾਨਾਗਸੇਈਸੁਤਪੁਨਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣੀਭ੍ਰਿ
 ਗਾਇਕਸੁਰੁਮਨਉਪਏਜੋਸਾਤਮਹਾਂਰਿਖਭ੍ਰਿਗਜਿਨਆਇਗਮਰੁਸੁਰੁਮਨ
 ਜੋਮਲੁਇਤੁਨਿਅਸੁਨਿਤੇਯਗਬਿਸਤਾਗਨਾਨਾਬਿਪਕੇਰੁਦਮਧਾਗਸੁਰ
 ਨਰਅਸੁਰਸਿਪਰੀਪਰਬਾਬਿਦ੍ਯਾਪਰਜਥਾਦਕਸਰਬਾਭ।ਸੰਧਤਦੀਪਨਰ
 ਬਹੁਪੁਕਾਰਾਕਿਨਰਗਦੁਪੁਰਖਾਇਅਧਾਗਸਤਰਜਤਮਤਿਨਕੀਉਤਪਤਿ
 ਤਾਤੇਬਹੁਬਿਪਰੁਈਪੁਕਿਰਤਾ੨੦।ਤਿਨਤੇਰੁਏਬਹੁਤਬਿਪਰੇਦਾਤਿਨਤੇਸੇਈ
 ਜਾਲੇਬੇਦਾਬੇਦਤਤਸੇਕਤਰੁਕੋਜਾਗਾਧਾਸੁਰੁਗਾਵਸਮਾਨਤਿਨਕਰੁਜੀ੨੧।
 ਅੰਜੋਜੀਤਿਨਕੇਰੁਏਸੁਰੁਗਾਵਾਤੁੰਜੋਤੁੰਜੀਜਾਲਜੀਸੁਤਿਕੇਰੁਗਾਵਾਤੁੰਜੀਹੀਤੁੰਜੀ
 ਆਚਰੁਨਿਕਰੈਤੁੰਜੀਤੁੰਜੀਆਧਾਸੁਮਿਤਬਿਸਤਰੈ੨੨।ਪਰੰਧਗਾਜੇ
 ਤਿਨਤੇਰੁਏਤਿਨਕੇਕ੍ਰਿਤਸੁਮਿਤਿਤੁੰਜੀਤਿਨਤੇਆਧਾਕਰੈਬਹੁਗੀਥ
 ਨਾਨਾਗੁੰਤਰਲਾਵੈਧੰਥਾ੨੩।ਮੇਸੀਬਿਪਓਧਜੇਧਾਧੰਡਾਗਾਨਰਪ
 ਰਮਹੋਰਿਸਤਧੰਡਾਗਮਮਾਠਾਕਰਿਮੋਰੁਏਤਾਤੇਤਤਧੰਥਨੁਜੇਵੈ॥
 ੨੪।ਗਮਧਨੀਅਧਨੀਰੁਚਾਮਨੁਮਾਨਾਕਰੈਕਰਮਅਰੁਗਾਥੇਗਾਨਾਨਾ

ਬਿਪਸਾਪਨ ਨਿਸੁਲਾਵੈ। ਤਿਨ ਤਿਨ ਤੇ ਕਲੁ ਜਾਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਏਕੈ ਬਹੁ ਬਿਪ ਪਰਮ
 ਨਿਭਾਖੇ। ਤਿਨ ਤੇ ਕੁਝ ਮੁਕਿ ਕੋ ਅਖੇ। ਏਕੈ ਕਹੈ ਜਸ ਰਿਖਿ ਸਤ ਰਿਏ। ਜਾ ਤੇ ਸਕਲ
~~ਜਾ~~ ਦੁਖ ਨਿਤੇ ਤਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਜਾ ਕੋ ਜਸ ਯਾ ਜਗ ਮੇ ਜੋ ਲੈ। ਸੋ ਨ ਰਹੈ ਸੁਗ ਮੇ ਤੋ ਲੈ।
 ਏਕਈ ਹਕਾਮ ਬਖਾਨੈ। ਅਗੈ ਸੁਗਲ ਰਕਨ ਰਿਜਾਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇ ਤਨ ਇਹ ਕਹੈ ਭੋਗ ਨਿ
 ਕੈ। ਏਹਿ ਜੰਢੇ ਰਿਜਾਇ ਤਾ ਤਨਿ ਕੋ। ਅਗੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਲਹੈ ਨ ਕੋਈ। ਤਾ ਤੇ ਭੋਗ ਕਰੈ ਸਬ ਕੋ
 ਏ ॥ ੨੮ ॥ ਅਮੇ ਸੇਗੀ ਬਕਹਿ ਭੁਗਾਵੈ। ਪਰਮ ਗਾਇਕੀ ਧਬਰਨ ਪਾਵੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਸਮਾਦਮ
 ਅਰੁ ਸਤਿ। ਦੂਜੈ ਸਾਪਨ ਸਕਲ ਅਸਤਿ ॥ ੨੯ ॥ ਜੇ ਗਰੀਬ ਬਹੁ ਸਾਂਖ ਬਖਾਨੈ। ਤਿਨ
 ਤੇ ਮੁਢ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਜਾਨੈ। ਸਾਮਰਾਮ ਏਤੁ ਅਰੁ ਭੇਦਾ। ਇਨ ਕੋ ਗਹੈ ਏਕ ਪਦਿ ਬੇਦਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਲਗਾਇ ਸਹਤ ਸਬ ਉਦਿ ਮਕਰੈ। ਉਤਮ ਪਰਮ ਜਾਨ ਉਰ ਪਰੈ। ਦਾਨ ਭੋਗ ਉਤਮ ਕਰਿ ਭਾਖੇ।
 ਗਇ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਸਾਪਨ ਕਰਿ ਗਾਖੇ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕੈ ਜਗ ਦਾਨ ਤੋ ਪਗਾਏ। ਏਕੈ ਜਮ ਨਿਯਮ ਨ ਸਿੰਗ
 ਹੈ। ਏਕੈ ਤੀਰਥ ਬੁਤ ਮਨ ਪਰੈ। ਕਹੈ ਕਹਾ ਲੈ ਬਹੁ ਬਿਪ ਕਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਗਾਮਾ
 ਇਕ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਛੀਨ ਭਏ ਏਹਿ ਜੰਢੇ ਰਿਮਾਵੈ। ਬਹੁ ਕਜੇ ਨੀਚ ਜੋ ਨਿਬਹੁ ਲਹੈ। ਨ
 ਰਕ ਨਿਮੇ ਕੋਈ ਜੁਗਾਰਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਅਮਰੁ ਲਬਰਹੈ ਸੁਗਰਹੈ ਮਾਂਗੀ। ਤਬਹੁ ਕਛੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
 ਨਾਹੀ। ਕਾਮ ਕੋ ਪਲੀਦੁ ਅਪਮਾਨਾ। ਰਾਗ ਦੋਖ ਇਰਖਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਇਤਾਮਾ
 ਇਕ ਨਿਗਮੈ ਨਿਤ ਰਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਕੇਨ ਭਾਂਤ ਸੁਖ ਲਹੈ। ਭੂਕਿ ਬਿਨਾ ਬਿਪ ਲੈ ਕਹਿ ਜਾਵੈ

ਕਲਤਗਊਤੇਫੁਹਾਵੈ ੨੫। ਤਾਤੇਉਪਦੁਰਗਮਹੈਸਾਗਾਸੁਖਮਮਚਰਣਿਨਿਕੇਅਪਾ
 ਰਾਗਿਨਿਮੇਰੇਚਰਣੁਨਿਚਿਤਪਕੀਸਾਪਨਸਾਪੁਸਕਲਪਰਗਕੀਤਿਨਕੋਉਪਦੁਜੇ
 ਸੁਖਹੋਈਸੇਸੁਖਕਹੈਨਪਾਵੈਕੋਈਸੇਸੁਖਕਹੈਸੁਨੁਜੇਨਹਮਾਵੈਸੇਈਧੰਜਾਨੈ
 ਪਾਵੈ ੨੬। ਸੇਧਾਵੈਜੇਮੇਸਮਗੈਗਮੰਗਸਕਲਆਸਕੇਤੁਜਾਗੈਮਮਅਪੀਨਨਿ
 ਰੰਤਰਗੈਗਦੂਜੀਸਕਲਕਾਮਨਾਦੈ ੨੭। ਸਕਲਬਸਤਕੇਕੀਨੇਤੁਜਾਗਾਮੰਤਹਕਰ
 ਫੁਖਰੇਬੈਗਗਾਸਮਦੁਸੀਨਿਤਿਸੀਤਲਓਤਾਮਮਚਿਤਦੁਨਦਿਫੁਹਿਏਬਿਤਾ॥
 ਤਕੇਦਸੇਇਸਾਸੁਖਰੂਪਾਸੇਸੁਖਜੇਅਤਿਪਰਮਅਨੁਪਾਜੇਜਨਮੇਰੇਸੁਖਕੇਜਾਨੈ॥
 ਤਕੇਮਨਿਕਤਹੈਨਹਮਾਨੈ ੨੮। ਤਕੇਸਬਅਪੀਨੈਗੈਧਰਿਸੇਮੇਬਿਨਕਛੂਨਗ
 ਹੈਬੁਗਮਲੈਕਕੇਕਦੇਨਲੇਵੈਇੰਦੁਲੋਕਪਲਚਿਤਨਦੇਵੈ ੨੯। ਸਬਭੁਗਜਨੈਨ
 ਨਹਿਏਖੋਸਪਤਪਤਾਲਸੁਖਨਿਤਿਫੁਲੇਖੋਜੇਗਸਿਪਆਫਮਾਇਕਾਮਾਟਾ
 ੩੦। ਜੇਗੀਜਨਿਹਿਤਸਪੈਕਾਟਾਤਿਨਹੈਕੋਕਬਹੁੰਨਹਲੇਈਗਮਾਧੁਰੀਤੇਨਿਤ
 ਜੇਵੈਤੇਈਗਮੁਕਤਿਨਿਕਟਹੀਰਹੈਸਦਾਈਧਰਿਮੇਰੇਜਨਛੁਵੈਨਕਾਈ ੩੧। ਮੇ
 ਗੀਏਕਸਦਾਪਿਯਤਕੋਗਮਮਚਰਣੁਨਿਚਿਤਗਤੈਜਕੋਗਤਾਹੀਤੇਮੇਰੇਪਿਯਜੇ
 ਈਤਾਬਿਨਮੇਰਨਹਿਪਿਯਕੇਈ ੩੨। ਤੇਜੇਮੇਰੇਸੁਤਬਿਪਨਹਿਪਿਯਗੈਨ
 ਹਿਸੇਕਰਜੇਰੂਪਹਮਾਰੈਨਹਿਪਿਯਤਜੇਸੇਕਰਖਫੁਭਾਈਸੀਅਰਪੀਗੀਤੁਜੇ

ਨਹਿਸਾਈ ੩੫। ਏਨਹਿ ਧ੍ਰਿਤਮੇਰੇ ਨਿਜ ਦੇਹਾ ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਸੇਧਰ ਮਸੇਨੇਹਾ ਤੁਮ ਸੇਰੁਕ
 ਤਿਮਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਰੇ ਤੁਕੇਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਨੇਹੇ ੩੬। ਏਛਾਗਤਰ ਸੀਤਲ ਹਿਰੈ ਗਸਬ ਨਿ
 ਰਬੈਰ ਸਬ ਨਿਪਰਸੁ ਰਿਏ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਸਟ ਦੇਖੇ ਸਬ ਮਾਯਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਤੇ ਪਲ
 ਨਾਹੀ ੩੭। ਮੇਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥੇ ਮੇਯੋ ਕ ਕੋ ਜੋ ਗਤਿ ਗੁਣ ਪਾਸ ਬੀਪਨ ਬਿਸਤ ਕੀ ਪਰਿਤਾ
 ਕੇ ਮੇਸੇ ਬਸੁਗੀ ਕਾਟੀ ਮਾਯਾ ਸਕਤਿ ਹਮਾਰੀ ੩੮। ਏਤੇ ਪਰਸਬ ਮੇ ਗੁਣ ਤੁ
 ਜੋ ਉਲਟਾ ਮਾਇਮ ਚਰਣ ਨਿਰੁਜੋ ਗਮਰ ਸਬ ਸੁਖ ਤਾ ਕੇ ਬਸਰੇ ਸੇਤ ਜਿ
 ਮੇਇਨ ਕਛੁ ਨਹਾਰੈ ੩੯। ਬਹੁਤ ਨਿਕੇਰੁ ਵੇਖਿ ਪਨਿਟੈ ਨਾਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਮੇ
 ਰੇ ਕਰੈ ਗਤਿ ਨਿਕੇ ਮਮ ਚਰਨ ਨਿਲਿਜਾਵੈ ਗਸਟਾ ਸਬ ਨੁਤੇ ਆਪ ਛਿਪਾਵੈ॥
 ੪੦। ਮਹੀਕਾਰ ਮਮ ਤਾਂ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ਸੇਰਿ ਛੇਤ੍ਰੇ ਜੇਨ ਹਿਜਾਨੈ ਗੁਣਾ ਤੀਤਤਾ ਜਨ
 ਕੇ ਪਾਛੈ ਯਗਤ ਨ ਪਰੇਠਿ ਰੋਮੇ ਮਾਛੈ ੪੧। ਜਾਤ ਕੁਛ ਪਾਰੀ ਯਗਦੇਹਾ ਕਰੋਤਾ
 ਚਰਣ ਨਿਖੇਗਾ ਨਿਰਕਿੰਚਨ ਤਨੁ ਨਹਿ ਰਕਤਾ ਮੇਰੀ ਸਿਨਿਤੁਰੀ ਅਨੁਰਕਤਾ ੪੨
 ਸੀਤਲ ਰਿਏ ਬਿਗਤਾ ਮਭਿਮਾਲਾ ਗੁਣ ਪਾਵਿਤ ਸਬ ਏਕ ਸਮਾਲਾ ਕਾਹੀ ਕਾਮਚ
 ਲੈਨ ਹਿਥੁ ਪਿਮੇ ਹਿਸੇ ਵਧਾਈ ਮਤਿ ਸੁਧਾ ਗੁਕਤਿ ਤੇਨਿ ਤਨਿ ਸਪੇਹਰੈ॥
 ਤੇਜਨ ਮੇਰੇ ਸਖ ਕੇ ਲਗੈ ਤਾ ਸੁਖ ਕੇ ਸੁਖ ਜਾਨੈ ਤੇਈ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਸਮੁਝੈ ਨਹਿ ਕੇ
 ਈ ੪੪॥ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹ ਜਨ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਪ੍ਰੇਹ ਵੀਤ ਕੇ ਨਿਕਟਨਾ ਮਾਵੈ

ਬਿਖਜਨਿਕੇ ਬਸਮਾਨਵਰੇਈ। ਗਇਦੁਨਜੀਤਸਕੈਨਹਿਕੋਈ। ੪੫। ਘਰਾਮਪੀਨ
 ਰੇਇਮਮਜਬਹੀ। ਗਬਿਖਜਾਂਕਛਨਸਕੈਕਰਿਤਬਹੀ। ਗਬਿਖੇਸਤਮੇਸਕਲਨਿਵਾਰੀ
 ਗਮਾਧਮਿਲਾਉਰੁਵਰੁਨਟਾਰੀ। ੪੬। ਘਾਟੁਕਪ੍ਰਗਟਕਕੀਲੈ। ਅਸਮਾਹੋਇਖੁਏ
 ਡਕਰੈਸਬਰੁਸਮਾ। ਤੁਜੇਮਮਭੁਕਿਪ੍ਰਗਟਜੋਰੇਈ। ਜਾਰੈਪਾਪਰਹੈਨਹਕੋਈ। ੪੭।
 ਗਬਰੁਰਿਪਥਕੇਨਿਕਟਿਨਾਮਾਏ। ਰੁਗਤਿਪ੍ਰਤਾਪਮੇਹਿਜੋਪਾਏ। ਸਾਪੈਸਿਪਜੋਗਮ
 ਸੱਟਾਗਾ। ਗਬਰੁਬਿਪਜਗਹੋਹਿਜੋਸਾਂਗਾ। ੪੮। ਸਾਂਖਜਬਿਚਾਰਸਕਲਜੋਜਾਨੈ। ਬੇਟੁ
 ਘਛੈਦੈਦੈਸਬਦਾਨੈ। ਤੁਪਹਿਕਰੈਇੰਦ੍ਰੀਯਮਨਬਾਪੈ। ਗਮੈਰਸਕਲਪਗਮਨਿਕੋ
 ਸਾਪੈ। ੪੯। ਤੁਰੈਮੋਹਿਕਦੇਨਹਿਪਾਏ। ਰੁਕਿਮੋਹਿਤੁਕਮਿਲਾਏ। ਏਕਰੁਕਤਿਮੋਕੋ
 ਬਸਕਰੈ। ਟੂਜੈਤੋਅਤਿਅੰਤਰਪਰੈ। ੫੦। ਸੋਰਪਾਂਸਹਤਕਰੈਮਮਭੁਕਿ। ਤੁਸੀਮੇਰੀਅ
 ਤਿਅਸਕਤਿ। ਗਮੇਰੁਬ੍ਰਹਮਾਇਸਕਲਕੋਈਸਾ। ਗਮੋਬਿਨਾਮੋਰੈਸਕਲਅਨੀਜਾ। ੫੧।
 ਗਸੀਮੇਰੁਕਤਨਿਕੋਆਪੀਨਾ। ਤੋਮੋਸੀਜਯੈਜਲਸੋਮੀਨਾ। ਜੋਚੰਡਾਲਰੁਕਤਿਮੇਆਏ।
 ਤਾਹੀਤਨਨਿਰਮਲਤਾਪਾਏ। ੫੨। ਬਰਹਮਾਸਮਸਬਬੰਧਕਰੈ। ਤਾਪਦਰੇਦੁਸੀ ਨ
 ਸਪਰਿਪਰੈ। ਤੀਨਰੁਵਨਸਦਾਬਸਤਕੈ। ਮੇਰੀਰੁਗਤਿਬਿਗਜੈਜਾਕੈ। ੫੩। ਬਿਦੁਜਾਂਪ
 ਛੈਪਗਮਬਰੁਕਰੈ। ਜੀਵਦੁਜਾਬਰੁਬਿਪਬਿਸਤਰੈ। ਸਤਿਵੰਤਅਰੁਦਿਦੁਸੀਤੋਖਾ
 ਰੁਕਬਰੁਕਰੈਕਰੈਨਹੀਰੋਖਾ। ੫੪। ਕਸਟਸਹਤਪ੍ਰਗਟਤਪਸਾਪੈ। ਗਮਨਇੰਦ੍ਰੀਯ

ਏਗਾਇਕਬਾਂਧੈ। ਤੀਰਥਬ੍ਰਤਮਾਇਐਜੋਤੇ। ਸਬਾਮਾਚਰਦੁਕਰੈਜੋਤੇ। ੫੫। ਘਰਿ
ਜੋਮੇਰੀਕੁਨਿਹੋਈ। ਤੋਨਿਗਮਲਨਹੋਵੈਕੋਈ। ਤਨਹੋਮੀਚਦੁਵੇਬਿਨਚੇਤਾ। ਮਾਨੰ
ਦਾਸੁਕਲਾਬਿਨਨੇਤਾ। ੫੬। ਤੋਲੋਸਾਧਕੁਕਤਿਨਹਿਕਰੈ। ਕੁਕਤਿਬਿਨਾਉਰਸੁਪਨਲਹੈ।
ਦੁਵੇਪ੍ਰੇਮਤੇਜਾਕੋਚੇਤਾ। ਕਬਹੂੰਰੋਵੈਮੇਰੇਹੋਤਾ। ੫੭। ਕਬਹੂੰਗਦਗਦਬਾਨੀਹੋਈ। ਕਬ
ਹੂੰਉਚੇਗਾਵੈਸੋਈ। ਕਬਹੂੰਮਧਮਧਗਸੁਰਗਾਵੈ। ਕਬਹੂੰਪ੍ਰੇਮਮਗਨਰਹਿਜਾਵੈ। ੫੮।
ਕਬਹੂੰਨਿਤਪ੍ਰੇਮਬਸਕਰੈ। ਕਬਹੂੰਹੈਸੈਗੁਣਨਿਬਿਸਤਰੈ। ਲੋਕਬੇਦਕੀਲਾਜਾਨਜਾਨੈ।
ਅਜੋਓਨਮੰਤਸਕਲਯੋਠਾਨੈ। ੫੯। ਜੋਮੇਸੇਮੇਰੋਜਨਹੋਈ। ਤਿਰੁਦਲਸੁਪਕਰਤੁਹੈਸੋ
ਈ। ਸਕਲਭਵਨਕੇਧਾਧਨਿਵਾਰੈ। ਸਕਲਭਵਨਕੋਸੋਜਨਤਾਰੈ। ੬੦। ਜੋਸੇਹੋਮਮਲਨ
ਤਹੋਈ। ਬਹੁਜਲਮਾਰਿਧੈਈ। ਮੇਸੇਈ। ਗਮੈਰੋਜਤਨਬਹੁਤਬਿਪਕੀਜੈ। ਹੇਮਹਿਬ
ਹੁਤਕਸੋਈਟੀਟੀਜੈ। ੬੧। ਘਰਿਕੇਹੂੰਬਿਪਸੁਪਨਹਿਹੋਈ। ਕੋਟਨਜਤਨਕਰੈਜੋਕੋਈ।
ਜੋਈਹੋਮਮਗਨਿਮੇਈਜੈ। ਏਕਾਰਿਫੁਕਤਪਤਿਮਤਿਕੀਜੈ। ੬੨। ਤਾਤੇਕੋਈਮ
ਲਨਹਿਰੈ। ਮਾਪੁਨੇਸੁਪਰੂਪਕੋਗਰੈ। ਤੁੰਜੇਹੀਜਤਨਕਾਰੈਬਹੁਕੋਈ। ਘਰਿਮਾਤਮ
ਨਨਿਗਮਲਨਹੋਈ। ੬੩। ਮੇਰੀਕੁਮਾਰਿਜਬਾਮਾਵੈ। ਤਬਸਬਕਰਮਮਲਨਛਿਟ
ਕਾਵੈ। ਨਿਗਮਲਹੋਇਲਹੈਨਿਜਰੂਪਾਧਾਵੈ। ਮਹਿਤਜੈਕੁਦਕੂਪਾ। ੬੪। ਜੋਜੋਜੋਮੇ
ਰੀਕੁਗਤਿਹਿਕਰੈ। ਮੇਰੇਗੁਣਨਿਹਿਰੈਮੇਧਰੈ। ਸੁਦਣਕੀਰਤਨਸੁਮਿਰਣਠਾਨੈ।

ਜੀ ਜੀ ਮੇਰ ਬਾਸ ਨਾਂ ਰਾਨੈ ੬੫ ॥ ਤੂੰ ਤੂੰ ਹਿਰੈ ਧੁਕ ਸੈ ਗਣਾ ॥ ਦੇਖੇ ਬੁਧ ਮਿਟੈ ਸ
 ਬਾ ਮਾਨਾ ॥ ਦੇਤੁ ਗੁਣ ਕਤ ਹੀ ਨਹ ਰਹੈ ॥ ਨਿਰਕੁ ਯਨਿ ਜਾਨੈ ਧੁਕ ਲਹੈ ੬੬ ॥ ਨੈਨ ਨਿਮਾ
 ਹਿਰੈ ਗਜ੍ਜੇ ਹੋਈ ॥ ਤੁਝੈ ਕਛੁ ਨ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਧੁਨਿ ਜੀ ਜੀ ਮੇਰ ਬਾਸ ਨਾਂ ਰਾਨੈ ॥ ਤੂੰ
 ਤੂੰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਤ ਨਿਤ ਆਵੈ ੬੭ ॥ ਤੂੰ ਤੂੰ ਸਕਲ ਬਸਤੁ ਕੇ ਦੇਖੈ ॥ ਮਧੁ ਹਿਧਰ ਮਸ
 ਖੀ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਤੁਝੈ ਕੁਕਤਿ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮੰਜਨਾ ॥ ਜਾਤੇ ਦੇਖੈ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨਾ ੬੮ ॥ ਜੇ
 ਸੀਸਾਰ ਸਖ ਨਿਕੋ ਪਯਾਵੈ ॥ ਸੀਸੀਸਾਰ ਮਾਂ ਹਿ ਬਹੁ ਜਾਵੈ ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਚਰਣਾ ॥
 ਧਾਵੈ ਮੇਰੇ ਮਿਟੈ ਰੂਪ ਮਰਣਾ ੬੯ ॥ ਤੁਝੈ ਸਬ ਸਾਪਨ ਰੂਪ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਨ ਸਮਾਨ ਦੇਤੁ ਸ
 ਬ ਮਾਨੈ ॥ ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਸਕਲ ਕੋ ਤੁਝਾ ਹੀ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨੁ ਮਾਮ ਚਰਣ ਨਿ ਮਨੁ ਰਹੀ
 ੭੦ ॥ ਜੇ ਯਾਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਇ ਛਿਟ ਕਾਯੋ ॥ ਮਰੁ ਚਾਹੈ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿ ਆਯੋ ॥ ਤੇਤਿ ਨ ਕੀਸੀ
 ਗਤਿ ਪਰਹੈ ॥ ਜੇ ਨਰ ਜੁਵਤੀ ਸੀ ਗਤਿ ਕਰੈ ॥ ੭੧ ॥ ਜੁਵਤੀ ਸੁਖ ਨਿ ਸੁਨੈ ਨ ਹਿ ਸੁਵਨਾ
 ਨੈਨ ਨ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਨ ਗਵਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਰੁਲਿ ਹਿਰੈ ਨ ਹਿ ਆਨੈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਨਿਰੰ
 ਤਰਿ ਰਹੈ ॥ ੭੨ ॥ ਮੇਰੇ ਬੰਧ ਪਨ ਕਹੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੰਟ ਨਿ ਸੀਗ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਖਤਿ
 ਮਰੁ ਜੇ ਖਤਿ ਸੀਗੀ ॥ ਬੰਧ ਪਨ ਕਰੈ ਹੋਤ ਪਰ ਸੀਗੀ ॥ ੭੩ ॥ ਤੁਝੈ ਤਿਲ ਕੇ ਸੀਗ ਰਿਤੋ ॥
 ਸਾਵਨ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿ ਰੁਜੈ ॥ ਨਿਰਕੁ ਯਨੈ ਰਕਰੈ ॥ ਮਸ ਬਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਨ ਸੀਗ ਤੁਝੈ
 ਸਬ ਮਾਨਾ ॥ ੭੪ ॥ ਮੇਰੇ ਪਯਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ ॥ ਧੁਮ ਸਹਤ ਹਿਰੈ ਮੇਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਸ

ਤ

ਨਬਭਨਸੁਨਿਹਿਰੈਗਥੇ॥ਉਪਵਾਮੰਰਧਰਸੁਕੰਗਥੇ॥੨੫॥ਉਪਵਉਦਾਗਾਹੇ
 ਪੁਰਤਮੇਕੰਨਥਿਪਯਾਵੈ॥ਕੰਨਰਧਮੇਚਿਤਲਗਾਵੈ॥ਮੇਤੰਮੁਕਤਿਸੇਵਤੁਦਚ
 ਰਣ॥ਧਰਜੇਚੁੰਮਿਟਾਣੀਸਰਣ॥੨੬॥ਕਿਰਥਾਸਿਧਤਮਕਰਣਾਕਰੋ॥ਯਜ
 ਨਜੇਗਬਾਨੀਥਿਸਤਰੋ॥ਸੁਨਿਉਪਵਨਿਜਲਨਕੀਬਾਨੀ॥ਤੁਬਾਸੀਹਰਿਜੀਆ
 ਪਬਖਾਨੀ॥**ਸੀਗਾਵਾਨੁਦਾਗਾ**॥੨੭॥ਉਪਵਤੋਕੰਯਜਨਸੁਨਾਉਂ॥ਜੇਗਸਹਤ
 ਸਬਾਅੰਗਬਤਾਉਂ॥ਜੇਗਸਹਤੰਯਜਨਹਿਕਰੋ॥ਤੰਮਨਬੇਗਰਜਹਧਰਹਰੋ॥
 ੨੮॥ਸਮਾਮਾਸਨੁਮੈਮਸਥਿਰਹੋਈ॥ਜੰਘਨਧਰਗਥੇਕਰਹੋਈ॥ਏਹਸਮਾ
 ਨਚਲੈਨਹਿਡੋਲੈ॥ਨਾਸਾਦਿਸੁਕਛੁਨਹਬੋਲੈ॥੨੯॥ਇਹ੍ਰਾਂਪੁਰਕੰਗੁਕਥਿ
 ਰਧਾਰੋ॥ਪੁਨਿਰੋਚਕਥੰਗਲਾਨਿਸਾਰੋ॥ਬਹੁਕੰਘੁਰਥੰਗਲਾਦੁਰਾ॥ਇ
 ਹ੍ਰਾਂਨਿਸਾਰੋਬਾਰੰਬਾਰ॥੩੦॥ਇਹ੍ਰਾਂਮਰਥਸਕਲਧਰਹਰੋ॥ਮੇਰੇਤੰਹਿਰੈਮੇ
 ਪਰੋ॥ਉਪਵਏਥਿਪਜੇਗਕਹਾਵੈ॥ਤਾਭੇਦਹਿਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈ॥੩੧॥ਮੰਤ੍ਰਮਹਤ
 ਸੋਨਾਮਸਗਰਗੁ॥ਮੰਤ੍ਰਥਿਨਾਂਸੋਕਹਿਏ॥ਮਗਰਗੁ॥ਤਾਤੇਜੇਸਗਰਗੁਜੇਨਾਂਮਾ
 ਜੇਉਤਮਹੋਧਾਦਾਣਾਮਾ॥੩੨॥ਪੁਰੋਗਥੇਰੇਚੁਕਕਰੋ॥ਓਅੰਕਾਗਮੰਤ੍ਰਓਰਪ
 ਰੋ॥ਘੰਟਾਨਾਦਤੰਓਰਯਜਾਵੈ॥ਤੰਮੇਮਿਲਕਰਿਧਾਦੁਚਲਾਵੈ॥੩੩॥ਜੰਤ੍ਰਿ
 ਕਲਾਮਕੁਜਾਸੋਕੰਈ॥ਧਾਣਮਾਸਹੀਮੇਥਿਰਹੋਈ॥ਬਹੁਕੰਹਿਰੈਕਮ

ਲੁਕੇਯਾਵੈ ॥ ਅਸਟਪਖਰੀਸੋਬਿਗਸਾਵੈ ॥ ੮੪ ॥ ਅੰਧੇਮੁਖਤੇਉਰਧਕਰੈ ॥ ਤੁ
 ਕੇਮਪਸਰਜਹਿਧਰੈ ॥ ਸੁਰਜੇਮੇਧੁਰਨਸਸਾਮਾਨੈ ॥ ਸਸਿਮੇਅਨਲਸੁਤੇਜਮਯਮਾ
 ਨੈ ॥ ੮੫ ॥ ਅਮਨਲਸੰਧਾਮਰੁਪਹਿਫਿਜਾਵੈ ॥ ਧਰਮਪ੍ਰੀਤਸੋਮਨਹਿਲਗਾਵੈ ॥ ਅੰ
 ਗਸਟਸਮਾਂਨਚਤੁਰਰੂਪ ॥ ਅਤਿਸੀਤਲਸਖਦਾਨਾਮਨਪਾ ॥ ੮੬ ॥ ਨੁਤਨ
 ਸਜਲਮੇਘਤਨਸਜਾਮਾ ॥ ਤਰ੍ਹਿਤਤੁਲਿਅੰਬਰਿਰੁਝਧਾਮਾ ॥ ਏਹਾਸਜੋਗੁਨਿਪ
 ਅਨਨਾ ॥ ਸੁਕਰਾਕਿਰਤਕੰਡਲਸੁਰੁਕਨਨਾ ॥ ੮੭ ॥ ਕੰਠਕੋਸਤਕਾਮਰਬਨਮਾਲਾ
 ਓਰਕ੍ਰਿਗਲੰਤਾਲਛਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਿਖਰੁਚਕਰਗਦਾਂਅਰਪਦਮਾ ॥ ਹਸਤਚਾਰ
 ਹੂੰਸੋਗਾਸਦਮਾ ॥ ੮੮ ॥ ਹੇਮਮੁਕਟਹੀਰਾਮਾਣਿਜਕੰਧਾਰੀ ॥ ਅਤਿਸੋਗੁਣਿਮਾਨਸਿਰਪ
 ਕੰਧਾਰੀ ॥ ਗੁਲਤਿਲਕਾਅੰਬੁਜਬਰਨੈਨਾ ॥ ਰੁਕਤਪੁਸਾਦਿਸੁਪਾਕੀ ॥ ਮੇਨਾਕਰਕੰਕ
 ਨਅੰਗਲਮੰਦੁਕਾਂਧਗਨੂਪਰਕਟਿਮੇਛੁੰਦੁਕਾ ॥ ਅੰਕੁਸਬੰਜੁਪੁਜਾਂਅਰੁਬਿੰ
 ਦਾ ॥ ਚਿਹਨਿਤਚਰਣਹਰਣੁਦੁਖਦੈਦਾ ॥ ੮੯ ॥ ਨਖਮਣਿਗਣਾਮਤਿਪੁਰਾਪੁਕਾਸਾ ॥
 ਓਰਅਗਨਅੰਧਤਮਨਾਸਾ ॥ ਅੰਗਸਕਲਅੰਗਨਿਬਰੁਖਣਾ ॥ ਜਿਨਕੇਫਿਜਾ
 ਨਮਿਟੈਸਬਦੁਖਣਾ ॥ ੯੦ ॥ ਬੰਸਿਕਿਸੋਰਿਧਰਮਸੁਕਮਾਗ ॥ ਨਖਸਖਯਜਾਵੈਬਾ
 ਰੰਬਾਰਾ ॥ ਚਰਣਿਨਿਤੇਪ੍ਰਤਿਅੰਗਹਿਫਿਜਾਵੈ ॥ ਏਕਗਹੈਏਕਹਿਛਿਟਕਾਵੈ ॥
 ੯੧ ॥ ਏਕੈਲੋਨਖਤੇਸਿਖਪਰਜੰਤਾ ॥ ਨਿਸਾਦਿਨੁਹਿਰਦੈਫਿਜਾਵੈਸੀਤਾ ॥ ਅੰਗ

ਬਾਸਨਾਸਬਪਰਹੈ। ਸੇਰੇਰੂਪ ਅਡਿਗਮਨਪਾਰੈ। ੭੪। ਯਾਥਿਪਜਬਮਨਨਿ
 ਹੁਚਲਹੈ। ਤੁਬਫਿਰ ਅੰਗਨਪਜਾਵੈਕੋਈ। ਅਤਿਸਿੰਦਰਮੁਖਮੇਮਨਪਾਰੈ।
 ਅੰਗਸਕਲਚਿਤਵਨੀਨਿਵਾਰੈ। ੭੫। ਯਾਥਿਪਮਨਮਪਨੇਬਸਹੈ। ਤਬ
 ਬਿਰਾਟਮੇਪਾਰੈਸੋਈ। ਸਕਲਬਿਰਾਟਰੂਪਮਮਜਾਨੈ। ਸੰਤੋਭਿੰਨਕਛਨਹਿ
 ਮਾਨੈ। ੭੬। ਯੇਬਿਰਾਟਮਮਰੂਪਰਿਜਾਨ। ਨਿਹਚਲਭਯੈਭੇਦਕੋਭਾਨ। ਤੁ
 ਬਤਾਰੂਤੇਮਨਹਿਨਿਵਾਰੈ। ਸੁਪਨਿਰੰਜਨਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰੈ। ਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰਨਿ
 ਰੰਤਰਿਕਰੈ। ਸਬਅਕਾਰਦੁਰਿਧਰਹੈ। ਆਤਮਬ੍ਰਹਮਏਕਕਰਦੇਖੈ। ਚੇਤਨਿਰੂ
 ਪਅਖੰਡਤਿਲੇਖੈ। ਨਿਜਾਨੰਦਨਿਹਚਲਨਿਰਪਾਰ। ਸਤਿਸਰੂਪਦਾਰਨਹਧਾਰ।
 ਏਕਮਜਨਮਾਮਾਧੇ। ਆਪਾਸੁਖਦੁਖਹਤਪੰਨਨਹਿਧਾਪ। ੭੭। ਕਾਲਨਕੁ
 ਮਜੀਵਨਿਹਿਮਾਯਾ। ਆਧੇਆਪਨਿਰੰਜਨਿਰਾਯਾ। ਜੈਸੇਮਗਨਿਅਖੰਡਤੋ
 ਈ। ਤਾਤੇਉਠੈਪਤੰਗਾਕੋਈ। ੭੮। ਬਹੁਰਿਮਗਨਿਹੀਮਾਰਿਸਮਾਵੈ। ਤਬ
 ਹਿਪਤੰਗਾਨਾਮਗਵਾਵੈ। ਅਸੇਮਾਤਮਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰੈ। ਏਕਜਾਨਿਕਰਿਦੈਤ
 ਨਿਵਾਰੈ। ੭੯। ਅਸੇਸੀਭਾਤਿਬਿਚਾਰਹਿਕਰਤੇ। ਨਿਸਦਿਨਬ੍ਰਹਮਮਾਰਿਮਨਪਰਤੇ।
 ਤਿਗੁਣਾਕਾਰਸਕਲਭੁਗਮਭਾਰੈ। ਹੋਇਬ੍ਰਹਮਸੇਵਤਸੰਜਾਗੈ। ੮੦। ਹੋਕਰਿ
 ਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਮਿਲਜਾਵੈ। ਜਗਤੇਬ੍ਰਹਮਨਹਿਮਾਵੈ। ਅਸੇਸੀਬਿਪਭੁਵਕੇਦੁ

੮੧

ਖਦੇਯੇ ਮੇਰੇ ਨਿਜਾਨੇ ਦੁਪਦਲੇ ॥ ੨੦੩ ॥ **ਦੁਹਰਾ** ਯਜਹੇ ਪੈਰੇ ਤੇ ਸੋਕ ਯਿਯੋ ਜਾ ਕਰਿ ਹਰਿ
 ਪੁਰਜਾਇ ॥ ਧਰਿਣਾ ਮੇ ਬਹੁ ਬਿਘਨ ਹੈ ਤੇ ਭਾਖੇ ਸਮਝਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ੪੭ ॥ ੨੦੩ ॥ **ਦੁਹਰਾ**
ਤਿਸੀ ਭੁਗਵੰਤ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਏਕਾ ਦਸ ਸੌ ਪੈਸੀ ਭੁਗਵੰਤ ਉਪਦ੍ਰਵੀ ਬਾਏ ਚਤੁਰ
ਸੋਧ ਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵੰਤੁ ਵਾਚੁ ॥ ਉਪਦ੍ਰਵੇ ਗਾਥੇ ਬਸ ਮਝਾਉ ॥ ਤਾ ਮੇ ਬਹੁ ਤੇ
 ਬਿਘਨ ਬਤਾਉ ॥ ਜੇ ਇੰਦੁ ਜਮਨ ਪਾਲਹਿ ਬਾਂਧੈ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਪੈ ਜੋ ਗਹਿ ਸਪੈ ॥ ੨੫ ॥
 ਮੇ ਮੇ ਪਰੈ ਆਪਨੇ ਚਿੰਤਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਿੰਧ ਬਿਘਨ ਹੈ ਨਿੰਤਾ ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਸਿੰਧ ਨ ਕੇ ਪਹਿਰੈ
 ਸੋ ਮਮੁਰੁ ਨਿਕੈ ਮਨੁ ਸਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਨ ਸੋਕ ਬਹੀਰੈ ਲੋਕੁ ॥ ਤੇ ਸਗਮ ਸਕਲ ਬਿ
 ਰਥਾਈ ਜਾਇ ॥ ਮੇ ਸੇ ਕਿਰਸੂ ਬਚਨ ਮਨ ਪਾਰਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰਵੀ ਨੀ ਪਰਸੂ ਬਿਚਾਰਾ
 ੨ ॥ **ਉਪਦ੍ਰਵੀ ਵਾਚੁ** ॥ ਕੈ ਪੁਕਾਰ ਪਾਰੁ ਫੁੰਦੇ ਵਾ ॥ ਅਰੁ ਸਿੰਧ ਨੁ ਕੈ ਕੈ ਬਿਪਰੇ ਵਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਨਾਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰੈ ॥ ਜੋ ਗਨੁ ਕੇ ਬਿਘਨਿ ਨਿਕੈ ਵਰੈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਦੁ ਅਪੀਨ ਸਿਧੁ ਹੈ ਸੋ
 ਕਲਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ਜਨ ਮੇ ਕਲਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰਵੁ ਪ੍ਰਿਏ ਮੇ ਪਾਰੀ ॥ ਤਬ ਬੋਲੈ
 ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵੰਤੁ ਵਾਚੁ** ॥ ਉਪਦ੍ਰਵਿ ਸਿੰਧ ਅਠਾਰੁ ਕਹਿਏ ॥ ਮਮ
 ਪਾਰੁ ਵਾਕਰੇ ਤੇ ਲਹਿਏ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਮਸੂ ਸਿੰਧ ਪਰ ਪਾਲਾ ॥ ਦਸ ਮੱਧਿ ਮਤੇ ਕਰੇ ਬਖਾ
 ਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਜਾਤੇ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵੁਰੈ ਈ ॥ ਕਤ ਹੂੰ ਨਹੀ ਅਵਰੁ ਵਨ ਕੋਈ ॥ ਮਮ ਦੁਆਨਾ
 ਮਸਿੰਧ ਯਜਹ ਜਾਨੈ ॥ ਮਗ ਮੇ ਹਨੀ ਮਾਯਾ ਮਾਨੈ ॥ ੩੦ ॥ ਜੇ ਤਨ ਕਰੈ ਮਗ ਬਿਸਤਾ

ਗਾਗਰਾਤੁਗੰਕਛਵਾਰਨਪਾਰਾਮਹਿਮਾਨਾਮਸਿੰਧਸੈਕਰੀਏਕਬਹੁੰਕੁਲਨ
ਤਕੰਗਰਿਏਜੇ॥੮॥ਜੇਯਾਏਹਰਿਮਤਿਲਘਕਰੈਮੁਸੁਨਾਮਾਏਦ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਪਰੈਸੇਯਹਲਘਮਾਸਿਪਕਰਾਵੈਮਮਜਨਨਾਕੇਨਿਕਟਨਾਮਾਏ॥੯॥
ਜੇਜੇਇੰਦ੍ਰਯਜੰਗੁਨਿਕਰੈਜਗੰਕਰੈਬਿਧਿਯਨਿਬਿਸਤਰੈਤਿਨਸਬਰੈ
ਗਨਿਜਾਕਰਿਸੁਰਿਏਯਾਪਤਨਾਮਸਿੰਧਸੈਕਰਿਏ॥੧੦॥ਏਕੰਗਕਰੈਬੈ
ਏਰੈਏਖੇਸੁਨੈਸਕਲਕੀਕਰੈਤਾਰਿਮਗੰਚਰਰੈਨਕਾਈਸੇਧਕਾਸਕ
ਸਿੰਧਕਗੰਈ॥ਇੰਦ੍ਰਯਏਹਬੁਧਮਨਯਾਏਤਿਉਂਲੋਕਜਿਨਕੇਮਾਥਾਨਾ
ਤਿਨਕੇਤ੍ਰਯੇਰੈਜੇਜਾਨੈਤਾਰਿਈਸਤਾਸਿੰਧਬਖਾਨੈ॥੧੧॥ਬਿਖਯਸਖ
ਨਿਕੋਕਏਨਗਰੈਜਾਤੇਮਤਿਮਾਨਿੰਦ੍ਰਿਤਿਰੈਨਾਮਾਮਬਸਿਤਾਸਿੰਧਕਗੰਏ
ਮੇਰੇਕੁਕਤਿਨਿਕਟਿਨਾਮਾਏ॥੧੨॥ਜੇਜੇਇੰਦ੍ਰਮਨਮੇਸੁਜਾਏਸੇਸੈਸਕ
ਲਧਲਕਮੇਮਾਏਬਸਤਾਨਾਮਸਿੰਧੈਸੇਈਮੇਰੇਜਨਾਮਾਏਰੈਨਕੇਈ॥੧੩॥
ਮਾਸੁਸਿੰਧਏਮਤਿਧਰਪਾਨਾਇਨਤੇਮਾਧਿਮਭਾਖੈਮਾਨਾਤਨਕੇਗਾਏਫਿਜਾ
ਖੇਨਹਕੇਈਨਾਮਾਮਨਗਮਕਰਿਏਸੇਈ॥੧੪॥ਹਰਿਸੁਵਨਸੁਨੈਸਬਬੈਨਾਹੁ
ਰਹਰਸਏਖੇਸਬਨੈਨਾਮਨਕੈਬੇਗਮਨੈਜਬਪਾਏ॥੧੫॥ਕਾਮਰੂਪਬਰੂਪਬ
ਨਾਏਧਰਕੇਤਨਮੇਕਰੈਧੁਏਸਾਸਿੰਧਛੁਠੀਪ੍ਰਕਾਯਧਰਏਸਾਨਿਜਇੰਦ੍ਰਤੇ

ਤਸੈਸਰੀਗ ਸੋਸਫੁਫੁਦਮਿੰਤੁਰੈਬੀਰ ੨੦। ਗਿਮਲੋਅਪਸਰਨਿਬਿਚਰੈਏਵਾ ਏਏਖੇਤਿ
ਨਹੈਲੁਹੈਸਭਰੇਵਾ ਸੋਸੁਰਕੀਕਾਦਰਸਨਕਹਿਯੋਗਿਮਥਜਾਂਫਲਹੈਕਦੇਨਗਹੈਯੋ॥
੨੧। ਜੋਸਿਕਲਪਕਰੈਸੋਹਈ। ਜਥਾਸਿਕਲਪਕਹਿਯੋਸੋਈ। ਜਗਰਜੇਚਾਹੈਤਹਾਂਜਾ
ਵੈ। ਗਮਪ੍ਰਤਿਗਤਿਗਤਿਸਿੰਧਕਹਾਵੈ ੨੨। ਏਦਸਮਿਲਅਸਾਦਸਕਹਿਯੋਗਮੋਰ
ਹੇਪੰਚਤੁਛਨਹਗਹਿਯੋ। ਬੰਰਤਮਾਨਅਰੁਭੂਤਰਿਵਿਖਾਸਬਕਛੁਜਾਨੈਲਿਖਾਮਲਿ
ਖਿ ੨੩। ਏਜਹੈਸਿੰਧਤਿਕਲਗਜਾਨਾ। ਅਗੇਸਿੰਧਬਖਾਨੈ। ਮਾਨਾਸੀਤਉਸੁਆ
ਇਕਜੇਦੈਦਾ। ਤਿਨਹਿਨਿਵਾਰੈਸੋਅਦੈਦਾ ੨੪। ਬਿਖਾਅਰੁਮਗਨਿਸੁਰਜਲਲਖੈਭਾ
ਜਾਤੇਹੈਵੈਇਸੇਅਚੈਭਾ। ਪ੍ਰਤਿਸ੍ਵਤਸੋਸਿੰਧਕਹਾਵੈ। ਹਰਿਜਨਤਾਕੇਨਿਕਟਨਅਵੈ
੨੫। ਵੈਅਸਾਦਸਅਰੁਏਪੰਚਾ। ਗਿਮਲਿਤੇਈਸਜਕਲਪਪੰਚਾ। ਏਮੇਮੂਲਰੂਪਉਚਾ
ਹੀ। ਸਾਖਾਂਬਹੁਤਨਹੀਬਿਸਤਾਰੀ ੨੬। ਗਮਪਾਰਵਾਕਰੇਤਾਅਵੈ। ਜੋਗਨਕਬਹੁਬਿ
ਪਬਿਚਲਾਵੈ। ਜੋਤਿਨਤੇਬਿਚਲੈਨਹਿਕਬਹੀ। ਤੋਮਮਚਰਨਨਿਪਾਵੈਤਬਹੀ ੨੭। ਜਾ
ਪਾਰਵਾਹੁਤੇਜੋਅਵੈ। ਜੋਸੇਜੋਗੀਕੋਬਿਚਲਾਵੈ। ਸੋਸਬਉਪਵਤੋਸੋਕਹੀ। ਜੋਗਪੰ
ਥਕੇਬਿਪਨਨਿਦਹੀ ੨੮। ਸੁਗੁਣਰੂਪਜੋਕਛੁਬਿਸਤਾਰਾ। ਸੋਲਨਾਂਬਿਪਰੂਪਹਮਾਰਾ
ਤਹੀਤਾਂਹਿਮਾਹਿਮਨਲਾਵੈ। ਤੈਸੀਤੈਸੀਸਿਪਹਿਪਾਵੈ ੨੯। ਸਬਦਸਪਰਸਰੂਪਰ
ਸਰੀਪਾ। ਪੰਚਰੂਤਕੇਸੁਖੰਬੀਪਾ। ਤਿਨਮੇਜਾਜਾਂਮੇਮਨਿਲਾਵੈ। ਤਾਤਾਂਕੇਰੂਪਹਿਮਿਲਜਾ

ਮ

ਵੈ॥ ੨੭॥ **ਅਮਰਿਮਾ** ੧॥ ਮਹਾਤਤਮੇ ਮਨੁ ਲਗਾਵੈ ਘੰਚੁਤੁ ਜਾਖਾ ਕਰਿ ਪਜਾਵੈ ਜਾਨਾ
 ਜਾਖਾ ਮੇ ਮਨ ਪਾਰੈ ਤਾਹੀ ਤਾ ਸਮਏ ਹ ਬਿਥਾਰੈ **ਅਮਰਿਮਾ** ੨॥ ਘੰਚੁਤੁ ਕੇ ਜੇ ਪਰਮਾਨੁ॥
 ਤਿਨ ਮੇ ਜੋਗੀ ਪਰੈ ਪਜਾਨੁ ਤਾਤਾਂ ਸਮਿਲਾਏ ਹ ਰਿਕਰੈ ਕਾਹੀ ਜੋ ਕਹੂਗਾ ਯੋ ਨ ਪਰੈ ੨
 ੭॥ **ਲੁਪਤਾ** ੩॥ ਸਾਂਤਿਕਾ ਮੰਤ੍ਰਿਕਾ ਮਨ ਪਾਰੈ ਤਾਕੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰੈ ਤਬ ਜੇ ਇੰਦ੍ਰ
 ਬੋਗ ਨਿਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਤਾ ਬਿਖਯਾਨ ਬਿਸਤਰੈ ੩੦॥ ਤੇ ਤੇ ਸੁਖ ਯਹ ਜੋਗੀ ਧਾਵੈ॥
 ਸੇਵਹੁ ਪਾਪਤ ਸਿਪਕਾਵੈ ਮੇਰੇ ਸੁਰੂਪ ਮਨਿ ਆਨੈ ਤਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾ
 ਨੈ ੩੧॥ ਜੋ ਕਰਿ ਈਵਾ ਲੈ ਪਰਦੇਖੈ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਆਚਰਨ ਨਿਧੇਖੈ **ਪ੍ਰਕਾਸਕਾ**
 ਮੇਰੇ ਕਾਲ ਰੂਪ ਮਨ ਪਾਰੈ ਸਬ ਬਜਾਂ ਪਕਸ ਬਈ ਸ ਬਿਚਾਰੈ ੩੨॥ ਤਾ ਤੇ ਸਿਪਈ ਸਤਾਂ
 ਪਾਵੈ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਜਾਨੈ ਤੇ ਬਰਤਾਵੈ ਜਾਹੀ ਜੋ ਈਕਰਵਾਵੈ ਤਾਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਚਿ
 ਪਜਾਵੈ ੩੩॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਜੋ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਤਾ ਮੇ ਪਾਰੈ ਚਿੰਤਾ ਮਨੁ ਪਾ ਤਾ ਤੇ ਸਿੰਧਾ ਅੰਬਿ
 ਸਤਾ ਪਾਵੈ ਬਿਖਯਾਨ ਬਿਨ ਮਨਿ ਦਬਾਵੈ ੩੪॥ ਨਿਰਗੁਣ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿ ਮਨ ਪਾ
 ਰੈ ਸਬ ਕਰਤਾ ਸਬਈ ਸ ਬਿਚਾਰੈ ਤਾ ਤੇ ਸਬ ਤਾਂ ਸਿੰਧ ਲੈ ਜੋ ਈ ਸਿੰਧਾਵੈ ਜੋ ਚ
 ਹੈ **ਬਸਤਾ** ੧॥ ੩੫॥ ਸੁਪਸਤੁ ਮਯਾ ਮੰਤ੍ਰਿਕਾ ਮੇਰੇ ਬਿਚਾਰੈ ਤਾ ਮੇ ਜੋਗੀ ਮਨ ਕੋ ਪਾਰੈ ਤਾ ਤੇ ਸੁ
 ਪਾ ਮਾ ਪਰੈ ਈ ਘਟ ਉਗਮੀ ਨ ਬਿਜਾਏ ਕੋਈ ੩੬॥ **ਅਨੁਗਾ** ੭॥ ਗਗਨਾ ਪਾਰ
 ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਪਾਰੈ ਸਬ ਦਰੂਪ ਉਗਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੈ ਤਬ ਜਾਗਲਗੇ ਪਵਨ ਮਥਾ

ਸਾ ਸੁਨੈ ਤਹ ਲੇ ਬਚਨ ਨਿਪਾਸਾ ੩੧॥ **ਦੁਰਸੁਦਨਾ 20॥** ਨੈਨ ਨ ਮੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਪਰੇ
 ਮ ਮਰੁ ਸੁਰਜ ਮੇ ਨੈਨ ਬਿਚਾਰੈ ਮ ਮਧੁਰ ਛਿਨ ਤ ਬ ਮੇ ਰਿਕੇ ਲੇਖੇ ਤ ਬ ਸੇ ਤੂੰ ਲੇ ਕ ਕੇ
 ਖੇ ੩੨॥ **ਦੁਰਸੁਦਨਾ 21॥** ਘਟ ਨ ਸਹਤ ਮੇ ਮੇ ਮਨ ਪਾਰੈ ਸੁਹਾਤ ਹਾਂ ਮ ਮਰੁ ਪ ਬਿਚਾਰੈ॥
 ਮ ਮੇ ਮੇ ਮਨ ਕੇ ਜੁਗ ਚਲਾਵੈ ਮਨ ਕੇ ਬੇਗ ਤ ਹਾਂ ਈ ਜਾਵੈ ੩੩॥ ਮ ਮੇ **ਬੇਗ 22॥** ਸਾਰੇ
 ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰੈ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਮੇ ਮਨ ਕੇ ਪਾਰੈ ਚਾਰੈ ਰੂਪ ਤ ਬ ਜੇ ਈ ਬਾਰਨ
 ਲਾਗੈ ਰੋਵੈ ਸੇ ਈ ੪੦॥ **ਕਾਮਰੂਪ 23॥** ਕ ਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹਿ ਚਾਰੈ ਜਾ ਮੇ ਪ ਜਾਨ ਮਾਧ
 ਨੇ ਮ ਨੈ ਤਾ ਮੇ ਤ ਬ ਤਾ ਤ ਨੇ ਜਾਵੈ ਮੇ ਸੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਲ ਤੇ ਗੁਲ ਰਿਜੈ ਸੇ ੪੧॥ **ਪ੍ਰਕਾਸ਼**
24॥ ਮੁਲ ਦੁਰਪ ਗ ਬਿਪ ਲਗਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣ ਚਲਾਵੈ ਸੀ ਸੇ ਮੇ ਲਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰ ਪ੍ਰਵੇਗੀ
 ਨ ਹਿ ਕ ਰੈ ਜੇ ਮਨ ਹੋਇ ਤਾ ਹਿ ਮਨ ਸਰੈ ੪੨॥ **ਸੁਦੀਪਾ 25॥** ਸੁਰਗ ਦੇਵ ਸੁਰ ਬਨਿ
 ਤਾ ਪ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਜਾਨਿ ਮਨ ਲਾਵੈ ਤ ਬ ਤੇ ਸਹਤ ਬਿਮਾਨ ਨਾ ਮਾਵੈ ਤੁਹੀ ਕੇ ਸੁਖ
 ਓਪ ਜਾਵੈ ੪੩॥ **ਸੁਰਕੀਰਾ 26॥** ਜੇ ਜੇ ਬਸ ਤੁਰਿ ਦੇ ਮੇ ਪਾਰੈ ਤਾ ਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇ ਰਿ
 ਬਿਚਾਰੈ ਸੇ ਈ ਸੇ ਪਾਵੈ ਤ ਤ ਕਾਲਾ ਜ ਬਹੀ ਚਾਰੈ ਕਾਲਾ ਮ ਕਾਲਾ ੪੪॥ **ਜਥਾ ਸਿੰਕ**
ਲੁਪ 27॥ ਸਕਲ ਨਿਜੀ ਤਾਂ ਸ ਬ ਕੇ ਈ ਸਾ ਨਿ ਤਾਂ ਧ੍ਰਿਯੀ ਨ ਸਕਲ ਕੇ ਸੀ ਸਾ ਜੇ ਗੀ
 ਮੇ ਸੇ ਮੇ ਕੇ ਪਾਵੈ ਤਾ ਕੀ ਮਾਨ ਨ ਕੇ ਈ ਮਿਟਾਵੈ ੪੫॥ ਮ ਮਧੁਰ ਤਾ 2੦॥ ਰਹਾਨ ਰੂਪ ਸ
 ਬ ਮੰ ਤ ਰ ਜਾ ਸੀ ਪਾਵੈ ਮੇ ਰਿ ਸਕਲ ਕੇ ਸੁਮੀ ਮ ਮਧ ਨੀ ਜਾਨੈ ਜਨ ਮ ਮਰਨ ਕੀ॥

ਗੁਣਿਕਿਕਾਸਰਸਬਕੇਮਨਕੀ ४੬॥ ਧੁਕਿਰਤਗੁਣਨਿਤੇਲਜਾਰੇਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁਤਿਨਕੇ
 ਸੁਮੀਕਰਿਮਾਨੈ ॥ ਧਾਵੈਮੇਰਿਜੋਸਦਾਅਵੈਦਾ ॥ ਤਬਕੋਈਨਹੀਬਾਪੇਵੈਦਾ ४੭॥ **ਅਮ**
ਵੈਦਾ ॥ ਸਬਮੇਬਾਪਕਸਕਲਮਤੀਤਾ ॥ ਲਿਖੇਨਸੂਰਅਗਨਿਜਲਸੀਤਾ ॥ ਮੇਜੋਮੇਕੋ
 ਧਾਵੈਜੋਈ ॥ ਮੇਜੋਲਛੁਪਾਵੈਜੋਈ ४੮॥ **ਧੁਤਿਦਤਾ ੫॥** ॥ ਜੋਮੇਰੇਅਵਤਾਰਨਧਾਵੈ
 ਗਮਾਪਛੁਤਚਵਰਮਨਲਜਾਂਵੈ ॥ ਤਕਿਕਹੂਨਪਰਾਜਯਹੋਈ ॥ ਸਬਹਿਨਮਾਹਿ
 ਬਿਗਜੈਜੋਈ ४੯॥ ॥ ਜੋਪਾਰਦਾਕਰੈਮਨਿਜੋਈ ॥ ਸਿੱਧਪੁਧਾਵੈਜੋਗੀਜੋਈ ॥ ਧਰਿਏ
 ਅੰਤਗਇਏਜਾਰੈ ॥ ਮੇਰੇਕੁਤਿਨਿਦੂਰਿਨਿਦਾਰੈ ੫੦॥ ॥ ਸੰਤੋਏਇਨਤੇਮੇਨਾਹੀ ॥ ਤਤੇ
 ਮਮਜਨਨਿਕਟਿਨਜਾਹੀ ॥ ਸੇਰਿਨਲਹੈਇਨਹਿਜੇਲੇਵੈ ॥ ਸੇਰਿਭੁਜੈਤਿਨਕੋਏਮੇਵੈ
 ੫੧॥ ॥ ਸੇਹੀਤੇਉਤਪਤਿਸਬਹਨਕੀ ॥ ਮੇਪੁਤਪਾਲਕਰੋਤਿਨਤਿਨਕੀ ॥ ਸਮਾਅਪੀ
 ਨਸਿੱਧਾਅਰੁਜੋਗਾ ॥ ਸਾਂਖਜਰੁਗਾਨਪਰਮਪਨਰੋਗਾ ੫੨॥ ॥ ਸਬਕੋਜਨਕਸਕਲ
 ਕੋਸੁਮੀ ॥ ਮੇਸਬਹਿਨਕੋਅੰਤੁਜਾਮੀ ॥ ਸਬਮੇਬਾਹਰਭੀਤਰਏਕਾ ॥ ਮੇਬੂਤੈਸਕ
 ਲਅਨੇਕਾ ੫੩॥ ॥ ਧੰਚਰੂਤਸਰੂਤਨਿਮਾਂਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਦੂਜਾਨਹੀ ॥ ਤੁਜੇਸਬਮੇ
 ਹੀਨਾਹੀਆਨਾ ॥ ਮਾਨਦੁਇਜੋਈਅਗਨਾ ੫੪॥ ॥ ਤਤੇਵੈਤਭਾਵਨਹਿਆਨੈ ॥ ਮੇਰੇ
 ਰੂਪਸਕਲਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਸਾਪਨਸਿੱਧਸਕਲਰੁਗਮਤਜੈ ॥ ਮੇਰੇਚਰਣਨਿਰੰਤਰਭੁਜੈ
 ੫੫॥ ॥ ਸਮਪੁਸਾਇਮਮਚਰਣਨਿਆਵੈ ॥ ਮਤਿਅਪਾਰਭੁਵਦੁਖਮਿਟਾਵੈ ॥ ਯਹਮੇ

ਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਤੇ ਗੋਰ ਸਕਲ ਮਹਾਨ **ਹੋਰਾ** ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਦੇਖਨੇ ਯਹ
 ਸੁਨਿ ਦੁਹਿ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਪੁਛੀ ਬਿਨੁ ਬਿਰੂਤਤ ਬਉਪਦਧਰਮਾ ਸੁਜਾਨ ॥ ੩੪ ॥ ੩੮ ॥ ੪੬ ॥
ਮਹਿਤ ਸੀਰੁ ਗਵਤੋ ਮਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਏਕਾਦਸ ਸਕੰ ਪੇਸੀ ਰੁਗਵਦ ਉਪਦੇਸਿ ਬਾਏ ਗੁਰੂ
 ਸਿਪ ਨਿਰੂਪ ਫੁਲਾ ਮਧੰ ਚ ਦਸੋ ਪਯਾਇ ॥ ੨੫ ॥ **ਉਪਦੇਸਿ ਦੁਆਰਾ** ਤੁਮਰੇ ਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਅਬਨਾ ਸੀ ॥ ਚਿਦਾਂ ਨੰਦ ਬਿਗੁਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਮਾਇਨਾ ਅੰਤ ਨ ਮਪਿਨ ਹਿਜਾ ਕੀ ॥ ਕੋਈ ਕੇ
 ਦਲੇ ਨਹਿ ਤਾ ਕੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸਕਲ ਜਗਤ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਪਾਸਿ ਤੁਮ ਬਿਨ ਸਾਏ ॥
 ਤੁਮ ਸਬ ਬਾਹਰ ਅਰੁ ਸਬ ਮਾਹੀ ॥ ਸਦਾਂ ਅਲਿਖਤ ਲਿਖੈ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਗਤੁ ਤੁ
 ਮਹੀ ਹੋ ਏਕਾ ॥ ਯਹ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਮਨੇਕਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਹ ਜਗਤਾ ਮਤਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਉਚਰੁ ਨੀਚ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਮਰੁਯਾ ਜੀਵ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਲੀ ॥ ਬਿਖਯਾ ਨਿਸੰ
 ਬਹੁਤ ਬੰਧ ਲਜੀ ॥ ਯਹਾ ਕੇ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਉਘਾਏ ॥ ਕੈਸੇ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਪਯਾਏ ॥
 ੪ ॥ ਗੁਨ ਵੰਤੁ ਵਜ੍ਞਨ ਹੈ ਜੋ ਤੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਖਤ ਹੋ ਤੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਅਬ ਕਰੁ ਫਾਕ
 ਰੀ ॥ ਨਿਜ ਬਿਰੂਤ ਸੋ ਬਿਸਤਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਮੇਏ ਖੇ ਸਬ ਨਿਮੇਏ ਖੇ ॥ ਤਬ ਮਏ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ
 ਲੇਖੇ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸਿ ਉਤੰ ਮਥੈ ਨਾ ॥ ਬੈਲੇ ਹਰਿ ਜੀ ਕਰੁ ਫਾਮੇ ਨਾ ॥ ੫ ॥ **ਸੀਰੁ ਗਵਤੁ ਬਰ**
 ਉਪਦਧਾ ਸੁਰਲੀ ਤੁਮ ਕੀ ਨੀ ॥ ਜਾਤੇ ਧਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਤਿ ਚੀ ਨੀ ॥ ਏਹੈ ਪ੍ਰਸਨਾ ਅਰੁ ਜਨੁ ਬੀ
 ਕਰੀ ॥ ਤਾ ਸੋ ਮੇਜਾ ਬਿਪ ਉਚਰੀ ॥ ੬ ॥ ਤਾਂਹੀ ਬਿਪਾ ਮਬ ਤੇ ਹਿਸੁਨਾ ਉ ॥ ਮੇਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿ

ਸੁਓਪਜਾਉ ਕੋਰਵਾ ਅਰਪੀ ਰੁਵਕੁ ਰਖੇਤਾ ਜਬਹਿ ਸੁਰੇ ਭਾਰਤ ਕੇ ਹੋਤਾ ॥੮॥ ਤਬਾਮ
 ਰੁਜਨੁ ਕੋਰਵਾ ਸੁਏਖੈ ਸਕਲ ਬੀਧਾ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥੯॥ ਇਨ ਸਬਹਿ ਨ ਕੋ ਜੋ ਮੇ ਮਾਰੀ ਗਾਮਾ
 ਪੁਰਿ ਆਪਨ ਰਕਤ ਤੋਰੈ ॥੧੦॥ ਗੋਸੀ ਬਿਧਾ ਮਾਲੋ ਮਰੀ ਕਾਰਾ ਗਾਮਾ ਪੁਰਿ ਮਾਲੋ ਮਾ
 ਰਨਹਾਂ ਗਾਤ ਬਮੇਤਾ ਹਿਰਾਨ ਸਮਝਾਏ ॥੧੧॥ ਤਾ ਕੋ ਸਬਾ ਅਰਾਨ ਮਿਟਾਏ ॥੧੨॥ ਯੁ
 ਸਨਕਰੀ ਅਰੁ ਜਨੁ ਤੁਬਾ ਮੇਸੀ ॥੧੩॥ ਮੇਸੀ ਕੀ ਨੀਏ ਸੈਸੀ ॥੧੪॥ ਤਾ ਤੇ ਉਤਰ ਕੋ ਉਚਰੈ ॥੧੫॥ ਯ
 ਬਿਧ ਬੁਧਾ ਵਿਸਟ ਕੋ ਕਰੈ ॥੧੬॥ ਉਪਦ੍ਰੁ ਮੇਸ ਬਹਿਨ ਕੋ ਸੁੰਮੀ ॥੧੭॥ ਸਬਹਿ ਨ ਕੋ ਮੇ
 ਰਜਾਮੀ ਗਾਮਾ ਪੁਰੇ ਸਬ ਕੋ ਉਪਜਾਉ ॥੧੮॥ ਸਬ ਪੈਥੈ ਸਬ ਕੋ ਬਰਤਾਉ ॥੧੯॥ ਸਕਲ ਰ
 ਹੈ ਮੇਰੇ ਅਪੀਨਾ ॥੨੦॥ ਮੇਸ ਬਹਿਨ ਕੋ ਲੀਨਾ ॥੨੧॥ ਤਾ ਤੇ ਸਬ ਮੇਦੁ ਜਾਨੀ ॥੨੨॥ ਬਿਰੁਤ ਜਾਨੈ
 ਮਨਮਾਂਹੀ ॥੨੩॥ ਯਹਿ ਤੇ ਸੇ ਬਿਸੇਖ ਸੇ ਕਰੈ ॥੨੪॥ ਤੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਦਰੈ ॥੨੫॥ ਸਬ ਰਛਕ
 ਨਿਮਾਹਿ ਮੇਰਛਕਾ ॥੨੬॥ ਤਿਨ ਮੇਕਾਲ ਸਕਲ ਜੋਰਛਕਾ ॥੨੭॥ ਜੋ ਮੇਪੁ ਕਿਰਤ ਤਿਹੁ ਦੁਕੀ
 ਆਇ ॥੨੮॥ ਯਹਿ ਚਰੁਤ ਮੇ ਮੇਰੁਤਾਇ ॥੨੯॥ ਸਕਲ ਬੇਦ ਮੇਜਾਨੈ ॥੩੦॥ ਬਡੇ ਨੁਮਾਹਿ ਮਹਤੁਰਿ
 ਮਾਨੈ ॥੩੧॥ ਸਬ ਸੁਛ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ਜਿਯ ਦੇਖੈ ॥੩੨॥ ਸਬ ਦੁਰਜਨ ਨਿਮਾਹਿ ਮਨ ਲੇਖੈ ॥੩੩॥ ਬੇ
 ਦਹਾਨ ਮੇ ਬੁਧ ਮਾਜਾਨੈ ॥੩੪॥ ਅੰਕਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਮੇ ਮਾਨੈ ॥੩੫॥ ਛੰਦਨ ਮੇ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਛੰਦਾ
 ਗੋਮਕਾਰ ਅਛਰ ਕੇ ਬਿਰੰਦਾ ॥੩੬॥ ਸਬ ਦੇਵ ਨਿਕੇ ਮਪਿ ਪੁਰੰਦਰਾ ॥੩੭॥ ਸਕਲ ਬੰਸੁਨਿ
 ਮੇ ਮੇਬਸੀਤਾ ॥੩੮॥ ਨੀਲ ਕੰਠ ਦੇ ਕਾਦ ਸਹਰ ਮੇ ॥੩੯॥ ਬਿਸਨ ਨਾਮ ਦ੍ਰੁਦ ਸਇਨਕ

ਰਮੇ ਤਿਨੇ ਮੇਰਿ ਗੁਜੇ ਸਧਤ ਮਹਾਰਿਖਾ ਤਿਨੇ ਮੇਰੁ ਜੇ ਸਬੈ ਰਾਜ ਰਿਖਾ ਦੇਵ ਰਿਖ
 ਨੇ ਮੇਰਾ ਦਯਾਨੀ ਕਾਮ ਪੇਨ ਪੇਨ ਨਿਮੇ ਮਾਨੀ ਸਿੰਧ ਨਿਮੇ ਮੇਰੁ ਧਲਿ ਸਰੂਪਾ ਧੀ
 ਛਨੁ ਮਾਹਿਗਰ ਰੁਮ ਮਰੂਪਾ ਧਰੁ ਯਾਤਿ ਮੇਰੇ ਦੰਡਾ ਤਿਨੇ ਮੇਰੁ ਰਜਗ
 ਲੋ ਮੰਡਾ ਬਾਦ ਨਿਮਾਹਿ ਅਪਯਾਤ ਮਬਾਦਾ ਸਬਾ ਅਸੁਰ ਨਿਮੇ ਮੇਰੁ ਧਲਿ ਲਾਦਾ
 ੨੦॥ ਤਪਤ ਧੁਕਾ ਸਕ ਮਾਹਿ ਦਿਨੇ ਸਾ ਯਛੁਗ ਛ ਸਗੁ ਮਾਹਿ ਪਨੇ ਸਾ ਤਿਨੇ ਮੇ
 ਸੇ ਮਸਕ ਲਜੇ ਉਰੁਗ ਨਾ ਸਬ ਪਾਤੁ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੰ ਚਨਾ ੨੧॥ ਰਗੁ ਨਿਮਾਹਿ ਮੇਰੁ
 ਜਾ ਮੇਰਾ ਪਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੀ ਗਜੇ ਸਿੰਧਿ ਉਧਾਵਤਾ ਤਗ ਬਰਦੇ ਜੇ ਸਬੁ ਲਲੀਤਾ ਨ
 ਗਨਿ ਮੇਰਾ ਮਰੂਪਾ ਮਨੀਤਾ ੨੨॥ ਨਰ ਨਿਮਾਹਿ ਮਰੂਪਾ ਨੇ ਸਾ ਸਰੂਪ ਨਿਮੇ ਬਾਸ ਕਸ
 ਰਧੇ ਸਾ ਉਚੁ ਸਵਾਰੁ ਯਨਿ ਮੇਰਾ ਨੀ ਏਡ ਪਰ ਨਿ ਤਿਨੇ ਮੇਰਾ ਮਾਨੀ ੨੩॥ ਸਕਲ
 ਮਿਗ ਨਿਮੇ ਮੇਰੁ ਗਰਾਜਾ ਸਰਿ ਤਨੇ ਮੇਰਾ ਗਾ ਸਿਰਤਾ ਜਾ ਸਬਾ ਅਸਰ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ਸਿ
 ਨਿਜਾ ਸਾ ਬਰਦਿ ਨਿਮਾਹਿ ਬਿੰਧੁ ਮਾਮ ਬਾਸਾ ੨੪॥ ਸਕਲ ਸਰ ਨਿਮੇ ਰੂਪਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸ
 ਕਲੁ ਪਨੁ ਖਪਾਰ ਨੁ ਮੇਰੁ ਦੁ ਮੇਰੇ ਪਨੁ ਖਾ ਆਯੁ ਪਨਿ ਮਾਹਿ ਧਰਮ ਨਿਦਾ ਸੁ ਮੇਰੁ ਤਿਨ
 ਮਾਹਿ ੨੫॥ ਜੇ ਮਤਿ ਗਹਿ ਨਹਿ ਮਾਲੁ ਯਤਿਨੇ ਮੇਰੇ ਪੀਧ ਲਸ ਬਧਿਨਾ ਸਧਤਿਨ
 ਮੇਰੇ ੨੬॥ ਮੇਰੇ ਪਰੋਤ ਨਿਮਾਹਿ ਬਸਿ ਸਿਰਿ ਤਗ ਬੁਰੁ ਸਧਤਿ ਜੇ ਬੁਰੁ ਮਿਸਟਾ ਸੇਨ
 ਧਤਿਨੁ ਮਾਹਿ ਸੇਨਾ ਨੀ ਧਰਮ ਧੁ ਬਰਤ ਕਬੁਰੁ ਮਾਜਾ ਨੀ ਸਕਲ ਮੇਰੁ ਪਨੁ

ਮੇਜਵਜਾਨੀ ॥ ਧਿਤਰਨਿਮਾਹਿ ॥ ਅਰਜਮਾਮਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਰਾਸਬਜਰਾਜਨਿ
ਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦ੍ਵੈਰਸਮਾਨਕੇਨਾਹ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਨਿਜਲਸੂਰਜਬ੍ਰਹਮਾਨੀ ॥ ਅਰਮ
ਨਏਖਟਸੋਧਕਜਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਚਤੁਰਦੇਹਆਤਮਾਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਨੁਮੇ
ਜਨਤਕਮਾਰਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰਿਨੁਮੇਸਤਰੂਪਾਰਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖਨਿਮੇਸ੍ਵਰੀਰੁਮੇਜਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥
ਸਾਦ੍ਵਪਾਨਤਿਨਮੇਸੰਬਤੁਸਰਾ ॥ ਅਰਯਠੰਰਤਿਨਮੇਉਰਾਮੰਤ੍ਰਾਮੇ ॥ ਚੈਧਰਮਾਅਰੁ
ਯਕੇਦਾਨੀ ॥ ਗੁਰੁਜਨੀਧਿਯਮੇਨਸਮਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾਪੁਰਖਸੰਜੋਗੀਜੇਤੇ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾਦ੍ਵੈਉਰੇਸਬਤੇਤੇ ॥ ਸਕਲਬਾਂਨਰਨਿਮੇਹਨਦੈਤਾ ॥ ਰੁਤਨਮੇਹਿਮਮਰੁ
ਪਬਸੰਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਮਾਗਸਰਮਾਸਨਿਮੇਜਾਨੀ ॥ ਨਛਤ੍ਰਨਿਮੇਅਭਿਜਿਤਮਾਨੀ ॥ ਦੇਵ
ਲਾਮਸਿਤਰਹਿਤਜੇਦੈਦਰਾ ॥ ਕਵਲਕੇਸਸਬਹੰਨੁਮੇਸ੍ਵਿਦਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਸੁਗਨਿਮਾਹਿ
ਸਤਿ ॥ ਸੁਗਸੇਨਾਮਾ ॥ ਬੇਦਨਿਮਾਹਿਬੇਦਮੇਸਜਾਮਾ ॥ ਬ੍ਰਾਸਨਿਮਾਹਿਬ੍ਰਾ
ਸਦੈਪਾਇਨਿ ॥ ਤਿਨਮੇਤ੍ਰਮਜੇਬਿਸੁਪਗਾਯਨਿ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਕਬਿਨਮਾਹਿਕਬਸੁਕੁ
ਹਿਜਾਨੀ ॥ ਸਕਤਿਦੈਤਿਮਮਯਹਤਨਮਾਨੀ ॥ ਬਿਦਯਾਪਰਤਿਨਮਾਹਿਸੁਦਰਸਨਾ
ਪਦਮਗੁਗਤਿਨਿਮੇਜੇਮਨਿਗਨਿ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਸਬਤ੍ਰਿਣਨਾਤਿਨਮੇਕੁਸਜਾਨੀ ॥ ਹੋਮ
ਬਸਤੁਮੰਗੋਪਰਤੁਮਾਨੀ ॥ ਤਿਨਮੇਪਨਜੇਸਬਬਿਦਸਾਇ ॥ ਜ੍ਯਮਾਰਗਸਬਤਿਨ
ਮੇਨਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਅੰਗਸਮਾਪਜੇਗਾਮੰਗਨਿਮੇ ॥ ਮੇਰੋਛਮਾਛਮਾਦੈਤਨਿਮੇ ॥

ਪੀਰਜੀਮੇਜੀਪੀਰਜੀਵੀਤਾਮੇਬਲਤਿਨਮੇਜੇਬਲਵੀਤਾ ੩੬॥ ਛਲਨਿਮਾਹਿਛਲਮੇਰੋਜੁਪਾ
 ਮੇਰੇਰੋਤਕਰਮਮਮਰੂਪਾਬਾਸਦੇਵਸਿਕਰਖਨਿਬੀਰਾਪ੍ਰਦਮਨਮਰਾਮਨਿਰੂਪਸਰੀ
 ਰਾ ੩੭॥ ਨਾਗਾਇਦੁਹਯਗੀਵਮਜੀਪਰਾਨਰਹਰਿਮਰਜਮਦਗਨਿਪ੍ਰਤਬਰਾਬਜੁ
 ਹਰਚਨਪੁਜਾਜਾਨੀਬਾਸਦੇਵਤਾਗੰਮੇਕੋਮਾਨੀ ੩੮॥ ਉਨੇਮੇਬਿਰਤਾਜੇਸਬਰੂਪਰਾ॥
 ਪ੍ਰਬਬਜਿਤਨਾਮਮੇਅਪਸਰਾਮੇਰੋਬਿਸਦਬਸੁਰੀਪਰਬੈਪਰਦੀਮਾਹਿਰੀਕੋਮੇਸਰ
 ਬੈ ੩੯॥ ਰਸਜਲਮਾਹਿਸਬਦਮਕਾਸਾਰਵਸਸਤਾਰਨਮੇਪ੍ਰਕਾਸਾਡੇਜਦਿਨਮੇਪਾ
 ਵਕਜਾਨੀਬਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਨਿਮੇਬਲਮੇਮਾਨੀ ੪੦॥ ਬੀਰਨਿਮੇਮਰਜਨਬਹੁਜਾਰਾਮੇਸ
 ਬਉਤਪਤਿਬਿਤਸਿਗਰਾਇਦੁਯਮਨਬੁਪਜਾਇਕਜੇਤੋਮੇਰੀਸਕਤਿਪ੍ਰਬਰਤੈਤੈ
 ੪੧॥ ਸਬਰਿਨਮੇਪੈਮਰਬਨਸਬਰਾਓਡੇਜਤ੍ਰਤਿਨਮੇਚੇਤਨਿਰੋਸਬਦਸਪਗਸਰੂ
 ਪਰਸਰੀਪਾਤਿਨਤੇਪੰਚਰੂਤਸਬੰਧਾ ੪੨॥ ਇਦੁਯਮਨਮਰਤਤ੍ਰਰੀਕਾਰਾਤ੍ਰਿਗੁਣਸ
 ਰਤਏਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਿਕਾਰਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਰੂਪਰਖਜਾਗਕਛੁਰੈਜੇਤੋਮੇਰੋਰੂਪਸਕਲਰੈਤੈਤੈ॥
 ੪੩॥ ਮੇਬਿਨਕਰੂਕਛੁਰੈਨਾਜੀਮੇਰੀਪ੍ਰਗਟਰੋਸਬਾਮਾਜੀਜੈਪ੍ਰਮਾਣੁਗਾਏਮੇਕਬਰੀ
 ਤੋਤਿਨਪਾਰਹਿਪਾਉਤਬਰੀ ੪੪॥ ਪਰਿਮਮਨਿਰਮਤਜੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾਤਿਨਕੋਗਾਣਤ
 ਪਰੈਨਹਖੰਡਾਤਾਤੋਕੋਬਿਰੂਤਕਰਾਨੀਜੈਕਛੁਮੇਰੋਰੂਪਤਗਾਨੀ ੪੫॥ ਮੇਰਾਮਬਜੁ
 ਗਤਿਬਿਰੂਤਹਿਕਰੀਏਤਦ੍ਰਿਸ਼ਮੇਸੀਬਿਪਦਰੀਲਜਾਤੇਜਛਮਾਪਨਦਾਨਾ॥

ਰਿ

ਸੁੰਦਰਤਾਈ ਸੁਰਜਰਗਨਾ ੪੬॥ ਬਲਸੈਰੰਗਜਰੁਪੀਰਜਜਗਾਮਮਥਿਰੁਤਜਾ
ਨੰਤਗਤਗਾਏਥਿਰੁਤਿਤੈਸੈਕਛੁਕਹੀ॥ ਮਮਤਿਮਧਾਰਕਹਿਥੈਕੋਰਹੀ ੪੭॥ ਮਨਥਿਰ
ਕਰਛੁਕਾਜਏਜਾਨੈ॥ ਇਹਾਈਰੰਗਨਕਏਮਤਿਮਾਨੈ॥ ਇੰਦੁਜਬੁਧਏਹਮਨਪ੍ਰਾਨ॥ ਨਿਸ
ਚਲਕਰਏਖੰਭੁਗਵਾਂਨਾ ੪੮॥ ਮਨਤੇਸਬਾਮਕਾਰਉਤਾਰੈ॥ ਚੇਤਨਮੇਰੋਰੂਪਥਿਚਾਰੈ॥
ਏਕਾਮਖੰਤਿਤਜਗਤੁਸੇਈ॥ ਮਾਧਾਪਰਦੁਜਾਨਹਕੋਈ ੪੯॥ ਮੇਜੇਜਾਨਬ੍ਰਹਮ
ਕੋਪਾਏ॥ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਇਜਗਤਨਹਮਾਏ॥ ਅਨਿਤਨਮਨਇੰਦੁਜਾਮਰਪ੍ਰਾਨ॥ ਥਿਰ
ਕਰਿਜਿਨਨਿਪਕਯੋਮਮਪ੍ਰਾਨਾ ੫੦॥ ਤਾਕੇਬਹੁਤਗੁਤਿਮਾਚਰਣਾ॥ ਜਪਤਪਦਾਨਬ੍ਰ
ਤਾਇਕਕਰਣਾ॥ ਕਾਏਕਲਿਸਕੁਯੋਜਲਜੈਸੇ॥ ਘਲਪਲਸੁਦਿਜਾਏਸਬਤੈਸੇ॥ ੫
੧॥ ਤਾਤੇਬਚਨਕਾਇਮਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਸਬਕੇਬੰਧਕਰੇਮਮਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਮੇਰਿਪ੍ਰਾਇਮੇਮਾ
ਰਿਸਮਾਏ॥ ਤਬਸਿਸਾਰੁਮਾਰਿਨਹਿਮਾਏ॥ **ਏਹਗਾ** ਜੋਏਉਪਦ੍ਰਤੈਸੈਕਯੋਯ
ਹਥਿਰੁਤਕੋਰਹਾਂਨਾ॥ ਤਜੇਹੀਸੁਛਮਥੁਲਸਬਏਖੰਸੀਰੁਗਵਾਂਨਾ ੫੨॥ **ਇਤ**
ਸੀਰੁਗਵਾਂਨਾਮਹਾਪ੍ਰਗਾਏਏਕਦੁਸਸੁਕੰਧੇਸੀਰੁਗਵਾਂਨਾਉਪਦ੍ਰਸੰਬਾਏਗੁਪਾ
ਏਥਿਰੁਤਕਥਨੰਨਾਮਖੰਤੁਸੇਪਾਇ ੨੬॥ **ਸ੍ਰੀਸੁਕਵਾਂਚਾ** ਦਾਸਨਿਮੇਉਪਦ੍ਰ
ਨਿਜਦਾਸਾ॥ ਜਾਕੇਹਿਰਏਗਨਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਨਜੀਵਨਿਕੀਰਿਤਮਨਪਾਰੀ॥ ਤਾ
ਤੇਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਸਨਸੈਕਰੀ ੨॥ **ਉਪਦ੍ਰਉਦਾਚਾ** ਪ੍ਰਤੁਮਕਲਪਾਮਾਇਉਚਾਰਿਯੋ॥

ਭੁਯੋਨਿਮਤਿਪਰਮਬਿਸਤਾਂਕੀ। ਬਰਹਾਂਸੁਮਾਮਾਇਕਨਰਜੇਤੋ। ਤਿਨਿਪਰਮਨਿਸੇ
 ਲਾਗੇਤੇਤੇ॥੨॥ ਤਿਨਮੇਕੋਈਭੁਯੋਰਿਪਾਏ। ਕੋਈਕਰਮਸਿੰਧੁਬਰਜਾਏ। ਤਾਤੇਤੁਮ
 ਕਰਣਮਯਏਵਾ। ਗੁਪਤੋਨਰਪਰਮਨਿਕੋਭੇਵਾ॥੩॥ ਪਰਮਕਰਤਜੋਊਪਜੈਰਗਤਿ।
 ਤੁਮਰੇਚਰਣਬਏ। ਅਨੁਰਕਤਿ। ਛੁਟੈਕਾਲਜਾਲਭੁਵਨੁਪਾ। ਸਰੈਤੁਮਾਰੇਬ੍ਰਹਮਸਰੂ
 ਪਾ॥੪॥ ਜਦਿਪ੍ਰਾਨਿਬਿਪਸੇਬਿਸਤਾਂਕੀ। ਜਬਪੁਰੀਸਰੂਪਤੁਮਪਾਕੀ॥੫॥ ਜੈਕਛੁ
 ਮੋਰਕਰੈਕਛੁਮੋਰ। ਤਾਤੇਜੀਵਨਪਾਏਠੰਗ। ਤਾਤੇਤੁਮਕਰਣਕਰਿਗੁਪੀ। ਬਰੇਜਾਤੇਜੀ
 ਵਨਿਰਖੀ॥੬॥ ਅਰੁਣਜਤੁਮਹੀਜਾਨੈਏਵਾ। ਤੁਮਬਿਨੁਦੁਜੇਲੈਨਭੇਵਾ। ਤੁਮਹੀਕਰੈਸੁ
 ਨੈਉਰਪਰੈ। ਤੁਮਹੀਗਾਥੈਤੁਮਹੀਕਰੈ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਹੀਕੀਸਰੰਮਸੁੰਗੀ। ਬੇਦਜਗਨਿਤਮਰ
 ਤਿਪਾਰੀ। ਤਗਉਤਜਰਕੋਈਨਹਜਾਨੈ। ਜਜੈਬੈਤੋਜੈਸਬੈਬਖਾਨੈ॥੮॥ ਗਮਰੁਣਜਰੈਸੇ
 ਕਰਿਮਨਾਮਾਏ। ਕਰਮਕਰੈਤੇਭੁਕਤਿਰਿਪਾਏ। ਅਰੁਤੁਮਯਾਹੀਕੋਤਨਪਾਰੀ। ਜਾਤੇਨਿ
 ਜਪਰਮਹਿਬਿਸਤਾਰੀ। ਜੋਬੈਕੋਠਪਯਾਏਕਰਿਰੈ। ਯਹਨਿਜਪਰਮਨਹੀਉਚਰੈ॥੯॥
 ਤਾਪੀਛੈਕੋਈਨਹਿਕਰਿਰੈ। ਯਹਨਿਜਪਰਮਗੁਪਤਿਈਰਹਿਰੈ॥੧੦॥ ਤੁਤੇਅਬਤੁਮ
 ਕਰਣਕਰੈ। ਯਹਨਿਜਪਰਮਬੇਗਬਿਸਤਾਰੈ। ਗੋਮੇਸੀਸੁਨਿਉਪਵਕੀਬਾਨੀ। ਗਮਾਪ੍ਰਾਨਿ
 ਬੈਲੇਸਾਰੀਗਧਾਨੀ। **ਸੀਰੁਗਵਨੋਵਾਚਾ**। ਪੀਨਪੀਨਉਪਵਜਨਮੇਰੈ। ਯੁਜੈਨਹੀਬਰ
 ਬਰਤੇਰੈ। ਮੇਰੈਨਿਜਜਨਕਹੀਮੇਸੇਈ। ਜੇਤਪਰਾਏਬਰਤੇਜੈਈ॥੧੨॥ ਤਾਤੇਤੁਮਪਰਕ

ਰਜਕਕੀ ਮੇਤੇ ਪਰਮਪਰਮ ਬਿਸਤਕੀ ਉਪਦ੍ਰਪਰਮਪਰਮ ਮਰੁਕੀ ਮੇਰਸਕ
 ਲਤੇ ਕਰੈ ਬਿਰਕਤਿ ॥ ੧੩ ॥ ਰੁਕਤਿ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਮਾ ਜੋ ਸਬਜਾਨੈ ਪਰਮਾ ਮਪਰ
 ਮਾ ਜਬ ਮੇ ਪ੍ਰਥਮ ਕਿਲੇ ਸੀਸਾਰਾ ਤਬ ਨਹੀ ਹੁਤੈ ਕਰਮ ਬਿਸਤਾਰਾ ਜੇਈ ਜੇ ਮਾਨਵ
 ਤਨ ਪਰੈ ਮੇਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤੇ ਉਪਰੈ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਤਲੈ ਮਾਧਾ ਮਾ ਤਾ ਤੇ ਸੁਕਿ ਤੁਰਗਾ ਸੇ
 ਨਾਮਾ ੧੫ ॥ ਉਅੰਕਾਰ ਰੂਪ ਤਬ ਬੇਦਾ ਮੇ ਸੇ ਕਛੁ ਹੁਤੇ ਨਹਿ ਬੇਦਾ ਸਬ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਮਨ ਨਿ
 ਸਚ ਲਕਰੈ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਪਰੈ ੧੬ ॥ ਜੇ ਮੇ ਸੇ ਸਬ ਪਾਪ ਨਿਪਰਹੈ ॥ ਸਬ ਮੇ
 ਰੈ ਰਹਣ ਨਿਮਨੁ ਸਰੈ ॥ ਤੇ ਤੇ ਬਿਖਰੇ ਮਤ ਮੰਦਾ ॥ ਬਿਖਰਾ ਨਿਤੇ ਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ੧੭ ॥ ॥
 ਤਿਨ ਨਿਮਤਿ ਬਹੁ ਉਦਮ ਕਰੈ ॥ ਰਾਜ ਸਤੇ ਪਾਪ ਨਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਬ ਤਿਨੇ ਤੁਬੇਦੁ ਬਿਸ
 ਤਰੈ ॥ ਬਹੁ ਤਗੁ ਤਿਕੇ ਕਰਮ ਪਸਾਰੈ ੧੮ ॥ ਬਹੁ ਮਾਸ ਰਮ ਕੇਰੇ ਉਪਾਏ ॥ ਨਜਾਰੇ
 ਨਜਾਰੇ ਕਰਮ ਗੁਰਾਏ ॥ ਮਪਨੈ ਪਰਮ ਤਜਾਗ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਨਰ ਜਾਇ ਨਰ ਕਮੇ ਪਰੈ
 ੧੯ ॥ ॥ ਮੇ ਸੇ ਬਹੁ ਬਿਪਰੁਯ ਹਿਦਿ ਪਾਏ ॥ ਬੇਰੇ ਕਰਮ ਨਿਮੇਠ ਰਾਏ ॥ ਤਾ ਮੇ ਰੁਖ ਜੋ
 ਮਾਤ ਮਰੁ ਜਨਾ ਮੇ ਬਿਨ ਸਕਲ ਕਰਮ ਕੇ ਤਜਨਾ ੨੦ ॥ ਬਹੁ ਕੇ ਬਹੁ ਮਰੇ ਰੁਨਿ ਚ
 ਰੈ ॥ ਰਾਜ ਸਤੇ ਨਿਸਚਲ ਨਹਿ ਰੈ ॥ ਤਿਨਿ ਕੇਰੇ ਤਜਗ ਉਪਜਾਈ ॥ ਬਿਸਰੁ ਪੁਕ
 ਹਿਸ ਬਨਿ ਸੁਨਾਈ ੨੧ ॥ ਬਿਸਨ ਜਨਨ ਕੀ ਜੈ ਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ਏਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਮਾਨੀ ਜੈ
 ਨਾਹੀ ॥ ਮੇ ਮੁਖ ਹੁਤੇ ਬਿਪ੍ਰ ਉਪਜਾਏ ॥ ਛੁਤੀ ਬਾਹੁ ਨ ਤੇ ਸੁਖ ਨਾਏ ੨੨ ॥ ਜੇ ਪਾਨਿ

ਬੈਸਪਦਨਿਤੇਸੁੰਦਾਘਦਨੀਏਮੈਰੈਸਬਛੁੰਦਾਘਨਿਗੁਸਬਜੀਘਨਿਤੇਕਿਯੀ
 ਘੁਗਮਚਰਜਕਟਸਿਰੁਵਲਿਯੀ ੨੩॥ ਘਛੁਛਲਤੇਓਪਜੀਬਨਬਾਸਾਮਸਤਕ
 ਹੁਤੇਓਪਜੇਸਕਲਮਨੇਕਾਹੁਯੀਸਿਨਜਾਸਾਤਾਤੇਸਕਲਪਿਤਾਮੇਏਕਾਮਤੇਓਪਜੇ
 ਸਕਲਮਨੇਕਾ ੨੪॥ ਤਾਤੇਮੋਹਿਮੇਟਜੇਕਰੇਸੈਸਬਬੀਪਨਬਿਸਤਰੇਜਾਜਾਮੈ
 ਗਹੁਤੇਜੇਓਪਜੇਤਾਤੇਤਾਕੇਲਛੁਣਨਿਪਜੀ ੨੫॥ ਓਏਮੈਗਹੁਤੇਸੋਓਏ॥
 ਨੀਏਮੈਗਹੁਤੇਸੋਲੀਏਤਿਨਕੇਬਹੁਬਿਪਰਏਸੁਗਾਵਾਤਾਤੇਓਪਜੇਨਨਾਗਾਵਾ॥
 ੨੬॥ ਸਮਦਮਸਤਛੁਮਾਸੀਤੋਖਾਸਦਾਦਜਾਲਨਓਪਜੇਰੋਖਾਤਪਾਮਰਸੋਚੁਨਿ
 ਮੁਮਮਰੁਕਤਿਇਨਲਛੁਣਨਿਬਿਪਾਮਨੁਰਕਤਿ ੨੭॥ ਛੁਮਾਤੇਜਬਲਓਦਮ
 ਪੀਰਾਸੁਰਓਦਾਰਾਮਚਲਗੀਭੀਰਾਬਿਪੁਰੁਕਤਿਮੋਰੋਇਦੁਗਾਵਾਏਛੁਣੀਕੇਰੁਏ
 ਸੁਗਾਵਾ ੨੮॥ ਬੁਪਾਮਸਤਕਿਦਾਨਾਮਾਦੇਰਾਬਿਪੁਰੁਕਤਿਓਦਮਆਰੇਰਾਬੈਸਰੁ
 ਓਲੀਨੇਏਲਛੁਣਾਮੰਦਬਪਧਰਮਗਾਬਿਓਛੁਣਾ ੨੯॥ ਗਾਇਰਤਿਰੁਬਰਣਕੇਸੇ
 ਏਗਤਿਨਤੇਕਛੁਲੇਸੇਲੇਏਸਤਸੀਤੋਖਕਪਟਤਾਨਾਹੀਮੈਸੇਲਛੁਣਸੁਦਨਿ
 ਮਾਹੀ ੩੦॥ ਮਿਥਾਬਾਦਮਸੋਚਰੁਏਰੀਬੁਪਨਾਸਤਕਿਹਿਰਏਕਠੇਰੀਕਾਮਛੋ
 ਪਾਮਰੁਲੇਰੁਬਿਕਾਰਾਬਰਣਨੀਚਕੇਏਪੁਕਾਰਾ ੩੧॥ ਕਾਮਛੋਪਾਮਦਰਿਸਨਾਰ
 ਹਤਾਸਤਛੁਮਾਪਰਸੁਰਬਸਹਤਾਜੀਵਦੁਜਾਮਰਤਜੈਅਪਰਮਾਘਜਹਸਬਕੇ

ਸਾਧਾਰਣ ਪਰਮਾ ੩੨॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ੍ਰ ਸਕੇ ਪਰਮਾਹਿਕਾ ॥ ਜਾਤੇ ਕੁਕਤਿ ਉਧਾਈ ਚੁੱਕੀ
 ਗਿਧਿ ਪੁੰਡਰੀਕ ਬੈਸਤਿ ਬਰਹਮਾ ॥ ਇਨਕੇ ਸਕਲ ਬੇਦ ਬਿਪਕਰਣਾ ੩੩॥ ਗਰ
 ਭਾਂਧਾਨਾਂ ਇਕ ਸਿਸਕਾਰਾ ॥ ਤਿਹੁ ਬਰਹਮਾ ਯਗਮਾ ਚਾਰਾ ॥ ਜਬ ਤੇ ਬਰਹਮਾ ਜੇ
 ਓਧਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇ ਗੁਰਕੇ ਨਿਕਟ ਗਾਵੈ ੩੪॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਪਕਰਣੀ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰੈ ॥ ਬੇਦ ਪਦੈ ਅਰਥ ਨਿਉਰਪਰੈ ॥ ਜਨੇ ਉਮੇਖ ਲਾਕਿ ਜਪਾਸਾ ॥ ਏ
 ਤਕਾ ਤਿਲਾ ਮਹਿ ਮਿਗਛਾ ਲਾ ੩੫॥ ਏਤ ਬਸਤ੍ਰ ਤਨਿ ਮਲ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸੀ
 ਸਜਟਾਹ ਸਤ ਨਿਕੁ ਸਪਾਰੈ ॥ ਮਾਸ ਨ ਚੰਦ ਲਕੁ ਦੇ ਨਕਰੈ ॥ ਲੋਕ ਬਾਰਤਾਰਿ
 ਰਏ ਨਪਰੈ ੩੬॥ ਮੁਤ੍ਰ ਪਰੀਖਤਾ ਗਾਸੁ ਨਾ ॥ ਮਰੁ ਜਪੁ ਜਨ ਜਲ ਪਾਨ
 ਗਿਨ ਮੇ ਬਚਨ ਨਹੀ ਚਿਚਰੈ ॥ ਨਖ ਕੇ ਸਾਇਕ ਦਰਨ ਕਰੈ ੩੭॥ ਸਦਾ ਨਿ
 ਰੰਤਰਿ ਇਦ ਬਰਤ ਪਾਰੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕੁਲਿ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਭੁੰਭੈ ॥ ਜੋ ਆਪੁ ਹਿਤੇ ਜਾਵੈ ਕਬਹੀ
 ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਂਤਿ ਪਛਿਤਾਏ ਤਬਹੀ ॥ ੪੦॥ ਪਕਰ ਲਾਨ ਰੁਪਾ ਨਾਯਾਮਾ ॥ ਜਾਪ ਕਰੈ ਤਿਪਈ
 ਸੇਨਾਮਾ ॥ ਮਗਨ ਅਰੁ ਕਰੁ ਗਬਿਧਾ ਮਰੁ ਗਾਇ ॥ ਸੁਰਮੁ ਨਿਬਿਪ ਨਿਵਨ ਕਰਾਇ
 ੪੧॥ ਸੀਧੇ ਪਾਸ ਨਾਂ ਕਰੈ ਤਿਕਾਲਾ ॥ ਬਚਨ ਨ ਬੋਲੈ ਗਲ ਨ ਚਾਲਾ ॥ ਗੁਰਕੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ
 ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਨਰਕੀ ਬੁਧਿ ਕਦੇ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ੪੨॥ ਸਰਬ ਦੇਵ ਮਯ ਗੁਰਕੇ ਲੇਖੈ ॥ ਤਲਕੇ
 ਕਛੁ ਆਚਰਣੁ ਨ ਪੇਖੈ ॥ ਗ੍ਰਿਛੁ ਜਾਂ ਆਇ ਮੇਰ ਕਛੁ ਜੇਈ ॥ ਗੁਰਕੇ ਆਨ ਸਮਰਥੈ

ਸੋਈ ੪੩॥ ਸਬ ਗੁਰਤ ਕੋ ਆਗਿਆ ਦੇਵੈ ॥ ਤਬ ਪੁਸਾਇਆ ਪੁਰੀ ਲੇਵੈ ॥ ਬੈਠੇ ਠਾਵੈ
 ਆਵਤ ਜਾਤਾ ॥ ਰੁਜਨ ਸੈ ਨਗਾਤਿ ਰੁਰਵਾਤਿ ४੪॥ ਨਿਮਰਾ ਉਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਅੰਜ
 ਲ ਸੋਧੀ ਛੈ ॥ ਮਨੁ ਸਰੈ ॥ ਗੇਸੇ ਬ੍ਰਤ ਅਖੀ ਰੁਤ ਪਾਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੇਨ ਰਿ ਰੁਗ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਗੇਸੇ
 ਗੁਰ ਕੁਲ ਬਰਤੈ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਲਗ ਬੇਦ ਸਮਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਲੋਕ ਰਿਚਾਰੈ ॥ ਤੋ
 ਗੁਰ ਬ੍ਰਤ ਨਹ ਸੋਧਾਰੈ ४੫॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦੇਹ ਸਮਰਪਣ ਕਰੈ ॥ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰ ਰਿਹੈ ਮੇਧਰੈ ॥
 ਗੁਰ ਮਰਮਾਗ ਨਿਮਾਪੁਸ ਬ੍ਰਮਾ ਜੀ ॥ ਸੇਵੈ ਮੇਰਿ ਮਦਰ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ४੬॥ ਜੁੰਦਤੀ ਮਰ
 ਜੁਦਤਿ ਨੁਕੇ ਸਿਰੀ ॥ ਦਿਨ ਕੇ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਪੁਸਿਰੀ ॥ ਦਰਸ ਪਰਸ ਬਾਨੀ ਪਰਿਗਾਸਾ ॥ ਤੁਧਰੈ
 ਦੁਗਿਆ ਨਿਮਤਿ ਤਸਾ ੪੭॥ ਜੋ ਚਾਮਾ ਚਮਨਾ ਮਰਜਨਾ ॥ ਸਿਧੇ ਪਾਸ ਨਗਤਾ ਮਰਿਮਾਨਾ
 ਤੀਰਥ ਸੇਵਾ ਜਪਤ ਪਰਿਛਾ ॥ ਤਜੈ ਦਰਸ ਸਿਰਾਖ ਦਇਛਾ ੪੮॥ ਮਨ ਮਰ ਬਚਨ ਦੇ
 ਹ ਬਿਸਿਕਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੁਜਨ ਨਿਰਿਹੈ ਮੇਧਰੈ ॥ ਮਰਮਾ ਮਰੁਜਨ ਸਬਨ ਕੋ ਪਰਮਾ ॥ ਰੁਜਨ ਬਿ
 ਨਾਸ ਪਰਮਾ ਮਧਰਮਾ ੪੯॥ ਗੇਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਬ੍ਰਤ ਪਾਰੀ ॥ ਦਿਦੁ ਤਪ ਨਿਸਦਿਨੁ
 ਬੇਦ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਬਿਗਤ ਪਾਪਾ ਗੇਸੇ ਬਿਪਰੋਈ ॥ ਮੇਰੀ ਰੁਕਤਿ ਲੁਹੈ ਤਬ ਸੋਈ ੫੦॥
 ਗੇਸੇ ਸੀਬਿ ਪਰੁਦ ਸਾਗਰ ਤਜੈ ॥ ਗੇਰੇ ਪਰਮ ਰੂਪ ਕੋ ਰੁਜੈ ॥ ਮਰੁਜੈ ਕੋ ਉਹੈ ਇਸਕਾਮਾ ॥ ਤੋਸੇ
 ਕਰੈ ਜੁਦਤਾ ਮਰਪਾਮਾ ੫੧॥ ਕੈ ਨਿਰਕਾ ਮਗੈ ਬਨ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈ ਅਪਕਾਰ ਪਾਇ ਸਿਨਾਸਾ
 ਮਰੁਜੈ ਉਪਜੈ ਮੇਰੀ ਰੁਕਤਿ ॥ ਤੋਨ ਰਿਕਰੈ ਕਰੂੰ ॥ ਆਸਕਤਿ ੫੨॥ ਏਯਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ

ਬ

ਕੋਪਗਮਾਯਾਤੇਦੁਜੋਸਕਲਮਪਗਮਾਮਬਗੁਥਕੋਪਗਮਸੁਨਾਉਸਕਲਗੁਸ
 ਥਨਿਕੋਸਮਥਾਉਪ੪॥ਬ੍ਰਹਮਚਰਜੋਨਹਿਠਹਰਾਵੈਤੋਰਸਥਾਮਾਸੁਮਮੇਹਿਆਵੈ
 ਗੁਰਤੇਬੇਦਪਦੇਸਬਜਬਗੀਗੁਰਦਖਿਣਾਏਇਪੁਨਤਬਗੀਪ੫॥ਗੁਰਤੇਮਾਗਮਾਥੈ
 ਉਰਪਰੈਤਬਥਿਪਸੋਨਹਿਕਰੈਤਬਦੇਖੇਉਤਮਕੁਲਲਛਣਾਕਰੈਬਿਦਾਹਤਿਆਥਿ
 ਚਛਣਾਜੋਏਖੇਅਪਨੋਅਪਕਾਰਤੋਹੀਕਰੈਬਿਦਾਹਿਥਿਚਾਰਾਥਿਪੁਬਿਦਾਹੈਚਾਰੈ
 ਬਰਣਾਥਿਪੁਛੋਤਛੁਤੀਕੋਕਰਣਾ੫੬॥ਬੈਸਥਿਦਾਹੈਬੈਸਰਸੁਦਰਾਸੁਦੁਏਕਈਉ
 ਚਨਛੁਦਾਉਤਮਸੋਜੋਏਕੋਕਰੈਬ੍ਰਹੁਤਨਿਕਸਟਨਹੀਬਿਸਤਰੈ੫੭॥ਗੁਰਤਿਆ
 ਪਜਨਜਗਮਰਦਾਲਾਤਿਉਬਰਣਕੋਏਕਸਮਾਨਾਦਾਲਗੁਰਨਰਜਗਕਰਾਵਨਾ॥
 ਮਾਧਿਕਥਿਪੁਕੋਬੇਦਪਦਾਵਨਾ੫੮॥ਧਰਿਏਤੀਨਬਿਰਤਿਏਮੇਸੋਮਾਗਨਮਪਜਸ
 ਬਰਖਾਜੈਸੋਇਨਤੇਬ੍ਰਹਮਤੇਜਨਹਿਰੈਤਾਤੇਇਨਕੋਥਿਪੁਨਗਰੈ੫੯॥ਕਰਿਕੋ
 ਸਿਲਾਂਏਹਨਿਰਬਾਰੈਤਾਤੇਅਪਕਨਹਿਸੀਬਾਰੈਥਿਪੁਏਹਪੁਰਣਤਪਪਈਏ॥
 ਸੋਥਿਪਯਨਲਾਗਨਹਿਗਵੀਏ੬੦॥ਬ੍ਰਹੁਤਗੁਤਿਤਪਕਸਟਹਕਰਿਏਜਾਹਰਿ
 ਰੁਜਹਿਹਰਿਹੀਕੋਮਨੁਸਰਯੋਸਿਲਾਬ੍ਰਤਿਕਰਿਗਏਏਹਾਨਹਿਮਮਤਾਜੁਵਤੀ
 ਸੁਤਗੋਹ੬੧॥ਮਾਥਿਤਪਾਲਨੋਰਜਤਮਨਹੀਸੋਹੀਕੋਏਖੇਸਬਮਾਂਹੀਜੀਵਨਮੁਕ
 ਤਿਏਇਸੋਥਿਪੁਮੇਰੇਚਰਣਨਿਪਾਵੈਛਿਪੁ੬੨॥ਜੋਕੋਈਮਮਭਕਤਿਹਕਰੈ॥

ਤਾਕੋਕਛੁਮੱਧਦਾਨਹਿਪਰੈ। ਸੋਮੱਧਦਾਮਿਦਾਵੈਕੋਈ। ਸੋਮੇਰੋਹਿਤਕਾਰੀਹੋਈ॥੬੩॥
 ਤਾਕੋਮੇਓਪਾਰੈਮੇਸੋ। ਨਾਵਨਸੋਮੰਰੁਨਿਪਜੈਸੋ। ਘਰਿਛੁੜੀਨਿਜਪਰਮਬਿਚਾਰੈ॥
 ਸਕਲਪਾਲਨਾਹਿਰਦੈਧਾਰੈ॥੬੪॥ ਛੁੜੀਸਬਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੈ। ਸਕਲਜੀਵਪ੍ਰ
 ਤਪਾਲਹਿਕਰੈ। ਸੋਖੰਡੀਸੁਰਲੋਕਹਜਾਵੈ। ਬਾਸਵਸਹਤਮਹਾਂਸੁਖਪਾਵੈ॥੬੫॥
 ਸੋਮਧਦਾਬਿਪ੍ਰਕੋਪਰੈ। ਤੋਸੋਬਨਿਜਬਿਤਕੋਕਰੈ। ਜੰਦਿਪਿਖਰੂਗਬਿਤਹੋਓਈ॥
 ਘਰਿਸੋਮਤਿਹਿਸਾਂਤੇਨੀਈ॥੬੬॥ ਜੋਖੰਡੀਕੋਪਰੈਬਿੱਪਤਿ। ਤੋਸੋਗਰੈਬਨਿਜਕੀ
 ਬਿੱਤ। ਕਿੰਬਾਬਿੱਪੁਬਿੱਤਕੋਗਰੈ। ਮਥਵਾਂਮ੍ਰਿਗਯਾਕਰਿਨਿਰਬਾਰੈ॥੬੭॥ ਬੈਸਹਿ
 ਪਰੈ। ਅਪਦਾਂਕਬਹੀ। ਸੁਦੁਬਿਤਿਸੋਪਾਰੈਤਬਹੀ। ਮਰਜੈਬਿੱਪਤਸੁਦੁਕੋਪਰੈ। ਤੋ
 ਪ੍ਰਿਤੁਲੰਮਜਬਿੱਤਹਿਪਰੈ॥੬੮॥ ਮੇਰੋਰੁਜਨਸਕਲਮਮਕਾਰਣ। ਏਸਬਹਿਨਿਕੋਪ
 ਰਮਸਪਾਰਣ। ਗਿਰੀਦੇਵੈਬਨਿਤਾਰਿਤੁਦਾਨਾ। ਰੁਲਨਿਗੰਮਲਕਰੈਦਿਨਆਨਾ॥
 ੬੯॥ ਯਯਾਬਿਪਜਬਹੀਮਿਦੈਬਿੱਪਤਿ। ਤਬਹੀਗਰੈ। ਮਾਪਨੀਬਿੱਰਤਿ। ਪੀਰਜ
 ਗਏਪ੍ਰਤਿਦਿਨਕਰੇਨ। ਗਿਰਸਨਕੋਲਾਹੀਪਰਹਰੇਨ। ਕਰਿਕੈਪਾਠਹਿਖਲੁਕੋਜੋ। ਕਰਿ
 ਕਛੁਹੋ। ਦਿਵਤਿਨਿਰੁਜੈ। ਰੁਤਨਿਬਲਿ। ਅਗਦੁਪਾਂਸੇਪਿਤਰ। ਜੁਲਾਮੰਨਾਦਿਸੱਕਤਿਸੇਨ
 ਰਾਗਤਿਨਸਬਹਿਨਮੇ। ਮੇਕੋਜਾਨੈ। ਮੇਰਸਬਨਿਪਰਿਕਰਣਾਂਮਾਨੈ। ਜੋਸਹਜਹੀਕਰੁਪਨ
 ਪਾਵੈ। ਕਿੰਬਾਨਜਾਂਇਹੁਤੇਉਪਜਾਵੈ॥੭੦॥ ਤਾਸੋਲੋਗਾਮਾਪਨੋਪੋਖੈ। ਮੇਰਜਗਕਰਿਮੇ

ਨਿਸੰਤੋਖੇ ਜੇਤੀ ਲਾਗਤ ਪਰਮੇਸਰੀ ਤੇਤੀ ਪਨਗ ਖੇਸੇਈ ਗਮੀਰ ਸਕਲ ਸਮਾਹੇਤੁਲ
 ਗਾਵੈ ਗੁਲਨ ਦੁਜੈ ਮਰਗ ਜਾਵੈ ਜਾਇ ਪਰੈ ਕੁਟ ਬਹਿਮਾਹੀ ਤੇਤੀ ਲਿਖੇ ਕਏ ਕਹੀਨ
 ਹੀ ੧੪॥ ਨਿਸਦਿ ਨਹਿਰੈ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਗਮਿ ਥਜਾ ਮਨੈ ਸਬ ਪਰਵਾਰਾ ਇਸਤੀ ਪੁ
 ਤ ਬੰਸ ਸਬ ਮੇਸੇ ਜਲ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਬਟਾਉ ਜੈਸੇ ੧੫॥ ਏਸੈ ਏਥੁ ਤਿਏ ਹਰਿ ਆਵੈ॥
 ਅਜੇ ਨਿਦੁ ਪੁਤਿ ਸੁਪਨਾ ਘਾਵੈ ਅਜੇ ਜੇ ਜਾਗੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ਤੇਜੇ ਤੇਜੀ ਮਟੈ ਸੁਪਨ ਬਿ
 ਯੋਗਾ ੧੬॥ ਯੇਹੀ ਏਥੁ ਤਿਏ ਹਰਿ ਆਵੈ ਏਹੁ ਤੇਜੇ ਸਬ ਜਿਤ ਤਿਤ ਜਾਵੈ ਗਮਰੁ ਯੇ
 ਹੀ ਸੁਰਗਾਇ ਕਲੰਕਾ ਘਾਏ ਹਰਿ ਖੁਗਾਏ ਅਤਿ ਸੋਕਾ ੧੭॥ ਤੇਤੋ ਸਕਲ ਬਾਸਨਾ ਦਹੈ॥
 ਗਮ ਬਿਤਿ ਸਮਾਨੁ ਫੁਲ ਮੇਰੈ ਗਮਰੁ ਕਰਮ ਮਤਾਨੁ ਗਮਨੈ ਸਬ ਮਾਯਾ ਬੰਸ ਪਨ ਕਰੈ
 ਜਾਨੈ ੧੮॥ ਸਬ ਕਰਮ ਨਿਮੇਰੈ ਹਿਤ ਕਰੈ ਗਮ ਬਿਚਾਰੰ ਤਰਾਇ ਪਰਹੈ ਘੇਮ ਭਾਵਦਿ
 ਫੁਭਿ ਗੇਰਾਖੇ ਗਮੀਰ ਸਕਲ ਹਿਰੈ ਤੇਨਾਖੇ ੧੯॥ ਗਮੇ ਸੇਧੁ ਤਰੁ ਏ ਬਨ ਜਾਵੈ ਗਕਿ ਬ
 ਰਿਹਿ ਹੀ ਮਾਹਿਰ ਜਾਵੈ ਗਮੇ ਸੋਗੁ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਗਮੀਰ ਕਛੁ ਹਿਰੈ ਨਹਿ ਆ
 ਜੈ ੨੦॥ ਗਮਰੁ ਜੇਹੈ ਏ ਭਵਨ ਆਸ ਕਤਿ ਭੁਵਤਿ ਸੁਤਾਇ ਨੁਜੈ ਮਨੁ ਰਕਤਿ ਗਬਿ
 ਯਜਾ ਲੰਪਟਿ ਤਿਸਨਾ ਮਾਤੁਰਾ ਗਮਿ ਹਰਿ ਤਕਰਮ ਨਿਮੇਚਾ ਤੁਰਾ ੨੧॥ ਗਮਾ ਪੁ
 ਰਿਪਰ ਬਸਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ਗਮੀਰ ਨਿਕੀ ਚਿਤਾਉਰਾ ਮਾਨੈ ਗੁਣੀ ਬਿਪਧਿ ਤਰੈ
 ਮੇਰੇ ਗਮ ਬਿਨ ਦੁਖ ਲਹੈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਯਹ ਅਬ ਲਾਲ ਅਸਿਤ ਤਿਜਾ ਕੀ ਗਮ ਬਿਨ

ਕਹਾਂਗਤਿ ਤਾ ਕੀ ॥ ਏਮ ਨਾਥ ਮੇਥਿਨ ਸਬ ਬਾਲਾ ॥ ਕਹੈ ਕਰਿ ਜੀਏ ॥ ਮਤਿ ਬੇਗ
 ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਮੇਥਿਨ ਇਨਹਿ ਕੋ ਨੁਪਿ ਤਪਾਏ ॥ ਕੋਨੁ ਬਿਪਦੁ ਖਨਿ ਕੋਟਾਏ ॥ ਮੇ
 ਸੇਨਿ ਸਦਿ ਨੁਆਨੈ ਚਿਤਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਹੋਵੈ ਨਿਹ ਚਿਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੈ ਨਾਥੁ ਤਪਾਏ
 ਯਾਂ ਲੋਕਾ ॥ ਗੁਸੇ ਹੋ ਚਿਤਾ ॥ ਭਯੰਕਰ ਜੀਏ ॥ ਯਾ ਬਿਪਦਿ ਤਾਂ ਕਰਤਾ ਮਪਾਗ ॥ ਨਰ
 ਕਹਿ ਜਾਵੈ ਬਾਰਿ ਬਾਰਾ ॥ ੫ ॥ **ਦੁਹਰਾ** ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜਰਾ ॥ ਚਰਜ ਕੋ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
 ਹਧਰਮਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਉਪਦਾ ॥ ਮੇਰ ਕਛੁ ਸੇ ਸਬ ਜਾਨਿ ਮਧਰਮਾ ॥ ੨੬ ॥ ੫ ॥ ੫੧ ॥ ੮੫ ॥ **ਇ**
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੋ ਮਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਏਕਦਸ ਸੰਕ੍ਸ਼ਿਪਤੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਉਪਦਾ ਸੰਬਾਦੇ
 ਖਈ ॥ ਮਾਸਰਮ ਪਰਮ ਨਿਰੂਪਣ ਨਾਮ ਸਪਤਦਸੇ ਪਯਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੁ
 ਵਾਚਾ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਮਾਸਰਮ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਬਨ ਬਾਸਾ ॥ ਮਗਮ ਪਿਕਾਰਿ ਸਹਤਿ ਸਿਨ੍ਯਾ
 ਸਾ ॥ ਜਾਤੇ ਮੇਰੀ ਕੁਕਤਿ ਹਿਧਾਵੈ ॥ ਕੁਕਤਿ ਪਾਇ ਮਾਚਰਣ ਨਿਮਾਵੈ ॥ ਬਰਖਪਦਾਸੁ
 ਤੇ ਉਪਰੰਤਾ ॥ ਤਬ ਬਨ ਜਾਇ ਹੋਏ ਕੰਤਾ ॥ ਨਾਰਿ ਸੁਤ ਨਿਮੇਰੇ ਨੇਦੇਈ ॥ ਜੇ ਬਿਪਦੁ
 ਨੈ ਸੰਗ ਤੇ ਲੇਈ ॥ ੨ ॥ ਕੰਦ ਮੂਲ ਦਲ ਬਰਤਹਿ ਕਰੈ ॥ ਬਲ ਕਲਾ ਮਿਗ ਛਾਲਾ ਤਨ ਪਰੈ
 ॥ ਤਿਥ ਪੜ੍ਹਨਿ ਕੀ ਸੇਜ ਸਦਾ ਹੋ ॥ ਇੰਦੁ ਜਨੁ ਕੇ ਸਬ ਮਰ ਬਨਿ ਵਾਰੈ ॥ ਕੇ ਸਰੋ ਮ
 ਨਖ ਦੂਰ ਨ ਕਰੈ ॥ ਏਹ ਦੰਤ ਮਲ ਨਹਿ ਪਰਿਹਾਰੈ ॥ ਭੂਮਿ ਸਮੁਤਿ ਕਾਲ ਸ਼ਾਨਾ ॥ ਮਲ
 ਨ ਉਤਾਰੈ ਮੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਤਿਧੀ ਚਾਂਗ ਨਿਸਾਧੈ ॥ ਬਰਖਾ ਮੇਛਾ ਜਾ

ਨਹਿਬਾਂਧੈ। ਸੀਸਸਕਲਜਲਪਾਰਾਂਸੈ। ਸੀਤ ਕਾਲਜਲਜਾਈਰੈ। ੫॥ ਗੋਮੇਸੀ
 ਰੂਤਿਕਰਿਤਪਦ੍ਰਿਕਰਿ। ਏਨਬਾਪੇਜੋਜਲਪ੍ਰਿਕਰਿ। ਅਗਨਿਪ੍ਰਕਰਿਤ
 ਪ੍ਰਕਟਲਾਂਦਿ। ਰੂਜਲਲਪ੍ਰਪਦ੍ਰਿਤਮਨ੍ਦਿ। ੬॥ ਸੁਸਲਓਥੈਲਕੈਪਾਖਾਨਾ॥
 ਕੈਦੰਤਨਿਸੋਥੈਪਾਨਾ। ਏਹਜੀਵਕਾਂਘਾਪ੍ਰਿਅਨੈ। ਅਧਿਕਲਗੋਨਸਿਏ
 ਜਾਨੈ। ੭॥ ਤਿਨਹੀਤਿਨਸੋਮਕੋਜੋ। ਅੰਗਰਜਗਿਬਨਬਾਸੀਤੁਜੈ। ਅਗਨਿਹੋਤੁ
 ਅਰੁਪੁਰੁਮਾਸਾ। ਤੁਜੇਹੀਦੁਸਾਅਰੁਚਾਂਤੁਰਮਾਸਾ। ੮॥ ਇਨਸਬਹਿਨਿਕੋਮਮਹਿ
 ਤਕਰੈ। ਅੰਧਿਨਾਅੰਗਰਿਹੈਨਹਿਪਰੈ। ਏਤਪਕਰਿਮੋਕੈਆਗਾਧੈ। ਘਾਟੁਏਹਿਏ
 ਦੁਯਮਨਬਾਂਧੈ। ੯॥ ਏਯੈਪੈਸੁਪਲਹੈਮਮਕੁਕਤਿ। ਅੰਗਰਤ੍ਰਿਗੁਣਬਿਸਤਾਰਬਿਰ
 ਕਤਾ। ਏਤਬਹੀਮਮਚਰੁਨਿਪਾਵੈ। ਕੈਕੁਮਬ੍ਰਹਮਲੋਕਪੈਆਵੈ। ੧੦॥ ਅਰਜੈ
 ਅੰਸੇਕਸਟਹਿਕਰੈ। ਧਰੰਕਾਮਨਾਹਿਰੈਮੋਪਰੈ। ਤਾਸਮਪੁਰਖਦੂਜੈਨਹੀ। ਤਾਕੇ
 ਬਿਰਥਾਂਸਕਲਸੁਮਜਾਹੀ। ੧੧॥ ਏਯੈਧੰਗਤਰਿਬਰਖਨਿਪਾਛੈ। ਗਹੈਸੁਪਸੀਲਜਾਂ
 ਸਹਿਆਛੈ। ਸਕਲਕਿਰਤਾਕੇਤੁਆਗਹਿਕਰੈ। ਮਨਸੋਮਮਸੇਵਾਅਨੁਸਰੈ। ੧੨॥ ਠ
 ਗਮਰਚਿਤਸਬਲੋਕਨਿਜਾਨੈ। ਤਾਤੇਛਿਦ੍ਰੁਗੁਰਕਰਿਮਾਨੈ। ਤਾਹੀਹੁਤੇਕਰੈਸਬਤਾਗਾ
 ਮਨਬਚਕਰਮਸੇਇਦੁਬੈਰਾਗਾ। ੧੩॥ ਬੇਦਬਿਹਤਬਿਧਮੋਕੋਜੋ। ਰਿਤ੍ਰਜੋਕੋਸਰ
 ਬਸਏਤਜੈ। ਜਬਕੇਈਸੀਲਜਾਸਹਿਕਰੈ। ਤਬਹੀਸੁਰੁਬਿਪਨਨਿਬਿਸਤਰੈ॥ ੧੪॥

ਅਰਿਯਜਹਬਿਘਨਗਨੈਕਛੁਨਾਹੀ। ਮੇਰੇਚਰਣਪਰੈਉਰਮਾਂਹੀ। ਜੋਕਬਹੀ
 ਕਛੁਬਸਤ੍ਰਹਿਗਥੇ। ਤੋਕੁਪੀਨਾਐਰਸਬਨਾਂਖੇ॥ ੨੫॥ ਏਤਕਮੰਤੁਲਕਰੇ
 ਧਾਰੇ। ਜੋਮਸਤ੍ਰਜੇਨਹਿਬਿਚਾਰੇ। ਦੇਖਦੇਖਪਰਣੀਪਗਪਰੇ। ਬਸਤ੍ਰਛ
 ਨਜਲਪਾਨਹਿਕਰੇ॥ ੨੬॥ ਸਤਿਵੰਤਬਾਨੀਕੋਬੋਲੈ। ਹਿਰਦੈਬਿਚਾਰਕਰੈਨ।
 ਹਿੰਦੁਲੇ। ਮੇਨਿਪਾਰਬਾਨੀਕੋਦੇਤੈ। ਮਰਕਾਣਾਕੇਕਰਮਨਿਖੰਤੈ॥ ੨੭॥ ਧ੍ਰਾਣਾਯਾ
 ਮਮਨਿਹਿਬਸਕਰੈ। ਸਬਦਿੰਦੁਯਾਮਰਥਨਿਪਰਹੈ। ਮਰਏਹਚਿਹਨਨਹੀਜਾ
 ਮਾਂਹੀ। ਰੁਖੇਸਰੈਜਤੀਸੋਨਾਂਹੀ॥ ੨੮॥ ਰਿਖਾਂਕਰੈਸਪਤਘਰਿਬਿੰਧੁ। ਮੇਰਕਛੁਕ
 ਹੁਗਰੈਨਛਿੰਧੁ। ਸੋਊਬਿੰਧੁਚਤੁਰਬਿਪਜੇਤੈ। ਜਾਨਹੈਰਿਛਾਕੋਤੇਤੈ॥ ੨੯॥ ਜਿਥਿ
 ਧੁਕਹੀਜੈਦਸਪੁਕਾਰਾ। ਤਿਨਕੋਤਮਸਿਕਰੇਬਿਚਾਰਾ। ਦੇਵਬਿੰਧੁਰਿਖਬਿੰਧੁਹਿਜਾਨੈ।
 ਬਿੰਧੁਬਿੰਧੁਮਰਛੁੜੀਮਾਨੈ। ਬੈਸਸੁਦੁਮਰਏਕਬਿਡਾਲਾ। ਧਰਮਲੇਛਾਮਰਜਾਤਏ
 ਗਾਲਾ। ਰਿਛਾਨਿਤਾਮਰਧਛੈਪਦੁਵੈ। ਸਕਲਾਮਰਥਾਮਰਤਤੁਬਤਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਇੰ
 ਦ੍ਰਿਯਜਿਤਸੀਤਲਸੀਤੋਖਾ। ਦੇਵਬਿੰਧੁਸੋਨਿਰਗਤਿਰੇਖਾ। ਤਪਾਮਰਸਤਿਹਿਸਾਂਨ
 ਹਿਕਰੈ। ਦਿਨਦਿਨਿਖਟਕਰਮਨਿਮਨੁਸਰੈ॥ ੩੧॥ ਕਾਲਲੇਖਕਬਹੁਨਹਰੇਈ।
 ਰਿਖਬੁਧਮਦੁਕਰਿਯਤੁਹੈਸੋਈ। ਬਿਨਹਿਸਾਂਫਲਫਲਨਿਲਾਵੈ। ਤਿਨਹੀਜੈ
 ਦੇਹਹਿਬਿਰਤਾਵੈ॥ ੩੨॥ ਬਰਖਾਂਸੀਤਉਸਨਸਬਸਰੈ। ਬਿੰਧੁਬਿੰਧੁਨਿਤਿਸੁਪਾਗੈ

॥ ਅਸ੍ਵਾਦਿ ਕੰਨਿ ਕਰੈ ਆਰੋਹ ॥ ਰਵੇ ਮੇ ਸੁਰ ਤੇ ਜੈ ਤਨ ਮੋਹ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਨੀਤ ਸਹਤ ਨਾਨੈ ॥ ਮਰੇ ਰੂ
 ॥ ਛੁਡੀ ਬਿੰਦੂ ਹਿਰਦੈ ਨਹਿ ਚੰਗਾ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਉਤਮ ਬਨ ਜਨਿ ਕਰੈ ॥ ੫ ਸੁਰ ਥੇ ਥੇ ਤੀ ਬਿਸਤਰੈ ॥
 ੨੫ ॥ ॥ ਸੇਵੁ ਬੈਸਹਿ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕਹਿਯੋ ॥ ਗਤ ਤੇ ਲੈ ਭਿਛੁ ਨਹੀ ਗਹਿਯੋ ॥ ਤੇ ਲੈ ਨਾ ਪਿਰ
 ॥ ਤਦੁ ਪਰਲੋਕ ॥ ਤਿਲ ਅਰੁ ਨੀਲ ਮਹੀ ਮਧ ਮੰਡ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਇਨ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤੈ ਜੈ ਈ
 ॥ ਸੁਦੁ ਬਿੰਦੂ ਕਹਿ ਜਤੈ ਜੈ ਈ ॥ ਸਬ ਰੂਤ ਨਿਕੇ ਦੇਹ ਹਿ ਕਰੈ ॥ ਸਬ ਕੇ ਛਿਦ੍ਰ ਨਿਦੇ ਪਤ ਛਿ
 ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਇਨ ਹੀ ਸਾਂਸੋ ਮਧਿ ਕਰੈ ॥ ਬਿੰਦੂ ਕਹੰਦੈ ਸੋ ਮੰਜੰਗ ॥ ਭੁਛਾ ਮਭੁਛਾ ਮਕਾਰ
 ॥ ਜਕਾਰ ਜਾਗਮਨ ਮਗਮਨ ਲਖੇ ॥ ਮਨਾਰ ਜਾ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਭਿੰਤ ਪਨ ਸਕਲ ਪਸੁ ਨਿਕੇ ਲਛਣਾ
 ॥ ਸੇ ਪਸੁ ਬਾਮਨ ਕਹੈ ਬਿਚਛਣਾ ॥ ਬਾਧੀ ਕੂਪਤ ਲੰਦੁ ਪੁਰਾਵੈ ॥ ਬਨ ਬਾਂਗਾ ਇਕ ਨਾ ਸਕਾ
 ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਸੀਧ ਜਾਂ ਮਹਾਨ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਗੇਸੇ ਬਿੰਦੂ ਮਲੇ ਛਬ ਖਾਨੈ ॥ ਨਿਦ ਕਲੇਰੀ ਪਰ
 ॥ ਪਨ ਹਰੈ ॥ ਨਿਰਦੁ ਜਾ ਕੂਰ ਪ੍ਰਸੂਨ ਤਾਂ ਕਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਸੇ ਚੰਡਾਲ ਬਿੰਦੂ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਗੇਸੇ ਦਸ
 ॥ ਬਿਧਿ ਬਿੰਦੂ ਨਿਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਤਮ ਭਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਗੇਸੇ ਸਕਲ ਦੁਰ ਪਰ ਹਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਸਾਤ
 ॥ ਪਰਿ ਨਿਤ ਭਿਛੁ ਜਾਂ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਹੀ ਕਰਿ ਸਿਤ ਪੁਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੇ ਲੋਕਾਵੈ ਨਹੀ ਤਰ੍ਹਾਗਾ ॥ ਤਾ ਤੇ
 ॥ ਕਛੁ ਇਕ ਕਰੈ ਬਿਗਾਗਾ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ਕੋਈ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕੋ ਦੇਈ ॥ ਕੋ ਜਲ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਦਾ ਕਰੇ ਈ
 ॥ ਬਿਚਰੈ ਪਰਦੀ ਪੈ ਨਿਹ ਸੀਗਾ ॥ ਕਦੇ ਕਛੁ ਨ ਸਵਾਰੈ ਮੰਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਤਨ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰਿਜ
 ॥ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰੈ ॥ ਗੇਸੇ ਰੂਪ ਹਿਰਦੈ ਮੇਧੈ ॥ ਨਿਸੁ ਦਿਨੁ ਰਹੈ ॥ ਆਤਮਾ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿਖਯਾ ਸੁਖ

ਨਿਕੋਸੁਨੈਨਲਾਮ ॥ ੩੪ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਮਰਪੀਰਜਦੈਤਾ ਸਦਾਂਗੈਨਿਰਕੈਏਕਤਾ ਸੇਰੇਰੁ
 ਵਰੁਯੋਮਤਿਸੁਧਾਧਰਮਬਿਬੇਕੀਜਿਯੋਲਦਧਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸਮਾਧਿਮਹਿਬਿਚਾਰੈਏਕਾਕ
 ਦੇਨਦੇਖੇਰੁਲਾਮਨੇਕਾਸਮਤਮਾਮੀਸਬੁਧਮਕੇਜਾਨੈ ॥ ਬਿਧਮੁਕਤਦੋਉਰੁਗਮਮਾਨੈ ॥ ੩੬ ॥
 ਸਬਿਪਨਜਬਇਦਿਯਨੁਬਸਰੇਈ ॥ ਮੁਕਤਿਇਦਿਯਨੁਬਿਧੇਸੇਈ ॥ ਸੇਸੇਜਾਨਿਇਦਿ
 ਯਨਿਜੀਤੈ ॥ ਸੇਹਿਸੁਮਿਰਤੇਕਲਬਿਤੀਤੈ ॥ ੩੭ ॥ ਹੁੰਦੈਕਤੇਰੇਇਬਿਰਕਤਿ ॥ ਤਨਹੀਨਹਿ
 ਰੇਏਆਸਕਤਾਧਰਗਾਮਾਦਿਆਇਜੋਪਰੈ ॥ ਰਿਖਾਮਰਥਪੁਦੇਸਹਿਕਰੈ ॥ ੩੮ ॥ ਹੇਸਪਦਿ
 ਤਸੇਲਬਨਸਰਤਾ ॥ ਬਾਨਪੁਸਥਜਗਾਮਾਚਰਤਾ ॥ ਤੁਹਾਤਾਹਾਨਿਤਹੀਚਲਿੰਗਾਵੈ ॥ ਗਤਿਨਿ
 ਆਸਰਮਨਿਰਿਛਾਪਾਵੈ ॥ ੩੯ ॥ ਤਿਨਕੇਲੈਸਿਲਾਕੇਅੰਨਾਤਾਤੇਰੇਵੈਮਨਪੁਸੰਨਾ ॥ ਤਹੀ
 ਤੇਨਿਰਮਲਤਾ ਲਹੈ ॥ ਉਪਜੈਗਾਨਸਕਲਮੰਲਦੋਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਇਦਿਯਨੁਮਰਥਨਿਸਤਨਿਦੇ
 ਖੇ ॥ ਛਿਣੁਰੇਗਰਸਬਿਨਸਰਲੇਖੇ ॥ ਤਾਤੇਸਬਤੇਗੈਬਿਰਕਤਿ ॥ ਨਹਿਉਦਮਨਾਂਗੀਆਸਕ
 ਤਿ ॥ ੪੧ ॥ ਯਹਸਬਾਅੰਕਰਕਿਰਤਜਾਨੈ ॥ ਸਮਤਮਬਿਖੇਸੁਪਨਸਮਮਾਨੈ ॥ ਕਦੇਨਹਿਰੇਈ
 ਤਦਨਕਰੈ ॥ ਸਨਕਰਮਬਚਨਦੁਰਪਰਹੈ ॥ ੪੨ ॥ ਸੇਸੀਬਿਪਜਬਉਪਜੈਗਾਨਾਹੈਇਬਿਰਕ
 ਤਿਤਜੈਸਬਾਮਾਨਾ ॥ ਸੇਹੀਰੁਕਤਿਹਿਰੇਈਮੇਆਵੈ ॥ ਤਬਸਬਬਰਹੰਸਮਛਿਟਕਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਬਿ
 ਧਨਿਖੇਪਦੋਉਰੁਗਮਜਾਨੈ ॥ ਬੇਦਸੁਮਿਤਕੀਸਿਕਨਮਾਨੈ ॥ ਸਮਤਿਬੁਧਿਧਰਬਾਲਕਸਮਿਰੈ
 ॥ ਬਿਧਿਨਿਖੇਪਕਛੁਕਹੈਲਗਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ਸਬਜਾਨੈਪਰਿਯੋਏਨਮੰਤਾ ॥ ਏਤਨਮਯਦੀਸੇਜ
 ਰਦੈਤਾ ॥ ਪੁਖਪਤਬਾਨੀਰਤਨਹਿਰੇਈ ॥ ਕਬਹੂੰਬਾਂਦਨਠਾਨੈਸੇਈ ॥ ੪੫ ॥ ਬਾਹਰਿਮ

ਧਿਏਕਸਮਰੈ। ਕਬਹੂੰ ਕੋਈ ਪਛਨਗੈ। ਜੋ ਜੋ ਕੈ ਸੁਨੈ ਤੋ ਤੋ ਜੀ। ਤਤਮਤੋ ਨਹਿ ਤਾ
 ਗੈ ਕੋ ਜੀ ੪੫॥ ਕਹੂੰ ਤੇ ਉਦ ਬੇਗਨਾਮੈ। ਮਰਕਹੂੰ ਕੈ ਅਪਨਠਾਨੈ। ਨਿੰਦਾ ਆਇਸ
 ਹੈ ਦੁਰਬੈਨ। ਅੰਤਰ ਪਾਰੈ ਨਿਰੰਤਰ ਬੈਨਾ ੪੬॥ ਕਹੂੰ ਕੈ ਅਪਮਾਨ ਨਕਰੈ। ਮਨ ਕਰਮ ਬ
 ਚਨਮਾਨ ਬਿਸਤਰੈ। ਘਸੁ ਸਮਾਨ ਬੈਰਾ ਦਨਠਾਨੈ। ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਦੇਹ ਕੇ ਗੁਨੈ ੪੭॥
 ਜੋ ਆਤਮਾ ਅਪਨੇ ਤਨਮਾਗੀ। ਸੋਈ ਸਬ ਮੇ ਦੁਜਾਨਾਗੀ। ਜੋ ਬਹੁ ਪਾਇ ਨਿਮਾਹਿ ਸਸੇਦਕ
 ਪਾਟ ਨਿਸਿਗ ਜਾਨਿ ਮੇ ਮਨੇ ਕਾ ੪੮॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸ ਮਨਿ ਸੁਹਿਕਰੈ। ਸੋ ਸਬ ਆਪੁ ਹਿਕ
 ਬਿਸਤਰੈ। ਤਾ ਤੇ ਆਤਮ ਬੁਧਿ ਰਾਖੈ। ਰੇਦ ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਸਬ ਲਖੈ ੪੯॥ ਸਮੇ ਅਸਮੇ
 ਰੋਜਨ ਨਹਿ ਆਵੈ। ਤੋ ਕਛੁ ਨ ਮਨ ਮੇ ਸੁਜਾਵੈ। ਕਰਮ ਰਹਿਤ ਸਬ ਦੇਹ ਨਿਜਾਨੈ। ਤਿਨ
 ਹੀ ਤੇ ਸਬ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੈ ੫੦॥ ਤੇ ਸਬ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਰਮ ਸਰੀਰ। ਯੋ ਆਤਮ ਮੇ ਜੋ ਮਿਗਨੀਰ
 ਕੇ ਦਲ ਅਗਰ ਨਿਖੈ। ਉਦਮ ਉਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪੁ ਹਿਰਾਖੈ ੫੧॥ ਪ੍ਰਾਣ ਨਰਾਖੈ ਹੋਇ ਬਿਚਾਰਾ॥
 ਲਹੈ ਮੋਹਿ ਛੁਟੈ ਸਿਸਾਰਾ। ਜੋ ਮੋਹੀ ਇਛਾ ਤੇ ਆਵੈ। ਉਤਮ ਸੰਪਿਅ ਸੋ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ੫੨॥ ਜੋ ਉਅਸਨ
 ਬਸਤ੍ਰਾਇਕ ਚੁਹੈ। ਜੋ ਸੋ ਆਵੈ ਤੇ ਸੋ ਗਹੈ। ਪ੍ਰਿਯਾ ਅਪ੍ਰਿਯਾ ਕੀ ਬੁਧਿ ਨ ਆਨੈ। ਹੋਉ ਮਿਥਾ ਜਾਈ
 ਕਰਿ ਮਾਨੈ। ਕੋਈ ਟੇਕਨ ਮਨ ਮੇ ਪਰੈ। ਮੋਬਿਨੁ ਮੋਰ ਸਕਲ ਪਰਿਹਰੈ। ਸੋ ਚਮਾਂ ਚਮਨ ਅਗਨਾਨਾ
 ਸੀਰੋ ਕਛੁ ਆਚਰਣ ਨਾਨਾ ੫੩॥ ਤੇ ਕਛੁ ਸਿਕਾ ਤੇ ਨਹਿ ਕਰੈ। ਜੋ ਕਛੁ ਸੋਇ ਛਾ ਆਚਰੈ। ਜੋ
 ਮੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਕੋ ਰੁਯਨਾਗੀ। ਹੋਉ ਰੁਗਮ ਜਾਨਤ ਹੀ ਮਾਂਗੀ ੫੪॥ ਘਰਿ ਤਬਾਇ ਕਰਮ ਨਿਆ
 ਚਰੈ। ਲੋਕ ਨਿਕੋਰਿਤ ਮਨ ਮੇ ਪਰੈ। ਤੋ ਗਜਾਨੀ ਬਿਪਕਿ ਕਰਨਾਗੀ। ਬਿਪਨਿਖੇ ਪਰੁਗਮ

ਖ

ਜਾਨੈ ਮਾਂਗੀ ॥ ੫੬ ॥ ਧਰਿ ਮੰਨੀ ਇਛਾ ਆਚਰੈ ॥ ਲੋਕ ਨਿਕੋ ਨਿਤ ਹਿਰੈ ਪਰੈ ॥ ਤਾਕੇ ਰੇਦ ਇਕੁ ਹੀ
 ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਣ ਨਾਇਦੇ ਖਤੁ ਹੈ ਮਾਹੀ ॥ ਧਰ ਬਸੀ ਸਕਾਰੈ ਸੋਈ ॥ ਦੇਹਿ ਮਾਰਿ ਜੋ ਬਰਤੈ ਤੋਈ ॥
 ਬੁਝੈ ਸੋ ॥ ਬੁਝੈ ਮੇਲਹਾ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਨਿਗਮ ਲਖ ਦੁਆਵੈ ॥ ੫੭ ॥ ਗਮ ਰਜਾ ਕੇ ਓਪ ਜੈ ਬੈ
 ਰਾਂਗਾ ॥ ਕਕੈ ਚਹੈ ਯਾ ਬੁਝੈ ਤੁਜਾਗਾ ॥ ਧਰਿ ਮਮ ਰੁਜ ਨ ਜੁਗਤਿ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਤਿਹੁ ਰੁ
 ਕੀ ਸਰਦੁ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ੫੮ ॥ ਸੁਮਹੀ ਬਿਨਾ ਲਹੈ ਸੋ ਜੁਗਤਿ ॥ ਧਾਵੈ ਮੇਰੇ ਹਿਰੈ ਰੁਕਤਿ ॥ ਗੁਰੂ
 ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਕਰਿ ਦੇਖੋ ॥ ਗਮ ਨ ਦੁਬਿਧ ਕੇ ਨਹਿ ਲੇਖੋ ॥ ੫੯ ॥ ਸੁਪਾਸਹੁ ਤ ਮਸੁਆ ਤੁਜੈ ॥
 ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੁਜੈ ॥ ਜੋ ਲਗ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਤੋ ਲਗ ਰੁਹ ਤ ਜਿ
 ਕਹੈ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੬੦ ॥ ਧੀਛੇ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤੁਝ ਹੋ ॥ ਧਰਮ ਹੀ ਸਪਰਮ ਹਿ ਗਹੈ ॥ ਧਰਿ ਜਿ ਨਿਖ
 ਟਿ ਰਿਪੁ ਜੀ ਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਇਉਂ ਯਾ ਅਰਥ ਬਿਚਾਰ ਤ ਮਾਂਗੀ ॥ ੬੧ ॥ ਚੰਚਲ ਬੁੱਧਿ ਨਹੀ
 ਯਾਂ ਨ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਤਾਕੇ ਸਕਲ ਬਿਰਥਾ ਹੈ ਤੁਜਾਗਾ ॥ ਰੇਖ ਦੇਖਾਂ ਇਜੀ ਦੁਕਾ ਕਰੈ ॥ ਤਾਕੇ
 ਦੇਖ ਕਯੈ ਨਹਿ ਪਰੈ ॥ ੬੨ ॥ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਰਿਖ ਰੁਤ ਨ ਨਾਖੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰਿਦਾ ਮਪਨੈ ਸਿ
 ਰਗਾਂਖੋ ॥ ਅੰਤਰਗਤ ਮੇਤਾ ਹਿਛੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗਮਾਪੁ ਹਿ ਬੈਥੈ ਬੈਥੈ ਪਓ ਪਾਵੈ ॥ ੬੩ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਕੇ
 ਨ ਲਹੈ ਯਾ ਲੋਕਾ ॥ ਗਮ ਰੁਤੈ ਹਿ ਰਹੈ ॥ ਧਰਿ ਲੋਕਾ ॥ ਇਹੋ ਬਰਤਾ ਮਸੁਮ ਕੇ ਪਰਮਾ
 ਗਿ ਨ ਤੇਰੁ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥ ਦਹਿ ਕਰਮ ॥ ੬੪ ॥ ਗਮ ਬਚਾਰੈ ਕੇ ਪਰਮ ਪੁਪਾਨ ॥ ਨਜਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ਕ
 ਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ਸਮੁਹਾ ਮਹਿ ਸਾਸੀ ਨਜਾਸੀ ਕੀ ॥ ਸੁਤਿ ਬਿਚਾਰ ਤ ਪਬਨ ਬਾਸੀ ਕੀ ॥ ੬੫ ॥
 ਗੁਰੂ ਮੇਦ ਯਾ ਜਗਮ ਮਕਰਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਰੁਹ ਮੇਦਾਂ ਪਰਮਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਤ ਪ

ਸੋਚੀਤੰਧਾਸਕਲਾਤੁਹਿਰਦਕਤੰਨਹਿਰੰਧਾ ੬੭॥ ਗੇਰੋਰੁਜਨਸਕਲਮਮਕਾਰੰਧਾ
 ਏਸਬਹਿਨਕੇਪਰਮਾਸਧਾਰੰਧਾਗੁਰੀਏਇਬਨਿਤਾਰਿਤੁਦਾਨਾਗੁਲਨਗਮਨਕੋਰੋ
 ਇਨਮਾਨਾ ੬੮॥ ਏਜਾਬਿਧਾਮਧਨੇਮਧਨੇਪਰਮਾਮੇਰੋਰੋਤਕਰੈਸਬਕਰਮਾਸਬਮੇ
 ਮਾਨੈਮੇਰੋਗੁਰੂਕਰੰਧਾਰਿਨਹਿਪਰੈਮਰਾਧਾ ੬੯॥ ਸੋਧਾਵੈਮੇਰੀਏਦੁਰਗਤਿਗਮੇਰ
 ਸਕਲਤੇਕਰੈਬਿਰਕਤਿਤਾਤੈਓਧਜੈਮੇਰੋਗਾਨਾਏਖੇਮੇਰਿਮਿਟੈਸਬਮਾਨਾ ੭੦॥ ਗੇ
 ਸੋਧਾਵੈਮਮਰੂਧਾਬਹੁਰਨਾਮਾਵੈਏਜਾਕੁਦਕੁਧਾਜੇਰੈਸਕਲਬਰੰਧਰਮਾਸਮਾਤਿ
 ਨਕੇਮੇਸੇਰੁਖੇਪਰਮਾ ੭੧॥ ਭੁਗਤਿਸਹਤਏਮੇਰਿਮਿਲੁੰਦੈਭੁਗਤਿਬਿਨਾਕੁਦਸਿੰਧੁ
 ਬੁਧਾਵੈਗਮੇਸੋਤਤਲਹੈਤੇਤਰੈਗਮੇਰਸਕਲਨਿਤਜਨਮੇਮਰੈ ੭੨॥ ਏਜਓ
 ਪਦਤੋਸਕਲਬਰੰਧਾਸਰਮਕੋਪਰਮਾਜਾਤੇਮਮਕੁਤਿਰਿਸਹੈਛੂਟੈਬਿਪਨਕਰਮਾ ੭੩
 ॥੪੮॥੨੨॥ **ਇਤਸ੍ਰੀਭੁਗਾਦਤੇਮਹਾਂਧੁਰਾਵੈਇਕਾਦਸਸੁਕੋਪੈਸ੍ਰੀਭੁਗਾਦਵਉਪ**
ਦਸੰਬਾਧੇਭੁਖਾਯੋਬਰੰਧਾਸੁਮਨਿਰੂਪਵੈਨਾਮਮਾਸੁਦਸੇਪਜਾਇ ੭੪॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਾਦ
ਨੁਦਾਚਾ॥ ਉਪਦੇਬਰੰਧਰਮਾਸਰਮਾਤਿਨਕੇਮੇਸਰੁਕੁਖੇਪਰਮਾਏਨਮੇਰਗਿਮਮ
 ਭੁਗਤਿਉਪਾਵੈਤਾਤੇਮੇਰੋਗਾਨਹਿਪਾਵੈ ੭੫॥ ਗਾਨਧਾਇਸਕਲਗੁਮਜਾਨੈਬਰੰਧਾਸਰ
 ਮਮਿਬਜਾਕਰੈਮਾਨੈਸਬਸਾਪਨਤਜਿਮੋਕੋਪਜਾਵੈਗਮੇਰਕੁਰੰਧੈਨਹਿਸਿਯਾਵੈ ੭੬॥
 ਗਾਨੀਕੇਮੇਰੀਹੋਸਾਪਨਾਮੇਰੋਈਨਿਤਕਰੈਮਰਾਪਨਾਮੇਰੀਕਰਿਮੋਕੋਮਰਾਪੈਤੁ
 ਨਮਨਈਏਯਮੋਸੰਬਾਧੈ ੭੭॥ ਗੇਬਿਨੁਸੁਦਰਗਾਇਕਨਹਿਲੇਈਮੇਰੋਰੀਚਰੰਧਨ

ਚਿਤ ਦੇਈ। ਮੇਥਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਨਹਿ ਗਏ। ਮੇਥਿਨੁ ਸਕਲ ਬਾਸ ਨਾਂ ਦੇਈ। ੪॥ ਮੇਰੀ ਚਿਤ
 ਮੇਰੀ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਿਯਾ। ਮੇਥਿਨੁ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਅਤਿ ਅਪ੍ਰਿਯਾ। ਮੇਰੇ ਸਹਤ ਗਾਨ ਬਿਗਾਨਾ ਤੇ
 ਈ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਜੁਜਾਨਾ ॥ ੫॥ ਗਾਨੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਯ ਨਾਹੀ। ਸਦਾ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਂਗੀ। ਮੇਰੇ ਤੋ ਕੇ
 ਰੋ ਰੋ ਸੇਈ। ਦੁਜੋ ਨਹੀ ਪ੍ਰਸਧ ਰਕੇਈ। ੬॥ ਜਪਤ ਪਤੀਰ ਬਬਤ ਮਰਦਾਨਾ। ਕਰੇ ਕਹਾਂ ਸਗੁਨੇ
 ਬਿਪਨਾਨਾ। ਤੇ ਸਬ ਕਰੇ ਨਹੀ ਫਲ ਮੇਸੇ। ਗਾਨ ਕਲਾ ਤੇ ਰੋਵੈ ਸੇਸੇ। ੭॥ ਤਾ ਤੇ ਗਾਨ ਨਹਿ ਦੇ ਮੇ
 ਧਾਰੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਧਨ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੀ। ਸੁਖ ਮੇਰੁ ਪਾਘਾ ਪੈ ਜਾਨੈ। ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਪੁਰੁ ਸੇਵਾਂ ਠਾਨੈ। ਪੈ
 ਕਰਿ ਸਹਤ ਗਾਨ ਬਿਗਾਨਾ। ਦੇਖੈ ਸਕਲ ਦੇ ਕਰੁ ਗਵਾਨਾ। ਬਹੁ ਤੈ ਮਾਮ ਨਿਜੁ ਰੂਪ ਸਮਾਏ। ਜਹਾਂ
 ਜਾਇ ਕੋਈ ਨਹਿ ਮਾਏ। ਜਬ ਹੀ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗਾਨ ਨਹਿ ਪਾਂਦੈ। ਤਬ ਹੀ ਮਾਮ ਨਿਜੁ ਰੂਪ ਸਮਾਂਦੈ। ਗਿਨ
 ਬਿਨਾਂ ਨਹੀ ਪਾਂਦੈ ਮੇਰੇ। ਗਾਨ ਨਿਜ ਮਤਿ ਕਰਤੂਰੀ ਤੇ ਹਿ। ੮॥ ਉਪਦ੍ਰੁਤ ਮੇਥਿ ਬਿਪ ਬਿਕਾਰਾ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਰਕਾਰਾ। ਤੇ ਸਮਸਤ ਯਾਤਨ ਕੇ ਜਾਨੈ। ਸੇਤਨ ਮਾਯਾ ਕੁਰਮ ਕਰਮਾ
 ਨੈ। ੯॥ ਮਾਪੁ ਹਿ ਸੁਪਨਿ ਰੰਜਨ ਦੇਖੀ। ਦੇਤਾ ਮਤੀ ਤੇ ਕਈ ਲਖੀ। ਦੇਸੇ ਸਕਲ ਪ੍ਰਗਟ
 ਦੇ ਗਾਇ। ਤੇ ਮਾਏ ਤਮ ਮੇਰੇ ਤੈ ਨਾ ਮਾਇ। ੧੦॥ ਗਾਨੁ ਮੀਤੁ ਰੋ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਮਾਥਾ ਮਗਾਨ
 ਹੁਤੇ ਬਰਤਾਹੀ। ਗਾਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਜਬ ਹੀ। ਗ੍ਰਿਹ ਦੁਰ ਨਿਤੁ ਮਾਪੁ ਰੋ ਤਬ ਹੀ। ੧੧॥ ਜੇ ਸੇ
 ਰੰਜੁ ਮਾਰਿ ਮਹਿ ਕਰੇ। ਮਾਏ ਨਹੁ ਤੈ ਮੀਤਨ ਰਹੈ। ਕੁਰਮ ਤੇ ਮੱਧਿ ਮੰਦ ਮਤਿ ਮਾਨੈ। ਰੋ ਨਾਹੀ ਪ
 ਰਿਓ ਸੇ ਜਾਨੈ। ੧੨॥ ਤੇ ਜੇ ਦੇ ਗਾਇ ਸਕਲ ਕੁਰਮ ਦੇਖੀ। ਮਾਪੁ ਹਿ ਸਦਾ ਬੁਧ ਮਾਯਾ ਲੇਖੀ। ਮੇਰੇ
 ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਜੀ ਸੰਗਾਨਹਿ। ਉਪਦ੍ਰੁਤੁ ਛੁਟੈ ਕੁਰਮ ਦਾਨਹਿ। **ਉਪਦ੍ਰੁਤੁ ਛੁਟੈ**॥ ਹੇ ਪੁਰੁ

ਹਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਨਾਨਕੁ ਮਕਿ ਦਰੋ। ਅਰੁ ਤੂੰ ਹੀ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਬਿਗਨ। ਰੁਗਤਿ ਆਪਣੀ
 ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨੬ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਹੈ ਸਕਲ ਮਰਿਤਾ। ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਜਗਤ ਕੇ ਅੰਤ। ਜਾ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ
 ਨ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ। ਸਾਪਨ ਸਕਲ ਬਿਰਥਾ ਸਰਮ ਜਾਂਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਜਾ ਕੇ ਧਾਇ ਮੁਕਤਿ ਨਹਿ ਲਏ। ਅੰ
 ਰ ਸੁਖ ਨਿਪਹਿਦਿ ਸੁਨੇ ਦੇਵੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰੋ। ਅਪਨੇ ਜਨ ਹਿਰਨਿਰਬੰਧੋ
 ॥ ੨੮ ॥ ਯਹੁ ਭਵ ਮਾਰਗ ਬਿਕਟ ਅੰਨਤ। ਜਾ ਮੇਰੁ ਮਤਨ ਆਵੈ ਅੰਤ। ਤਾ ਪਰਤ ਪੇੜਿ ਬਿਧਿ
 ਤਾਪਾ। ਤਿਨੇ ਮੇਧਰੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੀਵ ਮਗ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਸੁਖ ਠਾਨੈ ਸੇਵਕ ਪੈ ਆ
 ਵੈ। ਤਾ ਕੇ ਦੂਜੇ ਰੁਛ ਨਾ ਹੀ। ਮੇਰੇ ਬਿਚਾਰ ਦੇਖਿਯੋ ਉਗਮਾਂਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਣ ਛੁੜਿ ਸਿਰਧਾ
 ਰੈ। ਸੋ ਸਮਾਸਤ ਸਿਤਾ ਪਨਿਵਾਰੈ। ਤਾ ਕੇ ਦਸ ਦਿਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖਾ। ਤਾ ਕੇ ਦਰਸਾ ਅੰਗ ਸਬ
 ਹਰਿਖੋ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇ ਕਹੂੰ ਕੰਗਾਲ ਹਿਲੀਜੈ। ਤਾ ਕੇ ਸੀਸ ਛੁੜ ਲੈ ਦੀਜੈ। ਸੋ ਪੈ ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾ
 ਵੈ। ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਨਕੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤੂੰ ਤੁਵ ਚਰਣ ਛੁੜਿ ਸਿਰਧਾਰੈ। ਸੋ ਅਪਨੇ ਸਬ ਦੁਖ
 ਨਿਵਾਰੈ। ਸੋ ਰੂਪ ਤੀਨੇ ਲੋਕ ਨਿਸਾਂਹੀ। ਤੁਸਮ ਅੰਗ ਕਹੂੰ ਕੋ ਨਾ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤਾ ਕੀ ਸਰਦੂਰਿ
 ਆਵੈ। ਤੇ ਤੇ ਸਕਲ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਯਹੁ ਭਵ ਰੂਪ ਪਕੇ ਬਿਧਿ ਜਾਂਲਾ। ਤਾ ਪਰਿ ਤੁਸੀ ਮਹਾਂ
 ਅਹਿਕਾਸ ॥ ੩੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੇ ਬਿਖਹਿ ਸੁਖ ਜਾਨੈ। ਤਿਨ ਨਿਮਿਤਿ ਬਹੁ ਉਦਮ ਠਾਨੈ। ਤਾ ਤੇ ਸਦਾ
 ਅਮਿਤੁ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਜਾ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਿਰਪਾ ਪਿਯੁਖ ਪਿਯਾਵੈ। ਕ
 ਦਰੂਪ ਤੇ ਮਿਰਤ ਕਜਿਯਾਵੈ। ਬਚਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰੋ। ਅਪਨੇ ਗੁਣ ਨਿਬੰਧ ਪਉਰ
 ਪਰੋ। ਤੁਮਹੀ ਜਗਤਿ ਪਿਤਾ ਜਗਦੁਆਰੀ। ਜਗ ਪਾਲਕ ਜਗ ਅੰਤਰਜਾਂਮੀ। ਮੇਰੇ ਬਚਨ

ਸੁਨੇਨੁਗਵਾਨਾ ਤਬਉਪਵਸੋਗਾਖੀਗਮਾਨਾ २੭॥ **ਸੀਭਗਵਨੋਵਾਚੁ** ਉਪਵਪੁਸ਼ਕਰੀਤਮਜੇ ਈ
 ਪਰਮਪੁਰੀਨੀਸੀਸੋਈ ॥ ਸਰਸਿਜਾਮੇਰੀਖਮਪਰੈ ॥ ਗਮਰੇਸੁਨਤਬਚਨਉਚੈ २੮॥ ਤੇਈਅ
 ਬਮੇਤਮਹਿਸੁਨਾਉ ॥ ਭਗਤਿਗਣਨਬਿਗਣਨਜਨਾਉ ॥ ਧੁਕਿਰਤਪੁਰਖਮਹਿਤੁਤੁਰੀਕਾਗਸਬ
 ਦਾਇਕਜੇਪੰਚਪੁਕਾਰਾ २੯॥ ਤੈਗੁਣਮਰਥਿੰਦ੍ਰਿਅਦਸਦੇਕਾ ॥ ਧੰਚਰੁਤਮਿਲਿਰੁਏਮਨੇਕਾ
 ਥਾਵਰਜੰਗਮਬਿਬਿਪਪੁਕਾਰਾ ॥ ਇਨਿਮਠਾਇਸਕੋਬਿਸਤਾਰਾ ੩੦॥ ਇਨਬਿਨਮੋਰਕਰੀ
 ਕਛੁਨਾਂਗੀ ॥ ਏਕਦ੍ਰਿਸਦੇਖੇਸਬਮਾਂਗੀ ॥ ਸ਼ਾਕਰਿਸਕਲਏਕਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਤਾਕੇਸਾਪੁਰਾਨ
 ਬਖਾਂਨੈ ੩੧॥ ਅਮਰਜਬਦੇਮਠਾਈਸਤਤਾ ॥ ਮਾਯਾਜਾਨੈਸਕਲਾਮਤਤੁ ॥ ਮਾਤਮਬੁਧਮਇ
 ਕਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਏਹਮਾਇਸਬਮਿਥਜਾਂਮਾਨੈ ੩੨॥ ਰਜੁਜਾਨਿਜੀਸਰਪੁਨਿਵਾਰੈ ॥ ਭੀਸਮ
 ਸਤਮਮਰੂਪਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜੈਸੇਇਸਾਮੋਹਿਮਿਟਜਾਵੈ ॥ ਮਾਠੈਇਸਕੀਖਬਰਹਿਧਾਵੈ ੩੩॥
 ਕਰਤਿਨਿਰੰਤਰਗਣਨਬਿਚਾਰਾ ॥ ਏਖੇਬੁਧਮਮਿਟੈਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਤਾਕੇਕਹਿਯਤੁਰੈਬਿਗਣ
 ਨਾ ॥ ਤਾਤੈਲਰੈਮੋਹਿਤਜੀਮਾਨਾ ੩੪॥ ਮਾਦਹੁਤੈਮਰੁਰਹੈਮੀਤਾ ॥ ਸੋਈਹੈਮਬਰੀਬਰ
 ਤੈਤਾ ॥ ਬਰਵਾਂਕਰਪੁਗਟਹੈਜੇਤਾ ॥ ਮਾਂਇਨਹੁਤੈਮਰਮੀਤਨਤੇਤਾ ੩੫॥ ਪਤਾਤੈਮਬਰੀਮਿ
 ਥਜਾਂਦੇਖੇ ॥ ਤਿਰੀਕਾਲਮੋਹੀਕਲੇਖੇ ॥ ਜੈਸੇਤਿਰੀਕਾਲਮੇਪੁਰਣੀ ॥ ਘਟਨਾਮਾਂਇਕਮਿ
 ਥਯਾਂਕਰਣੀ ੩੬॥ ਸੁਰਤਿਕੋਮਤੋਹਿਰਦੈਮਾਂਮਾਨੈ ॥ ਨੇਤਨੇਤਸੁਰਤਿਸਦਾਬਖਾਂਨੈ ॥
 ਨਾਨਾਕਾਰਬੇਦਰੁਗਮਗਾਖੇ ॥ ਬੁਧਮਸਤਦ੍ਰਿਸਬਨਾਖੇ ੩੭॥ ਸਕਲਘਟਨਿਮੋਏਕ
 ਬਤਾਵੈ ॥ ਊਚਨੀਚਸਬਭੇਦਮਿਟਾਵੈ ॥ ਮੇਸੀਭਾਂਤਿਬਿਚਾਰੈਬੇਦਾਂਜਾਨੈਮੋਹਿਮਿ

ਕ

ਟਾਵੈਭੇਦਾ ੨੮॥ ਗਮਰੁ ਤੇਜੀ ਸਬ ਪੁਗਟ ਲੇਖੇ। ਸਪਤ ਪਾਤਕੇ ਸਬ ਤਨ ਦੇਖੇ। ਗਮਰੁ ਦੇ
 ਖੇਠਿ ਪਜਤ ਬਿਨ ਸਿਤਾ। ਏਥੇ ਪਤ ਛਿ ਬਿਚਾਰੇ ਸਿਤਾ ੬੬॥ ਗਮਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖ ਰੁਏ ਹੈ ਜੇ ਤੇ। ਤਿ
 ਨ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰੇ ਤੇ। ਏਕੈ ਮਤੇ ਸਬ ਨਿਕ ਦੇਖੇ। ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਬੁਧ ਰਮ ਲੇਖੇ। ੭੦॥
 ਗਮਰੁ ਤੇਜੀ ਮਨ ਰੁਦ੍ਹਿਰ ਦੇ ਬਿਚਾਰੇ। ਚੇਤਨ ਗਾਖਾ ਮਚੇਤਨ ਰਾਗੇ। ਸਬ ਦੇਖੇ ਚੇਤਨ ਮਾ
 ਧਾਰਾ। ਇੰਦ੍ਰ ਯਦ੍ਰੇਹ ਬਿਬਿਪ ਬਿਸਤਾਰਾ ੭੧॥ ਚੇਤਨ ਤੇਜ ਰੂਪ ਮਰਥਨ ਗਾਏ। ਚੇਤਨ ਬਿ
 ਨ ਕੇ ਈਨ ਹਿਰਾਏ। ਏਥੇ ਦੰਤ ਤਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ। ਗਮਨ ਰੁਦ੍ਹ ਮਰੁ ਤੇਜੀ ਸਿਧਾਂਤਾ ੭੨॥ ਇ
 ਨ ਚਾਰੇ ਹੁਕੇ ਮਤੇ ਬਿਚਾਰੇ। ਮੇਰੇ ਜਾਨਿ ਸਬ ਭੇਦ ਨਿਵਾਰੇ। ਸਕਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੀ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਰਕ
 ਤਾ। ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਕਤਾ। ਕਰਮ ਰਚਿਤ ਸਬ ਮਿਥ ਜਾਮਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲੋਨ
 ਸੁਰ ਜਾਨੈ। ਏਥੇ ਸੁਨੈ ਹਿਰ ਦੇ ਮਾਧਵੇ। ਸੈ ਸਬ ਬੰਧਨ ਜਾਨਿ ਬਧਾਵੈ। ੭੪॥ ਮੇਰੀ ਕੁਕਤਿ
 ਹਿਰ ਦੇ ਮੇਧਰੇ। ਜਿਨ ਤੇ ਕੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤੇ ਕਰੈ। ਕੁਕਤਿ ਕੁਕਤਿ ਹੋਤ ਹੈ ਜੇ ਤੈ। ਤੁਮ ਸੇਧੀ ਛਿਰਾ
 ਖੇਤੇ ਤੇ। ੭੫॥ ਗਮਰੁ ਸੁਰ ਕ੍ਰੇਤੁ ਦੇ ਤੇ ਬਿਚਾਰੇ। ਕੁਕਤਿ ਕੁਕਤਿ ਸਾਪਨ ਉਚਾਰੇ। ਮੇਰੀ ਕਥਾ
 ਸੁਨੈ ਮਰੁ ਕਹੈ। ਪ੍ਰੀਤ ਸਹਿਤ ਉਰ ਮੀਤ ਰਗਾਏ। ੭੬॥ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਨਿਦਾ ਪਾਰੈ। ਬਹੁਤ
 ਗੁਤਿ ਸਤਤ ਬਿਸਤਾਰੈ। ਬੀਦਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਦਛਿਦ੍ਰ ਦੇਈ। ਗਮਰੁ ਮਸਟ ਗਧ੍ਰਵਾਂ ਮਕਰੇਈ।
 ਸਬ ਰੂਤ ਨਿਮੇਸ਼ ਕ੍ਰੇਤੁ ਜਾਨੈ। ਧਰਮ ਮਜ਼ਲੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਾਨੈ। ਗਮਰੁ ਕਤਿ ਨਿਕ ਬਹੁ ਬਿਪਸੇ
 ਵੈ। ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਤਿਨ ਹੀ ਕੇ ਦੇਵੈ। ੭੭॥ ਮੇਰੇ ਹੋਤ ਕਰੈ ਜੇ ਕਰੈ। ਮੇਰੇ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਸਕਲ
 ਧਰਮ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਹਨ ਨਿਕ ਹੋ ਉਰ ਪਾਰੈ। ਪ੍ਰੀਤ ਸਰੂਪ ਮਨਾ ਨਿਵਾਰੈ। ੭੮॥ ਮੇਰੇ ਮਰਥ

ਅਰਥਸਬਤਜਗੈ ਗੁਪਾਮਰੁਭੈਗਨਿਤੇਬੈਰਗੈ ਜਪਤਪਜਗਜੈਗਬੁਤਦਾਨਾ ਸਿੰਘ
ਨਾਸਨਭੈਨਜਲਪਾਨਾ ੫੦॥ ਇਤਯਾਦਿਕਸਬਮਹਿਤਕਰੈ ਜਾਤੇਅੰਤਹਿਜੋਪਰ
ਹੈ ਗਸਦਾਮਾਪਕੋਮੋਹਿਨਿਦੇਵੈ ਘੇਮਸਸਤੁਰੀਬਹਿਰੇਵੈ ੫੧॥ ਅਮੋਜੇਜਬਮਮਰੁਕਤਿ
ਹਿਲੈ ਤਬਾਮਦਸੇਖਕਛੁਨਹਿਰੈ ਗਾਪਨਜਾਪਲਹੈ ਸੋਸਕਲਾ ਕਲਕਰਮਤੇਹੈਅ
ਕਲਾ ੫੨॥ ਜਬਮੋਬਿਖੇਚਿਤਕੋਪਾਰੈ ਤਬਦੈਸਾਤਿਕਰਜਤਮਟਾਰੈ ਘਰਮਈਸੂਰ
ਜਗਨਬੈਰਾਗਾ ਇਨਕੋਸਹਜਲਹੈ ਬਰੁਗਾ ੫੩॥ ਅਮਰੁਜੈਮੇਰੀਜੁਗਤਿਨਪਾਵੈ॥
ਦੇਹਗੋਜਸੋਚਿਤਲਗਾਵੈ ਤਬਹੋਦੈਰਜਤਮਾਮਧਿਕਾਰਾ ਬਪੈਅਧਰਮਪਰੈਸੀਸਾਰਾ ੫੪
~~ਦੇਕਬੁਘਮਦਗਲਾਹਟਨ ਯਾਧਿਨੁਮੈਰਸਕਲਾਮਗਨਾ ਅਮਰੁਭੈਪਦਸੋਭੈਬੈਰਾਗਾ~~
~~ਜੋਸਮਸਤੁਬਿਖਯਨਕੋਤਾਗਾ ਬੁਧਮੁਕਤਿਕੋਚਿਤੈਕਰਣਾ ਬੈਰੋਚਿਤਚਿਤਈਤਾਰਣਾਮੈ~~
ਮੇਪਾਰੈਮੋਕੋਲਹੈ ਰੁਵਮੋਪਾਰੈਰੁਵਮੋਦੈ ੫੫॥ ਤਾਤੇਪਰਮਗਨਬੈਰਾਗਾ ਈਸੂਰਤਾਦਿਕਜੇ
ਬਰੁਗਾ ਤੇਸਮਸਤਮੇਰੇਅਪੰਨਾ ਤਾਤੇਹੈਅਮਲਯਲੀਨਾ ੫੬॥ ਸੇਵਤਮੋਹਿਸਕਲਏ
ਪਾਵੈ ਮੋਬਿਨੁਕੋਈਨਿਕਟਨਾਪਾਵੈ ਮੇਰੀਰੁਕਤਿਕਰਾਵੈਪਰਮਾ ਉਪਦਦੁਜੋਸਕਲਾਪ
ਰਮਾ ੫੭॥ ਏਕਬੁਘਮਦਗਲਸੋਗਨ ਯਾਧਿਨੁਮੈਰਸਕਲਾਮਗਨਾ ਅਮਰੁਭੈਪਦਸੋਭੈ
ਬੈਰਾਗਾ ਜੋਸਮਸਤੁਬਿਖਯਨਕੋਤਾਗਾ ੫੮॥ ਅਮਰੁਏਸੂਰਜਸਿਧਾਮਾਇਮਾਇਆਮਸੇ
ਵਕਕੀਸੇਵਕਾਮਾਇਆ ਤਾਤੇਜੇਮਮਸਰਣਹਿਮਾਦੈ ਤੇਈਰੁਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁਖਪਾਵੈ ੫੯
ਦੇਹਗਾ ਮੇਸੇਮਦੁਰੁਤਬੈਨਜਬਕਹੈਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਨਾ ਤਬਉਪਦਜਨਗਰਿਖਕ
ਰਿਕੀਨੀਹਹਿਸੇਪੁਨਾ **ਬੁਧਦੁਇਦਾ** ਹੇਪੁਰੁਪੁਰਨਕਿਰਪਾਕਰੈ ਜੁਜੈਹੈਤੋਸਬ

ਸੁਰਗਲਕਮਧੀਥਕਪੀਥਾ

ਬਿਪਬਿਸਤਰੈ ਸੁਜੇਤੁ ਮੁਪਗਮਰੁਕਤਿ ਕਿਰਤਗੁਖਜੋ ਬੁਧਮਇਰਸੁਰਾਨਹਿਗੁਖਜੋ ੫੪
ਮਰੁਥੈਰਗਾਇਕਸਮੁਧਾਏ ਮੇਰੇਸਬਸੀਏਹਮਿਟਾਏ ਤੁਜੀਗੀਸਕਲੁਤਤੁਸੈਰੁਖੀ ॥ ਹੋਇ
ਅਤਤੁਹਿਕਰਿਨਾਂਖੀ ੬੦ ॥ ਜਮਕਹਿਮੇਸੈਕੈਧਰਕਾਗਾਮਰੁਤੁਜੇਕਹੈਨਿਯਮਬਿਸਤਾ
ਗਾਮਰੁਸਮਕੈਨੁਕੈਨੁਦਮਦੇਵਾ ॥ ਕੈਨੁਛਮਾਮਰੁਪਿਤਕੈਰੇਵਾ ੬੧ ॥ ਕੈਨੁਸੁਰਤਾਮਰੁ
ਤਪਦਾਨਾਕੈਨਸਤਕੈਥੁਠਬਖਾਂਨਾ ॥ ਕੈਨੁਤਾਗਕੈਨਪਨਇਸਾ ॥ ਕੈਨਜੋਗਿਦਛੁਣਾਂਬੰਗਿਦਾ
੬੨ ॥ ਬਲਾਮਰੁਦੁਯਾਸਾਰੁਮਰੁਸੁਖਾ ॥ ਬਿਦਯਾਂਲਜਾਸੈਗਾਦੁਖਾ ॥ ਪੰਤਿਤਮੁਰਖਗੁਰਸਤ
ਪੀਥਾ ੬੩ ॥ ਕੈਨਦੁਰਿਦੁਕੈਨਪਨਦੈਤਾ ॥ ਕੈਨਕਿਰਪਦੁਕੈਈਸੁਰਦੈਤਾ ॥ ਮਰੁਇਨਤੇਓ
ਲਟੇਹੈਜੇਤੇ ॥ ਮਸਮਮਦਮਾਮਾਇਕਸਬਤੇਤੇ ॥ ਮੇਸੈਦੇਵਕਿਰਪਾਕਰਿਗੁਖੀ ॥ ਗਾਖੈਤੁ
ਤੁਮਤਤਹਿਨਾਂਖੀ ॥ ਏਜੇਨਿਬਹੁਓਪਦਕੇਪੁਸਾ ॥ ਤਬਕਰੁਣਾਂਕਰਿਬੈਲੈਕਿਰਨਾ ੬੪ ॥
ਸੁਰਗਲਕਮਧੀਥਾ ॥ ਹੀਸਾਗਤਸੰਤਮਸੇਯਾ ॥ ਸੀਗਬਿਬਰਜਤਸਬਕੇਰੇਯਾ ॥ ਲਜਾਮੇਨ
ਜਮਮਾਸਤਕਥੀਗਾ ॥ ਬੁਧਮਚਰਜਮਰੁਛਮਾਮਰੁਰੀਗਾ ੬੫ ॥ ਏਦੁਦਸਜਮਗਹੈਨਿਬੁਤੀ
ਮਰਦੁਦਸਨਯਮਪੁਬਿਤੀ ॥ ਸੈਚਰੁਕਪਟਗਤਪਰਮਾ ॥ ਦੁਗਾਜਪਤਪਾਮਰਮਮਪੁ
ਜਾਸਾ ॥ ਦੁਗਾ ੬੬ ॥ ਤੀਰਥਾਮਟਨਾਮਬਿਤਿਕੈਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰੁਸੇਵਾਮਰੁਦਿਦੁਸੀਤੋਖਾ ॥
ਪਰਉਪਕਾਰਹੈਮਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿਗੁਗਤਿਚਹੈਸੇਧਾਰੈ ॥ ੭੦ ॥ ਸਮਜੋਮੇਨਿਸਟਾਂ
ਬੁੱਧਿ ॥ ਦਮਾਇਦੁਯਨਿਗਾਮਨਜੁੱਧਿ ॥ ਜੈਦੁਖਨਿਉਪਜਾਵੈਕੈਈ ॥ ਤਿਨਤੇਜਕੇਦੁ
ਖਨਹੈਈ ੭੧ ॥ ਸਕਲਸਹੈਕਛੁਮਨਨਗਆਨੈ ॥ ਤਾਕੈਮਮਜਨਛਮਾਬਖਾਨੈ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸਿੰਘੁ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਚੰਦ੍ਰਸਰੋਈ ॥ ਇਨ ਦੂਨ ਜੋ ਕਾ ਰੈ ਜੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਰਸ ਮਰੂ ਬਲ ਕੋ ਨਹਿ
ਗਏ ॥ ਤਾ ਕੋ ਮੋਹ ਜਨ ਪ੍ਰਿਤ ਕਰੈ ॥ ਰੂਤ ਦ੍ਰੋਹ ਤ੍ਰਿਯਾਗ ਸੇਵਾਨਾ ॥ ਰੋਗ ਤਜਨ ਸੇਤ ਪਨਹਿ ਮਾ
ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਈ ਸੁਰਜੋ ਜਿ ਤੈਸੁ ਗੁਣੁ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਕਲ ਮਾਮਗੁਣਾ ॥ ਮੋਕ ਲਿਖ ਬਨ ਸੇਸ
ਤ੍ਰਿਮੋ ਬਿਨੁ ਬੈਲੈ ਸਕਲ ਮਾਸਤ੍ਰਿ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰਮ ਨਿਮੋ ਜੋਇ ਅਸਿਗਾ ਸੇਵਹ ਪਰਮ ਸੋਚਾ
ਰੈ ਮੰਗਾ ॥ ਸੋਹੈ ਤ੍ਰਿਯਾਗ ਤਜੈ ਫਲ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋਪਨ ਇਹ ਪਰਮ ਮਮ ਪਰਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜਗਿ ਰੂਪ ਮੋਹਨ
ਹਮਾਨਾ ॥ ਸੋਇ ਪਦਾਏਇ ਮਮ ਗਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਪਰਮ ਬਲ ਕਹੀਯੋ ॥ ਯਾ ਕਰਿ ਬਡੈ ਸਤ੍ਰਮ ਨਗਾ
ਹਿਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਗਨੁ ਮਮ ਇਸਰਜਹ ਪਾਵੈ ॥ ਚੇਤਨ ਨਿਜ ਨਿਦੈ ॥ ਮਾਂਦੈ ॥ ਮੋਹੀ ਰੁਕਤਿ ਏਕ ਯਗੁ
ਭਾ ॥ ਰੁਕਤਿ ਬਿਨਾ ਸੇਸਕਲ ਮਸਾਰੁ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾਤੈ ਰੋਹ ਮਿਟੈ ਵਿਦ੍ਯਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਜੀ ਸਕਲ
ਅਧਿਯਾ ॥ ਲਜ੍ਯਾ ਮਾਨਿ ਅਕਰਮ ਨਗੈ ॥ ਮਮ ਜਨ ਤਾ ਕੋ ਲਜ੍ਯਾ ਕਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਨਹਿ ਕਿੰਚ
ਨਿਲਿ ਰਪੇਛ ਨਿਲੋਭਾ ॥ ਇਤਯਾਂ ਇਕ ਜੇਗੁ ॥ ਏਤੈ ਸੋਭਾ ॥ ਸੋਭੁਖ ਜੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਤੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਪਾਯ ॥ ਉਸਨ ਨਹਿ ਸੀਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਬਿਖ੍ਯਾਨਿ ਕੀਇ ਛਾਂਦੁ ਪਜਾਨੈ ॥ ਗੁਣ ਸਿਪਨ ਮਾਢਿ
ਸੋਮਾਨੈ ॥ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕੀਜੁ ਗਤਿ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਮਮ ਜਨ ਪੰਰੂਤ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੦ ॥ ਅਹੰਕਾ
ਰ ਜਾ ਕੇ ਜਗਾ ਆਇ ॥ ਮਮ ਪਨੇ ਕਰੈ ਦੇਹ ਗੇਹਾਇ ॥ ਸੋਸ ਮਸਤੁ ਮਰਖਈ ਜਾਨੈ ॥ ਯਾਂ ਤੋ ਮੈ
ਰਗੁਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਾਂਨੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜਾ ਕਰਿ ਮੋਹ ਲਹੈ ਸੋਪੰਥਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣਿ ਸੋ ਸਕਲ ਕਪੰਥਾ ॥ ਨਿ
ਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸੀਤ ਲਹਿ ਰਹੈ ॥ ਸਾਂਤਿ ਕਚਿਤ ਸਬ ਨਿਪ ਰਿਸੁ ਰਿਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਇਹੈ ਸੁਰਗਾ ਸੁ
ਖ ਕੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਨਿਮੋ ਤਾਂ ਮਸਾ ਮਧਿਕਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਕ ਬੰਧੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਮੈ

ਏ

ਸੋ

ਗਸਕਲਈਬੈਰੀਮਾਨੈ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਹੈਸਮੇਰੋਰਥਾਜਾਂਤੇਜੀਵਤਜੈਗਿਹਕੂਪਾਸਤਿ
 ਗੁਰਬਿਨਾਂਬੀਪੁਨਹਿਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨਾਂਜੋਬੈਰੀਸੇਈ॥੨੪॥ਮਾਨਵਤਨਸੇਈਗਿ
 ਹਿਕਹਿਯੋ॥ਤਾਕੇਗਿਹੇਗਿਹੀਦੈਰਹਿਯੋ॥ਸੇਦਰਿਦਰਜੇਤਿਸਨਾਂਵੇਤਾ॥ਕਿਰਪਦਿਇ
 ਦਿਯਨਿਬਸਬਰਤੈਤਾ॥੨੫॥ਬਿਖਯਨਿਮਨਸਕਤਿਸੇਈ॥ਬਿਖਯਨਿਬਸਤੈਸਕ
 ਲਾਮਨੀਸਾਇਤਨੀਪੁਨਕਹੀਮੇਤੈਸੇ॥ਜਾਜਾਬਿਪਿਤੁਮਪੁਛੀਮੇਸੇ॥੨੬॥ਬਿਪਨਿ
 ਖੇਪਕੇਲਛੁਣਜੈਸੇ॥ਮਹਾਪੁਰਖਜਾਨਤੈਤੈਸੇ॥ਬਿਪਨਿਖੇਪਕੇਜੈਲੈਜਾਨੈ॥ਚੁਰਨੀ
 ਚਬਰੇਦਨਿਮਾਨੈ॥੨੭॥ਸੋਯਗਸਕਲਨਿਖੇਪੈਜਾਨੈ॥ਰੇਦਦਿਸਟਮੇਬਿਪਿਮਤਿਮਾਨੈ
 ॥ਬਿਪਨਿਖੇਪਨਿਖੇਪੈਦੇਖੋ॥ਦੁਹੈਤੈਧਰੈਤਾਹਿਬਿਪਲੇਖੋ॥੨੮॥ਬਿਪਿਨਿਖੇਪਪਸੁਮਾਨ
 ਵਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਤਿਤਕਦੇਹਿਰਦੈਨਹਿਮਾਨੈ॥ਤਾਤੇਬਿਪਨਿਖੇਪਗੁਰਮਜਾਨੈ॥ਮੇਰੋਰਥਾਸਕ
 ਲਕਰਿਮਾਨੈ॥੨੯॥**ਦੋਹਰਾ** ਬਿਪਿਨਿਖੇਪਗੁਰਮਜਾਨੈ॥ਲੋਗਲਕਯਜੇਜਬਕਿਰਸਾਥੇ
 ਦਬਚਨਤਬਸੁਮਿਰਿਕਰਿਉਪਦਕੀਨੀਪਰਸਨ॥੩੦॥੪੫॥੮੬॥**ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਗਦਤ**
ਮਹਾਪੁਰਾਣੇਏਕਦਸਸਿਕੰਪੇਸ੍ਰੀਗੁਰਗਦਤਉਪਦਸੀਬਾਏਗੁਰਮੁਖੀਏਕਨਬਿਸੇ
ਮਧੁਰਾਣੇ੬੬॥ਗੁਪਦਉਦਰਾ॥ਗੇਪੁਰਜੀਤਮਕਰੁਣਕਰੋ॥ਮੇਰੋਯਗਸਿਸੇਧਰ
 ਰੋ॥ਤਮਹੀਮਾਗਜਾਕਹਿਏਬੇਦਾ॥ਤਾਜੈਸੇਈਸਤੁਰੈਰੇਦਾ॥੩੧॥ਬਿਪਨਿਖੇਪਸੇਬੇਦਬ
 ਖਾਨੈ॥ਤਾਹੀਤੇਸਬਕੋਈਮਾਨੈ॥ਤਮਹੀਮਗਕਿਉਗੁਰਮਲੇਖੋ॥ਜਾਤੇਬਿਪਿਨਿਖੇਪ
 ਨਹਿਦੇਖੋ॥੩੨॥ਮਮਰੁਏਪੁਗਟਈਸੈਦੇਵਾ॥ਬਿਪਿਨਿਖੇਪਕੇਬਹੁਬਿਪਿਰੇਵਾਪੁਗ

ਟਬਿਪਬਰੁਟਰਾਮਾਸਮਾਤਿਨਕੇਬਿਬਿਪਗੁਤਿਬਿਪਕਗਮਾ॥੩॥ਤਿਨਕੇਪੁਗਟਲਸੁ
 ਰਗਾਇਮਾਬਕੇਨਹਿਯੇਪੰਥਮਨਾਦਾਮਰੁਨਿਖੇਪਪੁਰੁਟਪੁਤਲੋਮਾਮਾਬਸਾਂਇਕੇਜ
 ਅਨਲੋਮਾਬਰਨਨਿਮੇਸਿਕਰਹੈਜੈਤੈਮਰਤਿਨਕੇਕਰਮੰਪੁਨਿਤੇਤੈਤਿਨਕੇਫਲਪੁਗ
 ਟਨਰਕਾਇਮਕਹੇਹੁਤੇਫਲੁਜਾਇਨਬਾਇ॥੪॥ਜਾਕੇਫਲਹਿਬੇਦਜੈਕਹੈਤਾਕੇਕਰਨਰੁ
 ਤੈਜੀਲੋਮਾਮਰੁਤੈਦੁਬਿਦੇਸਬਯਕਲਾਪੁਗਟਬਿਪਿਨਿਖੇਪਗੋਪਾਲਾ॥੫॥ਮਰੁਜੈ
 ਬਿਪਿਨਿਖੇਪਨਹਿਸੰਤਿਤੈਸੁਖਾਮਰੁਦੁਖਫਲੋਮਸੰਤਿਕੇਈਸੁਦਰਗਨਰਨਜਾਦੈਤੈ
 ਬਹੁਸੁਮਕਰਿਬਿਪਿਨਕਰਾਦੈ॥੬॥ਮਰੁਕਾਕਹਿਏਬਾਰੰਬਾਰਤਮਰੇਬਚਨਨਾਮੰਨਪੁਕਾਰਾ
 ਯਜਤੈਕਯੋਤਮਾਰੇਬੇਦਾਜਾਤੇਬਿਪਿਨਿਖੇਪਕੇਰੇਦਾ॥੭॥ਏਦੁਪਿਤੰਮੁਨਿਮਾਨਵਜੈਤਾਬੇ
 ਟਨੈਨਕਰਿਏਖੇਤੇਤੈਬਿਪਿਨਿਖੇਪਤਿਨਕੇਫਲਜਾਨੈਮਰੁਤੈਜੀਤੈਤੇਊਠਾਨੈ॥੮॥
 ਸਕਲਤਮਾਹੀਆਰਾਮਾਂਗੀਜੋਜੋਬਾਪੈਤੈਬਰਤਾਗੀਸੋਮਿਥਿਜਾਂਕਿਹੈਕਹਿਏਬੇ
 ਦਾਯਾਕੰਮਹਿਬਤਾਵੇਰੇਦਾ॥੯॥ਏਬਿਪਬਚਨਬਦੈਨਿਦੇਗਾਦੈਸੰਤਿਕਿਥੈਪੁਰੇਗ
 ਯਜਪੁਰਦੁਸੰਦੇਹੀਮਟਾਦੈਏਕਗੁਤਿਕੇਬਚਨਸੁਨਾਦੈ॥੧੦॥ਯਾਬਿਪਪਧਮਗਾ
 ਨਬਿਸਤਾਰੈਮਪੁਨੇਰਚੇਲੀਵਨਿਸਤਾਰੈਸੁਨਿਮੇਸੀਉਪਦਕੀਬਾਦੀਤਬਬੇਲੇ
 ਸੀਸਭੰਗਪਾਨੀ॥੧੧॥**ਸੀਰੁਗਵਨੁਵਾਚੁ**ਉਪਦਧਮਗਾਨਾਮਬਕਹੈਤੇਰੇਸ
 ਬਸਿੰਹਹਿਦਹੀਮੇਰੁਖੇਹੈਤੀਨਉਧਾਇਕਰਮਰੁਗਤਿਗਲਸਮਝਾਇ॥੧੨॥
 ਜੋਜਾਕੇਦੇਖੀਅਪਕਾਰਤਾਕੇਤੈਸੇਕਿਯੋਬਿਚਾਰਾਜੇਗੁਖੈਸਬਹਿਨਕੋਰਾ

ਦੇ

ਨਾ ਤੇ ਤੇ ਬਿਖਾਖਈ ਤੇ ਜੇ ਨਾ ਮਾਨਾ ੧੪॥ ਤੇ ਤੇ ਕੁਮਕੁਮ ਸਕਲ ਫੁਰਾਉ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਗਏ ਨਾਮਿ
 ਠਹਰਾਉ ॥ ਤੇ ਤੇ ਬਚਨ ਸਕਲ ਮਾਮਸਤਿ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਉਨਹੀ ਮਾਸਤਿ ॥ ਧਰਿਏ ਸਕ
 ਲਗਾਨ ਕੇ ਕਾਰਣ ॥ ਗਾਨ ਲਹੈ ਤੇ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰਣ ॥ ਏਤੁ ਮਾਸਿ ਢੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥
 ਤੇ ਤੇ ਕਛੁ ਸਿੰਦ੍ਰਿ ਗਨਿ ਮਾਨੈ ੧੫॥ ਜਿਨ ਕੁ ਵਸੁ ਧਰਮੁ ਜੇਹੈ ਤੇ ਜੇ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁੰਦਰੁ ਲੋਚੁ
 ਧਰਮੁ ਮਾਨੈ ॥ ਤੇ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਿ ਮਾਨੈ ॥ ਗੰਧਰ ਸਕਲ ਤਜਿ ਬਿਰਹੈ ਰਹੈ ੧੬॥ ਤਿਨ
 ਕੇ ਗਾਨ ਜੇਗਾ ਮਾਧਿਕਾਰ ॥ ਬਿਰਹੈ ਕਰਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਦਾਰਾ ॥ ਮਹਾਜਿਨਿ ਬਿਖਯ
 ਦੁਖ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਮਹਾਤਿਨਿ ਕੇ ਉਦਿ ਮਨਹੁ ਗਾਨੈ ੧੭॥ ਧਰਮ ਮਹਾਤੁ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਸੁ
 ਧਮਾਨੈ ॥ ਮਹੇਰੁ ਜਨ ਕੁ ਲੋਕ ਰਿਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰਗਤਿ ਜੇਗਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਮੇਸੇ ਜਾਨੈ
 ਤੇ ਤੇ ਬਿਚਾਰੀ ੧੮॥ ਮਹਾਜੇ ਬਿਖਯਨ ਕੇ ਮਾਧੀਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਿ ਮਾਨੈ ਲੀਨਾ ॥
 ਕਥਾ ਸੁਨੁ ਨ ਕੇ ਨਹਿ ਮਵ ਕਾਸਾ ॥ ਮਹਾਮਾਧੀ ਤਨਹੀ ਮਗਾਸਾ ੨੦॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਕਰਮ ਜੇਗਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਇਨ ਤੇ ਮੇਰ ਨਾਉ ਉਪਾਈ ॥ ਏਤੀ ਨੇ ਰਾਖਤ ਹੀ ਤੇ ਸਿੰਗਨਿ
 ਹਥ ਲਓ ਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਸੇ ॥ ਧਿਥ ਮਹਿ ਕਰਮ ਜੇਗਾ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਬਿਖਈ ਜੀਵ
 ਨਿਕੇ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਬਿਪਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ੨੧॥ ਤਿਨ ਮੇਧੀ ਤਨ ਉਪਾਏ ਜੇ ਲੋਕੁ ਮਜੇ ਨਹਿ ਤਜੀਏ ਤੇ ਲੋਕੁ ॥ ਮਹਾਜੇ ਲੋਕ ਬੋਧੈ
 ਬੋਹਾਗੁ ॥ ਬਿਖਯਨ ਕੇ ਨਾਮਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਾਗੁ ੨੨॥ ਤੇ ਲੋਕ ਮਜੇਗਾ ਨਹ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਯ

ਗ

ਮਝੀ ਕਰਿ ਸੋ ਕੋ ਭੁਯੋ ॥ ਮਧ ਨੇ ਪਰਮ ਮਾਹਿ ਬਿਤਿ ਰਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੁਲਿ ਨਿਖੇ ਪਨ ਗਯੋ ॥ ੨
 ੥ ॥ ਜਗਮੇ ਹੋ ਛੁਟ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਕਰੈ ॥ ਸਕਲ ਕਰਮ ਮਾਹਿ ਤੁਧਿ ਸਤਹੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਇਛਾ ਸ
 ਕਲ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਮੇ ਸੇ ਰਾਨੁ ਕੁਤਿ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ
 ਕਰਮ ਕਾਲ ਮਾਹਿ ॥ ਓਧਵੁ ਯਗਮਾਨ ਵਤਨ ਮੇ ਸੀ ॥ ਸਕਲ ਸਿਸਟ ਮੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਸੀ ॥ ੨
 ੬ ॥ ॥ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਕੇ ਬਾਛੈ ਯਾ ਕੋ ॥ ਧਰਿ ਕਯੋ ਜੀ ਨਹ ਪਾਵੈ ਤਾ ਕੋ ॥ ਰਾਜਾ ਨਰਕ ਤਿਯਾ ਤਨ
 ਕਰਿ ਲਹੈ ॥ ਮੇ ਸੇ ਬਨਿ ਕਰਿ ਰੁਦ ਜਲ ਬਹੈ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਜੋ ਮੇ ਸੀ ਮਾਨ ਵਤਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸਮ
 ਸਤ ਕਾ ਮਨਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤੁਝੈ ਨਿਖੇ ਪਸਕਲ ਈ ਕਰਮਾ ॥ ਮਰ ਕਾ ਮਨਾ ਸੋ ਤੁਝੈ ਪਰਮਾ ॥ ੨
 ੮ ॥ ॥ ਮਰ ਫਿਰ ਨਹ ਬੰਛੈ ਨਰਦੇਹ ॥ ਧਰਿ ਮਰਤਨ ਨਹਿ ਧੈਵੈ ਏਹਾ ॥ ਜਦਿ ਪਬੁ ਕੋ
 ਨਰਤਨ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਿ ਕਛੁ ਰਾਨਾ ਟਿਕ ਨਰ ਜਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਕਲ ਲੋਕਾ ॥
 ਰਾਨਾ ਮਿਟਾਵੈ ਕਰਿ ਸੋ ਜਗਾ ॥ ਧਾਨ ਪਾਨਾ ਮਾਇ ਕ ਬਹੁ ਸਾਧੈ ॥ ਬਾਲ ਪਨ ਤੇ ਤਾ ਕੋ ਬਾਧੈ ॥
 ੩੦ ॥ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੋ ਲਗਾਨਾਹੀ ਮਰੈ ॥ ਤੋ ਲਗਿ ਜਤਨ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਯਾਤਨ ਕੋ ਮਿਥਾ ਕਰਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਮਰ ਪੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਤੁਝੈ ਜਤਨ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ ॥ ਸਾਵਧਾਨਤਾ
 ਹਿਰੈ ਧਰੈ ॥ ਯਾਤਨ ਮੇ ਮਾਸ ਭੂ ਨਹੀ ॥ ਕਰੈ ਉਪਾਇ ਮੁਰਿ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ਜਲ ਯੋ ਪ
 ਛੀਤ ਰਬਾਸਾ ਕਰੈ ॥ ਤੁਝੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨ ਮਨੁ ਪਰੈ ॥ ਮਰਤਾ ਬਿਰਛੁ ਰਿਕਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਹਿਰੈ ਦਯਾ ਨਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਬਿਰਛੁ ਸੰਗ ਜੋ ਪਛੀਯੈ ॥ ਤੋ ਤਿਨ ਕੇ ਬਸਾਵੈ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥
 ਧਰ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿ ॥ ਕਾਟ ਤੇ ਧਿਆਪ ਉਠਿ ਗਯੈ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ਮਾਧਿ

ਲ

ਮੇਸੀਗੁਤਿਬਚਾਵੈ।ਪੀਛੈਤਹਾਰੈਜਗਾਭਾਵੈ।ਅੰਗੀਨਰਤਨਤਰਾਮਪਾਰਾਮਾਤਮ
ਪੀਥੀਕਿਯੈਮਗਾਰਾ३੫॥ਤਾਕੋਨਿਸਦਿਨਕਰੈਪੁਰਾਸਦਾਨਿਰੰਤਰਬਾਰੰਬਾਰਾ॥
ਮੇਸੇਏਖਪਰੇਮਨਤਾਸਾਪਿਥਮੇਹਿਤਜਾਗੈਤਰਕੇਬਾਸਾ३੬॥ਜੇਮੇਮਾਇਬਸੇਰਾ
ਕਰੈ।ਤਾਤੇਬਹੁਰਨਜਨਮੇਮਰੈ।ਮਾਨਵਤਨਰੁਦਸਾਗਰਨਾਵਾ।ਮੇਰੀਕਿਰਪਾਹੁਤੇਯ
ਹਧਾਵਾ३੭॥ਜਾਮੇਗੁਰਖੇਵਟਸੁਖਦਾਈ।ਸਾਨੁਕੁਲਮੇਪਦਨਸੁਹਾਈ।ਤੋਰੀਆਪਹਿ
ਜੇਨਹਿਤਾਗੈ।ਨਾਵਛੇਰੁਰੁਦਸਾਗਰਤਾਗੈ।ਤਾਕੋਮਾਤਮਪਾਤੀਜਾਨੈ।ਪਦੁਜੈਮਾਤਮਪਾਤ
ਨਮਾਨੈ।ਮਮਰਜੈਰੁਦਤੇਹਿਥਿਰਕਤ।ਪਦੁਖਮੇਯਜਾਨਿਨਹੈਵਰਕਤ।ਜੇਸਮਸਤਇਹਿ
ਯਬਸਕਰੈ।ਮਨਨਿਸਚਲਕਰਮੇਮੇਧਰੈ।ਜੇਮਨਪਾਰਤਮਚੁਨਹੈਈ।ਤੋਰੀਆਤਰ
ਹੈਇਨਸੇਈ४੧॥ਏਕਹਿਬਾਰਨਿਸਕਲਨਿਵਾਰੈ।ਕੁਮਕੁਮਸਕਲਉਧਾਧਟਾਰੈ।
ਕਛੁਇਕਪੂਰੇਮਾਸਾਮਨਕੀ।ਹਿਰਦੈਪਾਰੈਮੁਲਖਨਨਕੀ४੨॥ਏਵੈਸੇਤਜਬੇਕੇਹੇਤਾ॥
ਸਾਦਪਾਨਨਿਤਹੈਸੁਚੇਤਾ।ਆਗੇਫਲਕੀਮਵਪਬਤਾਵੈ।ਪੁਖਦਿਖਾਇਥਿਰਕ
ਤਉਧਾਵੈ४੩॥ਮੇਸੇਕੁਮਹੀਕੁਮਮਨਪਾਰੈ।ਕੁਮਕੁਮਸਕਲਬਿਕਾਰਨਿਵਾਰੈ।ਇ
ਦਿਯਗੁਣਹਿਰਦੈਨਹਆਨੈ।ਸੁਸਜੀਤਮਨਕੀਗਤਿਗੁਨੈ४੪॥ਮਨਜੀਤਨਕੋਪੁ
ਮਉਧਾਇ।ਯਾਤੇਮਨਗਤਜਾਨੀਜਾਇ।ਜੇਸੇਮਬਸਤਰੰਗਮਰੇਈ।ਮਾਦਪਾਰਬ
ਜਹੈਇਨਸੇਈ४੫॥ਤਬਤਾਪਰਚਫਕੈ।ਮਸਦਾਰਾਹਠਨਹਿਕਰੈਏਕਹੀਬਾਰਾ
ਕਛੁਹਯਕੋਰਕਸਹਤਚਲਾਵੈ।ਪੀਛੈਦੈਚਾਬੁਕਦੈਗਾਵੈ४੬॥ਮੇਸੀਬਿਪਹਯਕੋਬ

ਸਕਰੈ। ਤੁਝੇ ਜੋਗੀ ਕੁਮਕੁ ਮਨ ਪਰੈ। ਸਾਂਖ ਬਿਚਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ। ਜਾ ਬਿਪਤ ਜਗ
 ਗਉਧ ਜੈ ਮਰੈ। ੪੬॥ ਤਤੁ ਨਿਕੀ ਉਤਪਤਿ ਬਿਚਾਰੈ। ਜੋ ਜੋ ਬਿਨਸੈ ਤੋ ਮਨ ਪਰੈ। ਸਕ
 ਲ ਉਪਾਧਿ ਪਰੇ ਕੀਏ ਖੋ। ਗਮਾਧਿ ਹਿਧਰੇ ਸਕ ਲਤੇ ਲੇਖੇ। ੪੭॥ ਜਾ ਬਿਪਤੀ ਲਗੀ ਮਨ
 ਬਸਨੇ ਇਹ ਤੋ ਲਗਿ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰ ਹਿਸੇ। ਗਮੇ ਸੀ ਬਿਪਤ ਬਸਾਂ ਖ ਬਿਚਾਰੈ। ਗੁਰ ਕੇ
 ਬਚਨ ਹਿਰਦੈ ਮੇਧਾਰੈ। ੪੮॥ ਤਬ ਸਬ ਜੀ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਰਕਤਿ। ਗਮਨ ਮੇ ਮੇਰੈ ਵੈ। ਮਨੁ ਰਕ
 ਤੁ ਜੋਗ ਧੰ ਬੁਝੇ। ਮਾਧੁਕਾਰ ਗਮ ਰੁਝਾ। ਮਾਤਮ ਦੇਹ ਬਿਚਾਰ। ੪੯॥ ਗਮ ਰੁਮ ਮਾਧੁ
 ਫੁਕੀ ਰਤੁ ਨਿਯਾਨ। ਗਮਨ ਜੀ ਤਨ ਕੇ ਧੰ ਬਨਹਿ। ਮਾਨਾ ਜੋਗ ਰੁਸਾਂ ਖ ਰੁਕਤਿ। ਏਤੀ ਨਾਸ
 ਬਧੰ ਬਨ ਮੇਲੀ ਨੇ ਬੀਨੀ। ੫੦॥ ਇਨ ਤੇ ਹੋ ਬੀਨੀ ਉਧਾਇ। ਜਾ ਤੇ ਮਨ ਮੇ ਠਹਰਾਂ। ਤਾ ਤੇ
 ਹੋ ਬੀਨ ਕੁਨ ਕਰਵੈ। ਇਨ ਧੰ ਬਨਿ ਮੇ ਕੇ। ਮਨ ਸਰਵੈ। ੫੧॥ ਗਮ ਰੁਜੈ ਕਦੇ ਧਾਧੈ। ਮਾਧੈ। ਗਮ
 ਵਪਨ ਤਾ ਉਰਨ ਰਹਾਏ। ਤੇ ਹੀ ਮੇਰਨ ਕਰੈ ਉਧਾਇ। ਜੈ ਸੇ ਧਾਧੈ ਨੈ ਤੇ ਜਾਇ। ੫੨॥ ਗਮੇ
 ਰਕਰੇ ਨਾਨਾਂ ਬਿਪਿਜੈ। ਗਮੇ ਸਾਮਿਕ ਮਾਧਿਕ ਮਲਹੈ। ਗਬਿਪਨਿ ਖੇਪ ਸਬਈ ਮਲਜਾ
 ਨਾ। ਕੇਹੂੰ ਕੁਛ ਉਤਮ ਮਤਿ ਮਾਨੈ। ੫੩॥ ਬਿਪਿਨਿ ਖੇਪ ਏਕੀ ਨੇ ਦੇਇ। ਜਾ ਤੇ ਬੀਪੇਰੈ ਸਬ ਕੇਇ
 ਰੁਝਾ ਤੇ ਬਹਾਮਰੀ ਕੁਨ ਕਰੈ। ਗਮ ਧਨੇ। ਮਪਨੇ ਬਿਧਾ ਮਾਚਰੈ। ੫੪॥ ਤਾ ਪੀਛੈ ਸਬ ਬੀਪ ਜਨਾ
 ਉ। ਕਰੈ ਮਬੀਪੇ ਸਕ ਲਛੁਡਾਉ। ਸਕ ਲਨ ਤੁਝਾ ਗੈ ਏਕੈ ਬਾਰ। ਤਾ ਤੇ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਪੁਕਾਰ। ੫੫॥
 ਤਾ ਤੇ ਬਿਪਨਿ ਖੇਪ ਨਹਿ ਕਰਵੈ। ਸਕ ਲਨ ਤੁਝਾ ਗਮੇ ਮੇ ਮਨ ਪਰਵੈ। ਬਿਪਿਨਿ ਖੇਪ ਜਿਨ
 ਮਿਧਾ ਜਾਂ ਜਾਨੈ। ਗਮ ਰੁਵੁ ਸੁਖ ਸਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਮਾਨੈ। ੫੬॥ ਧਰਸਮੁ ਸਤ ਜਿ ਬੇਕੇ ਲਗੀ

ਮਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸੇਵੈ ਗਿਰਧੇ ਛਤ੍ਰ ਪਰਮ ਹੈ ਸੇਵਾ ਮੇਧਿਨੁ ਸਕਲ ਬਸਤੁ ਕੇ ਹੋਯਾ ੬੮॥ ਗਿਨਿਧੁ ਹਤ
 ਯਗਜੁਧਾ ਮਧਾਰਾ ਜਗਨ ਕਲਕਰਮ ਮਧਿਕਾਰਾ ਮੇਨਿਧੁ ਹਿਨਿਧੁ ਹਿਰੋਈ ਮੇਰੇ ਕੁਤਿਕ
 ਹੀਜੈ ਸੇਈ ੬੯॥ ਮੇਰੇ ਸਮੁਦ੍ਰਿਯ ਹੈ ਜਾਮੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਜਾਨਿਓ ਤਾਮੇ ਸਬ ਤੇਨਿਧੁ ਹਨਿਤ ਮਮ
 ਰੁਗਤਿ ਮੇਨਿਧੁ ਹਿਤਾ ਸੇ ਮਨੁ ਰਕਤਿ ੭੦॥ ਤਾਤੇਨਿਧੁ ਹਤਾਂ ਸੁਖਾ ਮੇਸੇ ਸਕਲ ਬਿਸ
 ਮੇਨਾ ਹੀਜੈ ਸੇ ਗਿਨਿਧੁ ਹਜਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਪੁਰਦਿ ਤੇਨਿਕਟ ਨਾਮੁ ੭੧॥ ਜੇਏ ਕੰਤ ਕੁਕ
 ਤਿਯੈ ਮੇਰੇ ਗਤਿ ਨ ਕੇਪੁ ਨ ਪਾਪ ਨ ਹੋਰੇ ਗਾਗੈ ਖਬਰ ਜਤ ਸਮਦਰਸੈ ਗਿਰੁ ਦ੍ਰਾਤੀ ਤਬੁ ਗਮਕੇ
 ਪਰਸੈ ੭੨॥ ਏਸੇ ਤੀਨ ਪੰਥ ਬਿਸਤਾਰੈ ਗਿਨਿਧੈ ਬਹੁਤ ਜੀਵਨਿ ਸਤਾਰੈ ਜੇਈ ਜੇ ਜਨਇ
 ਨ ਮੇਆਵੈ ਤੇਈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਦ ਪਾਵੈ ੭੩॥ **ਏਹ ਗੁਰੂ** ਜੇਇਨ ਪੰਥ ਨਿਕੋ ਤੇਜੈ ਕਰੈ ਕਰਮ ਮਧਿਕਾਰ
 ਤਿਨ ਪਸੁ ਜੀਵਨਿ ਕੋ ਕਰੈ ਬਿਪਨਿ ਖੇਪ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ੭੩॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ**
ਗਾਏ ਇਕਾਦਸ ਸਕੰਦ ਪੋਸੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਪਦ ਸੰਖਾਏ ਗੁਰ ਪਾਏ ਭੀਧਿ ਭੀਧਿ ਭੀਧਿ
ਜੋਪਯਾਇ ਗਸਕ ਕਲਸਲੇ ਕਸਾਂਝਾ ॥ ੮੮ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਪਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ** ਗਣਨ ਕਰ
 ਤਿਮਰ ਕਰਮ ਭੀਧਾਇ ਗਮਾਪੁ ਮਿਲਨ ਕੇਇਨੋ ਬਤਾਇ ਪਾਰਿਜੇਅਤਿ ਹੀਤੇ ਪਸੁ ਮਰਨਾ
 ਗਿਨਿਕੋ ਛੋਡਿ ਕਰੈ ਕਛੁ ਮਾਨਾ ੭੪॥ ਬਹੁਤ ਕਾਮਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪਾਰੈ ਗਤਿ ਨਿਹਿਤ ਬਹੁਤ ਕਰਮ ਬਿਸਤ
 ਰੈ ਤੇਪਾਸਦੁ ਖਨਿਰੀ ਤੇਰੀ ਪਾਵੈ ਗੁਰੁ ਦ੍ਰਾਤਾ ਹਮਾਹਿ ਬਹੁਤ ਜਾਵੈ ੭੫॥ ਗਤਿ ਨਿਹਿਤਿ ਬਿਪਨਿ ਖੇਪ
 ਭੀਧਾਰੈ ਗਤਿ ਨ ਕੇ ਬਹੁਤ ਅਰੀ ਰੁਨਿਦਾਰੈ ਗਮਾਪਨੇ ਅਪਨੇ ਜੈ ਅਪਕਾਰਾ ਤਾਂ ਮੇ ਬਰਤੈ ਤਜਿ ਬਿ
 ਸਤਾਰਾ ੭੬॥ ਭੀਧੈ ਨੀਚੇ ਸਬ ਪਰਹੈ ਗਮਾਪਨੇ ਕਰਮ ਮਾਹਿ ਮਨੁ ਜਰੈ ਸੇਸਿ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ਬਿਪ
 ਜਾਨੈ ਤਾਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਖੇਪ ਹਿਮਾਨੈ ੭੭॥ ਏਕ ਛੁਬਾਸਤੁ ਬੁਧਾ ਮਤੁ ਦੇਖੀ ਜੀਵ ਪਸੁ ਨਿਕੋ ਬਿਪ

ਪ
ਦਿ

ਨਲੇਖੈ ਓਪਜੀਬਸਤੁਸਮਸਤੁਅਸੁਪਾਪਰਕਹਿਗੁਖੇਸੁਪਾਅਸੁਪਾ॥੧॥ਕੁਮਕੁਮ
ਸਕਲਛੰਡਾਵਾਵਕਾਰਵਾਮੇਯਗਕਿਯੋਰੇਦਉਚਾਰਵਾਪਾਪਛੰਡਾਇਪਰਮਗ
ਹਵਾਉਪਾਯਥਿਪਬਹੁਅਰੰਭਛੰਡਾਉ॥੬॥ਯਜਸਮਸਤਜਗਕੋਬਿਯੋਗਾਰਾਯਾ
ਤੇਜਗਕੋਵਾਰਨਪਾਰਾਛਿਤਜਲਤੋਜਪਵਨਅਕਸਾਸਰਜਗਪੰਚਰੂਤਪਰਕਾ
ਸਾ॥੭॥ਬ੍ਰਹਮਾਇਕਥਾਵਰਪਰਜੈਤਾਪੰਚਰੂਤਕਰਿਸਬਬਰਤੰਤਾਮਰੁਏਕੈਆਤ
ਮਸਬਮਾਜੀਤਾਤੇਰੇਦਕਰੂਕਛੁਨਾਹੀ॥੮॥ਪਰਿਤਥਾਪਿਮੇਰਾਖਜੀਬੇਦਾਤਾਕਰਿਕੀ
ਨੇਨਾਨਾਬੇਦਾਤਿਨਕੇਸੁਰਬਸੁਖਕੇਰੇਤਾਥਿਧਿਉਚਾਰੇਣਲਨਿਸਮੇਤਾ॥੯॥ਏਸਕਾਸ
ਗੁਣਦੁਵਸੁਗੁਣਾਇਨਕੇਗੁਖੇਨਾਨਾਗੁਣਾਏਕਨਿਖੇਏਕਥਿਪਗੁਖੇਏਸਿਕੰਚਮਾ
ਹਿਸਬਗਾਖੇ॥੧੦॥ਸੈਨੇਏਸਕਿਸਨਮਿਰਾਨਾਹੀਅਮਰਜਗੰਦਿਜਸੇਦਾਨਕਗਾਹੀਅਮ
ਰਸੈਕਿਸਨਮਿਰੀਬਹੁਰੇਂਪਾਰਿਮਲੇਛਤਗੁਬਾਸਾਗਾਏ॥੧੧॥ਅਮਰਜੋਪਿਤਰਕੰਤਹਨਾ
ਹੀਪਾਰਿਮਰਹਗਮਾਇਨੁਕੇਮਾਹੀਅਮਰਜੈਮਗਪਾਇਕਪਰਹੈਪਾਰਿਕੰਦਰਜਤਾ
ਦੁਰਨਕਰੈ॥੧੨॥ਅਮਰਕੰਦਰਜਤਾਮੇਟੀਹੋਈਪਾਰਿਜੈਹੋਈਸਗਸੋਈਸੋਸੋਏਸਨਿਖੇਪ
ਕਹੀਜੈਤਿਨਮੇਬਾਸਾਇਕਨਹਿਕੀਜੈ॥੧੩॥ਤਿਨਤੇਮੇਰੇਸਸੁਚਜਾਨੈਤਿਨਹਿਮਾਰਿ
ਬਾਸਾਇਕਠਾਨੈਅਮਰਜੈਕਾਸੁਪਰਮਕੰਨਾਹੀਸੁਤਕਾਮਾਇਕੁਏਜਾਮਾਹੀ॥੧੪॥ਸੈ
ਸੋਕਾਸਨਿਖੇਪਕਹੀਜੈਉਤਮਸੈਜਾਮੇਥਿਪਕੀਜੈਬਸਤੁਇਕਜਲਾਇਕਨਿਸੁਪਾ॥
ਸੁਰੁਇਕਤੇਹੋਹਿਅਸੁਪਾ॥੧੫॥ਸੁਪਾਅਸੁਪਬਚਨਤੇਤੁਜੀਸੁਪਘੋਤੇਪੁਖਜਾਇਕ

ਏਹੀ ਤਬ ਹੀ ਧਾਕ ਕਰਕੇ ਜੋ ਸੁੱਧਾ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਕੋਰੇ ਇਸੁ ਪਾ ੨੬॥ ਕਹਿਏ ਭਾਮ
 ਸਾਨ ਅਸੁ ਪਾ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੇਰੇ ਸੁੱਧਾ ਰੁਮੇ ਜੋ ਬਰਖਾ ਜਲ ਹੋਈ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੇਰੇ ਸੁੱਧੇ
 ਈ ੨੭॥ ਗੇਸੀ ਗਾਤਿ ਮੇਰੇ ਉਜਾਣੇ ਜੁੱਧਾ ਅਸੁ ਪਰੇ ਦੁਖਿ ਚਾਨੈ ਬਿਨੁ ਸੁਨਾਨੁ ਸੁੱਧਾ
 ਲਾਇਕਾ ਸਨਾਨਾਇਕੁ ਸੁੱਧਾ ਦਾਇਕਾ ੨੮॥ ਜੀਰਣੁ ਸੁਸਤੁ ਅਪਨ ਕੇ ਸੁੱਧਾ ਦਰਬੰਦ
 ਤਕੇ ਪਰਮਾ ਅਸੁ ਪਾ ਗਮੇਰੇ ਸਕਲ ਸਕਤਿ ਅਨੁਮਾਨਾ ਸੁੱਧਾ ਅਸੁ ਪਾ ਗਿਕਿ ਯੋ ਬਖਾਨਾ ੨੯॥
 ਸੇਸ ਬੰਦੇ ਸਕਾਲ ਅਨਸਾਰਾ ਬਿਪਿਨਿ ਖੇਪ ਕੇ ਕਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ਪਾਨ ਰੁਖਾ ਬਸਤੁ ਗਜ
 ਦੰਤਾ ਤੇਲ ਗੁਪਤ ਹੋਆਇ ਮਨਿ ਤਾ ੩੦॥ ਕਾਲਾ ਗਨ ਜਲ ਮਾਟੀ ਬਧੀ ਜਬਾਜੇ ਗਵੇਸੁ
 ਪਕਗਈ ਗਮਰੇ ਕਛੁ ਸਗਯੇ ਦਰਗੀ ਪਾ ਜੇਲਗਾ ਪੈਏ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਪਾ ੩੧॥ ਤੇਲ ਗਿਜਾ
 ਨਿਅਸੁ ਪਨਗਾਇਏ ਗੰਧਗਏ ਤੇ ਨਿਗਮਲ ਕਹਿਏ ਸਕਿਅਦੁ ਬਾਤੁ ਧਸਨਾਨਾ ਸੇਸ ਕਾ
 ਰਸੁ ਰੁਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ੩੨॥ ਗਮਾਸੁ ਮਿਰਣ ਤੇਰੇ ਸੁੱਧਾ ਕਰੈ ਅਨਥਾ ਹੋਇ ਅਸੁ ਪਾ ਮੇਰੇ
 ਮੰਤ੍ਰਿਏ ਬਿਪਜਾਨੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਬਿਗਨ ਨਿਖੇਪਾ ਹਿਮਾਨੈ ੩੩॥ ਗਮਰਧੇ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸੁੱਧਾ ਸਬਕਾ
 ਕਰੈ ਬਿਪਰਜੇ ਹੋਇ ਅਪਰਮਾ ਦੇ ਸਰਕਾਲ ਕਰਮ ਮਰਕੁਤਾ ਦਰਬੰਦ ਏਖਣ ਮਾਝ
 ਰਤਾ ੩੪॥ ਏਸੇ ਸੁੱਧਾ ਹੋਇ ਸੁੱਧਾ ਏਸੇ ਅਸੁ ਪਤ੍ਰੇ ਹੋਇ ਅਸੁ ਪਾ ਗਮਰ ਕਰੇ ਹੋਇ ਸੁੱਧਾ ਅਸੁ ਪਾ
 ਕਹੀ ਅਸੁ ਪਟੇ ਹੋਇ ਸੁੱਧਾ ੩੫॥ ਸੁੱਧਾ ਅਸੁ ਪਰੇ ਦੁਖੈ ਜਾਕੈ ਰਾਜ ਦੁਖੈ ਹੋਤਾ ਤਾਕੈ ਜੇ
 ਕਹਿਏ ਉਚੇ ਕੇ ਪਰਮਾ ਨੀਚੇ ਕੈ ਓਹੀ ਅਪਰਮਾ ਗਮਰੇ ਕਛੁ ਪਰਮਾ ਨੀਚੇ ਕੈ ਸੇਈ ਗੇਅ
 ਪਰਮਾ ਉਚੇ ਕੈ ਤਾਹੀ ਤੇਏ ਉਰਗਮ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਰੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹਿਮਾਨੈ ੩੬॥ ਜੇਕਬਹੀ

ਬਿਖਾਮੀ ਮੁਤਸਿਜੈ ॥ ਲੈਉ ਚੈ ਨੀ ਚਕ੍ਰੀ ਜੈ ॥ ਤੇ ਤਿਨ ਮੇ ਤੋ ਭੇਦ ਨਹੀ ॥ ਸਮਰਧੈ ਅਮਰਏ ਕਸ
 ਮਿਦੈ ਈ ॥ ੨੭ ॥ ਯੈ ਏ ਬਿਪਨਿ ਖੇਪ ਉਰੈ ॥ ਉਚ ਨੀ ਚਕ੍ਰੀ ਚਰਨ ਜੈ ॥ ਧਰਿਏ ਏ ਉਰੈ ਕਛੁ
 ਨਾਂਗੀ ॥ ਸਮਾਪਦਿ ਚਾਰੇ ਮੀਤਰ ਮਾਂਗੀ ॥ ੨੮ ॥ ਨੀ ਚੈ ਨੀ ਚਕ੍ਰਮਾ ਚਰੈ ॥ ਸੁਇ ਗੰਧਾਨਾ ਦਿਕ
 ਉਕਰੈ ॥ ਤੇ ਉਚ ਨੀ ਚਕ੍ਰਮਾ ॥ ਤੇ ਨਿਤ ਹੀ ਏ ਦੁਖ ਮਾਂਗੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਮਰਧੈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੀ ਕਰਤੁ
 ਸੰਗ ॥ ਰਿਤ ਕੈ ਸਮਾਜ ਜੁ ਵਤਿ ਪਰ ਸੰਗ ॥ ਤੇ ਤਕ ਕਛੁ ਦੁਖ ਦਨ ॥ ਸੋ ਨਿਤ ਹੀ ਏ ਦੁਖ ਮਾਂਗੀ ॥
 ਜੈ ਸੇ ਪਕੀ ਪਗ ਫਿਰੈ ਕੋਈ ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਪਰਨੈ ਕੋ ਕੁਝ ਏਈ ॥ ਧਰਿਏ ਕਛੁ ਚਢੈ ਏ ਉਚੈ
 ਸੰਗ ਕਰੇ ਦੁਹਿ ਆਵੈ ਨੀ ਚੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗ ਨ ਕਰੈ ॥ ਸਨਕਰ ਮਬਰਨ ਸਕਲ
 ਪੁਰਧੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੁਛੈ ਫੈ ਕਰਮਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਫੈ ਏ ਮਰਮਾ ॥ ੩੧ ॥ ਫੈ ਮਧਮ ਸਬ
 ਹਿਨਿ ਏਹਿ ॥ ਸੇ ਸੇ ਸੋ ਸੋ ਕੁਸੀ ਏਹ ॥ ਯਾ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਮੇ ਭੇਦ ਸੁਨਾਏ ॥ ਥੋਰੇ ਥੋਰੇ ਮੇ ਠਹਰਾ
 ਏ ॥ ੩੨ ॥ ਧੀ ਫੈ ਕੁਮਕਰਿ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸੇ ਸੰਗ ਤਿਜੀ ਵਨਿ ਸਤਾਰੈ ॥ ਜਬ ਨਰ ਬਿ
 ਖਯਨ ਉਤਮ ਜਾਂਨੈ ॥ ਤਬ ਤਿਨਿ ਮੇ ਮਾਸਕ ਤਿਹਿ ਠਾਨੈ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਹਿਰਏ ਉਪਜੈ ਕਾਮਾ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਤਾਹ ਕਲਹ ਕੋ ਪਾਮਾ ॥ ਤਾਹੀ ਹੁਤੇ ਕੋ ਪਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਮਥਿ ਬੇਕਾਮਾ ਪਹੀ ਆਵੈ ॥
 ੩੪ ॥ ਸੋ ਮਥ ਬੇਕਰੈ ਸਬ ਗਣਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪੁਛੈ ਮਿਤ ਕਸਮਾਨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਾਂਜਾ ਮਕਾਜ ਨਜਾ
 ਨੈ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨੁਬਹੁ ਬਿਪਿ ਚਿੰਤਾ ਠਾਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸਰਪੁਰ ਖਰਬਰੈ ਏਹੀ ਨ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨੁ
 ਰੈ ਦੁਖ ਤਾ ਮਰਦੀ ਨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਮੁਝੈ ਆਪੁ ਨ ਆਨਾ ॥ ਸਿਧਾ ਜੀਵੈ ਬਿਛੁੜ ਸਮਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਏ ਲੋਹਾਰ ਕੇ ਖਾਲਾ ॥ ਸਦਾ ਸਲੋਤ ਤਿਯੈ ਏ ਕਾਲਾ ॥ ਸਮਰਧੁ ਨ ਕਰੇ ਕਰਮ ਫ

ਲਜੇਤਾ ਗੁਰਗਾਇਕ ਨਾਨਾ ਬਿਪਕੇਤਾ ੩੮॥ ਤੇਤੇ ਕੁਰਕਹਿ ਰੁਚਿ ਪਜਾਈ ॥ ਜੇਟ ਨਿਖੇਪਿ ਨਿਬਿਪਕ
 ਰਵਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਖ ਪਕਟ ਕਪਿ ਜਾਏ ॥ ਬਾਲਕ ਕੇ ਲਾਡੁ ਦਿਖਰਾਏ ॥ ਅੰਖ ਪਕਟ ਲਲਾਡੁ ਨਹੀ
 ਅੰਖ ਪਰੁਤੇ ਰੋਗ ਸਬ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਗਾਇਤ ਜੈ ਕਰਮ ਨ ਕਰੈ ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਤਤੁ ਫਲ ਹਿ ਪਰੈ ॥
 ੪੦॥ ਤਬ ਅਨਰਥ ਤ ॥ ਜਿ ਅਰਥ ਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਮੇ ਜੈ ਨਿਹ ਕਰਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਰਥੇ ਜਬ ਤੇ ਜਨਮ ਹਿ
 ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇ ਆਪ ਹਿ ਬਿਖਯ ਕਮਾਵੈ ॥ ੪੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਕੁਟੰਬ ਰੁਪਾਨਾ ॥ ਇਨ ਕੇ ਹੇਤ ਚਹੈ ਸੁ
 ਧਨਾਨਾ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਕੇ ਕਰੈ ਅਨਰਥ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਰਖ ਜਾਨੈ ਅਰਥਾ ॥ ੪੨॥ ਅੰਮੇ ਜੈ ਯਾ ਕੁਵੈ ਮੇਨਿ
 ਤਰੁ ਮੇ ॥ ਕਦੇ ਕਜਾਨੈ ਸੁਖ ਕੇ ਮਰਮੇ ॥ ਅਮਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਜੈ ਰੁਗਮ ਤੇ ਖੋ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦਿਖਤ ਲੇ
 ਖੋ ॥ ੪੩॥ ਜੈ ਤਿਨ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਬਹਾਵੈ ॥ ਅਰਥ ਰੁਕਾਮ ਨ ਕਦੇ ਦਿਹਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇ ਤੇ ਸਬ ਬਿਪਜਾਨੈ
 ਕੈ ਸੇ ਕਰਮ ਰੁਕਾਮ ਬਖਾਨੈ ॥ ੪੪॥ ਪਰਿ ਜੇ ਕਛੁ ਸੁਤਿ ਮਾਹਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਅਰਥ ਪਰਮ ਅਰਕਾਮ ਬ
 ਤਾਏ ॥ ਤੇਤੇ ਸਕਲ ਛੁਡਾਵ ਲਕਾਰਨਾ ॥ ਹਿਤ ਬਿਚਾਰ ਕੀਨੈ ਉਚਾਰਣਾ ॥ ਅੰਮੇ ਜੈ ਬੈਦਤ ਤੁਨ ਹਿ ਜਾਨੈ
 ਗੁਰਖ ਪੁਖਿਤ ਬੈਨ ॥ ਬਖਾਨੈ ॥ ਫਲ ਨਿਹੇਤ ਅਰੈ ਕੈ ਕਰਮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਦੇ ਨ ਛੁਟੈ ਰੁਗਮਾ ॥
 ੪੫॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾਵਲੋ ਰੁਮ ਪਿਕਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਜਨਾ ਬਿਯਾਕੁਲ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਫਲ ਹਿ ਮਾਹੀ
 ਫਲ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਕਾਮ ਨਿਲਾਗਿਤ ਤੁਨ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੪੬॥ ਅੰਮੇ ਤਿਨ ਕੇ ਨਿਤ ਹਿਰੈ ਮਾਹੀ ॥ ਪਰਿ ਤੇਰੈ
 ਤੇ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਤੇ ਯਹ ਸਬ ਜਗਤ ਪਸਾਰਾ ॥ ਅਰਸਮ ਸਤ ਜਾਕੇ ਆਪਾਰ ੪੭॥ ਜਾਕੀ
 ਸਕਤਿ ਪਾਇ ਸਬ ਬਰਤੈ ॥ ਸੁਬਕ ਸਿਗਲੋ ਰਜੁ ਜੈ ਨਿਰਤੈ ॥ ਜਾਕੀ ਆਰਾਜ ਬਹੀ ਮਾਨੈ ॥
 ਕੋਈ ਮਰਜਾਵੈ ਨਹ ਗੁਨੈ ॥ ੪੮॥ ਅੰਮੇ ਜੈ ਮੇਧ ਰਗਟ ਸਬ ॥ ਈਸਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਕਲ ਦੇਹ
 ਮੇਸੀਸਾ ॥ ਪਰਿ ਤੇ ਕਾਮ ਕਰਮ ਤਮ ਅੰਮੇ ਪਾਨਾ ਮੁਰਿ ਦੇਖੈ ਅਰਥ ਹਿ ਬਿਪਾ ੪੯॥ ਜੈ ਸੇ ਨੈਨ ਰੇ

ਗਮਜਾਤੈ ॥ ਆਗੇਹੋਤੀਬਸਤਨਜੈਦੈ ॥ ਯੋਮਰਾਨਾਮੰਪਕੁਮਿਸਾ ॥ ਏਥੇਨਾਹੀਨਿਕ
 ਏਮੇਇਸਾ ॥ ੫੧ ॥ ਤੇਮੇਬਿਨੁਮਮਮਤੇਨਜਾਨੈ ॥ ਗਨਿਗਨਿਜੀਵਜਗਾਇਕਠਾਨੈ ॥ ਤੇ
 ਫੇਰਿਤਿਨਹਾਨੈਪਰਲੋਕ ॥ ਜਨਮਜਨਮਪਾਵੈਰੁਯਸੇਕਾ ॥ ੫੨ ॥ ਜਬਜਾਕੈਬਹੁਰਿਸਾਏ
 ਖੀ ॥ ਗਨਿਗਨਿਜੀਵਜੀਵਕਾਂਧੇਖੀ ॥ ਤਿਨਕੇਰੇਤਕਹੀਯਗਬਾਨੀ ॥ ਰਿਸਾਜਗੀਮਾ
 ਹਿਬਖਾਂਨੀ ॥ ੫੩ ॥ ਘਸੁਬਪਏਕਜਗਮੇਰੁਖਯੋ ॥ ਗਮੇਰਸਮਸਤਿਦੂਰਿਕਰਿਨਾਖੋ ॥
 ਜਬਧੁਨੀਤਾਮੇਠਹਗੰਦੈ ॥ ਤਬਪੁਨਿਬੇਦੈਸਕਲਮਿਦਾਦੈ ॥ ੫੪ ॥ ਯਾਨਿਮਿਤਿਪਸੁਰਿ
 ਸਾਰੁਖੀ ॥ ਸੋਮੁਰਖਨਿਤਕੁਕਰਿਗਾਖੀ ॥ ਤਤੇਬਹੁਬਿਪਕਰਮਨਿਕਰੈ ॥ ਬਹੁਕਮਨਾ
 ਹਿਰਏਮੇਪਰੈ ॥ ੫੫ ॥ ਘਸੁਰਿਸਾਕਰਿਕਰੈਬਿਹਾਰਾ ॥ ਜੇਜੇਪਾਵੈਬਹੁਪਰਕਾਰਾ ॥ ਏਵਪਿਤਰ
 ਭੂਤਨਿਕੋਜਜੈ ॥ ਉਰਤੇਸੁਖਇਛਾਸਤਜੈ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਪਨਤੁਲਿਸੁਰਗਾਇਕਲੋਕਾ ॥ ਤਿਨ
 ਕੋਉਤਮਸੁਨਿਯਲੋਕਾ ॥ ਤਿਨਕੀਇਛਾਹਿਰਏਪਰੈ ॥ ਦੁਬਿਖਰਹਿਕਰਮਨਿਬਿਸਤਰੈ
 ॥ ੫੭ ॥ ਧਿਘਨਹੋਰਿਬਹੁਕਰਮਨਿਮਾਂਗੀ ॥ ਸੁਰਗਾਇਕਉਪਾਵੈਲਹੀ ॥ ਜੇਕੋਈਸਾਇ
 ਰਪਾਰਹਿਜਾਵੈ ॥ ਪਨਹਿਤਗੁਰਕੋਪਨਹਿਲਗਾਵੈ ॥ ੫੮ ॥ ਧੀਛੇਪਰੈਬਿਘਨਜੇਕੋਈ ॥ ਤੇ
 ਦੁਨਜੇਤੇਜਾਵੈਸੇਈ ॥ ਜੇਜੇਬਹੁਬਿਪਕਰਮਉਪਾਵੈ ॥ ਤੇਪਸੁਦੂਰੈਲੋਕਤੇਜਾਵੈ ॥ ੫੯ ॥
 ਸਾਂਤਿਕਤੇਜੇਏਵਨਿਭੁਜੈ ॥ ਜਥਾਇਕਨਿਗਜਸੀਜਜੈ ॥ ਤਾਮਸਰੁਤਪੇਤਬਹੁਸੇਵੈ ॥
 ਭੁਮਲਪਨਤਿਨਤਿਨਕੋਦੈ ॥ ੬੦ ॥ ਈਹਾਜਗਬਹੁਤੁਬਿਪਕੀਜੈ ॥ ਬਿਪਨਿਬਹੁ
 ਤੁਏਛਾਈਜੈ ॥ ਤਤੇਸੁਰਗਾਇਕਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਤਹਾਬਹੁਤੁਬਿਪਕੀਗਭੇਗਯੇ ॥ ੬੧ ॥

ਪੁਨਿ ਜਬ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਕੋ ਅੰਤੁ ਤਬ ਹੀ ਜੈ ਰੂਹੋ ਮੇਧਨ ਵੰਤੁ ॥ ਮੇਸੀ ਗੁੰਤਿ ਕਾ ਮਨ ਕਰੈ ॥
 ਤਿਨ ਨਿਮਤਿ ਕਰਮਨ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ੬੨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਗੁਵੈ ॥ ਰੁਕਤਿ ਕਰੰਤੋ ਹਿਰੈ
 ਆਵੈ ॥ ਜਾਂਦਿ ਪਬੇਦ ਕਰਮ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ਮਰਥ ਪਰਮ ਕਰਮ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਪਰਿਤ ਬਾਂਧ ਬੁ
 ਗਮਈ ਬਤਾਵੈ ॥ ਰੂਮ ਰੂਮ ਦੂਜੇ ਸਕਲ ਛੁਡਾਵੈ ॥ ਪਰਿਸੁ ਤਿਕੈ ਆਸੇ ਨਹ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇਕ
 ਛੁਅੰ ਰੈ ਮੇਰ ਬਖਾਨੈ ॥ ੬੩ ॥ ਸਬਦ ਬੁਗਮ ਮਗਦਰ ਬੋਧਾ ॥ ਜਾਕੈ ਕੋਈ ਲਹੈ ਨ ਸੋ ਪਾ
 ਸੁ ਛੁਮ ਬੁਲਰੂਪ ਦੇ ਜਾਕੈ ॥ ਮੇਧਿਨੁ ਰੇਦੁ ਲਹੈ ਕੋ ਤਾਕੈ ॥ ੬੪ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਸਰੰਧ ਪਰਾਸੇ ਨਾਮ
 ਪ੍ਰਸਿਤੀ ਕੋ ਮਨ ਮੇਧਾਮ ਪਤੀ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਪਾਮੁ ਲਾ ॥ ਚੌਥੀ ਪ੍ਰਗਟ ਬੈਧਰੀ ਬੁਲਾ ॥ ੬
 ੫ ॥ ਰੇਦੁ ਤੀਨ ਕੋ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾਤੇ ਮੇਰੈ ਮੇਰ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੇਤੁ ਪਾਰ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੀ
 ਸਾਇਰ ਬਾਝੇ ਨਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ੬੬ ॥ ਮਤਿ ਗੀਰੀ ਗਮਰ ਬੋਧੈ ਜਾਕੈ ॥ ਕੋਈ ਰੇਦੁ ਨ ਜਾਨੈ ਤਾ
 ਕੈ ॥ ਮੇਸਬਰ ਨੁ ਮੇਅੰਤ ਰਜਾਮੀ ॥ ਸਕਤਿ ਮੰਨੈ ਤਸਕਲ ਕੋ ਸਦੁ ਮੀ ॥ ੬੭ ॥ ਸਰਬ ਬਾਧ
 ਕ ਬੁਗਮ ਸਰੂਪ ॥ ਲਿਪਤੁ ਨ ਕਰੂਪ ਰਾਮ ਨੁਪਾ ॥ ਜੇਈ ਬਾਧ ਕ ਸਬਰ ਨੁ ਮਾਹਿ ॥ ਸਬਦੁ ਰੂ
 ਪ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਹਿ ॥ ੬੮ ॥ ਕਮਲ ਨਾਂ ਲਮੇ ਤੰਤੁ ਜੈ ਸੈ ॥ ਸਬਦੁ ਰੂਪ ਸਬ ਮੇ ਮੇ ਸੋ ॥ ਜੇਈ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਯੋ ਬਹੁ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਮਨ ਕਰਹਿ ਰੈ ਰੇਤੁ ਮੁਖ ਦੁਗ ॥ ੬੯ ॥ ਜੀ ਮਕਰੀ ਤੰਤੁ ਨਿਬਿ
 ਸਤਾਰੈ ॥ ਕਰਿ ਬਿਸਤਾਰ ਬਹੁ ਰਿਸਿ ਗਰੈ ॥ ਬੇਦੁ ਰੂਪ ਤੁਜੇ ਮਾਮ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਓਅੰ ਕਰਮੁ
 ਲਾਮ ਕਾਰਾ ॥ ੭੦ ॥ ਤਾਤੇ ਮਛਰ ਬਹੁਤ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਛੇਦ ਦਾਰ ਨਹਿ ਪਾਗਾ ॥ ਚਾਰ ਚਾਰ
 ਰਾਮ ਛਿਰਾਮ ਪਿਕਾਰੀ ॥ ਛੇਦ ਰੇਤ ਮੇਸੀ ਬਿਪਿਜਾਰੀ ॥ ੭੧ ॥ ਏਕੁ ਤੇਯੋ ਰੇਗਿ ਮਨੇ ਕਾ

ਘਰੁ ਕੋ ਸਕਲ ਦੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕਾ ਗਾਇਤੀ ਮਛਰੇ ਚੈ ਵੀਸਾ ਓਸਟ ਕਛੈ ਦਾ ਮਾਸ ਮਰੁ ਬੀ
 ਜਾ ॥ ੩॥ ਜੇ ਬਤੀਸਾ ਮਨੁ ਦੁਖ ਸੋ ਜੇ ਬੁਝਤੀ ਨਾ ਮਤੀ ਸਖਟ ਕੋ ਜੇ ਧੰਕਤਿ ਨਾ ਮਾ ਮਛਰ
 ਚਾਲੀਸਾ ॥ ਤੇਜੀ ਤਿਸਟ ਪਛੈ ਵਾਲੀਸਾ ॥ ੪॥ ਜੁਗਤੀ ਛੈ ਦਾ ਮਾਸ ਚਾਲੀਸਾ ॥ ਕਹਤ ਪਾ
 ਰਨ ਹਿ ਕੋਟਿ ਬੁਰੀਸਾ ॥ ਯਾ ਬਿਪ ਪੁਗਟ ਬੇਦ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਛੁ ਵਾਰਨ ਹਧਾਰਾ ॥
 ੫॥ ਕਹਾ ਹਿਰਦੈ ਮੇ ਕਹਾ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਮੀਤ ਕਹਾ ਠਹੁਰਾਵੈ ॥ ਮੇ ਸੋ ਮਤੈ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ
 ਮੇ ਬਿਨੁ ਗੁਣੈ ਬਿਪ ਕਿਨਹੂੰ ਈ ॥ ੬॥ ਜਗਰੂਪ ਕਹਿ ਮੇ ਕਹਾ ਖੋ ॥ ਸਕਲ ਦੇਵ ਮੇ ਮੇ ਕਹੁ
 ਖੋ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਹਾ ਕਰਵਾਵੈ ॥ ਮੇ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਕਲ ਬਤਾਵੈ ॥ ੭॥ ਮੇ ਤੇ ਸਕਲ ਕੋ ਕੁੰਧੇ
 ਨਾਸਾ ॥ ਮੇ ਕੋ ਕਹੈ ਨਿਤ ਪੁਕਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਨਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬੁਧ ਮਕਹਿ ਸਕਲ
 ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੮॥ ਜੇ ਸੈਸਾ ਪਜੇ ਵਰੀ ਮਾਂਗੀ ॥ ਏਸ ਬਜਗਤ ਬਤਾਵੈ ਨਾਗੀ ॥ ਮੇ ਕੋ ਨਿਤ ਨਿ
 ਰੰ ॥ ਜਨ ਗੁੰਧੇ ॥ ਮੇ ਜਨ ਸਕਲ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਗਏ ॥ ੯॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਤਿ ਨਿਤ ਮੇ ਹ ਬਤਾਵੈ
 ਪਰਿ ਯਹ ਤੁੰਨ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਜੇ ਮਾਮ ਪੀਨਾ ॥ ਪੈ ਨਿਹ ਕਾ ਮਹੇ ਇਲੈ ਲੀਨਾ
 ੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਏਸੁ ਨ ਕਰਿ ਸੁਤਿ ਤਤ ਕੋ ਉਪਦ੍ਰਸਤੀ ਮਨਿ ਦਾ ॥ ਪਰ ਸਨ ਕਰੀ ਪੁਨ ਕਿ
 ਰਸਨ ਸੁਜਾ ਤੇ ਛੁਟੈ ਦੈ ਦਾ ॥ ੩੧ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੨॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬੁ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ**
ਦਸ ਸਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਉਪਦ੍ਰਸਤੀ ਬਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਬੇਦ ਸਭ ਬੁਧ ਮਪਰਤ ਤੁੰਨਿ ਰੁਖੈ
ਨਾਮ ਏਕ ਬਿਸੇ ਪਯਾਇ ॥ ੨੧ ॥ **ਉਪਦ੍ਰਸਤੀ** ॥ ਹੇ ਦੇਵ ਸਤੁ ਤੇ ਕੋ ਤੇ ॥ ਕਹੈ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰਿ ਮੇ ਸੋ ਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਰਚਿਤ ਸਕਲ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਜੇਈ ਸੇ ਨਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੨॥

ਤਾਗ ਤਾਕੀ ਸੰਧਿ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਕਛੁ ਸਾਂਝਾ ਬਹੁ ਤੇ ਪਰਸਾਖਾ ਮਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਪਸਾਖਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਸਤਾਰਾ ਪਾਨ ਫਲ ਫਲ ਬਿਧਿ ਪਧੁ ਕਾਰਾ
ਮਰੁ ਤਾ ਬਿਰਛੁ ਹਿ ਬਹੁ ਏ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸਤ ਤੇ ਜੇ ॥ ੨੪ ॥ ਬੇਰੇ ਹੋ ਰਿ ਕੋ ਜੋ ਸਾ
ਖਾਂ ਬਹੁ ਤੇ ਹੋ ਰਿ ਮਿਲੈ ਪਰਸਾਖਾਂ ਓ ਪਸਾਖਾਂ ਮਿਲ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹੋ ਏ ਤੇ ਸਬ ਪੰਥ ਸਤ
ਸਬ ਜੇ ॥ ੨੫ ॥ ਏ ਸਿਸਾਰ ਬਿਰਛੁ ਬਿਸਤਾਰਾ ਮਾਯਾ ਮੂਲ ਬਹੁ ਤੁਧੁ ਕਾਰਾ ਤੁਧੁ ਸਕਲ
ਸਾਂਝਾ ਪਰਸਾਖਾਂ ਮਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਸਾਖਾਂ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਬਹੁ ਏ ਤੇ ਸਤਿ ਪਾ
ਰਿਸ ਬਿਮਾਯਾਂ ਸਕਲ ਮਸਤਾ ਜੇ ਜੇ ਹੀ ਜੇ ਜਿਨ ਕੇ ਮਨਿ ਮਾਯੇ ਤੇ ਜੇ ਹੀ ਤੇ ਤਿਨ ਬਰਨਿ
ਸੁਨਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਬੰਧੇ ਸੇ ਮਾਤਮਾ ਤਾ ਤੇ ਫੁਟੈ ਸੰਪਰਮਾਤਮਾ ਏ ਏ ਮਰੁ ਜਨੁ
ਤੇ ਬੰਧੀ ਸਾਗਿਨ ਕੇ ਮਿਲੈ ਸਕਲ ਫੁਧੀ ਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਬੰਧੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਏ ਇ ਤੇ ਰੁਮ
ਮਾਯਾ ਸਕਤਿ ਕੋ ਇ ਤਾ ਤੇ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਨਾਂ ਹੀ ਏ ਪਈ ਸਜਾ ਨੈ ਮਨ ਮਾਂ ਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸ
ਤਰਜਤ ਮਏ ਗੁਣੇ ਜੇ ਤੇ ਪੜ੍ਹ ਸਰੂਪ ਮਾਯਾਂ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਰਜ ਉਤਪਤਿ ਸਾਂਤਿ ਕਧੁ ਤਪਾਸੁ ਤਾਂ
ਮਸਰੂਪ ਗੁਣ ਤੇ ਕਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਰਜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਕਰਮ ਅਧਿਕਾਰਾ ਤਾ ਮਰੁ ਸਤਾ ਮਥਿ ਬੇਕਾਮ
ਪਾਰਾ ਸਤ ਕਰੁਣ ਤੇ ਉਪਾਏ ਗਨਾ ਇਹੋ ਮਾਯਾਂ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਾਂ ॥ ੩੧ ॥ ਇਨ ਤੇ ਪਰੇ ਮਾਤ
ਮਾਮਾਨੀ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਪੰਥ ਬੀਸ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਕੋ ਗਾਮਰੁ ਤੇ ਜੇ ਹੀ ਸੁਨਿ ਮੇ
ਰੋ ਗਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਗੁਣ ਨਿਬਿਸਤਾਰੇ ਗੁਣਿ ਸੁਰਾਵ ਸੇ ਸਕਤਿ ਪਸਾਰੇ ਤਾ ਤੇ
ਕੰਲ ਰੂਪ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ਮਰੁ ਸੁਰਾਵ ਮਹਤ ਤੁਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਤੁ ਮਧਿ ਕਨਗੇ

ਏਥੇ ਚਬੀ ਸਫੁਬੀ ਸੈ ਕੀਏ ਥਰਿ ਕਿਰਤ ਪੁਰਖ ਮਹਿਤਤੁ ਅਹਿ ਕਾਰਾ ਤਨੁ ਮਾਤਾ ਏਥੇ ਚ
 ਪੁਕਾਰਾ ੨੪॥ ਕਰਣੁ ਤੁਧਾ ਨੈਨ ਰਸ ਪ੍ਰਾਣਾ ਏਥੇ ਚੋਇੰਦੁ ਯਹੈ ਰੰਗ ਨਾ ਥਾ ਯੁਓ ਪਾਸ ਚਰ
 ਨ ਕਰ ਬਾਨੀ ਥੀ ਚਕਰ ਮਾਇੰਦੁ ਯਹੈ ਜਾਨੀ ੨੫॥ ਮਨ ਦਸਹੁੰਦੁ ਯਹੈ ਕੇਰਾ ਜਾ ਜਾ ਕੀ ਸਕ
 ਤਿ ਕਰੈ ਸਬ ਕਾ ਜਾ ਛਿਤ ਜਲ ਤੇ ਜਪ ਵਨਾ ਮਾਕਾਸਾ ਏ ਮਠਾਈ ਸਤੀ ਨਗੁ ਦੁਪਾਸਾ ਗਾਤਿ ਉ
 ਤ ਸਰਗ ਕਰਮ ਬਚਨਾ ਏਥੇ ਚੋਇੰਦੁ ਯਹੈ ਲਰਚਨਾ ਤਾਤੇ ਯਾ ਬੀ ਸਤਤਤਾ ਅਪਿਕਨਕੁ
 ਖੇਗਾਨੀ ਸਤਾ ੨੬॥ ਸਿਸਟਿ ਮਾਇੰਤੀ ਮਾਯਾ ਏਕਾ ਪੁਰਖ ਸਕਤਿ ਤੇਰੁ ਈ ਮਨਿ ਕਾ ਤਨਮਾ
 ਤੁਰਮਹਤਤੁ ਅਹਿ ਕਾਰਾ ਏਹੈ ਕਾਰਣੁ ਸਪਤ ਪੁਕਾਰਾ ੨੭॥ ਥੀ ਚਰੁਤਾ ਮਗੁ ਮਨਿੰਦੁ ਯਹੈ ਦਸਾ
 ਕਰ ਜਰੂਪ ਪੁਕਿਰਤ ਏਥੇ ਕੁਸਾ ਸਤਰਜਤ ਮਗੁ ਏਤੀ ਨ ਪੁਕਾਰਾ ਤਿਨ ਤੇਰ ਯੋ ਸਕਲ ਬਿਸਤਾ
 ਰਾ ੨੮॥ ਕਰਣੁ ਕਰਣੁ ਪੁਕਿਰਤ ਏ ਜਾਨੈ ਪੁਰਖ ਨਿਮਤਿ ਰਸਾਖੀ ਮਾਨੈ ਏਛਾ ਸਕਤ ਪੁਰ
 ਖ ਤੇ ਪਾਵੈ ਗੀਮਲਿ ਸਮਸਤਤ ਬਿਸਿਸਟਿ ਉਪਾਵੈ ੨੯॥ ਸਪਤ ਪਾਤਕੈ ਸਬ ਬਿਸਤਾਰਾ ਮਾ
 ਤਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਕੇ ਮਾਪਾਰਾ ਸਕਲ ਤਤੁ ਸਪਤ ਹਿਮੋ ਮਏ ਤਾਤੇ ਏਕ ਨਿਸਪਤ ਬਤਾਏ ੩੦॥
 ਥੀ ਚਰੁਤਾ ਮਾਪਹਿ ਉਪਜਾਏ ਤਿਨ ਕੋ ਬਹੁ ਬਿਪਿਏ ਹ ਬਨਾਏ ਮਾਪ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਕਿਯੈ ਹਰਿ
 ਤਿਨ ਮੋ ਚੇਤਨ ਦੀਸਤ ਹੈ ਜਿਨ ਜਿਨ ਮੋ ੩੧॥ ਗੇਮੇ ਸੀ ਬਿਪ ਖਟ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ ਮਾਪੁ ਮਾਹਿਬ
 ਹੁਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਥਿਰ ਸਦੀ ਅਪੁਤੇ ਜੈ ਤਤੁ ਮਗੁ ਮਾਤਮ ਨਿਗਮਤ ਸਬ ਸਤਾ ੩੨॥ ਯਾ
 ਬਿਪ ਚਾਰਤਤੁ ਬਿਸਤਾਰਾ ਉਚੈ ਨੀਚੈ ਸਬ ਸੰਸਾਰਾ ਥੀ ਚਰੁਤ ਤਨਮਾਤਾ ਥੀ ਚਾਥੀ ਚੋਇੰਦੁ
 ਯਾ ਮਿਲ ਪਰਥੀ ਚਾ ੩੩॥ ਮਨ ਮਾਤਮ ਮਿਲੇ ਦਸ ਸਾਤਾ ਤਤੁ ਸਪਤ ਦਸ ਜਾਨੈ ਤਾਤਾ॥

ਮਨਮਾਤਮਾਏਕਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਤੇਜਨਖੋਰਸਤਤੁਬਖਾਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਧੰਚਰੁਤਮਰੁਇੰਦੁਯ
 ਪੰਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜੀਵਮਨਕੋਪਰਧੰਚਾ ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਕਰਿਧੰਬਚਲੰਦੈ ॥ ਤੇਰਹੋਕਸਬਜਗ
 ਤਬਤਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਇੰਦੁਯਪੰਚਪੰਚਈਰੁਤਾ ॥ ਮਾਤਮਮਿਲੈਸਬਜਗਉਦਰੁਤਾ ॥ ਮੇਸੀ
 ਬਿਧਏਕਾਦਸਕਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਤੇਜੀਤੀਸੁਨਿਹਿਰਦੈਗਹੈ ॥ ਧੰਚਰੁਤਮਨਬੰਧਮਹੀਕਰਾ
 ਮਾਤਮਮਿਲਿਨਵਕੋਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਬ੍ਰਹਮਾਰਗਕਹੈ ॥ ਸੁਗਤਿਬਿਚਾਰਿਰਿ
 ਰਦੈਮੇਗਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਧੁਕਿਰਤਪਰਖਕੋਲਹੈਬਿਬੇਕ ॥ ਇਨਕੋਕਹੈਜਾਨਿਏਕਕੋਏਕਾ
 ਮੇਸੀਸੁਨਿਤਤੁਨਿਕੋਗਾਨਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਯਯੋਪਰਮਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਯਦ੍ਰੁਯਾਨੇ
 ਪੁਰਜੀਯਗਾਨਾਨੁਨਾਵੈ ॥ ਮੇਰੋਉਰਕੋਰੁਗਮਿਟਾਵੈ ॥ ਚੇਤਨਗਾਨਰੁਪਮਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਸੁਧਾਨੰਦਪਰਮਪਰਕਾਸੀ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇਸੀਮਾਤਮਤੁਮਰੁਪਾ ॥ ਧਰੋਗੁਣਨਿਤੇਪਰਮਮਨੁ
 ਪਾ ॥ ਸੁਰਬਿਨਾਸਮਯਪਰਮਮਧੁਪਾ ॥ ਦੁਖਰੁਪਪਲਸੁਖਨਸੁਧਾ ॥ ੪੧ ॥ ਮੇਸੀਧੁਕਿਰਤਿਪੁ
 ਰਖਤੇਨਯਾਗੀ ॥ ਤੇਰੁਰੁਈਪਰਸਪਰਪਿਯਾਗੀ ॥ ਧੁਕਿਤਿਮਾਹਿਮਾਤਮਮਿਲੁਗਹੈ ॥
 ਮਰਮਾਤਮਾਧੁਕਿਰਤਕਰਗਹੈ ॥ ੪੨ ॥ ਇਨਮੇਰੁਦਨਜਾਨੈਪਰੈ ॥ ਏਕਮੇਕਪੈਸਬ
 ਅਨੁਸਰੈ ॥ ਇਨਮੇਧੁਕਿਰਤਕਹੈਲੋਕਹਏ ॥ ਕੰਨਮਾਤਮਾਜੇਇੰਦੁਗਹਿਏ ॥ ੪੩ ॥ ਕਰਿਕ
 ਰੁਦਾਬਾਨੀਬਿਸਤਰੈ ॥ ਬਚਨੁਬਾਨਨਸੀਸਯਪਰਹੈ ॥ ਤੁਵਮਾਯਾਬੰਧਜੇਸੀਸਾਗਾ ॥ ਤੁ
 ਮਹੀਰੁਤੇਹੈਇਉਪਾਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤੁਮਹੀਮਾਯਾਕੀਗਤਿਜਾਨੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਤਬਤਮਹੀ
 ਗਾਨੈ ॥ ਬਾਨੀਸੁਨੀਰੁਗਤਿਅਪਨੇਕੀ ॥ ਤਬਬੰਦੈਸੀਕਿਰਸਨਬਿਬੇਕੀ ॥ ੪੫ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥਾਭਿਉਪਦ੍ਯੋਗਗ੍ਰੰਥਮਹਾਧਾਕ੍ਰੇਈਏਕਲਹੇਮਮਸਾਧਾਸੋਯਗ੍ਰੰਥਾ
 ਨਸੁਨਾਉਤੇਹਿ। ਤ੍ਰਿਯੈਸਦਾਮਨੁਬ੍ਰਤਮੇਹਿ॥੪੬॥ ਉਪਦ੍ਯੁਕਿਰਤਰਚੈਸੀਸਾਰਾਸੂਛਮ
 ਬੁਲਬਿਬਿਪਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਉਪਜੈਬਰਤੈਹੇਇਬਿਨਾਸਾਤਮੇਮਾਤਮਨਿਤਧਰਕਾਸਾ॥੪੭॥
 ਤ੍ਰਿਉਪਦ੍ਯੋਗਹੇਮੇਰੀਮਾਯਾ। ਤਿਨਸਤਰਜਤਮਕੁਏਉਪਜਾਯਾ। ਤਿਨਕੋਤ੍ਰਿਬਿਪਸਕ
 ਲਬਿਸਤਾਂਗ। ਜਾਕੇਕਛੁਵਾਰਨਪਾਰਾ। ਤ੍ਰਿਬਿਪਕਹਿਨਕੋਪਰਿਬਰੁਕੇਦਾ। ਜਿਨਤੇਜੀਵ
 ਲਹੈਨਿਤਖੇਦਾ। ਮਪਿਯਾਤਮਾਮਪਿਏਦਾਮਪਿਰੂਤਾ। ਤ੍ਰਿਬਿਪਰੂਪਸਭਜਗਉਦਰੂਤਾ। ਤ੍ਰਿ
 ਗਾਮਧਯਾਤਮਰੂਪਾਮਪਿਰੂਤਾ। ਰਵਿਅਪਿਏਦਤ੍ਰਿਮਿਲਅਦਰੂਤਾ। ਤੀਨਯੋਮਿਲੈਪਰਸਪ
 ਰਜਸ੍ਵਰੀ। ਤਿਨਕੋਕਾਰਜਸੀਧੈਤਬਰੀ॥੪੮॥ ਤੀਨਯੋਬਿਨਾਕਛੁਨਹੋਈ। ਤੀਨਯੋਮਿਲ
 ਬਰਤੈਸਬਕੇਈ। ਤੁਚਾਸਪਰਸਪਦਨਤ੍ਰਿਜਾਨੈ। ਕਰਦੁਰਸਬਦਇਸਾਈਮਾਨੈ॥੪੯॥
 ਨਾਸਾਰੀਧਾਮਸੁਨੀਸੁਤਾ। ਜਿਹਵਾਗਸਰਬਰਦੁਸਜਜੁਤਾ। ਚਿਤਚੇਤਨਮੀਤਰਜਾਂਮੀ
 ਬੁਪਬੋਧਨਾਬੁਹਮਾਂਸੁਮੀ॥੫੦॥ ਮਹੀਕਾਰਾਮਹੀਕਰਤਾਰੂਦਾ। ਮਨਿਮਾਨਿਧੈਦੇਵਤਾਂਚੈ
 ਦਾ। ਯਾਬਿਪਤ੍ਰਿਬਿਪਪ੍ਰਧੰਬਧਸਾਰਾ। ਸਕਲਧਰੇਅੰਤਮਨਿਜਸਾਂਗ॥੫੧॥ ਇਨਤੀ
 ਨਯੋਬਿਨਜਗਤਨਹੋਈ। ਤੇਮਾਤਮਬਿਨੁਰਹੈਨਕੋਈ। ਗਾਦਿਸਕਲਕੀਆਤਮਏਕ॥
 ਜਾਤੇਚੇਤਨਹੋਹਿਅਨੇਕ॥੫੨॥ ਮਾਤਮੁਸ੍ਰੁਪ੍ਰਕਾਸਾਮਬਿਨਾਸੀ। ਚੇਤਨਰੂਪਸਕ
 ਲਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਏਸਬਾਮਾਤਮਕੇਆਪਾਰਾ। ਮਰਮਾਤਮਾਸਕਲਕੇਧਾਰਾ॥੫੩॥ ਬਿ
 ਨਮਾਤਮਾਕਛੁਨਹੋਈ। ਮਰਮਾਤਮਾਨਜਾਨੈਕੋਈ। ਮਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਉਪਜੈਮਹੀ ॥੫੪॥

ਕਾਗਾਤਿ ਹੁੰਗੁਣ ਨਿਕੰਤਿ ਬਿਧਿ ਪੁਕਾਰਾ ੫੬॥ ਸੇ ਅਰੰਨ ਮੁਲਕ ਗਿਆਨਿ ਤਾਕੇ ਕਿ
 ਯੋਗਤਰੁ ਯਮਾਨੇ ਸੇ ਮਾਤਮਾ ਮਾਪੁ ਗਹਿ ਸਿਧਿ ਜੋ ਰੁਦੁ ਕੁਯਾ ਮਾਪੁ ਮਾਪੁ ਕੇ ਕਿ
 ਯੋ ੫੭॥ ਸਮਾਤਮਾ ਸਦਾ ਏਕ ਈਰੁਪਾ ਸਮੀਕਾਰ ਤੇ ਪਰੇ ਮਨੁ ਪਾਸੇ ਜਬ ਰੁਪਾ ਮਾਪ
 ਨੇ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੀ ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ਹਿਰਾਨੈ ਸੇ ਕਛੁ ਹਿਯੇ ਨਹੀ ਉਪਾਧਿ ਧਰਿ ਮਾ
 ਤਮਾ ਲਈ ਕਰਿ ਬਾਧਿ ਸਮੁਝੈ ਜਬ ਹਾ ਮਾਪ ਨੇ ਰੁਪਾ ਤਬ ਮਾਤਮਾ ਤਜੈ ਰੁਦੁ ਕੁਪ
 ੫੮॥ ਸਮਰੁਤ ਬੁਰੁਪਾ ਮਾਪੁ ਨੇ ਜਾਨੈ ਜਬ ਮਾਮਚਰੁ ਹਿਰਾਏ ਮੇ ਮਾਨੈ ਜੇ ਦੁਖਿ
 ਮਿਥੁ ਜਾਂ ਸਬ ਸਿਸਾਗਾ ਜੇ ਕਛੁ ਦੀ ਸੇ ਬਿਬਿਧਿ ਪੁਕਾਰਾ ੬੦॥ ਧਰੇ ਜੇ ਸੇ ਨਹੀ
 ਕੇ ਰੁਜੇ ਤੇ ਲੋ ਨਿਜਾ ਮਰਾਨ ਨਤ ਜੇ ਪਜਬ ਹੀ ਸੇ ਹੀ ਸਰਦੁ ਹਾ ਮਾਏ ਤਬ ਹੀ ਮਾ
 ਤਮਰਾਨੁ ਪਾਏ ੬੧॥ ਏਹੁ ਗਾ ਮੇ ਸੇ ਸੁਮਿਖ ਬੈਨ ਸੁਨਿ ਪੁਕਿਰਤ ਪੁਖ ਕੋਰਾ
 ਨਾ ਉਪਦਰੀ ਨੀ ਪਰਸਨ ਤਬ ਹਰਿ ਜਨ ਪਰਮਾ ਸੁਜਾਨਾ ੬੩॥ **ਕਉਪਦਉਦੁ**
ਚ ਤਮਕਰਿ ਹਰਿ ਤਬੁ ਧਿਰੈ ਜਿਨ ਕੀ ਕਯੋ ਏਵ ਕੇਨ ਗਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਕਲ
 ਬਿਜਪੀ ਮਤ ਮਏ ਕਾ ਕਯੋ ਕਰਿ ਪਾਏ ਏਹੁ ਮਨੇ ਕਾ ਮਰਾ ਸੁਰਾ ਮਸੁਰੁ ਕਰਮ
 ਹੈ ਜੇ ਤੇ ਰਿਗੁਣ ਰਚਤਿ ਕਹਿਯੋ ਸਬ ਤੇ ਤੇ ਤਿਨ ਕਰਮ ਨਿਨਿਹ ਕਰਮ ਬਿਪਾਏ ਕ
 ਯੋ ਕਰਿ ਜੇ ਨਿਮਜੇ ਨੀ ਪਾਏ ੬੪॥ ਸਮਾਮਿ ਮਰੈ ਕੇ ਸੇ ਕਰਿ ਏਵਾ ੫੭੮ ਜਾ ਕੇ ਸਹਿਬ
 ਤਾਏ ਰੇਵਾ ੭੮੭ ਤਮ ਬਿਨਾਨ ਕੇ ਈ ਜਾਨੈ ਯੁਧਿ ਪਬਿਦ ਜਾਂ ਬੇਦ ਬਖਸੈ
 ਜੇ ਕਛੁ ਪਏ ਬੀਪਸੇ ਹੀ ਤਾ ਤੇ ਤੇ ਤਨ ਜਾਨੈ ਕੇ ਈ ੭੮੮ ਜਾ ਬਿਪ ਉਪਦੁ ਪੁਛੇ

ਰਾਨਾ ਤਬ ਹਸ ਬੈਲੈ ਸ੍ਰੀ ਰੁਗਾਵਾਨਾ **ਸ੍ਰੀ ਰੁਗਾਵਾਨੁ ਬਾਚਾ** ਉਪਦ੍ਰਯਗਮਨਿ ਪਰਮਾਥਿਕਾਰੀ
 ਸਬਦਿ ਦੁਯਲਿ ਮਾਹਿ ਮਾਧਿਕਾਰੀ ਪਦਿ ਦੁਕੁ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਬਕਰੈ ਸੁਖ ਚਿਤ ਬਹੁ ਉਦ
 ਮਾਧਿਸਤਰੈ ॥ ੫ ॥ ਜੋਤਨ ਤਜਦੁ ਜੋਤਨ ਜਾਵੈ ਤੁਹ ਦੀ ਤਹਾ ਮਾਤ ਮਾਮਾ ਵੈ ਜਿਨ ਜਿਨ ਸੁ
 ਧਨਿ ਸੁਨੈ ਮਰਦੇ ਖੈ ਪਤਿਨ ਤਿਨ ਕੋ ਉਤਮ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੋ ਮਨਿ ਨਿਸਦਿ ਨੁਪਾਵੈ
 ਯਹ ਤਨੁ ਛੀਨ ਕੁਏ ਤਹ ਜਾਵੈ ਪਦੁ ਤਨੁ ਪਾਇ ਬਿਸਾਰੈ ਯਾਕੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹਯਤੁ
 ਤੈ ਤਾਕੋ ॥ ੭ ॥ ਯਾਤਨ ਮੇਥਾ ਪੈ ਮਾਧਿਮਾਨਾ ਛੇਤੈ ਪੁਰਬ ਤਨ ਜੋ ਮਾਨਾ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਮਾਨੁ
 ਮਕੋ ਜੋਈ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਨਹਿ ਕੋਈ ਜੈ ਸੋ ਪੁਨ ਮਨੋਰਥ ਜਾਵੈ ਯਹ ਤਨ ਛੇਤੈ
 ਰਈ ਪਾਵੈ ਤਬ ਯਾਤਨ ਕੀ ਸੁਪਨ ਰਹੈ ਵਾਹੀ ਤਨ ਕੋ ਮਾਪੁ ਹਿਕਰੈ ॥ ੮ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦੁ
 ਸੁਮਿਤਿ ਕੋ ਰੋਈ ਮਾਤਮ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਹੈ ਸੋਈ ਮਾਮੋਰ ਕਛੁ ਮਾਤਮ ਨਹਿ ਮਰੈ ਮਾਰਕ ਬਹੁ
 ਨਹੀ ਮਦੁ ਤਰੈ ॥ ੯ ॥ ਯੋਤਨ ਮੇ ਮਨ ਕੋ ਮਾਧਿਮਾਨਾ ਤਾ ਤੇਤਨ ਉਪ ਜੋਤ ਹੈ ਨਨਾ ਤੇ ਸੁਬ
 ਮਾਤਮ ਕੋ ਮਾਧਾਰਾ ਤਨ ਮਨ ਬੁਧਿ ਤਾ ਮਹਿ ਕਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਸੀ ਰਾਤਿ ਮਾਤਮ ਕੋ ਦੁ
 ਖਾ ਤਿਨ ਹਿਤ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਲ ਨਹ ਸੁਖਾ ਉਪਦ੍ਰਸਕ ਲਏ ਹੋ ਜੇਤੋ ਸਦਾ ਸਕ ਲਬਿਨ
 ਸਤ ਹੈ ਤੇਤੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਲ ਨਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਚੰਡਾ ਤਾ ਕਰਿ ਪਲ ਕਪਰ ਤਨ ਹਥੀ ਡਾ ਜੈ ਸੇ
 ਨਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਬਹੈ ਪਰਿਏ ਧਨਿ ਕੋ ਤ੍ਰਿਯ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਰੁ ਜੋ ਮਾਰੁ ਚਿਨਿਰੰਤਰ ਜਾ
 ਵੈ ਪਰਿਏ ਪਾਇ ਕਤਿ ਮੇਰਾ ਜਾਵੈ ਮਾਰੁ ਜੈ ਸੇ ਸਬ ਬਿਛੁਨ ਕੇ ਫਲਾ ਦੀ ਸੇ ਤ੍ਰਿਯ
 ਰਬਿਰਨਾ ਹੀ ਪਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਹੀ ਸਬ ਦੇਹ ਨਿਕੋ ਜਾਨੈ ਕਾਲ ਹਿਗੁ ਸਤ ਨਿਰੰਤਰ

ਮਾਨੈ॥ ਜਦਿ ਪਾਸ ਅਵਸਥਾ ਜਾਤੀ ਲੇਖੇ॥ ਬਾਸ ਕੁਮਾਰ ਜੁ ਵਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇ॥ ੨੫॥ ਯਪ ਰਿਤੁ ਹੀ ਮੁਰਖ
ਨਹ ਜਾਨੈ॥ ਮੇਵੀ ਰੋਣੈ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥ ਯਜਗਮਾਤਮਾ ਸੇਸ ਦਾ ਅਜਨਮਾ॥ ਏਹ ਸੀਗ ਤੇ ਪਾਵੈ
ਜਨਮ॥ ੨੬॥ ਮਮਰੁ ਤੁਝੈ ਮਮਰ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਨੈ॥ ਏਹ ਸੀਗ ਤੇ ਮਰਤਾ ਸੇ ਮਾਨੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਗ
ਨਿਦਾਰ ਕੇ ਸੀਗਾ॥ ਸਦਾ ਲੈ ਉਤਪਤਾ ਮਰੁ ਰੁਗਾ॥ ੨੭॥ ਜੈ ਲਗਿ ਤਨ ਕੀ ਸੀਗਾ ਤਿਹ ਹੈ॥ ਤਿਲ
ਗਾ ਮਾਤਮਾ ਮਾਤਿ ਦੁਖਾ ਸਹੈ॥ ਗਰੁ ਪੁਵੇ ਸਭਿ ਰਧਾ ਮਵਤਾ ਗਾ॥ ਬਾਲਾ ਮਵਸਥਾ ਤਥਾ ਕੁ
ਮਾਗਾ॥ ੨੮॥ ਜੈ ਬਨਿ ਮਾਪਿ ਜਗਾ ਮਗ ਮਰਵਾ॥ ਨਵਾ ਮਵਸਥਾ ਏਹਾ ਮਚੁਰਵਾ॥ ਮਾਤੁ
ਮਏ ਕਰੁ ਪਾਸ ਬਹਿਨੀ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਲਿਖੇ ਤਿਨ ਤਿਨੀ॥ ੨੯॥ ਜਮੇ ਸੇ ਜਾਨੀ ਮੁਕਤਿ ਤ
ਬੁਝੈ॥ ਜਮੇ ਰੋਸ ਰਵਾਗਾ ਤਜੈ ਕਈ॥ ਅਪਨੇ ਦਾ ਦੇਖਿ ਤਾ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਰਵੈ ਉਰ
ਮੇ ਪਾਰੈ॥ ੩੦॥ ਗੁਣੀ ਜੋ ਮਬੀ॥ ਮਨੁ ਰਕਤਾ॥ ਤੁਝੀ ਤੇ ਉਹੁ ਤੇ ਮਾਸ ਕਤਾ॥ ਤੇ ਤੇ ਪੁਗ
ਟਕਾ ਲਬ ਸਰੁਏ॥ ਘਰ ਬਸ ਪਰੇ ਛੇਤੀ ਸਬ ਗਏ॥ ੩੧॥ ਜਮੇ ਰੋਣੈ ਦੇਹੈ ਗਤਿ ਮੇ ਸੀ॥ ਗੁਣੀ
ਬਾਪ ਦਾ ਦੇਖੀ ਜੈ ਸੀ॥ ਮਗੁ ਮੇਰੇ ਮਬੁ ਬਾਲ ਕਜੈ ਸੇ॥ ਮਗੁ ਹੁਤੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਤੇ ਸੇ॥ ੩੨॥ ਜਸ
ਕਲਾ ਮਵਸਥਾ ਸੇ ਮਮਗਈ॥ ਯਜਗ ਤੇ ਪੁਗਟਾ ਮੇਰਈ॥ ਗੁਣੀ॥ ਯਜਾਹੀ ਬਿਪ ਜੈ ਹੋ ਸਬ ਦੇ
ਗਾ ਸਬ ਛੁਟੇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਨ ਗੋਗਾ॥ ੩੩॥ ਯੈ ਉਰ ਮੇ ਬਹੁ ਗਾਤਿ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਅਪਨੇ ਬਿਪਨ ਜ
ਕਲਾ ਨਿਵੈ॥ ਏਹਾ ਦਿਕਾ ਸਬ ਸੀਗਾ ਤਿਤ ਜੈ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇ ਕਰੁ ਜੈ॥ ੩੪॥ ਬੀਜ ਜਨ
ਮਾਪਾ ਕੇ ਤੇ ਮੀਤਾ॥ ਖੇਤੀ ਖੇਤਾ ਮਾਗ ਬਰਤੀਤਾ॥ ਖੇਤੀ ਕਰਨਾ ਰਸੇ ਨਾਯਾਗਾ॥ ਯੈ ਤਨ ਨਾਯਾ
ਰੋ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੩੫॥ ਕਰਮ ਬੀਜ ਬਿਸਤਾਰੈ ਨਹੀ॥ ਏਹਾ ਪਕਰੈ ਜੈ ਹੋ ਤਨ ਮਾਹੀ॥

ਤਨੁ ਤੇ ਆਪੁ ਹਿਨ ਜਾ ਰੋ ਜਾਨੈ ॥ ਸੀਗ ਕਰੇ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਕੇ ਸੀਗ ਨਿ
 ਵਾਰੈ ॥ ਯਾ ਧਿਧਾ ਮਧਾ ਮਧੁ ਕੋ ਤਾਰੈ ॥ ਜੋ ਤਨ ਨ ਜਾਰੈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਤਨ ਸੁਖ ਹੋਤ ਕ
 ਰ ਮਥਹੁ ਠਾਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਨਾ ਦੇਹ ਨਿਪਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਹੀ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਿ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥
 ਸਾਤ ਕਤੇ ਸੁਰ ਕੈ ਰਿਖ ਹੋਈ ॥ ਗਾਜ ਸਨਰ ਕੈ ਦਾਨ ਵਸੇਈ ॥ ਤਾ ਮਾਸ ਪਸਾਦਿ ਕ ਕੈ ਰੂ
 ਤਾ ਯਾ ਧਿਧਾ ਤਿਰੁ ਗੁਣ ਜਗਤ ਉਦਰੁ ਤਾ ॥ ਜੰਦੁ ਪਿਆਮਾਤ ਮੁਸਦਾ ਮਨੀ ਗਾ ਕ ਬਹੁ ਕਛੁ
 ਨ ਕਰੈ ਸਮੀਧੀ ॥ ਧਰਿ ਤਨ ਕਰ ਤੇ ਕਰ ਤਾਰੈਈ ॥ ਸੀਗ ਦੇਖ ਬੀਪ ਤੁਹੈ ਸੇਈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਨਾ
 ਚੈ ਗਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੁਜੈ ਦਿਸਟਾ ਹੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਤੁਝੇ ਤੁਝੇ ਆਪੁ ਬੈਠੇ ਕਰੈ ॥ ਤਾ
 ਨ ਤਾਲਗ ਗਾਹਿ ਉਰ ਪਰੈ ॥ ਤੁਝੇ ਮਾਯਾ ਗੁਣ ਕਰ ਮਨ ਠਾਨੈ ॥ ਮਾਤ ਮਕਰੈ ਆਪੁ ਕੋ
 ਮਾਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕਰ ਮਾਨਿ ਬੀਪੈ ਆਪਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਹੋਇ ਸਬੁ ਪਾਪਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ
 ਜਾਨਤ ਜੈ ਨਹ ਜੈ ਲੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਪੁਮਿ ਟੈਨ ਤੈ ਲੀ ॥ ੩੦ ॥ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦਿਗਠਾ
 ਦੁਕੈਈ ॥ ਤਟ ਬਿਰਛ ਨ ਦੇਖੇ ਚਲ ਸੇਈ ॥ ਨੈਨ ਰੁਮਤ ਜੁ ਕੋਈ ਦੇਖੇ ॥ ਤਬ ਸਬ ਪਰਤੀ
 ਰੁ ਮਤ ਲੇਖੇ ॥ ੩੧ ॥ ਤੈ ਸੇ ਯਗ ਮਾਤ ਮਾਧਿ ਰਜਾਨੈ ॥ ਸੀਰ ਸਕਲ ਚੰਦ ਲਕਰ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿ
 ਸਚ ਲਾਮ ਨ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਨਿਸਚਲ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਸਬ ਤਬ ਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ
 ਨ ਮਨੋ ਰਸੁ ਮਿਖਾ ॥ ਯੈ ਸਬ ਜਗੁ ਮਰ ਬਿਖ ਜਾ ਸੁਖਾ ॥ ਧਰਿ ਜੰਦੁ ਪਿਆਮਾਤ ਮੁਸਦਾ ਮਨੀ ਗਾ ਕ ਬਹੁ ਕਛੁ
 ਤੋ ਰੂ ਕੇ ਨਿਵਰਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਨ ਸਤਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਧਰਿ ਜੰਦੁ ਪਿਆਮਾਤ ਮੁਸਦਾ ਮਨੀ ਗਾ ਕ ਬਹੁ ਕਛੁ
 ਮਾਹੀ ॥ ਤੈ ਲਗਿ ਸਕਲ ਸਤਈ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਉਦਾ ਠਾਨੈ ॥ ਤੈ ਮਰਦਨ

ਕੇ

ਨੀਟਬਸਜੋਲੋ। ਸੁਮਮਰਦੁਰੁਜੀਮਿਟੈਨਤੋਲੋ। ਤਾਤੇਉਪਦੁਸਬੁਰੁਮਜਾਨੋ। ਮਹਾਂਮ
ਨਰਬੁਰੁਪਕੁਰਮਾਨੋ॥ ੩॥। ਬਿਖਜਨਿਕੋਉਦੁ। ਮਛਿਟਕਾਵੈ। ਮਮਰਜੈਰੈਤੋਸਕਸ
ਮਿਟਾਵੈ। ਜੈਲਗਾਮਾਪੁਹਿਸਮੁਧੈਨਾਹੀ। ਤੋਲਗਾਨੇਨਾਂਕੈਮਾਹੀ॥ ੩੮॥। ਮਮਰਮਾ
ਪੁਰਨਰਜਮੁਧੈਤੋਲੋ। ਮਮਮਮਪੀਨਨ੍ਹਰੈਈਜੈਲੋ। ਮਮਮਮਪੀਨਨਿਰੈਤਰੈਰੈ॥
ਜਗਉਪਗਾਸੀਸਸਬਸਹੈ॥ ੩੯॥। ਕੇਈਏਕਕਰੈ। ਮਪਮਾਨਾ। ਕੇਈਗਹਿਬਾ
ਪੈਮਰਾਨਾ। ਕੇਈਮੁਤੋਬਕੇਤਨਮੋ। ਗੁਰੈਪੁਲਕੀਪਕੇਮੂਮੋ॥ ੪੦॥। ਏਕੈਰਹੈ
ਮੁਛਡਿਗਾਵੈ। ਏਕੈਨਿਦੈਚੈਟਲਗਾਵੈ। ਏਕੈਬੁਰੁਬਿਪਦੁਪਉਪਜਾਵੈ। ਬੁਰੁਬਿ
ਪਰੈਕੈਬੈਨਸੁਨਾਵੈ॥ ੪੧॥। ਪਹਿਜੈਮਪਨੈਸੇਯਜਬਿਗਾਹੈ। ਸੇਏਕੈਮਨਮੈਨਹਿਪ
ਰੈ। ਬੁਰੁਕਸਟਨਤੇਮਨਨਡਿਗਾਵੈ। ਸੇਰੁਵਤਜਿਮਮਚਰਦੁਨਿਆਵੈ। ਸੇਰੈਪੈਬੁ
ਪਰੁਗਕੀਪਾਗਾ। ਜੈਨਡਿਗੈਸੋਉਤਰੈਪਾਗਾ। ਹਰਿਕੇਬੈਨਨਿਦੁਰਕਰਜਾਨਾ। ਉਪਦੁ
ਪੁਸਨਕਰੀਰੁਯਮਾਨਾ॥ ੪੨॥। **ਉਪਦੁਉਦਾਦੁ**। ਰੇਪੁਰੁਤਮਏਬੈਨਸੁਨਾਵੈ। ਤੇਮੇ
ਰੈਉਰਦਕਕਿਆਏ। ਜੋਮੁਸਾਪੁਬੇਕਾਜਪਕਾਵੈ। ਤੇਤੇਸੇਰੈਕੈਨਬਿਪਜਾਵੈ॥ ੪੩॥
ਮੇਰੇਹਿਰੈਰੇਰਾਨਨਰਗਾਵੈ। ਸਹਨਉਪਾਇਮੋਹਿਸਮੁਧਾਵੈ। ਜੈਸਹਨੈਉਤਮਕ
ਹਿਜਾਨੈ। ਮਮਰੁਤੋਜੈਮੈਰਨਪਾਸਬਖਾਨੈ॥ ੪੪॥। ਪਹਿਤੋਮਾਇਪਰੇਨਰਜੈਰੈ। ਮਮ
ਤਿਪਰਕਿਰਤਕੇਬਸਪੈਰੈ। ਕੇਬਲਜੇਤੁਦਚਰਦੁਨਿਆਪਾਗਾ। ਤਿਨਕੈਪ੍ਰੀਨ
ਗੀਬਿਕਾਗਾ॥ ੪੫॥। ਤੇਨਿਤਨਿਸਚਲਸੀਤਸਰੁਪਾਨਿਤਿਆਨੈਦਤਪਰਮਮਨੁ

ਧਾਮ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰੇ ਸਿਧੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਸਦਾ ਬਸੇ ਤੁਵ ਚਰਣ ਨਿਮਾਹੀ॥੪੭॥ ਗਮੈ ਰੋਸ
 ਕਲਧਰਾ ਕਿਰਤੁ ਮਾਪੀ ਨਾ। ਸਦਾ ਬਿਕਾਰਨ ਮਾਰੇ ਦੀ ਨਾਤਾ ਤੇ ਮਹੀ ਕਰਣਾ ਕਰੋ ਰਾਹ
 ਨਾਇਕ ਮਾਹਿਰ ਦੇ ਪਰੇ॥੪੮॥ ਮੇਸੀ ਕੀ ਨੀਯੁ ਸਨਜ ਬਓ ਪਦਧਰਮ ਸੁਜਾਨਾ ਕੁ
 ਧੁਜੈ ਸਹਨ ਉਧਾਇ ਤਬਿ ਭੁਵ ਭੁਜਨ ਭੁਗਵਾਂਨਾ॥੪੯॥੬੩॥੨੦॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ
 ਮਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਾਦਸ ਸਿਕਪੇ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਉਪਦੇਸਿ ਬਾਏ ਗੁਪਾਣੀ ਦ੍ਰਾਵਿਸੰਧ
 ਯਾਇ॥੨੨॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨੇ ਦਾਤਾ॥ ਹੇ ਉਪਦਾ ਮੇਸੀ ਨਹ ਕੋਈ॥ ਦੁਰਜਨ ਬਚਨ ਛੁਰਿ
 ਤਨਹਿ ਰੋਈ॥ ਦੁਰਜਨ ਬਚਨ ਬਾਨ ਜੋ ਸਹੈ॥ ਅਨਕਰਮ ਬਚਨ ਛੁਰਿ ਨਹ ਲਹੈ॥੨॥ ਜੋ ਮੇ
 ਸੀ ਸਾਧਕ ਗਏ॥ ਯੋ ਬਿਨੁ ਸਾਧਧਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਯੋ ਚਕਸੀ ਸਹੈ ਗਰਬਾਨਾ॥ ਮ
 ਰਤੇ ਰੋਏ ਮਗਸਥਾਨਾ॥ ਤੋ ਤਨ ਤੇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਨਾ ਮੇਸੀ॥ ਦੁਰਬਚਨ ਬਾਨ ਨ ਤੇ ਸੀ॥ ਧਰਿ ਮੇ ਤੇ
 ਹਿਉ ਧਾਂਇ ਸੁਨਾਉ॥ ਸਹਨ ਸੀਲਤ ਉਠਹ ਗਉ॥੩॥ ਮੇਸੀ ਸੁਨੈ ਕੋਇ ਤਿਹਾ ਸਾ॥ ਜਾਤੇ ਹੋਇ ਹਿਰ
 ਦੇ ਪਰਕਾਸਾ॥ ਭਿਛੁ ਕੋ ਕੋ ਕਰਨ ਮੇਲੁ ਗੁੰਧੀ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਤੇ ਹਿਸੁਨਾਉ ਸਾਂਖੀ॥੪॥ ਕਿਹੋ ਮਾਸਾ ਪੁ
 ਨਿਬਹੁ ਮਧਮਾਨਾ॥ ਤਿਹਾ ਸਕਾਰ ਠਾਨੇ ਬਿਪਲਨਾ॥ ਤੁਬਤਾ ਭਿਛੁ ਕੋ ਗਾਥਾ ਕਹੀ॥ ਕੁਮਤਿ
 ਮਾਧਨੀ ਸਬਈ ਦਹੀ॥੫॥ ਸੋ ਮਥਾ ਸੁਨੈ ਸੁਚਿਤ ਪੈ॥ ਮੇਸੀ॥ ਨਿਜ ਜਿਨ ਜਾਨ ਕਹਤੁ ਤੇ ਸੀ॥
 ਸਾਸਦੇ ਸਰੈ ਪਰਜਾ ਕੀ॥ ਯੇ ਤੀ ਬੁਨਿ ਜੀਵ ਕਾ ਕੀ॥ ਕੁਪਦੇ ਤੇ ਲਹੀ॥ ਮਰਕਾਮੀ॥ ਬਿਪੁਨ ਤਾ
 ਕੋ ਮਧਜਾਸ ਕੋ ਨਾਮੀ॥ ਜਾਕੇ ਹੋਇ ਦੁਬਿ ਮਾਪਿਕਾਈ॥ ਮਰਜੈ ਨਹੀ ਦੇਇ ਨਾਧਾਈ॥੬॥ ਮਾ
 ਪਨ ਕੋ ਪੀੜਾ ਉਧਾਵੈ॥ ਪੁਤਾਇ ਕਪਾਨੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥ ਦੇਵਰਧਿਤਰਾ ਮਥਿਤਿਨ ਹਿਧੇਖੋ॥
 ਸੈਨੇ ਹੋ ਕੋ ਨ ਕੋ ਸੀ ਤੇਖੋ॥੭॥ ਸੋ ਕੰਦੁ ਜਜੋ ਮੇਸੀ ਹੋਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਮੇਰਨ ਕੋਈ॥ ਤਾ ਤੇ

ਸੋਕੀ ਦੁਜਾਇਸਰੁਯੋ। ਸਬਜਗਮੇਜਿਨਾਮਪਜਸਲਯੋ॥੬॥ ਰਹਾਤਾਮਤਿਬਿਬੀਪਵਨਿਜ
 ਤਨਕੋ। ਇਨਹੀਹੇਤਨਖਰਚੈਪਨਕੋ। ਘੁਤਾਇਕਕਲਪੇਏਖਸਰੈਂ। ਰਾਜਾਤਰਿਤਦੁਰ
 ਬੈਲਨਿਕਹੈਂ॥੨੦॥ ਘੁਤਰਕਲਤਕੀਨਿਯਾਂਗਾਈ। ਜਗਾਂਸਗੈਸਬਬੀਪਸਗਾਈ। ਤੇਸਬਦੇ
 ਹਨਿਰੈਤਰਕਰੈਂ। ਤਾਂਕੋਅਪੁਯਸੰਬਾਮਚਰੈਂ॥੨੧॥ ਗੇਮੇਸੇਏਖਪਾਪਾਮਤਿਤਾਂਕੋ। ਜੰਛੁਸਮਾ
 ਨਬਿਤਰੈਜਾਕੋ। ਪੁਰਮਕਾਂਮਦੂਨੇਕਰਿਹੀਨਾ। ਦੁਹੀਲੋਕਕੇਸੁਖਤੇਛੀਨਾ॥੨੨॥ ਜਿਨਹਿਤੁ
 ਪੰਚਜਗੀਨਿਤਕਰੈ। ਸਕਲਗੁਹਸਬਦੈਰਕੋਰੁਯੋ। ਤਿਨਤਬਿਕਿਯੇਦੇਵਤਨਕੋਪਾਤਾ
 ਤੇਰੁਜੈਬਿਪੁਪਨਲੋਪਾ॥੨੩॥ ਕਛੁਦਰਬੁਰਣਤਿਨੁਹਰਿਲਯੋ। ਚੇਰੀਰੁਏਹੁਤੇਕਛੁਰਜੀ॥
 ਕਛੁਅਗਨਿਲਾਗੇਤੇਜਰਯੋ। ਕਛੁਪਰਨਮਾਰਿਬੀਸਰਯੋ॥੨੪॥ ਕਛੁਗਾਜਬਿਗੁਹ
 ਤੇਰਜੋ। ਯੇਬਹੁਗਾਤਿਛੀਵਸਰੁਯੋ। ਜਬਤਾਂਕੋਸਬਪਨਿਹਿਰਲਯੋ। ਤਿਸਕਾਰਤ
 ਬਸਬਹਿਨੁਕਿਯੋ॥੨੫॥ ਬਹੁਤਕਸਟਕਰਪਨਓਪਜਾਯੋ। ਸੇਨਹਿਦਿਯੋਨਾਮਾਪੁਨੁਖ
 ਯੋ। ਤਾਤੇਓਪਜੀਓਤਾਂਚਿਤਾਂ। ਨਿਸਦਿਨਬਾਜੇਹਿਰਏਮੇਬਿਤਾਂ॥੨੬॥ ਹੋਵੈਤਪਤ੍ਰਦੁਕੇ
 ਪਾਵੈ। ਗਮੀਸੁਕੰਠਬਹੁਤਬਿਪਪਜਾਵੈ। ਗੇਮੇਸੀਬਿਪਓਪਜੈਬੈਰਾਗਾ। ਜਾਤੇਸਕਲ
 ਦੁਖਨਿਕੋਤੁਜਾਗਾ॥੨੭॥ ਤਬਸੇਬਿਪੁਬਚਨਓਚਰੈ। ਬਹੁਤਗੁਤਿ। ਮਾਪੁਹਿਧਿਕਰੈ
 ਗਮਰੈਬਿਰਥਾਂਮੇਕਸਦਿਪਾਯੋ। ਗਮਾਪੁਆਪੁਕੇਦੁਖਓਪਜਾਯੋ॥੨੮॥ ਬਹੁਤਸਰਮ
 ਓਪਜਾਯੋਦਰਬਾ। ਸੁਪਨਸਮਾਨਰੁਯੋਸੇਸਰਬਾ। ਨਾਮੇਖੁਰਿਚਯੋਨਾਮੇਖਾਯੋ। ਨਾ
 ਮੇਏਕਹੁਅਰਥਸਗਾਯੋ॥੨੯॥ ਦੁਬਕੀਦਰਜਨਿਕੋਰੈਜੇਤੋ। ਏਕਹੁਅਰਥਮਾ

ਖੇ

ਨ

ਦੈਤੋਤਾ ਨਾਇਯੋਕਨੀਪਰਲੋਕਾ ਕੇਵਲਬਏਦੁੱਖਰੈਯਸੋਕਾ २੦॥ ਬਹੁਤਕੁਸਟ
 ਸਹਿਇਗੰਊਪਾਵੈ। ਧੁਨਿਪੁਰਿਲੋਕਨਰਕੋਮੇਜਾਵੈ। ਧਰਮਜਾਨਕੋਜੋਜਸੁਸੁਪਾ॥
 ਮਰਜੇਪੰਤਿਤਗਜਾਨਪੁਬੁਧਾ २੧॥ ਸਕਲਗੁਣਿਨਕੈਰੈਗੁਨਜੇਤੋ। ਲੋਕਲੇਸਤੇ
 ਨਾਮੇਤੇਤੋ। ਜੇਸੇਰੁਪਵੈਤਾਮਤਿਕੋਈ। ਕੇਹੀਮੰਗਨਲਛਨਹੋਈ। ਸੇਤਕੁਸਟਕੋਛਿ
 ਟਕਾਏਕਾ। ਮੇਟੈਗੁਨਾਮਰੁਪਾਮਨੇਕਾ। ਯੈਬੋਰੋਊਦੈਸੇਗਾ। ਮੇਟੈਸਕਲਰੁਪਗੁਣ
 ਜੋਗਾ २੨॥ ਜਬਤੇਪਨਕੋਸਾਪਨਕਰੈ। ਬਿਪਰੇਤਉਦਮਬਿਸਤਰੈ। ਤੁਬਤੇਤਾਸਜੇ
 ਕਰੁਯਲਹੈ। ਊਤੰਗਮਗਨਿਨਿਰੰਤਰੰਦਹੈ २੩॥ ਸਿਧੁਰੁਏਮਰੁਛਤਰੰਗਾ॥
 ਨਾਸਲਗੇਨਹਿਸੁਖਸਿਜੋਗਾ। ਰੋਗੀਹਿਸਾਮਿਥਜਾਂਦੈਗਾ। ਕਾਮਰੂਪਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਠੀ
 ਗਾ २੪॥ ਬੈਰਗਰਗਰਬਸਪਰਪਾਰੇਦਾ। ਮਧੁਤੀਤਬਿਤੰਗੁਯਖੇਦਾ। ਏਪੰਦੁਜਬਹੋ
 ਹਿਮਨਰਬਪਤਬਤਿਨਹੀਤੇਹੋਤੈ। ਮਰਥਾ २੫॥ ਤਾਤੇਪਰਮਾਮਨਰਬਕਹਾਂਦੈ। ਰੁ
 ਲੋਭਹੈਸੇਦੁਰਬਹਾਂਦੈ। ਮਰਥਨਾਮਾਨੁਨਿਰੁਲੋਲੋਕਾ। ਬਿਨਬਿਚਾਰਧਾਵੈਦੁਖਸੋਕਾ
 ੨੬॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਬੰਧਮਰੁਗਾਈ। ਮਾਤਪਿਤੰਗਿਤੁਸਜਨਸਹਾਂਈ। ਦਰਬਹੋਤਸਬ
 ਕਰੈਬਿਰੁਪਾ। ਮਾਧੁਮਾਧੁਮੇਠਾਂਨੈਜੁਪਾ ੨੭॥ ਦਰਬਕਾਜਮਤਿਕੋਪਹਿਕਰੈ। ਤਿ
 ਨਕੋਮਾਰੈ। ਮਧੁਨੁਮਰੈ। ਧਨਹਿਤਿਧਿਯਧਾਣਨਿਛਿਟਕਾਵੈ। ਮਾਧੁਹਿਮੁਦਨਰ
 ਕਮੇਜਾਵੈ ੨੮॥ ਜਾਕੇਦੇਵਬਹੁਤਬਿਪਯਜਾਵੈ। ਧਰਿਯਾਂਨਰਦੇਹਹਿਨਹਿਧਾਵੈ॥
 ਸੇਨਰਤਨਤਾਂਮੇਦਿਜਦੇਗਾ। ਕਰੁਣਾਮਯਹਰਿਜੀਕੋਗੋਗਾ ੨੯॥ ਤਾਂਕੋਧਾਇਮ

ਰਬਨਹਿਸਾਂਧੈ॥ ਸਬਤਜਿਹਰਿਕੋਨਹਰਾਧੈ॥ ਮਹਾਮਨਰਥਾਮਰਥਕੋਗੈ॥ ਸੋਰੁਦਸਿੰਧੁ
 ਮਾਪੁਤੇਬਗੈ॥ ੩੨॥ ਤਾਤੇਦੁਜੈਨਹਿਮਤਿਸੰਦਾ॥ ਧਰੈਦੁੱਖਮੇਤਜਿਮਾਨੰਦਾ॥ ਦੇਵੁਪਿ
 ਤਰਹਿਖਬੂਤਸਹਾਈ॥ ਪੁਰੁਕਲਤੁ॥ ਮਾਪੁਤਿਤੁਗਾਈ॥ ੩੩॥ ਪਨਿਹਿਧਾਇਜੈਇ
 ਨਹਿਨਧੈਖੈ॥ ਮੇਰਨਹੀਕੋਨਹਿਸਿਤੋਖੈ॥ ਸੋਸਬਤਯਾਗਨਰਕਮੇਜਾਵੈ॥ ਤਗੰਮੁਦ
 ਨਾਨਾਦੁਖਪਾਵੈ॥ ੩੪॥ ਸੋਤਨਪਨਮੇਧਿਰਥਾਗਵਾਯੈ॥ ਰੁਦਦੁਖਤੇਨਹਾਮਾ
 ਪੁਧਿਚਾਯੈ॥ ਜਾਹਿਧਾਇਬੁਧਿਮੇਸੀਨਰੈ॥ ਜਾਤੇਬਹੁਰਨਜਨਮੋਮਰੈ॥ ੩੫॥ ਸੋ
 ਨਰਤਨਮੇਧਿਰਥਾਗਵਾਯੈ॥ ਛੋਡਿਯੋਮਰਥਾਮਨਰਥਉਪਾਯੈ॥ ਬਯਬਲਮ
 ਰਥਸਕਲਮਮਗਾਏ॥ ਨਖਸਿਖਧਿਰਪਾਮੰਗਸਬਰੁਏ॥ ਮਾਬੋਮੋਮਰਥਕੋਨਬਿ
 ਪਸਾਧੈ॥ ਦੁਗਾਪਹਰਿਕੁਯੈ॥ ਮਾਰਾਧੈ॥ ਗੁਾਈਜੈ॥ ਮਨਰਥਸਬਜਾਨੈ॥ ਤੇਓਕੰਜੈ
 ਮਰੈ॥ ਤਿਨਿਠਾਨੈ॥ ੩੬॥ ਛੋਡੈ॥ ਮਰਥਾਮਨਰਥਉਪਾਵੈ॥ ਕਯੈਸਬਾਮਾਪੁਆਪੁ
 ਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਧਰਿਏਕੋਈਨਹੀਸੁਤੰਤੁ॥ ਸਕੁਲਦੇਖੀਯਤੁਰੈ॥ ਪਰਤੰਤੁ॥ ੩੭॥ ਤੇਜਾ
 ਕੀਮਾਯਾਕਰਿਮੈ॥ ਨਟਬਾਜੀਕੇਸਮਸਬਸੋਰੈ॥ ਗੁਾਈਜੈ॥ ਪੁਰਬਡੈਬਲਿਸੁ॥ ਬੁਰ
 ਮਾਮਾਇਸਕਲਕੋਇਸੁ॥ ੩੮॥ ਜੇਪਨਾਮਰੁਜੇਪਨਕੇਦਾਤਾ॥ ਜੇਕੰਮਦਾਮਰਕਾਮ
 ਬਿਖਾਤਾ॥ ਮਰਬੁਰੁਪਰਮਕਰਮਰੈ॥ ਜੇਤੋ॥ ਮਾਤੁਧਿਤਾਸੁਖਦਈਕੇਤੋ॥ ੪੦॥ ਕਰੋਕਰਾ
 ਤੇਹਿਤਾ॥ ਮਾਰੈ॥ ਮਿਰਤੁਗਸਤੁਜੈਨਹਪਰਹੈ॥ ਕਾਲਸਰਪਸਤੁਰੈ॥ ਜਾਕੋਕੋ॥ ਕਰੋਕ
 ਗਕੋਸੁਖਹੈਤਾਕੋ॥ ੪੧॥ ਧਰਿਜੈਈਨਬੰਧੁਗਵਾਨੁ॥ ਕਰੁਣਾਸਾਗਰਧਰਮਨਿਪੁਲ

ਤਿਨੀ ਮੈ ਕੋ ਕਰੁਣਾ ਕਰੀ। ਜਾਤੇ ਮਮਓ ਗੇ ਮੇਸੀ ਪਰੀ। ਰੁਵਸਾਗਰ ਤੇ ਤਾਰੈ ਜਾਕੇ
 ਏਹਨਾਂ ਵਧੈ ਰਾਂਗਾ ਹਿਤਾ ਕੇ। ਤਾਤੇ ਮੇਰਿ ਦਿਯੈ ਬੈਰਾਗੁ। ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਗਾ ੪੩
 ਅਬਾ ਮਾਯਾ ਹੋਇ ਕਛੁ ਮੇਰੀ। ਤਾਕਰਿ ਰੁਜਨਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ। ਯਾਤੈ ਨਿਕੇ ਗੁਣ ਸਕ
 ਲਨਿ ਦੁਰਿ ਮਨ ਤੇ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾਟਾ ੪੪॥ ਸਕਲ ਸਾਧੁ ਅਨਮੋਦਨ ਕਰੇ। ਤਥਾ
 ਅਸੁਯੋ ਕਹਉ ਚਰੈ। ਜਦਿ ਪਾਆ ਯੁਥੈ ਰੈ ਮੇਰੀ। ਤੈਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਪਦਿ ਮਤਿ ਨੇਰੀ। ਨਿ
 ਪਖਦੁੰਗ ਜਬ ਹਿਰਿ ਪਛਾਯੋ। ਏਕ ਮਹੂਰਤ ਮੇ ਪੁਰ ਪਾਯੋ। ਤਾਤੇ ਪੁਰੁਸ ਮਕੇਈ ਨਾ
 ਹੀ। ਜਨ ਕੇ ਪਰਗਟ ਹੋਤ ਪਲਮਾ ਹੀ ੪੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਬ ਤਾ ਕੇ ਰੁਜੀ। ਦੁਜੀ
 ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾਤ ਜੀ। ਮੇਸੇ ਨਿਸਚੈ ਮਨ ਮੇ ਪਕੜੀ। ਰਿਛ ਕਰੁਣੇ ਸਕਲ ਪਰਗਟ ਜੀ
 ੪੬॥ ਸੀਤਲ ਪ੍ਰਿਏ ਤ੍ਰਿਪਾਂਸ ਬਤਾ ਗੀ। ਨਿਸਚਲ ਰੁਝੈ ਬਿਪ੍ਰਬਡ ਰਾਗੀ। ਅਰੀਕਾ
 ਰਾਮ ਮਤਾ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ। ਏਕ ਕੀ ਬਿਚਰੈ ਰੁਮਾ ਹੀ ੪੭॥ ਇੰਦੁ ਯਪਾਣ ਬਚਨ ਮਨਗ
 ਯੋਗੀ। ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸੀਗਾ ਦੁਜੀ। ਆਪ੍ਰਿਕਾ ਰੂਪ ਨ ਲਖਾਵੈ। ਰਿਛਾ ਹੇਤ ਗੁਨ ਨਿਮੇ
 ਜਾਵੈ। ਸੀਸ ਕਾਰਨ ਹਿਤ ਨਿਕੇ ਜਾਕੇ। ਜੀਰਣੁ ਟੁਕ ਬਸਤ੍ਰ ਤਨ ਤਾਕੇ। ਰਿਛ ਕਬਿਰ
 ਪਬਿ ਪੁਕੈ ਜੈਵੈ। ਤਬ ਬਹੁ ਦਸਟ ਪਾਤਕੀ ਹੋਵੈ ੪੮॥ ਕੇਈ ਤਾ ਕੇ ਏਹੁ ਛੇਡਾਵੈ। ਕੇ
 ਏਈ ਪਾਤਕ ਸਲੈ ਜਾਵੈ। ਕੇਈ ਲੋਹ ਕਾ ਮੰਡਲ ਕਰਤੇ। ਕੇਈ ਨਿਕਸਨ ਦੇਹ ਨ ਘਰਤੇ
 ੪੯॥ ਕੇਈ ਪੁਲਕੀ ਖਮੇ ਡਾਰੈ। ਕੇਈ ਮੂਢੁ ਪਕਰਿ ਮਾਰੈ। ਕੇਈ ਆਸਨ ਕੇ ਲੋਕੁ
 ਗੈ। ਊਰ ਪਕਰਿ ਕੇਈ ਪਗਲਾ ਗੈ ੫੦॥ ਕੇਈ ਕੰਥਾ ਕੇ ਪਰਗਰੈ। ਅਗੁ ਮਾਰ ਬਾਨੀ ੫੧

ਚੰਗੇ। ਕੇਈਖੋਸਲੇਜਯਮਾਲਾ। ਕੇਈਬਸਤਰਜਾਹਿਲੈਬਾਲਾ ੫੩॥ ਕੇਈਆਲੰ
 ਆਨਿਕਰਿਏਦੈ। ਕੇਈਖੋਸਿਖੋਸਿਪਨਿਸੁਦੈ। ਕੇਈਭੀਖਾਮੀਨਲੈਜਾਹੀ। ਰੂਜ
 ਨਕਰਦੈਪਾਵੈਨਾਹੀ। ਕੇਈਤਨਮੋਧੂਕੈਮੁਤੈ। ਕੇਈਨਿੰਦਾਕਰੈਬਹੁਤੈ। ਕੇਈਕਾਲਨ
 ਲਾਗਿਪਕਾਰੈ। ਕੇਈਸੀਸਪਲਜਲਜੁਗੈ। ਕੇਈਮੰਨਛੁਗਾਇਬਲਾਦੈ। ਕੇਈਬੋਸ
 ਤਮੰਨਗਾਦੈ। ਕੇਈਤਾਰਿਬਾਪਕਰਿਗਥੈ। ਕੇਈਜਾਨਨਪਾਵੈਗੁਥੈ ੫੪॥ ਕੇਈਕ
 ਰੈਬਹੁਤਾਮਧਮਾਨਾ। ਨਿੰਦੈਬਹੁਬਿਧਮੁਢਮਜਾਨਾ। ਯਜਗੈਚੋਰਜਾਨਨਹਿਪਾਵੈ।
 ਇਨਦੇਖੇਨਿਸਚੋਰੀਆਦੈ ੫੫॥ ਯਜਾਕੋਛੀਨਰੁਯੈਰੈਬਿਤਾ। ਤਾਤੇਯਜਗੈਬਜਾਕੁਲ
 ਚਿੰਤਾ। ਸਕਲਕੁਟੰਬਯਾਹਿਪਰਿਗਯੋ ੫੬॥ ਏਖੋਯਕੈਸੈਰੈਮੰਟੈ। ਮਗਧਬਲ
 ਅੰਤਰਕੋਖੋਟੈ। ਏਖੋਗਮਧਚਿਗਰੇਕੋਤੈ। ਪਰਯਾਕੋਓਰਗਿਏਨਤੇਤੈ ੫੭॥ ਪੀਯ
 ਦੰਤਅਤਿਗਯਗਮੇਸੈ। ਪਦਨਪਰਚੰਡਮੇਗਿਗਿਰਜੈਸੈ। ਯਜਾਕੋਜਾਨਨਗਮਕਛੁ
 ਕਯੋ। ਬਕਜੰਝੀਪਜਾਨਮੇਨਗਹਿਰਯੋ ੬੦॥ ਯੈਕਰਿਕੁਪਖੰਦਲੈਗੁਰੈ। ਕਾਠਮਾਧਿ
 ਏਉਪਗਮਾਰੈ। ਗਸੀਸਹਤਬੇਨਤੀਕਰੈ। ਰਿਤਸੇਖਿਖੇਬੈਨਲਿਉਚੰਗੈ ੬੧॥ ਏਗੋਤਿ
 ਕਦੁਖਗੁਥੈਜੈਸੈ। ਏਵਾਮਾਤਮਕਪਾਵੈਤੈਸੈ। ਸੀਤਉਸਨਬੁਰਖਾਇਕਦੈਵਕਾਜ
 ਗਰੋਗਾਮਾਇਕਜੇਦੈਹਿਕਾ ੬੨॥ ਗੋਮੈਬਹੁਬਿਧਪਾਵੈਦੁਖਪਕਦੇਨਆਵੈਤਨਕੈ
 ਸੁਖਾ। ਪਰਿਸੈਕਛੁਨਮਨਮੇਆਨੈ। ਅਪਨੇਕਰੇਕਰਮਸਬਜਾਨੈ ੬੩॥ ਤਬਤਿਨ
 ਗੁਥੀਗਾਥਾਏਕਾ। ਹਿਰਦੈਪਰਿਯੈਪਰਮਬਿਬੇਕਾ। ਭਿਛਕਕਰੇਬਚਨਤਬਜੇਈ।

੭

ਮੇਰੇ ਸੋਗ ਪਤੁਰੇ ਤੇਈ ॥ ੬੪ ॥ **ਗੁਰੂ ਕੋ ਵਾਚਾ** ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦਾਂਇ ਕਲੇਕ ਨ ਦੇਤਾ ॥ ਅਰਨਹਿ
 ਦੇਹਿ ਨਹੀ ਸੁਰਜੇਤਾ ॥ ਨਾਕਾ ਹਨਹੀ ਕਰਮ ਨਹੀ ਕਾਸਾ ॥ ਏਸ ਮਸਤ ਹੈ ਮਨ ਕੇ ਖਜਾਨਾ ॥ ੬੫ ॥
 ਜਗਤ ਚਕ੍ਰ ਮੇ ਮਨ ਛਿਰਾਵੈ ॥ ਜੀਵ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਮਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੈ ਕਰੈ ਬਿਖਯਾਨਿ ਕੇ
 ਰੋਗਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਇਕਰਮ ਸੀਜੋਗਾ ॥ ੬੬ ॥ ਹੋਵੈ ਸਤਰਜ ਤਮ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਿਬਿਧਿ ਪਿ
 ਧੁਕਾਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਨਿਰੰਤਰ ਸੁਰੈ ॥ ਏਹ ਸੀਜੋਗ ਤੇ ਨਿਸਦਿ ਨੁ ਦਹੈ ॥ ੬੭ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਖੁਦ
 ਵ ਇਕ ਮਨ ਦੇ ਕਾ ਸੀਤ ਕਰੈ ਯਹ ਪਰਮ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਆਪੁ ਆਤਮਾ ਦੁਸਰਾ ਮਨੀਯਾ ॥ ਧ
 ਰਿਸੇ ਮਨ ਕਰਿ ਕਰੈ ਸਮੀਹਾ ॥ ੬੮ ॥ ਮਨ ਸੇਵੀ ਪਯੋ ਮਥਿ ਦੁਜਾ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪਨਿਜਾਨੈ
 ਨਹੀ ॥ ਬਿਖਸਾ ਮਾਨ ਬਿਖਯਾਨਿ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸੀਗ ਜੀਵ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਯਹ ਹੈ ਜੀਵ
 ਬੁਧਾ ਕੋ ਅੰਗਾ ॥ ਯਾ ਕੇ ਸੀਤ ਮਨ ਕੇ ਸੀਗਾ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਰਹਿ ਤ ਬੁਧਾ ਸੁਖ ਰਾਂਸੀ ॥ ਸਦਾ
 ਏਕਰਸ ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੬੯ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪਨ ਮਨ ਈ ਕਰੈ ॥ ਸੀਗਾ ਆਤਮਾ ਜਨਮੋ ਮਰੈ
 ॥ ਜਬ ਮਨ ਰਹਤ ਜੀਵ ਯਹ ਹੈ ਈ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਜੀਵ ਰੇ ਦੁਨਹਿ ਕਈ ॥ ੭੦ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਜਿਨ ਮ
 ਧਨ ਮਨ ਗਯੋ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਨਹ ਰਹਿ ॥ ਅਰਜੈ ਮਨ ਬਸ ਕੀਨੈ ਨਹੀ ॥ ਤੇ ਸੁਮ
 ਸਕਲ ਬਿਰਥਾ ਈ ਜਾਹੀ ॥ ੭੧ ॥ ਸਦਾ ਹੋਇ ਕਦੇ ਵੈ ਬਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ਏਕਾ ਦਸੀ ਆਦਿ ਬੁ
 ਤ ਹੈ ਨਾਨਾ ॥ ਅਧਨੇ ਅਧਨੇ ਪਰਮ ਮਨ ਕਰੈ ॥ ਸਮਦ ਮਨਿ ਯਮ ਨਿਬਿਸਤਰੈ ॥ ੭੨ ॥ ਬਿ
 ਦ੍ਯਾਂ ਬੇਦ ਪਦੈ ਉਚਾਰੈ ॥ ਗਮੈ ਸਕਲ ਪਰਮ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਧਰਿਜੈ ਬਸ ਨਹੀ ਮਨ ਦੇ
 ਕਾ ॥ ਤੇ ਮਿਥ੍ਯਾਂ ਆਚਰਣ ਮਨੈ ਕਾ ॥ ਮਨ ਬਸ ਕਾ ਜਕਰੈ ਸਬ ਤੇਤਾ ॥ ਬਿਧਾਂ ਆਚਰਣ

ਬੇਟੇ ਮੇਜੇ ਤੇ ਮਨਿ ਨਿਗ੍ਰਹ ਸੇ ਉਤ ਮਰਣ ਨਾ ॥ ਮਨਿ ਨਿਗ੍ਰਹ ਬਿਨ ਸਬ ਮਰਣ ਨਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਜੋ ਮਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਬਿਪ ਕਰੈ ਕੋ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਬਿਪ ਨਹ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ॥
 ਸਬ ਬਿਪ ਹੋ ਮਨਿ ਨਿਗ੍ਰਹ ਮਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਰੇ ਜੋ ਬਸ ਨਾ ਹੀ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਤੇ ਬਿਪ ਕੀ ਨੇ ਬਿ
 ਰਥਾ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਸਬ ਹਿਨ ਕੋ ਫਲ ਮਨ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਬਸ ਕਾ ਜਸ ਕਲ ਆਚਰੈ ॥
 ੨੬ ॥ ਮਨ ਕੋ ਬਸਿ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਯਗਾ ਦੁਆਪ ਹਿ ਬਸੇ ਹੋਈ ॥ ਮਨ ਬਸ ਬਿਨ ਇੰ
 ਦ੍ਰ ਯਗ ਬਸ ਨਾ ਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਮਾਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਮਨ ਬਸ ਰੁਏ ਸਕਲ ਬਸ ਦੇਵਾ ॥
 ਤੀਨੈ ਭੂਵਨਿ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੇਵਾ ॥ ਸਕਲ ਬਲ ਨਤੇ ਮਨ ਬਸ ਦੇਵਾ ॥ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਸਬ ਹਿਨ ਕੋ
 ਮੀਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਮਨ ਕੋ ਕੋਈ ਜੀਤੈ ਸਕੈ ॥ ਬਹੁਤ ਉਪਾਇ ਨਿਕਰਿ ਕਰਿ ਬਕੈ ॥ ਅਸੇ ਮਨ ਕੋ ਜੀ
 ਤੈ ਕੋਈ ॥ ਸਬ ਹਿਨੁ ਮਾਰਿ ਪੁਬਲ ਜੈ ਸੇਈ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਦੁਰਜੈ ਰਿਪੁ ਬਸ ਨਹਿ ਕਰੈ ॥ ਬਾ
 ਹਿ ਸੁਪਾਇ ਕ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਬੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਬਿਪ ਠਾਨੈ ॥ ਮਨ ਹਿਤੁ ਮਰਹਿ ਤਿਨ
 ਤੇ ਜਾਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਤੇ ਮਤਿ ਮੂਢ ਸੁਖੀ ਨਹਿ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨ ਜੀਤੇ ਬਿਨੁ ਸੁਗ ਸੁਗ ਰੋਵੈ ॥ ਦੁਖ ਰੂ
 ਪ ਜਨੁ ਮਿਥ ਜਾਤਨ ਕੋ ॥ ਮਾਧ ਮਾਨ ਕਰਿ ਬਾਧ ਜੋ ਮਨ ਕੋ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਕਿਯੇ ਦੇਹ ਸਬੀ ॥
 ਤਿਨ ਸੇ ਮੁਰਖ ਮਮਤਾ ਬੀਧੀ ॥ ਯਗ ਮੇਏ ਸਮਸਤ ਹੋ ਮੇਰੇ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਠਾਨੈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਮੂਢ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਉਪ ਜ ਉਪ ਜ ਪੁਨਿ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਕੋ ਮਨਈ
 ਕਾਰਨਾ ॥ ਮਾਤ ਮ ਕੋ ਭਵ ਜਲ ਮੇਰਾ ਰਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਰੇ ਜੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਦੇਤੇ ॥ ਮੇਰੇ
 ਦੁਖ ਦੇਤੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਸਬ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਨਾ ਹੀ ॥ ਦੇਹ ਦੇਕ ਸਬ ਮਾਧੁਨ ਮਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਤੇ ਸੁ

ਖਦੁਖਦੇਹਈਥਾਵੈਂਗਾਮਾਤਮਕੇਕਹੀਨਿਕਟਨਆਵੈਗਾਮਰਜਇਧਿਤਨਕੇਸਿਜੋਗਾਕ
 ਹੈਜੀਵਈਸੁਖਦੁਖਰੋਗਾ॥੫॥ਤੂੰਮੇਦੁਖਦੇਵੈਕਾਕੀਰੁਪਸਕਲਸਮਦੇਖੋਜਾਕੋਗਾ
 ਧੁਆਪੁਕੋਕਯੋਦੁਖਈਜੋਗਾਮਪਨੈਅਹਿਤੁਆਪੁਕੋਕੀਜੋ॥੬॥ਯਾਂਤਨੀਮੇਮੇਹੀਦੁਖ
 ਧਾਉਗਾਮਰਤਿਨਹੀਮੇਕਿਉਉਪਜਾਉਦੇਤਨਰੁਸਜੀਰੁਕਾਈਜੋ॥੭॥ਫਿਰਕਗਾਂਤਿਨੈ
 ਦੁਖਈਜੋ॥੮॥ਦੇਤਨਮਰਜੀਰੁਹਿਦੁਖਦੇਈਸੋਤੋਸਕਲਆਪਕਰਿਲੇਈ॥੯॥ਇਦੁ
 ਯਮਪਿਪਦੇਵਤਾਂਜੇਤੋਜੈਦੁਖਦਾਨਿਹੋਹਿਸਬਤੇਤੋ॥੧੦॥ਤੂੰਆਪਕੋਪਕਯੋਕੀਜੋ
 ਘਰਿਉਪਾਪਿਕਯੋਸਿਰਕਰਿਲੀਜੋ॥ਕਰਿਦੀਜੋਮੁਖਮਾਰਿਮਾਜਨਜੋਸੇਮੁਖਕ
 ਟੈਕਰਹਦਸਨਜੋ॥੧੧॥ਤੋਪਾਵਕਮਰਥਾਸਬਜਾਨੈਗਾਗਦੇਖਗਾਵੈਤੀਠਾਨੈਯੋਸਬਿ
 ਇਦੁਯਨੁਕੇਸਬਦੇਵਾਕਰੋਆਪੁਮੇਦੇਖਰਸੇਵਾ॥੧੨॥ਤੇਤੇਸਬਜਾਨੈਤੀਕਰੇ॥
 ਗਾਨੀਅਪਨੇਮਨਨਹਪਰੇਗਾਮਰਜੈਸੁਖਦੁਖਦਾਂਤਾਆਪਾਦੁਜੇਕੋਕਛੁਨਹੀਧਾਧਾ
 ੧੩॥ਤੇਯਹਸਬਆਪਨੇਸੁਭਾਵਾਕੋਨੇਕੋਆਨੀਏਮਗਾਵਾਗਮਰਆਤਮੇਸੁਖ
 ਦੁਖਨਾਹੀ॥ਉਪਜੋਗਾਨਸਕਲਮਿਟਜਾਹੀ॥੧੪॥ਆਪਕੁਲਿਸੁਖਦੁਖਕਰਿਲੀਨੈ॥
 ਸਬਮਿਟਿਜਾਹੀਆਪਕੋਚੀਨੈ॥ਤਾਤੇਦੇਖਕੋਨਕੋਪਗੀਏ॥ਜੋਅਪਨੇਮਨਬਸਨਹਕ
 ਰੀਏ॥੧੫॥ਮਰਜੈਗਾਸੁਖਦੁਖਕੇਦਾਤਾ॥ਲੋਕਬੇਦਕਹੀਯਤੁਬਿਖਾਤਾ॥ਤੋਆਪੁ
 ਕਯੋਕੋਪਹਿਕੀਜੋ॥ਪਰਕੋਦੁਖਆਪਕੋਲੀਜੋ॥੧੬॥ਗਾਗਮਕਾਸਮਾਰਿਹੈਜੋਤੇ॥
 ਦੁਦਸਰਾਸਬਸੇਸਬਤੇਤੋ॥ਗਾਗਦੇਖਆਪੁਨਮੇਕਰੋ॥ਤਿਨਕੋਸੁਖਦੁਖਨਿਤਹੀ

ਪਰੈ ੬੫॥ ਤਤਾਗਸਿਜਨਮਜੇਪਾਵੈਂ। ਤਿਨਕੀਸੀਗਤਿਸੁਖਦੁਖਾਮਾਵੈਂ। ਤਤੋਮਾਤਮਾ
 ਦਾਮਜਨਮਾ। ਬਾਰਬਾਰਦੇਹਨਿਕੇਜਨਮਾ ੬੬॥ ਤਤੋਸੁਖਦੁਖਤਨਈਪਾਵੈਂ। ਨਿਕ
 ਟਿਮਾਤਮਾਕੇਨਹਿਮਾਵੈਂ। ਮਰਜਦਿਪਸੀਗਤਿਦੁਖਪਰੈ। ਮਾਪੁਕੋਪਤੋਕਾਂਸੋਕਰੈ ੬੭॥
 ਕਰਿਨਿਗਰਤੇਗੁਰੀਈਜਾਨੈ। ਗਰਾਦੇਖਭਾਵੈਤੋਠਾਨੈ। ਮਰਦੁਖਦਾਨਿਹੋਹਿਜੋਕਰਮਾ
 ਤੇਤੋਸਕਲਮਾਪਹੀਰੁਗਮਾ ੬੮॥ ਯਹਜਦੁਦੇਹਕਰਮਤਮਾਹੀ। ਮਾਤਮਨਿਕਟਿ
 ਦੇਹਈਨਾਹੀ। ਮਾਤਮਚੇਤਨਗਣਨਸਰੂਪਾ। ਪਰੈਸਕਲਤੇਪਰਮਾਮਨੁਪਾ ੬੯॥ ਤਤੋਕੋ
 ਪਕੋਨਸੋਕਰੈ। ਕਾਕੋਦੇਖਹਿਰੈਮੇਪਰੈ। ਮਰਜੋਦੁਖਕਾਲਤੇਕਹੀਏ। ਤੋਮਾਪੁਨੁ
 ਮੇਕਦੇਨਲਹੀਏ ੭੦॥ ਤਨਈਕਾਲਤੇਦੁਖਪਾਵੈ। ਤੋਮਾਤਮਾਕੇਨਿਕਟਿਨਾਮਾ
 ਵੈ। ਕਲਮਾਤਮਾਬੁਧਮਸਰੂਪਾ। ਦੇਹਿਬਿਲਖਣਸਕਲਮਨੁਪਾ ੭੧॥ ਤਤੋਕਾਲਤੇ
 ਦੁਖਨਾਹੀ। ਕਾਲਰੂਯਾਨਕਦੇਹਨਮਾਹੀ। ਜਜੈਲੈਮਗਨਮਗਨਿਮੇਤਾਰੈ। ਸੇਵਹਮ
 ਗਨਿਨਮਗਨਿਹਿਜਾਗੈ ੭੨॥ ਮਰਜੋਪਾਲਾਕੋਕਣਲੀਜੈ। ਲੈਬਹੁਤੋਪਾਲਾਮੇਦੀਜੈ
 ਤੋਤਾਪਾਲਾਕੋਰੂਯਾਨਾਹੀ। ਜਦਿਪਿਰੈਸਦਾਤਮਾਹੀ ੭੩॥ ਜੋਹੈਦੇਕਾਮਾਤਮਾਕ
 ਲਾ। ਸੁਖਦੁਖਾਦੇਹਿਨਿਕੇਖਾਲਾ। ਮਾਤਮਸਬਤੇਸਦਾਮਤੀਤਾ। ਹਿੰਦੁਰਹਤਮਨਿਹ
 ਮਰੀਤਾ ੭੪॥ ਮਰਮਾਤਮਾਪਰੈਤੇਪਰੈ। ਦੁਦਜਗਲੋਤੇਸਬਦਗੈ। ਕੋਈਮਾਤਮ
 ਕੋਨਹਿਜਾਨੈ। ਸੁਖਦੁਖਕੋਨਕੋਨਕੋਠਾਨੈ ੭੫॥ ਸੁਖਮਰਦੁਖਜਗਲੋਜੇਤੋ। ਏਕਧ
 ਕਿਰਤਹੀਕੇਸਬਤੇਤੇ। ਸੋਧੁਕਿਤਿਮਾਪਜਦਰੂਪਾ। ਚੇਤਨਮਾਤਮਬੁਧਮਸਰੂਪਾ॥

206॥ ਕੇਵਲ ਮਾਨਿਸ ਯੋਸਿ ਸਾਗ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਨ ਮਨ ਸਕਲ ਅਸਾਗ ਮੇਰਿ ਨਿਸਤੇ
 ਜਾਰੇ ਜੇਤੇ। ਨਿਰਭੈ ਕੂਟ ਤਤਿ ਖਿਣ ਤੇਤੇ ॥ 207॥ ਤਾਤੇ ਮਥ ਮੇਰੈ ਨਹਿ ਮਾਨੀ। ਗਮਾ
 ਪੁਰਿ ਪਰੇ ਸਕਲ ਕੇ ਜਾਨੀ। ਗਰਿ ਚਰਣ ਨਿਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ। ਮੇਸੀ ਧਿਪੁ ਰੁਵ ਸਾਗਰ
 ਤਰੀ ॥ 208॥ ਜੇਈ ਜੋ ਮਾਏ ਗਰਿ ਸਰਦਾ। ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਪਾਏ ਗਰਿ ਚਰਣਾ। ਤਾਤੇ ਮੇਰਿ
 ਚਰਣ ਨਿਰਭੈ। ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਮੇਰ ਸਬ ਤਜੇ ॥ 209॥ ਓਪਦ ਯੀ ਦਿਜ ਕੁੰਜ ਧਿ
 ਰਕੁਤਿ। ਤਨਹੀ ਮੇਨ ਰਯੋ ਮਨ ਰਕਤਿ। ਬਹੁਤ ਮਸਾ ਪੁਨਿ ਬਹੁਤ ਭੀ ਗਾਏ। ਘ
 ਰਿ ਸੇਕ ਛਨ ਮਨ ਮੇਲਿ ਜਾਏ ॥ 210॥ ਏਗੁ ਖੇਦ ਸਮਾਸਟ ਸਨੇ ਕਾ। ਕਰਿ ਧਿ ਚਾਰਿ
 ਮੇਢੇ ਭੈ ਸੇਕ ਪਤਾ ਤੇ ਓਪਦ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਇਕਾ। ਮਾਤ ਮੁਕੈ ਕੋਈ ਨਹਿ ਲਾਇਕਾ
 ॥ 211॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਤਾਨਾ ਹੀ ਕੋਈ। ਜੇ ਤੇ ਕਹੈ ਦੇ ਤਕ ਛੁਹੈ ਈ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੁਮਤੇ
 ਜਾਨੈ ਸਕਲਾ। ਮਾਤ ਮਾਏ ਕਾ ਮਜਨ ਮਾਮਕ ਲਾ ॥ 212॥ ਕੁਰਮ ਛੁਟੈ ਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ
 ਮੇਰੇ ਰੁਪ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ। ਜਬ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਿਲਿ ਜਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ। ਮਾਨਾ ਮਾਨ ਹਿਰੈ ਨ
 ਹਿ ਮਾਨੈ ॥ 213॥ ਪੀਰ ਜਪ ਰਿਮ ਮਚਰਣ ਨਿਰਭੈ। ਏਗਾ ਦਿਕ ਕੀ। ਮਾਸਾ ਤੇ ਜੋ। ਤਬ
 ਰੁਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਗਮਾਏ। ਮੇਰੇ ਨਿਜਾਨੇ ਦੁਖ ਦੁਖਾਏ ॥ 214॥ ਤਾਤੇ ਓਪਦ ਮਨ ਬਚ
 ਕਰਮ। ਸਕਲ ਦੇ ਤਕ ਜਾਨੈ। ਕੁਰਮ ਪਸਬ ਤੇ ਮਨ ਕੋ ਨਿਗਾਹ ਕਰੀ। ਨਿੰ ਸਚ ਲਕਰਮ
 ਮਚਰਣ ਨਿਪਰੀ ॥ 215॥ ਏਗਾ ਹੀ ਕੋ ਕਹਯ ਤੇ ਜੋਗ ਪਜਾ ਕਰਿ ਤੇ। ਮਮੀ ਜੋਗ
 ਮਮਰ ਜੋਗਾ ਗਾਥਾ ਕੋ ਪਾਰੈ। ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਸਦਾ ਧਿ ਚਾਰੇ ॥ 216॥ ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਕਟਿ

ਦੁੰਦੁਲਹਿਮਾਦੈ। ਗਮੰਤਕਾਲਮਮਚਰਣਨਿਪਾਦੈ। ਤੁਝੇਯਾਕੈਸਦਾਂਬਿਚਾਰੈ। ਮੇਰੇ
ਬਲਮੰਤਰਗਤਿਪਾਰੈ॥ ੧੨੦॥ **ਏਹਗਾਯਤ੍ਰਿਪਦਤੋਸੋਕਯੋਮਨਸੀਜਮ। ਇਦੁਰਲ**
ਗਮਬਗਾਧਤੋਸਾਂਖਕੋਸੁਨਤਮਿਟੈਜੋਮਾਨਾ॥ ੩੪॥ ੬। ੧੨॥ **ਇਤਿਬੰਗਾਗਵਤੋਮਹਾਂ**
ਏ। ਇਕਾਦਸਸਿਕੰਪੇਗੁਗਵਦਉਪਦਸੀਬਾਏਗੁੰਧਜੀਰਿਛੁਕਗੀਤਾਕਥਨੰਨਾਮਤ੍ਰਯ
ਬਿਸੇਪਦਿ॥ ੨੩॥ **ਸ੍ਰੀਗੁਣਾਨੁਵਾਚ।** ਉਪਦਤੋਸੋਸਾਂਖਜਹਿਕੰਹੈ। ਏਤੁਰੁਮਹਿਸਮਹਿ
ਬਿਨਦੰਤੈ। ਜਾਹਿਸੁਨਤਹੀਛੁਟੈਦੈਤਾ। ਏਖੇਏਕਬੁਗਮਮਦੈਤਾ। ਮ੍ਰਿਥਮਮਹਾਪਰਖਜੇ
ਰੁਏ। ਤੇਯਹਿਸਾਂਖਿਪੁਗਟਕਰਿਗਏ। ਮੁਕਤਿਸਾਂਖਜਨਤਹੀਹੋਈ। ਸਾਂਖਿਬਿਨਾਨਹਿ
ਛੁਟੈਕੋਈ॥ ੨॥ **ਸੋਈਸਾਂਖਕਹੀਅਬਤੋਸੀ। ਨਿਸਚਲਮਨਦੈਸੁਨੀਜੋਮੇਜੀ। ਉਪਦਵਿ**
ਥਮਹੁਤੋਮੇਏਕਾਮੇਬਿਨਕਛੁਨਹੁਤੇਮਨੇਕਾ। ਤਬਮੇਪ੍ਰਕਿਰਤਿਆਪੁਤੇਕਗੀ। ਜਤ
ਚੇਤਨੈਏਬਿਪਬਿਸਤਹੀ। ਤੁਨਦੁਨੈਤੇਉਪਜੋਪੁਤਾ। ਮਹਾਤੰਤਜੋਕਹਿਯਤਸੁਤਾ।
ਏਕਪ੍ਰਕਿਰਤਕੇਰਿਗੁਣਕੀਨੇ। ਸੁਰੁਤੇਤ੍ਰਿਬਿਪਿਮਹੀਕਾਰਾ। ਰੁਗਮਾਬਨਕਬਡੇ
ਬਿਕਾਰਾ॥ ੫॥ **ਪੰਚਰੂਤਜੇਪ੍ਰਥਵੀਆਇ। ਮਰਪੰਚੈਸਛਮਸਬਦਾਇ। ਤਾਮਸਾਮਹੀਕ**
ਰਤੇਏਤੇ। ਗਜਸਤੇਇਦੁਯਗਨਿਜੇਤੇ॥ ੬॥ **ਸਾਤੁਕਤੇਮਨਾਮਰਸਬਦੇਵਾ। ਜਿਨ**
ਕੋਪਾਇਰੁਏਬਰੁਏਵਾ। ਤਬਸਬਗਨਮੇਧੇਰਿਮਿਲਾਯੈ। ਤਿਨਸਬਹਿਨਮਿਲਿਅੰਤੁਰੁ
ਪਾਯੈ। ਗਮੰਤਸਲਿਲਮਾਹੈਬਿਰਕਕੋ। ਤਾਮੇਮੇਨਿਜਾਮੀਸਹਿਪਕੋ। ਗਮਾਇ
ਪੁਰਖਸੋਮੇਰੁਪਾ। ਰਿਗੁਣਨਿਯੀਤਾਂਗਜਾਨਸਰੂਪਾ॥ ੭॥ **ਤਾਸੁਨਾਭਤੇਉਪਜੋਪਦ**

ਮਾਯਾਮੇਸਕਲਰੁ ਵਨਕੇਸਦੁ ਮਾਯਾਮਹੁ ਤੇਤਬਥੁਗਮਾਰੁ ਯੋਧਰਲੈਮੇਸੰਜਗਨਿ
 ਰਮਿਯਾਗਰਜਸਾਮਪਤਿਰੁ ਯੋਧਿਰਿਚਾਤਾਤੇਪੁਗਟਯੋਸਕਲਪਰਧੰਚਾ ਲੋਕਪਾਲ
 ਲੋਕਨਿਸੰਕਰੇਤੀਨਜੇਲੋਕਤ੍ਰਿਬਿਪਥਿਸਤਰੇ ॥ 20 ॥ ਸੁਰਗਲੋਕਦੇਵਨਿਕੋਟੀਯੋ ॥
 ਗਮੰਤਰਿਖਰੁਤਿਨਿਗੁਰਕੀਯੋਧੁਮਲੋਕਮੇਮਾਨਵਰਾਖੋਗਮਸੁਰਮਹਨੁਕੋਨੀਏ
 ਗੁਥੋ ॥ 21 ॥ ਮਹਰਿਲੋਕਜਨਤਪਾਤਿਲੋਕਚਾਰੰਮੇਸਿਪੁਨਕੋਓਕਾਜੇਤਿਰਗੁਰੁ
 ਕਰਮਨਿਕੋਕਰੇਤੇਤੀਨਲੋਕਨਿਮੇਫਿਰੇ ॥ 22 ॥ ਤੁਪਾਮਹੁਜੇਗੁਤਥਾਸਿਨਜਾਸਾਇ
 ਨਿਤੇਤਿਥਿਚਾਕੀਮੇਥਾਸਾਕੁਕਤਿਰੁਤੇਜਾਵੈਬੈਕੁਠਾਜੇਸਬਹਿਨੁਕਰਿਸਦਾਮਕੋਠ
 ॥ 23 ॥ ਘਰਬਲਕਾਲਰੁਪਹੈਮੇਗਸਕਲਜਗਤਬੁਛੁਤਿਹਿਕੋਗਸਤਿਲੋਕਹੀਮੇਜੇ
 ਜਾਵੈਕਾਲਤਗਊਤਾਕੋਖਾਵੈਕਬਹੁਜਾਹਿਕਸਟਕਰਿਉਚੇਕਬਹੁਕਲਫੁਗ
 ਵੈਨੀਏਗਮੇਸੀਬਿਪਿਸਬਰੁਗਮਤੇਰੇਜਨਮੇਮਰੈਬਹੁਤੁਦੁਖਾਸੇ ॥ 24 ॥ ਉਤ
 ਮਮਪਿਮਨੀਏਜੇਤੇਛੋਟੈਬਡੈਬੁਲਕਿਰਸਕੇਤੇਜੇਕਛੁਜਗਲਗੋਮਕਾਰਾ ॥
 ਤੇਸਬਪ੍ਰਕਿਰਤਪੁਰਖਥਿਸਤਰੇ ॥ 25 ॥ ਪ੍ਰਕਿਰਤਪੁਰਖਥਿਨੁਮੀਰਨਕੋਈਗਇ
 ਦੁਯਮਨਗੋਚਰੁਜੇਜੇਈਪ੍ਰਥਮਹਿਨਿਰਾਕਾਰਮੇਏਕਾਤਾਤੇਏਕਾਮਕਾਰਮਨੇ
 ਕਾ ॥ 26 ॥ ਗਮਪੁਨਿਮੇਗਰੁਗਮੰਤਾਤਾਤੇਮਬਹੁਮੇਬਰਤੀਤਾਜਾਕੀਆਦਮੰਤਰੇਜੇਈ
 ਤਾਕੇਮਪਿਰੁਮੇਪੁਨਿਸੇਈ ॥ 27 ॥ ਜੇਜਿਮਾਟੀਤੇਬਹੁਪਦਰੁਏਗਮੰਤਫੁਟਮਟੀਮਿਲਿਰ
 ਗਏਗਮਾਟੀਆਦਿਮਾਟੀਏਮੰਤਾਤੇਮਾਟੀਯੋਮਪਿਬਰਤੀਤਾਜੇਯੇਕੋਚਨਕੇ
 ਬਹੁਮਭੁਰਦਾਗਮਾਦਿਰਾਮੰਤਏਕਈਸੁਰਦਾਤੇਮਪਿਰੁਮੀਰਕਛੁਨਾਹੀਪਨਾਮ

ਰੂਪੀ ਮਿਥਿਯਾਵੈ ਜਾਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਤੇਜ ਬਦੇਖੇ ਤਜਿ ਬਯੋਗਾ ਤਬ ਮੇਰੀ ਸਬ ਬਿਸਤਾ
 ਗਾਮਾਇਰਾਮੰਤ ਮਧਿ ਮੇਏਕਾ ਮਿਥਿ ਜਾਂਨਾ ਮਾਮਰ ਰੂਪਾ ਮਨੇਕਾ ਮਾਯਾ ਤੇ ਮਹਤੁ ਤ
 ਮਹਿਕਾਰਾ ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਇ ਸਕਲ ਬਿਸਤਾਰਾ ਬਹੁ ਕੇ ਨਾਮ ਸਕਲ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਮਹਾਦਾਇ
 ਕੋ ਰਹੈ ਨਹ ਕੋਈ ॥ ੨੧ ॥ ਧ੍ਰੁਕਿ ਰਿਤ ਮਲਾ ਮਰਧਾ ਮਪਾਰਾ ਮਰ ਜੋ ਕਲ ਸਕਲ
 ਕਰਤਾਰਾ ਮੇਰੀ ਸਕਤਿ ਤੀਨ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਤੇ ਏ ਤਕ ਦੇ ਮਤਿ ਮਾਨੈ ॥ ੨੨ ॥ ਯਾ ਬਿਪ
 ਚਲ ਜੋ ਜਾਇ ਬਿਸਤਾਰਾ ਨਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਤੁਲ ਸੀਸਾਰਾ ਧ੍ਰੁਮਾਤੁ ਮਕੀਇ ਛਾਜੈ ਲੈ ॥ ਬ
 ਰਤੈ ਸਕਲ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੇ ਲੈ ॥ ੨੩ ॥ ਬਹੁ ਕੇ ਪੁਲਯ ਸਕਲ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਸੁਛਾ ਮਥੁਲ
 ਰਹੈ ਨਹ ਕੋਈ ॥ ਮਹਾਂ ਬਲਿ ਸੁਸਕਤ ਮਾਮਕਾਲਾ ਤਾ ਕੇ ਸਕਲ ਜਗਤ ਹੈ ਖਯਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਕਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸੋ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ~~ਕਤ ਹੁੰ~~ ਕਤ ਹੁੰ ਕਛੁ ਨ ਰਾਖੇ ਖੰਡਾ ॥ ਮਨਾ ਬਿਸਤਰੈ ਦੈ ਸ
 ਤ ਬਰਖਾ ਤਾ ਤੇ ਦੇਹ ਨਿਕੁ ਆਕਰਖਾ ॥ ੨੫ ॥ ਛੋਟੈ ਬਰੈ ਦੇਹ ਜੇ ਤੇ ਪਲੀਨ ਮਸਨ ਮੇਰੇ
 ਦੇ ਤੇ ਤੇ ॥ ਮਸਨ ਭੁਮ ਮੇਰੇ ਦੇ ਲੀਨ ਭੁਮ ਹੀ ਪਮਿਲਿ ਹੈ ਦੇ ਛੀਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਰੀ ਪਲੀਨ ਹੈ ਦੇ
 ਜਲ ਮਾਹਿ ॥ ਜਲ ਸੁਛਾ ਮਰਸ ਮਾਹਿ ਜਮਾਹਿ ॥ ਰਸ ਤਬ ਤੇ ਜਮਾਹਿ ਮਿਲਿ ਜਾਹੀ ॥ ਤੇ
 ਜਰੂਪ ਮੇਰਾ ਇਸ ਮਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਰੂਪ ਪਵਨ ਮਾਹਿ ਮਿਲ ਰਹੈ ॥ ਪਵਨ ਹਿਤ ਬਸ ਪਰਸ
 ਗੁਣ ਗਹੈ ॥ ਸਪਰਸ ਲੀਨ ਹੈ ਇਤ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾ ॥ ਗਗਨ ਸਬ ਦੇ ਮੇਰੇ ਮਗਨਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਸਬ ਇਮਿ ਲੈ ਤਾਂ ਮਸਾ ਮਹਿਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਮਰੁਇ ਦੁਯ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਤੇ ਸਬ ਮਿਲ ਰਾਜ
 ਸਾ ਮਹਿਕਾਰ ਹੀ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਕਲ ਹੋਰਿ ਸੀ ਗੰਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇਵ ਰਾਮਨ ਸਾਤ ਕ ਮਹਿਕ

ਬੁੱਧਾ ੨॥ ਜਸਾਮੰਦੁ ਸੇਗੁ ਪੀਰ ਜਦੈ ਤਾ ਪਰਿਉ ਧਕਾਰ ਸਦਾ ਬਰਤੈ ਤਾ ਬੁੱਧਾ ਆਸਤਿ ਕਨਿਤੁ
 ਨਿਹਸੀਗਾ ਸੀਤੋ ਧੀ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰੀਗਾ ੩॥ ਕੋਮਲ ਬਿਨ ਯਈ ਨ ਚਤੁਰਾਈ ਸੀਤਲੁ ਰਿ
 ਰੈ ਸਕਲ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਮੇਸੀ ਗੁੰਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਪਸਿ ਪਤਿ ॥ ਸਾਤ ਕਰੁ ਗੁਣ ਕੀ ਜਾਨੈ ਬਿਰ
 ਤਾ ੪॥ ॥ ਆਤਮਾ ਇਨਿ ਸਬ ਹਿਨ ਤੇ ਨ ਯਾਗਾ ॥ ਏਤਨ ਕਰਿ ਬਰਤਾਵ ਨਿਗਾਰਾ ॥ ਭੋਗਾ ਸਕ
 ਤਿ ਹਿਏ ਬਹੁਕਾਮਾ ॥ ਧਨ ਮਰਿ ਲਾਖਾ ਜਸਾਮ ਰਿਗਾਮਾ ੫॥ ॥ ਰਿਸਨਾ ਗਸਿਗਰ ਬਬ
 ਲਵੈ ਤਾ ॥ ਰਿਪੁ ਮਿਤ੍ਰਾਇ ਕਰੇ ਦਾਮਨੀ ਤਾ ॥ ਕਰਿਕਾ ਮੁਨਾ ਭੁਜੈ ਬਹੁਦੇਵਾ ॥ ਧਰਮਾਰਥ ਕੋ
 ਲਹੈ ਨ ਕੇਵਾ ੬॥ ॥ ਬਹੁ ਮਰੀ ਭੁਨਿ ਮੇਉ ਤਸਾਹਾ ॥ ਸਦਾ ਕਠੋਰ ਸਦਾ ਅਤਿ ਚਾਹਾ ॥ ਬਹੁਤ ਬਿ
 ਰਤ ਗਾਜ ਸਕੀ ਮੇਸੀ ॥ ਏਤਮ ਸੇਗੁ ਧੀ ਮੇਜੈ ਸੀ ॥ ਹੀਸਾ ਕੋ ਪਲੇਰੁ ਮਪਿਕਾਈ ॥ ਜ
 ਹਤ ਹਈ ਨ ਮਰਦੈ ਰੂਝੁ ਠਾਈ ॥ ਸਰਮ ਮਰੁ ਕਲਹਿ ਸੇਕ ਮਰੁ ਮੋਹਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਆਲਸ
 ਭੈ ਪ੍ਰਦੇਹਾ ੭॥ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨੁਝੈ ਤਾਂ ਉਦਮ ਹੀਨਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਆਸਾ ਸਾਹਜ ਛੀਨਾ ॥ ਮੇਸੀ
 ਬਹੁਤਾ ਮਸਕੀ ਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ਨਿਬ੍ਰਿਤਾ ੮॥ ॥ ਉਧਯੈ ਮਮਤਾ ਮਰੁ ਮਰੀ ਕਾਰਾ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਕਰੈ ਬਿਬਿਪ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਤੇ ਸਬ ਮਿਲਿਤ ਗੁਣ ਨਿਕੀ ਬਿਰਤੀ ੧੦॥ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਾਛੈ
 ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਧਰਮ ਮਰੁ ਮਰਥ ਕਾਂਮਾ ॥ ਨੁਰਕਤਾ ॥ ਸੁਪਾਲੈ ਰੂਤ ਬਾਂ ਆਸ ਕਤਿ ॥ ਧ
 ਰਮ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਿ ਪਰਾਇਣ ਜੇਤੋ ॥ ਬਹੁਤ ਗੁਤ ਬਿਸਤਾਰੈ ਤੇਤੋ ੧੧॥ ॥ ਬਰਤੈ ਅਧਨੈ ਅਧਨੈ ਸ
 ਰਮਾ ॥ ਧਿਯ ਗੁਰੁ ਮਰੁ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਗੁਰੁ ਕਰਮਾ ॥ ਏਸ ਬਿਸਤਰੁ ਗੁਣ ਨਿਕੀ ਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ਜਿਨ
 ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਪਰੋਇ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਾ ੧੨॥ ॥ ਸਮਦਮਾ ਮਾਇ ਜੁਗਤਿ ਨ ਰਜੈਈ ॥ ਸਾਤ ਕਲਛੁ ਛੁਕ

ਹੀਮੇਸੀਈ। ਰਾਜਸਕਾਮਾਇਕਾਮਪਕਾਰਾ। ਤਮਸਜਗਤ੍ਰੇਪਾਇਬਿਕਾਰਾਂ॥ ੨੨॥ ਜਬਸੁਪਰ
 ਮਸਿਮੋਕੋਰੁਜੈ। ਪ੍ਰਣੀਸਕਲਕਾਮਨਾਤਜੈ। ਤਿਯਾਪਰਖਰੁਵੈਸੋਹੀ। ਸਾਤਕਪੁਕਿਰਤ
 ਕਹੀਜੈਸੇਈ॥ ੨੩॥ ਜਬਕਾਮਨਾਹਿਰੈ। ਪਰਲੈਵੈ। ਮਪਨੋਕਰਮਨਿਮੋਕੋਸੇਵੈ। ਯਹਸੁ
 ਰਾਵਰਾਜਸਕੋਕਹੀਮੋ। ਮੁਕਤਿਹੈਤਕਬਹੁਨਹਿਗਹਿਮੋ॥ ੨੪॥ ਜਬਹੀਸਾਹਿਰੈਮੋ
 ਮਾਨੈ। ਨਿਜਕਰਮਨਿਮਾਸੇਵਾਠਾਨੈ। ਸੇਵਹਤਮਸਪੁਕਿਰਤਕਰਾਵੈ। ਤਾਂਤੇਮਮ
 ਸੁਖਕਦੇਨਪਾਵੈ॥ ੨੫॥ ਸਤਰਜਤਮਤੀਨਯੋਗੁਦ੍ਰਜੈ। ਜੀਵਹਿਕੋਬੀਸਨਸਬਤੇਹੈ
 ਤੇਗੁਦ੍ਰਮੇਰੀ। ਮਾਗਿਆਂਕਰੈ। ਤਾਂਤੇਮਹਿਰੁਜੈਤੇਤਰੈ॥ ੨੬॥ ਚਿਤਹਤੇਉਪਜੈਏਸਕ
 ਲਾ। ਇਨਕੋਤਜੈ। ਮਾਤਮਾਮਕਲਾਇਨਕੋਛੇ। ਰਹੈਸੇਮਾਹੀ। ਬਹੁਕੋਉਪਜੈਬਿ
 ਨਸੇਨਾਹੀ॥ ੨੭॥ ਕਰਿਸਾਪਨਰਜਤਮਪਰਹੈ। ਸਾਤਕਰੁਦ੍ਰਕੀਬਿਰਪਹਿਕਰੈ। ਸਾ
 ਤਕਸੂਰਜਜੋਧਰਕਾਸਾ। ਅਤਿਸੀਤਲਜੈਏਦਬਿਗਾਸਾ॥ ੨੮॥ ਸਰਬਕਲਜਾ
 ਨਮੁਲਸੁਖਕਾਰੀ। ਨਿਸਚਲਕਰਣਸਕਲਦੁਖਦਹਾਰੀ। ਤਾਂਤੇਪਰਮਹਾਨਸੁ
 ਖਲਹੈ। ਚਿਤਸੇਕਮੋਹਹੈਦ੍ਰਹੈ॥ ੨੯॥ ਜਬਸਾਤਕਤਾਮਸਨਹੈ। ਰਾਜਸਾਮਾਇ
 ਬਸੇਰਾਗਹੈ। ਰਾਜਸਰੂਪਸੀਗਬਲਭੇਦਾ। ਤਾਂਤੇਮਾਨਕਰਮਰੁਯਥੇਦਾ॥ ੩੦॥
 ਜਬਸਤਮਰਰਜਛੁਟੈਦ੍ਰਹੀ। ਕੇਵਲਏਕਤਮੋਗੁਦ੍ਰਹੈ। ਤਮਬਿਬੇਕਨਾਸ
 ਕਾਦਰਦ੍ਰਹ। ਉਦਮਹਰਤਾਜਤਾਕਰਦਾ॥ ੩੧॥ ਤਾਂਤੇਸੇਕਮੋਹਕੋਬਾਸਾ। ਨਿਦ੍ਰਾਮਾ
 ਲਸਨਿਸਦਿਨਮਾਸਾ। ਜਬਛੁਟੈਦ੍ਰਹਨਕੀਬਿਰਤਿ। ਹਿਰਦੈਨਹੀਈਗੰਉਤ

ਪਤਿ ੨੦॥ ਚਿਤ ਪ੍ਰਸੰਨਸ ਕਲਿਹ ਸੀਗਾ ਸੇਸਾਤ ਕਮ ਮਗੁ ਹੈ ਮੰਗਾ ਜਬ ਤੁਲ
 ਮਨ ਏ ਦੁਖਾ ਮਰੁ ਬੁਧਾ ਬਿਰਨੀ ਹੋ ਰਿਲੈ ਨਹਿ ਸੁਧਾ ੨੧॥ ਠਾਨੈ ਬਿਬਿਧ ਕਰ
 ਮ ਬਿਸਤਾਰਾ ਸੇਜਾਨੈ ਰਾਜਸਾ ਮਧਕਾਰਾ ਜਬ ਬਿਕਾਰ ਬਹੁ ਬਿਪ ਮਨਗਾਏ॥
 ਮਾਸਾਂ ਬਿਪਨੀਰੰਤਰ ਰਹੈ ੨੨॥ ਸੇਕ ਬਿਖਾਏ ਚੇਤਨਾ ਹੀਨਾ ਸੇਤਾ ਮਸਉ ਦਮ ਬ
 ਲਛੀਨਾ ਜਬ ਉਧੈ ਜੇਸਾਤ ਕਕੇ ਭਾਵਾ ਤਬ ਸਬੰਧੈ ਵੈਦੇ ਦਸੁ ਭਾਵਾ ੨੩॥ ਰਾਜ
 ਜਤੇ ਮਸੁਰਨਿ ਕੀ ਬਿਰਤਿ ਪੂਰਤਗਾ ਨਿਕੀਤ ਮਉਤ ਪਤਿ ਸਾਤ ਕਤੇ ਜਾਗਰੈ
 ਹੋਈ ਰਾਜਸਧਾ ਵੈਸੁਧਨਾ ਸੇਈ ੨੪॥ ਤਾਮਸਹੁ ਤੇ ਸੁਖੇ ਪਤਿਲੈ ਬ੍ਰਹਮਤੁ
 ਹੀਨਾ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੈ ਸਤ ਕਉਰ ਪਲੈ ਕਨਿਜਾਵੈ ਰਾਜਸਨਗਾ ਮਾਇਕਤਨ
 ਪਾਵੈ ੨੫॥ ਤਾਮਸਨੀ ਚੋਬਾਵੈ ਰਾਮਾਇ ਪਯਾ ਬਿਪਕੁਰੇ ਜੀਵਾ ਮਨਾਇ ਸਾਤ
 ਕ ਬਿਰਪਾ ਮਾਨਜੈ ਹੋਈ ਤਾਮੇ ਮਰਣ ਲੈ ਜੈ ਕਈ ੨੬॥ ਸੇਵੈ ਨਿਕੈ ਸੇਕਹਿ ਜਾਵੈ
 ਰਾਜਸੇ ਮੇ ਮਰਨ ਰਤਨੁ ਪਾਵੈ ਤਾਮਸੇ ਮੇ ਮਰਨ ਰਕਨ ਲੈ ਤੀਨ ਜੋਗੁ ਤਤਿ
 ਸੇ ਮੇ ਰਹੈ ੨੭॥ ਮੇਰੇ ਹੁਤ ਕਰਮ ਜੈ ਕਰੈ ਤਾਮੇ ਏ ਜੈ ਫਲ ਨਹਿ ਪਰੈ ਸੇਵਗਾ
 ਤਕ ਕਰਮ ਕਰਾਵੈ ਤਾਤੇ ਜੀਵ ਮਹਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ੨੮॥ ਫਲ ਨਿਮਤਿ ਮਾਮਕਰਮ
 ਨਠਾਨੈ ਤਾਕੈ ਰਾਜਸ ਕਰਮ ਬਖਾਨੈ ਹਿਸਾਰੇ ਤਕਰੈ ਮਮਕਰਮ ਸੇਤਾਮਸਹੈ
 ਬੁਝੈ ਮਧਮਾ ੨੯॥ ਬੁਝੈ ਰਹਤ ਸੇਸਾਤ ਕਰ ਜਾਨਾ ਏਹੁ ਬੁਝੈ ਸੇਰਾਜਸਰਾ ਜਾਨਾ
 ਬਾਲਕ ਮੁਕਤ ਲੈ ਹੋਈ ਤਾਮਸਗਾ ਨਕਹੀ ਜੈ ਸੇਈ ੩੦॥ ਮਤਮ ਦੇਹ

ਹਤਯੋਕ ਸੋਗੈ ਮੇਰੇ ਗਾਨ ਬਿਬੇਕਾ ਪੈ ਬਿਰਕਤ ਬਸੀ ਏਏ ਕੰਤਾ ਸਾਤ ਕਬਾਸਕ
 ਹੈ ਸੀਤਾ ੩੨॥ ਪਰਾਗੇ ਕਹਿ ਮੇਰਾ ਜਸ ਬਾਸਾ ਤਾਮਸ ਜਪੁ ਸੁਗਾ ਮਦਾਸਾ ਟੁਬਾਵੁ
 ਰਚਲਮ ਮੁਰਤ ਜਗਾ ਨਿਰਗੁਣ ਬਾਸਕੀ ਜੈਤਗਾ ੩੩॥ ਸਾਤ ਕਕਰਤਾ ਜੈਨਹਿ
 ਸੀਰੀ ਸੋਗਾ ਜਸ ਫਲ ਕਰਮ ਪ੍ਰਸੰਗੀ ਪਿਪਕ ਰਿਹਤ ਤਾਮਸੀ ਕਰਤਾ ਗਾਸਾ
 ਸਾਰਿਕਰ ਮਿਨਿ ਬਿਸਤਰਤਾ ੩੪॥ ਆਪੁ ਰਿਮੇਟਿ ਰੋਮ ਮਸਰਣਾ ਤਕੇ ਸਬਨਿ
 ਰਗੁਣ ਆਚਰਣਾ ਸੋਜਨ ਨਿਰਗੁਣ ਕਰਤਾ ਕਹੀਏ ਤਾਕੇ ਸੀਰਾਧਰ ਮਧਦਲ
 ਹੀਏ ੩੫॥ ਜੈਨਿਹ ਕਰਮ ਆਤਮਾ ਜਾਨੈ ਸਕਲ ਤਜਿ ਨਿਕੀ ਸਰਪਾਠਾਨੈ ਸਕ
 ਲਤਾਗ ਨਿਸਚਲੁ ਜੈਹੀ ਸਾਤ ਕਸੁ ਪਾਂਕਹੀਏ ਜੈਹੀ ੩੬॥ ਪਰਾਜਸ ਸਰਪਾਠਾ
 ਨੈ ਕਰਮਾ ਤਾਮਸ ਸੁਪਾਂਕਰੈ ਬਿਕਰਮਾ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਪਾਂ ਮੇਰੀ ਕੁਕਤਿ ਜਾਤੇ
 ਮਿਟੈ ਸਕਲ ਆਸਕਤਿ ੩੭॥ ਪ੍ਰਥਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੁ ਮਾਮੰਦੈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮਧੁਨੇ ਪਰਮ
 ਨਜਾਵੈ ਜਾਤੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਬਿਕਾਂਗ ਸੋਕਹੀ ਮੇਸਾਤ ਕੁ ਮਹਾਰਾ ੩੮॥ ਖਾਟਾ ਮੀਠਾ
 ਤੀਖਾ ਖਾਰਾ ਦੁਖ ਦੁਇ ਕਰਾਜ ਸਾਮਹਾਰਾ ਜੈ ਮਾਸੁ ਪਿਰਿ ਜਾਂਤੇ ਮਾਵੈ ਸੋਤਾਮ
 ਸਾਮਹਾਰ ਕੁਹਾਵੈ ੩੯॥ ਮਾਮਜਨ ਮਰਮੇਰੇ ਉਚਿਸਾ ਸੋਨਿਰਗੁਣ ਕੁੰਜਨ ਮ
 ਤਿਏ ਸਟਾਇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤਿਸਨਾਇ ਕਦੇ ਗੋਤ ਜਾਮਰੇ ਕੁਨਿ ਬਿਰਪੈ ਰਹੈ ੪੦॥
 ਗਮਾਤ ਮਤੇ ਉਪਜੈ ਸੁਖ ਜੈਹੀ ਸਾਤ ਕਸੁ ਪਾਂਕਹੀਏ ਤਾਕੇ ਸੀਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਸੁ ਪਰਾਜ
 ਸਨਹਗਾਹਿ ਮੇਰੇ ਨਿਦੁਆ ਮਾਲਸਤਾਮਸਕਹਿ ਮੇਰੇ ੪੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਤਿ ਸੁਖ ਜੈ

ਈ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਹਿ ਜਤੁ ਜੈ ਸੀਈ॥ ਏਰ ਬਿਏ ਸਫਲ ਕਾਲ ਰਗ ਯਾਨਾ ਕਰਤਾਂ ਕਰਮ
 ਅਵਸਾਨਾ ॥ ੪੨॥ ਸਰਪਾਨਿ ਜੰ ਅਰੁ ਅਨਾਗ॥ ਤਿਰਗੁਣ ਨਿਰਮਤ ਸਬ ਬਿਸਤਾਰਾ॥
 ਜੇ ਕਛੁ ਕਹੂੰ ਸੁਨੈ॥ ਅਰੁ ਦੇਖੀ॥ ਮਨ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਜਗਲ ਗੁਲੈ॥ ਸੇ ਸਬ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਪਰਖ
 ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਤਿਰਗੁਣ ਨਿਰਮਤ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ॥ ਇਨ ਤੇ ਜੀਵ ਲਹੈ ਸੀਸਾਰਾ॥ ਤਿਰਗੁ
 ਣ ਕਰਮ ਮੇਥਾਰੀ ਬਾਰਾ॥ ਜੇ ਇਨ ਤੀਨੀ ਗੁਣ ਨਿਨਿਦਾਰੈ॥ ਚਿਤੁ ਆਪਨੈ ਮੇਥਾਰੈ॥
 ਸੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰਗੁਣ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਯਾਰੁ ਵੇ ਮੇਨਹਿ ਆਵੈ॥ ੪੩॥ ਤਾ ਤੇ ਜਗ ਮੇਸੀ
 ਨਰ ਦੇਹਾ॥ ਜਾ ਕਰਿ ਮਿਟੈ ਸਕਲ ਸੰਦੇਹਾ॥ ਹੋਵੈ ਪੁਰਾਣ ਗਯਾਨ ਬਿਗਯਾਨਾ॥ ਪਾਵੈ ਮੇ
 ਰਿ ਮਿਟੈ ਸਬ ਆਨਾ ॥ ੪੪॥ ਤਾ ਤੇ ਧੀਰ ਤਿਸ ਕਲ ਨਿਦਾਰੈ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਆਪ ਕੀਤਾਰੈ॥
 ਈ ਬਿਨ ਸਕਲ ਅਧੀਰ ਤਿਸ ਨੀ॥ ਜੇ ਤੇ ਆਤਮਾ ਪਾਤੀ ਮਨੈ॥ ਸਕਲ ਹੁਤੇ ਹੋਵੈ ਨਿਰ
 ਸੰਗਾ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਪਲ ਪਰੈ ਨਰੀਗਾ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਯਧਾ ਏਹ ਮਨ ਜੀਤੈ॥ ਮਮ ਚਰਚਾ
 ਇਨੁ ਰੈਨ ਬਿਤੀਤੈ॥ ੪੫॥ ਸਕਲ ਸਾਤ ਕੀ ਸੰਗ ਤਿਕਰੈ॥ ਰਾਜ ਸਾ ਅਰੁ ਤਾਮਸ ਪਰ
 ਹੋਰੈ॥ ਏਹਾ ਇਕ ਤੇ ਨਿਸਪ੍ਰਹਰ ਈ॥ ਆਗੇ ਇਛਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੪੬॥ ਸੇ ਮੇਧਾਰੈ
 ਨਿਰਚਲ ਬੁਧਿ॥ ਤਬ ਪਾਵੈ ਅੰਤਰਗਤਿ ਸੁਖਾ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸਾਤ ਕਉ ਛਿਟ ਕਾਵੈ॥
 ਤਾ ਤੇ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਮਿਟਾਵੈ॥ ੪੭॥ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਮਿਟੈ ਰੁਵਤ ਜੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ
 ਆਪਨੈ ਰੁਜੈ॥ ਸੇ ਸੇਵੈ ਮੇਰੇ ਜਾਨੈ॥ ਬਾਹਰੀ ਬ੍ਰੀਤ ਰਵੈ ਤਨ ਮਾਨੈ॥ ੪੮॥ ਸੇ ਮੇ
 ਮਿਲਿ ਮੇਰੇ ਰਹੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਕਲ ਅਗਨ ਨਹ ਦਹੈ॥ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੇ ਸੰਗਾ॥ ਤਾ

ਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਾ ॥ ੫੨ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ਉਪਦੇ ਦੇ ਤੇ ਸੋ ਕਹੀ ਤੀ ਨੀ ਗੁਣ ਕੀ ਬਿਰਤਿ ॥ ਅਬ
 ਮੇਰੇ ਗਜਾਨ ਹ ਕਹੇ ਜਾਤੇ ਹੋਇ ਨਿਬਿਤਾ ॥ ੩੬ ॥ ੫੨ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਵ ਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇ**
ਕਾਟ ਸਸਕੰ ਪੈਸੀ ਗੁਰਾਵ ਤੇ ਉਪਦੇ ਸਿ ਬਾਏ ਗੁਪਤੀ ਗੁਣਿ ਬਿਤੁ ਨਿਰੂਪਣੇ ਨਾਮ ਪੰਚ ਬਿਸੇ
ਧਾਇ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਵ ਨੁਵਾਹਾ ਉਪਦੇ ਯਹ ਨਰ ਤਨਹੈ ਮੇਸੀ ॥ ਸਕਲ ਸਿਧੇ ਮੇਨ ਹੀ
 ਜੈਸੇ ॥ ਯਾਤ ਨ ਕਰਿ ਮ ਮਗ ਯਾਨ ਰਿਖਾਵੈ ॥ ਜਾਤੇ ਰੁਵ ਤ ਜਿਸੇ ਮੇ ਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾਤੇ ਮੇ
 ਜੇਤ ਨ ਕਥਾਇ ॥ ਮੇਸੀ ਲਨੇ ਕੇ ਕਰੇ ਉਪਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਜਾਮੀ ਮੇਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸ
 ਕਲ ਬਾਸ ਨਾਟਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮ ਮਰੁ ਕਤਿ ਨਿਕੇ ਲਛੁ ਫੁਲਾਨੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਮਾਪੁ ਅਪੁ ਮੇਠਾਨੇ
 ਮ ਮਨਾ ਯਾਸ ਤ ਬਸੇ ਕਥਾਵੈ ॥ ਕਾਲ ਬਾਸ ਬਹੁ ਕੀ ਨਹ ਥਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਯਾ ਗੁਣ ਜਬ
 ਮਿਥ ਜਾਨੈ ॥ ਮੇਰੇ ਗਜਾਨ ਪਾਇ ਕਰਿ ਗੁਨੈ ॥ ਯੇ ਪੈਰੇ ਦੇਹੁ ਮਾਯੀ ॥ ਤੇ ਹੀ ਫੇਰਿ ਲਿ
 ਪੈ ਕਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਧਰਜ ਦਿਧਿ ਹੋਵੈ ਮੇਸੀ ਉ ॥ ਕਰੈ ਮਸਾਪੁ ਸੀਗ ਨਹੀਂ ਉ ॥ ਸਿਸ
 ਨੁਰ ਉਦਰੁ ਪਗਾਇ ਫੁਲੇ ਤੇ ॥ ਮਨੁ ਕਰਮ ਬਚਨ ਤੁਯਾ ਗਾ ਮੇਤੇ ਤੇ ॥ ੫ ॥ ਕਰੈ ਮਸਾਪੁ ਏ
 ਕ ਕੇ ਸੀਗ ॥ ਤੇ ਹੀ ਗਜਾਨ ਪਜਾਨ ਕੇ ਭੀਗਾ ॥ ਮਸਿਤ ਸੀਗ ਨਰ ਜਬ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸੀਗ
 ਨਰ ਕਮੇ ਪਰੈ ॥ ੬ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਸੀ ਪਮੀ ਪਕੇ ਸੀਗ ॥ ਕੁਪ ਧਰੈ ਹੋਵੈ ਸੁਖ ਭੀਗਾ ॥ ਯਾ ਕੀ ਗਾ
 ਬਾਗੁ ਥੋਏ ਕਾ ॥ ਜਾਤੇ ਉਪ ਜੈ ਪਰਮ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੭ ॥ ਜਬ ਉਰ ਬਸੀ ਬਿਰਹੁ ਤਨ ਦਯੀ ॥
 ਸੋ ਕੀ ਹਸਾਗ ਰਮੇ ਬਯੋ ॥ ਤਬ ਪਰੁ ਰਵਾ ਗੁੰਧੀ ਜੇਈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗਾ ਬਾਗੁ ਥੋਏ ਜੇਈ ॥ ਰਾ
 ਜਾ ਪਰੁ ਰਵਾ ਚਾਕਰ ਬਰਤੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਾਨ ਜਗ ਲੋਪਰਤੀ ॥ ਸੁਪਹੁ ਤੇ ਉਤਰੀ ਉਰ ਬ

ਸੀ॥ ਸੀ॥ ਮਿਲਿ ਕੇ ਨਿਰਪਕੇ ਉਰਬਸੀ॥ ੬॥ ਬਹੁ ਕੰਝੇ ਸਾਧਾ ਮੁਕਤਿ ਜਬ ਰੁਈ॥ ਤਬ ਤਜਿ
 ਨਿਰਪਾਉ ਉਰਬਸੀ ਰੁਈ॥ ਨਿਰਪਾਤਿ ਬਿਲਾਪ ਕਰੈ ਬਹੁ ਕੰਝੇ ਵੈ॥ ਧਾਰਿ ਜੋ ਨਿਰਪਕੀ
 ਉਰਨ ਜੈ ਵੈ॥ ੧੦॥ ਰਾਜਾ ਨਗਨ ਦੇਹ ਸੁਖ ਨਾਹੀ॥ ਬਾਨੀ ਬਿਕਲੁ ਦੀਨ ਤਾਂ ਮਾਹੀ॥ ਲੰਜਾ
 ਰਹਤ ਮਤ ਮਦ ਜੈ ਸੋ॥ ਚਲ ਜੋ ਉਰਬਸੀ ਪੀਛੈ ਤੈ ਸੋ॥ ੧੨॥ ਅਰੇ ਪ੍ਰਿਯਾ ਤਮ ਠਾਢੀ ਰੇ
 ਵੈ॥ ਮੇਰੀ ਓਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਜੈ ਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਰੇ ਕਾਰੇ ਜਾ ਵੈ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਗੁਰ
 ਮਾ ਵੈ॥ ੧੨॥ ਸੀ॥ ਮਿਲਿ ਉਰਬਸੀ ਸੀਗਾ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਸੋ ਸੋ ਸਕਲ ਦੁਖ ਹੋਇ ਮਾਯੋ॥
 ਤਿਰਪਤ ਨ ਰੁਯੋ ਰੋਗ ਦੁਰਗਾ॥ ਧਾਇ ਉਰਬਸੀ ਕੋ ਸੀ ਜੋਗਾ॥ ਤਾ ਉਰਬਸੀ ਗਨ
 ਮਾ ਕਰਖੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੁਲੇ ਮਾਨਿ ਕਰਿ ਰਖੀ॥ ਤਨ ਮਯ ਹਿਰੈ ਕਛੁ ਨਹਿ ਮਾਨੈ॥ ਨਿ
 ਜਾਇ ਨੁ ਮਾਂਸ ਬਰਖ ਨਹ ਜਾਨੈ॥ ੧੪॥ ਤਬ ਤਾ ਨਿਰਪਕੇ ਪੁਰ ਦੁਰਗਾ॥ ਜਾ ਤੇ ਪੁ
 ਗਟ ਰੁਯੋ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਤਬ ਨਿਰਪਕ ਬਲ ਬਖਾਨੈ ਜੈ ਵੈ॥ ਤੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਖਤੁ ਰੋ ਤੇਈ॥ ੧
 ੫॥ **ਪਰੁਰ ਬੈਰਾਗਾ**॥ ਅਰੇ ਏਕ ਦੇਖੈ ਮਮ ਮੇਰਾ॥ ਮਾਧਿ ਕਿਯੋ ਮਾਂਧ ਨੈ ਦੁਰਗਾ॥ ਗਾ
 ਯੋ ਕੰਠ ਦੇਵ ਕੀ ਮਾਯਾ॥ ਜਿਨਿ ਮੇਰੇ ਸਬ ਮਾਯਾ ਗਵਾਯਾ॥ ੧੬॥ ਇਨ ਮੇਰੇ ਰੁਕ
 ਯੋ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਸਰਬ ਸੁਮਾਯ ਲਿਯੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਨ ਜਾਨੈ ਜਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬਿਖਖਾਤਾ॥ ੧੭॥ ਬਰਖ ਸਮੁਗਰਾਏ ਮਮ ਬੀਤਾ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰਨ
 ਲੀਨੋ ਜੀਤਿ॥ ਦੇਖੈ ਮੇਰੇ ਰੁਕਾਯੋ॥ ਇਸ ਤਰੀ ਕੇ ਕਰ ਮਾਧਿ ਕਾਯੋ॥ ਜੈ ਮੇਰਾ
 ਜਾ ਚਕਰ ਬਰਤੀ॥ ਜੀਤ ਸਮਾਜ ਤਕਰੀਬ ਸਪਰਤੀ॥ ਸਕਲ ਰੂਪ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿਜੇ

ਦੇ॥ ਤਨਮਨਪਨਮੇਕੇਨਿਤੁਦੇ॥ ੨੪॥ ਸੋਮੇਥਿਕਨੇਇਸਤੀਗਥਾ॥ ਜੋਥਾਨਰਬਾਜੀ
 ਗੰਗਸਾਥਾ॥ ਜੋਥੇਥੇਇਸਤੀਮੇਧਿਨਿਚਾਏ॥ ਜੋਥੇਥੇ ਮੇਮੁਰਖਸੁਖਪਾਏ॥ ੨੫॥
 ਤਾਪਰਗੰਗਸਾਹਿਤੀਤੀਮੇਧਿ॥ ਤਿਥੁਸਮਾਨਕਰਿਚਲੀਥਿਛੇ॥ ਨਗਨਰੁ
 ਯੋਮੇਪੀਛੇਪਾਏ॥ ਜਿਥਿਨਮਤਿਆਪੁਥਿਸਗਾਏ॥ ੨੬॥ ਕੰਨਗੰਤਿਤਾਕੇਬਲ
 ਹੋਈ॥ ਤੇਜਪੁਤਾਪਰਹੈਨਹੈ॥ ਜੋਹੋਏਇਸਤੀਅਪੀਨਾ॥ ਜੋਸੇਖਰੀਸੰਗਥ
 ਰਈਨਾ॥ ੨੭॥ ਥਿਛਜਾਂਮੇਨਤਪਸਜਾਂਤੁਜਾਂਗੁ॥ ਬਨਮੇਬਸਥੇਥਿਛਬੈਰਾਂਗੁ॥ ਏ
 ਸਮਸਤਕੀਨੇਕਛੁਨਾਜੀ॥ ਜੋਲਗਿਥਿਛਾਬਸੈਮਨਮਾਜੀ॥ ੨੮॥ ਯਹਉਰਬਸੀਜ
 ਬਹਿਤੇਪਾਈ॥ ਕਾਮਅਗਨਬਹੁਰੁਤਗਾਵਾਈ॥ ਘਰਯਹਅਗਨਨਸੀਤਲਰੁਈ॥ ਅਪਿ
 ਕਿਅਪਕਿਬਪਤਿਨਿਤਿਗਈ॥ ੨੯॥ ਜੋਸੇਅਗਨਿਪੁਜੁਲਤਹੋਈ॥ ਤਾਮੇਈਧਨੁਡਾਰੈਕੇ
 ਈ॥ ਸੋਥੇਥੇਅਪਕਅਪਕਪੁਜਰੈ॥ ਘਲਕੇਨਹਸੀਤਲਤਾਕਰੈ॥ ੩੦॥ ਸੋਅਪਨੇਨਹਜਾਨ
 ਯੋਅਰਥਾ॥ ਆਪੁਆਪੁਕੇਕਿਯੋਅਨਰਥਾ॥ ਮੁਰਖਆਪੁਹਿਧੀਤੁਮਾਨੈ॥ ਘਰੇਮਿਤਮੁ
 ਧਅੰਮਿਤਜਾਨੈ॥ ੩੧॥ ਜੋਮੇਈਸਸਕਲਰੁਕੇਰੈ॥ ਸੋਪੈਰਹਿਥੇਥਿਛਾਕੇਚੇਰੈ॥ ਸੋਮੁਰਖ
 ਤਾਕੇਧਿਕਾਰਾ॥ ਜਿਨਨਕਿਯੋਕਛੁਗਨ॥ ਥਿਛਾਰਾ॥ ੩੨॥ ਇਸਤਰੀਕਰਿਜਾਕੇਚਿਤਰ
 ਕੋ॥ ਰਾਨਥਿਛਾਰਸਕਲਧਰਹਕੋ॥ ਤਾਕੇਹਰਿਥਿਨੁਕੰਨਛੁਗੰਦੇ॥ ਦੂਜੇਆਪੁਨ
 ਛੁਟਨਪਾਵੈ॥ ੩੩॥ ਤਾਤੈਮੇਹਰਿਚਰਨਿਗੰਗੇ॥ ਸਗਲਤੁਜਾਗਹਰਿਕੇਪੈਰੈ॥ ਜਦਿਥ
 ਦੇ॥ ਸੋਥਿਥੁਛਾਏ॥ ਥਿਛਾਧੀਤਦੁਖਕਹਿਸਮਝਾਏ॥ ੩੪॥ ਤੇਹੂੰਮੇਮੁਰਖਨਹਿਜਾ

ਨ੍ਯੈ। ਕਾਮਾਮੀ ਪਸੁਖਈ ਕਰਿ ਮਾਨਯੈ। ਤਾਤੇ ਤਾ ਕੋ ਨਹ ਅਪਰਾਧਾ। ਯਗਮੇਰੇ ਮਨ ਬ
 ਰੇ ਅਸਾਧਾ ३੦॥ ਜੈ ਮੇਸੁਰਗ ਨਰਕ ਮੇਏ ਖਜੈ। ਦੁਖਹੀ ਮਾਗੀ ਸੁਖ ਕਰਿ ਲੇਖੈ। ਗੁਣ
 ਮੇਸਾਂ ਪਜਾਨ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਅਗਨਿ ਪਤੀ ਗਧਰੈ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ३੧॥ ਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਅਪਰਾ
 ਪ ਨ ਕੋਈ। ਆਪੁ ਦੁਖ ਕਰਿ ਲੇਵੈ ਸੇਈ। ਤਾਤੇ ਇਨ ਕੋ ਇਹੋ ਸੁਗਾਵਾ। ਮੇਮਨ ਮੇਕਣੀ
 ਪਰੈ ਅਭਾਵਾ ३੨॥ ਜੈ ਮੇਆਪੁ ਅਗਨ ਮੇ ਪਰੈ। ਤੇ ਉਰੇ ਖਕਵਨ ਕੋ ਪਰੈ। ਏਹਾ
 ਲੀਨ ਮਹਾਦੁਰਗੀ ਪਾ। ਸੇ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ਬਿਮਲ ਸੁਗੀ ਪਾ ३੩॥ ਜੈ ਆਪਨੀ ਅਬਿਦਾ
 ਕ ਕੋ। ਨਿਜਾਨੇ ਦਮਾਤ ਮਥੀ ਸਕੀ। ਯਗਤਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਿਕੋ ਕਹਿਐ। ਤਾਮੇਮ
 ਮਤਾਂ ਗਹਿ ਕੋ ਰਹਿਐ ३੪॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾਂ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਕਰੈ। ਇਸ ਤੀਏ ਕਮੇਕ
 ਮਿਸਰੈ। ਕੈ ਯਗਤਨ ਕਹਿਏ ਗਾਜਾ ਕੋ। ਕੈ ਪਾਵ ਕਰੁਖ ਏਹੈ ਜਾਕੋ ३੫॥ ਕੈ ਰੁ
 ਕੈ ਕੈ ਸੁਨ ਸਿਰਗਾ ਲਾ। ਕੈ ਆਪਨੇ ਮਿਤ੍ਰੈ ਕਾ ਲਾ। ਯਗਤਨ ਕੋ ਕਹਿਏ ਕਿਨਿ ਕਿਨੈ
 ਕੈ। ਪੁਗਟਈ ਸਤਹੈ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੋ ३੬॥ ਮਗਾ ਅਸੁਪਏਹ ਯਗਮੇ ਸੀ। ਪੁਗਟਨਰਕ ਖਾ
 ਨਹੈ ਜੈ ਸੀ। ਤੁਹ ਕੋ ਮਨ ਬਾਧੈ ਮਤਿ ਮੰਦਿ। ਇਸ ਤੀਨਾ ਮਕਾਸ ਕੋ ਛੰਦਾ ३੭॥ ਤੁਚਾਰੁ ਪ
 ਰਾਸ ਅਰਾਮੀਤਾ। ਮਜ੍ਹਾਂ ਮੇਦਰੇ ਮਨ ਖਦੈਤਾ। ਬਿਸਤਾਂ ਮੂਰੇਤ ਕਿਰਮ ਗਾਡਾ। ਇਸ
 ਤੀ ਪੁਗਟਨਰਕ ਕੀ ਖਾਂਡਾ ३੮॥ ਤਾਤੇ ਇਸ ਤੀ ਅਰੁਤਾ ਸੀਗੀ। ਤਿਨ ਕੋ ਨਹ ਰੂਜੈ ਪੁ
 ਸੀਗੀ। ਤਿਨ ਕੋ ਦਰਸਨੁ ਰੁਤਾ ਮਨ ਹੋਈ। ਏਖੇ ਬਿਨਾਂ ਬਿਕਾਰਨ ਕੋਈ ३੯॥ ਤਾ
 ਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਦਰਸਨ ਕਰਿਐ। ਆਪੁ ਹਿ ਆਪੁ ਨਰਕ ਨਹਿ ਰੂਹੀਐ। ਜੈ ਯਹਿ ਇੰਦੁ

ਯਮਰਥਨਿਵਾਰੈ। ਮਨਬਚਕਰਮਦੁਸੀਗਤਿਟਾਰੈ॥੪੦॥ ਤਬੰਯਹਮਨਸਯ
 ਹਿੰਬਿਰੁਹੈ। ਕਦੇਬਿਕਾਰਨਪਰਸੈਕੋਈ। ਤਤੈਜੇਇਸਤਨੁਕੋਰੁਜੈ। ਅਰੁਇਸ
 ਤੀਤਿਨਕੋਬੁਪਤੁਜੈ॥੪੧॥ ਦਰਸਪਰਸਮਰੁਸੁਦਣਨਿਵਾਸ। ਸਰੁਗਵਨਤੇਮਾਨੈ
 ਤਾਸਾ। ਇਦੁਯਕੋਬਿਸੁੰਸਨਕਰੈ। ਗਮਾਨਵੰਤਨਿਤਹੀਪਰਹੈ॥੪੨॥ ਮਹਾਂਪੁ
 ਰਖਜੇਜੀਵਨਮੁਕਤਿ। ਤਿਨਹੀਕੋਸਬਸੀਗਮਜੁਕਤਾ। ਤੁੰਜੇਜਗਤੇਛੁਟੈਚਹੈ। ਤੇ
 ਹਮਸੇਕਏਸੀਗਹਿਗਏ॥੪੩॥ ਤਤੈਮੇਸਬਸੀਗਨਿਵਾਰੈ। ਸੀਪਤਿਚਰਣਕਵਲਉ
 ਰਪਾਰੈ। ਈਨਬੰਧੁਕਰੁਣਮਯਾਦੁਮੀ। ਕਿਰਪਾਂਕਰੀਯਹਮੰਤਰਜਾਮੀ॥੪੪॥ **ਸੁ**
ਰਗਵੰਨਿਵਾਰੈ। ਯਾਥਿਪਬਚਨਕਰੇਨਰਗਜਾ। ਤਜਿਉਰਬਸੀਕਲੇਕਸੁਖਸਾਜਾ। ਰਾ
 ਨਲਯੋਸਬਸੀਸੈਟਾਕੀ। ਮਨਨਿਸਚਲਕਰੀਮੇਪਾਕੀ। ਤਤੈਉਪਦਯਹਪਰਖਾ
 ਰਬਾ। ਨਰਤਨਪਾਏਤਬਹੀਸੁਰਬਾ। ਜਬਸਮਸਤਕੀਸੀਗਤਿਤਜੈ। ਸੀਤਿਸੀਗਤਿ
 ਗਹਿਮੇਕੋਰੁਜੈ॥੪੫॥ ਸੀਤਬਤਾਵੈਹਿਤਉਪਦੇਸਾ। ਜਿਨਤੇਸੀਸੈਰਹੈਨਲੇਸਾ। ਮਨਕੀਸ
 ਬਾਮਸਕਤਿਨਿਵਾਰੈ। ਸੀਤਮਹਾਂਬੁਦਸਾਰਗਰਤਾਰੈ॥੪੬॥ ਨਿਪਹਨਿਗਾਰੰਗੁਸਮਦਰ
 ਸੈ। ਸੀਗਹਰਗਤਹੈਦਨਹਿਪਰਸੈ। ਅਹੰਕਾਰਮਮਤਾਨਹਿਆਨੈ। ਮੇਹਿਰੁਜੈਦੂਜੈ
 ਨਹਿਜਾਨੈ॥੪੭॥ ਤੇਜੁਇਥਿਉਪਦੇਸਨਦੇਵੈ। ਤੁੰਮੇਹਿਚਹੈਤੇਸੇਵੈ। ਤਹਕਥਾਮੇਰੀ
 ਨਿਤਹੈਦੈ। ਤੇਈਅਘਸੀਦੇਹਿਨਿਖੈਦੈ॥੪੮॥ ਮੇਰੀਕਥਾਸੁਦਨਜੇਕਰੈ। ਤੇਸ
 ਬਪਾਧਨਿਤੇਨਿਸਤਰੈ। ਸੁਨੇਕਰੈਮੰਤਰਗਤਪਾਵੈ। ਮਤਿਆਦਰਸੈਪ੍ਰੀਤਬਪਵੈ।

੫੦॥ ਤੇਸਹਜੀਲੋਮਮਰੁਕਤਿ। ਸਹਜਹਿਰੈਸੁਕਲਬਿਰਕਤਿ। ਸੇਰੀਰੁਕਤਿਲੋਨਰ
 ਜਬਹੀ। ਪੂਰਫੁਕਾਮਕੁਜੇਸੇਤਬਹੀ॥ ੫੧॥ ਤਾਕੇਕਛਨਕਰਫੁਰੇ। ਰਣਲਨੰਦਰੁਪ
 ਮਮਲੋ। ਸੀਤਨਿਸਾਂਕਰੂਹੈਕੋਈ। ਤੁਹਾਂਅਗਨਿਪੁਜਾਲੈਸੇਈ॥ ੫੨॥ ਤਮਤੁਖਾਰ
 ਰੁਯਸਹਜਹਿਜਾਵੈ। ਤੁਜੇਸਪੁਸਬਏਖੀਮਟਾਵੈ। ਯਗਮਧਾਰਸਾਗਰਸੀਸਾਰ
 ਜਾਮੇਬੁਝੈਜੀਵਅਧਾਰ॥ ੫੩॥ ਤਿਨਕੋਨਾਵਏਕਈਏਹ। ਸੀਤਰੁਪਪਰਗਟਮਮ
 ਏਹ। ਜੁਜੇਪ੍ਰਾਣਨਿਗਾਂਥੇਅਹਾਰ। ਸੇਰੀਸਰਫੁਦੁਖਸੀਗਾਰ॥ ੫੪॥ ਜੁਜੇਪਰਲੋਕ
 ਪਰਮਪਨਜਾਨੈ। ਤੁਜੇਰੁਦਤਾਰਕਸਾਪੁਮਾਨੈ। ਜਿਨਿਕੋਹਿਰੈਪ੍ਰਗਟਮਮਚੁਰਣ
 ਤਿਨਿਬਿਨਯਾਬੁਦਮੀਰਨਸੁਰਣ॥ ੫੫॥ ਜੁਜੇਬਾਹਰੈਸੁਰਜਏਕ। ਯੀਉਰਨੈ
 ਨਓਪਾਰੇਨੇਕ। ਸੀਤੈਮਾਤੁਪਿਤਾਹਿਤਕਾਰੀ। ਸੀਤੈਦੇਵਬ੍ਰਹਮਦੁਖਗਾਰੀ॥ ੫੬॥ ਤਾ
 ਤੇਸਿਤਸਿਗਨਿਤਕੁਰੈ। ਸੇਰਉਪਾਂਦਿਨਹਿਰੈਪਰੈ। ਤਿਨਤੇਅਨਾਯਾਸਰੁਦਤ
 ਗੈ। ਅਨਾਯਾਸਮੇਕੇਅਨਸਰੈ॥ ੫੭॥ ਤਬਪਰੁਰੁਦਾਂਮੇਸੇਕਕੀ। ਸੇਉਰਬਸੀਲੈ
 ਕਪਰਹਕੀ। ਸਬਤਜਿਰੁਯੇਮਾਤਮਾਰਮ। ਬਿਚਰਯੇਗੁਮੈਦੈਨਿਰਕਾਮ॥ ੫੮॥ ਤਾ
 ਤੇਮਸਿਤਸਿਗਪਰਹਰਿਮੇ। ਸਾਪੁਸੀਗਨਿਰੀਤਰਿਕਰਿਮੇ। ਸਾਪੁਜਾਨਸੁਖਹੀ
 ਰੁਦਤਾਰੈ। ਸੁਖਹੀਮਮਚਰਣਨਿਓਤਪਾਰੈ॥ ੫੯॥ **ਹੋਰਗ**। ਮੇਸੇਸਾਪੁਮਸਾਪਕੇ
 ਸੁਨਿਗਰਿਜੀਸੇਸੀਗ। ਤਬਉਪਦ੍ਰਜਨਪੁਛਿਯੋਕਰਮਜੋਗਪੁਸੀਗ॥ ੩੨। ੫੩। ੫੪॥
ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਗਵਤਮਹਾਂਪੁਰਾਣੇਇਕਾਦਸਸਕੰਧੇਸ੍ਰੀਗੁਰਗਵਦਉਪਦ੍ਰਸੰਬਾਏਗੁ

Missing Page

ਤੇਤਸਕਲਪਦੇਮਮੀਤ

ਜਥਾਂ ਜੇਗਸਬਪੁਜਾਂਠਾਂ ਨੈ ਗੁਰਮਰਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਨ ਰਾਖੇ ਮਨੁਖ ਬੁਧਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਨਾ
ਖੈ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਪਰੇ ਇਜਲਮਾਂਟੀ ਸੀਗਾ ਸਨਾਨ ਦਕਸਕਲਈ ਮੰਗਾ ਜੇਜੇ ਪੁਰਾਣ ਬੇਦ ਮ
ਰਤੀਤੁ ॥ ੨੩ ॥ ਸੀਧੀ ਪਾਸਨਾਇ ਜੇ ਕਰਮਾ ਪੁਰਗਟ ਤਿਉ ਬਰਵ ਨਿਕੇ ਪਰਮਾਤਿ ਨਤਿ
ਨਸੈ ਨਿਤ ਮੇਰੇ ਕੁਜੈ ॥ ਜੇ ਇਨਿ ਬੇਸਕਲ ਸੇਤ ਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਹੀ ਕਰਿ ਮਮਸੁਮਿਰਦੁ
ਹੋਈ ॥ ਕਾਟੈ ਸਬ ਕਰਮ ਨਿਕੇ ਜੈਈ ॥ ਜੈਈ ਸੇਕਹਿ ਮੇਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਮਿਰਦੁ ਬਿ
ਨੁਬੰਧਨ ਕਰਮਾ ॥ ੨੫ ॥ ਮਮਬਗਾਧੰ ਪੁਤਿ ਮਾਕੇ ਰੇਦਾ ਸੇਵਤ ਜਿਨਹਿ ਮਿਟੈ ਰੁਖੇਦਾ
ਏਕ ਸਿਲਾ ਕੀ ਕਹੀਏ ਮੁਰਤਿ ॥ ਏਕ ਕਾਂਠ ਕੀ ਤੁਜੈ ਮਮਸੁਰਤਿ ॥ ੨੬ ॥ ਏਕ ਲੇਖ ਚੰ
ਦਨ ਕੀ ਕਹੀਏ ॥ ਏਕ ਚੰਦ੍ਰਪੁਸਤਕ ਲਿਖ ਪਹੀਏ ॥ ਪੁਤਾਂ ਏਕ ਸੂਰਾ ਸੂਰੀ ॥ ਏਕ
ਮਨੋ ਮਯਾਮਨ ਮੇਧਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਏਕ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਕੈ ਲੈ ਕੀਨੀ ॥ ਏਕ ਰਤਨ ਮਣਕੀ ਕਰਿ ਲੀ
ਨੀ ॥ ਏਕ ਮਮਪੁਤਮਾ ਮਾਧੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਜਾਨੈ ਮਮਮੀ ਦਰਨਿ ਜਸਾਗ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਨ ਮੇ
ਰੇ ਵੈ ਨਿਸਚਲ ਜੇਤੀ ॥ ਜੈਨਾਇਕ ਨ ਕਰਾਵੈ ਤੇਤੀ ॥ ਸਾਲਿਗਰਾਮ ਮਾਇਰੇ ਜੇਤੀ ॥ ਜੇ
ਰੇਤਨ ਜਾਨੈ ਨਿਤ ਤੇਤੀ ॥ ੨੯ ॥ ਮੰਗੇਰ ਸਬ ਨਿਕੇ ਪੁਜਾਕਾਲਾ ॥ ਕਿੰਬਾ ਜਾਨੈ ਨਿਤ ਗੋਪਾ
ਲਾ ॥ ਲੇਖੀ ਲਿਖੀ ਮਾਰਜਨ ਕਰੈ ॥ ਮੰਗੇਰ ਨਿਹਿਸਨਾਨ ਹਿਬਿਸਤਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਉਤਮ
ਸਾਮੁਰੀ ਸੇਜੈ ॥ ਤਨਮਨ ਪਨਸਬ ਮੇਕੈ ਦੇਵੈ ॥ ਜੇ ਨਿਹਕਾ ਮਨਿ ਹਕ ਪਟਹੋਈ ॥ ਕ
ਰੈ ਰੁਵ ਬਸ ਮੇਕੈ ਜੈਈ ॥ ੩੧ ॥ ਉਤਮ ਬਸਤ ਨਿਮਨਿ ਕਰਿ ਲੁਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਸਤਿ ਸਬ
ਸੋਹਿਚੁ ਦੇਵੈ ॥ ਉਤਮ ਬਿਪਸਨਾਨ ਕਰਾਵੈ ॥ ਬਸਤਾ ਰੁਰਦਾਇਕ ਪਹਿਰਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥
ਮਮਗਨਿ ਪਿਰਤਾਇਕ ਹੋਮਹਿ ਕਰੈ ॥ ਪਰਵੀਰਵੀ ਮਸੂਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਜਲਕੈ ਪੁ

ਜੈਸਲਫਲਦੁਲਾ ਜਾਨੈ ਮੇਰਿ ਸਕਲ ਮੇਮੁਲਾ २੩॥ ਰੁਗਤਸਹਤਜੋ ਮਰਪੇ ਤੇਇ॥
 ਤਾਂਹੀ ਤੇ ਮੇਕੋ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਧਰੀ ਪਲੈ ਬੈਠਾ ਮੇਕੋ ਬਹੁ ਬਿਪਕਰੈ ਨਿਬੈਠਾ २੪॥ ਤਾ
 ਕੀ ਮਗਾਂ ਕਾਂਬਖਾਨੈ॥ ਜੋ ਜੋ ਰੋਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈ ਜਾਨੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਨਿ ਤਧੀ ਮਪੀਨਾ॥ ਤੇ ਖਨਮਾ
 ਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਹੀਨਾ॥ ਮਬਗਾਏ ਪ੍ਰਜਾ ਬਿਪਿਤੋ ਜੋ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਪੈ ਸੁਨਿਯੋ ਮੇਰੀ॥ ਹੋਇ
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਕੈਲਾਨਾ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਖੇਮੇਰੋ ਪ੍ਰਯਾਨਾ २੫॥ ਪ੍ਰਜਾ ਸੇਜ ਧਿਥਾ ਮਸਬਲੇਈ॥
 ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਬੈਠੈ ਰਹਨ ਨਦੇਈ॥ ਬੈਠੈ ਉਤਰੈ ਪੂਰਬਾ ਮੁਖਾ॥ ਨਿਸਚਲ ਪ੍ਰਤਿਮਾਂ ਕੇਵ
 ਲ ਜਨ ਮੁਖਾ २੬॥ ਦੁਰਗੁਨਿ ਸੇਨਿ ਜਾ ਅਜਨਕਰੈ॥ ਅੰਗ ਨਿਕੇਲਾ ਸਹਿ ਬਿਸਤਰੈ॥ ਨਾਜਾ
 ਕਰੈ ਮਮ ਮਰਤਿ ਅੰਗਾ॥ ਤਬ ਠਾਨੈ ਲਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗਾ २੭॥ ਉਤਮ ਕਲਸ ਤੇ ਅਜ ਸੇਭਰੈ॥
 ਦੁਜੈ ਜਲ ਕੇ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਰੈ॥ ਜਲ ਮੇ ਬਹੁਤੁ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਤਾਂ ਸੇ ਮੇਰਿ ਲਾਨ ਕਰਾਵੈ
 ੨੮॥ ਮਮ ਰਘੁ ਪਾਇ ਮਰ ਬਿਸਰ ਕਰੈ॥ ਤੀਲ ਪਾਂਤ੍ਰ ਤਾ ਤੇ ਜਲ ਰੁਰੈ॥ ਰੀਪ ਪ੍ਰਧਿਤਿ ਨ
 ਮੇ ਬਹੁ ਪਰੈ॥ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਮਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਕਰੈ॥ ੨੯॥ ਤਬ ਮਾਪਨੈ ਕਰੈ ਤਨ ਸੁਪਾ॥ ਕੇਹੀ
 ਦੁਰਨ ਹੋਇ ਅਸੁਪਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਮਮ ਰੁਪ ਹਿ ਪ੍ਰਯਾਵੈ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਜਗਤੁ ਮਾ
 ਵੈ ੩੦॥ ਜੈ ਸੇਰੁ ਹਮੇਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਯੋਧਾ ਜਾਂਵੈ ਤਨ ਮਾਹਿ ਉਜਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਤ
 ਨ ਮਯ ਹੋਈ॥ ਅਨਿਮੁਰਤਿ ਮੇਥਾ ਪੈ ਜੇਈ॥ ੩੧॥ ਸਾਂਗੋ ਧਾਰਿ ਕਰੈ ਤਨ ਪ੍ਰਜਾ॥ ਕੋਈ
 ਗਾਵਨ ਉਪਜੈ ਦੂਜਾ॥ ਦੇਵੈ ਮਰ ਪ੍ਰਧਾਇਆ ਚਵਨਾ॥ ਰਚੈ ਅਸਟ ਦਲ ਪੰਕਜ ਰੁ
 ਵਨਾ ੩੨॥ ਤਾਧਰ ਅਸਥਾ ਪੈ ਪਰਮਾਇ॥ ਸਕਲ ਸਕਤਿ ਰਵਿ ਸਸਿ ਮਗਨਾਇ॥

ਸੀਖ ਚਕ੍ਰਗਦਾਂ ਅਸਿਅਸਤਾ ਪਨਖਰੁ ਬਾਣੁ ਸਲਹ ਲਸਸਤਾ ਏਅੰਠਿ ਆਠ
 ਦਿਸਿਆਨੈ ਸਾਇਆਲਾਂਤਾ ਉਰਜਾਨੈ ਨੰਦਸੁਨੰਦ ਮਹਾਬਲ ਚੰਡਾ ਕੁਮੁਦੇਖਣਬ
 ਲਕੁਮੁਦਪੁਚੰਡਾ ਅਸਦਸਾਪਾਰਖਦਸਮਗਾ ਠਾਢੇ ਗਰੁਤਿ ਜੈਰਿਕਰਿਅਗਾ
 ਗਬਿਖਕਸੇਨਬਾਸਗੁਰਦੇਵਾ ਗਾਇਪਤਿਦੁਰਗਾ ਅਰੁਸਬਦੇਵਾ ੩੬॥ ਕਰਿ
 ਜੇਰੇਹਰਿਸਨਮੁਖਠਾਢੇ ਹਰਿਖਤਬੰਦਨਪ੍ਰੇਮਾ ਅਤਿਬਾਂਢੇ ਸਬਹਿਨਕਪ੍ਰਜੈਅ
 ਰਾਪਾਇਆ ਬਿਨੈਨਿਮਤਾਂਬੰਦਨਆਇ ੩੭॥ ਬੰਦਨਅਰੁਕਰਪੁਰਉਸੀਗਾ ਕੁੰ
 ਕਮਾਅਗਰੁਸੁਗੀਪਤਿਨੀਗਾਪਿਥਮਹਿਕਛਮਾਪੁਕਚਢਾਢੇ ਨਿਗਮਲਜਲ
 ਗਆਚਮਨਕਰਾਢੇ ੩੮॥ ਪੁਨਿਸੁਗੀਪਜਦੇਸੁਨਾ ਸੰਤਬੰਦਨਮਨਕਰਮਨਹਿਆ
 ਨਾ ਪੁਰੀਕਲੇਚਨਕੁਵਗੁੰਦਨਾ ਗਆਇਪੁਰਖਿਸੁਖਕੇਉਪਜਾਵਨਾ ੩੯॥ ਜੈਜੈ
 ਬ੍ਰਹਮਸਕਲਆਪਾਗਾਨਮੋਨ ਮਸਤੇਵਾਰਨਪਾਰਾ ਅੰਸੇਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਉਚਾਰੈ ਸਹ
 ਸੁਸ੍ਰੀਗਧਾਸੁਤਿਬਿਸਤਾਰੈ ਬਸਤ੍ਰਜਨੇਉ ਅਰੁਆਰੁਰਦਾ ਅੰਗਾਅੰਗਤਿਲ
 ਕਾਇਕਕਰਣਾ ਉਤਮ ਮਾਂਲਾਂਬਹੁਤਸੁਗੀਪਾਪ੍ਰੇਮਸਹਤਿਮਸੇਮਨਬੰਧਾ ੪੦॥
 ਬਾਲਰੋਗਾਆਚਮਨਕਰਾਢੇ ਕੁਸਮਸੁਗੀਪਰਪੁਖਬਨਾਢੇ ਬਹੁਤਿਗੁਤਿਆਰ
 ਤੀਉਤਾਰੈ ਨਾਨਾਂਬਿਪਨੈਬੇਇਸਦਾਰੈ ੪੧॥ ਖੀਰਧਾਂਤ੍ਰਿਪਿਰਤਦਪਲਾ
 ਪਸੀਸਾ ਰੂਪਵਾਸੇਗਰਸੁਰਸੀ ਗਬਿਜਨਾਮੰਰਕਰੈਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਭਵਲਗਾ
 ਵੈਬਹੁਤਿਤੰਮੇਰੇ ਨਿਤਦਾਤੰਜੈਨਿਉਬਟਨੇਤੇਲਾ ਅਨਵਾਢੇਧੰਚਾਂਮਿਤਮੇਲ

॥ ਅਸੀਂ ਕਾਰਦਰਸਨ ਆਦਰਸ ॥ ਗੀ ॥ ਨਿਰਤ ਬਾਇਤੁ ਧਰਸਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬਹੁਤੁ ਗੁੰਤਨੈ ਬੇ
 ਦਸਦਾਰੈ ॥ ਨਿਤ ਨਹੀਤ ਉਪਰਬਨਟਾਰੈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਰੈ ਪਾਵਕ ਮੇਧੁ ਜਾ ਮੇਧਿਨ ਤਾਰਿਨ
 ਜਾਨੈ ਦਸ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਅਗਨਿ ਕੰਡੁ ਮੇ ਅਗਨਿ ਹਧਰੈ ॥ ਸਮਧਿ ਪਿਰਤਾਇ ਕਰੈ ਮਹਿ ਕਰੈ
 ॥ ਮਹਿ ਕਰੈ ਪਦਿ ਪਦਿ ਮਾਮੀ ਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਕਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਤੇ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰਿ ਰੋ ਮਹਿ ਆ
 ਚਮਨਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹਿਧਾਵੈ ॥ ਤਪਤ ਸੁਵਰਣੁ ਤੁਲਿਛੁ ਬਿਅੰਗ ॥ ਚਾਰੁ ਚਤੁ
 ਰ ਰੁਜਾ ਆਟੁ ਜਪਾ ਮੰਗ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਧੀਤ ਬਸਨ ਕੰਡੁ ਲਮਾਇ ਮਾਲਾ ॥ ਸੀਸ ਮੁਕਟ ਕਟਿ
 ਸੁਤਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗ੍ਰੀਗੁਲਤਾਂ ਅਰੁ ਲਖ ਮੀਆਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ਰੂਪ ਅਲਾ
 ਦਿ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ਧਨਿ ਨੰਦਾਇ ਪਾਰਖ ਦਯੇ ਤੇ ॥ ਬਸਿ ਬਿਪਾਨ ਜੇ ਪੁਜੈ ਤੇ ॥ ਜਪੇ ਮੁਲ
 ਮੰਤ੍ਰ ਬਹੁ ਬਾਗ ॥ ਜਾ ਬਿਪਬੁ ਪੈਧੇ ਮਾਮਿ ਕਰਾ ॥ ੪੯ ॥ ॥ ਧੀਛੈ ਤਾ ਪਰਸਾਇ ਹਿਲੇ
 ਵੈ ॥ ਸੈ ਕਰਿ ਸਬ ਕੁਤਿ ਨਿਕੋ ਦੇਵੈ ॥ ਮਾਗਾ ਧਾਇ ਆਪੁਤ ਬਧਾਵੈ ॥ ਧੀਤ
 ਸਹਤ ਜੇ ਤੇ ਜਿਯ ਗਾਵੈ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ਧਨਿ ਅਰਪੈ ਸੁਗੰਧ ਤੰ ਮੁਲਾ ॥ ਉਤਮ ਮਾਲਾ ਉਤਮ
 ਫੂਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਉਚੇ ਸੁਰਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਨਿਗੁਖੇ ਧੇ ਮਬ ਪਾਵੈ ॥ ੫੧ ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ
 ਅਰੁ ਕਰਮ ਸਗਾਯੈ ॥ ਧਰਣੁ ਧੇ ਮੀਸੀ ਮਵਗਾਯੈ ॥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਮਾਸੁ ਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥
 ਮੇਧਿਨ ਕਹੂੰ ਨ ਪਲਠਹ ਗਾਵੈ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ਚਰਣ ਪਸੰਦੇ ਸਨਕ ਗਾਈ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸਿਨਹਿ
 ਜਾਈ ॥ ਧ੍ਵਾਕਿ ਤਿਅਰੁ ਸੀਸ ਕ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ ॥ ਜੇਈ ਜੇ ਮਾਸ ਤੁਤਿ ਕੇਰੇ ਦਾ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ
 ਸੇ ਮਾਮ ਅਸੁਤਿ ਕਰੈ ॥ ਬਾਰ ਬਰ ਚਰਣ ਨਿਮੇ ਪਰੈ ॥ ਧੀਛੈ ਪਾਰਜੇ ਰਿਕਰਿ ਦੇਈ ॥ ਕਰੈ

ਏਨਵੈ ਬਿਨਤੀ ਸੇਈ ॥ ੫੪ ॥ ਜੇ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰ ਤੇ ਤਾਰੈ ॥ ਕਾਲ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੇਕ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ੫
 ਮੰ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਧਾਉ ਚਰਣ ਨਿਕੀ ਸੇਈ ॥ ੫੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤਿਮੇ ਪਾਰੈ ॥
 ਮੂਰਤ ਕੋ ਸਜਾ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਏਮ ਕਾਰਜ ਜਾਂ ਲੇਖੈ ॥ ਤੇ ਸਮਸਤ ਮਮ ਮੂਰਤ ਲੇਖੈ ॥ ਕ
 ਰੈ ਜਥਾ ਬਿਪਸ ਬਮੇ ਪੁਜਾ ॥ ਮੇਰੇ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਨੈ ਦੁਜਾ ॥ ਯਾ ਬਿਪ ਕਿਰਯਾ ॥ ਜੇ ਗਮਨ
 ਲਾਵੈ ॥ ਸੇਨਰ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ੫੬ ॥ ਮੇਰੇ ਉਤਮ ਗੁਣ ਸਵਾਰੈ ॥ ਤਮੇ ਮਮ
 ਪੁਤਿ ਮਾਧਧਾਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰੈ ਬਾਗੁ ਫਲ ਵਈ ॥ ਜਗਮਰੇ ਛਵ ਕੀ ਮਧਿਕਾਈ ॥ ੫੭
 ਮਮ ਹਿਤ ਸਦਾ ਬੂਤਾਇ ਕਰੇਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਤ ਮਮ ਭੁਕਤਿ ਨ ਸੇਵੈ ॥ ਮਮ ਪੁਜਾ ਪਵਾਰ
 ਕੇਹੇਤਾ ॥ ਏਇ ਗਾਇ ਪੁਰਾਣ ਰਖੇਤਾ ॥ ੫੮ ॥ ਸੇ ਮਮ ਸਮਿਈ ਸੁਰਤਾਂ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਹੁ
 ਲੋਕ ਕੋਈ ਸਕਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਮ ਪੁਤਿ ਮਾਧਾਧ ਨਿਕਰੈ ॥ ਸੇ ਸਬ ਰੁਪ ਤਿਵੈ ॥ ਮਵਤ ਰੈ
 ੬੦ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੰਦਰ ਸੇਵਾਰੈ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕੀ ਪੁਰਤਾਂ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਜਾਇ ਕਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
 ਲੋਕ ॥ ਜਗਨ ਹੀ ਨਾਨਾ ਰੂਪੈ ਸੇਕਾ ॥ ਤੀਨੋ ਕਿਏ ਲਹੈ ਬੈਰੀਠਾ ॥ ਕਾਂਸਾਇ ਕਸਬ ਹੁਤੇ
 ਮਕੰਠਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੇਵੈ ॥ ਨਿਹਕਾ ਮਾਮੇ ਮਮ ਭੁਕਤਿ ਲਹੈ ਸੁਖ ਪਾਮਾ ॥ ਨਿਹਕਾ ਮੀਰਾ
 ਵੈ ਤੇ ਜੇ ਸੇਵੈ ॥ ਜੇ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸੇਕੇਵੈ ॥ ਸੇ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰਿਜਾਨਾ ॥ ਲਹੈ ਮੇਰੇ ਹਿ
 ਟੈ ਸਬ ਮਾਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਬਿਤਿ ਸੁਰ ਨਿਮਰ ਬਿਪੁਰ ਨਿਕਰੀ ॥ ਮਮ ਰਜੈ ਕਰੀ ਹੋਇ ਕੁ
 ਛ ਮੇਰੀ ॥ ਦਈ ਮੇਰੀ ਕਿੰਬਾਂ ਆਪਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਰੇ ਕਰੈ ਸਬ ਪਾਪਾ ॥ ੬੪ ॥ ਜੇ
 ਵੈ ਕਿਰਮ ਬਿਸਾਮਾਹੀ ॥ ਬਰਖ ਕੋਟਹੀ ਨਿਕ ਸੇਨਾਹੀ ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰ ਕਤ ਥਾਸਹ

ਈ॥ ਅਨੁਮੋਦਿ ਕਜਿ ਨਿਰੁਚਉ ਪਜਾਈ॥ ੬੫॥ ਸਬਹਿ ਨੁਕੋ ਫੁਲਹੋ ਇਸ ਮਾਨਾ ਰਾਵੈ
 ਉਤਮ ਰਾਵੈ ਮਾਨਾ ਤਾਤੇ ਮਮਾ ਹਿਤ ਕਰਮ ਨਿਕਰੈ॥ ਸੇਬ ਹੁਤ ਨਿਲੈ ਭਵ ਜਸੁ ਤਰੈ॥ ੬੬॥
 ਏਹ ਰਾ॥ ਏਹਾ ਬਿਪ ਪੁਜਾ ਕੋ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਉਪਜੈ ਰਾਨਾ॥ ਜਾਤੇ ਮੋਰ ਪਦ ਲਹੈ ਤਾ ਕੋ ਕਰੈ
 ਬਖਾਨਾ॥ ੩੫॥ ੫੬॥ ੬੬॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀ ਭਿਸ਼ੀ ਰੁਗਾ ਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕ ਦਸ ਸਕੰ ਪੇ
 ਸ੍ਰੀ ਰੁਗਾ ਵਦ ਉਪਦੇਸਿ ਬਾਏ ਰਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪੁਜਾ ਬਿਪ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ ਬਿਸੰ
 ਧਾਇ॥ ੨੭॥ ਸ੍ਰੀ ਰੁਗਾ ਵਾਨੁ ਵਾਚਾ॥ ਉਪਦੇਸਿ ਕੋ ਰਾਖੈ ਰਾਨਾ ਜਾਤੇ ਲਹੈ ਮੋਰਿ ਤਜਿ
 ਮਾਨਾ ਉਤਮ ਮਾਧਿ ਮਕਰਮ ਸੁਰਾਵਾ॥ ਜੇ ਸਬ ਜਗ ਮੇਲਾ ਲਾਵਾ ਵਾ॥ ੧॥ ਤਿਨ ਤਿ
 ਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹਿ ਕਰੈ॥ ਗਮਰਨ ਨਹਿ ਕਛੁ ਮਸੁਤ ਤਿ ਬਿਸਤਰੈ॥ ਧ੍ਰੁਤਿ ਤਿ ਪਰਖ ਨਿਰ
 ਮਤਿ ਸਬ ਜਾਨੈ॥ ਏਕ ਜਾਨਿ ਸਬ ਬੇਦ ਹਿਗਾਨੈ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਕੀ ਟਪੁ ਜੀਤਾ॥ ਏ
 ਕ ਰੁਪ ਏਖੈ ਮਮ ਸੀਤਾ॥ ਜੇ ਜੇ ਬਹੁ ਬਿਪ ਕਰਮ ਸੁਰਾਵਾ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਨੈ ਰਾਵਾ ਮਰਾਵਾ
 ੩॥ ਤੇ ਸੋਹੈ ਇਅਰਥ ਤੇ ਬਿਸੰ ਮਾਯਾ ਮੋਹਿ ਚਿਤਾ ਮੰਕਿ ਸ੍ਰਾ॥ ਮਿਥਾ ਮਾਹਿ ਚਿਤ ਕੋ
 ਪਰੈ॥ ਤਾਤੇ ਮੁਰਖ ਜਨ ਮੇ ਮਰੈ॥ ੪॥ ਲੀਨ ਹੋਹਿ ਜਬ ਇੰਦ੍ਰ ਯਦੇਹਾ ਸੁਪਨ ਲਹੈ ਤਬ ਮ
 ਤਮ ਏਹਾ॥ ਜੁਗ ਮਨ ਲਰ ਜੀਤਹੀ ਤੁਹ ਜਾਵੈ॥ ਬਹੁਤ ਰੁਤਿ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੫॥ ਪੁ
 ਨਿ ਸੁਖ ਪਤਿ ਮੇਰੈ ਵੈਲੀਨਾ॥ ਮਰੈ ਕਹਯੋ ਮਹੀ ਮਮ ਹੀਨਾ॥ ਯੋ ਸੁਖ ਪਤਿ ਮਰੈ ਏਖ
 ਤ ਸੁਪਨਾ॥ ਜਨ ਮਮਰਨ ਬਹੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਪਨਾ॥ ੬॥ ਜੇ ਲਗਿ ਸੇਵੈ ਤੇ ਲਗਿ ਪਾਵੈ॥
 ਜਾਗਤ ਹੀ ਕਛੁ ਵੈਨਰਗਾ ਵੈ॥ ਤੁਯੈ ਯਗੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਧਰ ਪੀਨਾ॥ ਜਨ ਮਮਰ
 ਨ ਸਬ ਜਾਨੈ ਰੂਨਾ॥ ਜੋ ਪਯਗ ਸਬ ਵੈਤਾ ਮਸਤਿ॥ ਮੇ ਬਿਨੁ ਮੇਰ ਕਛੁ ਨਹਿ ਸਤਿ॥

ਏਖਨ ਸੁਨਨ ਕਹਨ ਮੇਆਵੈ। ਮਨ ਮਰੁ ਬੁਧ ਜਗ ਲੋਜਾਵੈ॥ ੭॥ ਤੇਸਾ ਮਸਤ ਜੋ ਕੁ
 ਛੁਵੈ ਨਾਹੀ। ਤੇ ਸੁਰੁ ਮਸੁਰੁ ਕਹੈ ਕਾਮਾਹੀ। ਜਦਿ ਧਿਰੈ ਮਿਥ ਜਾ ਸੀਸਗ। ਤੇ ਹੁੰਦੁ ਖਕੇ
 ਵਾਰਨ ਪਾਗ॥ ੮॥ ਜੇ ਲਗਿ ਦੇਹ ਬੁਧਿ ਨ ਹਿਛੁਟੇ। ਤੇ ਲਗਿ ਰੁਦੁ ਰੁਯ ਪਲਕ ਨ ਟੁ
 ਟੈ। ਜੇ ਸੋ ਅਪਨੀ ਪੁੰਨਿ ਕੀ ਬੁਧਾਈ। ਮਰੁ ਪੁਤਿ ਬਿਬਿਸੀ ਪਕੀ ਨਿਯਾਈ॥ ੯॥ ਜੇ
 ਪਰੁ ਪਜੇ ਗੀ ਮੇਸਾ ਪਾ। ਮਰੁ ਮਿਗ ਰਿਸਨਾ ਮਾਹੈ। ਮਾਪਾ ਲੈ ਨਾਹੀ ਪਰੈ ਸੇ ਜਾਨੈ। ਤੇ
 ਨ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਹੁ ਬਿਧ ਮਾਨੈ॥ ੧੦॥ ਜੇ ਲਗਿ ਮਿਥਾ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ। ਤੇ ਲਗਿ ਸਕਲ
 ਅਨਰ ਬੁਨਜਾਹੀ। ਬੁਧ ਮਰੁ ਪਸ ਬਸੀ ਸਾਗ। ਜਗ ਲਗੈ ਕਛੁ ਹੈ ਅਕਾਰ॥ ੧੧॥ ਬੁ
 ਧ ਮਰੁ ਪਬੁਧ ਮਹਿ ਉਪ ਜਾਵੈ। ਬੁਧ ਮਬੁਧ ਮਾਪਾ ਰਗਾਵੈ। ਬੁਧ ਮੇ ਕਰੈ ਬੁਧ ਮਪੁ
 ਤਿ ਪਾਸ। ਬੁਧ ਮਰੁ ਪਬੁਧ ਮਕੈ ਕਲਾ॥ ੧੨॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਬੁਧ ਬੁਧ ਜਲ ਮਾਹੀ। ਜਲ
 ਕੈ ਛੋਰੈ ਤਕ ਛੁਨਾਹੀ। ਤੇ ਜੇ ਹੀ ਬੁਧ ਮਰੁ ਪਸ ਬਏ ਕਾਵੈ। ਖੇਰੁ ਮੇ ਜੀਵ ਅਨੇਕ
 ੧੩॥ ਪਰਿਯੋਗ ਸਬ ਜਾਨੈ ਨਿਗਮੁ। ਜੇ ਜੀ ਮਿਗ ਬਾਰਗਾਨ ਮੇ। ਛੁਲਾ। ਰਿਗੁ
 ਰਚੈ ਤੇ ਯੋਗ ਸਬ ਜਗ ਜਾਨੈ। ਤੇ ਗੁਣ ਦੀ ਮਾਂਝਾ ਕੇ ਮਾਨੈ॥ ੧੪॥ ਜੇ ਯੋਗ ਬਿਪਸ ਬਿ
 ਥਾ ਜਾਨੈ। ਬੁਧ ਮਗੁ ਦਨਾਹਿ ਰਹੈ ਮਾਨੈ। ਪਰਿਯੋਗਿ ਪਸੇ ਜਗ ਮੇ ਰਹੈ। ਤੇ ਗਵਿ
 ੧੫॥ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਖਨ ਗਾਹੈ॥ ੧੬॥ ਯੋਗ ਜਗ ਮੇ ਸੁਰੁ ਮਸੁਰੁ ਨ ਦੇਖੇ। ਮਿਥਾ ਜਾਨੈ ਬੁਧ
 ਮਕਰਿ ਲੇਖੇ। ਜੇ ਪੁਤ ਪਤ ਪਟਾਇ ਕਰੇ। ਉਪ ਜਤ ਬਿਨੁ ਸਤ ਮਿਥਾ ਸੇ
 ਖੇ॥ ੧੭॥ ਪਰਹੀ ਮਾਇ ਕਾ ਲੋਕੈ ਸਤਿ। ਨਾ ਮਰੁ ਪਤੇ ਸਕਲ ਅਸਤਿ। ਤੇ ਜੀ ਬੁਧ

ਮਸਤਿਤਿਤ੍ਰਿਕਲਾਨਾਮਰੂਪਮਿਥਯਾਜੀਜਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅਮਰੁਤੁਜੇਕਰਿਏਖੇਅਨੁਮਨੁ ਭੁਈਏ
 ਜਤੁਤਨਮਨਪਾਨਾਸਕਤਿਕੰਨਕੀਚੇਤਨਰਹੈ ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਅਰਥਨਿਗਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿ
 ਗਕਰਤੇਚੇਤਨਹੈਈਸਭਾਮਕਾਰਜਗਲੈਕੋਈ ॥ ਤਾਤੇਮਿਥਿਆਮਕਾਰਾਚੇਤਨਬੁ
 ਹਮਸਕਲਅਧਾਰ ॥ ੨੧ ॥ ਅਮਰੁਤੁਤਿਕੰਧਗਮਾਇਬਿਚਾਰੈ ॥ ਨੇਤਿਨੇਤਿਕਰਿਸਦਾਪੁ
 ਕਾਰੈ ॥ ਅਮਰੁਤੁਜੇਖੇਅਨੁਭਵਮਾਹੀ ॥ ਨਾਮਰੂਪਕਛੁਹੈਯੇਨਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਤਿਨਰਹੈ
 ਹਤੇਨਾਮਾਇ ॥ ਅਮਾਤਮਨਿਸਚਲਬ੍ਰਹਮਾਮਨਾਇ ॥ ਮੇਸੇਬਹੁਬਿਪਕੋਬਿਸਤਾਂਗ ॥
 ਸੀਥਯਾਜਾਨੈਬਰਣਮਕਾਰ ॥ ੨੩ ॥ ਅਨਕਰਮਬਚਨਹੈਇਨਿਹਸੀਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਬਿਚਾਰਹਿਕਰੈਅਰੁਗਾ ॥ ਮੇਸੇਬਚਨਕਹੈਭੁਗਵਾਨਾ ॥ ਤਬਉਪਵਪੁਛਿਜੇਇਹੁ
 ਰਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ **ਉਪਵਉਦਾਚਾ** ॥ ਯੇਪੁਰੁਯਹਮਾਤਮਾਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਚੇਤਨਰੂਪਾਦ੍ਵੀ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਨਿਰਗੁਣਨਿਰਾਂਕਾਰਨਿਤਸੁਧਾ ॥ ਸਦਾਂਅਨੰਬੁਤਸਦਾਂਪ੍ਰਬੁਧਾ ॥ ੨੫ ॥ ਈ
 ਗਰਹਤਸਦਾਂਅਨੰਦਾ ॥ ਸਕਲਪਰਕਾਸਲਿਧੇਨਹਈਦਾ ॥ ਅਰੁਯਹਿਏਹਸਕਤਿ
 ਕਰਿਹੀਨਾ ॥ ਜਤੁਅਸੁਪਦੈਜਾਵੈਲੀਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਤੇਤਿਨਕੋਸੀਗਨਹੈਈ ॥ ਮਗਾਬਿਸੇ
 ਖਪਰਸਪੁਦੈਈ ॥ ਕਛੁਇਛੁਨਹਿ ॥ ਅਤਮਮਾਹੀ ॥ ਅਮਰੁਤਨਸੋਕਛੁਹੈਵੈਨਾ
 ਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਅਮਾਤਮਕੋਬੰਧਨਨਹਿਕੋਈ ॥ ਅਮਰੁਮਾਤਮਾਮਦਰਣਨਹੈਈ ॥ ਯਹਸੀਸਾਰਲ
 ਹੈਸੋਕੋਨਾ ॥ ਅਮਾਤਮਸੁਪਸਦਾਂਸੁਖਭੋਵਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯਹਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਹਿਸਮਸ੍ਰਾਵੈ ॥ ਮੇ
 ਰੋਭੁਗਮਸਿਏਹੀਮਟਾਵੈ ॥ ਮੇਸੇਉਪਵਪੁਛੁਯੋਗਜਾਨਾ ॥ ਤਬਬੋਲੇਭਵਪਤਿਭੁਗਵਾਨਾ

੨੫॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਆਤਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ਸੀਸਾਗ ॥ ਮਰੁ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਮਕਾਗ ॥ ਤਿ
 ਨੁ ਦੁਨੀ ਤੇ ਜੋ ਮਬ ਬੇਕਾ ॥ ਤਾਹੀ ਕੋ ਰੁਦੁ ਦੁਖਾ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ੨੬॥ ਇੰਦੁ ਯਦੇ ਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਬ੍ਰਹਿ
 ॥ ਇਨ ਸੋ ਜੋ ਆਤਮ ਸੀ ਬ੍ਰਹਿ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਗੁ ਸੈ ਸੀਸਾਗ ॥ ਮਗ ਦੁਖ ਨਾਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਜੋ ਲਗਿ
 ਲੋਇਨ ਸੋ ਸੀ ਬ੍ਰਹਿ ॥ ਤੋ ਲਗਿ ਆਤਮ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਿ ॥ ਸੋ ਮਰਿ ਏਨ ਕਰੇ ਸਬ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਹੀ ਕ
 ਛੁ ਸਕ ਲਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਜੋ ਦੁਖਿ ਮਿਥ ਜਾਂਹੈ ਸੀਸਾਗ ॥ ਪਰਿ ਤੋ ਰੂਹ ਦਾਰਨ ਪਾਗ ॥ ਸਦਾ ਜੀ
 ਵੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮੇਰੈ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤਨ ਛੋਰੈ ਗੈ ॥ ੨੭॥ ਜੋ ਸੁਖ ਨਾਂ ਕਛੁ ਹੈ ਏਨਾਹੀ ॥ ਪਰ
 ਸਬ ਸਾਧੈ ਨਿਦੁ ਗੰਧਾਰੀ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਨ ਮੇਧਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸਕ ਲਸੁਖ ਨ ਮੋਆਵੈ ॥ ੨੮॥ ਹੈ
 ਨਾਹੀ ਪਰਿ ਹੈ ਜੋ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਪਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਜਾਗਤ ਹੀ ਕਛੁ ਹੈ ਏਨਾਹੀ ॥ ਸਬ ਬ
 ਯੋਗ ਰਬਿਰ ਬਾਂਧੈ ਜਾਹੀ ॥ ੨੯॥ ਹਰਖ ਸੋ ਕਰੈ ਮੋਹ ਮਰੁ ਲੋਗ ॥ ਇਹੁ ਕੂਪ ਮਸੋਗੁ ਸੋਗ
 ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਜਗੈ ॥ ਮਰਿ ਕਾਰ ਕੇ ਸਕ ਲਤ ਗਲੈ ॥ ੩੦॥ ਆਤਮ ਸਦਾ ਏਕਰ
 ਸਰੈ ॥ ਮਰਿ ਕਾਰ ਸੀਗਤਿ ਦੁਖ ਸਰੈ ॥ ਇੰਦੁ ਯਦੇ ਹ ਬ੍ਰਹਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਾਣ ॥ ਸੁਰੁ ਮਗਤੁ ਤੁ ਮਰਿ
 ਮਾਨ ॥ ੩੧॥ ਇਨ ਸੋ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਆਤਮ ਏਕਾ ॥ ਮਾਯਾ ਕੇ ਸੁਖ ਗਾਹੈ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ
 ਹਿਤ ਕਰਮ ਨਿਕਰੈ ॥ ਕਰਮ ਨਿਕੇ ਬਸ ਜਨ ਮੋ ਮਰੈ ॥ ੩੨॥ ਇੰਗ ਬੀਧੈ ਏਹ ਨਿਮੋ ਮਾਜਾਵੈ
 ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੀਗ ਮਗ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਬੁਧਿ ਬਚਨ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਸਾਹਿਗ ॥ ਮਗਤੁ ਤੁ ਇੰਦੁ ਯਕਰਮ ਸ
 ਰੀਗ ॥ ੩੩॥ ਸੁਖ ਮਰੁ ਦੁਖ ਮਮਤਾ ਮਰਿ ਕਾਰ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਨਾਨਾ ਬਿਪ ਸੀਸਾਗ ॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਸ
 ਕਲਈ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋ ਜੇ ਵਰੀ ਸਾਧ ਤੋ ਮਾਨੈ ॥ ੩੪॥ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਗਭੁ ਜਿ ਮੋਹਿ ਉਪਾਵੈ ॥

ਗੁਰਸੇਵਾ ਸੋਸਾਲ ਪਰਾਵੈ। ਤਾਂ ਸੋਕਾ ਏਹੋ ਇਨ੍ਹੀ ਸੀਗਾ। ਬਿਚਰੈ ਸਬ ਦੇਖਤਾ ਮਾਮੀਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ਗੁਰੁ ਕੇ
 ਬਚਨ ਹਿਰਾਏ ਮੇਧਾਰੈ। ਗਾਇਆ ਮੰਤਰ ਸੁਤਿ ਹਿ ਬਿਚਾਰੈ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇਖੈ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰੀ ॥ ੪੧ ॥
 ਮਰਾਨ ਹਿਰਾਏ ਦੁਖਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਧਨ ਪਰਮਾਹਿ ਬਿਤਿ ਹੋਈ। ਗਾਤਮ ਦੇਹ ਬਿਚਾਰੈ ਦੇਈ। ਜੋ
 ਯਾਜਗਤੀਆਇ ਰਾਮੰਤਾ। ਸੋਈ ਮਪਿ ਬਿਚਾਰੈ ਸੀਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਗਾਇਆ ਮਰਾਮੰਤਾ ਮਪਿ ਮੇਏਕ
 ਨਾਮ ਰੂਪ ਰੂਪ ਮਰੂਪ ਮਨੇਕਾ। ਹੋਮ ਏਕ ਜੋ ਗਾਇਆ ਮਰਾਮੰਤਾ। ਮਪਿ ਕੀਏ ਮਾਰੁ ਰਣ ਮਨੇ
 ਤਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਮ ਛੇਤੁ ਨ ਹਿਮਾਨਾ। ਜੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਗਾਨਾ। ਮਿਥਯਾ ਸਕਲ ਨਾਮ
 ਮਕਾਰਾ। ਹੋਮ ਕਾਲ ਤੇ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਕੁਜੇ ਜਗਾ ਆਇ ਮਪਿ ਮਰਾਮੰਤਾ। ਮੇਹਿ ਮਰੂ
 ਪ ਬਿਚਾਰੈ ਸੀਤਾ। ਗਾਇਆ ਮੰਤਾ ਮੇਏਕਾ ਮਰੂਪਾ। ਸੋਈ ਮਪਿ ਬਿਚਾਰੈ ਸਬ ਰੂਪਾ ॥ ੪੬ ॥ ਜਾਗੁ
 ਤਿਸੁ ਪਨ ਸੁਖ ਪਤਿ ਮਦ ਸਭਾ। ਗਾਇਆ ਮੰਤਾ ਮਪਿ ਮਾਸੁ ਸਭਾ। ਇਨ੍ਹੇ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰੇ ਜੋਰ
 ਹੈ। ਸਕਲ ਛੇਤਿ ਤਾ ਕੇ ਬੁਧ ਗਏ ॥ ੪੭ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਯਾ ਮਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਨ ਕੇ ਦੇਵਾ। ਇੰਦ੍ਰ ਯਾ ਬਿਖ
 ਯਾ ਨਿਕੇ ਬਹੁ ਬੇਦਾ। ਤੇ ਸਬ ਜਾਏ ਕਹਿ ਬਿਨ ਨਾਹੀ। ਸਤਿ ਬੁਧ ਮੇਧੇ ਜੋ ਮਾਹੀ ॥ ੪੮ ॥ ਜਾ
 ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਜਾ ਕੀ ਸਕਤਿ ਸਤਿ ਸੇਭਾਂਧੇ। ਮਖਕੇ ਮੁਖ ਕਰਣ ਨਿਕੇ ਕਰ
 ਣਾ। ਕਰ ਕੇ ਕਰ ਚਰਣ ਨਿਕੇ ਚਰਣਾ ॥ ੪੯ ॥ ਨਾਸਾਨਾ ਸਨੈ ਨ ਕੈ ਨੈਨਾ। ਜਿਹੁ ਜੀ ਰੁਖੈ ਨ ਕੈ
 ਬੈਨਾ। ਯਾ ਬਿਪਾਸ ਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਕਾ। ਤਾ ਬਿਨੁ ਮਿਥਯਾ ਸਕਲ ਮਨੇਕਾ ॥ ੫੦ ॥ ਏਯੋ ਨ
 ਮਰੂਪ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਜਿਨ ਸੋ ਪੂਰਣ ਸਬ ਸੀਸਾਰਾ। ਤੇ ਸਬ ਆਇ ਹੁਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਮਰੂ
 ਨ ਹਿਰਾਏ ਮੰਤਰ ਮਾਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਬਰੂ ਮਿਥਯਾ ਮਨੈ। ਕਰਣ ਬੁਧ ਮਨਿ ਰੇਤਰ ਜਾ
 ਨੈ। ਨਾਮ ਪਕੜੈ ਸੋ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰਾ। ਤਿਹੁ ਕਾਲ ਮੇਮਾਟੀ ਸਾਰਾ ॥ ੫੨ ॥ ਯਹੁ ਜੋ ਕਛੁ ਸੋ

ਬੁਧਮਸਮਸਤਾ ॥ ਆਇਮਪਿਅਮਰੁਸਬਕੇਅਸਤਿ ॥ ਗਮੇਸੇਬਹੁਬਿਪਬੇਦਬਖਨੈ ॥ ਬੁਧ
 ਮਬਤਾਇਦੈਤਸਬਗੁਨੈ ॥ ੫੨ ॥ ਗਮਾਇਸਮਸਤਹੁਤੈਕਛੁਨਾਹੀ ॥ ਗਮਬਾਮਰੁਸਤੁ
 ਹੈਮਮਾਹੀ ॥ ਯਜਾਤੇਪਰੇਬੁਧਮਮਰੁਪਾ ॥ ਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸਕਾਮਾਪਾਅਰੁਪਾ ॥ ੫੩ ॥ ਯ
 ਰਬਚਤ੍ਰਤਾਮੋਮਾਗੁਸੈ ॥ ਤਾਕੀਸਕਤਿਸਕਤਿਪਰਕਾਸੈ ॥ ਤਾਤੇਸਕਲਬੁਧਮਈ
 ਲੇਖੈ ॥ ਤਜਿਕਰਿਰੂਪਾਮਰੁਪਾਰਿਦੈਖੈ ॥ ੫੪ ॥ ਇਨਤੇਪਰੇਰੂਪਨਿਜਜਾਨੈ ॥ ਅਮਰੁਏਸ
 ਬਾਮਰੁਪਾਰਿਮਾਨੈ ॥ ਦੈਤਛੇਤ੍ਰਿਨਿਸਚਲਦੈਰਹੈ ॥ ਜਾਨਿਬੁਧਮਤੈਬੁਧਮਹਲਹੈ ॥
 ੫੫ ॥ ਗਮੇਸੇਜੈਨਿਤਕਰੈਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਥਜਾਜਾਨੈਸਬਾਮਕਾਰਾ ॥ ਰੁਰਸੇਦਾਂਕਾਰਿ
 ਰਹਾਨਬਧਾਵੈ ॥ ਚੇਤਨਮੋਹਮਥੰਡਤਪਜਾਵੈ ॥ ੫੬ ॥ ਯਜਹਜੈਤਨਸੋਮਾਤਮਨਾਹੀ
 ਤਨਪਟਰੂਪਬਿਚਾਰੈਮਾਹੀ ॥ ਗਮਰੁਇੰਦ੍ਰਯਤੇਦ੍ਰੀਧਸਮਾਨਾ ॥ ਇਨਹਿਪ੍ਰਕਾਸਕ
 ਗਮਾਤਮਾਮਾਨਾ ॥ ੫੭ ॥ ਗਮਰੁਤ੍ਰਯੇਦੈਵਪ੍ਰਾਣਮਨਬੁਧਾ ॥ ਗਮਾਤਮਕੀਨਹਿਜਾਨੈਸੁਪਿ
 ਛਿਤਜਲਤੇਜਧਵਨਾਮਕਾਸਾ ॥ ਗਮਰੁਕਾਰੁਗੁਣਚਿਤ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੫੮ ॥ ਗਮਪ੍ਰਕਾਸਕ
 ਰਤਤਨਮਾਰਾਪੰਚਾ ॥ ਇਨਹੀਕੰਸਬਦੈਤਪਰਪੰਚਾ ॥ ਤੇਜਰੁਮਾਤਮਕੀਨਹਿਜਾਨੈ
 ਗਮਾਤਮਸਕਤਿਈਹਾਸਬਠਾਨੈ ॥ ੫੯ ॥ ਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸਕਾਮਾਤਮਏਕਾ ॥ ਏਜਰੁ
 ਜਾਨਿਨਸਕੈਅਨੇਕਾ ॥ ਯਜਾਬਿਪਿਜੈਮਮਰੁਪਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸਕਲਉਪਾਧਿਵਰੋਕੀਟਾ
 ਹੈ ॥ ੬੦ ॥ ਸੇਬਨਰਹੈਇੰਦ੍ਰਯਨੁਬੰਧੈ ॥ ਕਿੰਬਾਪੁਰਬਿਖਯਨੁਅਰੰਭੈ ॥ ਤ੍ਰੈਰੂਪਕ
 ਨਹਿਗੁਣਦੈਖਾ ॥ ਜੀਵਤਹੀਜਿਨਪਾਣੀਮੇਖਾ ॥ ੬੧ ॥ ਜੈਸੇਘਨਰਵਿਅਭੇਮਾਏ ॥

ਤਿਤਿਨਸੈਕਛੁਰਵਿਨਹਿਛਾਏ। ਮਮਰੁਜੈਮੇਘਦੁਰਿਧੈਗਏ। ਤੋਕਛੁਰਵਨਪ੍ਰਕਾਸਤ
 ਰੁਏ। ੬੨॥ ਰਵਿਧੈਧਰੇਵਰੇਘਨਬਿਦੁ। ਜਨੈਲਿਖਤਿਲੋਕਮਤਮੰਦਾ। ਜੈਸੈਪੁਰ।
 ਟਪਵਨਘਨਤੇਇ। ਸੁਮੁਖਲਿਮਰਦਾਮਨਿਹੋਇ। ੬੩॥ ਰਿਤੁਕੇਗੁਣਸੀਤਉਸਾ
 ਨਾਇ। ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਰਹੈ। ਮਨਾਇ। ਧਰਨਹਿਲਿਖਤਮਲਿਖਤਿਮਕਾਸ
 ਤਜੇ। ਮਾਤਮਾਪਰਮਪ੍ਰਕਾਸ। ੬੪॥ ਧਰਿਤੁਰੁਸੀਗਤਿਨਹਿਕਰੈ। ਮਾਯਾਰੁਣਨਿ
 ਦਰਿਧਰਹੈ। ਜੈਲੋਕਰਿਮੇਰੀਦਿਛੁਰਕਤਿ। ਛੁਟੀਨਹਿਰਜਤਮਮਾਸਕਤਿ। ੬
 ੫॥ ਧੈਤੁਰੇਦਨਰੁਲੋਜੋਲੋ। ਮਮਜਨਸਿਗਕਰਨਹਿਤੋਲੋ। ਜੈਸੇਰੋਗਹੋਇਤਨ
 ਮਾਹੀ। ਦਿਛੁਕਰਿਮਲਉਧਾਕੁਜੇਨਾਹੀ। ੬੬॥ ਸੋਤਜਿਮਗਦਾਮਪਥਜਹਿਕਰੈ।
 ਤੋਸੋਰੋਗਬਹੁਰਿਬਿਸਤਰੈ। ਤੋਮਮਰਕਾਰੋਗਾਰੁਦਮੁਲਾ। ਸੋਜੈਲਗਿਨਰੁਏ
 ਨਿਰਮੁਲਿ। ੬੭॥ ਤੋਲਗਿਮਪਥਜਹਿਕਰੈ। ਤੋਬਹੁਕੁਜੇਜਗਮੇਮਵਤਰੈ। ਬਿਸ
 ਕੁਟੈਬਸਿਖਯਬਹੁਤੇਰੈ। ਮਾਧੈਸਕਲਸੁਰਨਿਕੇਪ੍ਰੇਰੈ। ੬੮॥ ਤੇਤੇਮੀਤਗਾਇ
 ਬਹੁਕਰੈ। ਜੋਗੀਕਕਰਮਨਿਬਿਸਤਰੈ। ਜੋਤਿਨਤੇਧਾਧੈ। ਮਵਤਾਰਾ। ਬਹੁਕੁਜੇਕ
 ਰੈਰਕਤਿਬਿਸਤਾਰੈ। ੬੯॥ ਕਰਮਧੰਥਮੈਰੁਲੋਨਾਹੀ। ਮੇਪ੍ਰੇਰਕਤਾਕੇਉਰਮਾਹੀ।
 ਯਜਾਧਿਪਧਾਇਰਾਨਬਿਰਾਨਾ। ਏਖੇਮੇਲਿਮਿਟਾਏਮਾਨਾ। ੭੦॥ ਤੁਬਤਾਕੇ
 ਤਨਿਕਰਮਨਿਕਰੈ। ਲੇਨਦੇਨਰੁਜਨਬਿਸਤਰੈ। ਪੂਰਬਸਿਸਾਕਾਰਕਰਵਾਏ।
 ਧਿਪਕੇਲਿਖਜੇਨਮਿਥਜਾਜਾਏ। ੭੧॥ ਸੋਮੁਨਮਗਨਬੁਧਮਸੁਖਮਾਹੀ। ਤਾਤੇਕ

ਰਤੇ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬੈਠੇ ਮਾਰ ਠਹਿਰੇ ਈ ਮਾਵੈ ਜਾਇ ਕਰੈ ਜੇ ਸੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਮੀਨ ਖਾਇ ਜ
ਲਪੀਵੈ ਜੇਵੈ ਜੇ ਬੈਠੇ ਹਰੇ ਹਰੇ ਵੈ ਜੇ ਸੇ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜੇ ਗੀ ਗਨਿ ਜਚਲ ਰਹੈ ਬੁਧ ਅਰਸ
ਰੋਗੀ ਜੇ ਕਬਹੂੰ ਦੇਖੇ ਸੀਸਾਗਾਇ ਦੁਯਗੋ ਚਰ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤੇ ਤੇ ਕਛੁ ਮਤਿ ਨਹਿ ਜਾ
ਨੈ ਮੁਖ ਨ ਬਸਤੁ ਜੇ ਜਾਗੈ ਮਾਨੈ ਮਿਥੁ ਬਮਾ ਮਾਤ ਮਾਰੁ ਤੇ ਮਾਥੀ ਪਾ ਮਾਪੁ ਰਿਰੁ ਯੇ ਪ੍ਰਕਿ
ਰਤੁ ਸੇ ਬੀਧਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁ ਕਛੁ ਮੇ ਸੇ ਬਿਦਿਯਾ ਪਾਵੈ ਤੁ ਬਹੁ ਪ੍ਰਜਾਨਿ ਪ੍ਰਕਿਰਤੁ ਛਿਟ ਕਵੈ
੧੪ ॥ ਤੁ ਬਹੁ ਕਛੁ ਤੇ ਕੋ ਨਹਿ ਗੋਗੈ ਮੇ ਰਿਜਾਨ ਮੇ ਗੀ ਮੇ ਰੋਗੈ ਮਿਥੁ ਬਮਾ ਰਿਜ ਬਸੇ ਕੋ ਨਹ
ਜਾਨੈ ॥ ਤੁ ਬਮਾ ਯਾ ਸੁਖ ਉਤਮ ਮਨੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁ ਕਛੁ ਜੇ ਜੁ ਬਮਾ ਮਸਰੁ ਹਿ ਮਾਵੈ ਮ
ਮਪੁ ਸਾਇ ਮਗਨ ਮਿਟਾਵੈ ਤੁ ਬਮਾ ਯਾ ਕੋ ਦੁਖ ਮਨ ਜਾਨੈ ॥ ਘਰ ਮਾਨੈ ਦੁਖ ਮੁ
ਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁ ਤੇ ਮਾਪੁ ਰਿਗੀ ਉਪਾਧਿ ਤੁ ਕੋ ਤੇ ਜੇ ਜਾਨ ਕਰਿ ਬਿਯਾਪਾ ਸਦਾ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੇ ਮੇ ਰੋਗੈ ਬਹੁ ਕਛੁ ਰੁਦ ਸਾਗਰ ਨਹਿ ਬਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇ ਰਹਿ ਮੇ ਸਸਕਲ
ਈ ਮਖਾ ॥ ਘਰਿ ਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨ ਲੈਯੋ ਰਤਖਾ ॥ ਰਹਿ ਸੇ ਜੋਗ ਬਹੁ ਰਿਜ ਬਰੈ ਈ ॥ ਤੁ ਬਸ
ਮਸਤ ਦੇਖੇ ਸੇ ਸੇਈ ॥ ੧੮ ॥ ਰਹਿ ਬਿਨੁ ਮੇ ਪਕਾਰਾ ਮਤਿ ਰੋਵੈ ॥ ਤੁ ਤੇ ਕੋਈ ਨੈ ਨਨ ਜੇ
ਵੈ ॥ ਰਹਿ ਸੇ ਜੋਗ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਵੈ ॥ ਤੁ ਬਸ ਬਦੇਖੇ ਤਮ ਹਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਘਰ ਤੇ ਨੈ ਨਤਿ
ਰਕਾਸ ਮਲੇ ਪਾ ਮੇ ਪਕਾਰ ਸੇ ਰੁਏ ਨ ਲੇ ਪਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਕੋ ਤੇ ਤਮ ਹੁ ਮਾਗੀ ॥ ਘਰ ਰਹਿ ਬਿਨੁ
ਕਛੁ ਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਰਹਿ ਤੇ ਤਮ ਉਪਾਧਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਿਕਰੈ
॥ ਤੇ ਜੇ ਯਾਗ ਮਾਤ ਮਸੇ ਰੋ ਰੂਪਾ ॥ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਪਰੇ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ਜਨ ਮਮਰੁ ਮਰ ਜਾਇ

ਰਹਿਤਿ। ਕਾਹੂੰ ਕਰਿ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਗਹਿਤਾ। ਦੂਜੈ ਰਹਿਤਾ ਆਪੁ ਹੀ ਏਕਾ। ਤਾਹੀ ਕਰਿ ਏਹੇ ਹਮਨੇ
 ਕਾ॥੨॥ ਮਹਾਨੁ ਗੁਰਾਵ ਸਕਲ ਮਨੁ ਗੁਰਾਵ। ਭਾਮੇ ਕਏ ਨ ਕਰਮ ਸੁਗੁਰਾਵ। ਨਿਤ ਯਾਂ ਨੰਦ ਸ
 ਦਾ ਮਤਿ ਸੁਧਾ। ਸਦਾ ਨਿਰੀ ਹਿਸਦਾ ਪਰਬੁਧਾ॥੩॥ ਜਾ ਕਰਿ ਏਹੁ ਯਤਨ ਮਨ ਪਾਨਾ॥
 ਏਤਨ ਪੈ ਬਰਤੈ ਬਿਪਲ ਨਾ। ਜੁਗ ਲੈ ਮਨ ਰਬ ਚਨ ਨਿਜਾਵੈ। ਅੰਗ ਕੰਨਹਿ ਬਿਪਤਾ ਕੰਧਾ
 ਪਾਵੈ॥੪॥ ਧਰਿਜ ਬਸੇ ਤੇਰਹਿ ਤੇਰੁ ਯੀ। ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਸਬ ਬਲਿ ਮਿਟਿ ਗਏ। ਅੰਧ ਕਾਰ
 ਆਇਆ ਮਗਨਾ। ਜਾਤੇ ਦੁਰਿ ਰੁਯੋ ਮੇਰਾ ਨਾ। ਜਬ ਬਹੁ ਕੁਝ ਮਮ ਸਰਦੁ ਹਿ। ਆਵੈ। ਤਬ ਜੇ
 ਗੰਨ ਪ੍ਰਕਾਸਹਿ ਪਾਵੈ। ਤਾਤੇ ਛੋੜੈ ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ। ਜੇ ਮੇ ਬਿਨੁ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ਬ੍ਰਜਾਧਿ॥੫॥
 ਤਾ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਪਰਸੈ ਨਾਹਿ। ਧਰਿਜ ਮੇ ਬਿਨੁ ਤਜੀ ਨਹਿ ਜਾਹਿ। ਮੇ ਕੰਧਾਇ ਸਕਲ ਪਰਹੈ
 ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਨਿਕੋ। ਮਨੁ ਜਗੈ॥੬॥ ਰਵਿ ਪਰਕਾਸਿ ਮਿਟੈ ਤਮ ਜੋ ਸੋ। ਮਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੈ ਤਰੁ ਮਾਮੇ
 ਸੋ। ਸੋ ਪਨਿ ਮੇ ਕੰਨਹ ਬਿਸਗਾਵੈ। ਮੇਰਿ ਸੇਇ ਮੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ॥੭॥ ਮੇ ਮੇਰੇ ਤੇਨ ਮਾਯਾ ਸ
 ਯਾਵੈ। ਮਮ ਰਸੇ ਮਾਯਾ ਮੇ ਨਹਿ ਆਵੈ। ਤਾਤੇ ਨਿਤ ਹੀ ਮੇ ਮੇਰੇ। ਮੇ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਹਿ
 ਲੈ। ੮॥ ਉਪਦਇ ਤੇਨੇ ਹੀ ਮਗਨਾ। ਜੇ ਕੇਵਲ ਮੇ ਜਾਨੈ ਨਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨਾਂ ਕਛੁ ਦੁ
 ਜੋ ਨਾਹੀ। ਜੇ ਸੋ ਸਾਧ ਜੇਵਰੀ ਮਾਹੀ॥੯॥ ਏਹੇ ਤੇਹੇ ਜਰੁ ਮਿਥ ਜਾਨੈ। ਏਤਨ ਏਕ ਬ੍ਰਿਹ
 ਮ ਬਿਰਮਾਨੈ। ਮਮ ਰੁਯ ਹਧੰ ਚ ਬਰਣ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੇ ਬਾਰੇ ਬਾਰਾ। ਜਾ ਕੰਮਿ
 ਬ੍ਰਜਾ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ। ਮਮ ਰੁਯੇ ਹੀ ਗੁਰ ਸਾਧੁ ਮਾਨੈ। ਮਮ ਮਨੁ ਰੁਯੇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਦੇਖੋ। ਜਾ
 ਗੋ ਸੁਪਨ ਜਗਤ ਕੇ ਲੇਖੋ॥੧੦॥ ਮੇ ਸੇ ਜਗਤਿ ਸਤਿ ਜੇ ਜਾਨੈ। ਧਰਿਤ ਬਾਨੀ ਬੇਦ ਬ
 ਖਾਨੈ। ਮਮ ਤਨੁ ਸੁਤਿ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰੈ। ਦੁਰੇ ਕਹੇ ਤੇਈ ਉਰ ਪਾਰੈ॥੧੧॥ ਤੇਰੇ ਕਰਮ

ਕਾਮਬੁਕਰੈ। ਤੇ ਮੁਖਯਾ ਕੁਵੇ ਮੇਵੈ। ਕਰਮ ਬਿਖਿਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁੱਧਾ। ਤੁਤੇ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਸੁੱਧ
੬੫॥ ਤੁਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗੈ ਨ ਰਾਯਾ ਨਾ। ਮੁਖਯਾ ਮਾਪੁ ਜਿਨੈ ਜਾਨਾ। ਤੁਤੇ ਬਿਖਈ ਜੀਵ ਸਮਸਤਾ।
ਤਿਨ ਹਿ ਕੁਰਮਾਂ ਇਕਰੈ ਤੇ ਅਸਤਿ। ਤੁਤੇ ਉਪਦਯਗਈ ਰਾਜਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਛੋਰੈ। ਆ
ਨਾ। ਮੇਰੇ ਕੁਜਨ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ। ਧਾਇ ਪੁਕਾਸ ਦੇ ਤਹਿ ਪਰਹੈ। ੬੬॥ ਮਰੁ ਉਪਦੇ ਜੋ ਜੋਗਕ
ਗੰਢੈ। ਮਾਸ ਅੰਗ ਕੇ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ। ਸੇਜੇ ਸੇਰੇ ਬਿਪਿਤਯੋ ਜਾਨੈ। ਕੁਵੇ ਮੇਚਨ ਕਬਹੂੰ। ਤਿ
ਮਾਨੈ। ੬੭॥ ਜਬ ਜਾ ਕੇ ਤਨ ਪੁਬਲ ਬਿਕਾਰਾ। ਕਰਿਨ ਹਿ ਸਕੈ ਕੁਕਤਿ। ਅਧਿਕਾਰਾ। ਤੁਤੇ ਬ
ਹੁ ਬਿਪਿ ਬਿਪਿ ਬਿਸਤਰੈ। ਮਾਮ ਬਿਸੁਸ ਪਾਇ ਪਰਿਹਰੈ। ੬੮॥ ਪਿਰਥਮ ਹਿ ਜੋਗ ਪਾਰਟਾ ਕ
ਰੈ। ਸੀਤ ਉਸਨ ਰੋਗ ਹਿ ਪਰਹਰੈ। ਜੈ ਸੈ ਕਰਿ ਤਪ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੈ। ਮੀਤ ਨਿਗ੍ਰਹ ਬਾਪਾਇ ਕ
ਟਾਰੈ। ੧੦੦॥ ਕੁਜਨ ਛੁਪਾ ਅਗਪ ਸੇਰੋਗ। ਯੇ ਤਨ ਜਤਨ ਦੇ ਕਰੈ ਜੋਗ। ਕਾਮਾਇਕ ਮਾਨਸ ਕੈ
ਬਿਕਾਰਾ। ਜੀਤੈ ਮਾਮ ਸੁਮਰਣ ਅਪਾਰਾ। ੧੦੧॥ ਮਾਮ ਕੁਕਤਿ ਨਿਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ। ਤਾ ਕਰਿ ਏਕਾਇ
ਕ ਪਰਹਰੈ। ਯਾ ਬਿਪਿ ਬਿਪਿ ਪਨ ਸਮਸਤ ਨਿਵਾਰੈ। ਮੇਰੇ ਕੁਜਨ ਹਿ ਰਹੈ ਬਿਸਤਰੈ। ੧੦੨॥
ਮਰੁ ਏਕੈ ਮੁਦਿ ਨਿਕੇਰਾ ਜਾ। ਸਾਧੈ ਜੋਗ ਦੇਹ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਜੋਯਹ ਦੇਹ ਮਿਟਾਈ ਚੁਹਿਯੋ।
ਏਹਿ ਮਿਟੇ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਲਯੋ। ੧੦੩॥ ਮੇਰੇ ਅੰਸ ਮਾਤ ਮਾਏਗ। ਯਾ ਕੇ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵੇਗ।
ਏਹਿ ਜੋਗਾ ਧੰਨ ਚਹੈ। ਤੇ ਮਾਪੁ ਹਿ ਯਾ ਕੁਮੇ ਬਹੈ। ੧੦੪॥ ਤਨ ਕੇ ਰੋਗ ਜਗਾਇ ਕਟਾਰੈ।
ਸਵਾਸ ਜੀਤ ਕਰਿ ਮਿਤ ਨਿਵਾਰੈ। ਅੰਤ ਮਿਤ੍ਰ ਜੋ ਰਹੈ ਕਲਪੰਤਾ। ਬਹੁ ਕੋਯਾਵੈ ਦੇਹ ਅੰ
ਨੰਤਾ। ੧੦੫॥ ਤੁਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕਰੈ ਸਮ ਮੁਦਾ। ਮੇਰੇ ਕੁਜਨ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਦਾ। ਤੁਤੇ ਮੇਰੇ ਮਰੀਤ
ਨਿਮਾਹਿ। ਤਿਨ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਮਾਦਰਨਾਹਿ। ੧੦੬॥ ਮਰੁ ਪਿਥਮ ਹੋ ਜੋ ਜੋਗ ਹਿ ਕਰੈ। ਬਿ

ਘਨਨਿਵਰਕੁਤਿਬਿਸਤਰੈ। ਤਾਕਿਤਨਜੋਨਿਸਚਲਹੈ। ਤੇਹੀਆਦਰਕਰੈਨਸੇਈ। ੨੦੭॥
 ਛੇਰੈਸੋਗਸਮਾਪਸਮੇਤਾ। ਗਗਮਸਰਦੁਬਦਵੈ। ਤੇਹੀਆਹਿਬਾਏ। ਅਰਿਕਾਰ। ਤਾਤੇਨ
 ਹਿਛੈਸਿਸਚਾ। ੨੦੮॥ ਤਾਤੇਸਬਤਜਿਮੇਕੁਰੁਜੈ। ਮਮਮਪੀਨਦੈ। ਅੰਧਾਤਜੈ। ਮਮਪੁਸਇਤੇ
 ਮੰਕੁਪਾਵੈ। ਬਹੁਕੀਰੁਦੁਖਮੇਨਹਆਵੈ। ੨੦੯॥ ਜੇਹੈਦੈਮੇਰੇਮਪੀਨ। ਮਮਪੁਹਿਮਾਨੈਸ
 ਬਬਲਹੀਨ। ਮੇਮਪੀਨਹੈਉਤਾਜਨਕੇ। ਜੇਮਪੀਨਦੇਹਯਾਮਨਕੇ। ੨੧੦॥ ਕੇਵਲਜੇ
 ਮਮਸਰਦੁਹਿਆਵੈ। ਤਾਹੀਕੀਸਬਇਛਾਜਾਵੈ। ਤਾਤੇਬਿਘਨਨਿਆਵੈਕੋਈ। ਬਿ
 ਘਨਤਗਇਛਾਜਗਹੈਈ। ੨੧੧॥ ਮਮਮਾਨਿਦਰਹੈ। ਮਾਨਿਦਤਾਸਬਦੇਵਨਿਕੋਹੈ
 ਬੰਦਤਾ। ਤਾਤੇਉਪਦਯਹਈਕਰਵੈ। ਮੇਰੇਰੁਜਨਹਿਰਦੈਮੇਪਰਵੈ। ੨੧੨॥ ਜਗਮਗਮ
 ਪਬੁਗਮਮਯਜਾਨੈ। ਦੈਤਗਾਵਕਬਹੁਨਹਆਨੈ। ਬੁਗਮਗਾਵਤੇਬੁਗਮਹਿਪਾਵੈ। ਜ
 ਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਬਿਸਰਾਵੈ। ੨੧੩॥ **ਦੁਹਰਾ** ਮੇਸੋਸੁਨਿਸ਼ੀਕਿਰਸਨਸੇਮਤਿਹੀਦੁਹਕ
 ਰਿਰਾਨਾ। ਪੁਛੈਜੇਸੁਗਮਉਪਾਇਤਬਉਪਦਯਹਮਸੁਜਾਨਾ॥ ੨੧੪॥ ੨੧੫॥ ੨੧੬॥ **ਇਤਿ**
ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗਵਤੇਮਹਾਪੁਰਾਣੇਏਕਾਦਸਸਕੰਪੇਸ਼ੀਗੁਰਗਵਦਉਪਦ੍ਰਸਿਬਾਏਗੁਪਤੀਪਰ
ਮਾਰਬਨਿਰਵੈਯੋਨਾਮਾਸੁਬਿਸੇਧਾਇ॥ ੨੧੭॥ ਉਪਦ੍ਰਉਦਾਚਾ ਜੇਪੁਰੁਯਹਤਮਰਾ
 ਨਬਖਾਨੈ। ਸੇਤਮੇਅਤਿਦੁਹਿਕਰਿਜਾਨਿਉ। ਬਸਨਾਹੀਇੰਦੁਯਮਨਜਿਨਕੇ। ਕੈਸੇਕਜ
 ਹੋਇਪੁਰੁਤਿਨਕੇ। ੨੧੮॥ ਜੇਹੈਪਰਮਹੰਸਇਛੈਉਤਾ। ਤਿਨਕੇਬੁਗਮਦ੍ਰਿਸ੍ਟਹੈਨਿਤਾ। ਮੇਰੇਜੇ
 ਯਹਰਾਨਬਿਚਾਰੈ। ਖੇਚਖੇਚਿਯਾਮਨਕੇਪਾਰੈ। ੨੧੯॥ ਤਿਨਕੇਮਨਬਸਹੈਇਨਜੇਜੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਤਬਤਮਸੇਚਾਕੀਫਲੁਪਾਵੈ॥ ੨੩॥ ਪਰਿਤਥਾਪਿਸੇਅਤਿਅਰਾਨਾਤਮਕੇਸੇਇ
 ਲੇਇਜੇਆਨਾਚਾਰਿਧਦਾਰਥਸੇਵਕਤਾਕੇ॥ ਤਮਰੀਕੁਕਤਿਬਿਰਾਜੇਜਾਕੇ॥ ੨੪॥
 ਏਕਜਗਨਾਹੀਤੁਵਰੁਜਨਾਨਰਕਜਾਨਿਸੇਈਸੇਤਜਨਾ॥ ਤਾਤੇਜੇਹੈਸਰਬਰਾ
 ਤਮਰੇਉਪਕਾਰਨਿਕੇਤਰਾ॥ ੨੫॥ ਅਰੁਬਿਪਸਮਿਆਯੁਰਬਲੁਪਾਵੈ॥ ਬਹੁਬਿਪਖ
 ਤਿਉਪਕਾਰਬਨਾਵੈ॥ ਤੇਹੂੰਤਮਹਿਅਨਿਦੁਨਹਿਹੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਅਦਿਜਗਤਿਜੇਈ॥
 ੨੬॥ ਜੇਤੁਮਬਾਹਰਸਤਿਗੁਰੁਪਾ॥ ਗ੍ਰੀਤਰਚੇਤਨੀਸਕਤਿਅਨੁਪਾ॥ ਏਕੀਵਨਿਕੇ
 ਪਾਪਨਿਵਾਰੋ॥ ਆਪਹਿਏਰੁਵਸਿਕਟਟਾਰੋ॥ ੨੭॥ ਤਾਤੇਗੁਰੁਜੇਰੁਜਨਾਨੀਦਾ॥ ਸਹਜ
 ਮਿਲੈਤੁਮਛੁਟੈਫੰਧਾ॥ ਏਸੁਨਿਪ੍ਰਿਯਉਪਵਕੇਬੈਨਾ॥ ਬੈਲੇਕੁਸਨਕਿਰਪਾਕੇ॥ ਮੇਨਾ॥ ੨੮॥
 ਸੀਰੁਗਾਵੈਨੇਵਾਚਾ॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਉਪਵਮਮਰੁਕਤਿ॥ ਸਬਜੀਵਨਿਕੇਹਿਤਅਨੁਰਕਤਿ
 ਤੇਸੇਕਰੋਆਪਨੋਪਗਮਾ॥ ਜਾਤੇਮਿਟੈਸਹਜਸਬਕਰਮਾ॥ ੨੯॥ ਕਰਤੇਸੁਖਾਮਾਰੋਸੁਖ
 ਪਾਵੈ॥ ਛੋਰੋਰੁਵਰੁਯਸੇਮੇਆਵੈ॥ ਉਪਵਕਰਮਕਰੈਨਰਜੇਤੇ॥ ਸੇਰੋਹੇਰੁਕਰੈਸਬਤੇਤੇ॥
 ੩੦॥ ਕਰਮਨਿਮੇਗੁਰੁਖੇਮਮਨਾਮਾ॥ ਸੇਰੋਕਰਗਾਖੇਪਨਪਾਮਾ॥ ਸੇਮੇਅਰੁਪੇਮਨਕੀਬ੍ਰਿ
 ਤਿ॥ ਤਾਕੇਸਬਆਚਰਣਨਿਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਸੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰੈਜੇਕਰੈ॥ ਸੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਰਹਤਪ
 ਰਹੈ॥ ਜਿਨਦੇਸਨਿਮੇਸੇਰੋਕੁਕਤਿ॥ ਤਿਨਿਕਰਿਬਾਸਹੋਇਅਨੁਰਕਤਾ॥ ਸੁਰਮ
 ਰਾਅਸੁਰਨਰਨਿਮੇਜੇਤੇ॥ ਸੇਰੋਕੁਕਤਿਰੁਏਹੈਕੇਤੇ॥ ਤਿਨਤਿਨਕੇਆਚਰਣਨਿਜਾਨੈ॥
 ਤੁਯੇਹੀਤੁਯੇਆਪੁਰੁਹੰਠਾਨੈ॥ ਸੇਰੋਜਗਮਹੋਛਵਕਰੈ॥ ਧਰਬਨਿਮੇਮਿਲਾਪਬਿ

ਦਿ

ਸਤਗੋ ਮੇਰੀ ਜਗ ਜਾਤਗਾਇਓ। ਤੁਹਾਤੁਹਾ ਚਲ ਜਾਵੈ ਜੇਈ॥ ੨੪॥ ਰਹੀ ਤਿਨਿ ਰਤ ਬਾਜੀ ਰੁਕਾ
ਵੈ। ਛੁਤ ਚਵਰਾ ਮਾਇਕਾ ਅਪਿਕਾਵੈ। ਮਮਤਿ ਉਦਾਰਤਾ ਕਰਿ ਸਬਨਾਨੈ। ਮਮਤਿ ਸਗੋ ਰੁਲੈ
ਸੋ ਜਾਨੈ। ਸਬ ਰੂਤ ਨਿਮੋ ਮੋ ਕੋ ਦੇਖੋ। ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਏਕੋ ਲੇਖੋ। ਮਾਪੁ ਮਾਇ ਜਗ
ਮੋ ਮੇ ਜਾਨੈ। ਜੋ ਮਕਾਸ ਅਨਾਂ ਬਿਤ ਮਨੈ॥ ੨੫॥ ਏਕੋ ਸਬੋ ਮੇ ਜਾਨੈ। ਮਮ ਗੁਣਾ ਤੁਜਾ
ਗੋ ਸਕਲ ਪ੍ਰਬਿਤ ਸੁਗੁਣਾ। ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਸਤ ਕਾਰਿ ਕਰੈ। ਰਹਾਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੇ
ਦ੍ਰਿਪ ਰਿਹੈ। ਏਕੋ ਬਿਪ੍ਰਬੇਦ ਅਪਿਕਾਰੀ। ਏਕੋ ਅੰਤ ਜਮਗਾਂ ਬਿਕਾਰੀ॥
ਏਕੋ ਬਿਪ੍ਰਨਿਕੇ ਪਨ ਹਰਤਾ। ਮਰਏ ਕੋ ਪਨ ਕੋ ਬਿਸਤਰਤਾ। ਏਕੋ ਤੇਜ ਹੀਨ
ਬਹੁ ਦੇਖੋ। ਤੇਜ ਵੀਤ ਬਹੁ ਏਕੋ ਪੇਖੋ। ਏਕੋ ਕੂਰ ਸਕਲ ਦੁਖ ਦਾਈ। ਏਕੋ ਸਾਂ
ਤਿਕ ਸਕਲ ਸਹਾਈ। ਇਤਿ ਮਾਇਕਾ ਨਾਨਾਂ ਬਿਪ ਦੇਖੋ। ਪਰਿਜੇ ਰੇਦ ਕਹੀਨ
ਹਿ ਲੇਖੋ। ਮੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਬ ਨਿਮੋ ਮਾਨੈ। ਮਮ ਜਨ ਪੰਤਿ ਤਤਾ ਹਿ ਬਖਾਨੈ॥ ੩੦॥ ਏਕੋ
ਬਿਪ ਸਬੋ ਮੋ ਮੋ ਕੋ ਜਾਨੈ। ਏਹ ਰੇਦ ਕਛੁ ਵੈਨਾ ਮਾਨੈ। ਬੇਰੇ ਕਾਲ ਮਾਹਿਤਾ ਜਨ ਕੋ।
ਸਬ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟ ਜਾਵੈ ਮਨ ਕੋ॥ ੩੧॥ ਸਧਰ ਪਾਂਤਿ ਸਕਾਰਾ ਮਹਿ ਕਾਰਾ। ਸਕ
ਲ ਮਿਟੈ ਕਛੁ ਲਗੈ ਨ ਬਾਰਾ। ਤਾ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਹ ਪਰੈ। ਸੋ ਕੂਟ ਬਿਸਾਜ ਪਰ
ਹੈ॥ ੩੨॥ ਗਾਸੀ ਕਰੈ ਸਕਲ ਏਕੋ ਲੇਖਾ। ਪਰਿਜੇ ਮਾਨੈ ਹਰ ਪਨ ਸੋ ਕਾ। ਤਿਨ ਕੀ
ਕਛੁ ਮਨ ਮੇਨਾ ਮਾਨੈ। ਸਬ ਜੀਵ ਨਿਮੋ ਮੋ ਕੋ ਜਾਨੈ॥ ੩੩॥ ਖਰਖਰ ਬਚੈ ਭਾਲ

ਨਿਅੰਤਾ ਜਗਲੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਘ ਅਨੰਤਾ ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰੈ। ਏਤ੍ਹਾ ਮਾਨ ਪਰਵਿਸੇ ਪੈਰੈ।
੩੪॥ ਜੋ ਲਗਾ ਥਾਂ ਵਰਜੇਗਾ ਮਾਯੀ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਇ ਬਿਰਲਾ ਹੀ। ਤੇ ਲਗਾ ਮਨ ਬਚਕਾਇ ਸਮੇਤ ਯੋਗੀ।
ਸਬ ਮੇਰੇ ਨੈਮ ਮਹੇਤਾ ੩੫॥ ਯਾ ਬਿਪਕਰਤਰ ਹੈ ਨਰ ਜੇਈ। ਤਾ ਕੋ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਈਸੀ ਮਿਟੈ ਅਬਿਦ
ਯਾਂ ਬਿਦਯਾ ਮਾਏ। ਤਾ ਤੇ ਬੀਪਨ ਸਕਲ ਮਿਟਾਏ। ੩੬॥ ਉਪਦ੍ਰਵ ਸਕਲ ਮਤੇ ਹੈ ਜੇਤੇ। ਬੇਦ ਮਪਿ ਮੇਰੇ
ਥੈ ਤੇਤੇ। ਤਿਨ ਮੇਰੇ ਮਤੇ ਮਮਸਾਗ। ਜਾ ਤੇ ਬੇਗ ਮਿਟੈ ਸਿਸਰਾ ੩੭॥ ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਜਗਲੀ ਜੇਤੇ
ਮਮਰੁ ਪਹਿ ਜਾਨੈ ਸਬ ਤੇਤੇ। ਉਪਦ੍ਰਵਿ ਸੇ ਪਰਮ ਹੈ ਮੇਰੇ। ਮਗਧੁ ਗੁਣ ਕਰੈ ਤਿਹ ਕੂਰੇ। ੩੮॥ ਮਮਦ੍ਰੁ
ਰੁਪ ਉਪਗਟ ਜੇਹੇਈ। ਕਯੋਗੀ ਬਹੁ ਰਿਮਿਟੈ ਨਰ ਸੇਈ। ਜਗਲੀ ਗੋਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਸਤਾ। ਤਾ ਜ
ਸਰੇ ਹੋਏ ਮਸਤਾ ੩੯॥ ਮੇਰੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬ ਗੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਤਾ ਤੇ ਮਮਪਰਮੇ ਅਬਿਨਾਸੀ। ਮੇ
ਰੇ ਨਾਸਕ ਦੇਨ ਨਿਕਯੋਗੀ। ਮਮਪਰਮੇ ਬੇਰੇ ਉਤੇ ਜੀ ੪੦॥ ਮਮਰੁ ਉਪਦ੍ਰਵ ਜਗਕਾਂਕਰੀ ਜੈ। ਮੇ
ਰੇ ਪਰਮੁ ਕਦੇ ਨ ਹਛੀ ਜੈ। ਉਪਦ੍ਰਵ ਜੇ ਲੋਕ ਕਯੋਗਾਰਾ। ਜਾ ਸਤਾ ਮਸ ਬਿਬਿੰਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ੪੧॥ ਜਿਨ
ਤੇ ਕੇਵਲ ਹੋਇ ਮਨ ਰਥਾ ਧ੍ਰੁਵਿ ਰਤਿ ਉਕੇ ਮੇਰੇ। ਮਰਥਾ ਨਰਕ ਨਿਮਾਰੈ। ਗਾਨਿ ਗਾਰਾ ਕਾ ਮੁਖੈ ਪਦ੍ਰਵਾਇ
ਬਿਕਾਰਾ ੪੨॥ ਜੇ ਤੇ ਉਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰੈ। ਤੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਹੈ ਰੁਵਤਰੈ। ਜੈ ਸੇਕੀ ਸੁਮਰਣੁ ਭਯਕ ਕਯੋ। ਮੇਰੇ
ਪਰਮ ਨਹੀ। ਮਾਚਕੀ ੪੩॥ ਪਹਿ ਜੇ ਰੁਯ ਉਕਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਧਿ। ਮਮਪਦ੍ਰਵ ਪਦ੍ਰਵ ਮੇਰੇ ਨਾਹਿ। ਮਮ
ਰੁਗਾਧਿਕ ਨਿਕਿਯੋ ਬਿਰੁਚਾਰਾ। ਲਿਖੇ ਬੇਦ ਤੇ ਜੇ ਰੁਤਾਰਾ ੪੪॥ ਪਹਿ ਬਿਬਿਚਿਤਾ ਰੇ ਮੇਰੇ ਕਯੋ
ਤੇ ਹੀ ਤਿਨਿ ਰੁਵ ਜਲ ਪਰਕਯੋ। ਮਮਰੁ ਜੇ ਦੇਖ ਕਿਯੋ ਸਿਸੁ ਪਾਸੁ। ਜਾ ਤੇ ਜੀਵਨ ਗਾ ਸੇਕਾਸ
੪੫॥ ਪਹਿ ਜੇ ਉਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਦੇਖਾ। ਰੁਵ ਜਲੁ ਤਜ ਕਰਿ ਪਦ੍ਰਵ ਮੇਰੇ। ਜੇ ਬਿਖਰੁ ਪਦ੍ਰਵਿ ਕਾਰੇ ਜੇ
ਤੇ। ਮੇਰੇ ਮਾਏ ਮੀਮਿਤ ਤੇਤੇ ੪੬॥ ਤਾ ਤੇ ਜਗ ਬਿਬੇਕ ਚਤੁਰਾਈ। ਏਹੈ ਬਿਦ੍ਰਵ ਜੀ ਨਹਿ
ਕਾਈ। ਜੇ ਸੁਠੈ ਸੇ ਸਾਚ ਹਿਲੀ ਜੈ। ਪੂਰਣ ਕਾ ਜਾ ਮਾਧਨੇ ਕੀ ਜੈ। ਜਗ ਸੁਠੀ ਬਿਦ੍ਰਵ ਰੁਵੇਗ

ਸਬ

ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਿਰੀ ਕੋ ਗੋਰਾ ਤੁਕ ਰਿਖ ਯੈ ਗਰਿ ਮਾ ਬਿਨਾ ਸੀ। ਨਿਰ ਬਿਕਾਰ ਪੂਰਣ
ਸੁਖ ਗਾ ਸੀ। ਯਹ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਗਣ ਨ ਕੋ ਸਾਰਾ ਜਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਸਹਜ ਸੰਸਾਰਾ ਮੇ ਸਿਖੇ ਪਾਸੀ
ਸਬ ਕਯੋ। ਯਾ ਤੇ ਸਾਰ ਨ ਕਹਿ ਬੇਰ ਕਯੋ। ੪੬॥ ਯਹ ਨ ਰਤ ਨ ਮਰ ਯਹ ਮ ਮਗਨਾ॥
ਏਵ ਨਿਰੀ ਕੋ ਦਰ ਲਗੁ ਸਾਨਾ। ਬਦੁ ਪਿਜੀ ਵਲੈ ਨ ਰਹੇ ਹਾਤੀ ਰਾਨ ਨ ਪਾਵੈ ਏਹ। ੪੭॥
ਤਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਖੋਜੇ ਨਿਜ ਗਣਾ। ਜਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਲੈ ਤਜਿ ਮਾਨ। ਉਪਦ੍ਰਵ ਪਰਸਨ ਕਰੀ ਤੁਮ ਜੇਤੀ
ਉਤਰ ਸਹੁ ਤਿਕ ਹੀ ਮੇ ਤੇਤੀ। ੪੮॥ ਸੇ ਸਬ ਤਤੁ ਬੇਦ ਕੋ ਜਾਨੈ। ਸੇਰ ਪਰਮ ਰੂਪ ਕਰਿ ਮਾਨੈ।
ਯਹ ਤੁਮ ਰੇ ਮੇਰੇ ਸਿਬਾਦਾ। ਮਾਪਿ ਯਾ ਤੁਮ ਪਰਮਾਤਮ ਬਾਦਾ। ਤਾ ਕੇ ਸੁਨਿ ਹਿਰੈ ਮੇ ਪਾਰੈ
ਪਾਵੈ ਮੇਰਿ ਮਾਪ ਕੋ ਤਾਰੈ। ਜੇ ਯਹ ਮੇਰੇ ਪੂਰਣ ਗਣਾ। ਸੇਰੇ ਰੁਕਤ ਨਿਦੈ ਵੈਦਾਨਿ। ੪੯॥ ਸੇ
ਕਹ ਜਤੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ। ਜਹਾ ਤਹਾ ਹੈ ਵੈ ਬਿਖ ਜਾਤਾ। ਜੇ ਜੇ ਦੇਇ ਲੈ ਸੇ ਸੇਈ। ਲੋਕ ਬੇਦ ਗੁ
ਖਤ ਹੈ ਵੈਈ। ੫੦॥ ਤਾ ਤੇ ਦਾਨ ਦੇਇ ਜੇ ਮੇਰੇ। ਸੇ ਮੇਰੇ ਪੀਨੇ ਉਤਿਹ ਕੋਰੇ। ਸੇ ਹਿ ਦੇਇ ਸੇ ਮੇਰੇ
ਪਾਵੈ। ਤਿਨ ਕੋ ਲੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਸਮਾਵੈ। ੫੧॥ ਜੇ ਨਰ ਯਾ ਕੋ ਨਿਤ ਹੀ ਪਾਵੈ। ਤਾ ਜਨ ਕੋ ਮੇਰੇ ਹਿਤ
ਬਛੈ। ਸੇ ਜਨ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਪਿਯੁ ਹੋਈ। ਤਾ ਕੇ ਸਮਾਦੁ ਜਾਨਿ ਕੋਈ। ੫੨॥ ਜੇ ਯਹ ਸੁਨੈ ਨਿਤਿ
ਕਰਿ ਮਾਦਗ। ਸੇਰ ਸਕਲ ਕੋ ਕਰੈ ਮਨਾਦਗ। ਸੇ ਕਰਮ ਨਿਮੇਲਿ ਪਤਨ ਹੋਈ। ਸੇਰੀ ਰੁਕਤਿ
ਲੈ ਦੇਇ ਸੇਈ। ਸੇ ਯਹ ਪਰਮ ਗਣਾ ਉਚਾ ਕੋ। ਉਪਦ੍ਰਵ ਤਮ ਕਛੁ ਹਿਰੈ ਪਾ ਕੋ। ੫੩॥
ਸੇ ਕਮੇਰੇ ਰੂਪੇ ਨਿਵਰਤਾ। ਨਿਸਚੈ ਗਯੈ ਹਿਰੈ ਮਾਦਰਤਾ। ੫੪॥ ਉਪਦ੍ਰਵ ਯਹ ਜੇ ਮੇਰੇ
ਗਣਾ। ਸੇ ਮਤਿ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਾਨੈ। ਤਾ ਤੇ ਦੇਰੁ ਸਹੀਤ ਹੈ ਜੇਈ। ਮਰਨਾ ਸਤਿ ਰੁਕਾਵੈ ਹੋਈ।

੫੬॥ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਜਾਨੈ ਨਗਮ ਮੁਕਤਿ ॥ ਦੁਰਬਿਨੀਤ ਬਿਖਜਨਿ ਮਾਸ ਕਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਗਣਨ ਦੇ ਨੇਏਗ ॥ ਜੋ ਕਾ ਲਰੁ ਬੀਜ ਰਮੇਗਿ ॥ ੬੦ ॥ ਇਨਿ ਦੇਖ ਨਿਕਰਿ ॥ ਇਥਿ ਹੀ
 ਨਾ ਮੇਰੇ ਕੁਕਤ ਪ੍ਰੀਤ ਦਿ ਦੁਈ ਨਾ ॥ ਇਸ ਤੀ ਸੁਧੇ ਮੇਸੇ ਹੀ ॥ ਤਾਹੁ ਸੇ ਅੰਤ ਰਿਨਿ ਕੋਈ
 ੬੧ ॥ ਮੇਸੇ ਨ ਸੇਯ ਹੀ ਗੰਨਹਿ ਕਰੈ ॥ ਤੇ ਤਿਨ ਸਹਤ ਧਰਮ ਧਰਮ ਹਿਏ ॥ ਜੇਯ ਗਮੇਰੇ
 ਜਾਨੈ ਗਣਨ ॥ ਤਾਹਿ ਜਾਨ ਬੇਰੈ ਨਾਮਾਨ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ਪੀਯੁਖਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੋਨ ਦੂਜੀ
 ਰੂਪ ॥ ਗਣਨ ਮੁਕਤ ਰਮ ਜੋਗ ਮਾਇਗਾ ॥ ਕਿਰਖ ਬਾਇ ਜਿਨੀਤ ਸਬਾ ਮੰਗਾ ॥ ੬੨ ॥
 ਮਰਥ ਰੁਪਰਮ ਮੇਖਾ ਮਰਕਾਮ ॥ ਇਨਿ ਸਬਹਿ ਨਿਕੋ ਮੇਸੇ ਪਾਮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਸੇ ਮਾਵੈ
 ਜੋਈ ॥ ਇਨਿ ਸਬਹਿ ਨਿਕੋ ਪਾਵੈ ਜੋਈ ॥ ੬੩ ॥ ਪਾਰਿ ਮੇਰੇ ਜਨ ਕਛੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸਕਲ
 ਤਜਾਗ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਸੇਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਾਪ ਜਗ ਸਾਪ ਨ ਜੇਤੋ ॥ ਮਮ ਜਨ ਦੇਖੇ ਮੇਸੇ ਤੇ ॥ ੬੪ ॥
 ਸਬ ਤਜ ਜਬ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿਸੇਵੈ ॥ ਮਾਧਨ ਬੇਦੈ ਕਛੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਮਿਦੁ ਜੋ ਪ੍ਰਿ
 ਯਨਾ ਹੀ ॥ ਸੇਨਿ ਤੁਮੇ ਮੇਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ੬੫ ॥ ਤਬ ਸੁਨਿ ਮੇਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਬੈਨ ॥ ਉਪਦਾ ਮਾਂਤੁ
 ਕਲਾ ਕਲ ਨੈਨਾ ॥ ਮਾਗੈ ਠਾਵੈ ਮੇਜ ਲਿਖਾ ਪੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨਿ ਤਨਿ ਮਨਿ ਦਿ ਦੁਸਾਪੈ ॥
 ੬੬ ॥ ਬੈਨ ਹੁਤੇ ਬੈਲ ਜੇਨਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਕੰਠ ਹੁਤੇ ਗਾਇ ਗਾਇ ਸੁਰ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪਦਰੁਪ
 ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਕਛੁ ਬੇਰ ਕਛੁ ਬੈਨ ਨ ਕਰੈ ॥ ਬਹੁ ਕਜੇ ਚਿਤਿ ਬ੍ਰਿਕਿ ਰਿਪੀਰ ਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਯੋ ਮਥਿ ਕੀਰ ਜਾ ॥ ਨਿਸ ਬੈ ਮਾਧ ਕਿਰਤਾਰ ਬੁਧ ਮਾਨੁ ॥ ਸਬ ਸਿਏ ਹਰਿ ਰਹੈ ਤੇ
 ਗੰਨਾ ॥ ੬੭ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਮਾਧੇ ਪਾ ਕੰਜੇ ॥ ਉਪਦੁ ਕਤਿ ਬਚਨ ਉਚਾ ਕੰਜੇ ॥ ਜਿ

ਨਤੇਹਰਿਸੰਬੰਧੈਪ੍ਰੇਮਾਜਿਨਕੋਕਹਿਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮੇਯੇਮਾ॥੧੦॥ **ਉਪਦ੍ਰੁਤ੍ਰਿਦ੍ਰਾ** ਨਾਥ
ਅਜਨਮਾਮੰਗੁਮਥਿਨਾਸੀ॥ਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਤਿਨਿਕੇਸੀਨਿਪਾਨਜਬ
ਮਾਯੋ॥ਤਬਹੀਸਬਾਮਗਾਨਮਿਟਾਯੋ॥੧੧॥ਸੀਨਿਪਾਨਪਾਵਕਕੇਜਾਵੈ॥ਸਹਜਹਿ
ਤਮਭੈਸੀਤਗਵਾਵੈ॥ਅਰੁਤਾਪਰਤੁਮਪਰਮਦਯਾਸੁ॥ਸੇਨਿਜਜਨਪਰਿਰੁਏਕ੍ਰਿ
ਖ ਪਾਸਾ॥੧੨॥ **ਯਗਬਿਗਾਨਦੀਮੋਹਿਦੀਨੋ**॥ਸਤੇਸਕਲਸੁਗਾਸੁਭਚੀਨੋ॥ਤੁਮਰੇਚਰ
ਦਸਰਦੁਭਵੀਜਾਹੀ॥ਦੂਜੇਠੈਰਕਦੇਸੁਖਨਾਂਹੀ॥੧੩॥ਜੇਕੋਈਤੁਵਕ੍ਰਿਤਕੇਜਾਨੈ॥ਅਰੁ
ਤਾਪਰਭਵਕੇਦੁਖਮਾਨੈ॥ਸੇਤੁਵਚਰਦਸਰਦਨਹਿਮਾਵੈ॥ਤੁਦੂਜੇਕਾਤੇਸੁਖਪਾ
ਵੈ॥੧੪॥ਪੁਰੁਜੀਤੁਮਾਮਤਿਕਰਦਾਕਰੀ॥ਅਮਮਾਯਾਂਛਾਂਸੀਪਰਹਰੀ॥ਸਕਲਜਾ
ਦਵਨਿਮੇਅਸਨੇਗਾ॥ਅਰੁਜੂਦਤੀਸੁਤਿਬਿਗਾਨਦੇਗਾ॥੧੫॥ਏਸਬਮੇਰੇਮਨਤੇਟਾਰੇ
ਅਪਨੇਚਰਨਕਮਲੁਉਰਪਾਰੈ॥ਤੁਮਬਿਸਤਾਰੀਮਪਨੀਮਾਯਾ॥ਜਿਨਯਗਸਕ
ਲਜਗਤੁਕੁਮਾਇਮਾ॥੧੬॥ਸੇਤੁਮਗਾਨਖਕੁਗਸੇਛੇਈ॥ਧੈਕਿਰਪਾਲਨਿਜਪ੍ਰੀਤ
ਨਿਬੇਨੀ॥ਨਮੋਨਮਸਤੇਗਾਨਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਜੋਗੋਸੁਰਈਸੁਰਮਥਿਨਾਸੀ॥੧੭॥ਦੀ
ਸੈਮੋਹਿਏਕਬਰਦੇਵਾ॥ਨਿਸਚਲਹਿਏਨਿਰੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ਤੁਮਹਿਛੇਤ੍ਰਿਦ੍ਰੇਜੇਨਹਜਾਨੈ॥
ਪਰਸੇਵਕਧੈਸੇਵਾਠਨੈ॥੧੮॥ਸੇਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਦੀਜੀਮੇਏਗਾ॥ਤੁਮਸੇਨਿਸਚਲਬਏਸ
ਨੇਗਾ॥ਕਰੀਬੇਨਤੀਉਪਦ੍ਰੁਕਤਿ॥ਬੇਲੇਹਰਿਜੀਧੈਮਨੁਰਕਤਾ॥੧੯॥ **ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੁ**
ਦਾਚਾ॥ਤਬਾਮਸਤੁਉਪਦ੍ਰੁਮਮਭੁਕਤਿ॥ਅਮਚਰਦਨਿਨਿਸਚਲਮਾਸਕਤਿ॥ਅਬ

ਤੁਮਉਪਵਾਮੇਸੀਕਰੋ। ਲੋਕਨਿਕੋਸਿਖਾਂਬਿਸਤਾਰੋ। ੮੦॥ ਬਦਰੀਖੰਡਮਾਸੁਮਤੈਮੇਰੋ। ਅ
 ਤਿਪੁਨੀਤਦਰਸਨਿਤਿਹਕੇਰੋ। ਤਤਤੀਰਥਮਮਚਰਣਨਿਕੋਜਲ। ਦਰਸਪਰਸਸੁਨਹ
 ਹੈਮਲਾ ੮੧॥ ਨਾਮਮਲਕਾਨੰਦਾਂਸੇਰੀਗਾ। ਨਿਗਮਸੁਕਰੈਦਰਸਸਬਾਮੰਗਾ। ਤੁਗਜਾਇ
 ਤੁਮਬਾਸਾਕਰੋ। ਫਲਭੁਖਣਤਨਬਲਕਲਪਰੋ। ੮੨॥ ਏਦੁਸੀਤਉਸਨਾਦਿਕਸਤੋ।
 ਅਥਿਨ੍ਯਾਦਿਕਸੁਰੁਸਫੁਨਗਹੀ। ਏਦੁਨੁਕੇਮਰੁਥਲਿਪਰਹੀ। ਯਹਬਿਗਨਗਨ
 ਓਰਪਰੋ। ੮੩॥ ਜਮੇਤੇਸੀਖਯੋਗਨਤੁਮਜੇਈ। ਬੈਠਇਕੋਤਿਬਿਚਾਰੋਜੇਈ। ਬਚਨ
 ਚਿੰਤਿਸਬਮੇਮੇਪਰੋ। ਮੇਰਪਰਮਸਦਾਂਬਿਸਤਾਰੋ। ੮੪॥ ਤਬਤੀਨ੍ਯੋਗੁਵੈਕੋਪਰੋਰੋ।
 ਮਮਨਿਰਗੁਣਪਦਕੋਮਨੁਸਰਿਹੀ। ਯਹਉਪਵਧੁਤਿਗਾਂਮੇਰੀ। ਫਿਰਿਉਤਪਤਿ
 ਨਵੈਹੈਤੇਰੀ। ੮੫॥ ਯਾਥਿਪਕ੍ਰਿਸਨਬਚਨਉਚਾਰੋ। ਤੇਉਪਵਲੈਮਸਤਕਪਾਰੋ। ਚਰ
 ਨਿਨਪਰਪਰਦੁਖਣਈਨੀ। ਤਬਚਲਬੇਕੀਇਛਾਕੀਨੀ। ੮੬॥ ਜਦਪ੍ਰਿਦ੍ਰਿਹਿਰ
 ਏਨਹਿਮਾਂਦੈ। ਤੇਉਹਰਿਜੀਤਜੇਨਜਾਵੈ। ਮਾਂਸੁਕੀਠਮਤਿਮਾਤਰਬੁਧਾਤਨਮ
 ਯਹਯੋਨਤਨਕੀਸੁਧਾ। ੮੭॥ ਕ੍ਰਿਸਨਬਿਓਗਨਕਯੋਜੀਸਹੈ। ਬਾਰਬਾਰਚਲਿਫਿ
 ਰਿਫਿਰਿਹੈ। ਤਬਾਮੰਤਰਜਾਮੀਗੋਪਾਲ। ਜਨਕੋਜਾਨਧੇਮਬੇਹਾਲਾ। ੮੮॥ ਨਿਕ
 ਟਬਲਾਇਮਿਲੇਦੈਮੰਗਾ। ਗਨਰੂਪਕੀਨੇਸਰਬੰਗਾ। ਤਬਾਮਪਨੀਧਾਵਰੀਈਨੀ।
 ਤੇਉਪਵਜਨਮਾਥੇਲੀਨੀ। ੮੯॥ ਤੇਉਪ੍ਰਿਥਮੇਕ੍ਰਿਸਨਪਧਰੈ। ਜਾਦਵਲੈਪ੍ਰਗੰਸ
 ਸਿਘਰੈ। ਤਬਹੀਤੁਹਉਪਵਚਲਮਾਏ। ਕ੍ਰਿਸਨਏਕਈਬੈਠੇਪਾਏ। ੯੦॥ ॥ ॥

ਰਤਜਿਨਹਿਮਿਏਰੁਵਪਾਸੀ॥ਕ੍ਰਿਸਨਨਾਮਲੀਨੋਅਬਤਾਰਾ॥ਤਿਨਕੋਬੰਧਨਬਾਰੰਬਾਰਾ
 ੧੦੨ **ਦੋਹਰਾ**॥ਮੇਸੋਸੁਨਸੁਖਦੇਵਸੇਧਗਮਤੰਤਉਪਦੇਸਾ॥ਕ੍ਰਿਸਨਕਥਾਕੇਧੋਮਤੇਕੀਲੀਪ
 ਰਸਨਨਰੇਸਾ॥੪॥੫੦॥੧੦੨॥ **ਇਤੀਸ਼ੀਰੁਗਾਵਤੋਮਹਾਪੁਰਾਣੇਏਕਾਦਸਸਕੰਧੇਸ਼ੀਰੁਗ**
ਵਦਉਪਵਸਿਬਾਏਰੁਪਯੋਭਿਥਵਮੁਕਤਿਨਿਰੁਪਣਿਨਾਮੋਕੁਨਤ੍ਰਿਸੰਧਾਇ ੨੬॥
ਇਤਿਸ਼ੀਰੁਗਵਦਉਪਵਸਿਬਾਏਸਮਾਪਤ੍ਰਿਸਕਲਸਸੋਕਚਪਣੀਕੁਕੀਸੰਖ
੧੨੩॥੭੫॥੨੨੪੨॥ **ਭਾਸ਼ੇਦਾਚਾ**॥ਯੇਪੁਰੁਗਰਿਕੀਕਥਾਂਸੁਨਾਵੈ॥ਕੰਦੁਪੁਟਨਿਯਗ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਯੋਵੈ॥ਹਰਿਉਪਦੇਸਉਪਵਹਿਦੀਨੈ॥ਪੀਛੈਆਪਕਹਾਂਤਹਾਂਕੀਨੈ॥੧॥ਜਾਦਵ
 ਕਲਕੇਪੁਗਟਯੋਸੁਪਾ॥ਹਰਿਜੀਕਹਾਂਕਕੇਤਬਆਪਾਈ॥ਕੁਰਕਬਾਪਾਨਹਕੇਇਆ॥ਅ
 ਰੁਦਿਜਸੁਪਨਮਿਥਜਾਹੋਇਆ॥੨॥ਸਬਕੇਤਨਮਨਮੋਹਨਦੇਹਾ॥ਪੁਰਮਾਨਿਦਸੁਪਾਕੇਗੇਹਾ
 ਜੇਨਾਗੀਹਰਿਦਰਸਨਪਾਵੈ॥ਤਿਨਜੇਨੈਨਨਖੈਭੈਜਾਵੈ॥੩॥ਅਮਰਜੇਹਰਿਕੇਰਪਹਿਗਾਵੈ
 ਬਾਦੀਸਹਤਮਾਨਤੇਪਾਵੈ॥ਅਮਰਜੇਸੁਨਕਰਿਹਿਰਦੈਧਾਰੈ॥ਤੇਪਲਕੇਨਹਛੇਧੁਪਾਰੈ॥੪॥
 ਰੁਹਤਮੇਅਮਰਜੁਨਰਥਮਾਗੀ॥ਬੈਠੇਦਰਸਲਹੈਜਾਜਾਗੀ॥ਤਿਨਤਿਨਹਰਿਕੀਸਮਤਾਪਾ
 ਈ॥ਸਬਸਿਸੁਤਤਤਕਾਲਗਵਾਈ॥੫॥ਅਮੇਸੋਤਨਹਰਿਤ੍ਰਿਜਾਗਜੇਕੈਸੇ॥ਕੀਈਹਰੈਨਾਗਮ
 ਵਿਜੈਸੇ॥ਅਮੇਸੋਬਚਨਕਹੇਨਰਦੇਵਾ॥ਉਤਰਦੀਨੈਸ਼ੀਸੁਕਦੇਵਾ॥੬॥ **ਸ਼ੀਰੁਕਦੇਵਾ**
 ਗਵਤੀਉਠੈਉਤਪਾਤਾ॥ਤਿਨਕੋਦੇਖਕਹੀਹਰਿ ਬਾਤਾ॥ਉਗੁਸੇਨਾਆਇਕਸਬਸੋਕਾ॥
 ਸਰਾਸੁਪਗਮਾਦੁਖਨਸੋਕ॥ਤਿਨਸੇਕ੍ਰਿਸਨਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ਹਰਿਕੋਮਤੰਨਲਖੈਬਿਚਾਰੈ॥

ਨਿਜਮਾਯਾਂ ਸੋਮੇ ਹਿਤ ਕਰੈ। ਗਾਨ ਬਿਬੇਕ ਸਬ ਨਿਕੇ ਹੋਂ॥ **ਸੀਰਗ ਵਾਨੁ ਬਾਝਾ** ਹੇ
 ਜਾਦਵੁ ਸੁਨੇ ਮਮ ਬਾਤਾਂ। ਦੁਹਾਂ ਵਤੀ ਬਹੁਤ ਉਤਪਾਤਾਂ। ਏਉਤ ਪਾਤੀ ਮਿਤ ਨੀ ਜਾਨਾਤਾ
 ਤੇਤ ਜੇਏ ਯਗ ਸਾਨਾ॥ ੧॥ ਜੁ ਵਤੀ ਬਾਲ ਬਿਪ ਸਬੁ ਜੇਤੋ। ਸੰਖੈ ਪਾਰ ਪਠੈ ਤੇਤੋ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਕਲ ਪੁਰਾਂ ਸਹਿ ਜੇਏ। ਤਗਾਂ ਪਸਚਮ ਸੁਰ ਸਤੀ ਨੰਏ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਸਨਾਤਨ ਨਿਗਮ ਲਕ
 ਰਿਏ। ਸੁਪਹਿਰੈ ਤੀਰ ਬਬੁਤ ਪਰਿਏ। ਜੇਜੇ ਬਹੁਤ ਪਿਤਰਾ ਮਰਦੇ ਦਾ। ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਿਏ
 ਖੁਜਾ ਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਅਮਰ ਬਿਪੁ ਨਿਕੀ ਪੁਜਾ ਕੀ ਜੈ। ਕਰਿ ਸਨਮਾਨ ਦਾਨ ਬਹੁਈ ਜੈ। ਗਾਇ
 ਰੂਮ ਸੋਨੇ ਬਸਤਾਇ। ਲੈਗ ਥੀਰ ਬਾਮਨੰਗੁ ਗਾਇ॥ ੪॥ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਇਜਨ ਕੇਲੀ
 ਜੈ। ਤਾਤੇ ਬਿਪਨ ਸਕਲ ਈਛੀ ਜੈ। ਦੇਵੁ ਬਿਪ ਗਾਇ ਕੀ ਪੁਜਾ। ਪਾਪ ਹਰਵ ਬਿਪ
 ਮਧਿ ਮਦੁ ਜਾ॥ ੫॥ ਅਮੇਸੀ ਸੁਨਿਗ ਰਿਜੀ ਕੀ ਬਾਨੀ। ਸਬ ਜਾਇਵ ਨਿਭੁਲੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ।
 ਨਾਵ ਨਿਬੈਠ ਸਿਧ ਉਤਰੇ। ਚਢ ਕਰਿ ਰਥ ਨਿਪਯਾਂ ਏਕਰੇ॥ ੬॥ ਜੇਹੋ ਰਿਤਿ ਨਕੇਆ
 ਗਾਈਨੀ। ਤੇਜੇ ਤੇਜੇ ਸਬ ਨਿਸਬੈ ਬਿਪ ਕੀਨੀ। ਕਰਿ ਸਨਾਨ ਪਰਮ ਬਹੁਠਾਨੈ। ਮਧਿ ਪੁਰਾ
 ਸਾਮਾ ਪੁਬਹੁ ਮਨੈ॥ ੭॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕਿਯੋ ਕਸੰਗੁ ਪਾਨਾ। ਜਾਤੇ ਭੁਲਿਰੇ ਜਿ ਸਬ ਗਾਨਾ। ਤ
 ਬ ਉਨ ਮਤ ਸਕਲ ਈਭੁਏ। ਗਰਿ ਮਾਯਾਂ ਬਿਬੇਕ ਹਰਿ ਲਏ॥ ੮॥ ਤਿਨ ਮੇਕਲ ਹੁਯੋ ਉ
 ਤਪੰਨਾ। ਸਬ ਮੇਪੁਰੇ ਕਹਰ ਪਰਿਛਿੰਨਾ। ਤਬ ਤਿਨ ਕੀ ਤਾਸ ਰੁਮੰਗਾਰੀ। ਸਾਤ ਕਰਿ ਗਰ
 ਉਚਾਰੀ॥ ੯॥ ਕ੍ਰਿਤ ਬੁਧਮਾ ਕੇ ਕਰਿ ਅਪਮਾਨਾ। ਸਾਤ ਕਛੇ ਰੋਬਾਈ ਬਾਨਾ। ਗਾਈ ਜੇਖ
 ਰੁਯਤਨ ਪਾਰੀ। ਅਮਰ ਬਹੁ ਮੇਕਰਿਏ ਅਧਿਕਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਸੋਮੇ ਸੋਮੇ ਸੀ ਕੇ ਕਰੈ। ਸੋ

ਦੁਤਬਾਸਨਿਕੇਸਿਰਹਰੈ॥ਯਹਪੁਦਮਨਬਚਨਸਤਕਕੋ॥ਕਿਤਬੁਧਾਕੋਅਤਿਧਿ
 ਕਾਕੋ॥੨੫॥ਤਬਕਿਤਬਰਮਾਕੀਨਕੁਪਾਘਾਈ॥ਬਾਣਪੁਕਾਸੇਜੁਪਾਅਰੈ
 ਕਰੈਖਰੀਕੋਮੇਸੀ॥ਬਜਾਪਕੂਰਤੀਕੀਨੀਜੈਸੀ॥੨੦॥ਕੂਰਸਰਵਾਨਿਗਾਯਪਤੁ
 ਯੋ॥ਜਕੇਬਾਂਹੁਗਲਕਟਿਗਯੋ॥ਤਾਕੇਬਪਤੀਕੀਨੀਮੇਸੋ॥ਬਜਾਪਕਸਾਈਕਰੈਨਜੈਸੋ
 ੨੧॥ਤਬਸਾਤਿਕਉਠੈਬੇਲੇਬਾਨੀ॥ਸੁਨੇਸੁਨੇਹੋਸਾਰੀਗਧਾਨੀ॥ਇਨਕੇਜਸਾਮਰਮਾ
 ਯੁਸਿਕੋ॥ਤਾਤੇਇਸੇਮਤੈਪੈਆਯੋ॥੨੨॥ਏਕਹਿਬਚਨਖਰਗਤਿਨਿਕਾਦੁਜੋ॥ਕਿ
 ਤਬਰਮਾਕੋਮਸਤਕੁਬਾਦੁਜੋ॥ਜਦਪਿਸਬੀਮਲਿਬਹੁਤਨਿਵਾਕੋ॥ਤੈਹੀਸਾਤਕਰੁਪਨ
 ਟਾਕੋ॥ਤਾਤੇਸਕਲਬੁਏਤਬਰੁਪਾ॥ਸਾਤਕਹੀਸਿਠਾਨੇਜੁਪਾ॥ਤਬਤੇਸਕਲਬੁਏਦੁ
 ਉਠਿਗਾ॥ਜੁਪਰਚੁਜੈਸਾਇਰਤਟਘੋਗਾ॥੨੪॥ਕੇਈਪਨਖਬਾਨਸੇਲਰੈ॥ਕੇਈਖਰਗਗਰੈ
 ਸੀਗਰੈ॥ਕੇਈਫਰਸਾਗਦਾਕੁਠਾਗਾ॥ਕੇਈਲੈਸੈਬੀਪੁਰਾਗਾ॥੨੫॥ਕੇਈਗੁਰਜਗੋਫਟਾ
 ਕੇਈ॥ਧਿਰਛਾਇਕਨਿਲਰੈਤੇਤੇਈ॥ਹਰਖੁਤਸਬੈਕਰੈਸੀਗਾ॥ਬੈਠੇਏਖੇਕਿਜਨਰੁ
 ਗਾ॥੨੬॥ਯਜਸੋਯਜਗਾਥੀਸੋਗਾਥੀ॥ਰਬਸੋਰਬਸਾਥੀਸੋ॥ਸਥੀ॥ਖਰਸੇਖਰਉਟਉ
 ਟਨਿਸੋ॥ਮਹਿਖਰਮਹਿਖਬੈਲਬੈਲਨਿਸੋ॥੨੭॥ਖਚਰਸੇਖਚਰਮਿਲਲਰੈ॥ਨਗਸੇਨਰ
 ਮਿਲਿਜੁਪਹਿਕਰੈ॥ਮਹਾਮਤਕਛੁਲਖੇਨਮੇਸੋ॥ਜੁਪਕਰੈਬਨਮੇਗਜਜੈਸੋ॥੨੮॥ਸਾ
 ਬਪੁਦਮਨਮਿਲਠਾਨੇਜੁਪਾ॥ਤੈਮਕੂਰਰੁਜਾਮਤਿਕੁਪਾ॥ਤਹਸੀਗਾਮਜੀਤਰਸੇ
 ਰੁਦਾ॥ਕਰੈਜੁਪਬੀਰਨਸੇਰੁਦਾ॥੨੯॥ਗਾਦਸੇਨਮਕਿਰਜਨਕੇਕੁਤਾ॥ਲਮੁਸੁਚਾਰੁਪਤੁ

ਬਿਖਯਾਤਾ ਤੇਜੇ ਸਾਤ ਕਸੇ ਮਿਲਾ ਅਨਰੁਪਾ ਸੁਰਬਸੁ ਮਿਤ ਕਰੈ ਮਿਲਿ ਜੁੱਪਾ ੩੦ ॥ ਉਸ
 ਮੁਕਨਿ ਸਠਿ ਸਹਸੁ ਜਿਤ ਸਤ ਜਿਤਾ ॥ ਭਾਨੁ ਮਾਇਏ ਜੋ ਪਾਅ ਪਰਿ ਮਿਤਾ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ
 ਮੇਜੁ ਪਹਿ ਠਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਮੇਹਿ ਤਕ ਛੁਨ ਜਾਨੈ ੩੧ ॥ ਬਿਸਨ ਬੰਸ ਦੰਸਾ ਹਰ ਬੰਸਾ ਸਾ
 ਤੁਤਾ ਅੰਧ ਕੁੰਭੇ ਜਵਤੀ ਸਾ ॥ ਅਰੁ ਬੁਧ ਸੁਰ ਸੇਨ ਮਧ ਮਾਥੁਰਾ ॥ ਏਸ ਬਿਸਰ ਜਨ ਕੁੰਭੇ ਤਿਰਕੁ
 ਕੁਰਾ ੩੨ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਜੁਪਹਿ ਠਾਨੈ ॥ ਸਬ ਨਿਪਰਸ ਪਰ ਸੇਹਿ ਰਦ ਭਾਨੈ ॥ ਪੁ
 ਰੁਪਿਤਾ ਭਾਈ ॥ ਮਰੁ ਗਾਈ ॥ ਮਾਮਾ ਮਰੁ ਗਾਨ ਜੇਲ ਗਾਈ ੩੩ ॥ ਕਾਕਾ ਭਤੀ ਜੇਨਾ ਤੀਨ ਨਾ
 ਮਿਤੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲਿ ਜੁਪਹਿ ਠਾਨਾ ॥ ਸੁਹਿਰ ਦਸੁਹਿਰ ਦਰਾ ਤਿਨਿ ਸੋਰਾ ਤੀ ॥ ਸਬ ਮਿਲਿ ਰੁ
 ਏ ਪਰਸ ਪਰ ਪਾਤੀ ੩੪ ॥ ਤਬ ਸਿਰਖੀ ਫੁਰੇ ਸਬ ਨ ਕੇ ॥ ਫੁਟੈ ਤਬਾਪ ਨੁਖ ਤਿਨਿ ਤਿ
 ਨਿਕੇ ॥ ਆਪੁ ਪਸਕਲ ਖੀ ਫੁਜ ਬਰੁ ਏ ॥ ਤਬ ਤਿਨਿ ਕਰਨਿ ਯੇਰ ਕਾਲ ਏ ॥ ਰੁਏ ਮੁਸਲ
 ਚੁਰ ਫੁਤੇ ਜੇਤੇ ॥ ਬਜੁ ਸਮਾਨ ਸਿੰਧੁ ਤਟ ਤੇਤੇ ॥ ਤੇਤੇ ਸਕਲ ਕਰਨਿ ਕਰਿ ਲੀ ॥ ਹਰਿ ਜੇ
 ਜੁਪਹਿ ਕੁੰਭੇ ਪਹਿ ਕੀਨੈ ੩੫ ॥ ਰਾਮ ਕਿਰਸਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿਨਿ ਵਾਰੈ ॥ ਪਰਤੇ ਮੁਰਖ ਕਛੁਨ ਬਿ
 ਚਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਕਿਰਸਨ ਕੋ ਰਿਪੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜੁਪ ਬੁਧ ਅੰਤ ਰਿਗਤਿ ਮਾਨੈ ੩੬ ॥ ਤਬ ਅੰ
 ਪਹਿ ਕਿਯੋ ਤਿਨਿ ਕੋ ਪਾਕ ਕਯੋ ਚੁਹੈ ਸਬ ਹਿਨਿ ਕੋ ਸੇ ਪਾ ॥ ਤਬ ਏਕਾ ਕਰਨਿ ਤਿਨਿ ਲਏ ॥
 ਥੋਰੇ ਮਾਹਿ ਪੁਲਕ ਸਬ ਕਿਯੋ ੩੭ ॥ ਬਿਪੁ ਸੁਪਾ ਅਛਾਇ ਤਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਬਿਰਾ
 ਰਸ ਬਹਰੈ ॥ ਪਾਵ ਕੁੰਭੇ ਪਪੁਗਟ ਤਹਾਂ ਭੁਯੋ ॥ ਬਾਸ ਬਿਪੁ ਨ ਕੁਲ ਜਗ ਮਰਗਾਈ ੩੮ ॥
 ਤਬ ਕੁਲ ਸਕਲ ਨਸਹਿ ਦੇਖੋ ॥ ਭੂਕੁ ਗਾਰਉ ਤਾ ਕੋ ਲੇਖੋ ॥ ਜਾਕਾਰ ਫਲੀਨੈ ਆ

ਵਤਾਰਾ ਸੋਧਰਹਿ ਕਿਥੋਂ ਪਰਵਿਕੋਰਾਗ ॥ ੪੦ ॥ ਤਬ ਸੁਮੰਦ੍ਰ ਤਟੇ ਮੇਥਲ ਰੁਦ੍ਰਾ / ਕੀਨੋ ਬ੍ਰਹਮਾਪਿ
 ਯਾਨ ਅਤਿ ਰੁਦ੍ਰਾ ਗਾਮਾਪਿ ਰਿਬ੍ਰਹਮਾ ਹਿਲੈ ਗਾਯੋ ਗਾਨ ਵਏਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਨਾਖੋ ॥ ੪੧ ॥
 ਗਾਮਾਪਿ ਯਾਨ ਸੁਖੋ ਹਰਿ ਜਬ ਹੀ / ਲਪਥਿ ਪਲਤਲ ਬੈਠੇ ਤਬ ਹੀ / ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਚ
 ਤਰ ਰੁਜ ਪਾਕੋ / ਦਸਹੀਂ ਇਸਕੋ ਤਿਮਰ ਨਿਵਾਕੋ ॥ ੪੨ ॥ ਜੇ ਬਿਨੁ ਪਾਪਾ ਵਕ ਪਰਕਾਸਾ
 ਮੇਥੋ ਪੁਗਟ ਕੋਏ ਉਜਾਸਾ / ਪੀਤ ਬਸਨ ਦ੍ਰੁਤਨ ਪਨ ਸਜਾਮਾ / ਤਪਤ ਸੁਰਣ ਸੋਭਾ ਅਭਿਰਾ
 ਮਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗਾਸ ਸਹਿਤ ਮੁਖ ਪਦਮਾ / ਕੰਲੈ ਨੈਨ ਸੋਭਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾ / ਕਰਣ ਨਿਕੰਡ ਲਮ
 ਕਗਾਂਕਾਰਾ / ਸੀਸ ਮੁਕਟਿ ਸੋਭਾ ਅਪਿਕਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਰੁਚਿਰ ਨੀਲ ਸਿਰਕੇ ਸਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਉਰ ਬ੍ਰਿਗਲਤਾਂ ਮਛਿ ਬਨ ਮਾਲਾ / ਕੰਠ ਸੂਤ ਕਟ ਸੂਤ ਬਿਰਾਜੇ / ਛੁਦ੍ਰਪੰਟਿ ਕਾਨੂ
 ਪੁਗਾਜੈ ॥ ੪੫ ॥ ਬਹੁ ਮਾਭੂਖਣ ਰੂਪ ਤਾਮੰਗਾ / ਦੇਖਤ ਮੈਰੈ ਅਮਿਤਾ ਮਨੰਗਾ / ਮਾਯੁਪ
 ਮੁਰਤਿ ਵੰਤ ਸਾਮਸਤਾ / ਸੁਮਿਰਤ ਜਿਨ ਹਿਰੈ ਇਭੁਯਾ ਮਸਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਉਤਮ ਚਰਣ ਕਵ
 ਲ ਮਾਰਕਤਾ / ਜਿਨ ਕੋ ਉਰ ਪਯਾਵੈ ਨਿਤ ਰੁਕਤਿ / ਦਖਣੀ ਪਾਨੀ ਚੋਕੋ ਕੋਏ / ਬਾਮ ਚਰ
 ਣਤਾ ਉਪਰ ਪਕੋਏ / ਜੇ ਨਿਸਚਲ ਪੈ ਬੈਠੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ / ਸੁਮਿਰਤ ਜਿਨ ਹਿਮਿਟੈ ਭ੍ਰੈ ਤਿਸਨ
 ਅਤਿ ਲਪਾ ਮੁਸਲ ਖੰਡੁ ਜੋਰ ਕੋਏ / ਜਲ ਮੇਰਾ ਕੋਏ ਮਛੀ ਗਯੋ ॥ ੪੭ ॥ ਸੇਵਹ ਮਛ
 ਜਾਂ ਲਮੇ ਮਾਏਏ / ਤਾ ਕੋ ਉਦਰ ਲੋਹ ਸੋਧਾਏਏ / ਜਗ ਬਜਾ ਪਰੁਲਕਾਂ ਸੋ ਕੀਨੋ / ਲੈਕ
 ਰਿਸਰਕੇ ਮਾਗੇ ਈਨੋ ॥ ੪੮ ॥ ਸੇਵਹ ਬਜਾ ਪਰੁ ਤੇ ਬਨ ਮਾਯੀ / ਹਰਿ ਕੋ ਪਦ ਤਿਨ ਜਾਨੋ
 ਨਾਹੀਂ / ਹਰਿ ਕੋ ਚਰਣ ਦ੍ਰਿਸਟ ਜਬ ਪਕੋਏ / ਮਿਗ ਮੁਖ ਜਾਨਿ ਪਾਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਕੋਏ ॥ ੪੯ ॥

ਸੋਈ ਬਾਣ ਲਿਗਾਈ ਚਰਣਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਬਚਨ ਨਹਿ ਮਿਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਸੋਵੁ ਬਿਪ੍ਰਕ ਨਿਕਟਿ ਚ
 ਲਾਮਾਏ ॥ ਰੂਪ ਬਤੁਰ ਰੂਪ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ੫੨ ॥ ਚਰਣ ਲਗਾਏ ਜਬ ਦੇਖੇ ਬਾਨਾ ॥ ਜਗ
 ਰੂਪ ਤਬ ਮਿਰਤ ਕਸਮਾਨਾ ॥ ਚਰਣ ਨਿਪਰਿਬੰਧੇ ਲੇਕੁ ਯੁਗੁ ਤਾ ॥ ਕੰਪਤਾ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਜੋ
 ਸੀਤਾ ॥ ੫੩ ॥ ਹੇ ਪੁਰੁ ਮੇਕੀਨ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਨ ਜਾਨੀ ਮੁਖ ਬਾਧਾ ॥ ਯਹੁ ਮੇਕੀਨ ਸ
 ਕਲ ਅਜਾਨੇ ॥ ਬਾਣੁ ਚਲਾਏ ਮਿਰਾ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ੫੪ ॥ ਯਹ ਅਪਰਾਧੁ ਤੁਮਹੀ ਟਾਰੀ ॥ ਜੇ
 ਤੁਮਨਾ ਮਲਿਏ ਤੇਤਾਰੀ ॥ ਤੁਵ ਸੁਮਿਰਣੁ ਸਬ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੈ ॥ ਮਿਟੈ ਮਰਾਨ ਗਾਨ ਪੁਕ
 ਸੈ ॥ ੫੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਇਕ ਰੈ ਮਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੇਕੀਨ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਤਾਤੇ ਪੁਰੁ ਜੀ ਬਿਸਿ
 ਬਨ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਪਾਪੀ ਕੇ ਪਾਣਿ ਹਰੈ ॥ ੫੬ ॥ ਜਾਤੇ ਬਹੁ ਰੋਕ ਰੋਨ ਮੇਸੈ ॥ ਯਹ ਅਪਰਾਧ ਕੁ
 ਕੰਜੇ ਮੇਸੈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਸਨਕਾਇਕੁ ਮਾਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਮੇ
 ਰੋ ਸੁਰਤਿ ਦਿਗਦਾਹੈ ਜੇਤੋ ॥ ਕਯੋ ਜੀ ਜਾਨਿ ਸਕੈ ਨਹ ਤੇਤੋ ॥ ਮੇਰਿ ਤੁਸਕੁ ਲਤੁ ਮਾਰੀ ਮਾਯਾ ॥
 ਤਾਤੇ ਪਾਰਨ ਕਿਨਹੁ ਪਾਯਾ ॥ ੫੮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਜੁਨਿ ਹਮ ਜੇਤੋ ॥ ਕੇਨ ਭਾਤੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ
 ਤੇਤੋ ॥ ਤਾਤੇ ਅਬਹੁ ਜੀਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਬੇਗੈ ਸੋ ਪਾਪੀ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥ ੫੯ ॥ ਮੇਸੀ ਜਗ ਬਪਕ ਕੀ
 ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਨਿ ਨਿਹ ਕਪਟ ਸਾਰੀ ਗਾਧੀ ॥ ਤਬ ਪੁਰੁ ਮਾਪ ਬਚਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਤਾਕੇ ਸਕ
 ਸ ਸੇਕ ਭੈ ਟਾਰੈ ॥ ੬੦ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਵ ਨੁ ਵਾਚਾ** ॥ ਉਠ ਉਠ ਜਗ ਭੈਰਿ ਮਤ ਮਾਨੈ ॥ ਮਧਨੈ ਕ
 ਕੰਧਾਪ ਮਤ ਜਾਨੈ ॥ ਯਹ ਸਮਸਤ ਲੀਲਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ॥ ਯਹ ਮੇਕੁ ਜਾਨੈ ਸਕਤਿ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ ੬੧ ॥
 ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਹਿ ਤੁਸੁ ਰਗਾ ॥ ਜਗ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਨਹਿ ਉਪਸਰਗਾ ॥ ਮੇਸੇ ਬਚਨ ਕਰੇਹ

ਰਿਜਬਹੀ ॥ ਧਸਜੇ ਬਿਮਾਨ ਸੁਰਗ ਤੇਤ ਬਹੀ ॥ ੬੧ ॥ ਤੀਨ ਪਰਕਰ ਮਾ ਅਰੁ ਪਰਨਾਮਾ
 ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਕਰੰਜੇ ਸੁਰਧਾਮਾ ॥ ਚਉ ਬਿਮਾਨ ਸੁਰ ਲੋਕ ਹਿਰੰਜੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦ ਜਗ
 ਤੁਹੰ ਰੁਝੀ ॥ ੬੨ ॥ ਤਬ ਰਥ ਲਿਏ ਸਾਰਥੀ ਦੋਖੋ ॥ ਧਾਰਿ ਰਿਜੀ ਕੋ ਕਹੂੰ ਨ ਪੇਖੋ ॥ ਤੁਲਸੀ
 ਗੰਧ ਪੇਦ ਨ ਜਬ ਪਾਏ ॥ ਤਕੈ ਖੋਜ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪੋਆਏ ॥ ੬੩ ॥ ਧੀਪਲ ਮੁਲ ਕਿਯੈ ਜੈ ਆ
 ਸਨਾ ॥ ਧੁਰਾਮਾਨੇ ਸਸਿ ਸੁਰਗ ਤਾਂ ਸਨਾ ॥ ਆਯੁ ਪਾਮਾਗੋ ਮੁਰਤ ਦੰਤਾ ॥ ਯੋ ਨਿਜ ਪਤਏ
 ਖੇਰੁ ਗਵੰਤਾ ॥ ੬੪ ॥ ਤਬ ਦਾਰੁ ਕਪੀਰ ਜਨ ਹਿਕ ਕੰਝੀ ॥ ਰਥ ਤਜਿ ਬਿਹਬਲ ਚਰਨ ਨਿਪ
 ਰਝੀ ॥ ਉਮਰ ਜੇਹੁ ਏਨੇ ਨ ਜਲ ਛਾਏ ॥ ਧੋਮ ਮਗਨ ਮੁਖ ਬੈਨ ਨਿਆਏ ॥ ੬੫ ॥ ਤਬ ਕ
 ਰਿਪੀਰ ਜਾਮਾ ਸੁਨਿ ਵਾਗੈ ॥ ਕਰਵਾਂਸਾ ਤਬ ਚਨ ਉਚਾਗੈ ॥ ਯੇ ਪੁਰੁ ਮੇਤੁ ਵਚਰਣ ਨਏਖੋ ॥
 ਤੇਪਲ ਕੁਲ ਪਕਲ ਪਕਰਿ ਲੇਖੋ ॥ ੬੬ ॥ ਤਬ ਤੇਨ ਸੁਦਿ ਸੁਮੇ ਰੁਝੀ ॥ ਸਬਦੁ ਖਏ ਕਬਰੇ
 ਆਨੁ ਰੁਝੀ ॥ ਰੁਲੀ ਇਸਾਨ ਕਹੂੰ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਜੇ ਉਤਪਤਿ ਨਿਸਮਾ ਹਿਛ ਪਾਏ ॥ ੬੭ ॥
 ਤਮ ਬਿਨ ਮੇਜੈ ਤਨ ਬਿਨ ਪੁਨਾ ॥ ਜੈ ਸੇਨ ਯਨ ਅੰਧ ਬਿਨ ਗੁਨਾ ॥ ਮੇ ਸੇਵ ਚਨ ਕਰਤ ਹੀ
 ਸੁਤਾ ॥ ਏਖ ਜੇ ਏਕ ਚਰਿਤੁ ਅਏ ਰੁਤਾ ॥ ੬੮ ॥ ਗਗਨੁ ਹੁਤੇ ਉਤਮ ਰਥਾ ਆਏ ॥ ਯਨ ਸਹਿ
 ਤ ਅਰੁ ਗਰੁ ਰੂਸੁ ਹਾਏ ॥ ਮੂਰਤਿ ਮੰਝਹ ਰਿਆਯੁ ਪਜੇਤੋ ॥ ਰਥ ਮੇਜਾਇ ਚਢੇ ਸਬ ਤੇਤੋ ॥
 ੬੯ ॥ ਯਹ ਚਰਿਤੁ ਦਾਰੁ ਕਜਬ ਦੇਖੀ ॥ ਬਿਸਮਤ ਰੁਝੀ ਅਚੰਗਾ ਲੇਖੀ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਸੂਤਿ
 ਹਿਬੈਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਨੁ ਧੁਖ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ੭੦ ॥ **ਸਦੀ ਰੁਗਵਾਨ ਦਾਸ** ॥ ਸੁਤਦਾਰੁ ਕ
 ਕੇਤੁ ਮਜਾਵੈ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਸਬ ਜਾਇ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸਬ ਕੋ ਮਰਣੁ ਰਾਮ ਨਿਰਜਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਮੋਕ

ਤਬਦਰਕਦਰਕਪਾਰੇ

ਅਬਕਰਪਜਾਨਾ ੨੧॥ ਦੁਰਾਵਤੀਰਹੈਮਤਿਕੋਈ॥ ਤਨਕੋਪਰੇਜਹਾਂਲੋਜੋਈ॥ ਯਹ
ਨਰਲੋਕਤਜੋਮੇਜਬਹੀ॥ ਸਿੰਧਦੁਰਕਾਂਬੋਰੋਤਬਹੀ॥ ੨॥ ਅਰੇਮਾਤਪਿਤਾਦਿਕਜੋਈ
ਲੈਅਪਨੈਲੋਗਨਤੇਤੇਈ॥ ਦਿਲੀਜੋਲੋਅਰੁਜੁਨੁਸੀਗਾ॥ ਰਹੇਦੁਰਕਾਵੈਰੋਰੀਗਾ
੨੩॥ ਤਿਨਕੋਯਹਸੀਦੇਸੁਸੁਨਾਵੈ॥ ਅਰੁਤਮਮਾਪਰਮਾਹਿਮਨਲਾਵੈ॥ ਮਮਮਾਯਾਂ
ਰਚਨਾਯਹਜਾਨੈ॥ ਨਾਮਰੂਪਸਬਮਿਥਿਆਮਾਨੈ॥ ੨੪॥ ਛਿਣੁਰੁਗੁਰਸਬਨਾਂਨਰੂਪਾ
ਨਿਸਚਲਜਾਨੈਮੇਹਿਅਰੂਪਾ॥ ਜਹਤਹਬਾਧਕਸੋਕੋਜਾਨੈ॥ ਨਾਮਰੂਪਮਮਮਾਯਾਂਮਾ
ਨੈ॥ ੨੫॥ ਮੇਰੇਚਰਣਨਿਰੰਤਰਰੁਜੈ॥ ਦੂਜੀਸਕਲਬਾਸਨਾਤਜੋਮੇਸੇਵੈ॥ ਅਵੈਮੇਮਾ
ਜੀ॥ ਜਾਤੇਫਿਰਦੁਖਪਾਵੈਨਾਹੀ॥ ੨੬॥ ਯਹਸੁਨਸੁਤਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸੇਗਾਨਾ॥ ਛੋਕੋਜਸੋਕ
ਮੋਹਭੁਯਆਨਾ॥ ਨਮਸਕਾਰਕਰਬਾਰੰਬਾਰਾ॥ ਪਰਦੁਖਣਦੈਬਿਬਿਪਧੁਕਾਰਾ॥ ੨੭॥
ਹਰਿਬਿਜੋਗਤੇਅਤਿਦੁਖਪਾਯੋ॥ ਗਾਨਬਿਚਾਰਚਿਤਠਗਾਯੋ॥ ਹਰਿਕੋਚਰਣਕ
ਵਲਭਿਰਪਾਰੋ॥ ੨੮॥ **ਦੁਰਗਾ** ਯਹਨਿਰਧਮੇਤੁਮਸੋਕਯੋਜਦੁਕਲਕੋਸੀਘਾਗਾਅਬ
ਗੁਧੋਹਰਿਗਵਨਕੋ॥ ਅਰੁਹਰਿਜਨਉਪਾਰਾ॥ ੪੨॥ ੫੮॥ ੨੬॥ **ਦਿਤਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਾਗਵਤਮ**
ਗੰਧਗਾਵੈਇਕਦਸਸਰੰਪੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਪਰੀਖਤਸੰਬਾਦੇਗੁਧਾਯੋਬਲਦੇਵਨਿ
ਰਜਾਵੈਨਾਮਤ੍ਰਿਸੰਪਜਾਇ॥ ੩੦॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਕਉਵਾਚਾ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਸਨਕਾਇ
ਨੁਲਿੰਦਾ॥ ਬ੍ਰਿਗਾਇਕਨਿਤਥਾਸੀਗਾਕਿਏ॥ ਸਹਤੁਰਵਾਨੀਸੀਕਰਦੇਵਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ
ਇਕਸੁਰਅਰੁਉਪਦੇਵਾ॥ ਬਿਯੰਪਰਕਿਨਰੀਪਰਬਾ॥ ਪਿਤਰਮੇਰਗਚਾਰਦਸ

ਰਬਾਗੁਰੁ ਕਲੇਕਪੰਛੀ ਮਰੁ ਸਿਧਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸ ਕਾ ਮਨਾ ਧਿਪਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬ ਮਿਲਿ ਹੁ
 ਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਆਏ ॥ ਸਬ ਹਨ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨਮ ਕਰਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
 ਸਬ ਮਿਲ ਜੈ ਜੈ ਸਬ ਦੁਸੁਨਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਕਲ ਬਿਮਾਨ ਨਛਾਏ ॥ ਗਗਨਾ ਬਰਖੇ ਧੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਕ
 ਰਿ ਮਗਨੇ ॥ ਬਰ ਬਾਰ ਕਰੇ ਧੁਨਾ ਮਾ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਣੇ ਹਰ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕ ਸਬ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਬਿਭੂਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹਿਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਉਦਭੂਤਿ ॥ ਤੇ ਸਮਸਤ ਦੇਖੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨੈਨ ਮੁੰਦਤ ਬਠ
 ਨ੍ਯੇ ਪਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰੁ ਆਪਾਏ ਕਰ ਪਾਏ ॥ ਦ੍ਰੋਤ ਗੁਣ ਸਬ ਹੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਏ ॥ ਨਿਜ ਤ
 ਨੁ ਲੋਕ ਨਿਕੇ ਅਰਿਗਮਾ ॥ ਪਠ ਜਾਂਨ ਪਾਰਦੁ ਮੰਗਲ ਪਾਮਾ ॥ ੬ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਗਨ ਪਾਰਣਾ ਪਰੀ
 ਮਾਗ ਨਿਉ ਪਾਇ ਭੁਜਮ ਸੇਕਰੀ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਬੈਠਿ ਠਪ ਪਾਰੇ ॥ ਯਾ ਬਿਪਸ ਬਕੇ ਕਾਰਜ ਸਾ
 ਰੇ ॥ ਤਬ ਦ੍ਰੋਤ ਬਿਬਾਜੇ ਸੁਰ ਲੋਕਾ ॥ ਉਪਜਿ ਜੇਹ ਧਮਿ ਟੇਰੁ ਜਸੇ ਕਾ ॥ ਸਤੁ ਜਰ ਕੀਰਤ ਪੀਰ ਜ
 ਪਗਮਾ ॥ ਸੇਗੁ ਅਰੁ ਜੇ ਉਤਮ ਕਰਮਾ ॥ ੭ ॥ ਤੇ ਸਬ ਗਾਏ ਸਿੰਗ ਜਗੁ ਦੀਸਾ ॥ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਸਬ ਹਿ
 ਨ ਕੇ ਦੀਸਾ ॥ ਤਾਤੇ ਜਗਾਂ ਕ ਬਾਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਪਾਂਨ ਪਾਂਰਣਾ ਨੀ ਕੀ ॥ ੮ ॥ ਤਹਾਂ ਸਮਸ
 ਤਰੇ ਤੇ ਦੀਤੇ ॥ ਸਤੁ ਜਾਇਕ ਬਿਪਸ ਭਜੇ ਦੀਜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕ ਸਕਲ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
 ਗਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਤੇਤੇ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਬੈਠਿ ਠਪ ਜਾਇ ਕ ਕੋ ॥ ਸੇਕਿਨ ਹੁੰਕੇ ਜਾਨਨ ਪ ਕੋ ॥ ਕਹੂੰ
 ਨਹੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਦੇਖ ਜੇ ॥ ਬਡੁ ਮਚੈ ਗੁਸ ਬਹਨ ਲੇਖ ਜੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਘ ਹੋਰਿ ਮਕ
 ਸਾ ॥ ਮਰੁ ਦਾਮਨ ਪੂਰਾ ਟੈਘਨ ਪਾਸਾ ॥ ਪੈ ਕਰਿ ਧੁਗਟ ਗੁਪਤ ਪੈ ਜਾਏ ॥ ਤਾ ਕੇ ਧੋਜਨ ਕੇ ਦੀ
 ਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਤੇ ਜੇਹ ਰਿਯੋ ਪਾਏ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਹੂੰ ਤਿਨ ਹਿਨ ਦੇਖ ਜੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ਭੂਮੇ ਪਰਗ

ਟੁਟੇਤਬਏਏ। ਗੁਪਤਭਏਕਿਨਹੀਨਯੇਏ। ੨੩॥ ਹੇਨਿਰਪਯਹਅਚੀਗੁਨਾਹੀ। ਸਕਤਮਨੀ
 ਤਸਦਾਹਰਿਮਾਹੀ। ਜਦਕੁਲਮੇਹਰਿਕੇਅਵਤਾਰਾ। ਮਰਕਰਬੇਨਨਾਬਿਯੋਗਾਰ। ੨੪॥ ਜੇ
 ਸਮਸਤਮਾਯਾਕਰਿਜਾਨੈ। ਹਰਿਕੀਸਕਤਿਹੋਤਸਬਮਾਨੈ। ਹਰਿਜੀਸਦਾਏਕਰਸਰਹੈ। ਕ
 ਰਮਨਕਰੈਜਨਮਨਹਰਹੈ। ੨੫॥ ਮੇਰੈਕਰਮਕਰਤਸਬਿਜਨੈ। ਜਨਮਇਜੀਹਰਿਜੀਕੇਮਾਨੈ।
 ਏਸਬਏਹਨਿਕੇਬਿਯੋਗਾਰ। ਹਰਿਜੀਇਨਸਬਹਿਨਕੇਪਾਰ। ੨੬॥ ਜੈਸੇਨਟਬਾਜੀਬਿ
 ਜਤਾਰੈ। ਬਹੁਕੀਆਪੁਸਕਲਨਿਵਾਰੈ। ਬਾਜੀਗਰਸਬਹੀਤੇਨਜਾਰਾ। ਯੋਹਰਿਕੇਕਰਮ
 ਰਾਮਵਤਾਰਾ। ੨੭॥ ਜਿਨਹਰਿਰਚੈਰਿਗੁਣਸੀਸਾਰਾ। ਨਾਨਾਗੁਤਿਪੁਗਟਅਕਾਰਾ। ਮਾ
 ਪੁਪ੍ਰਵੇਸੁਕਿਯੋਤਿਨਤਿਨਮੋ। ਸਬਬਰਤਾਇਬਿਨਸੈਛਿਨਮੋ। ੨੮॥ ਅੰਤਮਾਪੁਕੇਆਪੁ
 ਰਿਹੈ। ਤੇਜੀਇਨਅਵਤਾਰਨਿਗੈ। ਗੁਰਕੇਮਿਤੁਕਪੁਤ੍ਰਜਿਨਮਾਨੁਜੀ। ਕਾਲਮਿ
 ਤੁਕੇਰਗਬਹੁਗਾਨੁਜੀ। ੨੯॥ ਬ੍ਰਹਮਸਸਤੁਤੇਤਮਹਿਬਚਾਯੈ। ਬਪਿਕਵਰਗ
 ਸਏਹਪਠਾਯੈ। ਤੇਜੈਅਪਨੀਰਖਿਆਕਰਤੈ। ਤੇਤਨਕੇਕਾਰੈਪਰਹਰਤੇ। ੩੦॥
 ਸਬਜਗਕੀਉਤਪਤਪੁਤਪਾਲਾ। ਨਾਸਕਰੈਜਿਨਕੇਬਲਕਾਲਾ। ਮੇਸੇਸਕਲਸ
 ਕਤਮਯਏਵਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਮਾਇਕਰੈਜਾਸੇਵਾ। ੩੧॥ ਹਰਿਬੇਕਪਰਵੀਕੇਗੁਰਾ। ਪਰ
 ਯੋਹੁਤੇਮਾਨੁਖਆਕਾਰਾ। ਤਾਸੇਬੂਕੇਗੁਰਉਤਾਕੀ। ਪੀਛੈਉਚੈਦੂਰਿਕਰਿਤਾਕੀ।
 ੩੨॥ ਜੋਕਾਟੇਗਾਗੈ। ਪਗਮਾਹੀ। ਸੇਕਾਟੇਬਿਨਨਿਕਸੈਨਾਹੀ। ਕਾਟੈਕਾਟੇਕਾਦੁਯੈ

ਜਬਹੀ ਉਹ ਉਤਾਰਿ ਦਿਯੋ ਪਨਤ ਬਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇਹਰਿ ਮਿਤ ਕਏ ਹਕਯੋ ਰਾਖੋ ॥ ਨਿ
 ਜਾਨਿ ਦੁਪਦੈ ਸੇਕਯੋ ਨਾਖੋ ॥ ਮਰਏ ਕੈ ਮਤਹੀ ਮਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਖਾਯੋ
 ਰਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜੋਗ ਸਾਪਕ ਰਿਗਾਖੇ ਦੇਹ ॥ ਪੁਰਖਾਰਥ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਦੇਹ ॥ ਸਕਲ ਬਿ
 ਕਾਰਨ ਕੋ ਆਗਾਰ ॥ ਤਾ ਕੋ ਰਾਖਤ ਸੋ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਮਹਿ ਮਿਟਾਯੋ ॥
 ਦੇਹ ਤੇ ਜੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਯੋ ॥ ਮੇਸੇ ਤਨਿ ਕੋ ਕਿਯੋ ਆਨਾ ਦਗ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੋਈ ਕਰੈ ਨਾਮ
 ਦਗ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਹਰਿ ਬੈਠੈ ਠਪਧਾਰੇ ॥ ਬਾਜੀ ਜੋ ਦੇਹਾਇ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰਹੁਇ
 ਦੁਇ ਕਜੇ ਤੇ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਯਾਨ ਹਰਿ ਕੋ ਤੇ ਤੇ ॥ ੨੭ ॥ ਬਿਸਿਮਤਿ ਰੁਏ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੁਣਗਾ
 ਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਲੋਕ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਯਹ ਚਰਿਤ ਪਛੈ ਉਠੈ ਪ੍ਰਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਕੀ
 ਨਿਗਮ ਲਜਾਤਾ ॥ ਸੇਇ ਦੁਰਗਤ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੋਕ ਮੇ ਜਾਵੈ ॥
 ਰਿਦਾ ਰੁਕਦਾਰ ਕਾ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸੇ ਬਸੁ ਦੇਵ ਰੁਨਿ ਪਯੋ ਆਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਓਗ
 ਬਿਕਲ ਅਤਿ ਚਿਤਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕਿਰਪਾ ਦਗਾਏ ਤੇ ਬਿੱਤਾ ॥ ਤਿਨ ਦੂਨੀ ਕੋ ਚਰਣ ਨਿਪਰੈ ॥
 ਤੁਥੈ ਸਾਰਥੀ ਬਚਨ ਉਚਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ਅੰਸੂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲੈ ਨੈਨ ਨਿਤੇ ॥ ਅਤਿ ਬਿਜਾਕੁ
 ਲਾਮਟ ਪਟ ਬੈਨ ਨਿਤੇ ॥ ਸਬ ਜਦੁ ਕਲਕ ਨਾ ਸੁਸੁਨਾਯੋ ॥ ਮਰ ਬਲਕੋ ਨਿਰਜਾਨ
 ਜਾਨਾਯੋ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸੇਕਤ ਪਤ ਸਬ ਰੁਏ ॥ ਕਰਤ ਬਿਲਾਪ ਪ੍ਰਭਾਂ ਸਹਗਾਏ ॥ ਤਹਾ

ਜਾਇਹਰਿਜੀਨਹਏਖੇ। ਤਬਬੈਕੁਠਗਏਕਰਿਲੇਖੇ। ੩੨ ਤਬਏਵਕਿਰੋਹਵਿਬਸੁਏ
 ਵਾਉਗਮੈਨਰਜਾਂਨਰਏਵਾ। ਹਰਿਬਿਯੋਗਤੇਉਪਜੁਜੇਸੋਕਾਤਾਤੇਚਹੀਤਜੋਨਰ
 ਲੋਕਾ ੩੩। ਰਾਮਕਿਰਸੁਕੈਇਸੋਬਿਊਗਾ। ਜਾਤੇਮਿਏਜੇਏਹਸੰਜੋਗਾ। ਬਸਜੁਵਤੀ
 ਸਬਲੈਬਲਏਹਾਮਗਨਪੁਵੇਸਕਯੋਅਤਿਨੇਹਿ। ੩੪॥ ਬਸਏਵਹਿਲੈਖੋਰਸ
 ਨਾਹਿ। ਕਿਯੋਜਹਗਮਨਚਿਤਾਸਵਾਰਿ। ਪੁਦਮਨਾਂਇਜਹਾਂਲੋਜੇਤੇ। ਤਿਨਕੀਤਿ
 ਯਨਲਿਏਸਬਤੇਤੇ। ੩੫॥ ਸਬਹਨਕੇਅਤਿਕ੍ਰਿਸੁਬਿਯੋਗਾ। ਤਾਤੇਕਕਯੋਅਗ
 ਨਿਸੰਜੋਗਾ। ਹਰਿਕੀਬਪੁਜਹਾਂਲੋਜੇਤੀ। ਰੁਕਮਨੀਆਇਸਕਲਮਿਲਤੇਤੀ। ੩੬॥
 ਹਰਿਕੋਰੂਪਹਿਰਏਮੇਪਕੋ। ਮਗਨਿਪੁਵੇਸਸਬਨਿਮਿਲਿਕਕਯੋ। ਮਰਜੁਨੁ
 ਪਰਮਸਖਾਹਰਿਜੀਕੋ। ਕ੍ਰਿਸੁਬਿਯੋਗਪਹਾਰਕਜੀਕੋ। ੩੭॥ ਤਾਤੇਮਰਜੁਨਅ
 ਤਿਦੁਖਪਾਏ। ਕ੍ਰਿਸਨਗਨਤਬਹਿਰਏਆਏ। ਰੀਤਾਮਾਰਿਕਹਯੋਹਰਿਗਾ
 ਨਾਮਿਥਜਾਂਏਹਸਤੁਜਭੁਗਵਾਨ। ੩੮॥ ਮੇਸੋਬਹੁਬਿਪਰਾਨਬਿਚਾਂਕੋ। ਕ੍ਰਿਸ
 ਨਬਿਯੋਗਸੋਕਸਬਟਾਕੋ। ਆਪੁਆਪਮੇਮਾਰੇਜੇਤੇ। ਅਪਨੇਬੀਪਰਾਤਪਿ
 ਯਾਤੇਤੇ। ੩੯॥ ਤਿਨਕੋਜੋਪਿੰਡਾਇਕਦਾਨਾ। ਤਕਕਿਰਯਾਜੇਤੀਬਿਪਨਾ
 ਨਾਸੋਈਸੋਮਰਜੁਨਸਬਕਰੀ। ਕ੍ਰਿਸਪ੍ਰੀਤਤੇਨਹਿਪਰਹਰੀ। ੪੦॥ ਜਬਦੁ

ਰਕਾਂ ਕਿਰਸਨ ਬਿਨ ਕੁਈ ॥ ਸਾਇਰ ਬੋਰ ਪਲ ਕਮੇਲਈ ॥ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ਗੁਜੇ ਤੇ
 ਤੇ ਜੇ ਹੀਰੇ ਸਕਲਈ ਤੇ ॥ ੪੧ ॥ ਨਿਤ ਬਿਹਾਰਤ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ॥ ਸੁਮਿਰਤ ਸੁਨਤ
 ਉਪਾਰਨ ਜੀ ਕੇ ॥ ਸੰਗਲ ਸਕਲ ਸੰਗਲ ਨਿਕੇਰੇ ॥ ਤਿਰੁਦ ਨਿਸੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਤ ਏ
 ਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਾਲ ਬਿਪਸ ਬਜੇ ਤੇ ॥ ਮਰਤ ਮਰਤ ਉਬਰੇ ਤੇ ਕੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਮਰਜੁਨ
 ਈਲੀਲੈ ॥ ਆਏ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਪਾਠੁ ਦਨਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ੪੩ ॥ ਤੁਮਹੇ ਸਕਲ ਪਿਤਾ ਮਹੇ
 ਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਯਾਨ ਹਸੁਨ ਕਰਿ ਤੇ ॥ ਤੁਮਹਿ ਬੰਸ ਪਰਾਜਾ ਕਿਯੋ ॥ ਮਥੁਰਾ ਤਿਲਕ
 ਬੁੱਝ ਕੇ ਦਿਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਤੇ ਸਬਤ ਜਿਉ ਤਰਦਿ ਸਗਏ ॥ ਕਿਰਸਨ ਹਿਸੇ ਇਕਿਰਸਨ ਮ
 ਯਤੁ ਏ ॥ ਜੇ ਯਹ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ॥ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਜਾਮੇ ਕਰਮ ਰੁਗੁਵਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਨਰ ਜੇਈ ॥ ਸਬ ਪਾਪ ਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸੇਈ ॥ ਯਾ ਬਿਪ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ॥ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਬਾ
 ਲਾਪ ਨ ਤੇ ਕਰਮ ਮਪਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਲੋਕ ਬੇਦ ਮੇ ਪੁਗਟ ਜੇ ਤੇ ॥ ਗਾਵੈ ਸੁਨੈ ਬਿਚਾਰੈ ਤੇ ॥
 ਤਬ ਤੇਲੈ ਸੇ ਪਰਮਾਨਿਦਾ ॥ ਸਿਲੈ ਕਿਰਸਨ ਛੁਟੈ ਦੁਖ ਦੁਇਦਾ ॥ ੪੭ ॥ ਯਹ ਹਰਿ ਕੇ
 ਅਵਤਾਰ ਮੇ ਤੁਮ ਸਿਕਯੈ ਸੁਨਾਇ ॥ ਯਾ ਕੇ ਕਹਿ ਸੁਨ ਸਿਮਰਨ ਨਾਗਾਇ ॥ ਮੇ ਜਾਇ ॥ ੪
 ੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੀਹ ਨਿਰੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸਕਲ ਲੋਕ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਰੁਕਤਿ ਨ ਕੇਤ ਪਰੈ
 ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾ ਰਾਤਿ ਕਰੈ ਉਪਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸ੍ਵਯੰਬੁਗ ਵਾਨਾ ॥ ਗਨ ਕ੍ਰਿਯਾ

ਸਬਸਕਤਿ ਪਰਪਾਨਾ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਕਰਯੋ ਸੁਕਦੇਵਾ ਸੁਨਤ ਤਕੀ ਪਰੀਖਤ ਨਰ
 ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਸਦੇ ਭਵਨਾਹੀ ਲੈਕਰਿ ਗਏ ਨਿਜ ਪਦਮਾਹੀ ਇਸੇ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਸੀਤਨ ਕੇ ਬਿੰਤਾ ਨਾਮ ਸਕਾਰਤਿ ਨ ਪੁਰੁ ਕੋ ਨਿੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇ ਅਬ ਸੀਤ ਦਾਸ ਸੇ ਨਾਮਾ ਦੇਹ
 ਪਰੇ ਜੀਵਨਿ ਕੇ ਕਾਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨੁ ਕੁਕਤਿ ਕਰਵਾਵੈ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਹਿਰਦੈ ਮੇ
 ਲਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਗੇਸੀ ਬਿਪਰਵਦੁ ਖਮਿਟਾਵੈ ਗਮਯੇ ਪਰਮ ਪਦ ਹਿ ਪਹੁਚਾਵੈ ਕ੍ਰਿ
 ਸਨ ਰੂਪ ਤਿਨ ਗਾਨ ਸੁਨਾਯੋ ਉਪਵਜਨ ਨਿਜ ਪਦ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸੇ ਲੈਕਯੋ ਸੀ
 ਸਕ੍ਰਿਤ ਬਿਜਾਸਾ ਤਾਤੇ ਹੋਇ ਨਾਮ ਰਬ ਧਰਕਾਸਾ ਜੋ ਪੰਡਤ ਜਾਨੈ ਪੈਸੇਈ ਦੂਜੇ
 ਕਏ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ਤਾਤੇ ਤਿਨ ਅਬ ਕਰਨਾ ਕੀਨੀ ਗੇਸੇ ਵਕ ਕੇ ਆਗਈ ਨੀ ॥
 ਸਬ ਲੋਕ ਨਿਕੀ ਹਿਤ ਮਨ ਪਾਰੀ ਗਮ ਮਊਰਵੈ ਗੁਧਾ ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਯਾ ਕੇ ਬਾਝੈ
 ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਪਾਨ ਕਰੈ ਉਥੈ ਸੁਰਗਾਵੈ ਤੇ ਤੇ ਲਹੈ ਗਾਨ ਬੈਰਾਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਕਤਿ ਹਰਿ
 ਕੋ ਅਨੁਗਾਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਦਾਹ ਮਗਨ ਨਿਤ ਰਹੈ ਭੁਵਦਾਂਦਾ ਅਗਿਨ ਕਦੇ ਨ ਦਹੈ ॥
 ਗੇਸੇ ਵੈ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ਤਜਿ ਆਨਿ ਦਿਜਗਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ
 ਕਾਮਨਾ ਕੋਈ ਯਾ ਤੇ ਲਹੈ ਸਕਲ ਸੇਸੇਈ ਤਾਤੇ ਜੇ ਜੋ ਹਿਜ ਕਾਮਾ ਗਮਰੇ ਬ
 ਰਗਗੀ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਗੁਧਾਏਹਾ ਭੁਕਤ ਰਮੁਕਤਿ ਭੁਕ

M-2202